Digitized by the Internet Archive
in 2010 with funding from
University of Toronto

http://www.archive.org/details/thesaurusresolut30cath

THESAURUS
RESOLUTIONUM
SAC. CONGREGATIONIS
CONCILII

Quæ consentaneè ad Tridentinorum PP. Decreta, aliasque Canonici Juris Sanctiones

MUNUS

SECRETARII EJUSDEM SACRÆ CONGREGATIONIS

OBEUNTE

R.^{MO} P. D. SIMONETTO
ARCHIEPISCOPO PETREN.

PRODIERUNT

In Causis sub Annum 1761. propositis,

Episcopis, eorumque Vicariis, Causarum Patronis, ac aliis in Ecclesiastico Foro versantibus apprimè utilis, & necessarius.

TOMUS XXX.
TRIPLICI INDICE LOCUPLETATUS.

ROMÆ MDCCLXI.

EX TYPOGRAPHIA BERNABÒ, ET LAZZARINI.

SUPERIORUM FACULTATE.

LIBRARY
SEP 5 1968
UNIVERSITY OF TORONTO

BX
1935
A36
t.30-31

INDEX
ALPHABETICUS CAUSARUM

Quæ in Sacra Congregatione Concilii propositæ fuerunt anno 1761.
Per Diœceses dispositus.

Macc-

Die Sabbathi 17. Januarii 1761. in Palatio Apoſtolico Quirinali erit Sacra Congregatio Concilii, in qua, præter alia, proponentur infraſcripta Dubia, juxta morem ejuſdem Sacræ Congregationis de jure reſolvenda.

DUÆ, quæ ſequuntur, Cauſæ propoſitæ non fuerunt in præterita Congregatione habita die 20. Decembris elapſi anni; Iterum nunc deſcribuntur, ut EE. PP., reaſſumpto Folio dictæ poſtremæ Congregationis, dignentur illas definire.

MACERATEN.

An Decretum, ſeu Decreta Conſilii Reformantiæ, de quibus agitur, obſtent libertati Matrimonii, & ſint abolenda, in caſu &c.

Seſs. 24. cap. 9. de reform. Matrim.

Decretum diei 2. Aprilis 1759. non obſtare libertati Matrimonii: In reliquis dilata.

CONSENTINA DECLARATIONIS.

Seſs. 24. cap. 12., & 18. de Reform.

I. *An conſtet de antiqua Cathedralitate Majoris Eccleſiæ Civitatis Montis Alti, ejuſque Cathedræ ſuppreſſione, ac Sedi Conſentinæ unione?*

II. *An in ipſa Eccleſia, poſt dictam ſuppreſſionem, & reſpectivè unionem, remanſerit Collegium cum quatuor Dignitatibus, eaſque fuiſſe, & eſſe verè, & propriè Dignitates cum perpetua Animarum Cura?*

III. *An Decanatus uti prima, & principalis Dignitas in Collegiata, reſervata ſit Collationi, & Diſpoſitioni Apoſtolicæ: Cæteræ autem tres Dignitates conferendæ ſint prævio examine, & abſque concurſu?*

IV. *An Eccleſia ipſa, attentis qualitatibus, quibus decoratur, fuerit, & ſit Inſignis, ac perpetuo dicenda, & inſcribenda ſit titulo Collegiatæ Inſignis in caſu &c.*

Ad Dominum Secretarium ad mentem.

Sess.6. cap.5., sess.7. cap.8., sess.22. cap.8. & sess.23. cap. 15. de Reform.

CAPUTAQUEN. Species hujus Causæ relata est in Folio Congregationis habitæ die 12. Julii superioris anni, quod reassumere EE. PP. dignabuntur. At dilata tunc resolutione quinque illius Dubiorum, quæ erant I. *An Episcopus Caputaquensis exercere valeat omnimodam jurisdictionem Ordinariam in Locis Rhodii, & S. Mauri; seu potius talis jurisdictio competat Bajulivo S. Euphemiæ?* II. *An Vicarii Curati pro Ecclesiis Parochialibus Rhodii, & S. Mauri a Bajulivo præsentati examinari, & approbari debeant ab Episcopo?* III. *An deputatio Æconomi, provisionalis spectet ad Ordinarium?* IV. *An assertus Vicarius Bajulivatus dare possit licentias confessiones audiendi in dictis Ecclesiis, quibuscumque Sacerdotibus etiam non approbatis ab Ordinario?* V. *An administratio Sacramenti Confirmationis in Locis Rhodii, & S. Mauri privative spectet ad Episcopum Caputaquen. in casu &c.*; illis responsum fuit die 2. præteriti mensis Augusti = *Ad* I. *Spectare ad Episcopum Jurisdictionem Ordinariam in Clerum, & Populum; quo vero ad Ecclesias subjective unitas, delegatam*: *Ad* II. *Affirmative*: *Ad* III. *Affirmative*: *Ad* IV. *Negative*: *Ad* V. *Affirmative*.

Ob concessam vero novam audientiam Bajulivo S. Euphemiæ, urget iterum Episcopus, ut sui favore Causa definiatur; contendens, pluribus exceptionibus obnoxia esse documenta per Bajulivum exhibita ad probandam immemorabilem possessionem omnium actuum jurisdictionalium privative quoad Episcopum, uti requiritur pro inducendo Territorio separato, juxta Decretum auctoritate san. mem. Clementis XI. promulgatum die 3. Januarii 1721., de quo meminit san. mem. Benedictus XIV. *in Constitutione 76. §.3. ejus Bullarii tom.2.*; Immo nullam competere exemptionem Cappellanis etiam, & Clericis Ecclesiarum omnium Commendatarum Sacræ Religioni Hierosolymitanæ existentium in Diœcesi Caputaquensi, nisi copulative concurrentibus requisitis actualis servitii, residentiæ intra Claustra, & obedientiæ Superiori Regulari, ad formam Concilii Tridentini *sess.24.cap.11. de Reform.,& Constit.67.san.mem.Gregorii XIII.*, definitum est ab hac Sacra Congregatione *in Caputaquen. Jurisdictionis* 19. *Novembris* 1735., in qua propositis Dubiis = I. *An Cappellanis, & Clericis respective Ecclesiæ Ven.Commendæ S. Joannis in Fonte de Padula, aliarumque Ecclesiarum Commendatarum existentium in Diœcesi Caputaquensi, competat exemptio a jurisdictione Ordinarii ejusdem Diœcesis?* II. *An simplicibus Patentatis ejusdem Sacræ Religionis in eadem Diœcesi competat eadem exemptio?* rescriptum fuit = *Negative ad utrumque, nisi concurrentibus requisitis ad formam Constitutionis Gregorianæ, & amplius* = ut *in lib.85. decret. pag.414. ter.*

Contra vero Bajulivus S.Euphemiæ, iterum refricatis motivis in præcedenti propositione deductis,contendit, actus Visitationum expletarũ in Ecclesiis Parochialibus Locorũ Rhodii, & S. Mauri referendos esse ad peculiarem dispositionem

Sacri

Sacri Tridentini Concilii *sess.24. cap.9.*, & Pianæ Constitutionis *Exposcit* 136., etiam adhæsive ad declarationes ab Episcopis emissas tum in Visitatione anni 1637., ubi profitebantur, omnia egisse uti Sedis Apostolicæ delegatos, tum in relatione anni 1710., in qua legitur Rhodium, & Castrum S. Mauri Episcopalem Visitationem in Sacramentis, & Sacramentalibus tantum admittere, ad formam dictæ Constitutionis 136. Sancti Pii V., & ideo incongrue allegari pro adstruendo in prædictis Locis exercitio Ordinariæ jurisdictionis Episcoporum Caputaquensium. Et similiter, quod, cum uti Vicinior adhibitus censeri debeat idem Episcopus in collatione Ordinum, & in advocatione Presbyterorum eorumdem Locorum ad Synodum, nequeunt isti actus suffragari pro exclusione prærogativæ *Nullius* a Bajulivo prætensæ, ut de collatione Ordinum firmavit *Rota coram Falconerio decis.*24. *num.*20. *tit. de Officio Ordinarii*, & de accessu ad Synodum dixit *eadem Rota dicto tit. de Offic. Ordin. decis.9. num.*24. *coram eodem*; Licentias vero audiendi Confessiones, vel non comprobari legitimis documentis, vel intelligendas esse respicere facultatem administrandi hoc Sacramentum in Dioecesi Caputaquen. tantum, absque eo quod extendantur ad loca controversa. Nec tandem, subditur, obstare prædictos actus æquivocos ab Episcopo adductos, cum isti a pluribus faventibus jurisdictioni Bajulivi præfocentur.

Erit itaque ab EE. VV. decernendum.

An sit standum, vel recedendum a decisis, in casu &c.

In Decisis, & amplius.

AUXIMANA. Testamento, quod condidit anno 1591., Angelus Bianchi fundari jussit Cappellaniam de Jurepatronatus laicali ad Altare S. Luciæ in Ecclesia Parochiali Terræ Appignani, cujus redditus nunc ascendunt ad annua scuta 40. circiter; voluitque, ut ad illam præsentaretur coram Ordinario instituendus *unus Clericus laudabilis vitæ, bonorum morum, & idoneæ literaturæ, ac bonæ conditionis, & famæ, qui habeat, & teneatur dictum Altare officiare, regere, & Divina celebrare temporibus, & horis debitis, dicendo quatuor Missas in qualibet Hebdomada in eo, videlicet diebus Dominicis, die Lunæ, Mercurii, & Veneris, & ulterius in diebus festivis solemnibus, effundendo preces pro Animabus ipsorum.*

Sess.6. cap.2. & sess.25. cap. 5. de Reform.

Et præter onera prædicta Cappellano injuncta, præcepit insuper Testator, *quod hujusmodi Rector, & Clericus teneatur, & obligatus sit residentiam, & moram trahere in Terra Appignani, suam Domum prædictam habitando.*

Demandatam autem residentiam nequaquam fecisse constat primum Cappellanum Alphonsum Bianchi de Terra Monticuli Camerinensis Diœcesis, qui in ætate tredecim annorum fuerat ab ipso Testatore nominatus, quique anno 1606. electus fuit Vicarius Generalis Recineti, idemque munus postea obivit in variis Diœcesibus, ac tandem anno 1631. Domum Congregationis Oratorii fundavit in eadem Terra Monticuli Patria sua, ubi diem clausit extremum anno 1645.: oneribus Cappellaniæ interim adimpletis per Substitutum.

Et illius Successor Bernardinus Bianchi, qui eodem anno 1645., vix adepta Cappellaniæ possessione, Substitutum pariter deputavit, duo proposuit Dubia in hac Sacra Congregatione: scilicet I. *An hujusmodi Beneficium sit Sacerdotale, itaut de illo provisus teneatur per se ipsum Missas celebrare: & per Substitutum non possit impleri?* II. *An personaliter residere teneatur, itaut Emus Episcopus permittere non debeat, ut per alium onera impleri possint?* Quibus die 13. Novembris 1649. responsum est = *Ad* I. *Beneficium, de quo agitur, non esse Sacerdotale, & posse per Substitutum onera impleri*: *Ad* II *Emum Episcopum posse permittere*=, ut *in lib. 19. Decret. fol. 2.*

Quocirca permittente Episcopo, ut fertur, idem Bernardinus semper inde absuit a Terra Appignani, Curam Animarum exercens in Terra Montis Luponum. Et licet Sacerdos Lucoli, qui Cappellaniam possedit usque ad annum 1720., in Domo Testatoris permanserit, carens alia habitatione, ut narrat per Epistolam Franciscus Xaverius Angelelli Parochus, & Vicarius Foraneus Appignani; attamen Bernardinus Palmieri, qui illi successit, continuo resedit in Terra Monticuli, tamquam Archipresbyter Ecclesiæ Collegiatæ ejusdem Oppidi: Et absens semper fuit etiam Franciscus Maria Frisciotti de Civitate Nova Firmanæ Diœcesis ejusdem Palmieri Successor: Minimeque ad residendum in Terra Appignani unquam se contulit Antonius Maria Frisciotti hodiernus Cappellanus post dictum Franciscum Mariam ejus Fratrem electus; ut præter Vicarium Foraneum antedictum, deponit Sacerdos Caprara, qui eorumdem Cappellanorum vices explevit.

Cum vero hodiernus Cappellanus audivisset, quod Episcopus Auximanus meditaretur eum cogere ad residentiam, preces obtulit huic Sacræ Congregationi, quibus postulabat declarari, Cappellaniam nequaquam esse residentialem; itaut Cappellanus de jure non teneatur ad residentiam, & personale servitium, sed abesse valeat, & deservire per Substitutum, nedum permittente Episcopo, juxta præmissum rescriptum anni 1649., verum etiam Episcopo renuente. Et datis de more Literis ad Episcopum, ut Sac. Congregationem instructam redderet, votumque suum aperiret, recensitam Vicarii Foranei Epistolam ille transmisit, votum suum minime aperiens. Dudum itaque præfixo termino Promotori

Fiscali, ut, si quid censeret opponendum, deduceret in Sacra Congregatione; Causa nunc proponitur.

Disputat autem Frisciotti Cappellanus, residentiam in sua Cappellania nec præcisam requiri, nec causativam. Non præcisam: quia solum ad illam teneri, inquit, obtentores Beneficiorum de jure residentialium, uti sunt Episcopi, & Parochi, cæterique Prælati Curam Animarum habentes, de quibus loquitur Concilium Tridentinum *in sess.6. cap.1.*, *sess.7. cap.3.*, *& sess.23. cap.1. de Reform.*, & san. mem. Pii IV. in Constitutione *De salute Gregis* 10. §.1., & 2., & in Constitutione *In suprema* 91. §.1., & S. Pius V. in Constitutione *Cupientes* 65. §.1. *Bullarii Cherubini tom.2.*; vel etiam Capitulares Ecclesiarum Cathedralium, vel Collegiatarum, juxta sanctionem ejusdem Concilii Tridentini *in sess.24. cap.12. de Reform.*, & præfatæ Constitutionis *Cupientes* S. Pii V.

At nequaquam hujus generis esse, putat, Cappellanias, vel simplicia Beneficia, quorum Possessores de generali totius Orbis consuetudine minime tenentur ad residentiam, ut tradunt *Imol. in cap. fin. num.9. de Cleric. non resident.*, *& Azor. instit. moral. par.2. lib.3. cap.8. quæst.5. ad fin.*; & licet præfata Constitutio S.Pii V. loqui videatur de quibuscumque Beneficiatis, attamen intelligendam esse, defendit, de solis Curatis, vel Capitularibus, non autem de simplicibus, juxta firmata per *Garz. de Benefic. par.3. cap.2. num.9.*

Minusque residentiam causativam requiri, autumat; quum nulla præscripta sint onera personaliter adimplenda per Cappellanum, qui propterea residere non tenetur, sed potest onera adimplere per Substitutum, juxta receptam opinionem *Lap. allegat.35. num.4.*, & late tradunt *Fagnan. in cap. Ut Abbates num.84. de ætat.*, *& qualit. ordin.*, *& Barbos. de Offic.*, *& potest. Episc. alleg.24. num.43.*, *& 44.*, *& alleg.53. num.179.*

Nec obstare, censet, quod in limine fundationis præscribi valeat residentia etiam pro simplici Cappellania, ut probat *Gonzal. ad regul.8. Cancell. gloss.5. num.100.*; quia Bianchi Testator, præcipiendo residentiam, nec causam personalis servitii addidit, nec pœnam adjecit contraventori; ideoque tamquam nudum præceptum posse impunè sperni ejus voluntatem, ad *Text. in leg. Filius familias 117. §. Divi il 2. ff. de leg.1.*, cui adhæret resolutio hujus Sacræ Congregationis *in Casalen.* relata per *Garz. de Benefic. par.7. cap.1. num.87.*, *& Rota in Gerunden. eleemosynæ Panis super residentia 3. Julii 1711. coram Card. Priolo*: Et id ipsum in hac Causa innuisse, arbitratur, eamdem Sacram Congregationem anno 1649. rescribendo, quod Episcopus permittere posset implementum onerum per Substitutum in absentia Cappellani, cum alioquin non esset in facultate Episcopi quidquam detrahere, vel remittere ex oneribus valide injunctis in fundatione Beneficiorum, ut præscribit Sacrum Concilium Tridentinum *in sess.25. cap.5. de Reform.* Atque demum omnem difficultatem submoveri, con-

contendit, ex observantia tum proxima fundationi, tum noviſſima a quadraginta poſtremis annis.

Diſpoſitio non abſimilis concurrebat in una *Aquilana Cappellaniæ* propoſita in hac Sacra Congregatione die 2. Maji 1733., in qua Teſtator, nullo injuncto onere perſonaliter adimplendo per Cappellanum, ſolum præceperat eidem, *ſia obligato riſedere in detta mia Caſa laſciata per detto effetto*; cumque fuiſſent diſputata duo Dubia, I. *An Beneficium, ſeu Cappellania, de qua agitur, habeat onus reſidentiæ, & quomodo?* II. *An prædictum Beneficium ſit incompatibile cum Parochiali, in caſu &c.*, die 16. Maji ejuſdem anni 1733. prodiit reſcriptum = *Ad* I. *Cappellanum teneri reſidere ad formam Teſtamenti*: *Ad* II. *proviſum in primo* =; & repropoſita Cauſa die 18. Julii ejuſdem anni, reſcriptum fuit = *In deciſis, & amplius* =, ut *in lib.83. Decret. pag.198. 222. & 318.*

Dignentur igitur EE.PP.perpendere, num pro excluſione oneris reſidendi urgeat in hypotheſi obſervantia, quæ non aderat *in dicta Aquilana*, ut ad tramites juris, etiam pro caſu, quo Epiſcopus renuat uti facultate permittendi Rectoris abſentiam, definire valeant.

An Rector Beneficii S. Luciæ Terræ Appignani perſonaliter reſidere ibidem teneatur; ſeu potius per alium tale onus impleri poſſit, in caſu &c.

Affirmative ad primam partem, ad formam Teſtamenti: In reliquis in deciſis de anno 1649.

Seſs. 24. cap. 12. de reform.

CALARITANA. Dedimus ſpeciem hujus Cauſæ in Folio Congregationis habitæ die 22. Novembris ſuperioris anni; ſed nulla capta reſolutione, reſcripſerunt EE. PP. = *Dilata ad primam poſt Reges* =. Mandatis itaque EE. VV. obtemperantes, illam nunc proponimus, ut, reaſſumpto dicto Folio, expedire dignentur.

I. *An ſex Canonici nuncupati de Solio, ſive de Stallo, ſint veri Canonici?* & quatenus Affirmativè.

II. *An iidem Canonici ſemper, & quandocumque præcedere poſſint Canonicis, quorum Canonicatus fuerunt poſt erectionem Canonicatuum de Stallo fundati, vel deinceps fundandi?*

III. *An dicti Canonici jus habeant aſſequendi Officium vulgo nuncupatum* Siſenarii, *& alia, quæ per turnum obtinentur?*

IV. *An prædicti Canonici poſſint canere Antiphonas, & Invitatoria ex propriis Stallis; ſeù potiùs teneantur in iis canendis accedere ad Faldiſtorium?*

V. *An prædicti Canonici gaudere poſſint annua vacatione trium men-*

menfium à Choro, & duas ex tribus partibus quotidianarum distributionum percipere, in casu &c.

Ad I. Affirmative. Ad II. Dilata, & exhibeantur Fundationes, & proponatur citatis intereffe habentibus. Ad III. Affirmative. Ad IV. Servetur folitum. Ad V. Dilata, & exhibeantur Statuta, ac doceatur de confuetudine Vacationum.

VALENTINA. Magna Paræciarum copia, quibus abundat ampliffima Diœcefis Valentina, licet multorum exigat Presbyterorum numerum, vel pro coadjuvandis Parochis, ubi major eft Populi frequentia, & nimia Locorum diftantia, juxta cenfuram Sacri Concilii Tridentini *fefs.* 21. *cap.*4. *de reform.*: vel pro fupplendis illorum vicibus in cafu obitus, aut infirmitatis, & alterius legitimi impedimenti, ut præfcribitur *in fefs.6.cap.*2.,*fefs.*21.*cap.6.*,& *fs.*24.*c.*18.; attamen perpauci funt, quibus committi poffit hujus muneris implementum: formidantibus aliis afperum Parochianorum ingenium, & grave Curæ Animarum pondus: aliis excufationem merentibus, utpotè imperitis, vel fuorum Beneficiorum obfequio mancipatis.

*Sefs.*21.*cap.*2. *de reform.*

Hanc fuæ Diœcefis anguftiam Archiepifcopus Valentinus expofuit defuncto Summo Pontifici Benedicto XIV., enixè rogans, ut fibi facultas indulgeretur Sacris Ordinibus initiandi *titulo Sufficientiæ* digniores ex Oppofitoribus concurrentibus ad Beneficia Curata, inibi octogefimum, & nonagefimum numerum plerumque excedentibus, fere omnibus in Sacra Theologia Doctoribus, & fcientia morali inftructis, qui parati invenirentur ad Æconomi, Vicarii, & Coadjutoris partes hujufmodi fufcipiendas. Quo pacto indigentiæ, ut ajebat, confuleretur Ecclefiarum Parochialium; & illi aptiores redditi quotidiano exercitio Curæ, non diù carerent opportuno titulo, Curata, vel fimplicia Beneficia affequendo; &, fi quibus congrua deeffet, eam leviùs foret Antiftiti fua pecunia largiri, quàm affiduis angoribus affici ob Miniftrorum penuriam in promovenda Animarum falute.

Relatis autem hujufmodi precibus Summo Pontifici per Secretarium Supplicum Libellorum, refcriptum prodiit *Ex audientia Sanctiffimi die prima Novembris* 1748., quo *Sanctiffimus benigne annuit pro facultate admittendi ad Ordines Sacros, & fic per confequens ad Presbyteratum, ad titulum Sufficientiæ vigintiquatuor ex magis idoneis Oppofitoribus ad Curata: attenta informatione Archiepifcopi Oratoris fuper neceffitate, ac attenta etiam informatione Nuncii Apoftolici; non obftantibus quibufcumque, quibus Sanctiffimus pro hac vice derogavit.*

Vi-

Vigore igitur impetratæ facultatis, præfinitum numerum Presbyterorum ordinavit idem Archiepiſcopus duodecim, quot lapſi ſunt, annorum tempore; Sed neceſſitas, quæ urgebat, vel numquam ſublata eſt, vel iterum ſupervenit; quapropter novas ille obtulit preces SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO, quibus poſtulabat prioris indulti renovationem. At precibus ad hanc Sacram Congregationem remiſſis, auditus fuit Emus Dominus Cardinalis Spinola tunc Nuncius Apoſtolicus Hiſpaniarum, qui attenta urgentia ejuſdem neceſſitatis, eorumdemque motivorum concurſu, petitis annuendum cenſebat; nihilominus relata poſtulatione inter ſummaria precum in Congregatione diei 7. Junii mox præteriti anni, ob Suffragiorum ſciſſuram, nulla capi potuit reſolutio; quæ tamen in Congregatione habita die 2. Auguſti ſuperioris anni prodiit pro rejectione Inſtantiæ: edito reſcripto *Lectum*.

Redit nunc Archiepiſcopus ſperans, ſuas preces meliorem exitum habituras ſub formali Dubii diſcuſſione. Et diſputat, Legis vinculum, & canonicarum ſanctionum rigorem quandoque relaxandum eſſe, ſi aliqua urgeat neceſſitas, vel publica concurrat utilitas, ut monuit Sacrum Concilium Tridentinum *ſeſs.25. cap.18. de Reform.*; & Conciliare interdictum non ordinandi Presbyteros ſine titulo, de quo in *ſeſs.21.cap.2.de Reform.*, unam eſſe ex illis ſanctionibus, quibus facile per Sedem Apoſtolicam diſpenſari ſolet, ut teſtatur *Corrad. in prax. diſpenſat. lib.4. cap.7. num.39.*; producitque exempla Indultorum, quæ conceſſa fuerunt per Breve, Presbyteros ordinandi titulo *Servitii Eccleſiæ*, ut Sixtus V. indulſit Patriarchæ Venetiarum, juxta relata per *Campanil. diverſ. juris canon. rubr.8. cap.4. num.14.*, *& Garz. de Benefic. part.2, cap.5. num.98.*: ſive promovendi ad Sacros Ordines titulo *Literaturæ* Doctores in Jure Canonico, vel in Sac. Theologia, juxta reſcriptum favore Cardinalis Portugalliæ relatum per *Garz. d. part.2. cap.5. n.128.*: vel demum Sacerdotium adipiſcendi titulo *Miſſionis*, ut Alumnis Collegii Anglici in Urbe conceſſit ſan. mem. Gregorius XIII. in ſua Conſtitutione 53. §.13., quorum privilegia Alumnis Collegii Urbani Scotorum communicavit Clemens VIII. in ſua Conſtitutione 73. §.5.: & ſimili privilegio expreſſe decoravit Alumnos Collegii Fuldenſis, Illyrici, Pragenſis, & Viennenſis Urbanus VIII. in ſuis Conſtitutionibus 64. §.10., 66. §.11., 67. §.9., & 96. §.12. *Bullar. Cherub.*, uti etiam meminit *Campion. de inſtr. Ordin. cap.41.*

Et generalem in tota Germania vigere conſuetudinem, probat, ordinandi Presbyteros titulo *Menſæ*, ſub promiſſione ſcilicet alicujus Magnatis, aut Religioſæ, vel Civilis Communitatis, Ordinato ſubminiſtrandi alimenta in caſu egeſtatis, ubi præſertim in Parochiis opus ſit pluribus Cooperatoribus, nec frequentia ſint Beneficia pro titulo illis conſti-

ſtituendo, juxta teſtimonium *Engel. in Jus Canon. lib.primo tit. 14. de ætat. & qualit. & ord.num.14.*, *Reinfeſtuel. lib.primo tit.11. de temp. Ordin.§.3. num.76.*, *& Leuren. lib.1. tit.11. de tempor.ord.quæſt.546.num.1.*, & innuit etiam *Pyringh.d.lib.1. tit.11.ſect.1. num.74.*

Immò defendit, in quacumque Sacerdotum penuria uſum invaluiſſe, diſpenſandi ſuper titulo Ordinationis, ſi deſint Beneficia, vel opes non ſuppetant conſtituendi Patrimonium. Et licet Ordinationes titulo *Menſæ Cathedralis* ob penuriam Sacerdotum, noluerit Epiſcopo Feltrano indefinitè permittere Sacra Congregatio Epiſcoporum, & Regularium die 20. Februarii 1590., illi reſcribendo ex oraculo Papæ, ut recurreret in caſibus particularibùs, ſi quando opus eſſet Parochialium, vel aliarum Eccleſiarum indigentiæ occurrere, ut refert *Pignatell. conſultat. canon.77. num.33. tom.5.*; quandoque tamen permiſſæ fuerunt ad ſimplicem ſponſionem alicujus, qui promitteret, ſe neceſſaria Ordinandis ſubminiſtraturum: ut ab hac Sacra Congregatione fieri conſueviſſe teſtantur *Campanil. diverſ.jur. Canon. rubr.8. cap.4. num.6.*, *Pariſ. de Reſignat.lib.2. quæſt.6.num.11.*, *Garz. de Beneſ.part.2.cap.5.n.97.*, *& Barboſ.de offic.& poteſt.Epiſc.par.2. alleg.19.n.73.*, *& in adnotat.ad Concil.ſeſs.21.cap.2.num.51.*

Illiſque addit recentiora hujus Sacræ Congregationis reſcripta. In Cauſa porrò *Sanctæ Crucis de la Sierra in Indiis Occidentalibus* diſputato dubio = *An Epiſcopo Sanctæ Crucis de la Sierra ſit indulgendum, ut promovere valeat ad Sacros Ordines in Civitate S. Laurentii de la Baranca eos, quos ipſe neceſſarios judicaverit, licet nec Beneficium, nec Penſionem, nec Patrimonium obtineant* = die 8. Julii 1719. reſponſum fuit = *Pro gratia, dummodo non excedat numerum duodenarium* =, ut in *lib.69. decret .pag.335.* Rurſus in *Zacynthien. & Cephalonien. 23.Julii 1729.*, cùm Sacra Congregatio ob Sacerdotum penuriam indulſiſſet anteceſſori Epiſcopo facultatem promovendi ad Sacros Ordines quatuor Clericos titulo *Servitii Eccleſiæ*, & Succeſſor Epiſcopus inſtaret pro renovatione Indulti, quia præcedenter Ordinatis proviſum jam fuerat de Beneficiis; relata inſtantia per ſummaria precum reſcriptum fuit = *Pro gratia, juxta formam præcedentis Indulti* =, ut in *lib. 79. decret. pag.364.* Ac demum in *Æmonien. 9. Julii 1757.*, ſupplicante Epiſcopo pro facultate ordinandi ad titulum *ſervitii Eccleſiæ* Cathedralis binos Clericos in ea inſervientes, attenta penuria Sacerdotum, reſcriptum pariter fuit inter ſummaria precum = *Pro gratia arbitrio Epiſcopi* =, ut in *lib.107.decret. pag.286.*

Allata autem exempla, cenſet Archiepiſcopus, faciliorem ſternere viam petito Indulto, cum innuant ſtylum, & praxim Sanctæ Sedis, & Sacræ hujus Congregationis facile diſpenſandi in re, de qua agitur, ut in ſimilibus firmat *Piton. diſceptat. Eccleſiaſt.97. num.7.* Maximè quia in propoſito

casu urgens necessitas Ecclesiarum Parochialium, & inopia Sacerdotum habilium in sua Diœcesi, qui adjutricem operam præstare possint, aut velint regimini Curæ Animarum, comprobata remanet, ut asserit, ex præcedenti Indulto san.mem. Benedicti XIV.; & illam adhuc vigere testatur in sua relatione Emus Dominus Cardinalis Spinula olim Nuncius Hispaniarum; itaut arduum videri non debeat, perseverante eadem Causa, renovationem Indulti concedere, sub tanti Pontificis exemplo; cum etiam in pranotata *Zacynthien. & Cephalonien.*, ob reviviscentiam prioris causæ, attenta Ordinatorum promotione ad Beneficia, Sacra hæc Congregatio renovaverit Successori Episcopo Indultum pridem concessum Antecessori.

Atque demum verendum non esse, arbitratur, de mendicitate Ordinandorum, cui malo occurrere voluit Sacrum Concilium præscribendo titulum Beneficii, vel Patrimonii; quia, si reliqua omnia deessent, illorum substentationi satis consultum remanet ex obligatione, quæ de jure imminet Ordinanti, ejusque Successoribus, alendi Ordinatos sine titulo, donec aliunde provideantur, juxta censuram *Textus in cap. Cum secundum 16. de Præbend.*; quin ratio habenda sit de præjudicio inde Successoribus resultante, cum ex debito Pastoralis sollicitudinis teneantur Episcopi indigentiæ Populi, & Curæ Animarum providere de sufficienti Ministrorum numero, illisque alimenta præstare de bonis Ecclesiæ, ut notant *Fagnan. in d. cap. Cum secundum num. 27. 30. & 32. de Præbend.*, *& Pignatell. consultat. 77. num. 2. tom. 5.*

Erit itaque ab EE.VV. definiendum:

An sit concedendum Archiepiscopo Valentino novum Indultum promovendi ad Sacros, etiam Presbyteratus, Ordines, Clericos magis idoneos ex Oppositoribus ad Curata, titulo Sufficientiæ, *ad instar præcedentis Indulti concessi à san.me.Benedicto XIV., itaut sit recedendum à Decisis, in casu &c.*

Affirmative pro vigintiquatuor Presbyteris, ad formam præcedentis Indulti, facto verbo cum SSmo.

Sess. 24. cap. 12. de reform.

FRISINGEN. RESIDENTIÆ. Hujus quoque Causæ species exposita est in Folio dictæ Congregationis habitæ die 22. Novembris proxime præteriti; sed Causa tunc proponi nequivit. Iterum illam descripsimus in Folio Congregationis habitæ die 6. elapsi mensis Decembris; & EE.PP., precibus annuentes Capituli Landishutani rescripserunt = *Dilata* =. Tertio nunc illam subjicimus EE.VV. judicio, ut, reassumpto antecedenti Folio, decernere valeant

I. *An*

I. *An Canonicus Baro de Preysing Equestris Ordinis Sancti Georgei Decanus teneatur ad residentiam in Ecclesia Collegiata SS. Martini, & Castuli Landishuti; seu potiùs obstet Breve san. mem. Benedicti XIV., in casu &c.*

II. *An eidem Canonico debeantur Fructus in casu &c.*

Non proposita, cum sequentibus.

AMALPHITANA. Sacerdos Matthæus Rispoli, cum esset Parochus Casalis Pugerulæ, Hebdomadariatum in Ecclesia Cathedrali Amalphitana sibi conferri obtinuit ab Archiepiscopo die 28. Septembris 1753., commissa possessionis traditione Vicario Generali. Sed agnita hujus provisionis inefficacia pro retinenda Parochia incompatibili, Literas Apostolicas impetravit die 14. Februarii 1754., Prælato in Curia, ut moris est, & prædicto Vicario Generali pro exequutione directas, in quibus Summus Pontifex Executoribus mandat, quod prædicto Matthæo Hebdomadariatum conferre curent: simulque cum eo dispensat, ut licite Parochiam cum Hebdomadariatu retinere possit = *Si illum ei vigore earumdem præsentium conferri, & assignari contigerit* = Enunciatur etiam ad Supplicantis narrationem, fructus Hebdomadariatus, computatis incertis, non excedere annuum valorem quindecim ducatorum auri de Camera: Parochialis verò, ducatorum vigintiquatuor similium; Et Casale Pugerulæ supponitur existere prope, & extra Mœnia Civitatis Amalphitanæ; duplexque exprimitur causa indultæ dispensationis: nimirum, *attento quod, ut dictus Matthæus pariter asserit, fructus, redditus, & proventus tam dicti Hebdomadariatus, quàm Parochialis Ecclesiæ prædictæ simul sumpti, ad congruam ipsius Matthæi substentationem minimè sufficiunt: quodque utrique Ecclesiæ hujusmodi, attenta earum vicinitate, per unum & eundem, absque Divini Cultus, & Curæ Animarum dilectorum Filiorum Parochianorum dictæ Parochialis Ecclesiæ detrimento, commode deserviri potest, prout testatur Ordinarius*. Præcipiunt ulterius eædem Apostolicæ Literæ, quod Hebdomadariatus, & Parochialis Ecclesia prædicta debitis propterea non fraudentur obsequiis, & Animarum Cura nullatenus negligatur, sed eorum congrue supportentur onera consueta. Atque demum omnia muniuntur decreto irritante.

Sess. 7. cap. 4. & sess. 24. cap. 17. de reform.

Actus nihilominus successivæ possessionis Hebdomadariatus non in his Literis Apostolicis, sed in calce Bullarum primævæ Ordinarii provisionis describitur; & in eo Vicarius Generalis, non uti Exequutor Literarum Apostolicarum, sed tamquam delegatus ab Archiepiscopo, die 21. Martii

1754., *vigore retroscriptarum Bullarum sibi commissarum ab Illustrissimo, ac Reverendissimo Domino Archiepiscopo Amalphitano sub die* 28. *mensis Septembris anni* 1753., *posuit, & induxit Rev.D. Parochum Rispolo in veram, realem, & corporalem possessionem Hebdomadariatus*. Pacifice postmodum utrumque Beneficium idem Matthæus possedit, fructusque percepit fere per sexennium. Monitus deinde ab hodierno Archiepiscopo in Visitatione, vigore Sacri Concilii Tridentini *sess.* 7. *cap.*5. *de Reform.*, ut ostenderet titulum simultaneæ retentionis eorumdem; ipse die 23. Januarii 1760., ut legitur in actis Curiæ Archiepiscopalis, *præsentavit in manibus Illustrissimi, & Reverendissimi Domini Archiepiscopi Bullas Hebdomadariatus præd. expeditas à prædecessore Archiepiscopo Cioffi auctoritate Ordinaria, cum actu possessionis ejusdem, etiam in vim, & exequutionem dictarum Bullarum captæ: nec non præsentavit Literas Apostolicas originales dispensationis super retentione Parochiæ, & Hebdomadariatus prædicti, quas penes se retinebat; & apparet numquam aliàs dd. Literas Apostolicas fuisse exhibitas, & productas in hac Archiepiscopali Curia, vel coram Exequutore, cum non adsit actus productionis, & præsentationis earumdem, prout de stylo, nec in illis, & in dorso illarum apparet actus aliquis pro illarum exequutione, nec possessionis illarum vigore captæ; sed taliter qualiter fuerunt Romæ expeditæ, ita nunc prædicta die sunt, & fuerunt exhibitæ à dicto Rev. Parocho Rispoli*.

De his omnibus itaque certiorem hanc Sacram Congregationem reddidit Archiepiscopus die 13. Februarii superioris anni. Novisque Literis successive nunciavit, ideò forsan exequutas non fuisse Literas Apostolicas, quia non potuerint verificari; quùm ex transmissis undecim Ecclesiasticorū Virorum depositionibus falsa undique comprobentur Summo Pontifici in Literarum impetratione exposita; dum Hebdomadariatus pro solo Chori servitio reddit annuam certam summam ducatorum Regni quadraginta (æquantium valorem ducatorum circiter 18. auri de Camera) præter eleemosynas Missarum: Parochialis verò Casalis Pugerulæ annuos habet redditus similium ducatorum Regni quadraginta solvendorum à Loci Communitate, præter alios minutos Census, & emolumenta Stolæ, ex quibus saltem percipitur summa aliorum ducatorum Regni viginti (itaut valor illorum computandus sit in annuis 27. ducatis auri de camera) quibus antecessores Parochi commode substentabantur.

Depromitur pariter ex eisdem Testibus, Cathedralem ab Ecclesia Parochiali Pugerulæ distare mille passus asperæ, præruptæque viæ, in cujus itinere regulariter absumitur tempus dimidiæ horæ; nec propterea per unum & eumdem Beneficiatum utrique Ecclesiæ commode deserviri posse, unique præstando obsequium alterius servitium negligi oportere. Quod & suadere videtur ipse Matthæus Rispoli per num-

numquam intermissam Æconomi retentionem pro supplendis muneribus Parochialibus, & administrandis Sacramentis non contemptibili populo mille Animarum. Nec dissimulari meretur, quod ajunt præfati Testes, de residentia per integras dies à Rispoli servata in Civitate post adeptam Hebdomadariatus possessionem, ut præsto esset servitio Ecclesiæ Cathedralis in suis Hebdomadis, nec non in pluribus Dominicis, & Festis diebus, quibus mane, & vespere Chorum frequentare tenebatur: licet ut plurimum vespere rediret ad Parochiam, & mane usque ad horam accessus ad Cathedralem curaret Missam celebrare, & confessiones audire.

Quin tamen exinde ipsi datum fuerit plene Hebdomadariatus obligationibus satisfacere; quia ut necessarium obsequium præstaret in Festivitatibus majoris Populi concursus, & tempore Paschali Ecclesiæ Parochiali, deserere debuit servitium Ecclesiæ Cathedralis; in modum ut ex libro punctaturarum, juxta transmissum documentum, appareat, eumdem Matthæum, à mense Aprilis 1754. ad totum mensem Junii 1760. defecisse servitio Ecclesiæ Cathedralis ultra tertiam partem temporis: cum assecutus sit puncta interessentiæ 7432., dum alii Capitulares assidui obtinuerunt puncta 11521.

His præsuppositis; Archiepiscopus ad suæ conscientiæ, & Divino Cultui, ac Animarum regimini parandum præsidium, Sacram Congregationem consulit, juxta monitum *Text. in cap. Ordinarii 3. §. Si verò de Off. Ord. in 6.*, exponendo, quod Hebdomadariatus, tamquam Beneficium Ecclesiasticum de gremio Capituli Ecclesiæ Cathedralis Amalphitanæ, ut definivit hæc Sacra Congregatio in *Amalphitana* 30. *Septembris* 1724. *lib.* 74. *decret. pag.* 412., præcisam requirit residentiam in loco Ecclesiæ Cathedralis, juxta censuram Sacri Concilii Tridentini *sess.* 24. *cap.* 12. *vers. Præterea de Reformat.*; quemadmodum ad præcisam quoque residentiam tenetur Matthæus Rispoli in Ecclesia Parochiali Pugerulæ vigore ejusdem Concilii *sess.* 7. *cap.* 3., *& sess.* 23. *cap.* 1. *de Reform.*

Cum autem duo Beneficia hujusmodi residentiam præcisam requirentia incompatibilia sint, ad tradita per *Gonzal. ad regul.* 8. *Cancellar. gloss.* 15. §. 2. *num.* 20. *& seq.*, *& Panimoll. decis.* 31. *annotat.* 1. *num.* 4. *& seq.*, nequivit idcircò vigore provisionis Ordinarii Matthæus Rispoli secundum acquirere cum retentione primi, sed per assequutionem pacificam secundi vacavit primum ipso jure, ut in *Clement. Si plures* 3., *& in Clement. fin. de præbend.*, *Fagnan. in cap. cum jamdudum num.* 55. *&* 59., *& cap. de multa num.* 4. *de Præbend.*, *Garz. de Benefic. part.* 11. *cap.* 5. *num.* 282. *& seq.*, *Gavant. Manual. Episcoporum* §. *Beneficiorum pluralitas num.* 6.; immò utrumque vacasse ob pervicacem retentionem utriusque, contendi potest, ex dispositione Sacri Concilii Tridentini *sess.* 7. *cap.* 4. *de*

Re-

Reform., post nempe perceptionem fructuum utriusque Beneficii per duos menses, ut latè tradit *Rigant.ad Regulas Cancellar. regul.*1. *§*.8. *num.*155., *&* §.*9*. *num*. 8. Quod quidem procedere videtur, etiamsi exciperetur, primum non sufficere ad congruam substentationem; quia hoc casu, attenta residentia in utroque Beneficio requisita, debuisset Matthæus Rispoli alterutrum dimittere infra sex menses; & cum illa diutius possederit, utriusque inducta videri potest vacatio ipso jure, nec Matthæum fructus suos amplius facere potuisse, ut expresse disponitur in *dicto Concilio Tridentino sess*.24. *cap*. 17. *de Reform.*, ubi *Barbos. num.primo*, & definivit hæc Sacra Congregatio in *Aquilana* 14.*Augusti* 1632., *& in Hispalen. ead.die lib*.14. *decret. pag*.653.*ter*.

Et licet Matthæus Rispoli obtinuerit dispensationem Apostolicam; Attamen perpendendum, quod illa est conditionata, si Hebdomadariatum ei conferri contingeret ab Exequutoribus vigore Literarum Apostolicarum; propterea non purificata conditione, nec Literis Apostolicis ab Exequutore exequutioni demandatis, prodesse nequit dispensatio, juxta regulam, de qua *Rota decis*.335.*num*.12. *tom*.4. *coram Ansaldo*.

Quod si Literarum Apostolicarum exequutio elici vellet ex præsumptione illata per triennalem pacificam Beneficii possessionem vigore *Regulæ 36. Cancellariæ*; ad dimetiendam hujusce præsumptionis efficaciam præsto erit advertere, tum quod possessio triennalis non suffragatur ad præsumendum titulum pro retentione incompatibilium Beneficiorum vetita à Concilio in *dd. sess*.7. *cap*. 4., *& sess*. 24. *cap*.17., ut definivit hæc Sacra Congregatio in una *Aquilana* 14.*Augusti* 1632., in qua disputato Dubio = *An præsumpta dispensatio, in qua fundatur regula de triennali, habeat locum contra decreta Sacri Concilii Tridentini cap*.4. *sess*.7., *& cap*.17. *sess*.24., *& cap*.15. *sess*.25. *de Reformat.*, *itaut possidentes Beneficia contra dispositiones dictorum Decretorum ex tali præsumpta dispensatione suam possessionem tueri valeant* = responsum fuit = *Non habere locum contra supradicta Concilii Tridentini decreta*=. *Qua declaratione ad Sanctissimum relata, Sanctitas Sua dixit, bene Congregationem censuisse, atque ita exequendum esse* = : ut in *lib*.14: *decret. pag*.653., ubi pariter notatur, quod *in una Leodien. Sacra Congregatio Concilii respondit, obtinentem plura Beneficia incompatibilia non posse se juvare regula de triennali*, & pluribus collectis firmat *Rigant. ad dictam Regul*.36.*Cancellar. num*.154. *&* 155.; tum insuper, quod triennalis possessio requirit saltem titulum coloratum, quem non præstant Literæ Apostolicæ in forma *Dignum*, seu continentes mandatum de providendo, quia nisi sequatur provisio, nec titulum tribuunt, nec jus in re, ut firmant *Garz. de Benefic. part*.4.*cap*.2.*num*.55., *& cap*.3. *num*.60., *Lotter. de re benefic. lib*.3. *quæst*.17. *num*.138., *& Gonzal.ad Regul*.8.*Can*-

cel-

cellar. gloss. 15. §. 2. num. 56. Tum demum, quod ut regula de triennali prodesse valeat ratione tituli colorati, doceri debet, quod ejus vigore possessum fuerit, ut tradit *Card. de Luca de Benefic. disc. 91. num. 15.*, ideoque dubitari posse videtur, num suffragetur Matthæo Rispoli, qui possedit vigore provisionis Ordinarii; Præsertim quum Literis Apostolicis facilis, & expedita non pateret executio, tum ob supra-relatæ narrativæ objectam falsitatem, tum ob efficaciam decreti irritantis, quod inficit titulum, & possessionem retentam contra formam earumdem Literarum.

His opportune, etiam ex officio, prænotatis, ne indefensis Ecclesiarum juribus præjudicium aliquod irrogetur, dignabuntur EE. VV. omnia maturè perpendere, ut ad Juris tramites definire valeant.

An liceat Sacerdoti Matthæo Rispoli retinere Parochiam, & Hebdomadariatum, in casu &c

TRIDENTINA. Quæ Decanus Ecclesiæ Cathedralis Tridentinæ deliberanda proposuit in ordinario Capitulo habito die 10. Iunii 1757., ea ad futuram Capituli sessionem tunc peremptoriè indictam pro die 17. ejusdem Mensis remissa fuerunt: & in illa postmodum discussa, & approbata, sub reservatione Apostolicæ confirmationis; ut nimirum in iis, quæ ad gratiam, & electionem pertinent, suffragia ferri deberent per vota secreta: & Canonici in posterum cooptandi non plures, quàm duo ex Agnatis, vel Cognatis primi, & secundi gradus, prærogativa vocis activæ potirentur: utque per Decanum, & Præpositum Capituli Deputatos reformaretur Codex Statutorum Capitularium, dispunctis superfluis, & inutilibus, novisque adjunctis Synodalium Constitutionum Decretis. Huic deliberationi, quoad priora duo capita, assentiti sunt Decanus, duplici lato suffragio, & quatuor Canonici: aliis quinque dissentientibus; quoad tertium caput de reformandis Statutis, præter Decanum, & quatuor Canonicos prædictos, alter adhæsit ex iis, qui prioribus capitibus dissenserant.

Sess. 24. cap. 14., & sess. 25. cap. 5. de Reform.

Dum autem Romæ urgebatur pro impetranda Pontificis confirmatione, de quo certiores facti sunt dissentientes Canonici in extraordinario Capitulo diei 22. Junii prædicti; Episcopus Tridentinus dissentientibus adhærens, die 29. ejusdem Mensis præfatam deliberationem extrajudiciali Decreto abrogavit; Et pro exequutione ejusdem Decreti, ab aliis propugnati, & ab aliis rejecti in successivo Capitulo habito die 1. Julii d. anni 1757., Monitorium coram A. C. Episcopi, & adhærentium nomine expeditum est. Sed quoniam Causæ jam manus apposuerat sa. me. Benedictus XIV., illique supplicaverat Episcopus, ne quid ipso inscio statueretur; idcircò ejus-

ejusdem Monitorii Judici injunctum fuit a clar. mem. Card. Argenvilliers tunc Pro-Auditore Sanctissimi, ne in lite ad ulteriora procederet: monito interim Negociorum Gestore Episcopi Tridentini, ut quamprimum eidem Sanctissimo exhiberet suæ oppositionis jura; factaque tandem omnium relatione Summo Pontifici, rescriptum prodiit *ex audientia Sanctissimi* die 9. Novembris 1757. per eundem Cardinalem Pro-Auditorem editum, quo expeditio Literarum Apostolicarum in forma Brevis demandata est pro confirmatione sæpedictæ Capitularis deliberationis diei 17. Junii: quemadmodum in Literis præfatis successive expeditis confirmata in forma specifica fuerunt tria ejusdem deliberationis capita, sub clausula sublata, & decreto irritanti.

Renuerunt nihilominus Canonici oppositores has Literas Apostolicas, in Capitulo habito die 8. Decembris 1757. præsentatas, acceptare; & contra illarum formam, ad electionem cujusdam Beneficiati viva voce processerunt: decernentes præterea expensas agendæ litis pro revocatione Brevis, & pro exequutione Decreti Episcopalis, detrahendas esse ex Massa communi. Verum SANCTISSIMUS DOMINUS NOSTER per alias suas Literas in forma Brevis die 6. Octobris 1758, Prædecessoris confirmationem exequi mandavit sub injunctis pœnis, abrogatis tum Beneficii prædicti provisione viva voce facta, tum d. resolutione Capitulari diei 8. Decembris 1757., omnibusque aliis contra formam dictæ confirmationis attentatis. Canonici autem dissentientes, acceptatis debito, ut par erat, obsequio eisdem Literis, sub protestatione recurrendi ad eundem Summum Pontificem, exequutioni interea demandarunt confirmationem Benedictinam; & obtenta ex Decreto R. P. D. Auditoris Sanctissimi remissione Causæ ad hanc Sacram Congregationem, cum clausula = *De aperitione Oris, arbitrio* =, nunc disputant, exequendas non esse dd. Literas Apostolicas per sub, & obreptionem extortas, ex rationibus in dicta sessione Capitulari diei 8. Octobris 1757. deductis; quod nempe ferri nequiverit duplex suffragium a Decano, nec eo sublato capta legitime dicenda sit resolutio in paritate suffragiorum: quodque nullitatis vitium præterea insit dictæ deliberationi, quia nec vocati fuerunt absentes, nec singulorum interessentium accessit affirmativum suffragium, & quia præmonitus non fuerat Episcopus, ejusque defuit auctoritas omnino necessaria in condendis Statutis Capitularibus.

Decanus autem, & qui illi adhærent Canonici, Literas Apostolicas defendunt ab omni vitio subreptionis, & obreptionis, sine qua aperitio Oris non est concedenda, minusque retardanda earumdem Literarum exequutio. Deliberationem porrò legitimam fuisse ajunt, licet præmonitus non fuerit Episcopus, quia non ad ipsum, sed ad Decanum pertinet

tinet jus convocandi Capitulum, ut tradunt *Francesc. de Eccles. Cathedr. cap.25. num.330.*, *Piton. Discept. Eccles.123. num.3.*, *& Rota decis.2174. num.11. coram Coccin.*; illiusque auctoritatem requisitam in condendis Statutis plenius suppletam remansisse ex reservata, & superventa Confirmatione Apostolica. Et nihil validitati ejusdem deliberationis detrahere, contendunt, duplex suffragium latum a Decano, qui erat in possessione immemorabili hujus prærogativæ duplicis suffragii, ut pluribus probatur documentis, & præsertim ex attestationibus a pleno Capitulo, & a Cancellario Capitulari emissis anno 1603., ex actis Visitationis anni 1675., & ex *decis.410. num.3.*, *& decis.420. num.10. coram Molines*, itaut non solum in possessorio substineri debeat resolutio capta cum dicto duplici suffragio, ut innuit rescriptum Sacræ hujus Congregationis *in Terracinen. Vicarii Capitularis 22. Martii superioris anni*, sed etiam in petitorio præservanda sit Decano facultas duplicis voti vigore immemorabilis observantiæ; præsertim quia Decanus obtinens Dignitatem, & Præbendam Canonicalem, duplex etiam de jure habeat suffragium, *Barbos. de Canon.*, *& Dignit. cap.37. num.18.*, *Card. de Luca ad Concil. Trident. disc.20. num.6.*, *& Rota decis.94. num.2. par.4. tom.2. Recent.*

Indeque inferunt, computato duplici suffragio Decani, deliberationem captam fuisse legitime ex pluralitate suffragiorum, quin oportuisset singulorum affirmativum votum accedere, quia potestas Capituli residet in majori, & saniori illius parte, *toto tit. de his, quæ fiunt a majori parte Capituli*; nec opus fuisse absentes vocare, cum unus dumtaxat esset absens Canonicus de Thunn moram trahens in Civitate Salisburgensi distante a Tridento ultra viginti milliaria Italica, quo casu ex inconcussa, & inveterata observantia, vocandi non sunt Capitulares, nisi pro sola Episcopi electione; & ideo subsistente deliberationis validitate, cessare autumant omnem subreptionem, vel obreptionem; Maxime cum innotuerint Summo Pontifici dissentientium, & Episcopi reclamationes, & lis ab illis mota, & nihilominus deliberationem confirmavit supplendo omnes juris, & facti defectus.

Addunt præterea, captas deliberationes consentaneas esse dispositioni juris, tum circa statutum de scrutinio secreto, quia usus palam suffragandi potius corruptela reputari solet, ut definivit hæc Sacra Congregatio *in Melevitana 23. Novembris 1697. lib.47. Decret. pag.525. terg.*, & firmant *Monacel. Formular. legal. tom.1. tit.1. form.2. num.11.*, *& Piton. Discept. Eccles.137. num.11.*: tum etiam circa privationem suffragii indictam pluribus, quam duobus Canonicis consanguineis, cum expediat Capitulares deliberationes unius Cognationis arbitrio non committere, ut tradit *Monacel. Formul. legal. tom.4. annot. ad tom.2. num.155.*, & pro-

C pte-

pterea hæc Sacra Congregatio similia Statuta approbavit, non obstante aliquorum contradictione, *in Paderbonen. 9. Augusti* 1704., *lib.*54. *Decret. pag.*322., *& in Constantien. Statuti* 21. *Maji* 1707. *lib.*57. *Decret. pag.*183.; tum demum respectu demandatæ reformationis Statutorum, quam jamdudum insinuavit Cardinalis Madrutius olim Episcopus Tridentinus *in cap.*24. Constitutionum Synodalium anni 1593., confirmatarum successive ab Episcopo Victorio de Albertis anno 1695., itaut dubitari nequeat de hujus reformationis justa Causa, & necessitate.

Disceptatur tandem de expensis hujus Litis, quod nimirum a Massa communi detrahi solum possint a Canonicis promoventibus exequutionem resolutionum Capitularium, ut definivit hæc Sacra Congregatio *in Trojana Præbendarum* 6. *Decembris* 1738. *lib.*88. *Decret. pag.*497., quodque proinde cogendi sint Canonici Contradictores reportare pecunias a dicta communi Massa extractas, juxta alias resolutiones hujus Sac. Congregationis *in Gerunden. Expensarum* 11. *Januarii* 1721. *lib.*71. *Decret. pag.*1., *in Ruben. Expensarum* 25. *Septembris* 1734. *lib.*84. *Decret. pag.*493., *& in Neritonen. Plurium* 12. *Julii superioris anni ad* 20. *Dubium*.

Omnibus itaque perpensis definiendum erit ab EE. VV.

I. *An intret arbitrium pro aperitione Oris?* & quatenus affirmative.

II. *An Brevia Apostolica sint exequenda?*

III. *An Canonico Decano competat jus duplicis voti absoluti in capiendis omnibus, & singulis resolutionibus Capitularibus?*

IV. *An, & quibus Canonicis competat jus detrahendi expensas hujus Litis ex Massa Capitulari?* & quatenus negative quoad Canonicos impugnantes exequutionem recensitorum Brevium.

V. *An iidem teneantur reintegrare Massam de pecuniis extractis, in casu &c.*

Die Sabbathi 14. Februarii 1761. in Palatio Apoſtolico Quirinali erit Sacra Congregatio Concilii, in qua, præter alia, proponentur infraſcripta Dubia, juxta morem ejuſdem Sacræ Congregationis de jure reſolvenda.

IN poſtrema Congregatione habita die 17. Januarii proximè præteriti indeciſæ remanſerunt tres Cauſæ, quæ ſequuntur. Supplicamus itaque EE. PP., ut, reaſſumpto Folio tunc diſtributo, illas expedire dignentur.

FRISINGEN. RESIDENTIÆ.

I. *An Canonicus Baro de Preyſing Equeſtris Ordinis Sancti Georgei Decanus teneatur ad reſidentiam in Eccleſia Collegiata SS. Martini, & Caſtuli Landishuti; ſeu potius obſtet Breve ſan. mem. Benedicti XIV., in caſu &c.*

II. *An eidem Canonico debeantur fructus, in caſu &c.*

Seſs. 24. cap. 12. de Reform.

Dilata, & coadjuventur probationes ſuper qualitate Servitii utriuſque Eccleſiæ.

AMALPHITANA.

An liceat Sacerdoti Matthæo Riſpoli retinere Parochiam, & Hebdomadariatum, in caſu &c.

Seſs. 7. cap. 4., & ſeſs. 24. cap. 17. de Reform.

Dilata, & ad mentem, & mens eſt, quod Riſpoli recurrat ad Sanctiſſimum.

TRIDENTINA.

I. *An intret arbitrium pro aperitione Oris?* & quatenus affirmative.

II. *An Brevia Apoſtolica ſint exequenda?*

III. *An Canonico Decano competat jus duplicis voti abſoluti in capiendis omnibus, & ſingulis reſolutionibus Capitularibus?*

Seſs. 24. cap. 12. de Reform.

IV. *An, & quibus Canonicis competat jus detrahendi expensas hujus Litis ex Massa Capitulari?* & quatenus negative quoad Canonicos impugnantes exequutionem recensitorum Brevium.

V. *An iidem teneantur reintegrare Massam de pecuniis extractis, in casu &c.*

Ad I. Negative. Ad II. Affirmative. Ad III. Affirmative. Ad IV. Competere Canonicis instantibus pro exequutione Brevium. Ad V. Teneri Canonicos opponentes.

Sess.22.cap.6. de Reform.

FANEN. SUBSIDIORUM DOTALIUM. Franciscus Baccari de Civitate Eugubii, Curiæ Laicalis in Terra Mondavii Fanensis Diœcesis Cancellarius Criminalis, preces obtulit san. mem. Benedicto XIV., quibus postulabat, ut ex Subsidiis Dotalibus scut.50. monetæ Ducalis Urbini pro quolibet, quæ pauperibus Puellis in Oppido Urceani ejusdem Fanensis Diœcesis oriundis distribuuntur ex fructibus piæ Hæreditatis Lutii Salvi, cumulus vigintiseptem assignaretur tribus suis Filiabus: cuilibet nempe tria ex Subsidiis triennio tunc proximo distribuendis, & sex alia ex illis, quæ, licet distributa, non solvuntur ob mortem Puellarum ante Nuptias. Precibus autem remissis ad hanc Sacram Congregationem, auditus fuit Episcopus Fanensis; & illius relatione attenta, eadem Sacra Congregatio die 20. Augusti 1757. *benignè commisit eidem, ut veris existentibus narratis, supradictas tres Oratoris Filias ad assequutionem enunciatorum Subsidiorum Dotalium pro suo arbitrio, & conscientia gratis habilitet, sine tamen præjudicio Puellarum contemplatarum, juxta dispositionem Testatoris*, ut *in lib.107. Decret. pag.346. ter.*

Vigore præcitati rescripti, Episcopus Fanensis die 30. Decembris 1758. habilitavit easdem Francisci Baccari Filias ad assequutionem Subsidiorum Dotalium piæ Hæreditatis Lutii Salvi, juxta petitum numerum, in quantitate scut.300. monetæ Romanæ pro qualibet; novumque Decretum edidit die 20. Julii 1759., quo præcepit consignari eidem Francisco Baccari pro duarum Dotibus scut.600. dictæ monetæ ex pecuniis d.piæ Hæreditatis, quæ asservabantur in Area Depositi existente in Ven. Monasterio Sancti Caroli prædictæ Terræ Urceani; atque die 24. ejusdem mensis, renuentibus Officialibus parere mandato de consignando, & claves Depositi tradere, Plebanus Terræ Barchi ab Episcopo delegatus, Satellitum turba stipatus Urceanum accessit, & clau-

& clausuram ingressus, cum Vicario Foraneo locali, duobus Testibus, & Fabro ferrario, Arcam fregit, omnemque abstulit pecuniam in ea repertam in summa scut.342. ejusdem monetæ Romanæ, quæ, cum pro maxima parte ex ære constaret, in Plaustro onerata transvecta fuit Mondavium, & Francisco Baccari consignata, qui die 22. Octobris ejusdem anni scut.300. numeravit in Dotem Elisabethæ Filiæ suæ primogenitæ postmodum nuptæ die 30. ejusdem mensis cum Petronio Grechi.

Id verò injuria factum fuisse proclamarunt Urceanenses in hac Sacra Congregatione; proindeque audito iterum Episcopo, duo concordata fuerunt Dubia, quæ modo proponuntur. Et disputat Franciscus Baccari, differendum non esse de viribus gratiæ, illiusque exequutionis decretæ ab Episcopo die 30. Decembris 1758., quia Dubia prædicta solum in discrimen adducunt Decretum Episcopi super consignatione scutorum sexcentum editum die 20. Julii 1759., sequutamque consignationem pecuniarum, cujus respectu contenditur de attentatis. Præsupposita autem gratia, & valida illius exequutione, necessariam illius sequelam fuisse, contendit, decretam consignationem scut.600. pro Dote constituenda duabus suis Filiabus, quarum tunc imminebant Nuptiæ. Nihilque validitati hujus Decreti, putat, officere defectum citationis; quia citatio suppleta remansit vel ex præventivo Officialium Urceanensium consensu, de quo testatur Episcopus in transmissa relatione, vel ex posteriori confirmatione Decreti sequuta in contradictorio Partium die 21. Julii 1759.: & quia pro exequutione gratiæ suo arbitrio commissæ, potuerat Episcopus extrajudicialiter procedere, deficiente legitimo Contradictore, juxta firmata per *Rotam in decis.71. num.5. par.6. Recent.*

Justitiam quoque defendit ejusdem Decreti, tum respectu demandatæ pecuniarum consignationis ante Matrimonium: ex quo hanc decernere licuerit Episcopo in gratia suo arbitrio commissa, & in circumstantiis imminentium Nuptiarum; tum etiam respectu præjudicii Puellarum Urceanensium unicè præservatum in rescripto hujus S. Congregationis: quum illud per amotionem extantium pecuniarum nec illatum fuerit Puellis nondum electis, quæ satis cautæ remanent super futuris piæ Hæreditatis fructibus pro Subsidiorum ordinaria distributione reservatis; minusque verificetur quoad Puellas jam ad participationem Subsidiorum admissas, quarum pleræque, ut innuunt allata documenta, ob provectam ætatem Nuptiis amplius non sunt idoneæ, aliæ vero opportunam satisfactionem consequi possunt ex pecuniis piæ Hæreditati debitis ab Administratoribus, & ab ipsa Communitate Urceani, longe superantibus quantitatem assignatam suis Filiabus, juxta calculum desumptum ex actis postremæ Visitationis anni 1758.

Præ-

Præterea, subjungit, omne præjudicium excludi ob Hæreditatis opulentiam, & Puellarum dotandarum penuriam; itaut indultum fuerit ab hac Sacra Congregatione die 26. Martii 1735., ut Dotes pro Matrimonio relictæ, & in summa scut.25. a Testatore præfinitæ, assequi possent etiam pro spiritualibus Nuptiis, & ad scut.50. monetæ Ducalis Urbini augerentur *lib. 85. Decret. pagin. 119. ter.*; quin immo exuberantibus pecuniis, conspicua subministratio scut.300. elargita fuit Orphanotrophio Urceani, aliaque scut.296. mutuo accepit ipsa Communitas, præter summas vel ab Administratoribus debitas, vel in Capsa depositi otiosè asservatas. Et ideo arbitratur, sequutam consignationem pecuniarum, quæ otiosè asservabantur in Capsa Depositi, nullum præjudicium irrogasse Puellis Urceanensibus sive electis, sive eligendis, quarum dotationes numquam absumunt integros fructus piæ Hæreditatis; vel saltem consultum illis fuisse per emissam obligationem sub Fidejussionibus restituendi acceptas pecunias, si aliæ desint pro solvenda dote electis Puellis. Inferens propterea, quod Urceanenses haud prospiciant Puellarum utilitati, sed illorum contradictiones dirigantur ad evitandam solutionem pecuniarum, quarum declarati fuerunt debitores in prædicta Visitatione anni 1758., & ad effugiendam restitutionem dictorum scut.296., quorum condonatio illis denegata fuit ab hac Sacra Congregatione.

Et justitia, atque validitate decreti vindicata, putat inutiliter disceptari de attentatis circa sequutam consignationem; tum quia in Supremis Tribunalibus illa regulantur a bono jure, ad tradita per *Rotam cor. cl. mem. Card. Tanara decis.222. num.4.*, præsertim postquam pecuniæ consumptæ fuerunt in dotatione Puellæ, cum sequuto Matrimonio, itaut res non sit amplius integra; tum quia nullam inducere poterant inhibitionem vel citatio diei 14. Julii 1759., quæ fuit exequuta per acta Archivii sine Judicis subscriptione, vel posterior appellatio diei 22. ejusdem Mensis præcedens pecuniarum depositarum amotionem, ex quo minime afficeret in causa commissâ arbitrio Episcopi, ut firmat *Lancellot. de attent. appell. pend. part.2. cap.12. limit.10. num.1., & seq.*

Urceanenses contra excipiunt, nedum exequutionem, & sequutam consignationem, sed gratiam ipsam irritandam esse, utpote subreptitie extortam, & notabiliter læsivam suorum jurium, ut monet *Card. de Luca de Pens. disc.76. num.13.* Gratia porrò subreptitia contenditur; quia Baccari in precibus exposuit, subsidia Hæreditatis salvi destinata esse pro Puellis Urceanensibus, petiitque ad hunc effectum dispensationem super origine suarum Filiarum; sed reticuit alteram conditionem pro assequutione subsidiorum a Testatore præscriptam, nuptiarum scilicet contrahendarum in Terra Urceani: quùm in Testamento præcipiatur Com-

Communitati Urceani Hæredi institutæ, *che delli Frutti d'essa Eredità debba ogni anno in perpetuo maritare tante Zitelle pure di detta Terra d'Orciano, e che si maritaranno in detta Terra*: & hoc ipsum præscribat decretum pro recta hujus dispositionis exequutione editum ab Episcopo anno 1727., quod nimirum Puellæ dotandæ *dovranno essere oneste, e povere della Terra di Orciano nel modo, che qui sotto si dice, e dovranno maritarsi in quel Luogo*; prout etiam reticuit expressam prohibitionem Testatoris erogandi redditus suæ hæreditatis in alium usum, quàm dotationis Puellarum contemplatarum. Has enim circumstantias, arbitrantur, necessario exprimendas fuisse, utpote quæ ostendunt specialem Testatoris dilectionem erga suam Patriam magis, quàm erga Puellas ipsas dotandas, & ideò difficiliorem reddere potuissent hanc Sacram Congregationem ad gratiam concedendam Puellis nedum exteris, sed quæ extra Terram Urceani morantur, & nubent.

Plures etiam excutiunt obreptiones, tum ex ore Episcopi, qui retulit audivisse Officiales, ut habuit in mandatis, quamquam iidem Officiales negent, aliquod habuisse cum eo colloquium; tum etiam ex ore Baccari, qui exposuit suam inculpabilem inopiam ob tenuitatem emolumentorum sui Officii, licet ex Testibus appareat, ipsum lucrari annua scut.250., illaque consumere in ludis, & luxu: narravit pariter summam Filiarum modestiam, & honestatem, sed has prærogativas non commendari, objiciunt, ab incessu cum vestibus splendidis, & a theatralibus recitationibus: atque demum asseruit, similem gratiam indultam fuisse aliis Puellis exteris, quod falsum omnino esse contendunt. Et proinde gratiam sub falsis narrativis, & sub reticentia veri extortam, inutilem esse defendunt, ubi alias vel nullimode, vel difficilius concessa fuisset, juxta censuram *Textus in cap. super Literis de rescript.*, ibique *Fagnan. num.*8.

Læsivam quoque affirmant eamdem gratiam, ob conspicuam summam scut.900. elargitam Filiabus Baccari, quæ distribuenda fuissent Puellis Urceanensibus, vel jam electis, vel aliis eligendis in casu electarum obitus ante Matrimonium. Nec subsistere, inquiunt, assertam usurpationem pecuniarum piæ hæreditatis, minusque illius opulentiam, & penuriam Puellarum Urceanensium; quia Communitas jam deposuit omnes pecunias, quarum erat debitrix, illæque non sunt satis pro subsidiis 42. Puellarum electarum, quæ adhuc innuptæ manent, & ideo dotem non sunt assequutæ: magisque suppositam Puellarum penuriam, subditur, eliminari ex eo, quod pro consequendis octo subsidiis præterito anno distributis illarum octoginta comparuerint, quodque hactenus admitti nequiverint ad subsidium Puellæ intra Oppidum commorantes, quæ tertio loco invitantur a Testatore post suas Consanguineas, & post Puellas

in

in Urceani ſuburbiis habitantes primo, & ſecundo loco vocatas. Proptereaque confirmari autumant ſub-& obreptionem reſcripti, pro cujus impetratione Baccari ſuppoſuit, nullum præjudicium obventurum Puellis Urceanenſibus; ipſumque reſcriptum revocandum eſſe, tum ratione præjudicii, ut definitum eſt *in Ariminen. Subſidii Dotalis* 22. *Septembris*, *&* 15. *Decembris* 1759. *lib.* 109. *Decret. pag.* 350. *&* 422., & in *Bononien. Reductionis Legati* 22. *Martii ſuperioris anni*: tum etiam ob defectum cujuſcumque legitimæ, & neceſſariæ cauſæ, ſine qua commutandæ non ſunt Morientium voluntates, ut præſcribit Sacrum Concilium Tridentinum *Seſſ.* 22. *cap.* 6. *de ref.*, & firmat *Rot. coram Molin. deciſ.* 1041. *num.* 12.

Sed potiori ratione infirmanda eſſe, contendunt, omnia geſta per Epiſcopum, & in exequutionem illius Decretorum; quia reſcriptum hujus Sacræ Congregationis expreſſam habebat clauſulam = *Veris exiſtentibus narratis* =, ideòque ſe abſtinere debuiſſet Epiſcopus ab exequutione, ob cumulum objectarum exceptionum contra narrativam ſupplicationis Baccari. Rurſus vigore dictæ clauſulæ, ipſum reddentis Exequutorem mixtum, ommitti nequiviſſe, defendunt, citationem legitimi Contradictoris, qui non deerat, cum tales eſſent Communitas Lutii Salvi Hæres, Confraternitas Sanctiſſimi Sacramenti jus habens nominandi Puellas, & Puellæ ipſæ ad ſubſidium vocatæ, ut probant *Roſa de exequut. Literar. Apoſtol. part.* 1. *cap.* 4. *num.* 19., *& cap.* 6. *num.* 2., *Ubert. de citat. cap.* 2. *num.* 35. 37. *&* 38., *& Rot. cor. Molin. deciſ.* 809. *num.* 14. Præterea ſubjungunt, in reſcripto vel datam fuiſſe ſolam facultatem habilitandi Filias Baccari ad aſſequutionem ſubſidiorum, ut removeretur obſtaculum illarum exteræ originis: vel quantitatis præfinitionem fuiſſe remiſſam arbitrio, & conſcientiæ Epiſcopi; idcircò eum nequiviſſe, præter habilitationem, decernere illarum favore conſignationem Dotium in conſpicua ſumma ſcut. 900., & ita multo melioris conditionis reddere exteras, quàm eſſent Originariæ a Teſtatore contemplatæ. Et demum improbant decreta Epiſcopi, quod abſolutè admiſerit Filias Baccari, non obſtante reclamatione, & præjudicio Urceanenſium, contra formam reſcripti hujus Sacræ Congregationis expreſſe demandantis gratiam fieri, *ſine tamen præjudicio Puellarum contemplatarum*, *juxta diſpoſitionem Teſtatoris*.

Exequutionem denique eorundem Decretorum Epiſcopi de attentatis redarguunt, quum, ſpretis inhibitionibus, proceſſum fuerit ad violentam pecuniarum amotionem. Non unam porrò, ſed plures numerant præcedentes inhibitiones, quas ipſi, poſt acceptam exorbitantis gratiæ notitiam, ſtatim cumulare non deſtiterunt; & primo contra Epiſcopum ipſum, qui auditis Urceanenſium querelis, die 12. Maii 1759. veniam illis indulſit recurrendi ad hanc Sacram Congregatio-

tionem, in cujus obsequium propterea cessare debuisset ab ulteriori suæ delegationis exequutione; Rursus contra Franciscum Baccari, ob citationem coram hac Sacra Congregatione illi exequutam pro reportatione rescripti die 14. Julii dicti anni, & ob appellationem in actis interpositam die 21. formiterque præsente Baccaro repetitam die 22. ejusdem Mensis Julii, quæ, uti interposita ad Sacram Congregationem delegantem, servanda erat ad utrumque effectum; Et demum contra Officiales Curiæ: scilicet contra Vicarium Foraneum, quem Puellæ omnes Urceani adiverunt eadem die 22. Julii, suas exponentes querimonias, & protestationes: & contra Promotorem Fiscalem specialiter citatum coram hac Sac.Congregatione die 23. d.Mensis Julii.

Has omnes inhibitiones, clamant Urceanenses, spretas fuisse nimis violenter, tum a Baccario, qui audacter prædicta die 23. Julii cum Satellitibus Urceanum accessit, ut territos Officiales induceret ad exhibendas claves Capsæ depositorum, itaùt illi verentes pejora mala extra Diœcesim Fanensem aufugere coacti fuerint, & in locum tutum sese recipere: tum ab Episcopo, qui plus æquo adhærens votis Baccari, Plebanum Barchi eadem die delegavit, ut Monasterium S. Caroli ingrederetur, & fracta capsa in eo asservata, pecunias per vim extraheret: tum denique a Curiæ Officialibus, quia Delegatus prædictus, comitante Satellitum caterva, ad præfatum Monasterium die 24. Julii accessit, & Clausuram ingressus cum Vicario Foraneo, Testibus, & Fabroferrario, capsam depositi fregit, pecuniasque amovit, & illas consignavit Francisco Baccari, perperam reclamante Urceanensi Populo contra irregularem hanc, & violentam procedendi methodum. Eorundem itaque attentatorum, flagitant, rigorosam decerni purgationem contra Franciscum Baccari, cui imputantur violentiæ tum propriæ, tum Ministrorum Curiæ: & contra Baccari Fidejussores, ac Petronium Greco illius Generum, ex quo primi se obligaverint ad reportationem pecuniarum, alter vero quia spreta interpellatione horum attentatorum ipsi, & Baccari Socero facta die 25. & 26. Octobris 1759., ablatas pecunias in dotem recepit, matrimoniumque contraxit cum Baccari Filia die 30. ejusdem mensis Octobris.

Decernendum idcirco erit ab EE. VV.

I. *An decretum Reverendissimi Episcopi Fanen. super consignatione scut.600. monetæ Romanæ substineatur, in casu &c.*

II. *An constet de attentatis, & quomodo sint purganda, in casu &c.*

Ad I. Negative, circumscripto etiam Decreto Episcopi diei 30. Decembris 1758. super assignatione. Ad II. Affirmative, & esse purganda per viam nullitatis.

Sess.25. cap.17 de Reg. & Mon.

ROMANA JURIS NOMINANDI, ET ACCEPTANDI PUELLAS. Archiconfraternitas Sanctissimæ Annuntiatæ die 12. Februarii 1558. donavit alteri Archiconfraternitati Cathecumenorum Domum in Regione Campitelli, ut in ea erigeretur Monasterium Neophytarum, lege tamen adjecta in Instrumento Donationis, *quod Societas Annunciatæ prædictæ possit in dicto Monasterio sic erecto, & ædificato ponere tres Puellas Moniales legitimas, bonæ conditionis, & famæ, eligendas, prout eliguntur Puellæ maritandæ, juxta formam Statutorum dictæ Ven. Societatis Annunciatæ, sinceras, & non infirmas, absque aliqua Dote, & in perpetuum; & deficientibus dictis tribus Puellis, seu aliqua earum, possit dicta Societas Annunciatæ alias in locum præmortuæ, & in locum earumdem decedentium substituere, ita quod remaneat in perpetuum dictus numerus trium Puellarum*: adjectamque legem acceptavit Deputatus Cathecumenorum, qui Confratruum nomine *promisit dictam Domum sic, ut supra, eisdem cessam in Monasterium prædictum construere, & ædificare, & in eo Moniales prædictas ponere, & illas modo prædicto per Societatem Annunciatæ ponendas acceptare in dicto Monasterio absque ulla exceptione*.

Monasterium in prædicta Domo erectum, in quo juxta conventionem admissæ fuerunt anno 1559. tres Puellæ ab Archiconfraternitate Donatrice nominatæ, jussu S. Pii Quinti translatum fuit ad Regionem Montium. Et anno 1579. san. mem. Gregorius XIII., expresse recensitis conditionibus dictæ Donationis, per suas Literas Apostolicas novo Monasterio indulsit, ut Domum donatam in usus profanos convertendam retinere posset, *servatis aliis pactis, & conditionibus in dicta Donatione expressis*. Quocircà in novo etiam Monasterio usque modo admissæ fuerunt Puellæ deinceps nominatæ ab Archiconfraternitate Donatrice; nec pro illarum admissione præcessit unquam Monialium scrutinium; Solumque anno 1744. Puellam ab Archiconfraternitate nominatam rejicierunt Moniales, illarumque votis adhæsit Sacra Congregatio Episcoporum, & Regularium, ob certas tunc expressas causas, rescribendo pro rejectione Puellæ, *in casu tamen, de quo agitur*.

Parem reluctantiam invenit in Monialibus Margharita Gubbiesi nuper nominata ab Archiconfraternitate Sanctissimæ Annuntiatæ, quæ propterea recursum habuit ad hanc Sacram Congregationem. Rogati autem Eminentissimi Domini Cardinales Protectores tum Monasterii, tum Archiconfraternitatis, ut Sacram Congregationem instructam redderent, votumque suum aperirent; hic censet nulla ratione a Monialibus rejici posse Margharitam habentem qualitates requisitas ex lege Donationis: ille autem retulit, quod Moniales de rejectione Margharitæ leves, & apparentes tàm ipsi Puellæ, quàm Sodalibus rationes retulere, *sed revera una est, & secreta ratio, quam Eminentissimo Sacræ Con-*

gre-

gregationis Præfecto ipsarum Monialium nomine legitima Persona significabit.

Causa nunc proponitur; Et disputat Archiconfraternitas, occultam rationem, quæcumque illa sit, legitimum non reddere dissensum Monialium, quæ ex lege Fundationis tenentur acceptare, & admittere *absque ulla exceptione* Puellas nominatas, proindeque hoc casu non requiri præventivum scrutinium Monialium, neque acceptationem pendere ab illarum arbitrio docent *Federic. de Senis consil.95.n.2.*, *Lambert.de Jurepatr.lib.2.par.1.quæst.5.art.5.n.7.& seq.*, quorum doctrinam cæteroquin indistinctè admittendã non esse tradit *Card.de Luca eod.tit.disc.73. sub num.7.*; Præterea subjungitur, quod Jus nominandi Archiconfraternitatis corroboratur ex approbatione Apostolica expressa in Literis san.mem. Gregorii XIII., & ex observantia pacifica biscentum annorum: quodque idcircò dubitari nequeat de illius efficacia, etiamsi ageretur de electione Prælati Regularis Patrono vetita *in cap. Nobis 25. de Jurepatron.*, ut limitando *dictum Textum* firmant *Card.Petra ad Constitut. 7. Innocentii IV. sect. 1. num.14. tom.3.pag.62.*, *& Rota in decis.1259. num. 14. & seq. coram Molin.*, *& in Præmislien. Præposituræ super pertinentia Patronali 27. Februarii 1760. §.3. coram R.P.D.Ratta.*

Et licet Puellæ nominandæ certas habere debeant qualitates in Donatione præscriptas; attamen subjungitur, Monialibus datum non esse inquirere de illarum verificatione, sed judicium super illis ferendum esse ab Ordinario, juxta præscriptum Sacri Concilii Tridentini *sess.25. cap.17. de Reg.*, de quo *Rota in dicta decis.1259. num.28. & 29. coram Molin.*; & propterea, concurrentibus in Margharita Gubbiesi omnibus necessariis requisitis, ut testatur in sua relatione Eminentissimus Protector Archiconfraternitatis, absque eo quod aliquid circa istorum defectum allegetur in contrarium in relatione Eminentissimi Protectoris Monasterii, prætenditur, vel compellendas esse Moniales illam admittere, & humaniter tractare, vel saltem condemnandas esse illi præstare Dotem loco damnorum, ut in alio Monasterio profiteri valeat.

Pertinet itaque ad EE. VV. definire:

An Monasterium, & Moniales Sanctissimæ Annunciatæ in Ecclesia S.Basilii teneantur acceptare Puellam Margharitam Gubbiesi nominatam ab Archiconfraternitate Sanctissimæ Annunciatæ, in casu &c.

Dilata ad sequentem.

Sess.22. cap.11 & sess.25.cap.9 de reform.

FANEN. EXEQUUTIONIS DECRETORUM SACRÆ VISITATIONIS. In Congregatione habita die 22. Novembris superioris anni proposita fuerunt decem hujus Causæ Dubia; editoque quoad primum, concernens administrationem Prædii empti cum pecuniis legatis à quondam Paterniano Bellochi, rescripto = *Dilata, & exhibeatur particula legati Paterniani Bellochi* = ; reliquis novem, quæ erant II. *An applicatio annuorum utensilium, quæ solvuntur ab illis de Abbondanti, & a Cappella* Gioventù *facta eidem Parocho relativè ad quantitatem subministrationis Ceræ, Vini, & Hostiæ, sustineatur?* III. *An onus solvendi annuatim Canonem promissum in prima Ecclesiæ fundatione, & onus expensarum Sacræ Visitationis impositum Communitati, substineatur?* IV. *An Communitas, & Homines Villæ Belloculorum teneantur assignare Dotem Ecclesiæ Parochiali?* V. *An suspensio Jurispatronatus dictæ Ecclesiæ quousque Communitas, & Homines prædicti dotaverint eandem Ecclesiam, & reportaverint absolutionem à prætensis censuris, substineatur?* VI. *An privatio Jurispatronatus d. Ecclesiæ inflicta dictæ Communitati, & Hominibus, quatenus infra præfixum terminum dotationem non impleverint, & absolutionem a Simonia non reportaverint, substineatur?* VII. *An suspensio, & interina devolutio Jurispatronatus Cappellæ* Gioventù, *substineatur?* VIII. *An totalis administratio bonorum Cappellæ* Gioventù *tributa Cappellanis pro tempore, relicto penes Communitatem jure tantum invigilandi super cultura, & manutentione dictorum Bonorum, substineatur?* IX. *An demandata recuperatio Census, illiusque fructuum, & restitutio pretii Lignorum, & Arborum cæsarum substineatur?* X. *An sit locus restitutioni Libri, in casu &c.* Responsum fuit: *Ad II. & III. Affirmativè: Ad IV. Negativè, firmo remanente onere Communitati pro manutentione tam Ecclesiæ juxta solitum, quàm Congruæ Parocho debitæ: Ad V. Negativè: Ad VI. Provisum in IV. & V.: Ad VII. & VIII. Negativè: Ad IX. Negativè, & Episcopus procedat prout de jure, servatis servandis: Ad X. Affirmativè, facta obligatione per Communitatem de custodiendo, & exhibendo ad omne mandatum.*

Ob novam audientiam a Promotore Fiscali Curiæ Episcopalis impetratam, denuò proponitur Causa tam super reservatis, quàm super resolutis. Quoad reservata, exhibet Communitas particulam legati Paterniani Bellocchi, qui in Testamento Romæ condito die 25. Aprilis 1623. reliquit scuta centum Ecclesiæ S. Sebastiani Villæ Belloculorum, cum onere quinque Missarum celebrandarum singulis annis in suffragium Animæ suæ; ideoque contendit, hujus legati administrationem, quę nulli a Testatore commissa fuit, spectare ad Massarios Ecclesiæ, qui curam gerunt œconomicam, & providentialem illius Bonorum: ejusdemque legati fructus, satisfactis oneribus, convertendos esse in utilitatem ipsius Ecclesiæ legatariæ, non autem tribuendos esse Cappellano Curato, qui solam Congruam, non verò omnes redditus

Ec-

Ecclesiæ prætendere valet, ut innuit supra relatum rescriptum *ad IV. Dubium* injungens Communitati onus manutenendi Ecclesiam, & præstandi Congruam Curato. Et ad hunc effectum adducitur etiam observantia interpretativa desumpta tum ex centenaria, tum ex facto Cappellani Curati, qui anno 1625. nomine Communitatis, seu Administratorum Ecclesiæ, exegit pecuniam legatam, illamque, deductis expensis scut. 10., consignavit eisdem Administratoribus, qui ex ea Prædium emerunt, & Prædii administrationem deinceps exercuerunt, fructusque erogarunt in satisfactionem onerum, & in occurrentes Ecclesiæ necessitates, ut erui prætenditur ex libro Administrationis asservato in Cancellaria Episcopali, de cujus restitutione agitur in *X. Dubio*.

Quoad resoluta verò, postulat Communitas recessum a Decisis *quoad II. & III. Dubium*; quia licet utensilium emolumenta relativè ad quantitatem Ceræ, Vini, & Hostiæ subministratam a Parocho, huic debita esse videantur: & Canonis, Visitationisque expensæ subeundæ sint à Communitate, ratione Dotis Ecclesiæ promissæ; attamen contendit, specialem conventionem initam esse cum Cappellano Curato, ut Ecclesiæ commodo cederent emolumenta utensilium, onera verò Canonis, & Visitationis ab illo sustinerentur; cumque conventio illicita non fuerit, attenta qualitate manuali ejusdem Cappellaniæ Curatæ, ut innuit rescriptum *ad V. Dubium*, idcircò arbitratur Communitas, nihil proponi posse, cur non debeat illa servari; inspecta potissimum ejus sollicitudine suis expensis occurrendi non solum manutentioni Ecclesiæ, ejusque supellectilium, ac Domus Parochialis, sed etiam ejusdem Cappellani Curati indigentiis, in Summario circumferendo comprobata. In reliquis autem, ex rationibus aliàs deductis, & summatim relatis in Folio dictæ Congregationis habitæ die 22. Novembris, flagitat persistendum esse in Decisis.

Reassumpto itaque dicto Folio, dignentur EE. VV. definire:

I. *An decretum Sacræ Visitationis factum anno* 1759. *pro libera administratione Prædii empti ex pecuniis legatis à Paterniano Bellocchi tributa Parocho pro tempore, cum simplici Communitatis Villæ Belloculorum facultate invigilandi super satisfactione oneris Missarum, & manutentione dicti Prædii, sit exequendum, in casu &c.*

II. *An quoad reliqua Dubia sit standum, vel recedendum a Decisis, in casu &c.*

Dilata ad sequentem.

FA-

Sess.22.decret. de obser. & evit. in celeb. Missar.

FANEN. REDUCTIONIS MISSARUM. In hac Causa, cujus species repetenda est ex Folio Congregationis habitæ die 6. Decembris nuper effluxi, nulla capta fuit resolutio tum in prædicta Congregatione, tum in alia sequenti diei 20. ejusdem mensis, quo EE. PP. petitæ dilationi annuerunt.

Cum tertiò nunc proponatur, ne Sacræ Congregationis praxis intervertatur, opportunum duximus superaddere nonnulla Sacræ hujus Congregationis rescripta in similibus Causis emanata, ut inde maturum ferri valeat Judicium super petita reductione Missarum quoad legata, de quibus agitur, nondum per Confraternitatem Oratricem acceptata, quorum unum in certo Prædio consistens præsefert onus determinati numeri Missarum trium singulis hebdomadis celebrandarum: alterum consistens in Censibus indefinitum præscribit numerum Missarum pro modo quantitatis fructuum, taxata eleemosyna obulorum octo pro qualibet Missa, cum onere celebrandi in certo Altari, audiendi Confessiones, & recitandi Laudes Beatæ Mariæ Virginis die Sabathi cujuscumque hebdomadæ.

In specie siquidem primi legati præfinitum habentis Missarum numerum ex redditibus assignatæ Dotis celebrandarum, utplurimum ante acceptationem concessa fuit reductio ad rationem eleemosynæ perpetuæ. Ita *in Romana* relata per summaria precum die 27. Februarii 1734., in qua cum ageretur de legato trium Locorum Montium, cum onere unius Missæ singulis hebdomadis, Sacra Congregatio, attenta relatione Eminentissimi Protectoris Archiconfraternitatis legatariæ, *benignè commisit eidem, ut veris existentibus narratis, facultatem acceptandi supradicta Loca Montium Communitatum pro suo arbitrio, & conscientia Oratoribus impertiatur: ac, juxta proportionatam quantitatem fructuum eorundem Locorum Montium, Missarum onus ad rationem eleemosynæ perpetuæ, more Urbis inspecto, moderetur, atque reducat*; ut in *lib.*84. *decret. pag.*120. *ter.* Similiter in *Nepesina reductionis onerum*, quum ageretur de Beneficio erigendo ex certis bonis, cum onere duplicis Missæ in qualibet hebdomada, aliarumque intra annum celebrandarum, Sacra Congregatio die 24. Julii 1734. rescripsit = *Esse locum reductioni ad rationem eleemosynæ perpetuæ, facta per Beneficiatum obligatione non petendi in posterum aliam reductionem* =, ut in *lib.*84. *decret. pag.* 364. De præfinito pariter numero Missarum, scilicet de Missa quotidiana celebranda in aurora, agebatur *in Lucana applicationis Missæ quotidianæ* 12. *Februarii* 1735., in qua Sacra Congregatio rescripsit = *Esse locum reductioni arbitrio Episcopi* =, ut in *lib.* 85. *decret. pag.* 53. Eademque circumstantia præfiniti numeri Missarum concurrebat *in Viterbien. Cappellaniæ*, in qua reductio ad rationem perpetuæ denegata per summaria precum die 22. Septembris 1742., concessa fuit sub formali Du-

bii

pii discussione die 11. Januarii 1744., ut in *lib. 94. decret. pag.*1. Allegari solet etiam ad hunc effectum reductio ad rationem perpetuæ concessa per summaria precum in *Prænestina 15. Junii* 1709., ut in *lib.59.decret.pag.*217.; sed ibi haud enunciatur vel certa quantitas Missarum a Testatore præscripta, vel circumstantia non sequutæ acceptationis.

Verum in his etiam circumstantiis advertitur, quod in una *Nucerina Legati pii 5. Aprilis* 1732., in qua onus duplicis Missæ hebdomadalis injunctum in legato certi Prædii petebatur reduci ad rationem eleemosynæ perpetuæ vigore generalium Decretorum confirmatorum a san. mem. Urbano VIII., & Innocentio XII., & vigore Concilii Romani *tit.*15. *cap.*8.; cum se opponeret Hæres, qui declaravit in actis Curiæ Episcopalis, se acceptaturum Prædium legatum, & injuncto oneri satisfacturum in perpetuum, sine spe obtinendi reductionem; Sacra Congregatio suspenso petitæ reductioni assensu rescripsit = *Sequuta acceptatione*, *vel repudiatione*, *recurrant* = ut in *lib.*82. *decret. pag.*168. Quocirca ponderandum erit, num expediat, quoad primum legatum præseferens certum Missarum numerum à Testatore præfixum, reductionem concedere ad rationem perpetuæ in casu, quo Hæres Familiæ Bonoperæ, quæ successit pio Testatori, postulatæ reductioni se opponens, onus integri adimplementi in se assumere non dubitaret.

Quo verò ad speciem secundi legati præseferentis onùs indefinitæ celebrationis Missarum pro modo quantitatis fructuum rei legatæ; quùm decrementum fructuum ex natura rei inferat diminutionem oneris; reductionem haud concedere consuevit S.Congregatio, nisi ad rationem eleemosynæ manualis in Regione currentis; ut post alios notat *Pasqualig. de Sacrific. nov.leg. tom.*2. *quæst.*933. *num.*3. Et revera in *Pisauren.commutationisLegatorum*, in qua agebatur deCensibus relictis pro celebratione Missarum in genere sine ulla numeri præfinitione, Sacra Congregatio diebus 17. Junii 1713., & 23. Junii 1714., denegata erectione Cappellaniæ, rescripsit celebrandas esse Missas ad normam Manualis ex fructibus, & in eventum restitutionis Capitalium, ea pariter eroganda esse in Missarum celebrationem, juxta eandem rationem eleemosynæ manualis, ut in *lib.*63.*decret. pag.*250., *&* *lib.*64. *pag.*252.

Et in una *Romana*, quùm ageretur de legato duorum Locorum Montium relicto Ecclesiæ S. Caroli ad Catinarios, & alterius Loci unius relicti Ecclesiæ S. Mariæ in Campitellis cum onere tot Missarum, quot celebrari possent ex fructibus eorundem Locorum Montium: & Patres Legatarii renuerent legata acceptare, nisi Missarum numerus præfiniretur ad rationem eleemosynæ juliorum duorum pro qualibet Missa, Sacra Congregatio die 27. Februarii 1717. per summaria precum rescripsit, *præfatas Missas celebrandas esse ad ra-*

rationem eleemosynæ manualis, more Vrbis inspecto, habita tamen ratione expensæ Sacrorum Vtensilium; & ad novas preces Hæredis supplicantis pro taxatione eleemosynæ ad rationem obulorum quindecim pro qualibet Missa, ut in pertinaci reluctantia dictorum Patruum inveniri posset aliquod Monialium Monasterium, quod onus earundem Missarum assumeret, eadem Sacra Congregatio die 13. Martii 1717. *Stetit in Decisis, & committendum censuit, prout præsentis decreti tenore committit Eminentissimo Vrbis Pro-Vicario, ut, nisi PP. Legatarii onus acceptaverint infra terminum ab E. S. præfigendum ad formam decreti Sac. Congregationis, aliam Ecclesiam sibi benevisam deputet pro dictarum Missarum celebratione*, ut in *lib. 67. decret. pag. 96.*

Sic pariter in una *Caputaquen.*, in qua agebatur de legato certæ summæ in censibus investiendæ, ut ex fructibus celebrarentur tot Missæ, quot illis responderent ad rationem eleemosynæ granorum septem pro qualibet; & quùm Ecclesia Legataria ante acceptationem supplicaret pro reductione ad rationem eleemosynæ perpetuæ; Sacra Congregatio die 31. Julii 1717. *instantiam rejecit, & censuit, Missas esse celebrandas ad rationem eleemosynæ manualis, inspecto Regionis more*, ut in *lib. 67. decret. pag. 316.* Simile legatum certæ quantitatis, cum onere celebrandi ex fructibus tot Missas in genere, proponebatur in una *Prænestina die* 15. *Januarii* 1718., & cum illud repudiassent duo Conventus Legatarii, Sacra Congregatio permisit illius acceptationem Confraternitati Agonizantium, *ita tamen ut Missæ celebrentur ad rationem elemosynæ manualis, inspecto Regionis more*, ut in *lib. 68. decret. pag. 9.*. Et in terminis Legati certæ quotæ fructuum Hæreditatis erogandorum quolibet anno in celebrationem Missarum, sine præfinitione numeri, cum supplicatum fuisset pro parte Altaris legatarii, ut statueretur quantitas eleemosynæ, Sacra Congregatio in *Fulginaten. 26. Martii* 1718. rescripsit *præfatas Missas celebrandas esse juxta quantitatem reddituum ad rationem eleemosynæ manualis, inspecto Regionis more, reservata tamen Sacristiæ portione pro expensa Paramentorum, seu Sacrorum utensilium arbitrio Episcopi*, ut in *lib. 68. decret. pag. 121.*

Itidem in una *Romana*, in qua agebatur de Legato Loci unius Montium relicto Archiconfraternitati Agonizantium, cum onere celebrandi *tante Messe, che vi entraranno ogni anno in perpetuo*; cum Confraternitas ante acceptationem petiisset taxari eleemosynam ad rationem perpetuæ, Sacra Congregatio die 17. Junii 1719. rescripsit, *pro Missarum celebratione ad rationem manualis*; & rursus petente Archiconfraternitate detractionem alicujus summæ pro utensilibus, eadem Sacra Congregatio die 18. Novembris ejusdem anni, *persistendo in Decretis sub die 17. Junii, censuit præfatas Missas celebrandas esse ad rationem eleemosynæ manualis, more Vrbis inspe-*

ſpecto: Quo verò ad expenſas pro Sacris Utenſilibus cenſuit, ſervandam eſſe diſpoſitionem Bullæ, & decretorum de celebratione Miſſarum, ut in *lib.69. decret.pag.545.ter.*

Et in *Perusina, ſeu Civitatis Plebis Cappellaniæ*, in qua agebatur de Hæreditate relicta pro celebratione Miſſarum in genere, Sacra Congregatio die 27. Junii 1733. reſcripſit = *Epiſcopus procedat ad erectionem Cappellaniæ, impoſito Cappellanis onere celebrandi juxta mentem Andreæ Fantauti tot Miſſas, quot celebrari poſſunt ex fructibus Bonorum ad rationem manualis, detractis utenſilibus: & Cappellania remaneat liberæ Collationis, ſed pro prima vice ex gratia ab Epiſcopo conferatur Fratri Conſtantiæ Pavoncellæ* =, ut in *lib.83. decret. pag.292.* Atque demum in una *Ariminen.* 28. *Januarii* 1741., in qua Teſtator quotam fructuum Hæreditatis reliquerat pro celebratione Miſſarum in genere, cum diſputatum fuiſſet Dubium = *An ſit annuendum precibus P.Martinelli pro facultate celebrandi Miſſam quotidianam cum eleemoſyna obul.20. detrahen. ex redditibus Canonici Leonardelli deſtinatis pro celebratione Miſſarum, in caſu &c.*= Reſponſum fuit = *Negativè, & amplius* =, ut in *lib.91. decret. pag.54.*

Quoniam verò in dicto ſecundo legato, præter celebrationem indefiniti numeri Miſſarum, præſcribitur Cappellano onus audiendi Confeſſiones, & recitandi Laudes Beatæ Mariæ Virginis diebus Sabathi, propterea inquirendum eſt, num ratione dictorum onerum augenda ſit eleemoſyna Miſſarum ultra manualem, ſeu potius reducenda ſint onera ipſa, non imminuto Miſſarum numero pro modo quantitatis fructuum ad rationem eleemoſynæ manualis, ut ſepoſita contraria voluntate Teſtatoris faciendum eſſe defendunt *Fagnan. in cap.Ex parte num.34. de conſtit., Monacell. in formul. legal.tom.1. tit.10. formul.19. num.25. & ſeq. fol.219., Bordon. de leg.cap.15. num.35. & 42.*, & definivit hæc Sacra Congregatio *in Reatina 17.Decembris 1689. lib.40. decret.pag.23., in Præneſtina 24. Januarii 1705. lib. 55. decret. pag.28., in Auximana 28. Julii 1708. lib.58. decretor. pag. 275. ter., in Lunen.Sarzanen. 5.Junii 1728.lib.78.decr.pag.273.ter.,& in Cæſenaten.reductionis Miſſarum 23. Septembris 1741. lib. 91. decretor. pagin. 645.*

His itaque perpenſis, definiendum erit ab EE.VV.

An ſit locus reductioni Miſſarum, in caſu &c.

Affirmative, quoad primum Legatum ad rationem Eleemoſynæ Miſſæ perpetuæ juxta morem Regionis: quoad ſecundum Legatum ad rationem Manualis, deductis expenſis Sacrorum Utenſilium.

Sess.25.cap.13 de reform.

ASSISIEN. QUARTÆ FUNERALIS. Basilica Patriarchalis S. Francisci, aliæque duæ Franciscani Ordinis Ecclesiæ Civitatis Assisii, jus Sepulturæ habentes, ad hanc Sacram Congregationem remitti obtinuerunt ex decreto R.P.D. Auditoris Sanctissimi controversiam de Quarta Funerali a Parochis excitatam in Curia Episcopali. Et audito de more Episcopo, duo concordata fuerunt Dubia, quæ nunc proponuntur. Disputant siquidem Patres Franciscani, immutandam non esse suarum Ecclesiarum consuetudinem pluribus Testibus, privatorumque Librorum adminiculo comprobatam, tradendi Parochis Quartam Funeralem in medietate Cereorum solummodò, qui circa Feretrum accenduntur in associatione Cadaverum, & in celebratione Exequiarum: integrè reservatis Ecclesiæ tumulanti Candelis accensis vel in Altaribus, vel circa Cadaver ante, & post Exequias usque ad illius humationem.

Et licet exemptiones vigore privilegiorum, vel consuetudinis prætensæ circa solutionem Quartæ Funeralis sublatæ fuerint *in Clement. Dudum de Sepult.*, *in cap.* 13. *sess.*25. *de Reformat.*, *& in Constitut. Romanus Pontifex 6. post Concil. Roman.*; Attamen, defendunt, observantiam in hypothesi adduci ad præsumendas conventiones initas in limine fundationis Conventuum, quibus derogatum non fuisse definivit hæc Sacra Congregatio *in Melphicten., seu Rapollen.* 17. *Maii, &* 5. *Julii* 1749. *lib.*99. *decr.p.*203. *&*286., & prius firmaverat *Rota in Nullius Terræ Putiniani Funerum* 11. *Januarii* 1732. §.9. *cor. clar.mem.Card.Corio*.

Atque insuper, controversiam non esse, inquiunt, super omnimoda exemptione a traditione Quartæ, sed circa modum illius præstationis, quem præscribi posse ostendunt rescripta hujus Sacræ Congregationis *in Spoletana Quartæ Funeralis* 30. *Septembris* 1719., in qua proposito Dubio = *An debeatur Parochis Quarta Funeralis de Candelis, Intortitiis, ac de omnibus aliis, quæ offeruntur in die humationis Cadaverum?* = responsum fuit = *Negativè, sed servetur solitum* =, ut in *lib.*69. *decret. pag.*493., *& in Fabrianen. Quartæ Funeralis*, in qua examinata fuerunt duo Dubia = *I. An constet de consuetudine inter Ecclesias Parochiales non exigendi Quartam Funeralem pro Cadaveribus, quæ sepeliuntur extra propriam Parochiam? II. An hujusmodi consuetudo sit servanda?* = prodiitque responsum die 9. Februarii 1732. = *Ad utrumque Affirmativè quoad Ceram Funeris tantum* =, ut in *lib.*82. *decret.pag.*68.*ter.*

Præterea subdunt, allatam consuetudinem utilem esse Parochis, qui minus percipientes quoad integram quantitatem Ceræ, compensationem obtinent assequendo medietatem Cereorum, licet de jure sola quarta pars eis deberetur, ut præscribitur *in dicta Clement. Dudum de Sepultur.*; Ideoque arbitrantur, eo magis illam servandam esse, præsertim cum fuerit continuata triginta, & amplius annis post Con-

Constitutionem Benedictinam editam in Concilio Romano. Et quatenus illa viribus non subsisteret, ut innuere videtur Rescriptum hujus Sacræ Congregationis editum *in Fanen. Quartæ Funeralis* 17. *Septembris* 1757. *lib.*107.*decret. pag.*368., putant eo casu præfigendum esse Parochis terminum ad declarandum, nùm velint stare consuetudini prædictæ, seu potius consequi solam quartam partem eis de jure debitam, ut factum est ab hac Sacra Congregatione *in Cremonèn. Quartæ Funeralis* 9. *Januarii* 1734., in qua proposito Dubio = *An Parochis Civitatis Cremonen., præter emolumenta in associatione, & susceptione Cadaveris, debeatur Quarta etiam de Intortitiis, & Candelis, quæ circa Cadaver, & in Altaribus accenduntur die Funeris, & in aliis subsequentibus Officiis, quando Cadavera tumulantur in Ecclesiis Regularium?* = Responsum fuit = *Præfigatur ab Episcopo terminus duorum mensium Parochis ad declarandum, an velint stare Taxæ, & consuetudini vel potiùs facta collatione, consequi quartam partem quorumcumque emolumentorum Funeris* =, ut in *lib.*84.*decret.pag.*1.

Contra vero Parochi plures exhibent Testes, & inter hos decem deponentes cum requisitis *Gloss. in cap.*1. *verb. memoria de præscript. in* 6., quod ab Ecclesiis Franciscanæ familiæ, aliorumque Regularium Civitatis Assisii, pro Quarta Funerali tradita semper fuerit ab immemorabili medietas indistincte omnium Cereorum in Funere, sive tempore Exequiarum, sive ante, vel post, adhibitorum. Et propterea contendunt, jus sibi esse percipiendi præfatorum omnium Cereorum medietatem adhæsive ad hanc consuetudinem magis favorabilem, juxta optionem ipsis tributam in alia Constitutione s.m. Benedicti XIII. incipiante: *Pretiosus* §.67., sibique idcirco indistincte demandandam esse ejusdem medietatis consignationem, ut rescripsit hæc Sacra Congregatio *in Mediolanen. Quartæ Funeralis* 9. *Septembris* 1730., & 2. *Junii* 1731. *lib.* 80. *Decr. pag.* 234. *ter.*, & *lib.* 81. *pag.* 263.

Sed in conflictu probationum, & Testium hinc inde allatorum ponderandum est, num asserta consuetudo, pinguiorem portionem Parocho tribuens, legitime probata dicenda sit, ut requiritur in d. Constitutione *Romanus Pontifex* 6. *post Conc. Rom.*, seu potius oporteat demandare formale Testium examen, ut alias decrevit hæc Sacra Congregatio *in dicta Fabrianen. Quartæ Funeralis* 7. *Aprilis* 1731. *lib.*81. *Decret. pag.*143. antequam ad superius relatam resolutionem deveniret. Et his omnibus inspectis definiendum erit ab EE. VV.

I. *An Basilica Patriarchalis S. Francisci, & Ecclesia S. Antonii Civitatis Assisii vigore consuetudinis persolvere debeant Ecclesiis Parochialibus ejusdem Civitatis Quartam Funeralem in medietate Cereorum deferendorum occasione associationis Cadaverum, & ardentium in Funeribus explendis in Ecclesiis sepelientibus?* & quatenus negative.

II. *An, & de quibus Cereis, & in qua quantitate sit prastanda dicta Quarta Funeralis, in casu &c.*

Dilata, & examinentur Testes formiter.

Sess. 7. cap. 15, & sess. 22. cap. 9. de Reform.

CREMONEN. SUPPRESSIONIS ONERUM. Magnum Hospitale Sanctæ Mariæ Pietatis, quod pro curandis Infirmis, alendisque Infantibus expositis anno 1451. erectum est in Civitate Cremonæ, præter eximia pietatis opera ex instituto adimplenda, pluribus gravatur oneribus Missarum, Anniversariorum, atque Eleemosynarum Panis, Vini, Ceræ, & similium, quæ a piis Benefactoribus injuncta sunt, vel adnexa erant parvis Hospitalibus, Locisque piis Civitatis, & Diœcesis, jussu san. mem. Nicolai V. huic Hospitali unitis in primæva illius fundatione. Adeo verò postremis temporibus auctus est Ægrotantium, & Expositorum numerus, ut consumptis in illorum usu omnibus Hospitalis redditibus summam annuam decem millium scutorum ferè attingentibus, adimpleri nequiverint reliqua secundi generis onera. Quocirca Curatores Hospitalis supplicarunt Summo Pontifici, ut condonatis præteritis ommissionibus, penitus abrogarentur præfata Missarum, Anniversariorum, & Eleemosynarum onera; Remissisque precibus ad hanc Sacram Congregationem, auditus fuit Episcopus, qui plura insinuavit, ut petitis annueretur, & die 16. Februarii 1743. rescriptum fuit = *Prævia absolutione, & condonatione quoad præteritum, pro suspensione ad decennium onerum, de quibus agitur, exceptis tamen iis per contractum acceptatis: injuncta tamen obligatione celebrandi in die infra Octavam omnium Fidelium Defunctorum unum Anniversarium applicandum collective pro omnibus, qui onera reliquerunt: facto verbo cum Sanctissimo,* = qui editam resolutionem benignè approbavit, ut *in lib. 93. Decret. pag. 112.*; iterumque die 10. Januarii 1753. post novam Episcopi relationem, aliud prodiit rescriptum ex Oraculo Summi Pontificis = *Pro gratia prorogationis ad aliud quinquennium* =.

Redeunt nunc tertio Administratores prædicti Hospitalis, & juxta preces Sanctissimo porrectas, & ad hanc Sacram Congregationem remissas, supplicant pro totali suppressione eorumdem onerum, illorumque votis adhæret Episcopus denuo auditus. Et differunt, quindecim annorum experientia compertum esse, ut etiam testatur Episcopus in transmissa relatione, omnes Hospitalis redditus, suspensis etiam oneribus controversis, impares esse pro manutentione Ægrotantium, & Expositorum, aliisque pietatis operibus ex instituto adimplendis, itaut Hospitale

gra-

gravari debuerit ære alieno in summa plurium millium scutorum; & propterea, cum vires non suppetant pro adimplendis utriusque generis oneribus, censent, abolenda potiùs esse onera Missarum, & Suffragiorum, quibus suppleri potest de Thesauro Ecclesiæ, quàm deserere Infirmorum, Expositorumque curam ex præcepto charitatis præstandam, ac tantoperè commendatam a Sanctis Patribus, Sacrisque Conciliis, ut notant *Thomassin. de veter., & nov. Eccles. disciplin. par.* 1. *lib.* 2. *cap.* 89., & 91., & *Ludov. Anton. Murat. de Charit. Christ. cap.* 12. & 27.: præsertim cum illorum indigentiæ aliter occurri non possit, quia in tota illa Provincia unum hoc Hospitale existit, præter aliud parvum Hospitale Incurabilium.

Et licet in hac materia piorum onerum, ubi nequeant omnia adimpleri, alia potiùs reducenda sint, quàm illa Missarum, juxta regulam servatam ab hac Sacra Congregatione, de qua *Fagnan. in cap. ex parte num.* 34. *de Constit.*: præsertim cum Missæ non ex devotione celebrandæ sint, sed ex piorum Testatorum præscripto, quibus fidem servare debitum est justitiæ præferendum præcepto Charitatis; Attamen contendunt, aliter procedendum esse in hoc casu; quia præcipua pietatis onera, ex instituto Hospitali incumbentia, sunt, Ægrotos Civitatis, & Provinciæ excipere, & curare: Expositos Infantes alere; Puellas vel expositas, vel ab Hospitali Horphanarum dimissas dotare in casu nuptiarum: & demum medicamina gratis elargiri Infirmis alterius Hospitalis Incurabilium, nec non Monialibus Cappuccinis, Orphanis, iisque, qui in Carceribus detinentur. Dum itaque pii Testatores hæreditates, vel legata Hospitali reliquerunt, primariò respexisse videntur, ut inquiunt, ad prædicta pietatis opera ex instituto adimplenda, secundario vero ad Missas, & Eleemosynas præscriptas in suffragium propriæ Animæ, ut tradit *Capon. discept. jur.* 351. *num.* 23. & *seq. tom.* 5., Ideoque in his terminis defendunt, potiorem esse Causam Piorum Operum, ex instituto adimplendorum, & reducenda potius esse onera Missarum, & suffragiorum secundario præscripta, ut distinguunt *Passerin. de Stat. homin. tom.* 2. *quæst.* 187., & *Pasqualig. de Sacrific. nov. Leg. tom.* 2. *tit. de reduct. Missar. quæst.* 1190. *num.* 2., & *sequen.*, & disertissime *san. mem. Benedictus XIV. de Synod. Diœces. lib.* 13. *cap. ult. num.* 23.

Placeat itaque EE. VV. definire,

An sit Consulendum Sanctissimo pro gratia suppressionis onerum Missarum, Anniversariorum, Cappellaniarum, aliorumque suffragiorum, in casu &c.

Non proposita.

Die

Die Sabbathi 28. Februarii 1761. in Palatio Apoſtolico Quirinali erit Sacra Congregatio Concilii, in qua, præter alia, proponentur infraſcripta Dubia, juxta morem ejuſdem Sacræ Congregationis de jure reſolvenda.

BInæ, quæ ſequuntur, Cauſæ deſcriptæ fuerunt in Folio antecedentis Congregationis habitæ die 14. currentis; ſed prioris reſolutio dilata fuit ad hodiernam Congregationem: altera verò proponi nequivit. Dignentur itaque EE. VV., reaſſumpto prædicto Folio, ad illarum definitionem procedere.

Seſs. 22. cap. 11., & ſeſs. 25. cap. 9. de Reform.

FANEN. EXEQUUTIONIS DECRETORUM SACRÆ VISITATIONIS.

I. *An Decretum Sacræ Viſitationis factum anno 1759. pro libera adminiſtratione Prædii empti ex pecuniis Legatis a Paterniano Bellocchi tributa Parocho pro tempore, cum ſimplici Communitatis Villæ Belloculorum facultate invigilandi ſuper ſatisfactione oneris Miſſarum, & manutentione dicti Prædii, ſit exequendum, in caſu &c.*

II. *An quoad reliqua dubia ſit ſtandum, vel recedendum a deciſis, in caſu &c.*

Ad I. Negative. Ad II. In deciſis, & amplius.

Seſs. 7. cap. 15. & ſeſs. 22. cap. 9. de Reform.

CREMONEN. SUPPRESSIONIS ONERUM.

An ſit conſulendum Sanctiſſimo pro gratia ſuppreſſionis onerum Miſſarum, Anniverſariorum, Cappellaniarum, aliorumque Suffragiorum, in caſu &c.

Eſſe conſulendum Sanctiſſimo pro gratia prorogationis ad aliud decennium, ad formam præcedentis Indulti.

Sess.22.cap.6. de Reform.

FIRMANA SUBSIDIORUM DOTALIUM. Testamento, quod condidit anno 1724., Angela Eleonora Morroni jussit, quod Censuum hæreditariorum fructus perpetuò erogarentur in spiritualem dotationem triplicis Puellarum generis, quæ Regularem essent Professionem emissuræ in aliquo ex Civitatis, vel Diœcesis Firmanæ Monasteriis. Primùmque ad hujus Subsidii assequutionem indefinite vocavit Filias ex Primogenitis sex designatorum Stipitum nascituras. Secundo loco admitti voluit Puellas ex aliis tribus certis Familiis descendentes: non quidem omnes, sed unam ex qualibet Familia in singulis generationibus. Et tertio tandem, *caso che delle dette sei Casate, ed altre nominate ne' tempi, e successioni, o generationi come sopra non vi fossero Femine, che si volessero far Monache, coll'ordine successivo, come si è detto di sopra*, præcepit, *che si eleggano tante Zitelle legitime, e naturali povere, miserabili, ed oneste, e che siano Gentildonne, e Dame di questa Città, colla costituzione di Dote, e proibizione, come sopra si è detto nelle prime chiamate, e tal'elezione spetti, ed appartenga alli Primogeniti delle sudette sei Casate.*

Post Testatricis obitum, indulsit san. mem. Benedictus XIII. die 24. Februarii 1728., ut Subsidia hujusmodi, pro solis spiritualibus Nuptiis relicta, consequi possent etiam Puellæ in Seculo nubentes, juxta modum tamen in Chirographo Pontificio expressum; quod nimirum, si in Familiis primo, & secundo loco vocatis, vel in aliis pauperum Nobilium postremo admittendis, prævia quoad istas publica monitione per mensem ante facienda, & in actis Curiæ Archiepiscopalis registranda, *non vi fosse alcuna Zitella, che volesse farsi Monaca in uno de' Monisteri di detta Città, e sua Diocesi, e godere la Dote Monastica ordinata dalla sudetta Morroni Testatrice, e non altrimenti, nè in altro caso*, fas esset, *di potere liberamente convertire in perpetuo la somma di scudi 500. di dette rendite, che in tali casi, e tempi si trovaranno depositate, e maturate, anche in assegnare la Dote temporale alle Zitelle Figlie tanto descendenti dalle prime sei Famiglie di essi Supplicanti, quanto dalle tre Famiglie sudette in secondo luogo chiamate, quanto anche da tutte le altre Famiglie Nobili povere, e miserabili di detta Città in terzo luogo considerate dalla Testatrice: servando però sempre l'ordine prelativo, e successivo, ed altre cautele prescritte dalla medesima nel sopraccennato suo Testamento: e non in altra forma, nè in altri casi.*

Vigore itaque recensiti Indulti, die 18. Septembris 1755. Comes Antonius Grassi alter ex Primogenitis sex Familiarum primò contemplatarum, prævio quinque aliorum assensu, cessit in partem Dotis Franciscæ Filiæ suæ Matrimonio copulandæ cum Advocato Dominico Raccamadori jus consequendi Subsidium scut. 500. ex pia hæreditate Morroni, eo modo tamen, quo ad ipsum spectabat, & sine ulla evictionis obligatione. Et, ut servaretur forma in Chirographo Bene-

Benedictino præscripta, die 15. Maji 1756. monitæ publico Edicto fuerunt Puellæ Nobiles, & pauperes Civitatis, ut, si quæ vellent Monasticam vitam assumere, & in Subsidii assequutione præferri Franciscæ Grassi, infra mensem preces suas porrigerent in Curia Archiepiscopali.

Nulla in termino præfixo oblata fuit pauperum Nobilium petitio. Verum die 15. Februarii 1757. comparuit in eadem Archiepiscopali Curia Nobilis Puella Thecla Ruffo Firmana, quæ, cupiens Religionem ingredi, postulavit, ut suæ paupertatis intuitu dotaretur ex fructibus dicti pii legati Morroni. Et quoniam instantia, uti serotina, rejecta est a Primogenitis jus nominandi habentibus; eadem Puella supplicavit s. m. Benedicto XIV., ut legi Testamentariæ parere illi cogerentur. Hujus autem postulationis cognitio remissa fuit ad hanc Sacram Congregationem; &, audito de more Archiepiscopo, Causa nunc proponitur.

Primogeniti autem sex Familiarum jus nominandi habentium disputant, inutiles esse conatus Franciscæ Grassi, & Theclæ Ruffo; quum deficiant pecuniæ pro Dote illis numeranda. Vacua siquidem est Arca depositi; & fructus Censuum, qui exigendi erunt ad totum futurum Mensem Maii, non excedent quantitatem scut. 839. 39. 4., juxta Ratiocinatoris testimonium: ex quibus demenda sunt scut. 30. pro ordinariis expensis, & scut. 498. 95. pro reintegrandis Capitalibus Censuum deperditorum: præter alia scut. 88. debita Annæ Ruffo Theclæ Sorori, & scut. 400. solvenda Mariæ Angelæ Cordella, pro residuo Dotis Spiritualis illis assignatæ occasione Regularis Professionis ab utraque emissæ anno 1755., itaut exitus partitæ superent quantitatem fructuum exigendorum ad totum futurum Mensem Maii in summa scut. 177. 55. 1.

Fructus vero in posterum decurrendi, qui calculantur a præfato Ratiocinatore in annuis scut. 275., non abnuunt, quod reintegratis priùs Capitalibus, & dimisso ære alieno, consignentur Franciscæ Grassi pro Dote illi constituta anno 1755; sed arbitrantur, nihil deberi Theclæ Ruffo, tùm quia adsunt Puellæ suarum Familiarum Religioni nomen daturæ, quæ illam excludunt: tùm quia præceptum Testatoris, quoad Familias secundo loco vocatas expressum, assignandi unicum subsidium in qualibet generatione, inhabilem illam reddit post aliud subsidium ejus Sorori assignatum; Addentes insuper, nec Theclam Ruffo esse de pauperioribus Familiis Nobilibus Civitatis, nec Dotem Spiritualem numerato deponendam ante assumptionem habitus Monastici, & statim post emissam regularem professionem persolvendam, utiliter constitui ex futuris fructibus posse.

Et Primogenitorum oppositionibus adhærens Francisca Grassi subjungit, valide sibi constitutam fuisse Dotem in præfato Subsidio scut. 500. vigore Indulti Benedictini, dùm non aderant

rant Puellæ Monacandæ; illiusque solutionem differendam non esse in gratiam Theclæ Ruffo, quippe quæ, non comparendo in termino ad formam Chirographi præfixo, cecidisse videtur a jure suo.

Has tamen exceptiones ineptas reputat Archiepiscopus, illasque confutare nititur Thecla Ruffo in Foliis Archiepiscopo exhibitis, & ab eodem cum sua relatione transmissis. Censet enim, invalide constitutam fuisse Dotem temporalem Franciscæ Grassi ex futuris fructibus, contra legem Pontificii Chirographi permittentis pro temporali conjugio assignationem Subsidii scut.500. ex redditibus tantum, *che in tali casi, e tempi si troveranno depositate, e maturate . . ., e non in altra forma, ne in altri casi*; ideoque præproperam illius nominationem Chirographo Pontificio repugnantem præjudicare nequivisse Puellis a Testatrice contemplatis. Alteram ex contemplatis se esse defendit, uti pauperem, & Nobilem Firmanam: & utrumque requisitum comprobari, tum suæ Sororis admissione sequuta anno 1755., tum Parochi attestatione, cui deferendum esse jussit pia Fundatrix per præfatos Primogenitos; & alia pauperiore non comparente, in se sola verificari, autumat, passivam Testatricis vocationem, ut Dotem assequi valeat, non obstante injusto dissensu Primogenitorum jus nominandi habentium.

Contendit pariter, prædilectarum Familiarum Puellas vel non attingere duodecimum ætatis annum, ut requiritur pro assequutione hujus subsidii, juxta rescriptum hujus Sacræ Congregationis editum *in Firmana Subsidiorum Dotalium 26. Junii* 1745. *lib.95. Decret. pag.*268. *ter.*; vel, si quæ sunt ætate majores, non dum elegisse statum Monasticum: suspectamque esse, uti pendente lite factam, interpellationem Æconomi operis pii pro Dote Spirituali paranda duabus earundem prædilectarum Familiarum Puellis, præsertim quum facta supponatur non ab ipsis Puellis, sed ab earum Patre. Nec sibi officere, putat, præceptum Testatricis, unicum Subsidium assignandi in qualibet generatione singulis Familiis secundo loco vocatis; quum repetitum non fuerit quoad pauperes Puellas, quarum duas in una generatione admitti posse comprobavit observantia duarum Sororum de Nobili Familia Falcona ad participationem hujus Subsidii admissarum. Et necessitatem demum Dotis Spiritualis numerato tradendæ, inutilem, asserit, non reddere petitam constitutionem Dotis ex fructibus in posterum maturandis; quum facile inveniri possit, qui mutuo tradat pecuniam numeratam sub spe certæ reintegrationis consequendæ super iisdem fructibus.

Omnibus itaque perpensis dignabuntur EE. VV. definire.

I. *An sit locus favore Theclæ Ruffo assequutioni Subsidii Dotalis pro ejus Monacatione, juxta mentem piæ Matronæ Eleonoræ Morroni, in casu &c.*

II. *An*

II. *An, & quo tempore sit locus assequutioni ejusdem Subsidii Dotalis, juxta Chirographum s. m. Benedicti XIII., pro conjugio temporali inito a Francisca Graffi Raccamadori in casu &c.*

Dilata, & Archiepiscopus mandet confici statum, juxta instructionem.

Sess.25. cap. 16. de Reg., & Mon.

ROMANA JURIS NOMINANDI, ET ACCEPTANDI PUELLAS. Moniales Sanctissimæ Annuntiatæ, quæ dilationem impetrarunt in postrema Congregatione habitâ die 14. labentis Mensis, suum nunc exhibent libellum, quo disputant, ipsas invitas cogendas non esse ad habitum admittere Puellam nominatam ab Archiconfraternitate Sanctissimæ Annuntiatæ; quia Regularis professio, uti species contractus, liberum consensum requirit utriusque Contrahentis: Puellæ scilicet profitentis, & Capituli Monialium acceptantis: juxta firmata per *Fagnan. in cap. porrectum num.30. & seq. de Regular.*, & *Monacel. formul. legal. lib.1. tit.11. form.5. num.3. & form.12. num.1.*

Nec censent obstare, quod in Donatione Domus pro Monasterio erigendo hujus Deputatus promiserit acceptare *absque ulla exceptione* Puellas ab Archiconfraternitate Donatrice nominandas. Quia licet de jure efficacem reputent hujusmodi promissionem *Federicus de Senis cons. 95. num. 2.*, & *Lambert. de jurepatr. lib.2. part.1. quæst.5. art.5. num.7. & seq.*, quos tamen declarant, & limitant *Card. de Luca de jurepatr. disc.73. num.7.*, & *Rota in decis.1259. num.11. cor. Molin.*; Attamen subsequutam observantiam declarasse, contendunt, eamdem promissionem intelligendam esse in genere, scilicet de numero trium Puellarum *absque exceptione* admittendarum ad nominationem Archiconfraternitatis, itaut obiici non posset, vel defectus Dotis, vel insufficientia redditnum Monasterii, & similia: non autem in specie de unaquaque Puella nominata, licet invisa Monialibus, & ab ipsis Capitulariter rejecta,

Liberum namque semper fuisse Monialibus prætenditur, quamlibet Puellam in specie ab Archiconfraternitate nominatam acceptare, vel reiicere, prævio secreto Scrutinio: semperque Archiconfraternitatem, loco rejectæ, aliam nominasse. Id quidem innuere, putant, Instrumentum nominationis Annæ Vergini sequutæ die 18. Februarii 1624., *in locum Dominæ Olympiæ Pantariæ aliàs sub die 27. Junii 1622. per dictam Ven. Societatem nominatæ, quæ deinde Professionem in eodem Monasterio minime emisit*, ut legitur in eodem Instrumento; & id ipsum clarius probari, autumant, ex jurata depositione 22. Monialium in Sacra Congregatione Episcoporum, & Re-

& Regularium exhibita anno 1744., quæ testantur; numquam receptas fuisse Puellas ab Archiconfraternitate nominatas, nisi prævia Capitulari acceptatione: quæque in specie recensent, anno 1677. rejectam fuisse Puellam *Tauri*, & ejus loco Archiconfraternitatem nominasse Puellam *Ferrari*: & anno 1701., loco Catharinæ Vivaldi a Monialibus rejectæ, fuisse ab Archiconfraternitate nominatam Joannam Catharinam Belli: & anno 1709., nonnisi prævia Capitulari acceptatione, admissam fuisse Theresiam Varane nominatam pariter ab Archiconfraternitate.

Et usum prædictum, asserunt, canonizatum fuisse in contradictorio judicio; quum occasione rejectionis Annæ Mariæ Camilli, pro cujus acceptatione urgebat Archiconfraternitas vigore suæ nominationis, die 25. Septembris 1744. rescriptum fuerit a Sacra Congregatione Episcoporum, & Regularium, Ponente cl. me. Cardinali de Hieronymis = *Non esse cogendum Monasterium in casu, de quo agitur: & Archiconfraternitas nominet aliam* =; & die 18. Decembris ejusdem anni prodiit rescriptum = *In Decisis* =. Quapropter inferunt Moniales, ad tramites juris, & juxta observantiam, valide ipsas rejicere potuisse Puellam, de qua agitur, pro libitu voluntatis. At nihilominus, si non gravem, rationabilem saltem adfuisse, defendunt, causam illius rejectionis expressam in folio circumferendo.

Perpensa itaque ejusdem causæ relevantia, & præmissarum rationum efficacia, definiendum erit ab EE. VV.

An Monasterium, & Moniales Sanctissimæ Annuntiatæ in Ecclesia S. Blasii teneantur acceptare Puellam Margharitam Gubbiesi nominatam ab Archiconfraternitate Sanctissimæ Annuntiatæ, in casu &c.

Ad Eminentissimum Præfectum, juxta mentem.

BARCHINONEN. JUBILATIONIS. In Congregatione habita die 19. Aprilis superioris anni proposita fuerunt tria hujus Causæ Dubia, quæ erant I. *An Joseph Ribera uti Canonicus Antiquior gaudere possit jubilatione vigore prætensæ consuetudinis?* II. *An jubilatio extendatur etiam ad exemptionem ab Officiis Æconomicis, & a servitio Altaris?* III. *An Capitulum teneatur restituere distributiones hactenus retentas, in casu &c.*; illisque responsum fuit Ad I. *Negative*: Ad II. *Provisum in primo*: Ad III. *Negative*. Editæ resolutioni acquieverunt Partes quoad I., & II. Dubium; sed aliqua inter eas orta est difficultas quoad III. Dubium. Quia Capitulum Ecclesiæ Cathedralis Barchinonensis, uti Creditor quarundam præstationum debitarum a Canonico Ribera, die 4. Novembris 1754. præcepit Canonico Camerario, quem vocant Charitaterium, ut retineret penes se mensua-

Sess. 24. cap. 12. de Reform.

 lita-

litates decursas, & decurrendas, omniaque lucra debita eidem Ribera, usquequo dispungerentur rationes respectivi Crediti, & Debiti. Occasione autem hujusce dispunctionis suborta est quæstio, num ad creditum Canonici Ribera adscribendæ essent omnes distributiones. Contendebat siquidem Canonicus Ribera, quod ratione servitii non præstiti post declaratam a Capitulo ejus antiquioritatem, privari nequivisset distributionibus vigore dicti sequestri a Capitulo retentis; quia usque ad diem 24. Novembris 1754. Ecclesiæ inservivit per Coadiutorem: post id tempus autem, defuncto Coadiutore, bona fide cessavit a servitio Ecclesiæ, ob prærogativas antiquioritatis ei concessas a Capitulo; ideoque autumabat, rescriptum emanatum super tertio Dubio interpretandum esse de solis distributionibus decursis post diem 14. Junii 1758., quo fuit in discrimen revocata concessarum prærogativarum efficacia: illasque afficere solum pro tertia parte, quùm reliquæ duæ partes absorbentes majorem quantitatem fructuum cedere debeant loco Præbendæ. Et impetrata nova audientia, nunc postulat recessum a Decisis, vel saltem declarari, præcedentem resolutionem juxta præmissum modum esse intelligendam.

Capitulum verò non renuit compensare cum debito Canonici Ribera distributiones decursas tempore præstiti servitii per Coadiutorem usque ad diem 24. Novembris 1754. Posteriores tamen distributiones debitas non esse, defendit, non obstante ass. bona fide; tum quia bona fides suffragari posset pro fructibus consumptis, non autem pro fructibus extantibus, & nondum perceptis: tum insuper quia bonam fidem allegare nequit Canonicus Ribera, qui ad prerogativas antiquioritatis complectentes immunitatem a servitio Chori admitti petiit a Capitulo, sciens defectum illius potestatis, & inefficaciam illius consensus admittendi absentes ad participationem distributionum, contra censuram *Textus in cap. unic. de Cleric. non resident. in 6.*, innovatam a Sacro Concilio Tridentino *sess.24. cap.12. de refor.*; præsertim quum in Ecclesia Cathedrali Barchinonensi absentium fallentiæ non accrescant interessentibus, sed cedant commodo Ecclesiæ, cui Capitulum præjudicare non poterat. Et nullo Documento probari, excipit, distributiones constituere majorem fructuum partem.

Placeat itaque Eminentissimis Patribus Folium dicta die 19. Aprilis distributum reassumere: & juxta Causæ speciem in eo plenius expositam definire.

An sit standum, vel recedendum a decisis sub die 19. *Aprilis* 1760. *super III. Dubio, in casu &c.*

In Decisis quoad distributiones decursas a die 24. Novembris 1754., & amplius.

SQUIL.

Sess.22.decret. de observ. & evitan. in celebr. Miss.

SQUILLACEN. CELEBRATIONIS MISSARUM, ET FUNCTIONUM CONVENTUALIUM. Patres Minores Conventuales degentes in Terra Mottæ Bruneaturi Squillacensis Diœcesis conquesti sunt in hac Sacra Congregatione anno 1757., quod ipsos indebite monuisset Episcopus, ne Dominicis, Festisque diebus, ante Missæ Parochialis celebrationem, Sacra peragerent cum præcedenti Campanarum sonitu in eorum Ecclesia Annunciationi Beatæ Mariæ Virginis dicata. Jussus autem Episcopus Sacram Congregationem instructam reddere, votumque suum aperire, post longas moras tandem rescripsit, suamque defendit monitionem vigore Concilii Tridentini *sess.22. decret. de obser. & evitan. in celebr. Miss.* præscribentis, ut Ordinarii Locorum, & Episcopi *moneant etiam Populum, ut frequenter ad suas Parochias, saltem diebus Dominicis, & majoribus Festis accedant.*

Causa nunc proponitur. Et disputant Patres Conventuales, monitionem a Concilio præscriptam consilium, non præceptum innuere, ut tenent *Cened.ad Decretal. collect.*104.*n.*2.. & *Barbos. de Offic. & Potest. Episcopi alleg.*24.*num.*16. & 17.; itaut secluso contemptu Parochi, in qualibet Ecclesia, modo non sit Cappella, vel Oratorium privatum, satisfieri possit præcepto audiendi Missam diebus Festis, juxta consuetudinem in toto Christiano Orbe receptam, de qua *Card. Petra ad Constitut.VIII. Honorii III. sect. unic. num.* 50. *tom.* 2. *pag.*498., *san.mem. Benedict.XIV. Oper. tom.9. de sacrosanct. Miss.Sacrific. appendic.*12. *ad lib.*3: *num.*8., & *Rota in S. Severini Celebrationis Missarum* 5. *Maii* 1752. *coram clar. memor. Card. Matthæjo*; ideoque non posse Episcopum cogere suos Subditos, ut intersint Missæ Parochiali, quùm nequeat delere consuetudinem, quæ, uti vigens in toto Orbe, jam induit naturam Juris communis, ut prosequitur *san.mem. Benedictus XIV. loco citato num.*10., & decisum asserit *Ricc. in Prax.Curiæ Archiepisc.part.*1.*verb.Missa* §.6.

Præterea, subdunt, monitionem vigore Concilii faciendam esse Populo, non autem Rectoribus Ecclesiarum, & multo minus Regularibus Ordinum Mendicantium, quibus specialiter indultum fuit a san.mem. Leone X. in Constitutione *Intelleximus* 25. *Bullarii Cherubini*, ut in eorum Ecclesiis licite satisfieri possit præcepto audiendi Missam. Et licet Constitutio S. Pii V. *Etsi Mendicantium* 41. *ejusdem Bullar.*, præmissum indultum, aliaque privilegia continens, revocata fuerit a san.mem. Gregorio XIII. in Constitutione *In tanta rerum* 9. *d.Bullar.*; attamen sub revocatione Gregoriana non comprehendi, prætenditur, privilegium Leonis X., ut explicat *Barbos.de Offic. & Potest. Episcopi d.alleg.*24.*num.*20.

Injustam non solum ex supra relatis, sed etiam invalidam contendunt monitionem ipsis factam ex defectu Jurisdictionis, ob generalem Mendicantium Ordinum exemptionem

a Ju-

a Jurisdictione Episcopi, specialiter canonizatam, quoad hunc Conventum Annuntiationis Beatæ Mariæ Virginis Terræ Mottæ, a Sacra Congregatione Episcoporum, & Regularium ad relationem Regiæ Celsitudinis Eminentissimi Domini Cardinalis Ducis Eboracensis die 15. Januarii 1760., quo rescriptum fuit = *Non licere Episcopo visitare Conventum pro eo tempore, quo in illo aluntur sex Religiosi* = Et propterea eo minus obligari posse, arbitrantur, ut illius intuitu debeant se abstinere a celebrandis Missis, aliisque peragendis Functionibus cum sonitu Campanarum ante Missam Parochialem, vel donec illa absolvatur; quia necessitas parendi correlativa est potestati, qua caret Episcopus, præcipiendi Regularibus, ne Sacra peragant in suis Ecclesiis ante celebrationem Missæ Parochialis, ut notant *Barbos. ad Concil. sess. 22. decret. de observ. & evit. in celebr. Miss. num.35., & in Summ. Apostol. decis. collect. 634. num. 5., & Mascat. Instit. Canon. part. 2. tit. 41. num. 4.*: illisque prohibendi Campanarum sonitum ad Matutinum, ad Horas, & ad Missam, antequam pulsetur Campana majoris Ecclesiæ, præterquam in die Sabbathi Sancti, ad tradita per *Leuren. For. Benefic. part. 1. cap. 2. §. 1. quæst. 438. num. 2., Matthæuc. Offic. Cur. Eccles. cap. 10. num. 1. & 2., & Brasch. in Promptuar. Synodal. cap. 38. num. 34.*; & consentaneè definitum asserunt a Sacra Congregatione Episcoporum, & Regularium ad relationem SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI in *Taurinen. Functionum Conventualium 28. Septembris 1742. ad I. Dubium*, nimirum, *quod impediri non debeat Patribus Reformatis Conventus Sanctæ Mariæ Angelorum Publei celebratio Missarum, aliarumque Functionum Conventualium, etiam cum sonu Campanarum, ante Missam Parochialem*.

Nec dissimilis fuit sensus hujus Sacræ Congregationis; dum in *Nullius Provinciæ Ravennaten. 15. Septembris 1629.* rescripsit: *Nequaquam probibitum esse Regularibus Missas celebrare, & Campanas pulsare in suis Ecclesiis, ante celebrationem Missæ, & pulsationem Campanæ in Ecclesia Parochiali. Ideoque Abbatem minime hoc illis probibere posse; sed tantum monere Populum, ut accedat ad Ecclesiam Parochialem ad ejusdem Sacri Concilii præscriptum*; ut in *lib. 14. Decretorum pag. 169.*; & in una *Aquen. die 9. Junii 1708. ad decimum quartum Dubium*, quod erat = *An possint Patres Carmelitæ dare signum, & celebrare Missam in diebus Festis eodem tempore, vel antequam detur signum, & celebretur Missa Parochialis?* = responsum fuit = *Affirmative* =, ut in *lib. 58. decret. pag. 199.*; ac demum in *Comen. Funerum, & Functionum Conventualium 19. Decemb. 1750. ad VIII. Dub.* ita conceptum = *An Archipresbyter, & Presbyteri Cleri Secularis Dungi probibere possint Patribus Reformatis celebrare Missas, aliasque Conventuales Functiones, etiam cum præventivo Campanarum sonitu, peragere ante, vel in actu celebrationis Missæ Parochialis?* = rescriptum fuit = *Negativè, & amplius* =, ut in *lib. 100. decret. pag. 487. ter.*

His

His omnibus denique addunt ſpecialem Loci, & Provinciæ conſuetudinem, & longævam obſervantiam, qua ſemper licuit Regularibus Divina peragere, Sacraſque Functiones celebrare in ſuis Eccleſiis, prævia etiam Campanarum pulſatione, quibuſcumque Feſtis diebus, ante Miſſam Parochialem, ſine contradictione, aut aliquo impedimento; ut plurium Locorum Teſtes affirmant.

Quocirca definiendum erit ab EE. VV.

I. *An Religioſi Conventuales Bruneaturi moniti ab Epiſcopo debeant ſe abſtinere a celebrandis Miſſis, aliiſque peragendis Functionibus cum ſonitu Campanarum ante Miſſam Parochialem, vel donec illa abſolvatur?* Et quatenus affirmative.

II. *An, & quomodo ſit providendum, quoties ab Epiſcopo moniti non ſe abſtinuerint, in caſu &c.*

Ad I. Negativè. Ad II. Proviſum in primo.

CAMERINEN. SUBSIDII DOTALIS. Confraternitas Sanctiſſimi Roſarii in Eccleſia Patrum Prædicatorum Camerini erecta, jus habens ex pio legato Victorii Lancellotti diſtribuendi annua duo Subſidia dotalia ſcutorum 100. pro quolibet Puellis forte extrahendis Monaſticam vitam ſuſcepturis, die 21. Septembris 1749. legem ſtatuit Ordinarii authoritate approbatam, qua Puellis eligendis terminus præfigitur quinque annorum ad aſſumendum habitum Regularem, injuncta alioquin pœna caducitatis, & reverſionis Subſidii favore Sodalitii, ut aliis Puellis diſtribuatur. Horum recadentium Subſidiorum ceſſionem a Confraternitate impetrarunt Patres Dominicani prædicti die 6. Junii 1757. pro quantitate ſcutorum 3000. eroganda in reparationem Fabricæ Eccleſiæ: obtentamque ceſſionem confirmari curarunt Pontificio Brevi expedito die 11. Martii 1759., quod ſucceſſive Epiſcopus Camerinenſis Exequutor ſpecialiter deputatus exequendum eſſe pronunciavit die 21. Maii ejuſdem anni; Et ejuſdem ceſſionis vigore cupientes vindicare Subſidium die 21. Septembris 1755. aſſignatum Catharinæ Marchetti, ſe ſe oppoſuerunt precibus ab eadem Puella Sanctiſſimo oblatis, & ad hanc Sacram Congregationem remiſſis de menſe Majo ſuperioris anni, quibus illa poſtulabat prorogationem duorum annorum ad ingrediendum in Monaſterium.

Seſs.22. cap.6. de reform.

Auditus autem de more Epiſcopus retulit, Catharinam Marchetti propoſitum ſervare aſſumendi habitum Religioſum in Monaſterio S. Salvatoris illius Civitatis, ubi diu manſit in educatione: dilationemque poſtulare, tum cauſa curandæ valetudinis, ut etiam Phyſicorum atteſtatione pro-

ba-

batur, tum quia nondum parare potuit integram Dotem; addens præterea, Sodales Confraternitatis die 29. Junii petitæ prorogationi consensum præstitisse, solumque dissentiri Patres Prædicatores, sed istorum juribus adversari posse literam Cessionis a Sodalitio non aliter factæ, *se non che per quei Sussidii, che verranno in avvenire estratti, e dal giorno della prefissione del termine di cinque anni a far uso del Sussidio sortito*, itaut dubia reddatur comprehensio hujus Subsidii assignati ante cessionem.

Interea lapsus est terminus quinquennii: absque eo quod, attenta eorumdem PP. oppositione, prorogationem tempore habili petitam Catharina Marchetti valuerit impetrare. Contendentes propterea PP. Dominicani eorum Conventui deberi applicationem ejusdem Subsidii, defendunt, factum esse locum illius reversioni, nec amplius indulgendam esse prorogationem in præjudicium juris ipsis quæsiti vigore Brevis Pontificii, quod generaliter loquens *de Subsidiis Dotalibus reversis, & revertendis*, *juxta superius expressum consensum præstitum ab enunciata Confraternitate*, controversum quoque Subsidium comprehendere authumant, non obstantibus dubiis verbis Cessionis, quæ à septem Confratribus declarantur intellecta fuisse pro comprehensione omnium Subsidiorum, *tanto quelli da estraersi in futuro, quanto gli estratti dal dì della prefissione del termine di anni cinque*. Nec officere arbitrantur consensum Confraternitatis haud valide præstitum post Subsidiorum legitimam cessionem: minusque relevare expositam deficientiam integræ Dotis, qua non indigere supponunt Catharinam Marchetti, uti acceptatam in prædicto Monasterio S.Salvatoris pro exercendo munere Pharmacopolæ.

Verum quidquid sit de efficacia statutæ reversionis post quinquennium a Testatore non præscriptæ, sive de interpretatione Cessionis, & de relevantia Testium, aut Brevis expresse relativi ad ipsam Cessionem; animadvertendum primo est, quod in eodem Brevi ad Patrum Supplicantium narrativam exponitur, ideò statutum fuisse, Puellis extractis ad hujusmodi Subsidia, terminum quinquennii ad assumendum statum Monasticum, quia plerumque Subsidia obtinebantur a Puellis propositum Religionis non habentibus, quæ usque ad senectutem, & interdum usque ad obitum illa inutiliter retinebant: Et secundo, quod in eodem Brevi pro Causa indultæ cessionis exprimitur, Puellas ad vitam Monasticam non vocatas consuevisse, post editam quinquennii legem, obtenta Subsidia de consensu Confraternitatis renunciare aliis Puellis, per quamdam speciem mercimonii, recepta aliqua summa, quam inde vel pro contrahendo matrimonio, vel pro earum ornatu contra pii Testatoris mentem impendebant. Utriusque tamen Causæ obicem elidere videtur Catharina Marchetti, quùm juxta testimonium Episcopi propositum servet ingrediendi Religionem.

Pon-

Ponderandum insuper est, quod preces pro prorogatione ab ea oblatæ fuerunt antequam laberetur quinquennium; quùmque pendente recursu ad Sanctissimum, & ad hanc Sacram Congregationem tempora non decurrisse videantur, contendi probabiliter poterit, non fuisse adhuc verificatum casum reversionis controversi Subsidii, minusque super eo quæsitum jus fuisse Patribus Dominicanis.

His itaque perpensis, dignabuntur EE. VV. definire

An Subsidium Dotale collatum Puellæ Marchetti applicandum sit Conventui S. Dominici Civitatis Camerini, in casu &c.

Negative; prorogato termino ad biennium Puellæ Marchetti ad assumendum habitum.

PINNEN. CANONICATUS THEOLOGALIS. Unius Concurrentis approbatio, quæ facta est ab Examinatoribus in Concursu habito ad Præbendam Theologalem Ecclesiæ Cathedralis Pinnensis vacatam in mense Decemb. 1758., litis materiem præbuit alteri Oppositori rejecto, qui in Congregatione habita die 20. Septembris superioris anni Dubium proposuit = *An constet de mala relatione Examinatorum, & de irrationabili judicio Episcopi, itaut reprobatio Sacerdotis de Sanctis non sustineatur?* = sed plene succubuit, edito rescripto = *Negative in omnibus, & amplius* = . Inde etiam hodiernæ quæstionis occasionem sumpsit Capitulum ejusdem Cathedralis Ecclesiæ, quod nedum asserit, sibi jus esse conferendi Præbendas Canonicales vacantes in mensibus Ordinariis, ut probari autumat ex confessione Episcopi, à quo certioratum fuit de sequuta prædicti Concurrentis approbatione, *ut ad collationem dicti Canonicatus Theologalis opportune deveniret*; sed insuper contendit jus habere Personam sibi benevisam eligendi ad easdem vacantes Præbendas, & in illius præjudicium nequivisse ab Examinatoribus, sive ab Episcopo unum approbari in prædicto Concursu habito ad Præbendam Theologalem.

Sess. 5. cap. 1. de Reform.

Episcopus autem contra differit, Canonicatuum collationem de jure ad ipsum spectare, ex juribus collectis per *Marant. respons. 9. part. 4. num. 1. & 2.*, & *Rot. coram Coccin. decis. 385. num. 2.*, nec posse a Capitulo vindicari jus conferendi, nisi probetur titulus specialis privilegii, vel consuetudinis. Electionem verò specialiter sibi attribuit quoad Præbendam Theologalem: licitamque, putat, nedum fuisse unius Concurrentis approbationem, dum unus repertus est idoneus, sed etiam inter plures approbatos electionem Dignioris ad ipsum spectare, ex mente Sacri Concilii Tridentini *sess. 5. cap. 1. de Reformat.*, & vigore Benedictinæ Constitutionis

 Pa-

Pastoralis officii relatæ in *Appendic. ad Concil. Roman. num.2. pag.*270., quæ præcipiens Concursum ab Episcopo indicendum in collatione Theologalis, ad instar Parochialium, reservasse quoque videtur eidem Episcopo electionem Dignioris, uti partem integralem Concursus, ut firmat *Rigant. ad Regul.*1. *Cancellar.* §.10. *num.*31.

Et hoc ipsum arbitratur procedere, etiamsi Capitulo competeret jus eligendi, ac etiam conferendi quoad reliquas Præbendas; quia nihilominus vigore Sacri Concilii electio ad Præbendam Theologalem facienda erit a solo Episcopo, reservata collatione iis, ad quos spectabat ante Concilium, ut pluribus hujus Sacræ Congregationis declarationibus relatis firmant *Fagnan. in cap. Quia nonnullis num.*38. *in fin. de Magistris*, *Garz. de Benefic. part.*5. *cap.*4. *num.*162., *Barbos. de Offic. & Potest. Episc. allegat.* 56. *num.* 4., *& de Canon. cap.*27. *num.* 12. *&* 15., *Card. de Luca de Benefic. discurs.*112. *num.* 3., & novissime definitum est ab hac Sacra Congregatione in *Majoricen. Canonicatus Theologalis* 15. *Decembris* 1753. *ad III. Dubium lib.*103. *decret. pag.* 472. *ter.*; & ad summum, censet, competere posse Capitulo jus honorificum præsentandi electum ab Episcopo, ut in terminis Canonicatus Pœnitentiarii tradunt *Garz. de Benefic. d. part.*5. *cap.*4. *num.*143., *Barbos. de Offic. & Potest. Episc. allegat.* 55. *num.* 12.; & rescripsit hæc Sacra Congregatio in *Salernitana Canonicatus Pœnitentiarii* 21. *Julii* 1753. *ad I. Dubium*, *& prima Septembris ejusdem anni*, *lib.* 103. *Decretorum pagin.*293. *&* 371.

Definiendum itaque proponitur EE. VV.

An Electio ad Canonicatum Theologalem fieri possit a Capitulo favore sibi magis benevisi inter plures approbatos in Concursu, seu potius præelectio, & approbatio in eodem Concursu, & collatio privative spectet ad Episcopum, in casu &c.

Dilata.

*Sess.*22. *cap.*6. *de Reform.*

ROMANA, SEU JANUEN. ASSIGNAMENTI. Ex celebri legato Marchionis Vincentii Justiniani a Gubernatoribus Familiæ distribuendo *in quelle congiunture, ed occasioni, che in coscienza loro giudicheranno essere, e risultare di maggior benefizio, ed onore della Famglia Giustiniana, ed in usar carità colle Persone bisognose di essa*, pluries obtinuit Raphael Justinianus sibi, suisque Filiis assignari, & augeri vitalitias præstationes, quæ in menstruis scutis 35. distincte calculantur in Folio, quod san. mem. Benedictus XIV. inseruit Chirographo exequutoriali sui Motus proprii die 28. Mar-

28.Martii 1741. editi pro recta statuenda methodo administrationis, & distributionis hujus pii Legati: illorumque scuta quinque in eodem Folio referuntur assignata Mariæ ejusdem Raphaelis filiæ, ut in Educationem in Monasterio collocaretur: alia scuta quatuor alteri Filiæ oblatæ in Monasterio Septem Dolorum: scuta pariter quinque alteri Filiæ professæ in Monasterio Sanctæ Mariæ adCampumMartium: & denique *alla Signora Isabella educanda nel detto Monastero di Campo Marzo, ed altra Figlia di detto Raffaele scudi cinque.*

Easdem præstationes a die nativitatis Filiorum solvendas esse postulavit Raphael prædictus in Congregatione habita die 7. Aprilis 1742., sed illius petitio reiecta fuit, edito responso ad propositum Dubium = *Negative, & amplius* =, ut in *lib.92. Decret. pag.*175. Alia instantia ejusdem Raphaelis, & Filiarum nomine proposita per summaria precum die 4. Maii 1743. rejecta pariter fuit per rescriptum = *Lectum, & amplius* =, ut recognovi in parvo libro Decretorum. Et demum aliis precibus oblatis a dd. Maria, & Isabella Justiniani die 27. Septembris 1743. rescriptum fuit = *Lectum quoad prætensum augumentum: quo vero ad sumptus necessarios pro ingressu Isabellæ in Monasterium, ad D. Secretarium* = ut resultat ex eodem parvo libro Decretorum.

Nihilominus dicta Isabella, quæ moratur causa educationis in Monasterio S. Luciæ in Silice, novas obtulit Preces SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO, quibus postulabat, ut augeretur suum assignamentum scutorum quinque. Preces A SANCTISSIMO remissæ fuerunt ad hanc Sacram Congregationem, cui in præfato Motu proprio san.mem. Benedicti XIV. tributa est privativa Jurisdictio in omnibus Causis dicti pii Legati Justiniani. Et nunc disputat Isabella, locum esse petito augumento; quia scuta quinque sibi assignata integre Monasterio solvere debet pro convictu, itaut ei deficiat quidquid necessarium est pro vestibus, famulatu, aliisque humanæ vitæ indigentiis, de quibus provideri amplius nequit a Patre jam defuncto, quæque Nobilibus pauperibus Justinianis pro decentia gradus subministranda esse ex dicto pio Legato definivit *Rota in decis. 805. num.3. coram Emerix Jun.*

Nec putat officere vel certam hujus assignamenti quantitatem expressam in dicto Folio inserto Chirographo Pontificio, vel præcedentia hujus Sacræ Congregationis rescripta. Omne siquidem obstaculum Chirographi Pontificii sublatum asserit per contemporaneam cedulam Motus proprii, in qua conceditur ampla facultas huic Sacræ Congregationi, *ad effetto di decidere, e risolvere, se tali assegnamenti, secondo le circostanze de' tempi, e delle Persone, debbano accrescersi* =; Præcedentia vero rescripta præjudicialem rei judicatæ exceptionem parere non posse arbitratur, vel quia hujusmodi

exceptio non admittitur in Causis Alimentorum, quorum taxatio variatur cum rerum, ac status mutatione, ex firmatis per *Rotam post Castill. de Alimentis decis. 19. num. 4. & seq.*: vel quia potestas denuo recurrendi tributa dicenda est per remissionem novarum precum A SANCTISSIMO factam ad hanc Sacram Congregationem.

Et eo magis rationem de præcedentibus rescriptis habendam non esse, defendit; quia præfata summa scutorum quinque pro suis alimentis assignata fuit, dum ipsa in minori ætate constituta vitam ducebat cum Patre, & Fratribus, qui similibus præstationibus fruebantur; quo in casu plures summæ omnibus unitim commode sat esse poterant: nunc autem, quùm defuncto Patre omnes seorsim vivant, & ipsa ætate creverit, singulis divisìm sufficere non comperiuntur propria assignamenta, ac proinde cuique multiplicatis expensis, illarum respectu augeri etiam debet quantitas alimentorum, per *Textum in Leg. Jus alimentorum 3. ff. ubi Pupill. educ. vel mor. deb., & Rota in Romana Alimentorum 3. Martii 1747. §. 2. coram Rmo Episcopo Brixien., & in Romana Alimentorum super augumento 17. Januarii 1752. §. 3. coram Emo D. Card. Bussio.*

Sicut pariter allegari non posse censet, reddituum insufficientiam copioso numero Legatariorum; quùm expresse caveatur in præfato Motu proprio san. mem. Benedicti XIV., quod si pro assignamentis factis, vel augendis *non saranno bastevoli i frutti della parte distribuenda, vogliamo, che si prendino dalla parte moltiplicanda.*

Circa quantitatem denique petiti augumenti se subjicit prudentiæ EE.PP.; adducens nonnulla exempla præstationum, quæ solvuntur etiam Monialibus Professis in quantitate scutorum 10. quolibet mense, & aliis in majori summa.

Sed pro parte Administratorum pii Legati excipitur, instantiam prætensi augumenti amplius audiendam non esse, post quam sæpissime proposita a Raphaele Patre, vel ab ejus Filiis, & ab ipsa Oratrice, semper rejecta fuit, nedum in casibus relatis in Folio Congregationis diei 7. Aprilis 1742., aliisque superius enarratis, sed etiam a Congregatione Particulari die 18. Augusti 1737., quo rescriptum fuit = *Lectum, & acquiescat omnino, & ad Dominum Secretarium, qui similes instantias amplius non referat* =; & rursus die 17. Septembris 1739., quo editum fuit aliud rescriptum = *Lectum, & amplius* = : necnon semel & iterum anno 1744. etiam ab ipso san. mem. Benedicto XIV., tum per Secretariam Supplicum Libellorum, tum ad relationem clar. mem. Cardinalis de Gentilibus tunc Sacræ hujus Congregationis Præfecti; itaut toties rejecta instantia, majorem meritorum discussionem non patiatur.

Præterea subjungitur, legitimam non afferri causam augumenti; quùm Oratrix gavisa sit suo assignamento non solum

in

in Domo Paterna, ſed etiam in Monaſterio primùm Sanctæ Mariæ ad Campum Martium, deinde SS. Dominici, & Sixti, in quibus ſplendidius vivitur, quàm in Monaſterio S. Luciæ in Silice, ubi nunc moratur; & ideo fruſtra inſtaurari poſtulationem augumenti, non obſtante Convictu in dictis aliis Monaſteriis, anno 1743. ab hac Sacra Congregatione denegati: Nec deeſſe ſubditur ſolidum denegationis fundamentum, ſi reflectatur, ex legibus pii legati, ejus Gubernatores non ad integra alimenta, ſed ad purum ſubſidium conſtituendum teneri ibi = *In uſar carità con le Perſone più biſognoſe di eſſa Famiglia* =, ut inhærendo præcitatis verbis declaravit etiam *Rota in Romana*, *ſeu Januen. Legati* 5. *Maji* 1698. §. *Eſt igitur coram clar. mem. Cardin. de la Tremoille*.

Nec adhærendum eſſe, contenditur, adductis exemplis majoris aſſignamenti, quo alii gaudent ob particulares circumſtantias in illis concurrentes; ſed magis habenda eſſe præ oculis exempla hujuſmet Familiæ Raphaelis, cujus Filiæ Mariæ pro ingreſſu in Monaſterium cauſa educationis aſſignata fuerunt, & adhuc ſolvuntur ſola ſcuta quinque, nec major ſumma præſtita fuit aliis Sororibus, dum manſerunt pariter in educatione; & ideo ſufficientem quoque reputandam eſſe eamdem ſummam pro Iſabella, juxta firmata per *Rotam in Romana*, *ſeu Toletana Alimentorum* 6. *Martii* 1739. §. 3. *coram bon. mem. de Canilliac*; Tandem aſſeritur huic Familiæ Raphaelis Juſtiniani ſubminiſtrari annua ſcuta 492.; nec proinde introducendum eſſe pernicioſum exemplum augendi præter modum aſſignamenta cuilibet Familiæ, ne fraudati remaneant alii Pauperes Nobiles Legatarii, neve in peſſum ruat Legatum ipſum, quod reperitur ſummoperè exhauſtum.

Definire itaque dignabuntur EE. VV.

An ſit locus augumento aſſignamenti, itaut ſit recedendum a deciſis, in caſu &c.

Affirmative, uſque ad ſcuta ſeptem pro quolibet Menſe.

Die Sabbathi 11. Aprilis 1761. in Palatio Apostolico Quirinali erit Sacra Congregatio Concilii, in qua, præter alia, proponentur infrascripta Dubia, juxta morem ejusdem Sacræ Congregationis de jure resolvenda.

Sess. 24. cap. 6. de Doctr. Sac. Matrim.

NEAPOLITANA MATRIMONII. Matrimonium, quod die 7. Januarii 1758. celebratum est inter Annibalem Cœsareum, & Annam Elisabeth Scorno, ratum, sed ob Viri impotentiam nondum consumatum fuisse Conjuges ipsi jurejurando declararunt in publico Instrumento die 4. Martii ejusdem anni stipulato, & Maritali dissociato consortio, convenerunt de Judicio Curiæ Archiepiscopalis Neapolitanæ hoc desuper exquirendo, ut fas esset Annibali Sponso claustralem vitam, quam pridem optaverat, assumere. Hujus rei notionem prior detulit ad Curiam Archiepiscopalem Anna Elisabeth Sponsa, quæ die 7. Martii prædicti, oblato libello, postulavit, nullum atque irritum Matrimonium declarari ob Viri impotentiam; Et Annibal Cœsareus die 7. sequentis mensis Aprilis novum obtulit libellum, quo propriam fassus inertiam institit pronunciari, Matrimonium esse ratum, & non consumatum, sibique proinde licere ad Regularem perfectiorem statum transire; ac illius instantiæ adhæsit etiam Anna Elisabeth Uxor.

Ad formam itaque hujus novi libelli contestata, & prosequuta fuit lis cum Fisci Patrono, Matrimoniorum Defensore. Et instante Fisco, interrogati fuerunt iidem Conjuges, qui jurati asseruerunt, adeo imbecillem fuisse Annibalem, ut neque arte, neque medicaminibus vis in eo excitari potuerit, qua se Maritum præstaret: cum aliqua tamen variatione circa reiterationem conatuum ad maritales congressus post traductionem Sponsæ ad Domum Viri ab isto admissam, & a Muliere ex causa inertiæ ejusdem Viri exclusam. Quatuor inducti fuerunt Testes, quorum duo Sacerdotes, & alter Medicus, qui medicamina præbuerat; iique super interrogatoriis Fisci examinati famam deposuerunt in primis initi Conjugii diebus evulgatam de Annibalis impotentia: & tum propriam, tum communem Propinquorum, Vicinorumque opinionem de vacuis transactis noctibus usque ad sequutam Conjugum separationem. Inspectum fuit Mulieris Corpus a tribus electis Obstetricibus, quæ retulerunt, intactam illam esse, ejusque virginitatem arte

nulla

nulla mentiri potuisse. Et quoniam illarum altera subjunxit, maturum ea de re ferri non posse judicium post unicam inspectionem; ipsa iterum, aliæque tres Obstetrices deputatæ fuerunt, quæ diligentiùs perscrutatis partibus, illisque madefactis aqua calente, certam atque indubiam affirmarunt Annæ Elisabeth virginitatem.

Virum quoque inspexerunt quatuor Medicinæ, & Chirurgiæ Professores, qui licet non invenerint manifesta illius impotentiæ signa, attamen illorum tres eum connubii nescium judicarunt. Iterum Conjuges juramentum a Judice delatum præstiterunt de Matrimonio numquam consumato; & cum eis jurarunt Viri Consanguinei quinque, & Mulieris Consanguinei, ac Vicini septem, affirmantes, nec Conjuges mentiri, nec matrimonium unquam consumatum, sese opinari; ac illos inter septem probatæ Mulieres virginitatem Annæ Elisabeth testatæ sunt ex propria oculari inspectione post introductam litem.

His præhabitis, definitiva tandem prodiit Sententia Curiæ Archiepiscopalis, qua declaratum est, Matrimonium prædictum = *Esse ratum, & non consumatum, ac proinde licere, & licitum esse prædicto D. Annibali ingredi Religionem approbatam, ad finem solemniter profitendi* = Appellavit Fiscus, ut pareret Constitutioni *Dei miseratione*. 33. *tom*, 1. san. mem. Benedicti XIV., sub cujus censura hanc Causam comprehendi declaraverat Congregatio Judicum dictæ Curiæ. Et delata controversia ad hanc Sacram Congregationem, post auditum de more Emum Archiepiscopum, Causa nunc proponitur.

Disputat autem Annibal, solum de Matrimonio rato, & non consumato inquirendum esse in hoc Judicio; quùm ante consumationem de jure licitum sit alteri ex Conjugibus, Religionem approbatam ingredi, & in ea perpetuam castitatem profiteri, itaut alter Conjux in seculo remanens, vinculo Conjugii solutus, possit libere ad novas nuptias convolare, ut post *Cap. Verum* 2., *& Cap. Ex publico* 7. *de convers. Conjug.*, definivit Sacrum Concilium Tridentinum *can.6. de Doctr. Sac. Matrim.*, & antiquioribus Canonum Sanctionibus relatis tradunt *Ursaya Discept. Eccles.* 21. *num.* 48. *tom.3. par.*2., *& Clericat. de Sacram. Matrim. decis.*13. *num.9.*, *& seq.*

Neque ad hunc effectum requiri autumat, rigidissimas vel impotentiæ, vel non sequutæ consumationis probationes, quæ ad obviandum fraudibus exiguntur in Judicio nullitatis propositæ ex impotentia absoluta, vel correspectiva, ad terminos *Textus in cap.*1., *cap. Laudabilem*, *& cap. fin. de frigid*, *& malef.*; quia ingressus in Religionem respicit perfectiorem statum, in cujus assumptione suspicari nequit de fraude, & collusione, ut notant *Sanchez de Matrimon. lib.*7. *disput.*109. *sub num.*10., *& Constant. Vot. decis. ultim. num.*13. *tom.*4.

*tom.*4. Atque insuper in hoc casu leviores probationes sufficere, contendit; quia Judicium introductum est in Curia Archiepiscopali ad instantiam Mulieris die 7. Martii 1758., nondum scilicet elapso secundo mense post Matrimonium initum die 7. Januarii ejusdem anni; quùm tempestiva reclamatio vim augeat probationibus etiam dubiis, & præsumptivis, ad *Text. in Cap. Accepisti* 1. *de frigid.*, *& malef.*, *ibique Abbas num.*5., *& Barbos. num.*8., *& Ursaya Discept. Eccles.*12. *num.*77., *&* 163. *tom.*1.

Quapropter censet, satis evinci Matrimonium ratum, & non consumatum, ex pluribus, quæ afferuntur, probationibus. Juramentum namque præstitum ab utroque Conjuge in Instrumento diei 4. Martii, & semel, iterumque repetitum in judicio, si non perfectam probationem, saltem grave adminiculum constituere, putat, pro augenda fide reliquis probationibus, juxta notata per *Sanchez de Matrim. lib.*2. *disput.*42. *num.*12., *& Ursaya Discept. Eccles.*12. *num.*39., *&* 48. *tom.*3. *par.*1. Addita potissimum publica impotentiæ fama, & communi opinione quatuor Testibus probata, quam plurimi facit *Ursaya d. discept.*12. *num.*72.

His accedunt tum relatio judicialis trium Medicinæ, & Chirurgiæ Professorum, qui licet cum altero concordent circa defectum manifesti signi impotentiæ, attamen testantur, debilem stetisse Annibalem tempore recognitionis, atque ex pluribus indiciis suspicari posse, inertes Viri partes ad Matrimonii consumationem non pervenisse, quod etiam pro argumento impotentiæ considerant *Sinibald. in Geneantr. lib.*3. *tract.*1. *cap.*10. *de ignavia phalli fol.*332., *& Ursaya dicta discept.*12. *num.*43., tum Obstetricum judicium de virginitate Uxoris, post iteratam illius Corporis inspectionem, quibus propterea deferendum esse monuit *Textus in cap. Proposuisti* 4. *de probat.*, & definivit *Rota in decis.*10. *num.*9., *& decis.*11. *num.*37. ad ornat. *Card. de Luca lib.*14. *de Matrim.*

Neque ad rem pertinere, asserit, quod Obstetricum manus, & oculi sæpe falluntur; quia quùm excogitari hactenus non potuerit opportuniùs virginitatis experimentum, ideo illarum opera utendum est, ut præscribit *Textus in cap. penultim. de probat.*, & tenet *Rota in decis.*1224. *num.*9. *coram Penia*, *& in dictis decis.* 10., *&* 11. ad ornat. *Cardin. de Luca*; Atque demum exploratam fieri, arbitratur, ad effectum, de quo agitur, probationem non sequutæ consumationis ex juramento duodecim Vicinorum, aut Propinquorum, inter quos septem honestæ Matronæ affirmarunt Virginitatem Sposæ de visu proprio, etiam post introductam litem; quùm hoc juramentum septimæ manus etiam solum sufficeret ad hunc effectum, ut *in Can. Requisivisti* 33. *quæst.*1., *& in cap. Laudabilem* 5. §. *Si autem de frigid.*, *& malef.*; & licet septima manus ex parte Viri non adfuerit, quum juraverint solum quinque illius Consanguinei, nihilomi-

minus contenditur, duorum Propinquorum defectum suppletum remanere ab aliis probationibus, quæ nec fuissent necessariæ, quæque simul junctæ sufficienter quoque adimunt præsumptionem Copulæ ex condormitione resultantem.

At contrà Defensor Matrimonii excipit, quod cohabitatio, & condormitio præsumptionem juris, & de jure inducit de sequuta copula, ut tradit *Pignattell. consult.* 148. *num.* 21. *tom.* 1., quodque Annibalis impotentia, quam Periti asserere non sunt ausi, præsumenda non sit, & Mulieris recognitio imperfecta fuerit ob ommissum experimentum Balnei aquæ calentis; & ideo reliquas probationes ineptas esse contendit, uti non excludentes possibilitatem sequutæ copulæ, quæ præsumitur ex cohabitatione, juxta notata per *Pignattel. Consult. canon.* 148. *num.* 15., *&* 22. *tom.* 1., *& Panimoll. decis.* 93. *in adnotat.* 1. *num.* 31. Non tamen dissimulat, leviores sufficere probationes in casu, de quo agitur, quàm si res esset de dirimendo Matrimonio ob nullitatem ex impotentia absoluta, vel respectiva; sed animadvertendum putat, quod, ubi EE. VV. judicaverint confirmandam esse Sententiam Curiæ Archiepiscopalis Neapolis, præcaveri oporteat, ne liberum sit Uxori ad alias transire nuptias, nisi post solemnem professionem a Viro servata forma Sacri Concili Tridentini *in sess.* 25. *cap.* 15. *de Regular.* emittendam, ut sancitur *in cap. Ex parte* 14. *in fin. de frig.*, *& malef.*, & latè explicant *de Justis de dispens. Matrim. lib.* 2. *cap.* 14. *num.* 85., *&* 86., *& Clericat. de Sacram. Matrim. decis.* 13. *num.* 39., *& seq.*

Sapientissimo itaque EE. VV. judicio definiendum proponitur.

I. *An constet de Matrimonio rato, & non consumato, in casu &c.*

II. *An liceat Annibali Cæsareo ingredi Religionem approbatam, ad effectum in ea profitendi, in casu &c.*

Affirmative ad utrumque.

FAVENTINA PRÆEMINENTIARUM, ET FUNERUM. In Congregatione habita die 7. Junii superioris anni proposita fuerunt XI. hujus Causæ Dubia, quæ erant.

Sess. 25. *cap.* 13. *de Reform.*

I. *An Capitulo Cathedralis interveniente associationi Cadaveris, Processio funebris convocari, & incipere debeat in Ecclesia Cathedrali; seu potius in propria Parochiali Defuncti?*

II. *An intonatio Antiphonæ* = Exultabunt Domino =, *antequam Defuncti Cadaver è Domo efferatur, spectet ad Primam Dignitatem Capituli; seu potius ad Parochum?*

 III. *An*

III. *An Parocho associanti Cadaver Defuncti ad Ecclesiam Cathedralem liceat illam ingredi cum Stola, & Cruce erecta?*

IV. *An constet de attentatis, & quomodo sint purganda?*

V. *An Cadaver Cajetani Navarra, una cum assertis emolumentis, restitui debeat Ecclesiæ Cathedrali?*

VI. *An taxa Funerum impressa in ultima Synodo sit observanda?*

VII. *An ab Ecclesia Cathedrali debeatur Parocho Quarta Funeralis pro suis Parochianis in ea tumulandis, etiamsi Canonicis?*

VIII. *An Capitulo, ejusque Primæ Dignitati competat jus administrandi Episcopo ægrotanti Sacramenta SS.mæ Eucharistiæ, & Extremæ Unctionis; seu potiùs, an & in quibus casibus idem jus competat Parocho S. Therentii?*

IX. *An Capitulo in Processionibus, quibus intervenit Collegium Parochorum, competat jus erigendi binas Cruces, alteram nempe ante Mansionarios, & Seminaristas, alteram vero ante ipsos Canonicos?*

X. *An in Processionibus, quæ fiunt occasione Synodi, tam Capitulum, quàm Collegium Parochorum incedere debeant sub unica Cruce totius Cleri; seu potiùs, quibus competat jus elevandi propriam Crucem?*

XI. *An Collegium Parochorum teneatur interesse Processioni, quæ fit in Festo S. Marci cum Capitulo, & toto Clero, in casu &c.*

Et responsum fuit a Sacra Congregatione = *Ad* I. *Iterum proponatur*. *Ad* II. *Negativè ad primam partem, & affirmative ad secundam*. *Ad* III. *Affirmative, juxta solitum*. *Ad* IV. *Affirmative, & esse purganda per viam nullitatis*. *Ad* V. *Affirmative, deductis expensis factis per Parochum occasione tumulationis in propria Ecclesia*. *Ad* VI. *dilata, & Episcopus procedat ad revisionem taxæ, auditis interesse habentibus*. *Ad* VII. *Affirmative*. *Ad* VIII. *Servetur Cæremoniale*. *Ad* IX. *Affirmative, & amplius*. *Ad* X. *Affirmative ad primam partem, & elevandam esse unicam tantum Crucem Cathedralis, & amplius*. *Ad* XI. *Affirmative, & amplius*.

Quùm autem vigore Rescripti editi quoad *VI. Dubium* institum fuerit coram Episcopo, ut procederet ad revisionem taxæ Funerum impressæ in ultima Synodo; idem Episcopus suis Literis deprecatus est EE. VV., ut eam quoque controversiam definire dignarentur, quod sibi non minus, & Parochis, quàm Capitulo, & Magistratui Civitatis pergratum fore testatur. Impetrata nova Audientia: Remissoria quoque, & Compulsoria petita est a Capitulo, ad effectum legitimas reddendi probationes jam deductas, & novas juxta opportunitatem comparandi; sed EE. PP. in Congregatione habita die 20. præteriti mensis Septembris responderunt = *Habebitur ratio in repropositione Causæ* =. Causa igitur nunc reproponitur tam super reservatis quoad *I. & VI. Dubium*, quàm super resolutis quoad *II. III. IV. V. & VII.*

Et

Et præter deducta in antecedenti propositione, quæ summatim referuntur in Folio dictæ Congregationis diei 7. Junii præteriti benigne reassumendo, circa *I. Dubium* contenditur a Capitulo, quod Processio funebris, interveniente Capitulo Ecclesiæ Cathedralis, ab ea sit inchoanda, ut explicat *Baruffald. ad Ritual. Roman. tit.36. de Exeq. ord. sub num.56. versic. Quando*, & pluries declaravit hæc Sacra Congregatio, teste *Argiro Discept. Eccles. tom.2. lib.7. discept.21. num.9.*, & alia Sacrorum Rituum, ut referunt *Bass. de Sodalit. qu.5. sub num.10.*, *& san. mem. Benedictus XIV. Instit. Can.105. num.27.*, quodque propterea nihil officiant Synodi Diœcesanæ annorum 1647., 1723., & 1748., quæ neque expresse comprehendunt Capitulum Cathedralis, neque derogare possunt Juri communi, ad tradita per *Card. de Luca ad Concil. Trident. disc.30. num.14.*, *& Panimoll. decis.97. num.26.*; minusque adversari prætenditur asserta consuetudo, quam impugnant plurimi Testes in præterita, & in hodierna propositione adducti, itaut in conflictu probationum, quùm nihil certi affirmari possit, recedendum non sit a dispositione Juris. Præsertim quia, quùm ipsi testes Parochorum non asserant, Capitulum convenisse unquam in Ecclesia Parochiali, sed testentur illud versus Parochialem procedens fuisse exceptum in via a reliquo Clero in Parochiali congregato; & hujusmodi consuetudo simul conveniendi in via servari nequaquam possit, uti de jure improbata, ex deductis per *Monacell: Formular. legal. tom.1. tit.5. formul.7. num.38.*, & sublata per Constitutionem *Pretiosus* san. mem. Benedicti XIII. relatam *in Bullar. Mainard. tom.12. Constitut.177.*; hac cessante consuetudine revivîscit primævum jus Capituli, ut Processio inchoanda sit ab Ecclesia Cathedrali.

Parochi autem excipiunt, quod juris dispositioni præferenda sit consuetudo, etiamsi agatur de præcedentia quoad aliquos actus tribuenda inferioribus supra Digniores, ex deductis per *Panimoll. decis.1.annot.2. num.7.*, *& Rota decis.160. num.5. par.19. Recent.*; quodque sufficienter probata dici debeat consuetudo ex relationibus Episcopi, ex Testibus, & aliis adminiculis. Et a consuetudine interpretari authumant Constitutiones Synodales, quod comprehendant Capitulum Cathedralis, licet nominatim non expressum, itaut nihil suffragari possit Capitulo Juris dispositio, cui prævalere Constitutiones Synodales dixit *Rota in decis.740. in fin. coram Emerix jun.*, *& in Mediolanen. Jurium Parochialium 23. Aprilis* 1708. §. *Constabilito coram clar. mem. Cardinali Scotto*.

Contenditur etiam a Capitulo, intonationem Antiphonæ *Exultabunt Domino* in egressu Cadaveris a Defuncti Domo faciendam esse a Prima Dignitate, & in ejus absentiam a Canonico Digniore, quibus supra Parochum præcedentia de-

 be-

betur in omnibus actibus non Parochialibus. Sed reponunt Parochi, ejusdem Antiphonæ intonationem inter functiones Parochiales numerari in Rituali Romano *tit.6. de exequiar. Ordin. cap.3. §.3.*; Et ideo, etiamsi nulla habenda esset ratio consuetudinis, super qua discrepant Testes hinc inde adducti, quorum aliqui distinguunt inter Antiphonam = *Si iniquitates* =, quam intra Domum asserunt a Parochis intonari, & aliam = *Exultabunt Domino* =, cujus intonationem, dum Cadaver effertur e Domo, tribunt primæ Dignitati Capituli, putant a Parocho intonandam esse dictam Antiphonam exclusive ad Capitulum Cathedralis, allegando resolutionem Sacræ Congregationis Rituum *in Aversana* relatam a *Pignatel. consult. canon.59. la prima num.5. tom.6.* in qua cæteroquin agitur de Antiphona = *Si iniquitates* =, nullaque fit mentio de Antiphona = *Exultabunt Domino* = unicè relata inter Parochorum prætensiones in Epistola ejusd. Sac. Congregat. Rituum scripta Vicario Novariensi, absque eo quod S. illa Congregatio quidquam circa hanc Antiphonam statuerit, solum mandando exequi decreta, quorum exemplar transmittebat, ad quæ proinde est recurrendum, ut videre est apud eumdem *Pignatell. loco cit. n.6.*, licet hic author *sub n.8.* indefinite intonationem etiam hujus Antiphonæ Parochis tribuere videatur.

Ingressum pariter in Ecclesiam Cathedralem cum Stola, & Cruce elevata, a quo pendent alia duo Dubia de attentatis, & de restitutione Cadaveris Cajetani Navarra quarto, & quinto loco proposita, vetitum esse Parochis, prætenditur a Capitulo, juxta Sacræ huius Congregationis resolutiones relatas per *Monacel. form. legal. tom.1. tit.10. form.18. num.13.*, *& Rot. in Melevitana Funerum super ingressu in Ecclesiis Regularium 23. Novembris* 1744. *cor. cl. me. Card. Millino*, ubi declarantur Doctores contrarium affirmantes, *ac in decis.30. num.4. to.1. cor. Sanctissimo*. Neque opponi posse, contenditur, vel consuetudinem, de qua Testes non concordant: vel præfatam Constitutionem *Prætiosus §.45.* san. me. Benedicti XIII. specialiter editam pro PP. Dominicanis, quùm hæc loquatur de illorum ingressu cum Cruce elevata in Ecclesiam Parochialem occasione conveniendi ad funus, ne indecenter inchoationem Processionis cogerentur expectare in via, & de ingressu Parochi cum Stola in eorundem Ecclesiam tumulantem occasione associationis Cadaveris, non autem loquitur de aliis Ecclesiis, ad quas Parochis, præcisive a probatione immemorabilis consuetudinis, datum de jure duntaxat est Cadavera associare, usque ad illarum januam exclusive, ut decisum fuisse a Sacra Congregatione Rituum refert *Ursaja discept. Eccles. tom.3. part.1. disc.31. num.38. & 39.*, *& in discept.11. in fin. tom.4. par.1.* Contra vero Parochi vetitum sibi putant hujusmodi ingressum pro peragendis exequiis, non autem pro simplici associatione Cadaveris, ut distingunt *Pignatel. consult.48.*

*falt.*48. *num.*42. *tom.*3. , *& Rota in decis.*833. *num.*8. , *& seq. cor. Ansald.* , & definivit hæc Sacra Congregatio *in Comen. Funerum* 19. *Decembris* 1750. *ad II. Dub. lib.*100. *decret. pag.*487. ; præsertim attenta prælaudata Constitutione *Pretiosus*, qua simplex hujusmodi ingressus pro nullis peragendis officiis declaratur non esse actus jurisdictionales : ac etiam attenta consuetudine , quam in hac materia servandam esse definivit *Rota in Majoricen. Præeminentiarum* , *& Funeris* 8. *Maii* 1744. §. *Cum tamen cor. clar. mem. Card. Millino* .

Insistit quoque Capitulum pro moderatione taxæ Funeris , ex juribus in præcedenti propositione deductis ; & super hoc nihil excipitur a Parochis , qui , ut retulit Episcopus, *quamcumque legem ea in re præscribendam* , *libenter subituri sunt* .

Ac tandem circa Quartam Funeralem, ab illius præstatione immunem esse Ecclesiam Cathedralem, disputatCapitulum, ratione illius Matricitatis , & immemorabilis consuetudinis . Matricitatem porro Ecclesiæ Cathedralis non solum de jure præsumi , asserit , quum in primo Ecclesiæ ortu solum illa esset Parochialis totius Diœcesis,ex notatis per *Thomasin. de vet.*, *& nov. Eccl. discipl. par.*3. *lib.*2. *cap.*7. *num.*2., & ideò reliquæ Parochiales Diœcesis tamquam ab illa derivantes, reputentur illius Filiales *Panimol. decis. posth.*169. *num.*17. *tom.*3. ; sed etiam probatam ostendit pluribus Summorum Pontificum Constitutionibus , quæ diserte referunt & nuncupationem , & jura Matricitatis dictæ Ecclesiæ Cathedralis Faventinæ . Quamobrem ratione Matricitatis valida defenditur consuetudo exemptionis a solutione quartæ , ut definivit *Rota in Barchinonen. jurium Parochialium super quarta*, *& Oblationibus* 9. *Junii* 1732. §. *Quandoque* , *& seq. cor. clar. mem. Card. Aldovrando* , *&* 2. *Decembris* 1735 §. *Frustraque* , *& seq. coram SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO* , *inter impres. decis.*240. *tom.*2. , nec obstare constitutionem *Romanus Pontifex* san. mem. Benedicti XIII. post Concilium Romanum *pag.*151. , quum de aliis Ecclesiis inferioribus , non de Cathedrali intelligendam esse innuat rescriptum Sacræ hujus Congregationis *in Sancti Miniatis Quartæ Funeralis* 18. *Decembris* 1728. , *&* 12. *Maii* 1729. , *lib.*78. *decr. pag.*600. *& lib.*79. *pag.*97. Demumque capitulum consuetudinem pluribus testibus comprobatam a prætensis interruptionibus vindicare conatur per exhibitas contrariorum Testium retractationes ; & quatenus illegalis adhuc videretur probatio , supplicat pro Remissoria , & Compulsoria , quæ numquam denegatur concurrente relevantia , & fumo faciendarum probationum .

Sed Parochi opponunt , quartam ipsis de jure deberi pro Funeribus suorum Parochianorum, etiamsì agatur de Canonicis Cathedralis,quando Sepulturam eligunt extra Parochialem proprii Domicilii , ut definivit hæc Sacra Congregatio in *Tyburtina* 12. *Maii* 1685, *ad III. Dubium* , *lib.* 35. *decret.*

*pag.*232.

pag. 232. ; & assertam consuetudinem vel non probari, vel probatam nihil relevare, uti abrogatam a præfata Constitutione *Romanus Pontifex 6*, post Concilium Romanum. Neque vim tribuere assertæ consuetudini, defenditur, præsumptivam Matricitatem, quæ inest omnibus Cathedralibus, sed probandum esse Cathedralem fuisse unicam totius Civitatis Parochialem, & vere, & proprie Matricem, ut ex consuetudine præsumi valeat reservatio prætensæ exemptionis in divisione Parochiarum, ut verificabatur in *decis.376.par.1.recent.*, & in præcitatis *Barchinonen. Jurium Parochialium 9. Junii* 1732. *cor. clar. mem. Card. Aldovrando*, *&* 2. *Decembris* 1735. *cor. SANCTISSIMO*.

Omnibus itaque perpensis, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An Capitulo Cathedralis interveniente associationi Cadaveris Processio Funebris convocari, & incipere debeat in Ecclesia Cathedrali, seu potius in propria Parochiali Defuncti?*

II. *An super II. III. IV. V. & VII. Dubiis sit standum, vel recedendum a Decisis?*

VI. *An taxa Funerum impressa in ultima Synodo, sit observanda, in casu &c.*

Ad I. Affirmative ad primam partem, negative ad secundam. Ad II. Iterum proponatur. Ad III. IV. & V. In decisis, & amplius. Ad VI. Negative, & servetur taxa Cardinalis Rossetti, & amplius. Ad VII. Ad D. Secretarium pro concessione compulsoriæ, & remissoriæ,

Sess.22.cap.8. & 9. de refor.

VITERBIEN. DOTIUM. Species hujus Causæ, quæ agitur nomine pauperum Puellarum Oppidi Balneariæ, & Promotoris Fiscalis Curiæ Episcopalis Viterbii, relata est in Folio Congregationis habitæ die 2. Augusti superioris anni ; Sed quum plures quæstiones complecterentur sub unico Dubio tunc proposito, quod erat = *An, & quomodo sit exequendum legatum Dotium relictum a Dominico Guglielmini, in casu &c.* = opportunius visum est EE. VV., quod singulæ quæstiones sub respectivis Dubiis proponerentur, ad quem effectum rescripserunt = *Dilata, & dentur Dubia* =. Quocirca Promotor Fiscalis suo, & Puellarum nomine Causam omnem divisit in vndecim Dubia, quæ nunc proponuntur.

Et primo, circa legatum Dotium, quod Dominicus Guglielmini reliquit suis, & Sentiæ Uxoris Neptibus, contendit Promotor Fiscalis, solum Testatoris Neptibus deberi prælationem usque ad quartum gradum, non autem Neptibus Sentiæ Uxoris: tum quia legati verba personalissima sunt,

cum

cum gravent Uxorem præstare dotem Puellis ex ipsius germanis fratribus, & Sororibus progenitis, itaut interpretari debeant de solo primo gradu: tum insuper quia Testator ipse, ad indicandam progressivitatem legati quoad suas Neptes, expresse illas vocavit in parte dispositiva Testamenti, *fino al quarto grado*, & proinde ommissio eorumdem verborum in vocatione Neptum Uxoris discretivum præbet argumentum limitationis legati ad solas Neptes primi gradus. Et quoniam onus præstationis hujus legati injunctum Sentiæ Uxori hæredi usufructuariæ repetitum fuit etiam quoad Parochos Balneariæ Substitutos, quos Testator vocavit *con condizione, e peso di maritare le Zitelle come di sopra*: atque insuper in parte conditionali Testamenti Puellarum extranearum admissio præcipitur, *finiti li quattro gradi come di sopra dell'uno, e dell'altra*; idcircò Promotor Fiscalis defendit, posteriores has Testamenti partes conciliandas esse cum dispositiva, ad quam Testator relationem habuit per repetita verba *come di sopra*, juxta notata per *Rotam cor. clar. mem. Card. Tanara decis.*185. *num.*11.

At quatenus etiam extendi posset legatum usque ad quartum gradum, subjungit, præferendas ultra illum non esse Neptes, aut Testatoris, aut Sentiæ Uxoris; quia præsumpta charitas, & affectio excluditur ab expressa vocatione extranearum *finiti li quattro gradi come di sopra*, quibus solum durantibus Neptes vocaverat Testator, & in illarum defectum injunxerat in augumentum suæ hæreditatis redituum investimentum. Disputat etiam Promotor Fiscalis, quoad Sorores Testatoris computationem gradum incipiendam esse ab illarum Filiabus: quoad Neptes vero Sentiæ Uxoris ipsam computandam esse in primò gradu; licet omnium vocatio per eadem verba concepta sit. Eorumdemque graduum, contendit, probationem faciendam esse coram Episcopo, non autem coram solis Curatis hæredibus, quia in piis dispositionibus favore pauperum, si a Testatore nullus datus fuerit Exequutor, ad Episcopum spectat exequutio, ut tenet *Passerin. in cap. Religiosus §. Sane quæst. unic. num.*30. *& seq. de testam. in 6.* Cumque nullus præfinitus in testamento fuerit numerus subsidiorum distribuendorum, istum desumendum esse censet a quantitate, fructuum. Atque Puellarum dotandarum electionem, a Testatore injunctam post Missam solemnem in die festo Sanctissimi Corporis Christi, faciendam esse autumat cum scientia, & approbatione Episcopi, & ipsius, aut ejus Vicarii præsentia, ad obviandum fraudibus, ut innuere putat rescriptum hujus Sacræ Congregationis *in Nullius, seù Montis Casini distributionis Subsidiorum Dotalium* 28. *Januarii* 1730. *ad I. Dub.*, in qua cęteroquin ob incapacitatem Guardiani Cappuccinorum Exequutoris a Testatore deputati, Sacra Congregatio rescripsit, *ut Ordinarius, seu ab eo deputatus assistat, & omnia faciat loco P. Guardiani*

*diani Cappuccinorum , servata forma Testamenti , & fiant gratis , ut in lib.*80. *decret. pag.*23.

Stipendium quoque Curatis hæredibus relictum a Testatore , arbitratur Promotor Fiscalis, excedere non posse scutum unum pro quolibet , juxta legem Testamenti , qua taxatur *uno scudo per uno l'anno di detta Eredità, e non più* . Et licet post obitum Testatoris tres essent Presbyteri Curati , quorum singuli scutum unum percipiebant ; attamen , quia deinde alterum ex tribus Beneficiis Curatis supprimi contigit, subrogatis duobus Cappellanis Æconomis Coadjutoribus, autumat idem Promotor Fiscalis,nequaquam accrescere duobus superextantibus Curatis defecti Curati stipendium , ut hactenus fieri consuevit , sed scutum unum deberi singulis ex Curatis , & Coadjutoribus , quia Testator indistincte vocavit Curatos præsentes , & futuros , *che al presente sono , e saranno pro tempore perpetuamente*, & quia plurium Cura , & industria magis conducit ad accuratiorem operis pii administrationem . Cumque Curatis prædictis onus incumbet ex voluntate Testatoris revidendi annuatim computa Exactoris hæreditatis ; ideo subditur , eos cogendos acceptas rationes deferre ad Episcopum, qui jus habeat illas revidendi, & alterius Exactoris electionem demandandi , sub idonea fidejussione , in casu detectæ illius fraudis , vel negligentiæ; quum Episcopus , nisi expresse a Fundatore excludatur , semper valeat rationes operum piorum exquirere vel solus , vel cumulative cum Administratoribus , vel Hæredibus , ut præscribit Sacrum Concilium Tridentinum *sess.*22. *cap.*9. *de refor.* , & definivit hæc Sacra Congregatio *in Cajetana* 2. *Julii* 1718. *ad III. , & IV. Dub.* , *lib.*68. *decr. pag.*254., & consequenter in casu detectæ fraudis , vel negligentiæ demandare potest alterius Exactoris electionem , per ea , quæ notant *Barbos. in cap. nos quidem num.*7. *de Testant.* , *& Passarin. in cap. Religiosus §. Sane quæst. unic. num.*49. *&* 50. *eod. tit. in* 6. , *ac san. mem. Benedictus XIV. de Synodo Diœcesana lib.*13. *cap. ultim. num.*1. *&* 3. . Atque eidem Exactori statuendam esse mercedem , insinuat , ad rationem quatuor, vel quinque pro quolibet centenario Exactionis arbitrio Episcopi, quia sicuti nimis exigua est merces scutorum quatuor illi relicta a Testatore , ita excessiva videtur summa sc.20. , quæ hactenus soluta fuit Exactori a Curatis Hæredibus .

Sollicitus denique Promotor Fiscalis de liberatione piæ hæreditatis ab onere annuæ præstationis sc.70.,quo gravatur erga Hospitale Projectorum Viterbii, & a Censu sc.1000. olim Joanni Evangelistæ Viglioni , nunc eidem Hospitali debito , flagitat rescribendum esse juxta Votum Eminentissimi Episcopi , qui in transmissa relatione hæc habet = *Insuper crederem , per assignationem Capitalium fructiferorum,sin minus comparata per aliquam Censuum impositionem sufficiente pecunia , eàque Projectorum Hospitali persoluta , hæreditatem ab hoc annuæ solutio-*

tionis onere liberandam, injuncto interim, sub anathematis pena contra alienantes bona Ecclesiastica imposita, quot annis certam redditunm ratam, juxta hæreditatis Vires destinandam, in Sacro Pietatis Monte Viterbii deponendam in impositorum Censuum redemptionem; idem servandum ducerem pro extinctione Census sc.1000. jam imposito favore quondam Joannis Baptistæ Viglioni de Centum Cellis, qui itidem Census reddens annuos aureos vigintinovem &c. fuit prædicto Projectorum Brephotrophio, ultra sc.70. annua supra relata, adscriptus.

Reassumpto itaque antecedenti Folio, in quo rationes Parochorum Hæredum expositæ sunt, dignabuntur EE.VV. definire.

I. *An Puellæ descendentes a Fratribus, & Sororibus Sentiæ Uxoris Testatoris sint præferendæ in subsidio dotali sc.50., saltem usque ad quartum gradum?*

II. *An Descendentes ultra quartum gradum a Sororibus Testatoris sint dotandæ saltem in sc.50.? & usque ad quem gradum ulteriorem sit facienda hæc dotatio?*

III. *An in primo gradu sint computandæ tam ipsæ Sorores Fundatoris, quàm Sorores, & Fratres Sentiæ, seu potius illarum Filiæ?*

IV. *An eorundem Graduum probatio facienda sit coram Episcopo, sive illius Vicario Generali præsentibus Curatis, vel coram solis Curatis?*

V. *An sit determinandus numerus subsidiorum Dotalium Puellis extraneis distribuendorum post deficientiam dd. Graduum Consanguineorum Testatoris, ejusque Uxoris; seu potius eadem subsidia sint distribuenda juxta quantitatem fructuum cujuslibet anni ad rationem sc.50. pro quolibet subsidio ad formam Testamenti?*

VI. *An electio decem Puellarum pauperiorum Presbyteris Curatis per Testatorem injuncta, & illarum extractio pro assequutione subsidiorum, sit facienda cum Episcopi scientia, & approbatione, ejusque respective, aut Vicarii præsentia; seu potius independenter permittenda sit eisdem Curatis?*

VII. *An sit permittenda tam Presbyteris Curatis, quàm duobus Coadjutoribus nunc positis in locum alterius eorum, merces æqualis annui scuti unius pro quolibet a Testatore præfixi in Testamento, seù potius illis sit augenda?*

VIII. *An eisdem Curatis sit respective injungendum onus annuatim revidendi computa Exactoris?*

IX. *An rationes Exactoris a Curatis dispunctæ deferendæ sint ad Episcopum, eidemque danda facultas illas iterum examinandi, & Exactorem removendi in casu detectæ illius negligentiæ, aut fraudis, alteriusque electionem demandandi sub idonea Fidejussione?*

X. *An sit statuenda merces Exactoris, sive Æconomi prædictæ Hæreditatis Dominici Guglielmini ad rationem, vel quatuor, vel quinque pro quolibet centenario reddituum exactionis; seu potius in qua summa?*

XI. *An eadem Hæreditas sit liberanda ab onere annuæ præstationis sc.70. monetæ erga Hospitale Projectorum Viterbii, & a Censu Viglioni in sorte sc.1000. monetæ debito eidem Hospitali, mediante assignatione Capitalium, vel alio modo magis proficuo, in casu &c.*

Ad I. Affirmative, & amplius. Ad II. Negative, & amplius. Ad III. Negative ad primam partem, affirmative ad secundam, & amplius. Ad IV. Negative ad primam partem, affirmative ad secundam. Ad V. & VI. Negative ad primam partem, affirmative ad secundam, & amplius. Ad VII. Negatiae, & servetur solitum. Ad VIII. Affirmative ad formam Testamenti, salvo jure Eminentissimi Episcopi revidendi computa, & removendi Exactorem prout de jure, & amplius. Ad IX. Provisum in antecedenti. Ad X. Affirmative arbitrio Emi Episcopi. Ad XI. Ad Dominum Secretarium ad mentem.

Sess.25.cap.5. de ref.

FOROSEMPRONIEN. CAPPELLANIÆ. Testamento, quod condidit anno 1723., Sacerdos Stephanus Magnoni de Castro Palatii hæredem instituit operam piam, cujus nomine declaravit intelligendam esse perpetuo Cappellaniam Sacerdotalem, cum onere canendi Missam, & Litanias Beatæ Mariæ Virginis quolibet die Sabatho ad Altare Sanctissimi Rosarii, quod est in Ecclesia Parochiali ejusdem Castri. Et super illa nullum jus acquiri voluit Episcopo Diœcesano, prӕterquàm inspiciendi adimplementum Missarum, & onerum injunctorum; Cappellanos vero ad illius fruitionem admittendos esse præcepit, juxta ordinem a se ipso præscribendum. Decrevit insuper, *che assolutamente ogni Cappellano entri, e finisca in Gennaro, e non altrimenti;* adeout, in casu obitus Cappellani infra annum, successor ex ordine deberet illius vices supplere pro reliquo anni tempore: & deducto stipendio Missarum, aliorumque onerum, fructus consignare præmortui Hæredibus.

Ordinem autem statuendo, quo Cappellani admittendi forent, in primum Cappellanum elegit Nicolaum Franciscum Fattorini suum Consobrinum: facta eidem potestate injuncta onera adimplendi per substitutum, quod tamen in exemplum aliorum transire noluit; & post illius obitum, vocavit Sacerdotem ætate, & sanguine sibi proximiorem: prælatione data Lineæ Masculinæ supra Fæmininam. Atque demum jussit, *che solo in mancanza de Sacerdoti Congiunti subentrino i Sacerdoti semplici del Luogo*, qui scilicet alias Cappellanias non obtinerent: subdens = *In mancanza poi de Sacerdoti sopra-*

no-

nominati, possino entrare in detta Offiziatura anche quei Sacerdoti, che offiziaranno Cappelle Laicali : cominciandosi ad offiziare detta Cappellania dal Sacerdote più anziano, e così di grado in grado, due anni per ciascheduno.

Juxta præmissam itaque dispositionem, ut fertur, erecta fuit Cappellania anno 1724., & illam, quousque vixit, possedit Nicolaus Franciscus Fattorini primus Cappellanus a Testatore nominatus, qui obiit anno 1730.; deinde, in defectum Consanguineorum, admissi fuerunt Sacerdotes extranei, servato vocationis ordine. Tandem Agnes Fattorini, uti Testatoris Consanguinea, supplicavit san. mem. Benedicto XIV. pro facultate nominandi Filium suum annos natum 17., & Clericali Tonsura insignitum, ut posset titulo ejusdem Cappellaniæ ad Sacros Ordines promoveri; Et audito priùs Episcopo, die 29. Januarii 1749. prodiit rescriptum ad relationem mei Antecessoris, cujus tenor est = *SSmus D. N., audita relatione Episcopi Forosempronien., & infrascripti Secretarii, Oratricis precibus benigne annuens, præfato Episcopo commisit, ut, veris existentibus narratis, supradictum Clericum ipsius Oratricis Filium ad assequutionem memorati Beneficii, seu Cappellaniæ, Fundatoris dispositione minime obstante, pro suo arbitrio, & conscientia gratis habilitet; Ita tamen ut idem Clericus, statim ac ad legitimam pervenerit ætatem, Sacrum Præsbyteratus Ordinem suscipere, & interim ejusdem Cappellaniæ Oneribus per alium satisfacere teneatur = ut in lib.99. Decret. pag.57.*

Cappellaniam vigore hujus rescripti assequutus est Clericus Joseph Aldebrandus Albertini præfatæ Agnetis Fattorini Filius, illamque possedit (ut supponitur in precibus Archangeli Tenti) usque ad annum 1750., quo Sacerdos Bartholomæus Lorenzi Testatori proximior, precibus Summo Pontifici oblatis, & ad hanc Sacram Congregationem remissis, postulavit in assequutione ejusdem Cappellaniæ præferri, & rescriptum obtinuit die 9. Maii 1750. = *Ponatur in Folio, citato Clerico Josepho Albertini* = ; Tunc enim citatus Albertini ad instantiam Lorenzi, ejus proximioritate recognita, liti cessit, & sponte Cappellaniam illius favore dimisit, quam retinuit Sacerdos Lorenzi usque ad ejus obitum sequutum die 29. Aprilis 1759.

Defuncto Sacerdote Lorenzi, in spem rediit Clericus Joseph Albertini iterum assequendi Cappellaniam; &, ne suæ provisioni obstaculo foret Sacerdos Franciscus Lorenzi defuncti Bartholomæi Frater Urbini degens, ab eo impetravit die 16. Augusti 1759. jurium cessionem; Et novis oblatis precibus SANCTISSIMO, quæ pariter fuerunt ad hanc Sacram Congregationem remissæ, iterum supplicavit pro gratia obtinendi Cappellaniam in statu Clericali, & Sacros Ordines suscipiendi ad illius titulum. Annuendum his precibus censuit Episcopus in sua relatione transmissa

die 29. Februarii 1760., ideoque sub die 10. Maii ejusdem anni rescriptum fuit = *Pro gratia, arbitrio Episcopi; Ita tamen ut idem Clericus, infra terminum ab Episcopo præfigendum, Sacrum Presbyteratus Ordinem suscipere, & interim ejusdem Cappellaniæ oneribus per alium satisfacere teneatur* =. Statuit ergo Episcopus anni terminum ad suscipiendum Sacerdotium, & interim Albertinum admisit ad Cappellaniæ possessionem, quam ille nactus est die 2. Junii proxime præteriti.

Reclamat autem contra prædictam gratiam Sacerdos Archangelus Tenti, qui, tamquam Senior inter Presbyteros simplices Castri Palatii, Cappellaniæ possessionem adeptus fuerat statim post obitum Bartholomæi Lorenzi, & ab illa fuit sine citatione dejectus per Clericum Albertini. Disputat enim, sibi jus esse Cappellaniam ad biennium retinere, ultra menses antecedentis anni, quibus supplevit vices præmortui Cappellani; nec removeri potuisse, contendit, a Clerico Albertini prælative vocato, uti Testatoris Consanguineo, tum quia serotina illius comparitio nequit adimere jus quæsitum substituto valide interim admisso, ad tradita per *Amostaz. de Caus. piis lib.3. cap.8. num.74.*: tum etiam quia caret qualitate Sacerdotali a Testatore requisita etiam in suis Consanguineis, & ideo re non integra præferendum haud esse Substitutis qualificatis, uti firmant *Piton. de contr. Patron. alleg.7. num.18.*, *& Rota in dec.680. num.1. cor. Burat.*

Neque obstare posse, arbitratur, habilitationem indultam ab hac Sacra Congregatione, quum eam inutilem reddat evidens subreptio, ob reticitam a Clerico Albertino possessionem interim adeptam a substituto, cujus juribus minime præsumitur Sacram Congregationem præjudicare voluisse, ex deductis per *Rotam in Melevitana Antianitatis 26. Januarii 1693. §. Subreptio vero cor. bo. me. Muto* impressa inter nuperrimas *decis.10. tom.4.*, *& in Colonien. Decanatus 13. Februarii 1699. §. Quoad aliam, & §. Demum coram Eodem*. Addit insuper, quod licet in Beneficio de jurepatronatus Ecclesiastico, Sacerdotium in fundatione requisitum sufficiat habitu, prout sufficit in Beneficiis de jure adnexum habentibus ordinem Sacrum; Attamen in Cappellania de jurepatronatus laicali, ad quam vocantur Sacerdotes, actu requiritur Sacerdotium de tempore vacationis, ut distinguunt *Fagnan. in cap. ut Abbates n.54. & 56. de ætate qualit. & ordin. præficiend*, *& Rota in dec.216. n.5. par.2. rec.*; & ideo contendit, habilitationem prædictam retractandam esse, quum non soleat concedi in præjudicium juris quæsiti substituto habili, & capaci de tempore vacationis, ad firmata per *Piton. de contr. Patr. alleg.85. num.12.*, *& Rot. decis.1124. num.24. cor. Molin.*, vel suffragari nequaquam posse, uti superventam post jus quæsitum substituto, quemadmodum non prodesset Sacerdotium post vacationem susceptum, ne plus operetur fictio, quam veritas.

His

His tamen non obstantibus, Episcopus super precibus Archangeli Tenti auditus censuit, nullo in pretio habendam esse, possessionem Cappellaniæ ab eo captam propria auctoritate: minusque illius vocationem exprimere oportuisse in precibus Albertini, qui uti Testatoris Consanguineus prælative vocatus omnes excludebat Substitutos: & præmissas regulas minime applicari huic Cappellaniæ, quæ in titulum non confertur, sed per Substitutos dimitti debet favore cujuscumque Consanguinei, qui habilis fiat sive per susceptionem Sacerdotii, sive per legitimam dispensationem, quæ parem habet efficaciam, ut notat *Piton. de contr. Patr. alleg.* 100. *num.* 329., & comprobavit observantia anni 1749., quo vigore similis dispensationis idem Albertinus Cappellaniam obtinuit pacifice, & sine contradictione Substitutorum. Maxime quia habilitatio a Clerico Albertino dicto anno 1749. impetrata, sublato de medio obice Proximiorum, vires suas exerere videtur potuisse ad præpediendam quamlibet successivam juris acquisitionem favore Archangeli Tenti bonorum Cappellaniæ occupatoris.

Quo circa definiendum erit ab EE. VV.

An sit locus perpetuationi Cappellaniæ, de qua agitur, favore Clerici Aldebrandi Albertini, seu potius sit danda reintegratio favore Sacerdotis Archangeli Tenti, in casu &c.

Affirmative ad primam partem, negative ad secundam.

JANUEN. CAPPELLANIARUM. In Codicillis anno 1654. conditis Jo: Augustinus Cappelli septem fundavit Cappellanias laicales, nunc ad quinque redactas, in Ecclesia Parochiali SS. Nicolai, & Erasmi Loci Vulturis, ad quarum fruitionem vocavit Descendentes per lineam masculinam à Bernardo Cappelli Patruo suo, nec non Clericos Scholæ in eodem Loco per ipsum institutæ, & in illorum defectum Descendentes à Benedicta Donghi sua Sorore. Post extinctam autem lineam masculinam Bernardi Cappelli, disputatum est a Descendentibus Benedictæ Donghi de prælatione danda, vel ne, iis Clericis, qui aliquando præfatam Scholam frequentarunt, citra perseverantiam usque ad tempus nominationis a Patronis faciendæ. Et licet Sacra Congregatio die 3. Decembris 1729. rescripserit favore Scholaris, qui Scholam deseruerat ante nominationem, ut in *lib.* 79. *Decret. pag.* 569.; attamen in repropositione Causæ die 28. Julii 1730., recedendo a Decisis, vacantem Cappellaniam adjudicavit Clerico Familiæ Donghi, *lib.* 80. *Decret. pag.* 101.: Et hanc posteriorem resolutionem confirmavit die 17. Februarii 1731., ut in *lib.* 81. *Decret. pagin.* 61.

Sess. 22. cap. 6. de reform.

gin.61.. Declaratum insuper fuit in Congregatione habita die 14. Aprilis 1736., Cappellanum posse celebrare per alium a se ipso eligendum, ut in *lib.86.Decretor. pag.*128. *ad I.Dub.*. Et quùm rursus præsentatus fuisset Clericus, qui fuerat olim, sed tempore nominationis amplius non erat Scholaris dictæ Scholæ; Sacra Congregatio die 26. Februarii 1752. illum esse removendum decrevit, Cappellaniamque adjudicandam Clerico Emanueli Antonio de Donghis, ut in *lib.*102.*Decret.pag.*51.

Pro assequutione autem alterius ex dd.Cappellaniis nuper Sacræ Congregationi supplicavit Clericus Joannes Franciscus Piccardi, tamquam Scholaris prædictæ Scholæ: petiitque facultatem sibi indulgeri, ut posset Sacris Ordinibus ad illius titulum inaugurari. Et auditus de more Archiepiscopus Januensis, retulit, Oratorem e Loco Vulturis oriundum, & uti pauperem inter Scholares cooptatum, Scholam Vulturensem frequentasse, actuque Philosophicas institutiones addiscere in Vulturensi Carmelitarum Discalceatorum Conventu: eumdemque, uti præditum omnibus qualitatibus a Fundatore requisitis, petita gratia sibi dignum videri. Quocirca sub die 10.Februarii 1759. prodiit rescriptum = *Sacra &c. attenta relatione Archiepiscopi Januensis, benigne commisit eidem, ut veris existentibus narratis, unam ex prædictis Cappellaniis favore Oratoris, pro suo arbitrio, & conscientia, ad præmissum effectum applicari, & assignari mandet* = ut in *lib.*109.*Decret.pag.*67.

Adversus hujusmodi rescriptum, quod ab Archiepiscopo Januensi exequutum est, reclamant Fratres de Donghis. Et eorum nomine differitur, Joannem Franciscum Piccardi vix imbutum primis literarum elementis in Schola Vulturis a pio Fundatore instituta, Grammaticam, & humaniores literas didicisse ab anno 1751.ad annum 1753. in Januensibus Collegiis Scholarum Piarum, & Societatis Jesu, ut Collegiorum Præfecti testantur, a quibus non discordat tenor nominationis ejusdem Joannis Francisci Piccardi ad controversam Cappellaniam expletæ a Priore Conventus Carmelitarum Discalceatorum Vulturis, nomine etiam Provincialis, supponens Piccardi exercitium in eadem Schola Vulturis solum de tempore præterito; ideoque subditur, illum qualificatum non esse pro assequutione Cappellaniarum, ad quas Fundator vocavit *i Putti di detta Scuola*, quorum appellatione veniunt solum Scholares actu studentes in eadem Schola tempore nominationis, juxta firmata per *Rot. in decis.*89. *a num.*6. *ad* 10.*par.*11.*Recent.*, *& in decis.*353. *num.*1. *& seq. cor.Caprar.*

Et studium Philosophiæ, quod supponit Archiepiscopus, apud Carmelitas Vulturis tempore nominationis, nedum prætenditur inverisimile sexennio post absolutum cursum humaniorum Literarum in Collegiis Januensibus; sed insuper inu-

inutile asseritur pro effectu, de quo agitur, quùm pius Fundator non locum Vulturis contemplaverit, sed Scholam in specie, quam ipse instituit, ut ab altero ex suis Cappellanis in Ludimagistrum eligendo, cum assignatione certi Salarii, in ea docerentur prima legendi, scribendique, & Arithmeticæ rudimenta, Grammaticam, & humaniores Literas *a trenta Putti piccioli de i più poveri del Luogo, e Borgo di Voltri, nati, ed abitanti in Voltri*, vocando ad Cappellaniarum fruitionem *i Putti di detta Scuola, se saranno Chierici Secolari*; & propterea dici nequeant vocati illi, qui alibi, quàm in eadem Schola, studiis incumbunt, juxta naturam præfatæ dictionis *detta*, quæ dispositionem limitat ad præcedenter expressa, ex deductis per *Rot. in decis.332.n.23. tom.4.coram Ansaldo.*

Quia verò idem Fundator in aliis posterioribus Codicillis reliquit Vulturensi Carmelitarum Conventui aliud legatum ducatorum quinque millium, *con obligo a detto Convento d'insegnare Rettorica, Logica, e Filosofia a sei di quei Giovanetti di migliore ingegno, e spirito, che uscissero dalla Scuola per esso Disponente istituita in detto Luogo di Voltri per un suo Codicillo fatto in atti di me Notaro il giorno di jeri*; dubitari non immerito posset de vocatione horum quoque sex Juvenum Philosophiæ incumbentium in Conventu Carmelitarum, quum perseverare illi videantur in formali Schola a Fundatore instituta; prout etiam perpendendum esset, num in posteriori hac dispositione, per illa verba = *Che uscissero dalla Scuola per esso Disponente istituita* =, adeo conjungantur tempora, ut nulla admittatur interruptio, & studium Philosophiæ apud Carmelitas suffragari nequeat iis, qui extra Scholam Testatoris inferiores facultates didicerunt.

Opponitur denique contra Joannem Franciscum Piccardi defectus paupertatis, & originis ex Loco Vulturis, quùm natus sit in Territorio, non in Loco Vulturis, ejusque Suburbiis, & ex Parentibus haud carentibus fortunæ bonis in plusquàm mediocri quantitate, Fratremque habeat possessorem pinguis Cappellaniæ, & non tenuis Hæreditatis Joannis Baptistæ Barrone, ut pluribus Testibus comprobatur; Et ideò contenditur eidem non prodesse vocationem Puerorum Scholæ, quùm intelligenda sit de solis Pueris numerariis, ex præcepto Testatoris ad Scholam admittendis, idest *trenta Putti piccioli dei più poveri del Luogo, e Borgo di Voltri, nati, ed abitanti in Voltri.*

Ex defectu igitur qualitatum a Fundatore requisitarum, concluditur, eundem Piccardi præferri nequivisse, tamquam Scholarem, in assequutione Cappellaniæ: sed prævia illius remotione, Cappellaniam esse adjudicandam alteri ex Clericis Familiæ Donghi in defectum Scholarium vocatis, ut titulo ejusdem possit ad Sacros Ordines promoveri, quemadmodum ab hac Sacra Congregatione definitum est an-

no

no 1730., & rursus anno 1752. contra Fratrem ipsius Joannis Francisci Piccardi, ut superius prænotatum est. Nihilque obstare prætenditur, Piccardum jam fuisse ordinatum ad titulum dictæ Cappellaniæ; quia tempore habili, & antequam exequeretur rescriptum Sacræ Congregationis, fuit coram Archiepiscopo reclamatum ab altero ex Descendentibus a Benedicta Donghi, tam suo, quàm omnium Vocatorum nomine; & ideò titulum constitutum super Cappellania, jam effecta litigiosa, præjudicare nequivisse Vocatis, sed salvam Ordinato fore actionem petendi alimenta contra Archiepiscopum, ut definivit *Rota, in decis.*301. *n.*19. *& seq. part.*12.*Recent.*

Præter assequutionem Cappellaniæ controversæ, postulant Fratres de Donghis prædicti alias dirimi quæstiones, tum circa facultatem celebrandi per alium, & eligendi Substitutum: tum circa memoriam Fundatoris conservandam ad tramites illius dispositionis. Licet enim Sacra Congregatio definiverit anno 1736., Cappellanum posse celebrare per alium a se ipso eligendum, ut superius expositum est. Nihilominus Patres Carmelitæ Conventus Vulturis, ad quos spectat jus nominandi Cappellanos, & administratio Dotium Cappellaniarum, renuerunt admittere Substitutum in Cappellania Emanuelis Antonii de Donghis, illique solvere Cappellaniæ emolumenta, prætendentes hujusmodi Substituti electionem ab ipsis faciendam esse vigore Juris nominandi; quapropter eos coerceri flagitant Fratres de Donghis, ut Rescripto Sacræ Congregationis pareant, quùm præsertim nulla concurrat lex fundationis celebrandi per se ipsum, qua seposita cuique Cappellano licet alium pro celebratione Missarum substituere, ad firmata per *Fagnan. in cap. ut Abbates* 1. *num.* 64. *&* 65. *de ætat. & qualit. & Ord. præf.*, *Garz. de Benefic. part.*7. *cap.*1. *num.*87., *& Barbos. de offic. & potest. Episc. allegat.*24. *num.*29., *& Rot. coram Merlin. decis.*825.*num.*8.

Sicut pariter iidem Fratres de Donghis, tamquam Patroni dicti Conventus, & Ecclesiæ Carmelitarum Vulturis a pio Fundatore specialiter constituti, *acciò che ci sia, chi abbia cura, e memoria dell'osservazione di tutti gli obblighi sudetti*, ut legitur in præfatis Codicillis, instant iterum collocari in anteriori parte Chori Lapides, inde amotos a Patribus Carmelitis, qui positi ibidem fuerant, tum ex præcepto Joannis Augustini Cappelli Conventus Fundatoris in illius Codicillis expresso his verbis = *Per conservare in perpetuo la memoria degli obblighi sudetti, saranno tenuti detti Padri, e loro Successori in detta Chiesa in perpetuo erigere, e mantenere una Lapide di marmo nella parte anteriore del Coro, nella quale saranno descritti tutti gli obblighi sudetti, con relazione specifica di questo Codicillo*: = tum ex præcepto Joannis Baptistæ Cappelli, qui, sequendo exemplum Joannis Augustini Fratris sui,

sui, in Testamento condito anno 1662. Capitale annui redditus ducatorum quingentorum reliquit dicto Conventui Carmelitarum, ut in eo alerentur sex Religiosi, ultra numerum a Fundatore præfinitum, cum onere celebrandi quotidie sex Missas in suffragium suæ animæ: hoc addito = *Quali Padri debbano subito seguita la morte di esso Testatore, far mettere una Lapide di marmo dirimpetto a quella del M. Gio: Agostino suo Fratello, nella quale sia notata la sudetta obligazione quotidiana perpetua di dette sei Messe quotidiane.*

Definire itaque dignabuntur EE. VV.

I. *An Sacerdos Joannes Franciscus Piccardi removendus sit a Cappellania, de qua agitur?* Et quatenus affirmativè.

II. *An Clericus Joseph de Donghis, a Testatore vocatus, sit ordinandus ad titulum prædictæ Cappellaniæ in Civitate Cadicis, servata Constitutione Innocentii XII. incipien.* Speculatores?

III. *An omnes Cappellani Joannis Augustini Cappelli in Loco Vulturis possint celebrare per alios a se ipsis eligendos?* Et quatenus affirmative.

IV. *An a Patribus Carmelitis debeatur Cappellano substituto a R. Emanuele Antonio de Donghis integra eleemosyna pro Missis usque nunc celebratis, & in posterum celebrandis?*

V. *An Lapides, quibus onera PP. Carmelitarum dicti Conventus Vulturis inscripta sunt, e celebriori loco in obscurum ab ipsis PP. Carmelitis translati, restituendi sint eodem, quo erant, loco usque a fundatione dicti Conventus, & Ecclesiæ, juxta voluntatem supradicti Joannis Augustini, & Joannis Baptistæ germanorum Fratrum de Cappellis Testatorum, in casu &c.*

Non proposita cum reliquis.

PINNEN. CANONICATUS THEOLOGALIS. Dedimus speciem hujus Causæ in Folio postremæ Congregationis habitæ die 28. præteriti mensis Februarii; sed quum Eminentissimi PP. precibus Capituli annuentes illius definitionem distulerint, denuo subjicitur sapientissimo Eminentiarum VV. judicio, ut, reassumpto dicto Folio, definire dignentur.

Sess. 5. cap. 1. de reform.

An electio ad Canonicatum Theologalem fieri possit à Capitulo favore sibi magis benevisi inter plures approbatos in Concursu, seu potius prælectio, & approbatio in eodem Concursu, & collatio privative spectet ad Episcopum, in casu &c.

Sess.21.cap.4. & 8.de reform. & sess.25.cap. 13. de Regul.

FOROSEMPRONIEN. JURIUM PAROCHIALIUM.

Descripta fuit hæc Causa in Folio Congregationis habitæ die 9. Februarii 1760., sed quùm proponi nequiverit in eadem Congregatione, proposita fuit in altera sequenti habita die 8. Martii ejusdem anni. Et quia suas adjunxit preces Episcopus Forosemproniensis, ut Oratorium S. Aldebrandi, de quo inter illius Custodem, & Parochum S.Rocchi disceptabatur, suæ subjiceretur immediatæ, & omnimodæ Jurisdictioni independenter a Parocho; Eminentissimi PP. rescripserunt = *Dilata*, *& subscribatur Dubium super precibus Episcopi*, *& omnia simul proponantur*, *citato Capitulo* =. Citato igitur Capitulo, subscriptum fuit Dubium super precibus Episcopi, illudque nunc proponitur cum aliis quinque, quorum postremum superadditum est ad instantiam Canonici Præbendati S. Georgii.

Et pro parte Episcopi differitur, quod Oratorium S. Aldebrandi existens intra ambitum dirutæ Arcis, quæ sæculo XIII. ædificata fuerat in solo antiquæ Cathedralis, inter ejus membra recenseri debeat, juxta traditionem, de qua meminit antecessor Episcopus Palma, illique propterea competat honor, & reverentia in memoriam pristinæ dignitatis, ut tradunt *Lotter. de re Benefic.lib.1.quæst.12.num.42. & seq.*, *Card. de Luca de Præeminent. disc.4.num.11.*, *& Francesf. de Eccles. Cathedr. cap.7.num.48. & num.96.*. Ex hoc inferendo, Oratorium prædictum subjici oportere immediatæ Jurisdictioni Episcopi, quùm ipse sit Ecclesiæ Cathedralis Sponsus, & ad eum spectet cum consilio Capituli regimen, & administratio omnium illius jurium, ut innuunt *Textus in cap.novit*, *& in cap. quanto. de his, quæ fiunt a Prælat. sine consensu Capit.*

Additur insuper, quod ratione Divini Cultus postremis temporibus adaucti in eodem Oratorio, specialiter ejus curanda est Episcopo, ad quem spectat providere illius conservationi, & incremento, juxta censuram Sacri Concilii Tridentini *in sess.21. cap.8. de reform.*, itaut requirere nec etiam debeat consilium, vel consensum Capituli, ut definivit *Rota in decis.1119.num.1. coram Seraphin.*, *& decis.670. num.4. & seq. coram Caprara*. Et congruere etiam dicitur, subjectionem Oratorii immediatæ Jurisdictioni Episcopi peculiari usui, ad quem destinatæ sunt illius adnexæ mansiones, pro spiritualibus nempè exercitiis peragendis per Ordinandos.

Et eo faciliùs inclinandum esse prætenditur petitæ gratiæ, nedum quia Episcopus de jure primus Parochus est totius Diœcesis, & præeminentialem habet curam omnium illius Ecclesiarum *Can.Regenda*, *& Can. Quæcumque 10. quæst. 1.*, *Lotther. de re Benefic. lib.1. quæst.9. num.79.*, *& Barbos. de offic. & potest. Episcopi part.3. allegat.80. num.12.*; Sed etiam quia Ecclesia Cathedralis universæ Civitatis Forosempro-

pronienſis unica dudum fuit Eccleſia Parochialis, nec cenſetur Epiſcopum in diviſione Parochiarum facta anno 1653. a ſe abdicaſſe primævum principale dominium, & jus, quo potiebatur in Eccleſiis Civitatis, ut notat *Lotther. de re Benefic. lib.*1. *quæſt.*20. *num.*80.. Et ideo defenditur, quod exorbitans videri nequeat ſuppoſitio Oratorii immediatæ juriſdictioni Epiſcopi, per quam fit reditus ad antiquum ſtatum.

Si autem vota Epiſcopi exaudiri contingat, ſatis inde proviſum reputatur quatuor ſequentibus Dubiis. Et nihilominus ſubditur, quod in adminiſtratione Sacramentorum, & in exercitio Jurium Parochialium, Parochus excludere nequeat Epiſcopum, vel alium ab eodem Epiſcopo deputatum, juxta firmata per *Card. Petram ad Conſtitut. II. Gregor.XI. num.*23. *tom.*4. *pag.*287:, quodque Parochus neque valeat privativum affectare jus circa celebrationem ſolemnis Miſſæ, & benedictionem Populo cum Venerabili in præfato Oratorio impertiendam, quia non ſunt functiones Parochiales, juxta generalia Decreta Sacræ Congregationis Rituum relata per *Argirò diſceptat.Eccleſ.lib.*7. *diſcept.*20.*n.*15. *ad Dubium XI.*, *& Monacell. formul. legal. tom.* 2. *tit.* 12. *ſub num.*46., neque poſſit ad controverſum Oratorium Proceſſiones Rogationum ducere pro ſuo libitu, quùm ſpectet ad Epiſcopum illarum ordinatio, ut ex oraculo ejuſdem Sacræ Congregationis Rituum communiter tradunt *Barboſ.ad Concil.ſeſs.*25. *cap.*13. *de regul. num.*41., *& de offic. & poteſt.Epiſc. part.*3. *alleg.*70. *num.*4., *Monacell. formul.legal. tom.*1. *titul.*5. *form.*7.*num.*27., *& Scarfanton.ad Ceccoper. lucubr. canon. lib.*4. *tit.*12. *num.*19.

Pro parte autem Canonici Præbendati S. Georgei contenditur, quod, ſicuti vigore Statuti Civitatis conditi anno 1510. Cerei, de quo quæritur, oblatio facienda eſt Eccleſiæ Sancti Georgei, quæ pridem extabat propè Arcem, ideo ejuſdem Cerei receptio ad ipſum ſpectare debeat, licet oblatio fiat in Oratorio hodie nuncupato S. Aldebrandi, apud quod adeſt ejuſdem S.Georgei immago; quia oblationes contemplatione immaginis factæ non Parocho acquiruntur, ſed ipſi immagini, ſeu ejus Rectori, *Fagnan. in cap. Paſtoralis n.*29. *de his, quæ fiunt a Prælat.*. Inſpecta præſertim obſervantia favente anteceſſori Canonico eandem præbendam S. Georgei obtinenti, qui Cerei oblationem ſemper recepit, ſolumque intermiſit poſt decrepitam ætatem, quo tempore, quùm amplius ille accedere nequiviſſet ad Oratorium Sancti Aldebrandi, cepit idem Cereus ad Parochi manus pervenire, ut teſtatur Canonicus Decanus.

Cæteræ verò oblationes, quæ dietim fiunt in præfato Oratorio, ad illud ſpectare aſſeruntur ſub ejus Cappellani, ſeu Cuſtodis adminiſtratione, excluſo Parocho, ut notant *Lotther. de re benefic. lib.*1. *quæſt.*30. *num.*33., *Franceſ. de Eccleſ.*

 Ca-

Cathedr. cap.16. num.167. , *& Zaul. ad Statut.Favent. rubr.21. lib.3. num.72.* ; quùm easdem oblationes non intuitu Parochi, sed contemplatione S. Aldebrandi elargiantur Fideles illius præsidium implorantes, & ideò in utilitatem ejusdem Oratorii erogandas esse, subditur, arbitrio Episcopi, ad tradita per *Mantica de tacit. lib.13. tit.21. num.38.*, *Cost. tract. var. tit. de ration. quæst.239. num.8.* , *Pignatell. consult.160. num.21. tom.4.* , *& Card. Petra ad Constitut. I. Anastasii IV. sect. 2. n.19. tom.2. pag. 23.*

Capitulum verò defendit, ad se spectare Oratorium prædictum, non solum tamquam membrum Ecclesiæ Cathedralis, sed etiam ratione universalis Curæ totius Civitatis, quæ ante Parochiarum divisionem Capitulo unita erat ; neque officere putat divisionem prædictam, in qua nulli designati fuerunt fines novarum Parochiarum, itaut Oratorium nulli expresse assignatum in divisione remanserit sub Cura Cathedralis ; idque confirmari censet ex enunciativa cujusdam Visitationis, in qua describitur pro circumdario Parochiæ S. Rocchi *tutta la Citttadella sino alla Corte alta* , extra quam Curtem existere prætenditur Oratorium. Maximè quia Capitulum, post sequutam etiam divisionem, in eodem Oratorio in signum Dominii retinuit Immaginem Sancti Georgei translatam a contermina diruta Ecclesia ejusd. Sancti olim ad Capitulum spectante. Hinc inferendo, neque Episcopi votis annuendum esse in præjudicium Capituli, ex deficientia justæ causæ, & ipsius Capituli consensus : neque Oratorium controversum declarari posse subjectum Parocho S. Rocchi, contradicente Capitulo Cathedralis illius Patrono, ex firmatis per *Piton. de controvers. Patron. alleg.75. num.58. & sequen.*

Parochus demum omnibus sese opponens prætendit, intra fines suæ Parochiæ situm esse Oratorium, ut pluribus Testibus comprobat, & ideo suæ Parochiali jurisdictioni subjectum esse, juxta censuram Sacri Concilii Tridentini *sess.21. cap.4. de reform.* ; præsertim attenta sua, suorumque Antecessorum possessione in eo exercendi jura Parochialia. Quamobrem subjungit, rejiciendas esse preces Episcopi, quùm nulla subsit causa petitæ dismembrationis : non illa deducta ab Exercitiis Spiritualibus peragendis ab Ordinandis in Ædibus apud Ecclesiam S. Aldebrandi ædificatis, cum his vacent ad Sacros Ordines Promovendi in Domo Oratorii S. Philippi Nerii : non illa Cultus Divini augendi in controverso S. Aldebrandi Oratorio, quùm hic decentius promoveri valeat a Parocho, quàm a mercenario Cappellano, seu Custode ; & licet Episcopus habeat supremum jus in omnibus Ecclesiis Diœcesis, autumat nihilominus, nonnisi ex gravissima, & rationabili causa committere posse Jurium Parochialium exercitium alteri, quàm Parocho, ut ponderat *Monacell. form. legal. tom.1. tit.5. form.2. num.46.*, *Nicol.*

*rol. in Flofcul.verb.Parochus n.*27., *Card.Petra ad Conft.II.Gregorii XI.fub num.*34.*tom.*4.*pag.*289.

Et liberum fibi effe contendit, omnia Jura Parochialia, & Ecclefiafticas Functiones in eodem Oratorio exercere, tamquam fubjecto fuæ Parochiæ, non obftantibus Capituli exceptionibus; quia non fatis conftat Oratorium, de quo agitur, membrum fuiffe Ecclefiæ Cathedralis antiquæ, quùm immò in Bulla fan. mem. Urbani VIII. habeatur, quod vetus Cathedralis cum Epifcopali Palatio *extitit demolita, ac in loco, & Territorio eorumdem Ecclefiæ, & Palatii fundata fuit, & conftructa quædam Arx, feu Rocca, quodque ex tunc dicta Civitas Cathedrali Ecclefia, & Epifcopali Palatio caruit, prout caret de præfenti*, neque in dicta Bulla mentio aliqua de translatione occurrat, fed de novo Cathedralis erigatur in Ecclefia derelicti Monafterii S. Maurentii, ibi = *Prædictum Monafterium, & ejus Ecclefiam in Cathedralem Ecclefiam erigimus* =. Nec obeffe cenfet actus a Capitulo exercitos ante divifionem Parochiarum, quùm univerfæ Civitatis Cura tunc eidem unita effet: minufque pofteriorem retentionem immaginis S. Georgei, quia non probatur retentam illam fuiffe a Capitulo; neque ad hunc effectum relevare putat depofitionem Canonici Decani afferentis, anteceflorem Præbendatum S. Georgei recepiffe Cereum eidem immagini oblatum, quia unicus eft Teftis in judicio minime attendendus. Sicut pariter nihil obftare, inquit Matricitatem refervatam Ecclefiæ Cathedrali, quia Parochiæ erectæ anno 1653. non reguntur a Vicariis amovibilibus, fed a Parochis perpetuis prævio concurfu electis, quibus idcircò competit omnis Jurifdictio Parochialis, non autem Capitulo, etiamfi ad illud fpectaret Cura habitualis, *Pyring. in jus Can. lib.*1.*tit.*18.*de off.Vic.num.*15., *& Panimoll.decif.*5.*annot.*2.*num.*14.

Oblationes pariter ad fe pertinere afferit, tum quoad Cereum; quia non probatur afferta Præbendati S. Georgei poffeffio; & quia Statutum Civitatis fuffragari potuit eidem Præbendato, ufquequo ftetit Ecclefia dicata S. Georgeo, non autem trahi poteft ad pofteriores oblationes ex devotione continuatas in Oratorio S. Aldebrandi, & a plurimis annis receptas a Parochis S. Rocchi: tum quoad reliquas oblationes, quæ dietim fiunt, quia Parochus pro illarum receptione fundatam habet intentionem in jure, *Lotther. de re benefic. lib.*1. *quæft.*20. *num.*125.*& feq.*, *& Card.Petra ad Conftitut.*1.*Anaftafii IV. fect.*2. *num.* 16. *& feq. tom.* 2. *pag.*23., *& Zaul. ad Statut.Favent. lib.*3. *rubr.*21. *num.*72., & quamquam dici poffent factæ contemplatione loci, vel immaginis, & deftinatæ ad illius ufum, deberetur faltem Parocho illarum adminiftratio, ex deductis per *Rot. in decif.*37. *part.*5.*Recent.*

Omnibus itaque perpenfis definiendum erit EE.VV.

I. *An*

I. *An juxta preces bon.mem. Episcopi Palmæ sit consulendum Sanctissimo pro immediata subjectione Oratorii S. Aldebrandi jurisdictioni Episcopi pro tempore Forosempronien. independenter a Capitulo Cathedralis, & a Parocho S. Rocchi?* & quatenus negative,

II. *An constet de situatione Oratorii intra limites Parochiæ Sancti Rocchi, & valeat Parochus ejus jus, Curam, & administrationem obtinere, ac in eo jurisdictionem, ac functiones, & jura Parochialia exercere; seù potius jura hujusmodi competant Capitulo?*

III. *An possit idem Parochus in præfato Oratorio decantare Missam, & Populum cum Venerabili benedicere in Festo S. Aldebrandi, atque in diebus Rogationum Processiones ad illud ducere; seu potiùs facultas hæc peragendi privative ad Parochum competat Capitulo, seu Custodi, qui in præfato Oratorio retinetur?* & quatenus affirmative ad primam partem.

IV. *An sit locus caducitati, seu ademptioni Legati relicti a bon.me. R.P.D. Palma?* & quatenus affirmative,

V. *An sit consulendum Sanctissimo pro derogatione, seu remissione dictæ caducitatis, seu aliàs indemnitati Oratorii quomodo sit providendum?*

VI. *An, & cui competat receptio Cerei in die Festo S. Georgei, & respective aliarum diurnarum oblationum, in casu &c.*

Sess.22.cap.6. de reform.

VIGLEVANEN. CAPPELLANIÆ. Sacerdos Joannes Merula in Testamento, quod condidit anno *1690.*, hæredem instituit Animam suam, commissa Hæreditatis administratione Sacerdoti, quem *Cappellanum suum mercenarium* appellavit. Eidem autem Cappellano injunxit, ut Missas tercentum quolibet anno celebraret, scilicet biscentum sexaginta in Altari privilegiato Ecclesiæ Cathedralis Viglevanensis, & alias quadraginta in Rurali Oratorio Sancti Laurentii pro commodo Rusticorum circumadjacentium. Et, statuta earundem Missarum eleemosyna in annuis libris Imperialibus tercentum, seu scutis 40. monetæ Romanæ, jussit, quod, si fructus hæreditarii ad prædictam summam non ascenderent, pro modo deficientis quantitatis minueretur numerus Missarum, nulla petita a Superioribus reductione; si vero illam superarent, certa portio erogaretur in emendis Sacris Suppellectilibus, & residuum investiretur in aliquo fundo tuto, cum facultate illum distrahendi, quoties redditus ordinarii non sufficerent pro omnibus satisfaciendis oneribus.

Primum Cappellanum ipse Testator nominavit; & post illius obitum jus nominandi successores Cappellanos reliquit Gaspari Vincentio Merula, ejusque Descendentibus masculis in

in infinitum : hac adjecta lege, *quod duo tantum ætate Seniores possint eligere dictum Cappellanum, qui debeat esse mercenarius, & non Cappellanus Beneficiatus; ita quod dicta Hæreditas, ejusque redditus, & fructus non possint, ullo unquam futuro tempore usque in infinitum, in Cappellam, seu Beneficium disponi, ordinari, sive converti, & tam per ultimam voluntatem, quàm inter vivos, etiam interveniente quacumque authoritate Superioris: quia enixa mens dicti Domini Testatoris fuit, & est, quod dicta Missa sit omnino mercenaria, & non aliàs, nec alio modo.*

Et præcepit, quod eligendus in Cappellanum foret actu Sacerdos, quodque electus removeri non posset, nisi ex gravissima causa recognoscenda, & approbanda ab Exequutoribus Testamentariis, post præmissam debitam monitionem, & non subsecutam resipiscentiam. Sed, si aliquis adesset ex Descendentibus Gasparis Vincentii Merula, qui ad Cappellaniam prædictam aspiraret, voluit, eum eligi posse in Cappellanum, etiamsi non esset Sacerdos, dummodò ætatem ageret annorum decem & octo, ejusque intuitu removeri quemlibet alium Cappellanum: *Concedens etiam facultatem, ut omnia bona dictæ Hæreditatis, vel aliqua possint illi assignari in Patrimonium, prout ipse Dominus Testator assignavit, & assignat, ut possit ad Sacros Ordines quàm primum promoveri.*

Tandem Exequutores suæ voluntatis deputavit Canonicos Theologum, & Pœnitentiarium dictæ Cathedralis Viglevanensis pro tempore existentes, quibus, præter alias facultates, *concessit, & concedit omnem potestatem, & auctoritatem tam juris, quàm facti ad habendam curam ad dispositionem prædictam, ut omni meliori modo suum obtineat effectum ad majorem Dei cultum, & beneficium animæ dicti Testatoris, qui multum confidit in integritate, & prudentia dictorum Exequutorum.*

Codicillos posteà scripsit idem Testator anno *1693.*, quibus onus Missarum auxit ad Missam quotidianam. Auxit etiam eleemosynam ad solidos viginti pro Missis celebrandis in Ecclesia Cathedrali, & ad solidos vigintiquinque pro aliis quadraginta celebrandis in Rurali Oratorio S. Laurentii; itaut stipendium Cappellani in totum ascenderet ad libras Imperiales 375., seu ♈ 50. monetæ Romanæ. Et in casu insufficientiæ fructuum, iterum præcepit reductionem Missarum, juxta modum præscriptum in Testamento. Cappellanum verò, quem ipse nominaverat in Testamento, amplius frui noluit Cappellania, quàm usquequo aliquis ex Filiis d. Gasparis Vincentii Merulæ efficeretur Sacerdos, & dd. Missas celebrare posset: subjungens: *Immò vult, quod quilibet de Filiis antedictis possint, & valeant promoveri ad Sacros Ordines titulo Patrimonii cum bonis antedictis ipsius Domini Codicillantis* = In reliquis autem confirmavit, & firma-

ma-

manere voluit omnia, quæ prius disposuerat in Testamento.

Eandem obtinet Cappellaniam Sacerdos Joannes Merula a prædicto Gaspare Vincentio descendens, qui precibus SANCTISSIMO oblatis, & ad hanc Sacram Congregationem remissis, exposuit, pinguiorem post Testatoris obitum effectam esse piam Hæreditatem, quæ quùm prius redderet annua scuta 86. 30. monetæ Romanæ, nunc producit annuos fructus valoris scutorum 182. 97. ejusdem monetæ; & ideo postulabat, illam erigi in Beneficium Ecclesiasticum de Jurepatronatus vocatorum in Testamento, assignatis omnibus fructibus Beneficiato, cum lege solum investiendi in augumentum Dotis annua scuta decem, & reliqua adimplendi onera a pio Testatore injuncta. Datæ fuerunt de more Literæ ad Episcopum, ut Sacram Congregationem instructam redderet, & Votum suum aperiret: utque omnibus interesse habentibus terminum præfigeret ad deducendum jura sua in hac Sacra Congregatione. Et Episcopus sub die 5. Julii superioris anni retulit, Oratoris preces veritate niti: interesse habentes jamdiu per Edictum monitos non reclamasse: Exequutores Testamentarios expresse assentiri, juxta transmissum documentum, cum sola reservatione jurium ipsis competentium ex Testamento: & hujusmodi erectionem nedum congruere Synodo Provinciali Mediolanensi, sed etiam cessuram fore in utilitatem piæ dispositionis, & decus Ecclesiæ Viglevanensis; & proinde arbitratur, petitam gratiam concedi posse, onerato tamen Beneficiato ad investiendum ex fructibus Beneficii annua ꝟ 20. in augumentum Dotis.

Preces nunc renovat Orator, & disputat, petitam Beneficii Ecclesiastici erectionem congruere septimæ Synodo Provinciali Mediolanensi, cui subest Viglevanensis Ecclesia, in qua sub titulo *de Missis* disponitur, quod *optandum est, ut quæ de novo instituuntur, & quæ adhuc constituta sunt onera, ut vocant, mercenaria, ea, quantum fieri poterit, in titulum erigantur, iis, quorum interest, consentientibus, reservatoque etiam Fundatoribus, eorumque Hæredibus jure nominandi, & præsentandi Sacerdotem ad formam, præscriptumque fundationis ipsius*. Et minimè repugnare autumat Juris dipositioni; quùm expediat, justa concurrente causa necessitatis, vel utilitatis, pias Morientium voluntates in melius commutare.

Justam porrò Causam non deesse putat: tum pietatis, quia novo titulo Ecclesiastico decoraretur Ecclesia Viglevanensis, & quia erectio Cappellaniæ manualis in Beneficium Ecclesiasticum tendit ad majorem Dei cultum ex obligatione recitandi Officium Divinum, quæ superadditur Beneficiato ultra onus Missarum, ut inquit *Amostaz de Causis piis lib.3. cap.2. num. 32.*: tum etiam utilitatis, quia amplius

plius non dividerentur bona pro assignando Patrimonio Sacro illis de Merula se promoveri ad Sacros Ordines ad istius titulum volentibus, juxta legem Testamenti; & ideo cessaret periculum reductionis Missarum ex residualibus redditibus celebrandarum. Et eo facilius opinatur, annuendum esse suis precibus, quia Bona Cappellaniæ melioravit sua industria, suisque pecuniis, erogando in illorum augumentum fructus Patrimonii Sacri sibi constituti ex eisdem Bonis: & quia offert investimentum annuæ summæ certæ in perpetuum Cappellaniæ incrementum.

Neque censet obesse præceptum Testatoris non erigendi Beneficium *etiam interveniente quacumque auctoritate Superioris*; quia ex hoc non exclusa contenditur suprema auctoritas Summi Pontificis, ex firmatis per *Rotam in decis.* 227. *n.* 13. *coram Caprara*, *& in Forolivien. Parochialis* 26. *Aprilis* 1706. §. *Atque coram Homanna*; & quia petitæ erectioni Beneficii expresse consentiunt Exequutores, quibus *concessit omnem potestatem, & authoritatem tam juris, quam facti ad habendam curam ad dispositionem prædictam, ut omni meliori modo suum obtineat effectum ad majorem Dei Cultum*. Sicut pariter non officere differit, quod Testator, deducta eleemosyna Missarum, investiri præceperit summam residualem fructuum; quia ipse non abnuit aliquam certam summam in eam causam erogare, nempe annua scuta 10., ut supra.

Hujusmodi autem Beneficiorum, seu Ecclesiasticarum Cappellaniarum erectionem fieri permisit Sacra Congregatio in terminis Missarum unica vice celebrandarum ex pretio rei legatæ, ut in *Perusina*, *seu Civitatis Plebis Cappellaniæ* 27. *Junii* 1733. *lib.* 83. *Decret. pag.* 294.; Et licet hujusmodi facultatem denegaverit in terminis Oneris Missarum celebrandarum in perpetuum ex fructibus Bonorum legatorum, nè cum certa designatione Missarum numeri ab Oratoribus expetita minuerentur Sacrificia pro modo reddituum per Testatores volita, ut in *Alerien. Legatorum* 21. *Junii*, *& in Aquen. Erectionis Cappellaniæ* 2. *Augusti superioris anni*; cessare nihilominus in hypothesi videtur earumdem resolutionum obex, quùm nulla ex postulata gratia sequatur Missarum imminutio: solumque precibus adversantur Fundatoris mens, & præjudicium Descendentium Agnationis, & Familiæ de Merulis jus habentium ex Testamento, post superventam ætatem annorum decem & octo, assequendi controversam Cappellaniam, dimisso extraneo Possessore, quod sublatum lugerent secuta erectione Cappellaniæ in Beneficium Ecclesiasticum.

Dignabuntur itaque decernere EE. VV.

I. *An sit locus erectioni Cappellaniæ manualis fundatæ a Sacerdote quond. Joanne Merula in Cappellaniam Ecclesiasticam?* & quatenus affirmative.

II. *An omnes illius redditus sint percipiendi a Cappellano, seu potiùs, quæ summa quolibet anno sit investienda, in casu &c.*

Seſſ. 22. cap. 6. de refor.

ROMANA, SEU SABINEN. SUBSIDIORUM DOTALIUM. Cæſar Valentini de Arce Antiqua in Sabinjs Vir ſuis temporibus eloquentia, & legum peritia clarus, in Teſtamento, quod condidit anno 1614., hæredem inſtituit Archiconfraternitatem Sanctiſſimæ Annuntiatæ Urbis, cum onere, præter unam Miſſam ſingulis Menſibus, & unum Anniverſarium quolibet anno celebrandum, erogandi reliquos ſuæ hæreditatis fructus *in collocandis in Matrimonium ſingulis annis in perpetuum tot honeſtis Puellis*. Alias Dotes aſſignaſſe, & ſolviſſe declaravit in eodem Teſtamento *ex ſua pietate, & charitate Uxori Cæſaris Valentini quondam Joannis Matthæi de Terra Arciſantiquæ: & Tyburtiæ Uxori quondam Cyriaci Oddi ejuſdem Terræ: nec non Concordiæ, ſeu Mariæ Uxori Hieronymi Jacobelli de Terra Vacunæ Sabinen. Diœceſis, cui aſſignavit Dotem ſc.* 2000.. Atque Prioribus, & Communitati Arciſantiquæ legavit Domum in Urbe poſitam, cum Fænili, præcipiens, ut ex illorum penſionibus ſcuta centum annua in perpetuum ſolverentur uni de ſua Familia, qui Literarum ſtudiis operam daret, *&*, *quod ex prædictis Domus, & Fænilis penſionibus ſuperfuerit, Filiæ Cæſaris quondam Joannis Matthæi ab eiſdem Prioribus conſervetur uſque ad ſummam ſc.* 1000.; & aſſignatis aliis ſcutis centum annuis pro Salario Magiſtri Grammaticæ in dicta Terra conducendi, ſubjunxit, quod, *ſi plures Filiæ fuerint ejuſdem Cæſaris quondam Joannis Matthæi, præter ſcuta centum, quæ idoneo Familiæ ad Studia prædicta habili, & Magiſtro Grammaticæ ſunt aſſignata, quidquid ſupereſt ex dictis penſionibus, conſervetur ipſi alteri Filiæ eodem modo, quo dictum eſt de prima Filia*.

Ex præſumpta igitur voluntate Teſtatoris, qui adeo ſollicitus fuerat in Dotandis ſuis Conſanguineis, Aquila Bibiana de Valentinis ſexto gradu ab illo diſtans ſupplicavit huic Sacræ Congregationi, ut pro ſuis Spiritualibus Nuptiis dos ſibi conſtitueretur ex prædictis ſubſidiis per Archiconfraternitatem Sanctiſſimæ Annuntiatæ diſtribuendis, & propoſito Dubio = *An, & in qua ſumma aſſignanda ſint Oratrici ſubſidia Dotalia, in caſu &c.* = die 24. Aprilis 1717. Sacra Congregatio reſcripſit = *Affirmative pro ſumma arbitranda ab Eminentiſſimo Præfecto, & amplius* = ut in *lib. 67. decr. pag.* 149., cujus reſcripti vigore, aſſignata illi fuerunt ſc.400., pro conſueta Dote, ut fertur, Monaſterii Arcis Antiquæ, in quo profeſſionem emiſit.

Quumque pro temporalibus Nuptiis Dotem quoque poſtulaſſet Lucretia Valentini Aquilæ Bibianæ Soror, poſt informationem Eminentiſſimi Protectoris, auditus etiam fuit Vicarius Generalis Sabinenſis, qui retulit, pro congrua ejuſdem Puellæ Dote requiri ſaltem ſc.1200., juxta decentiam ſtatus, & Familiæ conſuetudinem, licet illa eleganti forma, & honeſtate fulgeret, & vix attingeret vigeſimum tertium ætatis annum. Et Sacra Congregatio, attentis præ-

prædictis Relationibus, rescripsit die 4. Decembris 1723. *Pro gratia arbitrio Eminentissimi Protectoris, tàm quoad quantitatem, quàm quoad modum solutionis =*, ut *in lib. 73. decret. pag. 638.*; Atque Eminentissimus Protector Dotis quantitatem statuit vigore dicti rescripti in scutis quingentis, quæ postmodum solvenda decrevit eidem Lucretiæ in casu etiam Monachationis.

Alias preces pro simili Dote temporali, & consuetudini, ac moribus Urbis congrua constituenda suis Filiabus obtulit Cæsar Valentinus Junior prædd. Aquilæ, & Lucretiæ Frater; sed illæ rejectæ fuerunt die 28. Septembris 1754., edito rescripto = *Lectum* =. Defuncto autem d. Cœsare, preces renovant illius Filiæ Lucretia, & Prudentia, supplicantes, ut cuilibet assignetur Dos scut. 2000. ex prædictis Subsidiis distribuendis ab Archiconfraternitate Sanctissimæ Annuntiatæ. Et disputant, ordinatam charitatem, & præsumptam Testatoris mentem suadere, ut Subsidia ex illius præcepto distribuenda paupuribus Puellis assignentur ejusdem Consanguineis pro modo congruæ Dotis, ut ponderant *Card. de Luca de Dote disc. 100. num. 5.*, *& in adnot. ad Concil. disc. 21. num. 7.*, *& Rota decis. 98. coram Duran.*, *& in Reatina Applicationis Dotium super negotio principali 13. Junii 1735. coram SS.mo D. N.*, & probatur frequentissimis exemplis similium concessionum factarum ab hac Sac. Congregatione, ut præ cæteris *in Romana Dotium 24. Septembris 1718. lib. 78. pagin. 397.*, *Panormitana Subsidiorum Dotalium 15. Januarii, & 20. Augusti 1735. lib. 85. Decret. pag. 2. & 321.*, *in Romana 28. Januarii 1758. lib. 108. Decret. pag. 41.*, *in Perusina Legati Dotis 4. Martii 1758. lib. 108. Decret. pagin. 98.*, *& in Ferrarien. Subsidiorum Dotalium 22. Novembris superioris anni.*

Et faciliùs annuendum esse petitæ gratiæ arbitrantur: tum quia Testator cum controversis Subsidiis non intellexit prospicere Puellis extraneis pluribus requisitis pollentibus, & ex illorum concursu miserationem excitantibus, quùm solam requisiverit paupertatis prærogativam: tum quia favore Actricum validior elicitur propensioris illius voluntatis præsumptio ex Dotibus ab illo aut in vita solutis, aut in morte suis Consanguineis relictis, & ex asserto posteriori Testamento condito anno 1617. præseferente institutionem perpetui Fideicommissi favore Agnationis, super quo lis pendet in Tribunali A. C.; Inspecta potissimum relative ad proprium statum paupertate Familiæ, quam non videtur controvertere Eminentissimus Protector Archiconfraternitatis in transmissa relatione, quamque respectivam paupertatem ad hunc effectum sufficere probant *Card. de Luca de Dote disc. 174. num. 9. versic. Sed ad alios effectus*, *Ursaya Discept. Eccles. 11. num. 130. tom. 3. par. 2.*, *& Rota coram Durano dicta decis. 98. num. 9.*, *& 10.*; & inspectis insuper specialissimis exemplis superius relatis de Dote constituta

Amitis Oratricum, & aliis tribus Dotibus constitutis affinibus, vel Cognatis hujus pii Testatoris enunciatis in relatione Eminentissimi Protectoris. Nec obstare putant, quod ipsæ sint uno gradu remotiores, quia præsumpta Testatoris affectio ad hunc effectum extenditur ad quoscumque gradus, ut definivit hæc Sacra Congregatio *in Firmana Subsidiorum Dotalium 9. Septembris* 1730. *lib.*80. *Decret. pagin.*233., *in Romana Subsidiorum Dotalium* 8. *Julii* 1752. *lib.*102. *Decret. pag.*254., & tenet etiam *Rota in Perusina Subsidii Dotalis* 2. *Maji* 1704. §. *In quam coram clar.mem. Card. Scotto*.

Denique circa quantitatem petitam scutorum 2000. pro qualibet ponderandum proponunt, nedum opulentiam piæ hæreditatis, quam afferunt reddere annua scuta 1200.: & genus Familiæ propriæ, quam Testator in suo Testamento supponit antiquissimam, & per 360. annos ante conditum Testamentum vigentem in Terra Arcis Antiquæ; sed etiam propriam conditionem, quum natæ sint Romæ ex honesto Causarum Patrono, honesteque vivant juxta decentiam gradus: & exemplum denique earum Amitæ Lucretiæ, pro cujus Matrimonio in Sabinis contrahendo Vicarius Generalis retulit necessariam esse Dotem scut.1200.; itaut excessiva dicenda non sit quantitas scutorum 2000. pro earum qualibet, quùm Romæ commorentur, ibique nupturæ sint, nec habeant Amitæ elegantiam, & floridam ætatem.

Verum Eminentissimus Protector Archiconfraternitatis rogatus de more Sacram Congregationem instructam reddere, & Votum suum aperire, retulit fructus hæreditatis Valentinæ vix attingere annua scuta 800. circiter, & Deputatos Archiconfraternitatis excipere, quod si Oratricum Amitæ, per lineam agnatitiam transversalem cum Testatore in sexto gradu conjunctæ, majora non habuerunt Subsidia, quàm scut.400., & 500., minori indulgentia procedendum sit cum his, quæ altero ulteriori gradu per eamdem lineam a Testatore distant; pro ea vero summa, quam EE. VV. arbitrabuntur, censet demandandam esse subministrationem ad annuas ratas, & in pluribus vicibus, ne interim, quo ex præsumpta æquitate succurritur Conjunctis Testatoris, expoliatæ prorsus remaneant Subsidiis aliæ pauperes Puellæ.

Dignabuntur itaque EE. VV. definire.

An, & in qua summa debeantur Subsidia Dotalia, in casu &c.

Die

Die Sabbathi 25. Aprilis 1761. in Palatio Apostolico Quirinali erit Sacra Congregatio Concilii, in qua, præter alia, proponentur infrascripta Dubia, juxta morem ejusdem Sacræ Congregationis de jure resolvenda.

IN postrema Congregatione habita die 11. currentis mensis Aprilis indecisæ remanserunt quatuor Causæ, quæ sequuntur. Dignabuntur itaque EE. VV. in hodierna Congregatione, reassumpto præcedenti Folio, illas definire.

JANUEN. CAPPELLANIARUM.

Sess. 22. cap. 6. de Reform.

I. *An Sacerdos Joannes Franciscus Piccardi removendus sit a Cappellania, de qua agitur?* Et quatenus affirmative

II. *An Clericus Joseph de Donghis a Testatore vocatus sit ordinandus ad titulum prædictæ Cappellaniæ in Civitate Gadicis, servata Constitutione Innocentii XII. incipien.* Speculatores?

III. *An omnes Cappellani Joannis Augustini Cappelli in loco Vulturis possint celebrare per alios a se ipsis eligendos?* Et quatenus affirmative.

IV. *An a Patribus Carmelitis debeatur Cappellano substituto a Reverendo Emanuele Antonio de Donghis integra eleemosyna pro Missis usque nunc celebratis, & in posterum celebrandis?*

V. *An lapides, quibus onera PP. Carmelitarum dicti Conventus Vulturis inscripta sunt, e celebriori loco in obscurum ab ipsis PP. Carmelitis translati, restituendi sint eodem, quo erant, loco usque a fundatione dicti Conventus, & Ecclesiæ, juxta voluntatem supradicti Joannis Augustini, & Joannis Baptistæ germanorum Fratrum de Cappellis Testatorum, in casu &c.*

Ad I. Affirmative. Ad II. Dilata, & scribatur Episcopo, juxta instructionem. Ad III. IV. & V. Affirmative.

FOROSEMPRONIEN. JURIUM PAROCHIALIUM.

Sess. 21. cap. 4. & 8. de Refor. & sess. 25. cap. 13. de Regul.

I. *An juxta preces bon. mem. Episcopi Palma sit consulendum Sanctissimo pro immediata subjectione Oratorii S. Aldebrandi jurisdictioni Episcopi pro tempore Forosempronien. independen-*

deuter a Capitulo Cathedralis, & a Parocho S. Rocchi? Et quatenus negative.

II. *An constet de situatione Oratorii intra limites Parochiæ S. Rocchi, & valeat Parochus ejus Jus, Curam, & administrationem obtinere, ac in eo jurisdictionem, ac functiones, & jura Parochialia exercere; seu potius jura hujusmodi competant Capitulo.*

III. *An possit idem Parochus in præfato Oratorio decantare Missam, & Populum cum Venerabili benedicere in Festo S. Aldebrandi, atque in diebus Rogationum Processiones ad illud ducere; seù potius facultas hæc peragendi privative ad Parochum competat Capitulo, seu Custodi, qui in præfato Oratorio retinetur?* Et quatenus affirmative ad primam partem.

IV. *An sit locus caducitati, seu ademptioni Legati relicti a bon. mem. R. P. D. Palma?* Et quatenus affirmative.

V. *An sit consulendum Sanctissimo pro derogatione, seu remissione dictæ caducitatis, seu alias indemnitati Oratorii quomodo sit providendum?*

VI. *An, & cui competat receptio Cerei in die Festo Sancti Georgei, & respective aliarum diurnarum oblationum, in casu &c.*

Ad I. Affirmative, juxta modum exprimendum per D. Secretarium. Ad II., & III. Provisum in primo. Ad IV. Negative. Ad V. Provisum in antecedenti. Ad VI. Cereum spectare ad Altare S.Georgei, reliquas vero oblationes spectare ad Oratorium sub administratione Episcopi, & amplius in omnibus.

Sess.22.cap.6. de Reform.

VIGLEVANEN. CAPPELLANIÆ.

I. *An sit locus erectioni Cappellaniæ manualis fundatæ a Sacerdote quondam Joanne Merula in Cappellaniam Ecclesiasticam?* Et quatenus affirmative.

II. *An omnes illius redditus sint percipiendi a Cappellano; seu potius, quæ summa quolibet anno sit investienda, in casu &c.*

Ad I. Negative, & amplius. Ad II. Negative ad primam partem, & affirmative ad secundam, ad formam Testamenti.

RO-

ROMANA, SEU SABINEN. SUBSIDIORUM DOTALIUM. *Sess.22.cap.8. de Reform.*

An, & in qua summa debeantur Subsidia Dotalia, in casu &c.

Affirmative pro summa scutorum quingentorum pro qualibet.

PINNEN. CANONICATUS THEOLOGALIS. Nulla capta fuit resolutio in hac Causa diebus 28. præteriti Mensis Februarii, & 11. currentis Mensis Aprilis, quibus descripta fuit in consueto Folio. Quùm iterum describi contingat in Folio hodiernæ Congregationis, addimus ea, quæ in Libello Capituli interim oblato exponuntur. *Sess.5. cap.1. de Reform.*

Disputat sane Capitulum, sibi competere jus eligendi ad Præbendas Canonicales vacantes in Mensibus Ordinariis: institutionem vero, & confirmationem, fatetur, spectare ad Episcopum. Et quùm Præbenda Theologalis, ex præscripto Constitutionis *Pastoralis Officii* san.mem. Benedicti XIII. relatæ post *Concil. Roman. append.* 2., sit conferenda *magis idoneo in formali Concursu ab Examinatoribus renunciato, eo plane modo, quo Parochiales Ecclesiæ conferuntur*; ideo prætendit, etiam quoad Theologalem, ipsum eligere posse Digniorem ex approbatis in Concursu, reservata collatione Episcopo; quia in Parochialibus, quibus Præbenda Theologalis æquiparatur in dicta Constitutione Benedictina, si jurispatronatus Ecclesiastici sint, ad Patronum spectat eligere Digniorem, quando institutio datur ab Episcopo: & Episcopus præelectionem habet solum, quando institutio danda est ab alio Collatore, cui Patronus præsentat electum ab Episcopo: juxta censuram Sacri Concilii Tridentini *sess.24. cap.18. de reform.*

Huic objecto respondens Promotor Fiscalis, alia proponit loca Sacri Concilii Tridentini *in cap.1. sess.5., & cap.8. sess.24. de ref.*, quibus soli Episcopo tribuitur facultas eligendi Canonicum Theologum, & Canonicum Pęnitentiarium; pluresque adducit resolutiones Sacræ hujus Congregationis, quæ præsertim in una *Aretina* 31. *Julii* 1627. censuit *jus electionis Personę, cui conferenda est Præbenda Theologalis, spectare ad Episcopum, juxta declarationes antiquas*, ut *in lib.13. Decret. pag.301. ter.*, quamvis regulariter in illa Ecclesia electio Canonicorum pertineret ad Capitulum, & confirmatio, seu institutio ad Episcopum, ut testatur *Barbos. de Canon. capit.27. num.15.*: & rursus in *Salernitana* 4. *Aprilis* 1637., quùm quæsitum fuisset, ad quem spectaret electio

ctio, & collatio Præbendæ Theologalis vacatæ de Mense Ordinario in Ecclesia Cathedrali Salernitana, an ad illius Capitulum in vim immemorabilis suæ consuetudinis eligendi ad Canonicatus vacantes in Mensibus Ordinariis, seu potiùs ad Archiepiscopum? eadem Sacra Congregatio rescripsit = *Electionem Personæ Theologi ad solum Eminentissimum Archiepiscopum spectare; collationem vero Præbendæ ad eum, ad quem ante idem Concilium spectabat* = ut *in lib.* 15. *Decret. pag.* 512.

Nec avellendum esse, subditur, ab Episcopo jus eligendi, ex lege indicta in præfata constitutione Benedictina præbendam Theologalem conferendi = *Eo plane modo, quo Parochiales Ecclesiæ conferuntur*. Quia in una *Cremonen. Erectionis Præbendæ Theologalis*, quùm Episcopus supplicasset pro facultate erigendi quoddam Beneficium in Præbendam Theologalem, & quæsitum quoque fuisset de jure eligendi Canonicum Theologum ad tramites dictæ Constitutionis Benedictinæ, *die* 15. *Martii* 1727. per summaria precum fuit rescriptum = *Beneficium vacans esse erigendum in Canonicatum Theologalem: Electio autem Personæ fiat ab Episcopo, & Canonici eidem præsentent Personam ab ipso electam, ut eam instituat* = ut *in regestr. Decr.* Et licet repropoſita Causa die 2. Julii 1729., Sacra Congregatio denegaverit facultatem erigendi dictum Beneficium in Theologalem, & ideò opus non fuerit definire subalternum Dubium de jure eligendi; attamen satis ad rem opportune in consueto Folio animadvertitur *in §. fin.* =, *quod dicta Constitutio solum in litera parificat Præbendam Theologalem Parochialibus quoad modum conferendi per Concursum, & quoad jus passivum Personæ eligendæ, ut scilicet eligi debeat, qui in formali Concursu magis idoneus renunciatus fuerit, prout servatur in Parochialibus, nil autem dicit de jure activo eligendi Digniorem*, ut *in Thesaur. resol. tom.* 4. *pag.* 321.; Cessante autem super jure activo eligendi nova legis sanctione, non facile inducta dici potest juris primævi correctio.

In alia pariter *Salernitana Canonicatus Pænitentiarii*, de quo Constitutio Benedictina præcipit eadem ipsa, quæ de Canonicatu Theologali, quùm disceptatum fuisset super intelligentia dictæ Constitutionis, Sacra hæc Congregatio ad Dubium, quod erat = *An & quomodo sit facienda collatio Canonicatus Pænitentiarii?* = die 21. Julii 1753. rescripsit = *Electionem faciendam esse ab Archiepiscopo favore Personæ magis idoneæ ab Examinatoribus renunciatæ in Concursu: præsentationem vero ejusdem Personæ faciendam esse a Capitulo* = & die 1. Septembris ejusdem anni responsum fuit = *In Decisis, & amplius* =, ut *in lib.* 103. *Decr. pag.* 293. & 371.

Pertinet itaque ad EE. VV. definire.

An Electio ad Canonicatum Theologalem fieri possit a Capitulo favore sibi magis benevisi inter plures approbatos in Concursu; seù potiùs

tiùs

tius præelectio, & approbatio in eodem Concursu, & collatio privative spectet ad Episcopum, in casu &c.

Præelectionem, & collationem spectare ad Episcopum: præsentationem vero spectare ad Capitulum: & amplius.

NULLIUS, SEU SUBLACEN. FUNERUM. Precibus oblatis huic Sacræ Congregationi Patres Minores Reformati Terræ Sublaci conquesti sunt de Capitulo Collegiatæ, & Parochialis Ecclesiæ S. Andreæ ejusdem Loci, quod plura moliretur, ut Parochianos suos retraheret ab electione Sepulturæ in eorundem Reformatorum Ecclesia. Datis de more Literis ad Vicarium Generalem Eminentissimi Abbatis Commendatarii, retulit ille, alia, de quibus Capitulum insimulatur, non vera esse, alia de jure permissa. Capitulum quoque speciale dedit mandatum, quo in actis declaratum est, ipsum obstitisse numquam, nec obstare, quominus sui Parochiani pro libitu Sepulturam eligant in Ecclesia Reformatorum: neque Sepulturam in eadem Ecclesia Eligentibus denegasse, aut denegare Animæ commendationem in supremo vitæ discrimine, & consuetum Campanarum sonitum post mortem: uti obiiciebatur a Patribus Reformatis. Quoad reliquas igitur quæstiones sex concordata fuerunt Dubia, quæ nunc proponuntur.

Sess.25. cap. 13. de Refor.

Et primo differunt Patres Reformati, solum Parochum jus habere interveniendi ad Funera: & dum Cura habitualis residet penes Capitulum, vel Collegium, eum dumtaxat a Funeribus excludi non posse, qui actualem Curam pro Collegio exercet, ut firmant *Barbos. de Parochis part.3.cap.26. n.57. & 62., Card. Petra ad Const.2. Clementis IV. n.23. & 24. tom.3.pag.399., & Rota in Ruben. Juris Tumulandi 27. Aprilis 1731. §. Prætensio, & §. Idque coram Sanctissimo Domino Nostro, & 6. Junii 1732. §. Hanc sane coram clar. mem. Card. Millino*: ideòque non licere Capitulo, si ab Hæredibus non invitatur, interesse associationi Cadaverum, quæ tumulantur in ipsorum Ecclesia, sed Funerum pompam relinquendam esse arbitrio Hæredum, ut sæpe definitum est tùm a Sacris Congregationibus Episcoporum, & Regularium, ac Sacrorum Rituum, tùm ab hac Sacra Congregatione *in Materana Funerum 13. Novembris 1660. ad II. Dub. lib.22. Decr. pag.325., in Novarien. Funerum, & Jurisdictionis 15. Martii 1704. ad IX. Dub. lib.54. Decr. pag.93., in Cotronen. Juris Funerandi 3. Septembris 1707. ad I. Dub. lib. 57. Decr. pag. 332., & in Comen. Funerum 19. Decembris 1750. ad III. Dub. lib.100. Decr. pag.487.*

Capitulum autem non inficiando prædictam regulam, defendit, morem specialem non esse quoad Cadavera tumulanda in Ecclesiâ Reformatorum; sed a tempore, cujus initii memoria non extat, ipsum consuevisse, etiam non invitatum, intervenire associationi Cadaverum suorum Parochianorum, etiam pauperum, in ætate adulta decedentium; quæ sive in ipsa Ecclesia Collegiata, sive in aliis quibuscumque Ecclesiis Oppidi sepeliuntur, ut plures affirmant Testes; & eorum tres cum omnibus fere requisitis *Glossæ in cap.1. verb. memoria de præscr. in 6.*, quibus cæteroquin deest examen formale; Et ideò immemorabilem consuetudinem, quæ præsumptionem inducit assignationis emolumentorum Funeralium loco decimarum, immutandam non esse, uti de jure non reprobatam; ad tradita per *Passerin. de stat. homin. quæst.187. art.4. num.184. tom.2.*, & concordat rescriptum hujus Sacræ Congregationis eandem immemorabilem præservans *in Papien. Funerum 12. Decembris 1665. lib.24. decr. pag.678.*

Et eo magis servandam esse, putat, consuetudinem, quia, exceptâ quarta Funerali de jure debita Ecclesiæ Parochiali pro Funeribus Parochianorum in alia Ecclesia peragendis, etiam sine interventu Capituli, ipsum, ubi ab Hæredibus non invitetur, nihil percipit, nullùmque habet emolumentum pro associatione Cadaverum, præter Candelam à singulis Capitularibus ad manus deferendam, ut testatur Vicarius Generalis in transmissa relatione; Hæc autem gratuita associatio prohiberi nequiret, etiam seposita consuetudine, ut tenet *Passerin. de stat. homin. d. quæst.187. art.4. num.189. in fin.*

Contendunt insuper Patres Reformati, tollendum esse abusum, quod Capitulum interveniens associationi Cadaverum tumulandorum in eorundem Patrum Ecclesia Funus deferat in Ecclesia Sanctæ Mariæ ad Nives extra Portam Sublacensem: quodque alter ex Beneficiatis, qui loco Parochi Funus comitatur usque ad Ecclesiam tumulantem, emolumentum exigat juliorum trium: & quod singulorum Canonicorum emolumentum, quando Capitulum ex voluntate Hæredis progreditur usque ad dictam Ecclesiam tumulantem, prætendatur in juliis duobus, Præpositi autem, ac Hebdomadarii in juliis tribus. Quia defendunt, Synodum Diœcesanam præscribere *cap. 28. num.3.*, ut omnes Funus comitantes Cadaver associent ad Ecclesiam tumulantem, & Exequiis intersint, sub pœna ammissionis Eleemosynæ illius Funeris: & generaliter de jure cautum esse, quod Cadavera sepellienda in Ecclesiis Regularium à Parocho associentur usque ad limen Ecclesiæ tumulantis, juxta resolutiones hujus, & aliarum Sacrarum Urbis Congregationum relatas per *Lantusch. in Theatr. Regular. verb. Exequiæ num.8.*, *& in Supplement. verb. Associatio sub num.5.*, & notant *Panimoll.*

noll. decis.1. annot.10.num.18., *& Rota coram Ratto decis.* 84. *num.6.*: Emolumentum autem Funerum associandorum ad Ecclesias Regulares, etiam extra Loci Mœnia existentes, majora esse non posse, quàm in Funeribus explendis in Ecclesia Parochiali, tum respectu Parochi, ut præscribitur *in Constitut.*23.sa.me. Urbani VIII., & *in Constit.*58. sa.me. Clementis X.*Bullar.Cherub.*, & definivit hæc Sac.Congregatio *in Hortana Funerum 3.Aprilis* 1745.*lib.95.Decret.pag.*145. & antiquioribus resolutionibus collectis tradunt *Lantusch. in dicto Supplem. ad Theatr.Regular. verb.Associatio pagin.*623. *ad 626.*, *& Matthæuc. offic.Cur.Eccles. cap.*20. *num.6.*, tum respectu Capituli, & aliorum de Clero Sæculari, ut definivit Sacra Congregatio Episcoporum, & Regularium in *Lucerina Funerum* 22.*Septembris* 1702.relata per *Vrsaya discept. Eccles.tom.*1.*par.*2.*discept.*28.*num.93.*

Sed Capitulum iisdem, qui superius enunciati sunt, Testibus probat, immemorabilem consuetudinem associandi usque ad Ecclesiam Sanctæ Mariæ ad Nives Cadavera Defunctorum, quæ sepeliuntur in Ecclesia Reformatorum, nisi aliter Hæredes præscribant, & in illa Exequias celebrandi cum recitatione Nocturni Defunctorum, post cujus absolutionem alter ex Beneficiatis loco Parochi semper consuevit Funus prosequi usque ad Ecclesiam tumulantem: eandemque consuetudinem vigere quoad Cadavera sepellienda in Ecclesiis Capuccinorum, & Benedictinorum extra Locum pariter existentibus, quarum respectu præmissa omnia absolvuntur in altera Ecclesia S. Sebastiani prope Mœnia Oppidi posita. Et hanc consuetudinem, putat, haud improbatam esse in jure; quùm sæpe definitum sit, posse vigore consuetudinis, aut de consensu Hæredum, Cadavera Defunctorum deponi in alia Ecclesia, antequam transferantur ad Ecclesiam tumulantem, ut referunt *Pignatell.consult.*48. *num.*7. *tom.*3., *& Vrsaya disceptat.*28.*num.*33. *& seq. tom.primo part.*2., *& discept.*25.*num.*25.*tom.*5.*part.*2.

Emolumenta verò pro associatione Cadaverum usque ad prædictas Regularium dissitas Ecclesias, ab immemorabili pariter consueta fuisse præstari, contendit, in juliis tribus quoad Beneficiatum loco Parochi accedentem, & quoad Præpositum, ac Hebdomadarium, & in juliis duobus quoad singulos Canonicos, ratione longioris itineris, ut deponunt supradicti Testes; quamobrem reprobari non posse eleemosynam consuetam, quùm non adsit taxa Synodalis aliter statuens, ut post Textum *in cap. ad Apostolicam* 42. *de Simon.* præscribit Rituale Romanum *titulo de Exequiis vers.caveant*. Nec officere arbitratur generalem juris regulam præscribentem uniformem exactionem emolumentorum pro associatione Cadaverum sive ad Ecclesias Seculares, sive ad Ecclesias Regularium; quùm intelligenda sit de majori emolumento prætenso in odium Regularium, pro retrahen-

 dis

dis Fidelibus ab electione Sepulturæ in eorum Ecclesia, ut explicat *Piton.disceptat.Eccles.*50.*num.*22., non autem si exigatur majus emolumentum ratione longioris itineris, ut præscribit Statutum Cleri Romani *de Mercede associationis Funer.cap.*6. §.11., & generaliter de jure tradunt *Monacell. tom.*4.*Supplement.ad tom.*2.*n.*123., *& Ursaya discept.Eccles.* 28. *num.*63. *& seq. tom.*1. *part.*2., & innuunt rescripta hujus Sacræ Congregationis *in Tusculana Funerum* 24. *Julii* 1734. *ad IV. Dubium lib.* 84. *Decretor.pag.* 363.; *& in Auximana, seu Lauretana Funerum* 24. *Martii* 1753. *ad III. Dubium lib.*103. *Decret.pag.* 95. Et quod major debeat esse eleemosyna Parochi, aut ejus Substituti, quàm aliorum Funera comitantium, innuit *Piton. d.discept.Ecclesiast.*50. *num.*22., & definivit hæc Sacra Congregatio *in Faventina quartæ Funeralis* 18.*Junii* 1735. *ad II. Dub.lib.*85.*Decret.pag.* 217.

Demum autumant Patres Reformati, pro Funeribus in eorum Ecclesia explendis prætendere non posse Canonicos candelas majores, vel æquales illis, quæ dantur Regularibus, quùm pondus Ceræ distribuendæ repositum sit in arbitrio Hæredum, ut definivit Sacra Congregatio Episcoporum, & Regularium *in Placentina* 16. *Decembris* 1661. *ad II. Dubium* relata per *Matthæuc.Offic.Cur. cap.*20. *sub num.*4., & hæc Sacra Congregatio *in Novarien. Funerum, & Jurisdictionis* 15. *Martii* 1704. *ad III.Dub. lib.*54. *Decret. pag.* 93., *& in Comen. Funerum* 19.*Decembris* 1750.*adIV.Dub.lib.*100.*Decr pag.*487. nec licere Sacristæ Ecclesiæ Collegiatæ stipendium julii unius exigere ab Hæredibus pro singulis Cadaveribus tumulandis in Ecclesia Reformatorum, contra censuram *Text.in cap.*8. *de Simon.* vetantis aliquid exigi pro Sepultura. Capitulum verò reponit, sibi, cui præcedentia competit supra Regulares, æquales saltem, nisi majores candelas deberi ex honestate, & congruentia, a quibus regulari debet Hæredum arbitrium, ad tradita per *Pignatell. consultat.* 48. *num.* 14. *tom.* 3., *Ceccoper. lucubrut. canonic. tom.* 2. *lib.*4. *tit.*14. *num.* 47. *&* 54., *& Bass. de Sodalit. quæst.*5. *sub num.*12.; & stipendium julii unius deberi Sacristæ pro Funeribus ubicumque explendis, quando ad Sacra peragenda de mandato Hæredum ab eo invitantur omnes Sacerdotes Oppidi, ut referunt Testes, quod improbari nequit, tamquam correspectivum incommodo, & labori vocationis Sacerdotum, & extraordinariæ assistentiæ præstandæ multiplici Missarum celebrationi.

His autem perpensis dignabuntur EE.VV. definire.

I. *An Capitulum Ecclesiæ Collegiatæ, & Parochialis S. Andreæ, etiam non invitatum ab Hæredibus Defunctorum, possit intervenire associationi Cadaverum propriorum Parochianorum in Ecclesia S.Francisci sepelliendorum; seù potiùs soli Præposito, & Parocho liceat intervenire?*

II. *An dictum Capitulum accedens ad Funus semper, & quandocum-*

eumque teneatur associare Cadaver usque ad januam Ecclesiæ S.Francisci; seu potiùs liceat illud associare usque ad Ecclesiam S.Mariæ ad Nives situm extra Terram Sublaci, commissa ulteriori associatione alteri ex Beneficiatis dictæ Collegiatæ? & quatenus affirmative ad secundam partem.

III. *An dicto Beneficiato Stola induto, & associanti Cadaver unà cum Religiosis ab Ecclesia S.Mariæ ad Nives usque ad januam Ecclesiæ S.Francisci, liceat exigere ab Hæredibus Defunctorum emolumentum juliorum trium?*

IV. *An Capitulo ex voluntate Hæredum associante Cadaver usque ad januam Ecclesiæ S.Francisci, solvi debeat singulis Canonicis stipendium juliorum duorum: & Præposito, ac Hebdomadario stipendium juliorum trium?*

V. *An iisdem Præposito, & Canonicis in hisce associationibus Cadaverum distribui debeant candelæ æqualis ponderis, ac distribuuntur Religiosis?*

VI. *An occasione tumulationis alicujus Cadaveris in Ecclesia S. Francisci liceat Sacristæ Collegiatæ, & Parochialis Ecclesiæ exigere ab Hæredibus Defunctorum stipendium julii unius, in casu &c.*

Non proposita cum reliquis.

CIVITATIS CASTELLI CAPPELLANIARUM. Testamento, quod condidit die 26.Novembris 1706., Comes Raynerius Montemarte Hæredem in semisse instituit Altare Beatæ Mariæ Virg. nuncupat. *del Parto* in Ecclesia PP. Servitarum Civitatis Castelli, cum onere trium Missarum qualibet hebdomada celebrandarum a Cappellanis pro tempore eligendis: in altero semisse instituit Altare, sive Cappellam Beatæ Mariæ Virginis nuncupat. *de Casceri* prope Mœnia Civitatis, cum onere pariter trium Missarum in hebdomada a Cappellano pro tempore celebrandarum. In Cappellanum autem Cappellaniæ *del Parto* ipse Testator nominavit Abbatem Antonium Leonardi, post cujus obitum ad Cappellaniæ assequutionem vocavit Filios Blasii Leonardi, *e Figli de' Figli, e Descendenti loro in infinito*; subdens = *E quando vi sia di detta Famiglia alcun Chierico, possa servirsi di detta Cappellania per Patrimonio a promoversi a Sacri Ordini*. Facultatem quoque indulsit in alia quacumque Ecclesia celebrandi, vel celebrare faciendi dictas Missas, quoties *detto Cappellano sopranominato, e gli altri di detta Casa, che succederanno in detta Cappellania, si trovassero assenti dalla Città*; & onus curandi bona Cappellaniæ imposuit *ad esso Cappellano come sopra nominato, ed agli altri Successori di detta Casa*.

Sess.22. cap.8, & sess.23. cap.6 de reform.

Cap-

Cappellanum verò alterius Cappellaniæ *de Casceri* esse voluit Canonicum Josephum Cataldi. Et de utraque Cappellania disposuit his verbis = *Quali Cappelle, o Legati pii, benche abbino da essere perpetue, tuttavia dico, e dichiaro, che devino onninamente intendersi, e considerare, come che se fossero Legati pii, e non altrimenti: di modo tale che quelle non siano soggette ad alcuna Regola di Cancellaria &c.; Anzi voglio, che i primi Cappellani, come sopra da me nominati, e gli altri successivamente, precedente il semplice assenso di Monsignor Vescovo pro tempore, possino di propria autorità prendere il possesso di dette Cappelle respettivamente, e de' Beni ad esse assegnati, o quello ritenere liberamente, o riceverne i frutti: Volendo, che i Cappellani nominati come sopra, e gli altri da succedere siano esenti da ogni spesa di Bolle, istituzione: dichiarando, che devino esser considerati, come Legati pii perpetui, altrimenti non averei così testato.*

Denique procedens ad dispositionem Jurispatronatus activi ita prosequitur = *Circa poi il Juspatronato da nominare de' Soggetti della Casa, e Famiglia del sudetto Signor Leonardi, e doppo la morte del sudetto Signor Canonico Cataldi, voglio, ed intendo, che spetti, ed appartenga al Signor Marchese Gio: Matteo Borbone del Monte, e doppo di esso al maggior nato de' suoi Figli viventi, e de' Figli de' Figli, e loro Discendenti in infinito, e loro Successori, salva sempre la prerogativa de' maggior nati. Mà in evento, che in alcun tempo vi fossero Chierici de' Discendenti, e Figli de' Figli in infinitum di detto Signor Biagio Leonardi, voglio, intendo, e commando, che questi, o alcuni di loro debbano sempre, ed in perpetuo preferirsi ad ogni altro, e debbano succedere per Cappellani alle dette Cappelle, e Legati pii; Ed i Compatroni come sopra nominati non possino, nè debbino impugnare, nè ritardare la consecuzione delle dette Cappelle a i Discendenti di detto Signor Leonardi, benche siano semplici Chierici, sotto qualsivoglia pretesto, perchè così è la mia precisa volontà, ed intenzione, altrimenti non averei testato in questa conformità.*

Utramque Cappellaniam nunc possidet Philippus Leonardi ætate provectus; & ne post hujus obitum Marchio del Monte Patronus alios præsentaret, Petrus Bonavisa Vir Mariæ Magdalenæ Leonardi, quæ est dicti Philippi ex Fratre, Blasii autem Leonardi ex Filio Neptis, preces obtulit SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO, quibus postulabat, aut habilem declarari pro assequutione dictarum Cappellaniarum, aut habilem fieri ex dispensatione suum, & dictæ Mariæ Magdalenæ Filium natum die 28. Augusti 1759. Precibus autem ad hanc Sacram Congregationem remissis, auditus fuit Episcopus, qui præmissorum veritatem confirmat. Quùmque interea alter Filius natus sit dd. Conjugibus die 10. Septembris proximè præteriti, utriusque nomine instantia nunc renovatur.

Et

Et primo declarari postulatur, Cappellanias, de quibus agitur, non esse Ecclesiasticas, sed merè Laicales; ne dum quia Testator apertè dispofuit, eas habendas esse, *come che se fossero Legati pii, e non altrimenti*, sed insuper quia deficit Episcopi auctoritas, quam Testator non solum non requisivit in erectione, sed imo expressè vetuit eam adhiberi in institutione; & sine qua dari nequit Beneficium Ecclesiasticum, ad tradita per *Garz. de Beneficiis par.* 1. *cap.* 2. *num.* 211., & definivit hæc Sacra Congregatio in *Ferentin. Cappellaniarum* 22. *Augusti, & 19. Novembris* 1750. *lib.* 100. *Decret. pag.* 324., *&* 488.

Nec dubitari posse, contenditur, Filios dictæ Mariæ Magdalenæ Leonardi, licét per medium Fœminæ Descendentes à Blasio Leonardi, reputandos esse passivè vocatos ad dictas Cappellanias, ad quas Testator vocavit Filios Blasii Leonardi, *e Figli de' Figli, e Discendenti loro in infinito*; quorum appellatione veniunt etiam masculi Descendentes per medium Fœminæ, juxta vulgatam theoricam *Fulgosii consil.* 85., non obstantibus verbis = *Famiglia* = vel = *Casa* = a Testatore in dispositione intermixtis; quia vel intelligenda sunt ad designandum stipitem, vel inutilia redduntur a postrema Testamenti parte; in qua Testator sine ulla mixtura Domus, vel Familiæ, simpliciter vocavit *Descendenti*, *e Figli de' Figli in infinito di detto Signor Biagio Leonardi*.

Pro hujus autem generis Cappellaniis assequendis habiles asseruntur etiam Infantes; quùm illas Testator declaraverit habendas esse pro simplici Legato pio, cujus sunt capaces etiam Fœminæ; & quatenus requiratur qualitas Clericalis pluries enunciata in Testamento, petitur dispensatio, quæ sæpe concessa fuit Pueris etiam bimis, trimis, vel quadrimis; quando præsertim non concurrunt alii passive vocati habentes qualitates requisitas, juxta exempla a me relata in Foliis Causæ *Neritonen. Abbatiæ* 19. *Aprilis*, *&* 22. *Novembris superioris anni*.

Definire itaque dignabuntur EE. VV.

I. *An Cappellaniæ, de quibus agitur, sint merè Laicales, sive Ecclesiasticæ?*

II. *An constet de Patronatu passivo?* & quatenus affirmative.

III. *An sit locus dispensationi, in casu &c.?*

IMOLEN. DISTRIBUTIONUM. Quùm de erigenda in Insignem Collegiatam Ecclesia Parochiali S. Jacobi Terræ Lugi ageretur, Comes Franciscus Bolis pollicitus est Dotem annui redditus scutorum quadraginta pro constituenda Præbenda Archidiaconali de Jurepatronatus suæ Domus; & in partem expensarum erectionis contulit scuta 150., cum obligatione concurrendi etiam ad alias communes expensas in posterum faciendas, quatenus ipse

Sess. 22. *cap.* 3. *de Reform.*

ipſe in Archidiaconum eligendus partici paret cum aliis de diſtributionibus = *ogni qual volta però partecipi delle Diſtribuzioni* = , ut legitur in Inſtrumento die 24.Maii 1734. ſtipulato.

In Literis autem erectionis Collegiatæ anno 1734. expeditis, ſan. mem. Clemens XII. nedum aſſignavit Præpoſito, Canonicis, & Manſionariis omnia Eccleſiæ Bona per modum quotidianarum Diſtributionum inter eos partienda, ſed etiam approbavit fundationem hujus Præbendæ Archidiaconalis ex Dote conſtituenda a dicto Franciſco Bolis *annui redditus viginti duorum Ducatorum auri de Camera*, ut in illis enunciatur: illamque per Ordinarium conferri præcepit eidem Franciſco, iterum enunciato illius valore vigintiduorum Ducatorum auri de Camera, *etiam computatis Diſtributionibus quotidianis, aliiſque incertis*.

Ad formam earundem Literarum, & præcedentis promiſſionis, ſequenti anno 1735. Franciſcus Bolis exaravit Mandatum Procuræ pro aſſignatione bonorum annui redditus ſcutorum 40. pro dote hujuſmodi Præbendæ Archidiaconalis = *Con queſto però, che detto Illuſtriſſimo Signor Coſtituente, e ſuoi Signori Succeſſori debbano, e poſſano partecipare de' frutti delle Diſtribuzioni, che partecipano gli altri Signori Canonici partecipanti di detta Inſigne Collegiata* =. Quibus tamen conditionibus per Ordinarium admiſſa fuerit aſſignatio, & quomodo data ſit inſtitutio Archidiaconatus eidem Franciſco, nullis documentis probatur.

Verùm anno 1741. ſan.mem. Benedictus XIV. eandem Collegiatam S. Jacobi, & alteram SS. Mariæ, & Hilarii ſuppreſſit, novamque Collegiatam erexit in eadem Eccleſia S. Jacobi in poſterum denominanda SS. Petronii, & Proſperi, cum translatione, & aſſignatione omnium jurium, & bonorum utriuſque ſuppreſſæ Collegiatæ, & cum præfinitione certi numeri Canonicorum effectum habitura poſt obitum Capitularium tunc exiſtentium. Et in Literis Apoſtolicis hujus novæ erectionis cautum fuit, quod Archidiaconus perciperet ſui Archidiaconatus fructus, *qui illi ſemper, & perpetuo reſervati remaneant*; alii verò Capitulares, uſque quo effectum haberet præſcripta reductio illorum numeri, inter ſe dividerent Eccleſiæ redditus per modum Diſtributionum, *ad quas etiam dictus Archidiaconus, prout antea, & uſque nunc peractum fuit, admittatur*; poſt ſequutam autem numeri reductionem, præcipitur diviſio Fructuum in totidem Præbendas, illarumque aſſignatio ſingulis Capitularibus, excepto Archidiacono particularem dotem habente: hac tamen lege, ut de fructibus *Præpoſituræ, Prioratus, Archidiaconatus, & Archipresbyteratus tertia pars*, aliarum vero Præbendarum medietas in uſum Diſtributionum quotidianarum, inter eos pro modo ſervitii dividendarum, convertantur.

In

In Visitatione tamen anni 1753., licèt nondum sequuta esset prædicta Canonicorum reductio, Episcopus decrevit separationem tertiæ partis fructuum Archidiaconatus, illiusque conversionem in usum quotidianarum Distributionum pro modo servitii ab Archidiacono lucrandarum, ad formam sanctionis Conciliaris *cap.3. sess.22. de reformat.*. Reclamavit Archidiaconus ad hanc Sacram Congregationem; &, post auditum de more Episcopum, Causa nunc proponitur tribus collecta capitibus. Et disputat Archidiaconus, ob fundationem sui Archidiaconatus cum lege participandi de communibus Distributionibus, locum non habere censuram Conciliarem, quæ legi fundationis non derogat, ut notant *Garz. dè Benefic. part.3. cap.2. num.493.*, *& Barbos. de Canon. cap.21. num.25.*, *& ad Concil.Trident. sess.21. cap.3. num. 9.*; minusque potuisse Episcopum anno 1753., nondum sequuta reductione numeri Canonicorum, separare tertiam partem fructuum Archidiaconatus contra expressam literam Bullæ Benedictinæ, quæ separationem hujusmodi præcipit solum post eandem numeri reductionem: sed ob clausulam *sui lata*, & decretum irritans in Bulla contentum, penitus inefficacem remanere factam separationem. Contendit quoque vigore fundationis, & vigore Literarum Apostolicarum tum san.mem. Clementis XII., tum san.mem. Benedicti XIV., participare posse de communibus Distributionibus; & ideò non teneri ad restitutionem Distributionum perceptarum, sed demandandam esse sui favore consignationem aliarum Distributionum, quas lucratus est ratione præstiti servitii, juxta censuram *Textus in cap.unic. de Cleric.non.residen.in 6.*, *& Sacri Conc. Trident. sess.24. cap.12. vers.Præterea de Reformat.*, & quas petere potest usque ad triginta annos, ut firmat *Monet. de Distribut. quotidian. par.3.quæst.3.n.18.& 19.*

Episcopus autem in transmissa relatione suum tuetur decretum, quod ideò factum asserit, quia comperiit in Visitatione, Archidiaconum aut numquam, aut rarissimè Choro interesse; illudque jure fieri potuisse defendit, quia neque lex Fundationis, quæ non exhibetur, neque Literæ Erectionis primæ Collegiatæ S. Jacobi enunciantes valorem fructuum unà cum Distributionibus in annuis ducatis 22. auri de Camera, juxta quantitatem dotis constituendæ a Francisco Bolis, ut supra relatum est, jus aliquod expresse tribuunt Archidiacono participandi de communibus Distributionibus: & quia aliæ Literæ Erectionis novæ Collegiatæ SS. Petronii, & Prosperi non absolutè, sed præsuppositivè loquentes, *prout antea, & usque nunc peractum fuit*, suffragari nequaquam possunt Archidiacono, qui neque antea, neque postea participavit unquam de Distributionibus communibus usque ad ann.1755., quo primum de illis cæpit participare, juxta duorum Canonicorum Testimonium ab Episcopo transmissum. Nec obstare censet Literas Apostolicas

Erectionis novæ Collegiatæ demandantes hujusmodi separationem solum post sequutam reductionem numeri Canonicorum; tum quia in illis processum fuit cum erroneo supposito, quod participaret Archidiaconus de Distributionibus communibus: tum etiam quia in illis demandatur separatio ad usum Distributionum cum jure addicendi interessentibus Fallentias absentium, uti præscriptum est a Sacro Concilio Tridentino *sess.21. cap.3. de Reformat.*, & propterea impedire nequeunt separationem cum applicatione Fallentiarum favore Fabricæ Ecclesiæ, juxta aliam Concilii censuram *in sess.22. cap.3.*, quam habere locum in Dignitatibus habentibus Præbendam haud constitutam ex Bonis Ecclesiæ, tradunt *Fagnan. in cap. Quia nonnulli num.* 12. *& sequen. de Cleric. non residen.*, *Garz. de Beneficiis part.* 3. *cap.*2. *num.*465. *vers.quinto*, & *san.mem. Benedict. XIV. instit. Eccles.*107. *num.*41.

Erit itaque ab EE. VV. definiendum:

I. *An decretum Reverendissimi Episcopi super segregatione tertiæ partis Fructuum Præbendæ Archidiaconalis sit confirmandum, vel infirmandum?* & quatenus affirmativè ad primam partem.

II. *An, & pro quo tempore Archidiaconus Bolis teneatur dictam tertiam partem fructuum Massæ Distributionum restituere?* & quatenus negativè.

III. *An sit locus restitutioni Distributionum quotidianarum ab Archidiacono perceptarum, vel potius solvendæ eidem sint Distributiones in aliis annis non perceptæ, in casu &c.*

Sess.22. cap.8. de Reform.

SPOLETANA SUBSIDII DOTALIS. Testamento, quod condidit anno 1652., clar. mem. Cardinalis Faustus Poli tunc Episcopus Urbevetanus unum reliquit Subsidium Dotale quolibet anno distribuendum in Castro Usinei, ut dotaretur *una Zitella di Usigni da cavarsi a sorte per Bussola in conformità de' Capitoli da farsi da me per Scrittura a parte*, ut inquit in Testamento, subdens = *Ed in caso io non facessi detti Capitoli, voglio quelli possa fare il Signor Sesinio Poli mio Nipote, al quale in virtù della presente disposizione dò, e concedo ogni facoltà di formare detti Capitoli, come più ad esso parerà, e piacerà, sopra il modo, e forma da osservarsi nel farsi il Bussolo, ed estrazione di detta Zitella, e maritaggio di essa, con quelle condizioni, e clausole, che ad esso Signor Sesinio parerà, e così in ogni altra cosa, che sopra di ciò potrà occorrere.*

Capitula hujusmodi non a Testatore, sed a SisinioNepote facta asseruntur anno 1695., juxta exemplar descriptum in quodam Libro nuccupato *Maritaggio*; & in illorum primo statuitur qualitas Puellarum eligendarum, *cioè, che siano native di Usigni, o Figliuole di Padri, e Madri che abbiano abbitato per lo spazio di otto anni in Usigni, e che ancora vi abbitino*: in postre-

ma

ma tamen eorumdem Capitulorum oratione declaratur, ea facta esse, *a beneficio delle povere Zitelle d'Usigni*. Quùm tamen eadem Capitula non essent subscripta a Sisinio; Paulus Poli mediatus hæres Cardinalis illorum confirmationem postulavit ab hac Sacra Congregatione, cui exhibuit integrum illorum tenorem cum suprarelatis verbis, & in precibus tunc porrectis loco particulæ disjunctivæ = *o* =, legitur particula conjunctiva = *e* = *cioè che siano native d'Usigni, e Figliole di Padre, e Madre, che abbiano abbitato per lo spazio di otto anni in detta Terra* =. Post semel, iterumque auditum Episcopum, relata fuit instantia per summaria precum, lectisque Capitulis latinè redditis, quorum primum sic habet = *Quod Puellæ eligendæ sint ortæ in Terra Usigni ex Genitoribus, qui per octo annos habitaverint in eadem Terra* =, Sacra Congregatio die 10. Aprilis 1723. illorum approbationem commisit Episcopo, *ut in lib.73.Decr.pag.*150., & Episcopus die 7. Maji ejusdem anni, præfatum Capitulum, ut supra latinè redditum a Sac. Congregatione transmissum approbavit.

Nuper autem Parochus Castri Usinei, ad quem spectat Puellarum electio, in Urna posuit nominà Puellarum Mariæ, & Luciæ Gugè, quæ à Patre Mediolanense natæ sunt in contermino Castro Podii Domus, & ab infantia commorantur in Castro Usinei. Reclamarunt ad hanc Sacram Congregationem Homines Usinei; & datis de more Literis ad Episcopum, coram eodem sua jura quisque deduxit, quæ Episcopus cum sua relatione ad Sacram Congregationem transmisit. Causa nunc proponitur; & nomine Puellarum Gugè, ut mihi supponitur, nulla parabitur defensio, ob inopiam, qua premuntur.

In Juribus autem deductis coram Episcopo, contenditur favore earumdem Puellarum Gugè, Testamentum Cardinalis Poli, vocando *una Zitella di Usigni*, non excludere Puellas exteras, quæ longo tempore moratæ sint in eodem Castro, quùm ratione domicilii in aliquo loco retenti per decem annos acquiratur ejusdem loci civilitas. Et eo magis, subditur, admittendas esse dictas Puellas, quæ ibidem moratæ sunt ultra decem annos; quia Sisinius Poli, ex facultate sibi a Testatore tributa, in Capitulis alternative præscripsit qualitatem originis, aut domicilii, *cioè, che siano native di Usigni, o Figliuole di Padre, e Madre, che abbiano abbitato per lo spazio di otto anni in Usigni*;

Nec obstare, contenditur, ejusdem Capituli latinum contextum confirmatum ab hac Sac. Congregatione, in quo solum admittitur qualitas originis in Terra Usinei *ex Genitoribus, qui per octo annos habitaverint in eadem Terra*; quia prætenditur, errorem versionis præjudicare nequivisse Puellis domiciliariis; præsertim, quùm exhibitus fuerit Sacræ Congregationi tenor Capitulorum cum prædicta dictione alternativa: *o Figliole &c.*, itaut approbatio non ad prædicti Capituli latinè redditi con-

contextum, sed ad ipsius Capituli in materno idiomate originaliter extensi tenorem precibus adnexum referenda sit. Additur denique, nedum observantia admittendi exterorum Filias pluribus Testibus comprobata: sed etiam exiguus Puellarum Usinianensium numerus, itaut pluribus annis distributa non fuerint Subsidia ob deficientiam Puellarum.

Homines vero Communitatis defendunt, Domiciliarias non comprǽhendi sub Testamento, quod non vocavit Puellas Usinianenses, sed de Usinio = *Una Zitella di Usigno* =, juxta distinctionem *Bartol. in Leg. Provinciales* 190. *num.* 2. *ff. de verb. signif.*, amplexam a *Rota in decis.* 982. *num.* 7. *coram Molin.*. Capitula a Sisinio confecta, disputant, non esse attendenda; quia non fuerunt ab eo subscripta, & quia facultates illi tributæ à Testatore solum respiciebant modum faciendæ distributionis, non autem substantiam vocationis Puellarum. Immo putant inutilia reddita fuisse dicta Capitula post superventam confirmationem Sacræ huius Congregationis super illorum latino contextu, quo vocantur solum Puellæ originariæ Usinei natæ ex Genitoribus, qui per octo annos hàbitaverint in eadem Terra; & in discrepantia utriusque tenoris, potiùs Capitulum a Sac. Congregatione approbatum sequendum esse autumant, uti præseferens declarationem ejusdem Sacræ Congregationis super genuina intelligentia danda vocationi Puellarum juxta mentem Testatoris, quam non licuit Sisinio pessundare in asserta illegali Capitulorum extensione.

Prætensam observantiam potius contrariam esse inquiunt; quia Testes a Puellìs Gugè inducti nequaquam asserunt admissas fuisse Puellas exteras, sed Filias exterorum: & in alia depositione declararunt, eas omnes natas fuisse in Castro Usinei. Atque alii Testes provectæ ætatis adducuntur, qui affirmant de scientia propria, & de auditu a Majoribus, numquam admissas fuisse Puellas natas extra Castrum Usinei. Negant pariter in eodem loco deficere Puellas originarias; quia licet ante annum 1713. aliquando distributa non fuerint Subsidia; deinde tamen intermissa numquam est distributio; & aliquæ Puellæ ob concursum aliarum illud consequi nequiverunt: modoque triginta quatuor numerantur qualificatæ Puellæ Subsidium expectantes, quæ ratione originis præferendæ essent exteris Puellis, etiamsi istæ forent expresè comprehensæ in vocatione, ad tradita per *Rot. decis.* 555. *num.* 20. *coram Lancett.*, adstipulante potissimum longęva observantia, quæ favet originariis, cum novum non sit ex ea subdubiam Vocationis literam interpretari.

Dignabuntur itaque EE. VV. definire.

An Puellæ Lucia, & Maria Gugè admittendæ sint ad Sùbsidium Dotale relictum a clar. mem. Cardinali Fausto Poli, in casu &c.

Die Sabbathi 30. Maji 1761. in Palatio Apoſtolico Quirinali erit Sacra Congregatio Concilii, in qua, præter alia, proponentur infraſcripta Dubia, juxta morem ejuſdem Sacræ Congregationis de jure reſolvenda.

TRes Cauſæ, quæ ſequuntur, proponi nequiverunt in poſtrema Congregatione habita die 25. præteriti menſis Aprilis, ob alia plura negotia diſcuſſa. Denuo illas ſubjicimus ſapientiſſimo EE. VV. Judicio, ut, reaſſumpto præcedenti Folio, eas dignentur definire.

NULLIUS, SEU SUBLACEN. FUNERUM.

I. *An Capitulum Eccleſiæ Collegiatæ, & Parochialis S. Andreæ, etiam non invitatum ab Hæredibus Defunctorum, poſſit intervenire aſſociationi Cadaverum propriorum Parochianorum in Eccleſia S. Franciſci ſepelliendorum; ſeu potius ſoli Præpoſito, & Parocho liceat intervenire?*

Seſs. 25. cap. 13. de Reform.

II. *An dictum Capitulum accedens ad Funus ſemper, & quandocumque teneatur aſſociare Cadaver uſque ad januam Eccleſiæ S. Franciſci; ſeu potius liceat illud aſſociare uſque ad Eccleſiam S. Mariæ ad Nives ſitam extra Terram Sublaci: commiſſa ulteriori aſſociatione alteri ex Beneficiatis dictæ Collegiatæ?* & quatenus affimative ad ſecundam partem.

III. *An dicto Beneficiato Stola induto, & aſſocianti Cadaver una cum Religioſis ab Eccleſia S. Mariæ ad Nives uſque ad januam Eccleſiæ S. Franciſci, liceat exigere ab Hæredibus Defunctorum emolumentum juliorum trium?*

IV. *An Capitulo ex voluntate Hæredum aſſociante Cadaver uſque ad januam Eccleſiæ S. Franciſci, ſolvi debeat ſingulis Canonicis ſtipendium juliorum duorum: & Præpoſito, ac Hebdomadario ſtipendium juliorum trium?*

V. *An iiſdem Præpoſito, & Canonicis in hiſce aſſociationibus Cadaverum diſtribui debeant candelæ æqualis ponderis, ac diſtribuuntur Religioſis?*

VI. *An occaſione tumulationis alicujus Cadaveris in Eccleſia S. Franciſci liceat Sacriſtæ Collegiatæ, & Parochialis Eccleſiæ exigere ab Hæredibus Defunctorum ſtipendium julii unius, in caſu &c.*

Ad I. Affirmative ad primam partem. Ad II. Affirmative ad primam partem, negative ad ſecundam. Ad

Ad III. & IV Affirmative juxta solitum. Ad V. Non deberi minoris ponderis Canonicis. Ad VI. Affirmative.

Sess.22.cap.8. & sess.23.cap. 6. de Reform.

CIVITATIS CASTELLI CAPPELLANIARUM.

I. *An Cappellaniæ, de quibus agitur, sint merè Laicales, sive Ecclesiasticæ?*

II. *An constet de Patronatu passivo?* & quatenus affirmative.

III. *An sit locus dispensationi, in casu &c.?*

Dilata.

Sess.22.cap.8. de Reform.

SPOLETANA SUBSIDII DOTALIS.

An Puellæ Lucia, & Maria Gugè admittendæ sint ad Subsidium Dotale relictum a clar. mem. Cardinali Fausto Poli, in casu &c.

Negative.

Sess.22.cap.3. de Reform.

IMOLEN. DISTRIBUTIONUM. Species hujus Causæ repetenda quoque est ex Folio superioris Congregationis habitæ die 25. præteriti mensis Aprilis, in qua tamen proposita cum aliis non fuit. Et quoniam in eodem Folio mentio habita est de Mandato Procuræ per Archidiaconum Bolis exarato pro dotatione suæ Præbendæ Archidiaconalis sub conditione, quod ipse, ejusque in dicta Dignitate Successores, *debbano, e possano partecipare de' Frutti delle Distribuzioni, che partecipano gl'altri Signori Canonici partecipanti di detta Insigne Collegiata*; ideo pro parte Capituli nunc exhibentur acta dictæ Fundationis, in quibus insertum quidem est dictum Mandatum Procuræ cum prædicta conditione, sed eadem conditio non legitur repetita in Instrumento Dotationis factæ a Procuratore vigore dicti Mandati Procuræ, neque in Decreto Ordinarii pro ejusdem Dotationis, seu Fundationis admissione. Reassumpto itaque prædicto antecedenti Folio, erit ab EE. VV. definiendum.

I. *An Decretum Reverendissimi Episcopi super segregatione tertiæ partis Fructuum Præbendæ Archidiaconalis sit confirmandum, vel infirmandum?* & quatenus affirmative ad primam partem.

II. *An, & pro quo tempore Archidiaconus Bolis teneatur dictam tertiam partem fructuum Massæ Distributionum restituere?* & quatenus negative.

III. *An*

III. *An sit locus restitutioni Distributionum quotidianarum ab Archidiacono perceptarum; vel potius solvendæ eidem sint Distributiones in aliis annis non perceptæ, in casu &c.*

Ad I. & II. Negative. Ad III. Negative ad primam partem, Affirmative ad secundam, habita ratione interessentiæ.

SPIREN. REÆDIFICATIONIS ECCLESIÆ. Ab Ecclesia Parochiali Oppidi de *Rotensfels* dudum unita Capitulo Cathedralis Spirensis, quod Vicarium in ea retinet pro exercitio Curæ Animarum, dismembrata fuit anno 1361. Villa de *Seelbach* ad preces Comitis de *Eberstein* Loci Baronis; Et, reservatis Decimis ejusdem Villæ, nonnullisque Matricitatis Juribus antiquæ Parochiali de *Rotensfels*, nova Parochialis de consensu omnium, quorum intererat, in illa erecta est de Jurepatronatus dicti Baronis, qui Dotem pro Rectore contulerat, *ne* (ut Episcopus asseruit in actu dismembrationis) *propter distantiam Locorum, ipsius videlicet Villæ Seelbach, & dictæ Ecclesiæ Rotensfels, & impedimentum transitus, seu transfretationis Fluvii nuncupati Murg, quamplurimum impetuosè inundantis, inter Villam Seelbach, & Ecclesiam Rotensfels prædictus decurrentis, prædicti Incolæ, & Villani in Divinis Officiis, aut Sacramentorum Divinorum ministratione defectum aliquem patiantur.*

Sess. 21. cap. 7. de Reform.

Quùm autem superioribus annis fatiscentem dictæ Villæ *Seelbach* Parochialem Ecclesiam Episcopus Spirensis interdixisset, demandata illius reædificatione contra quos de Jure; orta est controversia de expensis in eam Causam erogandis, quas à Capitulo Cathedralis Spirensis Loci Decimatore subeundas esse Parochiani autumabant: & Parochianos ad illas teneri Capitulum contendebat. Ast Ædiles Margravii Badensis, qui hodiernus est Villæ Dominus, decreverunt Decimarum sequestrum: Collectâque inde pecunia, novam Ecclesiæ constructionem, sciente, & annuente Episcopo, inchoarunt. Querelam passi sequestri ad Aulam Imperialem detulit Capitulum; Ædiles autem san. mem. Benedicto XIV. supplicarunt, ut Apostolica authoritate quæstionem dirimeret. Sed audito Episcopo, qui præmissam facti seriem narrat, preces ad hanc Sacram Congregationem remissæ sunt.

Causa nunc proponitur. Et disputant Ædiles, cujuslibet Ecclesiæ reædificationi occurrendum primo esse ex reditibus ipsius Ecclesiæ, ut post *Text. in cap.* 1., & 4. *de Eccles. ædific.*, sancivit Sacrum Concilium Tridentinum *sess.* 21. *cap.* 7. *de Reform.*, & ideò Capitulum Spirense teneri ad reædificandam Ecclesiam Parochialem Villæ Seelbacensis, ratione Decimarum ipsius Villæ, quas percipit, ut definivit

vit *Rota in decis.407. num.2.*, & *decis.440. num.1. coram Emerix jun., in Vrbevetana Reparationis Ecclesiæ 3. Martii 1752. §.4. coram bon. mem. Vicecomite*, *in Moguntina Reparationis Ecclesiæ 13. Februarii 1758. §. fin. coram R̃mo Paracciano Decano*, & *in Constantien. Reædificationis Ecclesiæ 3. Martii ejusdem anni §.9. coram R. P. D. Ratta*. Et quousque suppetant vires Decimarum, arbitrantur, cogi non posse ad Ecclesiam reædificandam vel Patronum, vel Parochianos, qui solum in subsidium obligantur, deficientibus Ecclesiæ reditibus, ut sequendo censuram Sacri Concilii Tridentini *in dicto cap.7. sess.21. de Reform.*, tradunt *Barbos. de Paroch. cap.13. num.6. & 8. par.1.*, *Constantin. vot. decis.251. num.24. tom.2.*, & *Rota dicta decis.407. num.3. & seq. coram Emerix jun.*, & *in dicta Vrbevetana Restaurationis Ecclesiæ 3. Martii 1752. §.5. & 12. coram bon. mem. Vicecomite*. Minusque ad reædificationis expensas teneri Parochum, qui vix habet reditus sufficientes pro congrua, ex deductis per *Rotam decis.504. num.2. par.19. tom.2. Recent.*

Triplex nihilominus prævident objectum: quod nimirum Decimæ controversæ non spectant ad Ecclesiam Parochialem Seelbacensem, sed ad Ecclesiam Matricem de *Rotensfels*, huic expressè reservatæ in illius dismembratione: quodque Ecclesia Seelbacensis peculiares habet redditus pro Fabrica: & quod demum in longo quatuor sæculorum decursu post sequutam dismembrationem Capitulum subire numquam consuevit expensas pro Ecclesiæ restauratione. Sed primum objectum everti, putant, ex censura *Textus in cap. Ad audientiam 3. de Eccles. ædific.*, & *Sacri Concil. Trident. sess.21. cap.4. de Reform.*, ubi cavetur, quod fiat locus dismembrationi, & novæ Parochialis erectioni, in casu magnæ distantiæ, & difficilis accessus ad Ecclesiam Matricem, uti verificatum fuisse ajunt in Villa Seelbacensi, juxta superius recensita verba illius dismembrationis: quodque novæ Parochiali erigendæ providendum sit ex redditibus Loci, in quo fit erectio. Quumque propterea in sequuta Villæ Seelbacensis dismembratione, solus Loci Baro Dotem contulerit pro Rectore, & nihil sive ab ipso, sive ex redditibus Ecclesiæ Matricis assignatum fuerit pro Fabrica Ecclesiæ; ideo reædificationis onus remanere, defendunt, sub dispositione Juris, ut adimpleatur ex Decimis Loci ad Ecclesiam Matricem spectantibus, cum quibus provideri debuisset omnibus novæ Parochialis indigentiis, ad tradita per *Rotam in decis.545. num.2.*, & *num.4. par.3. Recent.*

Alterum verò objectum cessare autumant, eo quod redditus Fabricæ non in erectione Ecclesiæ constituti, sed progressu temporis acquisiti, paucissimi sunt, ne quidem sufficientes quotidianis, & minutis reparationibus, aliisque usibus, quibus sunt destinati; & ideo eximere nequeunt Matricem Ecclesiam, sive Loci Decimas illi debitas ab one-

onere novæ ædificationis Ecclesiæ, ut dixit *Rota in decis.* 184. *num.* 20. *par.* 17. *Recent.* Et quoad tertium objectum contendunt, probationes a Capitulo allatas respicere solum restaurationes vel Ecclesiæ, vel ædium Parochialium factas a Populo; proindeque inducere nequivisse consuetudinem Capitulum eximentem a reædificatione Ecclesiæ, juxta firmata per *Rotam in dicta Urbevetana Restaurationis Ecclesiæ* 3. *Martii* 1752. §.6. & 8. *coram bon. mem. Vicecomite*.

Capitulum contra insistens in prænotatis tribus exceptionibus, onus reædificationis refundi prætendit tùm in Parochum, cujus reditus pingues asserit, tum in Patronum, & Populum, juxta binas Visitationum enunciativas annor. 1686., & 1715.; præsertim quum Populus ipse postremis temporibus ædificaverit Domum Parochialem. Atque in primis reintegrari postulat ad possessionem Decimarum, juxta monitum *Textus in cap. Tua nobis* 26. *de Decim.*

Dignabuntur itaque EE. VV. definire.

I. *An, & ad quem spectet reædificatio Ecclesiæ Parochialis Oppidi Seelbacensis?*

II. *An sit locus restitutioni Decimarum, & a quo sint restituendæ, in casu &c.*

Ad I. Spectare primo loco ad reditus Fabricæ: secundo loco ad Populum: tertio ad Patronum. Ad II. Affirmative, & esse restituendas a Regimine Badensi.

FANEN. EXEQUUTIONIS DECRETORUM SACRÆ VISITATIONIS. Ex undecim hujus Causæ Dubiis propositis in Congregatione habita die 22. Novembris superioris anni, primum, quod erat = *An Decretum Sacræ Visitationis factum anno* 1759. *pro libera administratione Prædii empti ex pecuniis legatis a Paterniano Bellocchi tributa Parocho pro tempore cum simplici Communitatis Villæ Belloculorum facultate invigilandi super satisfactione Oneris Missarum, & manutentione dicti Prædii, sit exequendum, in casu &c.* = indecisum remansit, ob rescriptum editum = *Dilata, & exhibeatur particula Legati Paterniani Bellocchi* =. Exhibita autem dicti Legati particula, repropositum fuit in Congregatione habita die 28. præteriti mensis Februarii, & Emi PP. rescripserunt = *Negativè* =

Sess. 22. *cap.* 11. *sess.* 25. *cap.* 9. *de Reform.*

Non acquiescens Promotor Fiscalis Curiæ Episcopalis, novam audientiam impetravit, & nunc postulat recessum a Decisis. Quia legatum, juxta exhibitam particulam, relictum fuit Ecclesiæ, non Communitati illius Patronæ; & ideò contenditur, administrationem Prædii empti ex pecuniis legatis exerceri non posse a Communitate, cui adversatur dispositio Sacri Concilii Tridentini *in sess.* 22. *cap.* 11., & *sess.* 25. *cap.* 9. *de Reformat.*, sed tribuendam esse Parocho, qui uti Rector Ecclesiæ de jure habet intentionem fundatam pro conse-

quutione omnium Spiritualium obventionum, quæ illi offeruntur, juxta firmata per *Card. Petr. ad Conſt.*1. *Anaſtaſii IV. ſect.*2. *num.*15., *& ſeq. tom.*2. *pag.*23., *& Epiſc. Zaul. ad Statut. Favent. lib.*3. *rubr.*21. *num.*58.; nequaquam obſtante ejuſdem Parochi amovibilitate, quæ illi non adimit adminiſtrationem bonorum Eccleſiæ, ut innuit *Rota in Eugubina Cappellaniæ* 12. *Februarii* 1759. §.4. *coram Eminentiſſimo D. Cardinali Elephantutio*: quùm præſertim amotio Parochi fieri non poſſit inconſulto Epiſcopo, ex deductis per *Piton. in ſupplem. ad alleg.*100. *num.*38.

Additur inſuper, quod Parocho faveat tum veriſimilis Teſtatoris voluntas, tum ſubſequuta obſervantia. Voluntas quidem Teſtatoris, quia quum ipſe eſſet oriundus ex Villa Belloculorum, & conſequenter ſciret exiles reditus Parocho obvenientes, ad illius utilitatem reſpexiſſe videtur, legando Eccleſiæ ſc.100. cum ſolo onere quinque Miſſarum quolibet anno, ut nimirum pinguius emolumentum procedens ex fructibus pecuniæ legatæ cederet in commodum Parochi celebrare debentis, & in levamen illius paupertatis. Subſequuta vero obſervantia; tùm quia Parochus egit contra Hæredes legantis pro conſequutione legati: & licet egerit nomine Communitatis, cui poſtmodum pecunias exactas tradidit reportatà quietantià, attamen ejus factum alterare non potuit voluntatem Teſtatoris; tùm quia Parochus jugiter poſſedit Prædium emptum ex pecuniis legatis, ut erui prætenditur ex enunciativa anno 1747. pro amovendo iterum Parocho a poſſeſſione Prædii per Communitatem emiſſa, quod aliàs anno 1651. ademptum eidem fuerit dictum Prædium. Ac demum prætenditur, contra voluntatem Teſtatoris eſſe, quod fructus Prædii Eccleſiæ cum onere Miſſarum legati in utilitatem Eccleſiæ convertantur, ut decrevit Communitas in Comitiis anni 1747.

Verum pro parte Communitatis, juxta deducta in præcedentibus Foliis benigne reaſſumendis reponitur, quod in Eccleſia Belloculorum Cura Animarum exercetur a Cappellano ad nutum Communitatis amovibili, ut definitum eſt per rem judicatam Rotalem ad formam Deciſionis *Fanen. juris nominandi* 2. *Junii* 1745. *coram Eminentiſſimo D. Card. Buſſio*, in qua §.11. declaratur, hujuſmodi amotionem Cappellani Curati fieri poſſe a Communitate Vicaria authoritate Epiſcopi, qui in fundatione, contemplatione oneris manutentionis Eccleſiæ videtur hujuſmodi facultatem Patronis Laicis conceſſiſſe. Hujuſmodi autem Cappellani ad nutum amovibiles (quid quid ſit de Cappellanis vere Eccleſiaſticis amovibilibus) non ſunt Rectores Eccleſiæ, nullumque titulum, vel jus habent in ea, ſed dicuntur Coadiutores Epiſcopi, penes quem reſidet Cura animarum; nec ideò repugnat, quod vigore conſenſus ab Epiſcopo in fundatione præſtiti non illi, ſed Patroni Laici habeant adminiſtrationem bo-

bonorum Ecclesiæ, ut firmat *Pignatell. consult.* 143. *num.* 19. *in fin.*, *& num.* 29. *&* 50. *tom.* 9.; & Sacrum Concilium solum prohibet Patronis Laicis vel administrationem Beneficiorum, vel usurpationem Bonorum Ecclesiæ in propriam utilitatem: non autem eorundem bonorum administrationem pro commodo ipsius Ecclesiæ, quæ licita etiam laicis supponitur *in sess.* 22. *cap.* 9., ubi demandatur redditio rationis facienda Episcopo, & expresse licita declaratur *in ss.* 24. *cap.* 3. *vers. Patroni verò*, si ea competat ex institutione, vel fundatione: & concordant rescripta hujus Sacræ Congregationis in *Aliphana Administrationis Locorum Piorum* 18. *Julii* 1705. *lib.* 55. *decret. pag.* 261., *& in Cajetana* 2. *Julii* 1718. *lib.* 68. *decr. pag.* 254. Reliquæ vero exceptiones leviores reputantur, quia Testator non Celebranti, sed Ecclesiæ legatum reliquit, nullà factà mentione Parochi; & quia observantia favet Communitati, cujus nomine exactum fuit legatum, & cujus arbitrio concessum, vel ademptum fuit Prædium Parocho. Addito præsertim, quod sicuti Communitas onus habet manutenendi Ecclesiam, & solvendi Congruam Parocho, ut in hac Causa definitum est a Sacra Congregatione *ad IV. Dubium*, ideò æquum non videtur, quod præter Congruam Parochus prætendat redditus proprios Ecclesiæ,

Pertinet itaque ad EE. VV. definire.

An sit standum, vel recedendum a Decisis, quoad primum Dubium, in casu &c.

In Decisis, & amplius,

Sess. 21. *cap.* 4. *de Reform.*

CONSTANTIEN.. Causa hæc, in qua agitur de providendo Curæ Animarum Pagi *Steinenstatt* ex Decimis, quæ in loco percipiuntur a Magno per Alemaniam Priore Sacræ Religionis Hierosolymitanæ, proposita fuit sub quatuor Dubiis in Congregatione habita die 8. Maii 1756., & prodiit rescriptum = *Dilata, & iterum proponatur, reformatis Dubiis: servato interim Decreto provisionali Curiæ Constantiensis, ad quem effectum scribatur Episcopo, quod cogat pro omnimoda assignatione habitationis, & Congruæ præstandæ per Magnum Priorem, nec non juxta instructionem, ad mentem* = Pro exequutione hujus rescripti Eminentissimus Episcopus Constantiensis, acceptis Literis Sacræ Congregationis, Commissarium delegavit, qui Processu compilato cum interventu, & assistentia Ministrorum Magni Prioris, & Syndicorum Communitatis Steinenstattensis, prolixam edidit relationem, quam Eminentissimus Episcopus transmisit ad Sacram Congregationem, referens & ipse necessitatem constituendi Parochum, & novam Ecclesiam ædificandi in Pago Steinenstattensi. Fuit itaque reproposita Causa sub tribus reformatis

Dubiis in Congregatione habita die 28. Aprilis 1759., & excipiente Magno Priore de illegalitate exequutæ commissionis, rescriptum fuit = *Firma remanente provisione Curiæ Constantiæ, dilata, & transmittatur Processus ad Sacram Congregationem*.

Denuo nunc subiicitur sapientissimo EE. VV. judicio definienda ex iis, quæ ex transmisso Processu, aliisque pridem exhibitis documentis eruuntur. Sane ex Libro proclamationum, & investiturarum Curiæ Constantiæ constat, Pagum Steinenstattensem anno 1474. propriam habuisse Ecclesiam Parochialem, quam ferunt inundationibus contermini Fluminis Rheni deinde eversam fuisse. Suos nihilominus retinuit fines antiqua Steinenstattensis Parochia, ut retulit Officialis Constantiensis; & Literæ exhibentur ab Episcopo Basileensi Loci Barone scriptæ anno 1583. ad Magnum Alemaniæ Priorem, ut Steinenstattensibus concederet *aliqua Prata Pago proxima*, in quibus illi possent novas Ædes construere irruptionibus ejusdem Fluminis minus expositas: hinc inferendo, Pagum eo loco semper stetisse, in quo nunc est. Post eversam Ecclesiam Parochialem, ut pergit dictus Officialis in sua relatione, caruit Pagus proprio Parocho; & Curam Animarum in eo exercuit Vicarius Curatus Ecclesiæ Parochialis Oppidi *Schliengen.*, quæ est Magno Prioratui subjective unita. Atque Baptismate excepto, quod confertur in Ecclesia Parochiali prædicta, reliqua Sacramenta Populo Steinenstattensi ministrantur in parva Ecclesia Pago proxima per Cappellanum Coadiutorem, qui tamen continuo residet in Ædibus Parochialibus Oppidi Schliengen.

Hæc autem Ecclesia Steinenstattensis, quæ in Villa, seu Grancia Heitersheimensis Commendæ sita est, *parva, & Vilis* appellatur in Episcopali Visitatione anni 1602.: ac *Sacellum satis angustum, sine Sacristia*, in alia visitatione anni 1626.; & in utraque supponitur Filialis ad Matricem in Schleingen. pertinens. Eadem Ædicula habet suum Cœmeterium. Sed Commissarius, & Cœmentarii a Commissario electi retulerunt, extra Processum tamen, illam ex defectu luminis tenebroso magis Carceri, quàm Dei habitaculo similem esse: eamque 146. Personas capere probabiliter posse, licet Parochiani 455. in Pago numerentur: Cœmeterium ruinosum esse, undique perforatum, & fere omnino apertum, Sambuco arbore ex integro obtentum: & quod magis mirandum, & scandalosum Vicinis Lutheranis esse potest, Suùm Stabularia ad introitum Cœmeterii, & ad ejusdem Muros affixa reperiri.

Jacet intermedia eadem parva Ecclesia, sive Cappella Steinenstattensis inter Pagum *Steinenstat*, & Oppidum *Schliengen.* 648. passus distans a remotissima Pagi Domo: & 1739. passus ab Ædibus Parochialibus Schliengensibus per viam amplio-

ampliorem, passus vero 1384. per viam angustam, & breviorem, juxta dimensionem judicialem Processui adnexam; itaut ab ultima Pagi Domo ad Ædes Parochiales duplicis Milliarii, pluriumque passuum distantia intercedat per utramque Viam. Rivi adsunt proximi, ut oculari inspectione recognitum est a Commissario, & Peritis; & plures Testes formiter examinati asseruerunt, adeo utramque Viam occasione pluviarum, & dissolutionis nivium extraordinariis Rivorum inundationibus obtegi, ut per angustam, & breviorem nullus aditus pateat, & ad superiorem latiorem viam, in qua ponticulus reperitur, in majoribus inundationibus sola navicula perveniri possit: sed Incolas navigandi imperitos esse: & semel accidisse, quod Parochus deferens Sanctissimum Viaticum Infirmo exundantium aquarum impetu per integrum lapidis jactum fuerit depulsus; atque inde, ob distantiam, obrutamque viam, administrationi Sacramentorum, & Curæ exercitio nequaquam semper præsto esse Cappellanum in Oppido Schliengensi residentem, & Parochianos Steinenstattenses quandoque privari Missæ Sacrificio diebus Festis, plurimosque decedere sine Sacramentis, & sine assistentia Sacerdotis.

Disputant propterea Communitas, & Homines Steinenstattenses, sepositâ primævâ instantiâ pro reintegratione Pagi ad antiquum honorem habendi proprium Parochum, ipsis indulgendam esse petitam dismembrationem, pro qua decernenda distantiam, & difficultatem viæ sufficere statuitur in *cap. ad audientiam de Eccles. ædific.*, *& in Sac. Concil. Trident. sess.*21. *cap.*4. *de reform.*, & sæpè definivit hæc Sacra Congregatio in *Puteolana Erectionis Parochiæ* 3. *Septembris* 1701. *lib.*51. *Decret. pag.*483. *ter.*, *in Lunen. Sarzanen. Erectionis Parochialis* 16. *Julii* 1712. *lib.*62. *Decret. pag.* 266., *in Frequentina*, *seu Abellinen. Erectionis Parochialis* 27. *Maii* 1713. *lib.* 63. *Decret. pag.*220., *& in Asculana Dismembrationis* 11. *Aprilis* 1739. *lib.*89. *Decret. pag.* 100. Præsertim quia, ultra judiciales probationes distantiæ, & difficultatis viæ, circa illarum relevantiam pro constituenda nova Parochiali Ecclesia in Pago Steinenstattensi accedit judicium Eminentissimi Ordinarii, cui plurimum deferendum esse monet *Rota coram Peuting. decis.*39. *num.*1. *&* 2.

At, nisi procedi velit ad petitam Dismembrationem, postulant, ut saltem decernatur constitutio Cappellani continuò residentis in Pago *Steinenstatt*, ut definivit hæc Sacra Congregatio in *Vicen. Parochiæ de Llussano* 23. *Augusti superioris anni*, illique assignetur Congrua ex Decimis, quas in loco percipit Magnus Alemaniæ Prior, & quas contendunt ascendere ad annuos florenos 1947.: utque ex iisdem Decimis nova ædificetur Ecclesia capax recipiendi omnes Parochianos, Ædesque Parochiales construantur; quùm onus sit decimarum & necessarios Curæ Ministros alere, & Fabricæ

Ec-

Ecclesiæ, Ædiumque Parochialium consulere, ex firmatis per *Rotam in decis.34. num. 12. de Miscell. cor. Falconer.*, *& in Vrbevetana restaurationis Ecclesiæ 3. Martii* 1752. *§.3. cor. bo. me. Vicecomite*.

Pro parte autem Magni Prioris, cui adhæret Vicarius Curatus Schliengensis, excipitur, quod, rejecta asserta antiquæ Parochialis existentia, uti nequaquam relevante pro reintegratione obtinenda, sive quia sita erat in diverso loco depressiori apud flumen Rheni, a cujus inundationibus fertur eversa: sive quia, quùm Pagus Steinenstattensis permanserit sub Ecclesia Parochiali Schliengensi per duo ferè sæcula, ex istorum decursu plenariæ, & subjectivæ unionis præsumptio orta est, ad tradita per *Rotam in Constantien. Parochialitatis, seu Reintegrationis Parochiæ* 22. *Februarii* 1747. §. 11. *coram Illustrissimo D. Vrbis Gubernatore*, nullimodè locus sit prætensæ Dismembrationi, vel quia proposita causa distantiæ, & difficultatis viæ sufficienter non probatur ex relationibus Eminentissimi Ordinarii, ejusque Officialis, Testium, & Peritorum judicialium, quibus opponuntur tredecim extrajudiciales Testes, & Vicarius Curatus Schliengensis contrarium asserentes: vel quia duorum, aut trium milliariorum distantia, & accidentalis, atque discontinua difficultas viæ, justam non præbent causam Dismembrationis, ad sensum *Rotæ in decis.*249. *num.*3. *coram clar. me. Card. Tanar.*, *& in dicta Constantien.* §.14., & concordant rescripta hujus Sacræ Congregationis in *Novarien. Dismembrationis* 12. *Augusti*, *&* 18. *Novembris* 1747. *lib.*97. *Decret. pag.*309. *&* 429., *& in Lancionen. Dismembrationis* 18. *Novembris ejusd. anni d. lib.*97. *pag.*429. *ter.*

Immo contenditur, nec locum esse deputationi Cappellani Curati, qui continuo resideat in Pago Steinenstattensi; tum quia Sacrum Concilium Tridentinùm *in sess.*21. *cap.*4. præcipit assumptionem Coadjutorum pro modo affluentiæ Populi, non autem illorum residentiam in omnibus angulis Parochiæ; tum insuper quia specialis viget consuetudo in Provincia Brysgoviæ, ubi asseritur existere Pagus *Steinenstatt*, quod Coadjutores resideant apud Matricem, non autem in Ecclesiis Filialibus etiam dissitis itinere unius horæ, juxta testimonium *Rotæ in Constantien. residentiæ Vicarii Curati, nec non assignationis Ædium Parochialium* 27. *Februarii* 1747. *§.5. coram Illustrissimo D. Caprara*, *&* 3. *Julii* 1748. *§.3. coram Eño D. Cardinali Elephantutio*. Et pari modo prætenditur, ædificandam non esse novam Ecclesiam, cum satis ampla sit Ecclesia Parochialis Schliengensis, ad quam omnes Parochiani tenentur accedere: & quia insuper Decimæ prædiales, subductis canonibus, ac responsionibus ratione dominii fundiarii vigore emphyteuticarum concessionum a Steinenstattensibus debitis, solum attingunt annuos florenos 534., & vix sufficiunt pro manutentione Vicarii Curati

rati Schliengenſis, & Cappellani Coadjutoris, nihilque ſupereſt pro nova Eccleſia ædificanda.

Omnibus itaque perpenſis, dignabuntur Eminentiæ Veſtræ definire:

I. *An ſit locus prætenſæ Diſmembrationi Eccleſiæ Parochialis Pagi Schliengen?* & quatenus negative.

II. *An ſit locus prætenſæ deputationi Cappellani Curati, qui continuo reſidere debeat in Pago Steinenſtatt, & a quo eidem ſit aſſignanda Congrua?* & quatenus affirmative.

III. *An ſit locus prætenſæ ædificationi novæ Eccleſiæ, nec non Ædium Parochialium in eodem Pago Steinenſtattenſi, & cujus ſumptibus, in caſu &c.*

Non propoſita, cum reliquis.

ROMANA JURIS FUNERANDI. In Eccleſia S. Athanaſii Collegii Græcorum Urbis pluries Sepulturam eliguntGræci natione, vel ritu, qui in Urbe decedunt. Quùm tamen illa careat jure funerandi; omnia Funerum emolumenta percipiuntur a Parocho Latino, e cujus Parochia Cadaver elevatur: ut præſcribit Statutum Cleri Romani quoad omnes Eccleſias non habentes jus ſepeliendi *in cap.3.addit. ad* §.1.: & ſpecialiter quoad dictam Eccleſiam S. Athanaſii definitum eſt per ſententiam anni 1708. relatam poſt dictum Statutum *in append.* 2. *litt. A.* Quamobrem Alumni dicti Collegii, ne ulterius gravarentur incommodo Exequiarum, & tumulationis, ſine ulla participatione emolumentorum, ſupplicarunt SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO, ut prædictæ Eccleſiæ concederetur jus ſepeliendi, cum perceptione emolumentorum quoad dictos Græcos tantum, reſervata tamen illorum medietate Parocho Defuncti pro quarta vigore dicti Statuti Cleri Romani *cap.* 4. §. 2.: vel ſaltem, ut libera eis daretur facultas recuſandi admiſſionem dictorum Græcorum ad Sepulturam in eadem Eccleſia. Remiſſis autem precibus ad hanc Sacram Congregationem, rogatus fuit Eminentiſſimus Dominus Cardinalis Vicarius eamdem inſtructam reddere, & votum ſuum aperire, auditis Parochis. Parochorum Collegium audivit Eminentiſſimus Dominus Cardinalis Vicarius, illorumque oppoſitiones ſcripto datas, cum ſua relatione, tranſmiſit. Concordato itaque Dubio inferius tranſcribendo, Cauſa nunc proponitur.

Seſs.25.cap.13. de Reform.

Et diſputant Alumni Oratores, quod licet jus ſepeliendi, ſeu funerandi, quæ promiſcuè accipiuntur à *Baſſ. de Sodalit. quæſt.5. num.3.*, *& a Lavor. variar. lucubrat. cap.17. num. 33.* de jure competat ſolis Eccleſiis Parochialibus, ad tradita per *Fagnan. in cap. Fraternitatem num* 4. *& ſeq. de Sepultur.*; attamen ex privilegio ſæpe conceditur etiam aliisEccleſiis, non

non solum a Sancta Sede, ut de simili privilegio concesso Ecclesiis Regularium habetur in *Clement. Dudum de Sepult.*, & in aliis Summorum Pontificum Constitutionibus enunciatis a *Card. Petra ad Constitut. 3. Cœlestini III. sect. 1. num. 19. tom. 2. pag. 195.*, sed etiam ab Episcopis, aliisque Prælatis inferioribus jura Episcopalia habentibus, quando aliqua subsit justa causa pietatis, vel congruentiæ, ut firmat *Monacell. formul. legal. lib. primo tit. 6. formul. 11. num. 25.*, & definivit hæc Sacra Congregatio in *Senogallien. juris sepeliendi 24. Januarii 1739. ad I. Dubium lib. 89. Decret. pag. 21.*; atque frequentissima sunt exempla similium indultorum, quæ habent Ecclesiæ Confraternitatum, & aliquæ etiam Ecclesiæ Nationales Urbis, ut asseritur.

Æquissima idcircò, & in jure minime exorbitans ipsis videtur petita concessio juris sepeliendi in Ecclesia Sancti Athanasii, quoad Græcos tantum natione, vel ritu, qui in ea Sepulturam eligunt; quùm illi ratione linguæ, & ritus diversi ferè nullum afferant incommodum Parochis Latinis, omneque spirituale pabulum recipiant in Ecclesia S. Athanasii, in qua Divinis Officiis intersunt, Sacras audiunt instructiones, & Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum accipiunt, etiam tempore Paschali: immò Sacerdos Græci Ritus illis defert Sacrum Viaticum, & Animam commendat in extremo vitæ discrimine, solum extremæ unctionis Sacramentum administrante Parocho, juxta Edictum ex Oraculo Summi Pontificis publicatum ab Eminentissimo Domino Cardinali Urbis Vicario die 15. Februarii 1743.. Jus enim Sepulturæ plurimum regulatur, & dependet ab administratione Sacramentorum; & ideò prætenditur illi Ecclesiæ tribuendum esse, a qua recipiuntur Sacramenta, quemadmodum regulare est in Nosocomiis, in quibus per ibidem præpositos Cappellanos Sacramenta ministrantur Infirmis, ut advertit *Card. de Luca de Paroch. disc. 38. n. 14.*

Immo facilius arbitrantur concedendum esse hoc Jus sepeliendi Ecclesiæ S. Athanasii; quia limitatè postulatur pro Græcis tantum natione, vel ritu, qui in Urbe degunt, & in illa Sepulturam eligunt; ita ut quoad alios non Græcos Sepulturam in d. Ecclesia eligentes firmum maneat jus Parochorum percipiendi integra emolumenta, ut definivit hæc Sacra Congregatio in dicta *Senogallien. juris sepelliendi 24. Januarii 1739. ad III. Dubium*; & propterea modicum præjudicium eveniet Parochis, ob parvum numerum Græcorum in Urbe degentium, quorum Exequiæ quinquies tantum in non modico annorum viginti lapsu in eadem Ecclesia sunt expletæ. Supposita potissimum hujusmodi juris concessione favore aliarum Ecclesiarum Nationalium in Urbe, quùm in eis non urgeat æqualis ratio parvi numeri Nationalium, & diversitatis ritus.

E contra v[illegible]egium Parochorum opponit, juxta folium

ab

ab Eminentissimo Domino Cardinali Vicario transmissum, controversiam definitam fuisse per sententiam prædictam anni 1708. relatam in *append.2. litt.A.* post Statutum Cleri Romani, qua declaratur, ad Parochum Latinum spectare Emolumenta Funerum explendorum in Ecclesia S. Athanasii destituta jure sepeliendi; & ideò præjudicium irrogandum non esse Parochis per concessionem juris sepeliendi, quod secumfert participationem quoque Emolumentorum funeralium. Præsertim quia Parochi Latini multa exercent Parochialia officia etiam quoad Græcos, quùm illis administrent Sacramentum Extremæ Unctionis, & quandoque Viaticum latino ritu in casu necessitatis: ultra commoditatem præstari solitam Græco Sacerdoti in Ecclesia Parochiali pro celebratione Missæ, & delatione Viatici ritu græco, quando necessitas non urget: ac ultra curæ officium in omnibus adimplendum quoad eorumdem Græcorum Uxores, & Filios latini ritus. Additur insuper, quod parvo numero Græcorum attento, gratia perexiguum afferret compendium Ecclesiæ Sancti Athanasii, & magnum inferret præjudicium Parochis ratione exempli, quo excitarentur aliæ Ecclesiæ Nationales ad simile indultum petendum; nec obstare asseritur, quod aliquæ Ecclesiæ Nationales illo gaudeant, quia privilegia læsiva Jurium Parochialium, tamquam odiosa, non sunt amplianda. Et jactatum incommodum Exequiarum, atque tumulationis nihil relevare prætenditur, quia possunt Alumni Oratores illud evitare, denegando in dicta Ecclesia Sancti Athanasii admissionem Cadaverum ad Sepulturam, pro qua requiritur eorumdem consensus, juxta Statutum Cleri Romani *in d. cap. 3. addit. ad §.1.*

Præmissas tamen Parochorum exceptiones obicem non præstare postulatæ gratiæ, censet Eminentissimus Dominus Cardinalis Vicarius in transmissa relatione; quia Statutum Cleri, & Sententia anni 1708. jus Parochorum firmant percipiendi integra emolumenta Funerum explendorum in Ecclesia S. Athanasii ob carentiam juris sepeliendi, non autem impediunt concessionem dicti juris sepeliendi ex gratia petitam; Parochialia verò officia explenda pro Uxoribus, & Filiis Græcorum in calculo haberi merentur pro illorum funeribus, non autem pro funeribus eorumdem Græcorum, de quibus modò agitur; & ratio evitandi perniciosum exemplum quoad alias Ecclesias Nationales efficax non est, ob disparem Græcorum conditionem, præsertim quoad ritum, & parvum numerum, quæ non verificatur de aliis Nationibus. Rationabiliorem videri posse arbitratur Eminentissimus Dominus Cardinalis Vicarius ultimam exceptionem evitandi tumulationis incommodum per recusationem admissionis Cadaverum; sed animadvertendum proponit, quod semper Græcis Hominibus integra fuit facultas asse-

quendi Ritu Græco in Ecclesia S. Athanasii Sepulturam, quodque illos cogendo ad assequendam Sepulturam in Ecclesiis Latinis, rei novitas Græcos suorum Rituum tenacissimos non parum averteret ab obsequio Romanæ Ecclesiæ debito.

Decernendum itaque erit ab EE. VV.

An favore Ven. Ecclesiæ S. Athanasii Collegii Græcorum Urbis consulendum sit Sanctissimo pro gratia concessionis juris sepeliendi, atque funerandi Cadavera Græcorum etiam extra Collegium in Urbe decedentium, in casu &c.

Sess. 22. cap. 8. de Refor.

CAMERINEN. SUBSIDII DOTALIS. Barnabas Benigni anno 1610., instituta de suis bonis Primogenitura favore Petri Pauli Fratris sui, illiusque Descendentium, unum reliquit Subsidium Dotale scutorum 25. quolibet anno præstandum Puellis, seu Viduis habitum suscepturis inter Moniales nuncupatas *fatte in Casa*. Solutum aliquandiu fuit dictum Subsidium Puellis monachandis in Monasterio Sanctæ Catharinæ de Senis Camerini; & quùm cessari prætenderetur a solutione ob assertam Monasterii diversitatem, anno 1713. per sententiam Curiæ Episcopalis declaratum est, unum idemque esse Monasterium sub utraque denominatione, & Subsidium deberi Puellis in eo monachandis, uti contemplatis a Testatore: & id ipsum rursus definitum est a Curia Episcopali anno 1730. contra alterum Primogenitum recusantem solvere dictum Subsidium.

Eandem controversiam denuo instauravit Olympia Foschi, quà Mater, & Tutrix Jacobi de Benignis, ut prætextu similiter diversitatis Monasterii se, suumque Filium eximeret a præstatione dicti Subsidii; sed delata Causa ad hanc Sacram Congregationem, & propositis die 19. Aprilis 1738. duobus Dubiis, quæ erant = *I. An sit locus assignationi annui Subsidii Dotalis scutorum 25. favore Puellarum suscipientium habitum Monachalem in Venerab. Monasterio S. Catharinæ Senensis Civitatis Camerini, ad formam Testamenti quondam Barnabæ de Benignis? II. An sit locus assignationi ejusdem Subsidii Dotalis favore Puellæ Cassandræ Maffei, in casu &c.*=, responsum fuit= *Affirmative ad utrumque, & amplius* =

Quod autem obtinere non potuit ex allegata Monasterii diversitate, id nihilominus consequi arbitratus est idem Jacobus Benigni ob deficientiam Bonorum pii Testatoris; quia post illius obitum anno 1611. sententia lata est in Tribunali R. P. D. Thesaurarii, qua Bona ejusdem Barnabæ in Urbe, & Districtu posita adjudicantur Cameræ Apostolicæ titulo Spolii, cum reservatione jurium quoad alia quæcumque bona existentia in Civitate, & Diœcesi Camerini: & jura Cameræ die 27. Junii 1612. cessa fuerunt Petro Paulo Beni-

nigni Jacobi authori vigore Chirographi Pontificii, ac mediante solutione scutorum 550.. Monitorium idcircò expedivit Jacobus coram R.P.D. Thesaurario super exequutione, & observatione dd. antiquæ Sententiæ, & Cessionis Cameralis; & quoniam ex rescripto Signaturæ Justitiæ Causa remissa fuit ad hanc Sacram Congregationem, die 28. Februarii proxime præteriti supplicavit pro nova audientia adversus resolutionem anni 1738., illàque obtenta, nunc postulat recessum a decisis.

Contendit porrò, Bona, si quæ sunt, Barnabæ Benigni avulsa fuisse ab illius hæreditate per adjudicationem Cameræ factam, ut supra, titulo Spolii, & ideò libera pervenisse ad Petrum Paulum Cameræ Cessionarium, ejusque Successores, ad tradita per *Panimoll. decis.*20. *annotat.*1.*num.*22., *&* *Sperell. decis.*82.*num.*20. *& seq.*; & efficacius libertatem bonorum evinci prætendit tum ex decreto Curiæ Episcopalis Camerini edito anno 1627., quo idem Petrus Paulus Benigni vigore obtentæ Cessionis Cameræ absolvitur, & liberatur a præstatione hujus controversi Subsidii: tum ex observantia negativa solutionis eidem Cessioni proxima, quam putat probari ex Testibus affirmantibus, in Instrumentis solutionis Dotium Puellarum Monasterium Sanctæ Catharinæ ingressarum usque ad annum 1687. non reperiri mentionem Subsidii quond. Barnabæ Benigni. Nec obstare censet aut solutiones ejusdem Subsidii interpolatè factas post annum 1687., aut sententiam Curiæ Episcopalis anni 1713., & resolutionem hujus Sacræ Congregationis anni 1738., quia omnia gesta fuerunt sub erroneo supposito pertinentiæ bonorum ad Barnabam legantem, dum ignorabatur adjudicatio, & cessio Cameræ; & ideò detecto errore per cessionem prædictam novissimè repertam, quorumcumque præjudicialium actuum efficacia corruit, juxta firmata per *Rotam in Romana Legitimæ*, *& Locorum Montium* 4. *Julii* 1753. *§.* 9. *coram Eminentissimo D. Card. Elephantutio*, *&* 10. *Martii* 1760. *coram R.P.D. Azpuru*.

At quatenus ex præmissis impetrare nequeat recessum a decisis, subalternam addit instantiam pro reductione, sive abolitione dicti Subsidii Dotalis; quia bona omnia a Barnaba relicta, factis debitis detractionibus juxta exhibitum calculum, vix attingunt annuum reditum scutorum 39. 50., ex quibus demenda sunt alimenta expresse legata Fratribus, & Sororibus cujusque Possessoris Primogenituræ, itaut nihil remaneat tum pro ipso Primogenito, tum pro controverso legato Subsidii in postrema dispositionis parte scripto: vel ad summum minima esse poterit rata pro Subsidio distribuenda, si proportionatè cum aliis legatis fiat illius diminutio, quemadmodum in casu insufficientiæ bonorum faciendum esse monet *Amostaz. de Causis piis lib.* 1. *cap.*12. *num.*35. *&* 38.

Verum pro parte Monasterii Sanctæ Catharinæ de Senis excipitur, quod sententia anni 1611. suspensa fuit per appellationem, qua pendente Petrus Paulus Benigni, Barnabæ Donatarius supplicavit Summo Pontifici = *a volerlo ammettere a qualche composizione* =, ut legitur in Chirographo, & latius in Instrumento Cessionis; ideoque contenditur, cessionem pro effectu compositionis sequutam, etiamsi nomine proprio reportatam a Petro Paulo, non ipsi prodesse, sed hæreditati, ex firmatis per *Rotam in decis.* 1051. *num.* 2. *&* 3. *coram Emerix Jun.*, *in decis.* 128. *num.* 21. *coram Kaunitz*, *& decis.* 596. *num.* 25. *coram Lancetta*; præsertim quia jura Cameræ pendente appellatione erant litigiosa, & ideò illorum cessio solum operatur remotionem obstaculi litis pendentis, ut Cessionarius bona possidere posset ex primævo titulo hæreditario, ad latè tradita per *Rotam in decis.* 650. *num.* 2. *& seq. coram Cerro*, *& in Ferrarien. Immissionis*, 3. *Julii* 1733. *§.* 4. *&* 5. *coram clar. mem. Card. Corio*: ac stipulatio *pro se, suisque Hæredibus quibuscumque*, præservat tantum Cessionario jus recuperandi summam solutam occasione transactionis, *Rota decis.* 414. *num.* 16. *& sequen. part.* 19. *Recent.*

Et quidquid sit de decreto Curiæ Episcopalis edito anno 1627, cujus exitus ignoratur, potior esse subditur confessio, & agnitio Primogenitorum, qui in Judicio, & extra semper defenderunt Bona, uti Primogenialia Barnabæ, ut præsertim evincunt decisiones in *Camerinen. Cautelæ Angeli* 4. *Martii* 1746., *& in Camerinen. Immissionis* 5. *Februarii*, *&* 14. *Junii* 1748. *coram bon. mem. Vicecomite*: quique legata etiam perpetua per Barnabam relicta jugiter solverunt, ut ostendit calculus a Jacobo exhibitus ad extenuandum valorem hæreditatis ratione solutionis eorundem Legatorum: & qui demum controversum Subsidium frequentissimè præstiterunt tùm immediatè post Cessionem Cameralem anno 1612, & post Decretum Curiæ Episcopalis anno 1628., tum sequentibus annis usque ad hæc novissima tempora, ut probant Instrumenta liberationum exhibita, quibus contraponi nequeunt Testes affirmantes non reperiri mentionem hujus Subsidii in Instrumentis Dotium solutarum Monasterio, quia opus non erat in his repetere mentionem provenientiæ Subsidii, de cujus solutione sufficienter constabat ex ipsis quietantiis. Et mirum non videri defenditur, quod non constet de solutione peracta singulis annis, tum quia potuerunt exponi quietantiæ per syngraphas privatas a Benignio retentas, tum quia paucissimæ sunt Puellæ dictum Monasterium ingressæ, septuagenarium numerum in decursu centum annorum non excedentes, quarum aliquæ potuerunt Subsidio non indigere.

Quoad reductionem verò fidendum non esse prætenditur exhibito calculo, tum quia in eo deficiunt pensiones Domus

Ca-

Camerini, & duarum ex tribus partibus Domus Magnæ in Urbe favore Hæreditatis præservatarum in dictis Decisionibus *Camerinen. Immissionis* 5. *Februarii*, *&* 14. *Julii* 1748. *coram bon. mem. Vicenomite*, & deficiunt quoque alia bona stabilia, nec non mobilia, pecuniæ, & merces relictæ a Barnaba, & spectantes ad illius Hæreditatem, ut enunciatur in prædictis Chirographo, & Instrumento Cessionis Cameralis, quorum intuitu calculatur a Monialibus valor Hæreditatis, deductis oneribus, in summa scutorum 12961.50., & annui redditus scutorum 358. 78.: tum insuper quia deficit legitimum Inventarium de bonis hæreditariis, sine quo Hæres allegare nequit insufficientiam bonorum hæreditariorum, nec se eximere ab integra præstatione legati, juxta firmata per *Rotam in Romana Cappellaniarum* 27. *Junii* 1725. §. *Porrò*, *& seq. cor. bon. mem. Gamaches*.

Quibus omnibus perpensis dignabuntur Eminentiæ Vestræ definire

I. *An stante Re Judicata R. P. D. Thesaurarii*, *& Cessione Rev. Cameræ Apostolicæ super bonis Barnabæ Benigni*, *sit standum*, *vel recedendum a decisis sub die* 18. *Aprilis* 1738.? & quatenus sit standum in decisis.

II. *An sit locus reductioni*, *in casu &c.*

Die

Die Sabbathi 27. Junii 1761. in Palatio Apoſtolico Quirinali erit Sacra Congregatio Concilii, in qua, præter alia, proponentur infraſcripta Dubia, juxta morem ejuſdem Sacræ Congregationis de jure reſolvenda.

NEgociorum copia, quæ diſcuſſa fuerunt in poſtrema Congregatione habita die 30. præteriti menſis Maji, adeo occupatos detinuit EE. PP., ut tempus defecerit proponendi tres Cauſas, quæ ſequuntur. Supplicamus itaque EE. VV. Folium dictæ Congregationis reaſſumere, & ſapientiſſimo, quo pollent, judicio illas definire.

Seſs. 21. cap. 4. de Reform.

CONSTANTIEN.

I. *An ſit locus prætenſæ diſmembrationi Eccleſiæ Parochialis Pagi Schliengen?* & quatenus negative.

II. *An ſit locus prætenſæ deputationi Cappellani Curati, qui continuo reſidere debeat in Pago Steinenſtatt, & a quo eidem ſit aſſignanda Congrua?* & quatenus affirmative.

III. *An ſit locus prætenſæ ædificationi novæ Eccleſiæ, necnon Ædium Parochialium in eodem Pago Steinenſtattenſi, & cujus ſumptibus, in caſu &c.*

Ad I Negative, & amplius. Ad II. Affirmative ſumptibus Magni Prioris ex Decimis Parochialibus Steinenſtatt, & in Subſidium reliquum ſuppleatur a Communitate. Ad III. Arbitrio, & ſumptibus Communitatis.

Seſs. 25. cap. 13. de Reform.

ROMANA JURIS FUNERANDI.

An favore Ven. Eccleſiæ S. Athanaſii Collegii Græcorum Urbis conſulendum ſit Sanctiſſimo pro gratia conceſſionis Juris ſepeliendi, atque funerandi Cadavera Græcorum, etiam extra Collegium in Urbe decedentium, in caſu &c.

Affirmative pro Græcis eligentibus Sepulturam tantum, ſalva quarta Funerali pro Parochis.

CA-

CAMERINEN. SUBSIDII DOTALIS.

I. *An stante Re Judicata R. P. D. Thesaurarii, & cessione Rev. Cameræ Apostolicæ super Bonis Barnabæ Benigni, sit standum, vel recedendum a Decisis sub die* 18. *Aprilis* 1738.? & quatenus sit standum in Decisis.

II. *An sit locus reductioni, in casu &c.*

*Sess.*22.*cap.*8. *de Reform.*

Ad I. In decisis, & amplius. Ad II. Negative.

CAMERINEN., SEU FABRIANEN. MATRIMONII. Clandestinum Matrimonium celebratum asseritur in Civitate Fabriani die 4. Februarii 1760. inter Comitem Ludovicum de Vecchis, & Franciscam Urbani illius Matris Cubiculariam, de quo tamen solus Parochus testatus est in relatione data Curiæ Episcopali, & in partita descripta in Libro Matrimoniorum, sed duo Religiosi Ordinis Minorum de Observantia P. Joseph del Massaccio, & P. Paulus Stufa, qui præsentes fuerunt, nihil audivisse affirmarunt in extrajudiciali depositione facta die 6. dicti mensis Februarii, nullumque percepisse signum expliciti consensus Contrahentium.

*Sess.*24.*cap.*1. *deReform.Matrim.*

Hujus Matrimonii validitatem impugnans Comes Ludovicus, primùm declaravit in Curia Episcopali, per jocum aliqua familiaria verba protulisse coram Parocho: deinde a neglecto per Curiam Episcopalem examine Testium, aliisque assertis gravaminibus appellavit ad Tribunal A. C.. Sed Causâ ex Decreto R. P. D. Auditoris Signaturæ Justitiæ remissa ad hanc Sacram Congregationem, joci figmentum reliquit, illudque ad importunas Consanguineorum suasiones, & minas allegasse fassus est in quibusdam Epistolis ad Franciscam Urbani scriptis. Et nunc Matrimonii nullitatem defendit ex duplici defectu consensus, & formæ.

Ex defectu consensus; quia cum ipse, juxta relationem Parochi, dixisset = *Sappiate, che io voglio per mia legitima Sposa a Checca Urbani* =, & illa responderit = *Io confermo lo stesso* =, hæc verba repetunt consensum Viri ducendi Uxorem, non autem exprimunt consensum Mulieris ducendi Virum; Et ideo nullum conclamat Matrimonium, pro quo contrahendo Mulier suum reciprocum consensum non expressit verbis, aut signis certis, & univocis, ut opus esse firmat *Clericat. de Sacr. Matrim. decis.*16. *num.*36.

Deficere quoque autumat formam præscriptam à Sacro Concilio Tridentino *sess.*24. *cap.*1. *de Reform. Matrim.* de præsentia Parochi, & Testium; quia præsentes non fuisse videntur Testes, qui nihil perceperunt, aut intellexerunt,

runt, ut dictum est; cum non sufficiat præsentia phisica, sed requiratur moralis cum intelligentia actus, qui geritur, ut per *Textum in Leg. Coram* 209. *ff. de verb. signific.* communiter tenent *Pyringh in Jus Canon. lib.*4. *tit.*3. *§.*3. *num.*22., ibique *Anaclet.* §.2. *num.*106., *Sanchez de Matrim. lib.*3. *disput.*39. *num.*1., *&* *Pignatel. consult. canon.*62. *num.*1. *tom.*7.

Et circa intelligentiam Testium, putat, magis deferendum esse illorum depositioni, quàm contrariis argumentis, & conjecturis, juxta firmata per *Gobat. Theol. experim. tract.*9. *num.*461., *&* *Ursaja discept. Eccles.*21. *num.*27. *tom.*2. *par.*1.; præsertim in Matrimonio clandestino, pro quo non militat Juris præsumptio, uti in Matrimonio rite contracto præviis solemnitatibus ab Ecclesia præscriptis, sed in dubio judicandum est pro illius nullitate, ut firmant *Card. de Lugo de Just.*, *&* *Jur. tom.*2. *disput.*22. *num.*23., *&* *Ursaja Discept. Eccles.*44. *num.*9. *tom.*9. *par.*1.

Nec obstare censet assertam copulam, quam constanter negat, & quæ revalidare nequiret Matrimonium ab initio nullum, ad tradita per *Monacell. formul. legal. tom.*1. *tit.*8. *form.*10. *num.*17., *&* *Piton. Discept. Eccles.*58. *num.*45., minusque assertas Epistolas ad Mulierem scriptas, quæ supplere nequeunt consensum legitimè non præstitum coram Parocho, & Testibus, ut notat *Ursaja Discept. Eccl.*3. *num.*11. *tom.*1. *par.*2.

Verum a Defensore Matrimonii, & Francisca Urbani excipitur, quod certa, & clara sunt ad exprimendum consensum de præsenti verba a Comite Ludovico prolata = *Sappiate, che io voglio per mia legitima Sposa a Checca Urbani* =, quia verbum *voglio* jungitur non infinito, sed accusativo, ut distinguit *Sanchez de Matrim. lib.*1. *disput.*18. *num.*10. *in fin.*: quodque parem habet efficaciam responsio Franciscæ Urbani=*Io confermo lo stesso*=; tum quia responsio, etiamsi concepta verbis dubiis, & æquivocis, regulariter accipitur cohærenter ad interrogationem, ut firmat *Sanchez de Matrim. dicto lib.*1. *disput.*18. *sub num.*4.; tùm insuper quia prolata verba vi propriæ significationis declarant explicitum consensum Mulieris in eo, quod voluerat Comes Ludovicus, idque sufficit ad validitatem Matrimonii: ut in similibus terminis de propositione Viri = *Accipio te in meam* =, & responsione Mulieris = *Placet* =, vel = *Consentio* =, tradunt *Abbas in Cap. Si inter num.*7. *de Spons.*, *&* *Sanchez de Matrim. dicto lib.*1. *disput.*18. *sub num.*10.

Et forma Conciliaris æque servata prætenditur; quia Parochus plene intellexit verba, & consensum Contrahentium, uti testatus est in relatione facta Curiæ Episcopali, & in partita descripta in libro Matrimoniorum; Testes autem, licet in prima depositione asseruerint nihil audivisse, attamen fatentur in posterioribus Epistolis jampridem habuisse notitiam

tiam de Matrimonio inter Comitem Ludovicum, & Franciſcam Urbani ineundo, ita ut inveroſimile, & fere impoſſibile ſit, quod Teſtes rei agendæ conſcii, & in eodem Cubiculo exiſtentes cum Contrahentibus, non audierint, nec intellexerint illorum verba, nec Parochi obiurgationes elata voce factas.

Ultra inveroſimilitudinem additur, quod illorum alter P. Joſeph del Maſſaccio in Epiſtola ſcripta ad Vicarium Generalem Fabriani teſtatur, ſe in actu initi Matrimonii audiviſſe verba = *Teſtimonii in faciem Eccleſiæ* =, & P.Paulum Stufa reſpondiſſe = *Eh ò capito, ò capito* =, atque poſt diſceſſum Parochi Franciſcam Urbani narraſſe diſtinctis verbis ſequutum Matrimonium, ſubjungente P. Paulo Stufa = *me l'ai fatta*: *ſei triſta* =, & poſt eſam paſtillorum refectiunculam, in actu diſceſſus P. Paulum Stufa repetiiſſe = *è fatto, è fatto* =. Proindeque infertur, aut ſufficienter probatam videri præſentiam moralem Teſtium, pro qua ſatis eſt, eos quoquo modo percipere Contrahentium conſenſum, ut firmat *Boſſ. de matr. cap.* 3. *§.* 17. *num.*47., aut decernendum eſſe eorundem Teſtium examen ad clarius eruendam veritatem, quam in productis depoſitionibus celatam fuiſſe convincitur ex utriuſqe Religioſi Epiſtolis.

Franciſca vero poſtulat inſuper ſubminiſtrationem alimentorum, & ſumptuum litis, ob ſuam extremam paupertatem, & ob præſumptionem boni juris reſultantem ex deſcriptione hujus Matrimonii in libro Parochiali facta de mandato Curiæ Epiſcopalis, quibus concurrentibus extremis ſubminiſtranda ſunt alimenta, & ſumptus litis a Viro appellante, juxta cenſuram Sacri Concilii Tridentini *Seſſ.*24. *cap.* 20. *de Reform.*

Definire itaque dignabuntur EE. VV.

I. *An conſtet de Matrimonio?* & quatenus affirmativè.

II. *An ſit locus coactioni?*

III. *An ſit locus ſubminiſtrationi alimentorum, & ſumptuum litis, in caſu &c.*

Ad I. Dilata, & examinentur Teſtes formiter. Ad II. Dilata. Ad III. Affirmative, & ad D. Secretarium pro taxatione.

SETINA PROCURATIONIS, ET CATHEDRATICI. *Seſſ.*24.*cap.*3. *de Reform.*

Edictum die 18. Martii 1760. promulgatum eſt in tribus unitis Diœceſibus Terracinenſi, Setina, & Privernenſi, quo Epiſcopus monuit Beneficiatos omnes ſuæ ditioni ſubjectos,

ut

ut in termino unius Mensis Cathedraticum tum præteriti, tum currentis anni persolverent, juxta taxam a san. mem. Benedicto XIII. præscriptam in Concilio Romano *tit.*8. *cap.*4.. Reclamarunt autem Clerus Sermonetæ, & Clerus Somneni Setinæ Diœcesis, precibusque oblatis huic Sacræ Congregationi exposuerunt, Antecessores Episcopos, & ipsum hodiernum Antistitem consuevisse scuta circiter nonaginta a Clero Somneni, octoginta verò a Clero Sermonetæ exigere in Sacris Visitationibus loco Procurationis, compræhenso in dicta summa etiam Cathedratico; quare postulabant, vel a Cathedratici iterata solutione absolvi, vel declarari debitam Procurationem in Victualibus in specie, & damnari Episcopum ad restituendum pecunias ultra modum occurrentium expensarum exactas.

Episcopus autem in transmissa relatione, & in libello circumferendo, negat, quod in Procuratione, quam Recurrentes solverunt tempore Visitationis, fuerit quoque compræhensum Cathedraticum, quodque modum Procurationis excedant pecuniæ occasione pastoralis visitationis exactæ, si computentur etiam expensæ accessus, & recessus, ac eleemosynæ, quas tamen non esse computandas tenet *Barbos. de offic., & potest. Episcopi alleg.*73. *num.*56. & 57.. Cæterum non abnuit, quod Recurrentes pro libitu vel cibaria subministrent in actu Visitationis, vel eorum vice Procurationem in numerata pecunia persolvant, quùm *sit in optione eorum, qui visitantur, si malint solvere id, quod erat ab ipsis antea solvi, certa pecunia taxata, consuetum, an vero Victualia ministrare*, ut præscribitur a Sacro Concilio Tridentino *Sess.* 24. *cap.*3. *de Reform.*; at de afferto præteritarum solutionum excessu inquirendum non esse contendit, quia ipsi Recurrentes fatentur consuetam quantitatem exactam fuisse, cujus congruentia satis ab observantia fere centenaria indicatur.

Cathedraticum verò, quod in honorem Cathedræ singulis annis debetur tam in Visitatione, quàm extra, ut notat *Barbos. dict. alleg.*73. *sub num.*44., ultra Procurationem præstandum esse defendit, quùm diversa sit utriusque præstationis obligatio, ut tradit idem *Barbos. de offic., & potest. Episc. alleg* 86. *num.*40., & ideò exequendum esse Edictum pro illius solutione publicatum die 18. Martii 1760., non obstante afferta immemorabili consuetudine non solvendi, quæ nec verificari supponitur in facto, nec verificata relevaret contra expressam censuram Concilii Romani derogantis cuicumque immemorabili, ut notatur *in Ferentina Cathedratici* 19. *Aprilis superioris anni*, & adhæsive rescripsit hæc Sacra Congregatio in eadem Causa die 2. Augusti ejusdem anni.

Erit itaque ab EE. VV. definiendum.

I. *An, & quomodo Procuratio debeatur?*

II. *An*

II. *An Edictum Reverendissimi Episcopi super Cathedratico promulgatum sub die 18. Martii 1760. sit exequendum, in casu &c.*

Ad I. Deberi in specie, vel quantitate moderata pro victualibus tantum, arbitrio Visitandorum, ad formam Concilii. Ad II. Affirmative, expleto triennio ab ultima Visitatione.

Sess.22.cap.6. de Reform.

AUXIMANA COMMUTATIONIS VOLUNTATIS. Franciscus Corradini Auximanus in Testamento, quod condidit anno 1738., præcepit venditionem omnium suorum bonorum tàm mobilium, quàm stabilium, pretiique investimentum in Locis Montiùm Cameralium Urbis, ut ex illorum fructibus multiplicum conficeretur usque ad efformationem Capitalis sufficientis pro fundo Prælaturæ denominandæ *la Prelatura Corradini*, quam instituit hæredem. Juspatronatus autem activum, & passivum dictæ Prælaturæ reliquit Masculis descendentibus per Lineam Masculinam a suis Sororibus, Theresia nempe Uxore Francisci Dittajuti, & Laura nupta cum Francisco Paci: servata inter utramque Lineam alternativa; Et quatenus in Linea juxta ordinem alternativæ præferenda idoneus nemo reperiretur ad Prælaturam assumendam, admitti voluit ad fruitionem illius redituum Personam idoneam de alia Linea. Pro tempore vero, quo in utraque Linea deficerent Personæ idoneæ, pergit ibi = *Allora intendo, che sc.200. rata di detti frutti si abbino ad impiegare per il mantenimento del Giovane, che aspirarà a detta Prelatura, a fine possa applicare alli studii in qualche Seminario di Roma: col resto poi di detti Frutti si abbia d'accrescere il Capitale durante la vacanza.*

Vacationem autem Prælaturæ decrevit in quibusdam casibus, qui ad rem non pertinent. Et una Linea Masculina extincta, substituit alteram superstitem; utràque vero deficiente, ad juspatronatus prædictum vocavit Masculos descendentes ex Fæminis dictarum Sororum: prælatione data Filiis Masculis Fæminarum nuptarum in Civitate Auximi: & inter plures qualificatos concurrentes, voluit, digniorem eligendum esse ab Episcopo Auximano pro suo prudenti arbitrio. Atque demum, nullis superstitibus descendentibus ex Linea tùm Masculina, tùm Fæminina utriusque Sororis, Nobilem aliquem Auximanum ad Prælaturam nominari jussit, ab Episcopis pro tempore, quos constituit Exequutores suæ voluntatis, subdens = *la quale è diretta unicamente a promovere, e stimolare li miei Nipoti, e Descendenti di essi all'aquisto delle virtù, avendo creduto essere questo mezzo più proprio per dare impulso a medesimi di attendere seriamente alli studii.*

Defuncto Testatore, vendita fuerunt Mobilia, non tamen omnia; & ex illorum pretio, atque ex fructibus bonorum hæreditariorum incæptum fuit multiplicum. Sed anno 1756. fructus universi ascendebant ad annuum valorem sc.362. 45. 4.: remanentibus tamen penes Æconomum hæreditatis fructibus ejusdem anni, & nonnullis pecuniis, quibus empta fuerunt successive alia duo Loca Montium, & superfuit residuum sc.50.: quapropter ad efformandum Capitale sufficiens pro Fundo Prælaturæ, opus fuisset prosequi multiplicum per alios saltem octoginta annos, & forsan alios plures, si venditis bonis stabilibus ad formam Testamenti pretium investiendum esset in Locis Montium, quæ minores fructus reddunt. Ideo Franciscus Dittajuti Vir Theresiæ, & Laura Corradini Vidua relicta Francisci Paci, ne ipsorum Familiæ a Testatore contemplatæ, aut sero nimis, aut numquam, si interea extinguerentur, ad Prælaturæ fruitionem pervenirent, anno 1757. supplicarunt san. mem. Benedicto XIV., ut commutat à Testatoris voluntate, ex bonis tùm hæreditariis, tùm ope multiplici cumulatis erigerentur duæ Cappellaniæ perpetuæ merè Laicales, cum onere 150. Missarum quolibet anno a singulis Cappellanis celebrandarum in suffragium Testatoris, illarumque jusspatronatus reservaretur utriusque Oratoris Familiis, & in earum defectum Episcopo Auximano, cum passiva vocatione Nobilium dictæ Civitatis.

Placuit laudato Summo Pontifici per organum clar.mem.Cardinalis Argenvillieres ejus Pro-Auditoris exquirere votum Episcopi Auximani, qui retulit, nedum vera esse hactenus exposita; sed insuper addidit, Franciscum Dittajuti Nobilem quidem, sed pauperem quinque habere Filios Masculos, & unam Fœminam ex Theresia Corradini Uxore susceptos: Lauram verò alteram Testatoris Sororem Viduam Francisci Paci tres habere Filios Masculos, & duas Fœminas. Et votum suum tandem aperiens, aliquibus sibi benevisis additis conditionibus, petitæ adhæsit commutationi, ex quo illa expresse vetita non fuisset à Testatore, & utilis videretur tùm ipsius animæ, ob suffragia Missarum, tùm Familiis contemplatis, ut munificentia Testatoris tempestivè fruerentur.

Conditiones, quas insinuabat Episcopus, hæ sunt; quod binæ erigerentur Cappellaniæ Laicales, & amovibiles: una pro qualibet Familia Sororum Testatoris: cum substitutione Episcopi in Jurepatronatus, uti de Prælatura dispositum erat in Testamento; Quod cuilibet Cappellano assignarentur Capitalia annui reditus scutorum 150., prævio Inventario in actis Curiæ Episcopalis registrando, ac vetita illorum alienatione sine beneplacito Apostolico: & cum onere celebrandi per se, vel per alium 150. Missas quolibet anno, & incumbendi literarum studiis Romæ in aliquo Collegio, vel

vel extra : itaut fructuum perceptio solum inciperet favore cujuslibet Cappellani à die suscepti itineris Romam versus pro navanda opera Studiis : & in casu recessus ab Urbe, vel inhabilitatis alicujus Cappellani ad scientias addiscendas, juxta Episcopi judicium, fieret locus nominationi alterius a Patronis explendæ, vel iis negligentibus ab Episcopo; Et quod demum fructus Cappellaniarum tempore vacationis Pauperibus distribuerentur authoritate Episcopi ; bona verò ultra dotes Cappellaniis assignatas superextantia applicarentur alicui pio loco, & præsertim novo Conservatorio Orphanarum Auximi, cum onere in eo alendi perpetuo duas Puellas ad nominationem utriusque Familiæ Sororum Testatoris.

Verum sub die 12. Augusti 1757. editum est a clar. mem. Cardinali Argenvillieres rescriptum *Ex Audientia Sanctissimi* : quo, *Audita relatione R. P. Episcopi Auximani, Sanctitas Sua mandavit remitti preces ad Sacram Congregationem Concilii, cum facultate procedendi ad commutationem cum alio opere, quominus fieri potest, difformi, & alieno a dispositione Testatoris* : *Auditis interesse habentibus*. Citato itaque Promotore Fiscali Curiæ Episcopalis, & Curatore deputato futuris Vocatis ad Prælaturam, preces apud EE. VV. renovant Oratores pro commutatione dictæ voluntatis, & erectione Cappellaniarum; quia, ut inquiunt, longa annorum series necessaria pro complemento multiplici adimeret Familiis contemplatis commodum munificentiæ Testatoris, si interea contingeret eas, vel earum alteram extingui : & diù nimis inutilem redderet illius curam, & sollicitudinem incitandi hoc medio Nepotes ad virtutum, & scientiarum acquisitionem; quocirca æquum esse defendunt, ut fiat voluntatis commutatio in erectionem Cappellaniarum, quibus suffragatur animæ Testatoris, & assequitur finis ab eo volitus incitandi Nepotes ad virtutes, & scientias addiscendas, ut innuunt *Modestinus in Leg. Legatum Civitati 16. ff. de usu, & & usufr. leg.*, *Faguan. in cap. Nos quidem num. 14. & 15. de Testamentis, & Barbos. de offic. & potest. Episcopi alleg. 83. num. 5. & 7.*; sed arbitrantur, esse respuendas conditiones ab Episcopo propositas, uti penitus alienas a voluntate Testatoris, illique repugnantes : præsertim attenta lege Pontificii rescripti, quo facultas indulgetur commutandi voluntatem *cum alio opere, quo minus fieri potest, difformi, & alieno a dispositione Testatoris*.

Et quatenus Cappellaniarum erectio videatur EE. VV. nimis difformis, & aliena a voluntate Testatoris, postulant, ut saltem commutatio fiat in opus expresse à Testatore volitum, & præscriptum, & pro causa finali suæ dispositionis contemplatum : demandando scilicet suspensionem multiplici, & fructũ applicationem favore Masculorum ex utraque Testatoris Sorore descendentium, ut illorum præsidio in ali-

qua

qua Studiorum Universitate, vel Civitate iis benevisa virtutes acquirere, & in Viros sapientes se producere valeant, cum reassumptione Multiplici in casu deficientiæ dictorum Masculorum. Posteriori huic instantiæ adhæret etiam Curator deputatus futuris Vocatis, quùm censeat conformius voluntati Testatoris esse, quod, intermisso multiplico favore Prælaturæ difficillime perficiendo, duo fundentur loca Studii in Urbe pro duobus Iuvenibus descendentibus Masculis Theresiæ, & Lauræ Corradini Sororum Testatoris, servato, quoad eorum nominationem, ubi verificentur casus a Testatore prævisi, ordine, quem Testator servari voluit in nominatione ad Prælaturam tam active, quàm passive. Expresse enim Testator præcepit, quod in casu deficientiæ Personæ ad assumendam Prælaturam, assignarentur annua scuta 200. alicui de Familia suarum Sororum, *affine possa applicare alli Studii in qualche Seminario di Roma*: & suam dispositionem directam esse declaravit *unicamente a promovere, e stimolare li miei Nipoti, e Descendenti di essi all'acquisto delle virtù*. Ex his porrò infertur alienum non esse à voluntate Francisci Corradini cessare a multiplico prædilectis Personis inutili, ut finis impleatur à Testatore volitus, ad firmata per *Rot. in decis.* 412. *n.* 16. *par.* 13. *recent.*, *&* *decis.* 14. *n.* 15. *de Legat. cor. Falconer.*

Erit itaque decernendum ab EE.VV.

An sit locus commutationi ultimæ voluntatis Francisci Corradini, & quomodo, in casu &c.

Non proposita, cum reliquis.

Sess. 22. cap. 6. de Reform.

ROMANA, SEU PRÆNESTINA SUBSIDIORUM DOTALIUM. Octavius Mazzarocchi de Terra Poli Tyburtinæ Dioecesis in Testamento, quod condidit anno 1647., Hæredem universalem instituit Conventum, & Ecclesiam SS. XII. Apostolorum Urbis. Et jussit, quod in eadem Ecclesia perpetuò distribuerentur in die Festo Sancti Francisci decem Subsidia dotalia totidem Puellis ad electionem Patris Generalis, aliorumque Superiorum Ordinis, pro nuptiis vel in sæculo, vel in Domino contrahendis: taxata cujuslibet Subsidii quantitate in scutis viginti, præter alia scuta quinque pro Veste.

Reversionem autem Subsidiorum præcepit quoad Puellas non nubentes in termino trium annorum a die obtentæ illorum assignationis; & Subsidia devolvenda ob dilationem nuptiarum, ut supra, vel ob mortem Puellarum innuptarum, distribui mandavit aliis Puellis ultra consuetum numerum eligendis in anno reversionis. Atque Puellarum eligenda-

rum

rum qualitates præſcripſit, quod *debbano eſſere oneſte, e biſognoſe, anzi poveriſſime, e le più meſchine, che ſi trovino, Orfane di Padre, e Madre: proibendo eſpreſſamente, che non ſi poſſino maritar Zitelle di Poli mia Patria, ſe non ſaranno Orfane di Padre, e Madre, conforme alle altre &c.: e voglio, che dette Zinelle ſiano ſtate quattro anni continuamente in Roma per avere detta Dote &c.: ed in oltre, che abbino compiti ſedici anni.*

Pro injunctæ Subſidiorum diſtributionis exequutione Teſtator edixit = *Voglio, che ſi vincolino tutti li miei Luoghi de' Monti, quali debbano ſtare perpetuamente affetti, & ipotecati per dotare con li frutti di eſſi ogni anno le dette dieci Zitelle con la detta Dote di ſcudi venti, e la Veſte* = ; Aſt, ob diminutos fructus Locorum Montium, diminutus quoque fuit Subſidiorum numerus, quæ anno 1669. ad ſex, poſtmodum die 29. Novembris 1698. ad quinque tantum reducta ſunt ex decreto hujus Sacræ Congregationis regiſtrato *in lib.* 48. *Decret. pag.* 570., ubi etiam ſtatuta legitur alternativa inter ſingulas Urbis Regiones quolibet anno ſervanda pro electione Puellarum.

His regebatur legibus operis pii adminiſtratio anno 1735., quo Catharina Leoni Præneſtina, honeſtæ conditionis Puella, annum agens decimumnonum, & utroque Parente orbata, precibus Summo Pontifici oblatis, & ad hanc Sacram Congregationem remiſſis, poſtulavit, ut ſibi tamquam pii Teſtatoris Cognatæ aſſignaretur Dos ſcutorum mille ex dictis Subſidiis pro contrahendis nuptiis; & ad hanc aſſequendam docuit per fides Baptiſmatum, & Matrimoniorum, ac per Teſtes, Pompeum Ferrati è Terra Poli migraſſe ad Civitatem Præneſtinam, ibique cum Catharina Colizzi Uxore procreaſſe anno 1653. filiam nomine Geltrudem ipſius Oratricis Aviam, ejuſque Familiæ à Patria Pompei Agnomen *Poleſe* remanſiſſe. Et ad probandam dicti Pompei Cognationem cum Octavio Mazzarocchi pio Teſtatore, cùm deficerent in Terra Poli Libri Matrimoniorum, & Baptiſmatum, exhibuit particulam Teſtamenti Romæ conditi die 7. Martii 1645. a Durante Ferrati quondam Benedicti de Polo Tyburtinæ Diœceſis, in quo idem Durantes inſtituit Hæredem Pompejum Ferrati, quem appellat *Filium quondam Herminii Ferrati ejus Nepotem carnalem*, & Exequutorem Teſtamentarium elegit *Octavium Mazzarocchi ejus Fratrem conſobrinum*.

Hanc enunciativam ſufficientem reputavit Eminentiſſimus tunc Cardinalis Vicarius à Sacra Congregatione auditus; &, non obſtante contradictione Religioſorum Hæredum, cenſuit indulgeri poſſe Catharinæ Leoni dotem ſcut. 500., eidem aſſignando annua duo ex dictis Subſidiis, aliaque Subſidia pro tempore devolvenda uſque ad complementum ſummæ prædictæ. Et relata inſtantia per ſummaria precum,

præ-

prævia tamen Libelli, & Summarii diſtributione, die 15. Januarii 1735. prodiit reſcriptum pro expeditione Brevis, juxta votum Eminentiſſimi Vicarii, quod ſucceſſive fuit expeditum, ut *in lib. 85. Decret. pag. 17.*

Exemplum Catharinæ Leoni ſequentes Maria Magdalena, Felix Geltrudes, & Franciſca Antonia Coccia Felicis Angeli filiæ, quæ & ipſæ deſcendunt ab Angela altera filia dicti Pompei Ferrati, & Catharinæ Colizzi, Præneſti nata die 4. Novembris 1639., Pronomenque *Poleſe* retinent a Patria dicti Pompei earum Tritavi, preces obtulerunt SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO, ad hanc Sacram Congregationem inde remiſſas, quibus poſtulabant ſibi conſtitui dotem ſcutorum quingentorum pro qualibet ex iiſdem piis Subſidiis Octavii Mazzarocchi.

Ob vacantem tunc Vicariatum Almæ Urbis, requiſitus fuit pro informatione, & voto R. P. D. Viceſgerens, cui Oratrices, præter documenta circa earum deſcendentiam a dicto Pompejo Ferrati, exhibuerunt Parochi, & Teſtium depoſitiones comprobantes, ipſas eſſe majores ſexdecim annis, ipſarumque Avum Petrum Paulum Coccia non inopem fuiſſe rei ruſticæ Negotiatorem, & ob paſſa infortunia, ſequutaſque rei familiaris diviſiones, earum Patrem ad inopiam delapſum eſſe, victumque ſibi, & familiæ quærere ex propria induſtria; ſubdentes, juxta primævam Familiæ opulentiam, propriamque Oratricum honeſtatem, ipſis congruere Dotem ſcutorum 500. circiter, licet ad congruentiam commenſurandam nulla afferantur exempla, quia Felix Angelus Coccia Oratricum Pater caruit Sororibus dotandis.

Præmiſſa autem documenta, aliaque dudum exhibita a Catharina Leoni, nuper tranſmiſit R. P. D. Viceſgerens, foliumque adjunxit P. Guardiani Sanctorum XII. Apoſtolorum, qui proteſtatur ſuam, ſuorumque Religioſorum ſubmiſſionem judicio Sacræ Congregationis, ſolumque ponderandum proponit, quod Catharina Leoni una erat, & gratiam obtinuit vigore ſpecialis Brevis Pontificii, quodque Oratrices tres ſunt, & a Subſidiis earum favore conſtituendis arcendæ eſſent Puellæ Incolæ Urbis a Teſtatore contemplatæ. Nihilominus R.P.D. Viceſgerens cenſet, juxta exemplum gratiæ indultæ Catharinæ Leoni, aſſignari poſſe cuilibet Oratrici unum annuum ex dictis Subſidiis, *donec aliqua confletur ſumma, quæ EE. VV. prudentiæ pro ipſis honeſtè do[illegible]dis congruere videbitur.*

Preces [illegible]novant Oratrices, ut ipſis aſſignentur controverſa S[illegible]dia pro modo congruæ Dotis, quam frequentiſſimè indulgere conſuevit hæc Sacra Congregatio Conſanguineis piorum Teſtatorum ex ordinata charitate, aut præſumpta illorum voluntate, juxta exempla relata *in Romana, ſeu Sabinen. Subſidiorum Dotalium* 11. *Aprilis proxime* pre-

præteriti . Et inopportunè objici contendunt a Religiosis hæredibus præjudicium Puellarum Urbis , tum quia ipsi parem zelum non ostenderunt , quando reductionem Subsidiorum impetrarunt , licet forsan non deficerent alia bona hæreditaria præter Loca Montium demonstrativè assignata pro implemento injuncti oneris : tum insuper quia contemplatæ non sunt Puellæ certi generis , sed Orphanæ omnes Romæ a quatriennio commorantes vocantur , dummodo laborent paupertate , qua non carent Oratrices relativè ad proprium statum , itaut petita gratia facilius indulgenda videatur , tamquam nulli præjudicialis , ad tradita per *Rotam in decis.98. num.4. & seq. coram Duran.* , Et controverti non posse autumant propriam cognationem cum Testatore, utpote canonizatam anno 1735. cum Catharina Leoni . Circa quantitatem vero congruæ Dotis , ultra Testes superius recensitos , exhibent Instrumentum Dotale earum Matris , quæ Dotem assecuta est scutorum 250. ; atque pro faciliori solutione quantitatis assignandæ postulant sibi applicari etiam Subsidia devolvenda ,

Et ideo dignabuntur EE. VV. decernere

An sit locus Dotali assignamento favore Mariæ Magdalenæ , Geltrudis , & Franciscæ Sororum de Coccia ex Subsidiis Dotalibus relictis a bon.mem. Octavio Mazzarocchi , & in qua summa , in casu &c.

THEATINA MATRIMONII . Stephanus Fantore natus anno 1703. in Civitate Vasti Theatinæ Diœcesis , ad Patriam , unde anno 1707. discesserat , reversus est de mense Julio 1735. Ut autem Matrimonium inire posset cum ejusdem Civitatis Puella Magdalena de Angelo , Sacræ Inquisitioni supplicavit pro dispensatione ab edendis probationibus Status liberi ex variis Galliarum , Alemaniæ , & Lombardiæ Regionibus , quas viginti annis peragrasse asserebat inserviens Regiis Copiis in arte Chirurgica . Datæ fuerunt consuetæ Literæ facultativæ ad Archiepiscopum Theatinum ; & Stephanus exhibuit fidem Baptismatis , & duos Testes deponentes discessum , & reditum , ut supra ; ipse verò , narratà dictà peregrinatione , jurejurando affirmavit suum Statum liberum . Quare , præmissis denunciationibus, de licentia Curiæ Archiepiscopalis Matrimonium celebratum est illum inter , & Magdalenam de Angelo die 18.Augusti 1735.

Sess.24.can.2. de Sacr. Matr.

Annum , & ultra vixit Stephanus in maritali consortio cum Magdalena, Filiumque genuit . Qùm verò post annum advenissent in Civitatem Vasti Catharina di Maggio Sipontina , ejusque Vir Januarius Spadaccino , Stephanum forte occurrentem salutarunt , eique exprobarunt desertionem

Uxoris Victoriæ Russo cum Filio in Civitate Manfredoniæ; quod ut audiverunt adstantes Cives, curiosiùs interrogarunt Advenas; & ab iis narratum est, Virum illum in infantili ætate quatuor annorum Sipontum pervenisse, ibique sub nomine *Xaverii de Vita* educatum usque ad pubertatem a Fratribus Archangelo, & Canonico de Vita, missum inde fuisse Neapolim pro Chirurgia addiscenda, reversumque Manfredoniam anno 1733. nupsisse Victoriæ Russo, novo assumpto nomine *Tyberii Vitale*, & post biennium fugam arripuisse ob famam a quibusdam Peregrinis evulgatam, quod aliam haberet Uxorem, & Filios in Oppido Trivigni Matheranensis Diœcesis, ubi appellabatur *Xaverius Vitale*, Magna hinc Civium turba, cum dictis Advenis, petiit Ecclesiam PP. Sancti Augustini, ad quam interea Stephanus confugerat; & increpantibus Advenis pluralitatem Uxorum, ille demissis oculis, & rubore suffusus obmutuit, & post bidui moram discessit, nec amplius audita est illius notitia in Civitate Vasti.

Siluit Magdalena usque ad annum 1753.; tunc autem Curiam Archiepiscopalem Theatinam adivit, petiitque declarari nullitatem Matrimonii celebrati cum Polygamo, ut liberè transire posset ad alia vota. Commissarium delegavit Archiepiscopus ad verificandam assertam Polygamiam. At nondum completo Processu informativo, preces huic Sacræ Congregationi oblatæ sunt a Magdalena, super quibus auditus Archiepiscopus, qui tunc præerat Ecclesiæ Theatinæ, retulit, probationes identitatis personæ Stephani haud videri factas ad formam juris. Hodiernus autem Archiepiscopus Theatinus, qui denuò auditus est super novis precibus Magdalenæ, processum transmisit ad Sacram Congregationem, animique sui sententiam aperuit secundum vota Oratricis, & in hujus sequelam die 20. Novembris 1756. decreta fuit descriptio Causæ in Folio,

Constat porrò ex transmisso Processu, per attestationem Parochi Trivigni factam anno 1744., quod in eodem Oppido Xaverius Vitale de Civitate Vasti Theatinæ Diœcesis die 12. Junii 1726. nupsit Rosæ Coronato, pluresque cum ea procreavit Filios, quorum tres cum Matre adhuc vivebant tempore dictæ attestationis. Constat insuper ex fide Cancellarii Curiæ Archiepiscopalis Sipontinæ, & ex quatuor Testibus in eadem Curia examinatis, nempe dd. Catharina di Maggio, & Januario Spadaccino Conjugibus, nec non Victoria Russo, & Josepho Antonio di Salvia pariter Conjugibus, quod Puer educatus apud Fratres de Vita, ut supra, Manfredoniam reversus anno 1733. Matrimonium inivit cum dicta Victoria Russo, assumpto nomine Tyberii Vitale, quo appellari constiterat ex fide Baptismatis tunc procurata e Terra Paglietæ Patria sua Theatinæ Diœcesis, ut

ut de fide Baptiſmatis aſſerit dicta Victoria, & de Patria Cancellarius; quodque, ut idem Cancellarius ſubjungit, ea occaſione Tyberius tamquam vagus, vigore facultatum indultarum a Sacra Inquiſitione, admiſſus fuit ad Juramentum ſuppletorium in comprobationem Status liberi; & quod demum biennio moratus Manfredoniæ Chirurgiam exercens, fugam tandem arripuit, poſtquam a quibuſdam Peregrinis promulgata eſt ſuperviventia alterius Uxoris in Terra Trivigni: & Victoria Ruſſo, quæ filium ex illo genuerat, impetratà venià Curiæ Archiepiſcopalis, anno 1750. nuptias contraxit cum Joſepho Antonio de Salvia.

Denique conſtat ex eodem Proceſſu, quod Stephanus Fantore Chirurgus in Civitatem Vaſti Patriam ſuam adventus menſe Junii 1735., Matrimonium contraxit cum Magdalena de Angelo, & poſt annum recognitus pro Tyberio Vitale a Conjugibus Catharina di Maggio, & Januario Spadaccino, ad Eccleſiam confugit, indeque profugus diſceſſit, ut ſuperius dictum eſt, quemadmodum deponunt dicti Conjuges Spadaccini de facto proprio, & Conjuges de Salvia de illorum auditu, nec non ipſa Magdalena de Angelo, aliique quatuor Teſtes Civitatis Vaſti in Proceſſu examinati, quorum unus teſtatur etiam de confeſſione extrajudiciali ipſius Stephani, quique omnes uniformem referunt deſcriptionem Perſonæ Stephani Fantore, ac reſpective Tyberii Vitale, cum cicatrice præſertim ſub oculo: & his adduntur extrajudiciales depoſitiones aliorum quatuor Teſtium, Magiſtratus, & Capituli Civitatis Vaſti de propria ſcientia, ac de publica fama prædictæ recognitionis, & fugæ, nec non ſimilis fides Superioris olim Conventus Auguſtinianorum dictæ Civitatis, & altera cujuſdam Canonici Sipontini de auditu a Conjugibus Spadaccino poſt reditum è Civitate Vaſti.

His probationibus freta Magdalena de Angelo putat, ſatis probatam videri identitatem perſonæ Stephani Fantore, ſaltem cum Tyberio Vitale Viro Victoriæ Ruſſo, juxta firmata per *Caren. de Offic. Sac. Inquiſit. part. 2. tit. 5. §. 10. n. 55.*, *& Caball. reſolut. crimin. caſ. 270. num. 6. & 7.*, præſertim ad effectum non irrogandi pœnam, ſed annullandi Matrimonium omni jure prohibitum vivente altera Conjuge, ad tradita per *Clericat. de Sacram. Matrim. deciſ. 29.*, *& de Juſtis de diſpenſat. Matrim. lib. 2. cap. 9. per tot.*; Verum Defenſor Matrimonii non arbitratur inutile, ſi reſcribatur Archiepiſcopis Sipontino, & Matheranen., ut tranſmittant acta in ſuis Curiis compilata occaſione præcedentium Matrimoniorum, pro clariori veritatis dilucidatione; quùm præſertim ſine legitimis probationibus identitatis Perſonæ Tyberii, & Xaverii Vitale non potuiſſet a Curia Sipontina poteſtas fieri Victoriæ Ruſſo tranſeundi ad ſecunda vota.

Et ulterius advertitur, in compilatione Processus Curiæ Theatinæ haud deputatum, vel citatum fuisse Defensorem Matrimonii.

Omnibus itaque perpensis, dignabuntur EE. VV. definire

An constet de nullitate Matrimonii, in casu &c.

Sess. 24. cap. 12. de Reform.

VALENTINA INDULTORUM. Beneficiati Metropolitanæ Ecclesiæ Civitatis Valentiæ, precibus oblatis huic Sacræ Congregationi, supplicarunt, ut ipsis indultum concederetur annuæ Vacationis trium mensium, & Jubilationis post quadragenarium laudabile servitium; quod faciliùs ut assequerentur, plures exposuerunt causas, & præcipuè assiduum, ac ultra modum laboriosum Chori servitium, cui absque intermissione intersunt mane, & vespere, ac etiam media nocte, non minus hyemali, quàm æstivo tempore, pro recitandis Horis Canonicis, cum Nocturnis Defunctorum post Completorium, & pro Missis solemnibus celebrandis, ut plurimum bis in die, audiendisque Sacris Concionibus; exposuerunt insuper, Beneficia, quæ obtinent, nullum habere onus præcisæ residentiæ, illorumque reditus tenuissimos esse in solis Distributionibus, quibus antiquæ Præbendæ applicatæ sunt, consistentes: & copioso Ministrorum numero Ecclesiam decorari, quùm biscentum tredecim adsint Beneficiati, &, præter Canonicos, Dignitates, & Præpositos, Ecclesiæ inserviant Musici, & duodecim Cappellani Hebdomadarii, itaut subducta etiam tertia parte Beneficiatorum ratione Vacationum, vel Jubilationis, non ideò Ecclesia fraudaretur debitis obsequiis, vel minori decentià Divina Officia celebrarentur.

Auditus fuit super his precibus Archiepiscopus Valentinus, qui expositorum veritatem confirmans, suam aperuit animi sententiam, his verbis = *Regulandum existimo solatium ad unum mensem; & ideo censeo, posse illis, qui pro majori anni parte Divinis Officiis intersint, de benignitate Apostolica indulgeri saltem unum mensem Solatii, dummodo ad summum eodem in tempore non absit a Choro, & residentia, plusquam tertia pars Residentium, lucrando distributiones tempore Solatii, quas cæteri Interessentes, demptis Horis nocturnis, quæ in hac Metropolitana Ecclesia media nocte assidue a paucis celebrantur, & illis ad quarum perceptionem exigitur interessentia probibito Jure accrescendi* =. Sed relata instantia per summaria precum in Congregatione habita die 15. Decembris 1759:, prodiit rescriptum = *Lectum*.

Non acquiescentes Beneficiati, Causam describi postularunt in consueto Folio; & nunc disputant, vacationes trium mensium, quas Sacrum Concilium Tridentinum generice per-

permittit, concurrente illarum consuetudine, vel Statuto, tunc solum denegari, quando Statutum, vel consuetudo favens longiori Ecclesiæ servitio, aliquas indulget, licet brevioris temporis, vacationes: at ubi ex Statuto, vel consuetudine assiduum servitium requiritur sine ulla vacatione, vel intermissione, sæpe consuevisse hanc Sacram Congregationem ex æquitate illas concedere, ut notant *Garz. de Benefic. par.3. cap.2. num.311., & seq., & Barbos. de Offic., & potest. Episc. allegat.53. num.112.*, & patent exempla *in Illerden. 11. Decembris 1756. lib.106. Decret. pag.429., in Lycien. 20. Augusti 1757. lib.107. Decret, pag.333.* per summaria precum, *& in Melphictem. Indulti 21. Junii superioris anni*.

Et facilius arbitrantur ipsis indulgendum esse petitum indultum vacationum, tum quia servitium ultra modum laboriosum est, Beneficia non sunt præcise residentialia, reditus tenuissimi, & copiosus est Ministrorum numerus: tùm insuper quia simile indultum vacationum unius mensis ab hac Sacra Congregatione concessum fuit Beneficiatis Parochialis Ecclesiæ S. Joannis Baptistæ ejusdem Civitatis Valentiæ die 30. Junii 1757., ut *in lib.107. Decret. pag.314.*, & Beneficiatis alterius Parochialis S. Andreæ die 15. Aprilis 1758. *lib.108. Decret. pag.170.*; cumque in eadem Civitate Valentiæ, aliisque finitimis Locis omnes Chorales aliquo vacationis levamine perfruantur, subditur, non decere deterioris conditionis esse cæteris aliis Beneficiatos Ecclesiæ Metropolitanæ. Et pari modo autumant concedendum esse indultum Jubilationis, tum vigore consuetudinis vigentis in Ecclesia Valentina, tum ex æquitate canonica, de qua latè *Fagnan. in cap. Licet num. 160. de Præb., & Scarfant. ad Ceccoper lib.2. tit.6. num.9., & seq.*

Quo circa definiendum erit ab EE. VV

I. *An Beneficiatis Metropolitanæ Ecclesiæ Valentinæ sit concedendum Indultum vacationis ad tres Menses?*

II. *An iisdem Beneficiatis sit concedendum Indultum Jubilationis post continuum servitium quadraginta annorum, in casu &c.*

Die

Die Sabbathi 18. Julii 1761. in Palatio Apostolico Quirinali erit Sacra Congregatio Concilii, in qua, præter alia, proponentur infrascripta Dubia, juxta morem ejusdem Sacræ Congregationis de jure resolvenda.

DEscriptæ fuerunt quatuor, quæ sequuntur, Causæ in Folio præcedentis Congregationis habitæ die 27. Junii proximè præteriti; quùm tamen propositæ non fuerint, supplicamus EE. VV., ut, reassumpto dicto Folio, dignentur illas definire.

Sess.22.cap.6. de Reform.

AUXIMANA COMMUTATIONIS VOLUNTATIS.

An sit locus commutationi ultimæ voluntatis Francisci Corradini, & quomodo, in casu &c.

Negative.

Sess.22.cap.6. de Reform.

ROMANA, SEU PRÆNESTINA SUBSIDIORUM DOTALIUM.

An sit locus Dotali assignamento favore Mariæ Magdalenæ, Geltrudis, & Franciscæ Sororum de Coccia ex Subsidiis Dotalibus relictis a bon. mem. Octavio Mazzarocchi, & in qua summa, in casu &c.

Negative, & amplius.

Sess.24.can.2. de Sac. Matr.

THEATINA MATRIMONII.

An constet de nullitate Matrimonii, in casu &c.

Affirmative, & ad mentem.

VA-

VALENTINA INDULTORUM.

Sess. 24. cap. 12. de Reform.

I. *An Beneficiatis Metropolitanæ Ecclesiæ Valentinæ sit concedendum Indultum vacationis ad tres Menses?*

II. *An iisdem Beneficiatis sit concedendum Indultum Jubilationis post continuum servitium quadraginta annorum, in casu &c.*

Dilata, & scribatur Archiepiscopo juxta mentem.

PASSAVIEN. NULLITATIS PROFESSIONIS. Professionem, quam die 8. Junii 1747. emiserat in Monasterio Cremisanensi Ordinis S. Benedicti, irritam, & metu Parentis simulatam proclamavit intra quinquennium Pater Æmilianus Gerlichs; Et post absolutum examen Testium anno 1752., paratasque Partium allegationes, querelam nullitatis detulit ex rescripto san. mem. Benedicti XIV. ad Sacram Congregationem Episcoporum, & Regularium, quæ die 23. Julii 1756., referente Eminentissimo D. Cardinali Columna de Sciarra, rescripsit super precibus Abbatis= *Orator utatur jure suo, & charitativè tractet P. Æmilianum, qui instet quoad prætensam nullitatem coram Eminentissimo Ordinario, ad formam Constitutionis Sanctissimi*.

Sess. 25. cap. 19. de Regul.

Nihilominus, annuente Eminentissimo Episcopo, & supplicante Abbate, laudatus Summus Pontifex die 21. Januarii 1757. Causam remisit ad hanc Sacram Congregationem, in qua propositum fuit Dubium = *An constet de validitate, vel invaliditate Professionis, in casu &c.* =, & instante P. Æmiliano pro dilatione, ac subministratione expensarum, die 18. Junii 1757. prodiit rescriptum = *Dilata; & quoad expensas utatur jure suo ad formam Bullæ* =; Reproposita vero Causa die 30. Decembris ejusdem anni, in contumaciam P. Æmiliani rescriptum fuit = *Non constare de invaliditate Professionis* =: & rursus die 22. Junii 1758., illius persistente contumacia, emanavit rescriptum = *In decisis, & amplius*.

Rem omnem narravit P. Æmilianus in precibus SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO oblatis, suamque causatus contumaciam propter documentorum, & pecuniarum defectum, supplicavit, ut Causa summariè decidenda committeretur aut Eminentissimo Ordinario, aut Nuncio Apostolico Viennensi. Auditus fuit Nuncius Apostolicus, qui retulit, spem unam superesse evitandi prævisa scandala, & pacis reddendæ Monasterio, ac Religioso, quod is admitteretur ad juramentum suppletorium in defectum clariorum probationum allegatæ simulationis, nisi mallet Summus Pontifex dispensationem indulgere ad cautelam. Et relatis precibus per clar. mem. Card. Passionei Brevium a Secretis, die 17. Martii 1759. editum fuit rescriptum =

Ex

Ex Audientia Sanctissimi = , quo *Sanctissimus jussit remittendam esse hanc Causam judicio, & arbitrio Nuncii Apostolici Viennensis, cui conferre dignatus est facultates omnes necessarias, & opportunas* .

Caruit tamen effectu impetrata gratia , cùm hujus reportationem ex oraculo SANCTISSIMI decreverit ejus R.P.D. Auditor ad instantiam Abbatis . Et P. Æmilianus se iterum sistens coram EE. VV. , exhibuit Processum Testium in Curia Episcopali examinatorum anno 1752., qui quatuordecim sunt , omnes Professi ejusdem Monasterii Cremifanensis : & quatuor aliorum examen in eo deficere conquestus est, præsertim sui Genitoris, itaut opus fuerit die 12.Julii 1760, rescribere = *Eminentissimo Episcopo pro transmissione actorum, soluta competenti mercede* = ; sed neque producta usque modo fuerunt nova Acta, neque constat alios Testes, præter jam exhibitos, fuisse examinatos, Causa nunc proponitur ; & supplicat P. Æmilianus vel pro recessu a Decisis , vel pro dispensatione a vinculo Religionis , juxta novas preces a SANCTISSIMO remissas .

Ex Testibus autem, ut plurimum in sufficienti numero convenientibus, licet non omnes omnia deponant , percipitur, quod Oratoris Genitor Vir egregius , & prudens severam adhibuit disciplinam , quam leves Filii mores merebantur, illumque noluit secularibus muneribus addicere , quùm eum minus idoneum putaret , si perseverasset in sua vivendi ratione ; optavit , ut Filius amplecteretur statum religiosum , haud tamen illicitis adhibitis stimulis ; & secundas nuptias distulit quidem usque ad illius Professionem , sed nemo asserit Filium hujus rei fuisse certiorem tempore Novitiatus ; solumque post emissam Professionem , secundo vel tertio anno ante sequutum Testium examen , Cremifanum petiit , Filiumque hortatus est ad perseverantiam , ut testatur Confessarius , cui fuit commendata illius cura .

Quoad Oratorem autem illius filium ex eisdem testibus eruitur,quod cum habitum Religiosum suscepisset, dum in Academia Illustrium Cremifani degebat , ante ingressum in Novitiatum mœrens postulavit licentiam Salisburgum ad suum Genitorem proficiscendi ; desolatus , & lacrymans post ingressum , quandoque consuluit Magistrum Novitiorum , ut hic testatur,de Sæculo repetendo , de Patri nuncianda sua inhabilitate ad Statum Religiosum , de Novitiatu sex mensibus prorogando : eidemque Magistro sciscitanti suam aperuit voluntatem profitendi, adjecta conditione , *si posset consolate* , *& tranquilliter vivere* . Negligens ulterius , & tepidus plures commisit errores , etiam data opera , ut è Monasterio dimitteretur , ut quatuor opinantur testes , & alter asserit de auditu ab eodem P. Æmiliano .

Subdunt insuper nonnulli, quod idem Pater Æmilianus monitus fuit a Magistro Novitiorum de quinquennii termino ad re-

reclamandum, si justa subesset causa, & nihilominus sollicitum eum tenuit cogitatio emittendæ professionis, juxta unius dictum. Nec deest alter asserens, in quadam scheda, quæ fertur ab aliquibus annis fieri consuevisse pridie Professionis, cujusque tenor nec in processu legitur, nec in Partium summariis circumfertur, omissum a P. Æmiliano fuisse verbum = *Serio* =, quod supponitur adesse in exemplis aliarum Schedularum præseferentium dispositionem animi ad emittendam professionem; In ipso insuper actu Professionis anxius, & perturbatus visus fuit alteri ex Testibus, qui opinatus est, hujus sollicitudinis causam esse Genitoris absentiam.

Post professionem autem, nono circiter mense, alteri Testi indicavit, se habere motiva reclamandi, si vellet; ac rursùs, objiciente Teste præfatam Schedam in testimonium liberæ voluntatis scriptam, ille incontinenti respondit, se putare aliquid in ea aut omisisse, aut mutasse, licet post Schedam lectam nihil a se omissum fuisse fassus sit, ex quo adhuc non viderat similes Schedulas cum dicto verbo = *Serio* = exaratas. Animum tandem reclamandi apertius declaravit tùm Salisburgi in convictu manens, tùm post reditum ad Monasterium, conquestus de Abbate, & suo Genitore, quod non sinerent ipsum ad seculum redire.

Inde colligunt Testes, Oratorem haud habuisse vocationem, & animum assumendi statum Religiosum; & metu Parentis ingressum fuisse Monasterium duo affirmant de auditu incerto, & tertius de auditu ab ipso Oratore; nec defuit, qui suspicaretur, eum non libere professurum, licet a Magistro Novitiorum alii duo audierint liberam illius voluntatem profitendi. Metum negant alii sex, quorum duo opinantur, Monasterium fuisse ingressum Oratorem ad vitandum Genitoris meritam severitatem. Errorum, & desolationis causam alii nesciunt, alii referunt ad reluctantem illius voluntatem, & ægreferentiam vitæ Religiosæ, addentibus aliis sequutam emendationem post spirituales exhortationes. At uno excepto, qui omissum verbum = *Serio* = plurimi facit, reliqui omnes nescire inquiunt simulatam fuisse Professionem Oratoris; illorumque alter haud sufficere credit signa prædicta ad simulationem suspicandam. Mœstitiam interruptam asserunt, & cum hilaritate alternatam, licet discrepent circa alterutrius præponderantiam. Et habuisse testantur Oratorem durante Novitiatu sufficientem occasionem significandi, tùm Patri per literas, tùm Abbati, a quo sæpe invisebatur, suas anxietates, & repugnantiam statui Religioso, suasque reassumendi vestes Sæculares a Scriniis ad hunc effectum apertis, prout joco semel accepit, nec illi defuisse Potentiorum protectionem ad vitandum rigorem Paternum, in casu regressus ad sæculum: quo non obstante, & pro continuatione Novitiatus, & pro admissione ad Professionem scripto supplicavit.

æc Testes. Verum P. Æmilianus prolixo libello differit, metum, unde causa simulationis oritur, probatum videri ex opinione Testium, & ex Genitoris severa disciplina in Filium adhibita, quæ perhorrescentem Juvenis animum facile induxit ad statum Religiosum a Patre optatum amplectendum; repugnantiam vero statui Religioso, & Professionis simulationem erui nedum ex continua animi desolatione, & præmeditatis erroribus, juxta deducta per *Rotam in decis.*211. *num.*10. *part.*13. *Recent.*, *& decis.*9. *num.*24. *coram Arguel.*, sed etiam ex perturbatione in actu professionis ab uno teste affirmata, & magis ex omissione verbi *Serio* in Scheda pridie Professionem scripta, quùm nemo obligetur ex voto sine deliberatione seria emisso, ut post *D. Thom. in* 2. 2. *quæst.*88. *art.*1. notant *Fagnan. in cap. Cum virum num.*37., *& in cap. Consulti num.*16. *& seq. de regul.*, *& Rota decis.*107. *sub num.*18. *part.*2. *divers.*, atque demum ex pluries arrepta fuga e Monasterio, & ex subsequuta renuentia observandi Regulam, & suscipiendi Ordines, quam enunciat in sua relatione Nuncius Viennensis, licet a Testibus non asseratur, quamque indicium contrariæ voluntatis profitendi adstruere firmat *Pignatel. consult. Canon. tom.*9. *consult.*173. *num.*179., *& consult.*180. *num.*13.

Arbitratur autem Orator, quod in his terminis, etiamsi non concurrat metus cadens in constantem Virum, attamen etiam reverentialis sufficiat ad nullitatem professionis, ubi jungatur cum simulatione, & quatenus dubia videatur simulatio, locus sit juramento suppletorio, ad tradita per *Pignatel. consult.*4. *num.* 9. *tom.* 1., *& Piton. dicta disceptat. Eccles.* 110. *num.* 20., vel saltem indulgenda dispensatio ad evitanda scandala, & ad pacem reddendam Oratori, & Monasterio, ut consuluit Eminentissimus Dominus Cardinalis Crivelli jam Nuncius Viennensis, & probat *Anaclet. in jus Canon. lib.*3. *tit.*34. *num.*22. *& seq.*. Verum Defensor Monasterii negat aut nullitatem verificari, aut locum esse dispensationi, quia nullus concurrit metus directus ad extorquendam professionem, sine quo prætensa simulatio, etiamsi probata, non relevaret, sed in pęnam cogeretur Simulator manere in Religione, ut firmat *Rot. in decis.*798. *num.*14. *&* 29. *coram Molin.*

Placeat itaque EE. VV. decernere.

I. *An sit standum, vel recedendum à decisis?* & quatenus affirmativè ad primam partem.

II. *An sit consulendum Sanctissimo pro dispensatione à vinculo Religionis, in casu &c.*

Ad I. In decisis, & amplius.
Ad II. Negativè, & amplius.

NEAPOLITANA MATRIMONII. Definita fuit hæc Causa in Congregatione habita die 11. Aprilis proximè præteriti; & Dubiis, quæ erant = I. *An constet de Matrimonio rato, & non consumato?* II. *An liceat Annibali Cæsareo ingredi Religionem approbatam, ad effectum in ea profitendi, in casu &c.* = Responderunt Eminentissimi PP. ad utrumque *Affirmative*. Ad servandam autem formam Constitutionis *Dei miseratione 33. tom.*1. san. mem. Benedicti XIV., denuo supplicat Annibal Cæsareus, ut, reassumpto d. Folio, EE.VV. dignentur decernere

Sess.24.can.6. de doctr. Sac. Matrim.

An sit standum, vel recedendum a Decisis, in casu &c.

In decisis, & amplius.

SPIREN. PAROCHIALIS. Ad vacantem Parochialem Ecclesiam in Eppingen, qui Pagus est in Diœcesi Spirensi, Secularem Sacerdotem præsentandum esse a Priore Conventus Carmelitarum in Hirschorn Vvormatiensis Diœcesis, quà Patrono ejusdem Ecclesiæ, definivit Curia Episcopalis Spirensis, rejectà nominatione P. Matthæi Carmelitani a dicto Priore facta, illiusque Sententia per Curiam Metropolitanam Moguntinam confirmata est; verùm appellatione interposita ad Tribunal A.C., quæ deinde remissa fuit ad hanc Sacram Congregationem, suam tuetur Prior facultatem deputandi ad exercitium Curæ dictæ Parochialis Religiosum ejusdem Ordinis ad sui nutum amovibilem, vigore duplicis Indulti Apostolici, & immemorabilis observantiæ.

Sess.7.cap.7. de Reform.

Porrò in Literis Apostolicis Gregorii XII., sub Datum 15. Septembris 1409., juxta productum exemplum, approbanda committitur Decano Spirensi donatio portionis Decimarum, cum Jurepatronatus laicali dictæ Parochialis Eppingensis, quam in usum Fabricæ Conventus Hirschornensis pollicitus fuerat Nobilis Laicus illius Fundator, reservatà tamen congruà pro Vicario perpetuo in eadem Parochiali instituendo; Et Decanus Literarum Apostolicarum Exequutor, certà portione fructuum Parochialis reservatà pro congruà Vicarii perpetui, donationem Decimarum, & Jurispatronatus pro conservatione, & reparatione dicti Conventus, ejusque Ecclesiæ factam approbavit die 12. Junii 1410., adhibitis tamen verbis unionem ipsius Ecclesiæ Parochialis exprimentibus.

Anno autem 1487. Prior dicti Conventus, sub narrativà, quod dicta Parochialis Eppingensis, & altera Parochialis in Hessloch Moguntinæ Diœcesis fuissent authoritate Apostolica perpetuò unitæ, annexæ, & incorporatæ eidem Conventui,

 re-

reservatâ congruâ portione fructuum pro perpetuis Vicariis in illis constituendis, quodque non semper inveniri possent Sacerdotes, qui dictas Vicarias recipere, & ipsis Parochialibus Ecclesiis deservire vellent, alias Literas Apostolicas impetravit a san. mem. Innocentio VIII., quibus Priori, & & Fratribus ejusdem Conventus facultatem indulsit Summus Pontifex, *quod de cætero* (sunt verba earundem Literarum) *perpetuis futuris temporibus, decedentibus modernis dictarum Parochialium Ecclesiarum Vicariis, eisdem Ecclesiis Parochialibus per Presbyteros idoneos Seculares, vel dicti Ordinis Regulares ad vestrum nutum amovibiles in Divinis deservire, & Animarum curam Parochianorum illarum exerceri facere, Diœcesanorum locorum, vel cujusvis alterius licentia super hoc minime requisita, libere, & licite possitis*.

Latet, quo tempore, vigore Innocentiani Indulti, Patres Carmelitæ cæperint deputari in Curatos Eppingenses; attamen in Diario Hirschornensi a Secretariis juratis Conventus conscripto legitur, anno 1544. Parochum Eppingensem fuisse P. Sebastianum Felbaum, & anno 1558. P. Thomam Froschen. Notatur pariter in eodem Diario, quod amissam dudum Parochiam Eppingensem Conventus recuperavit anno 1621., & in ea positus fuit Parochus P. Philippus Eltz: quodque anno 1642. Parochi munus obibat P. Nicolaus Spey, & anno 1647. P. Joannes Philippus Eltz; & demum continuata describitur series Parochorum Carmelitarum, qui in Eppingen fuerunt post recuperatam iterum Parochiam e manibus Hæreticorum; nempe die 14. Novembris 1698. P. Eugenius: die 13. Decembris ejusdem anni P. Conradus: anno 1714. P. Gabriel: anno 1716. P. Dominicus: anno 1728. P. Avertanus, quem ad Curæ exercitium admisit clar. mem. Cardinalis Schonborn tunc Episcopus Spirensis, prævia remotione Presbyteri Secularis ab ipso deputati: & anno 1735. P. Christianus ultimus dictæ Parochialis possessor defunctus anno 1754. Et cum Diario concordare asseritur tum Ecclesiasticus Prothocollus Hæreticorum Eppingensium, in quo adnotantur duo Baptismata collata annis 1645., & 1646. a P. Joanne Philippo Eltz, Pastore nuncupato: tum Liber Baptismalis Catholicorum, in quo enunciantur omnes prædicti Parochi Carmelitæ, qui Curam exercuerunt ab anno 1698.

Vigore itaque Literarum Apostolicarum Gregorii XII., autumat Prior, substineri posse subjective suo Conventui unitam fuisse Parochialem controversam, illamque propterea obtineri posse ab ejusdem Conventus Religiosis ad nutum amovibilibus, ut firmat *Barbos. de offic. & potest. Episc. allegat.* 72. *num.* 189., & definivit hæc Sacra Congregatio in *Ratisbonen. juris deputandi Vicarium* 28. *Julii* 1713. *lib.* 63. *decretor. pag.* 311. Et, si quæ dubietas oriri posset circa qualitatem unionis a præfatis Literis Gregorianis erutæ, eam

ad

ad effectum deputationis Religiosi in Vicarium amovibilem censet auferri per posteriores Literas Innocentii VIII., in quibus expresse tribuitur Priori, & Fratribus Conventus Hirschornensis facultas deputandi in eadem Parochiali *Presbyteros idoneos Seculares, vel dicti Ordinis Regulares ad nutum amovibiles*, quùm sit in potestate Summi Pontificis, Regulares idoneos reddere ad assequendum Beneficia etiam Secularia, ut in terminis similis Indulti concessi Congregationi Cassinensi, & canonizati ab hac Sacra Congregatione anno 1638., differunt *Murga in Comment. ad Constitut. Aliàs Urbani VIII. n.3.*, *& Card. Petra in Comment. ad Constit. I. Anastasii IV. sect. 1, num. 50, tom. 2. pag. 17.*

Et licet Sacrum Concilium Tridentinum *sess. 7. cap. 7. de Reform.* permiserit Episcopis deputare Vicarios perpetuos in Ecclesiis unitis, sublatis contrariis privilegiis, & exemptionibus; attamen defendit Prior, Conciliarem sanctionem nedum limitari quoad Monachos, & Mendicantes, quibus a Sancto Pio V. in Constitutione *Ad exquirendum* 47. §.5. tribuitur facultas deputandi Regulares ad nutum Superiorum amovibiles in Parochialibus Conventui, vel Monasterio unitis; sed insuper opinatur, eam a Concilio abrogari facultatem deputandi Vicarios amovibiles, quæ competit ex dispositione juris vigore subjective unionis, non autem si competat vigore particularis privilegii, cui numquam censetur derogatum per legem generalem, ut notat *Mayr. in decret. lib. 5, tit. 33 num. 160.*; maxime cum agatur de Regularibus, quibus a pluribus Summis Pontificibus datum fuit, ut eorum privilegia non possint revocari, nisi integro inserto illorum tenore, vel, ut usus obtinuit, nisi specialis, & individua fiat illorum mentio, ex deductis per *Gueber. de Privileg. tract. 1. disputat. 4. sect. 3. num. 15. & seq.*

Minimeque adversari, contendit, aut prætensam obreptionem Indulti Innocentiani, erutam ex ibidem præsupposita Unione facta authoritate Apostolica, aut superventam copiam Presbyterorum Secularium, ob quorum penuriam idem Indultum concessum fuit. Obreptionem porrò nec subsistere, arbitratur, attenta Unione sequuta vigore Literarum Gregorii XII., nec, si subsisteret, examinari posse, antequam impetretur Oris aperitio. Et superventam Presbyterorum Secularium copiam, disputat, aut nullo pacto adimere causam finalem Indulti vel solum, vel æque principaliter consistentem in utilitate Conventus a Pontifice contemplata in proæmio, & in dispositiva suarum Literarum: aut solum adimere causam Privilegii negativè, ob cessationem causæ concedendi, non autem contrariè, reddendo usum Privilegii injustum, & illicitum, prout requiritur ad privilegium rite concessum evertendum, *Pyring. in Jus Canon. lib. 5. tit. 33. num. 169.*, *Engel. ibidem num. 20.*, *&*

Ana-

*Anaclet. num.*187., *& Grueber. de Privileg.tract.*1.*disputat.*5. *sect.*2. *num.*14. *& seq.* : ubi firmat insuper, opus esse, ut pro adimendo Privilegio causa cesset etiam perpetuo, quod affirmari non posse prætenditur de cessata penuria Sacerdotum, quæ ob frequentissima Bella, & Hæreticorum factiones in illis partibus, potest iterum accidere.

Atque demum subjungit, plenam erui facultatem deputandi Regulares ad nutum amovibiles vel a sola observantia duobus seculis pacificè continuata cum laude, & Populi utilitate, juxta exhibitas Testium depositiones, quin per Curiam Episcopalem unus afferatur actus in contrarium, juxta firmata per *Rotam in Nullius*, *seu Celsonen.* [*Parochialis super bono jure* 3. *Decembris* 1728. §. *Et sane coram clar. mem. Card. Aldrovando*, *&* 7.*Februarii* 1735. §.5. *& seq. coram clar.mem. Card. Calcagnino*. Et licet certæ non afferantur probationes sequutæ amotionis; attamen tribuendum esse, differit, arbitrariæ facultati Superiorum, quod noluerint semel deputatos amovere, neque ex hoc sublatam censeri amovibilitatem, nisi præter actus negativos afferantur positivæ contradictiones cum acquiescentia removere debentis, præsertim in Regularibus, qui ex voto obedientiæ pendent a nutu Superioris, ut firmat *Rota cor.Lancetta decis.*273.*n.*13. *& seq.*, & definivit Sac.Congregatio in *Narnien.Jurisdictionis* 13.*Julii* 1669.*lib.*26.*Decret.pag.*257.

Verum abEpiscopo tum in transmissa relatione,tum in circumferendo libello excipitur, suspectam esse fidem assertarum Literarum Gregorii, & Innocentii, quùm illarum non exhibeatur authographum. Et illas Gregorii XII. nedum abrogatas videri a Martino V., non constito de prætensæ Unionis exequutione ante hujus electionem, ex deductis per*Card.Petra adConstitut.unic.Joan,XXIII.sect.unic.n.*9.*tom.*4. *pag.* 393., *& Rigant. ad Regul.* 13. *Cancellar. num.* 2. *&* 30., sed insuper nullam inducere subjectivam unionem, quùm solum loquatur de approbanda Decimarum, & Jurispatronatus donatione, reservatà congrua Vicario perpetuo. Verba autem Exequutoris Unionem exprimentia, vel inutilia esse, uti excedentia limites delegationis, ad firmata per *Rotam in Sedunen. Unionis 6.Junii* 1755. *§.*19.*cor.bon.mem. Vicecomite*, vel esse interpretanda de Unione accessoria, & quoad temporalia tantum, ob præservatum Juspatronatus, & jus nominandi Vicarium perpetuum, quæ duæ circumstantiæ repugnant Unioni subjectivæ, ut de Jurepatronatus dixit *Rota in Sedunen.Parochialis super Regularitate* 10.*Januarii* 1757. §.6. *coram bon.mem. Borrull*; Et de Vicario perpetuo in *Valentina Vicariæ* 12.*Februarii* 1734. §.5. *cor.Emo Crescentio*, *& in Sedunen. Unionis* 5.*Aprilis* 1756.§.4. *cor.Illmo D. Almæ Urbis Gubernatore*.

Exclusà vero subjectivà Unione, subditur, nihil prodesse Indultum Innocentii VIII., tum quia obreptitium est, uti sup-

supponens unionem sequutam authoritate Apostolica, quæ revera non eruitur ex præcedentibus Literis Gregorii XII., & ideò attendi non meretur, ut probat *Rota in decis. 614. num. 11. & seq. coram Ansaldo*; tum quia redditum fuit inexequibile per primævum non usum quadraginta, immo fere septuaginta annorum, quot effluxerunt usque ad assertam primam nominationem Carmelitanorum sequutam anno 1554., ad tradita per *Rotam in Valentina Vicariæ* 12. *Februarii* 1734. *§.23. coram Eminentissimo D. Card. Crescentio*: tum demum quia cessavit causa finalis inopiæ Sacerdotum Secularium, qua sublata, cessare quoque debet privilegium deputandi Regulares, ut notat *Card. Petra ad Constitut. 1. Anastasii IV. sect. 1. num. 29. tom. 2. pag. 9.* Præterea contenditur, Innocentianum Indultum sublatum fuisse per Concilium Tridentinum *sess. 7. cap. 7. de Reformat.* præcipiens deputationem perpetuorum Vicariorum, non obstante quocumque privilegio; & Constitutionem 47. S. Pii V., qua moderato Concilii rigore tribuitur Mendicantibus facultas deputandi suos Religiosos in Vicarios amovibiles, revocatam in hac parte expresse fuisse in Constitutione *In tanta 9' §.3. & 6.* Gregorii XIII.

Circa observantiam denique reponitur, inutilem eam esse, tum quia innixam abrogato privilegio Innocentii VIII., ut firmat *Rota in Argentina Parochialium 30. Aprilis* 1745. *§. 20, & 21.*, *& 10. Junii* 1746. *§. Sublato coram clar. mem. Card. Millino*; tum quia recentissimam incipientem ab anno 1698., quùm nulla ratio habenda sit vel de libro Hæreticorum, vel de privato Diario Conventus ad probandum antiquiores Parochos; attenta præsertim notoria illius Regionis revolutione circa Catholicam Religionem quandoque permissam, quandoque vetitam, itaut in illis anfractibus potuerit Religiosus ad curam Bonorum in Eppingen residens Sacramenta ministrare in defectum Parochi; tum tandem quia interversam a posterioribus institutionibus per Religiosos reportatis cum clausulis Secularitatis Ecclesiæ præservativis = *per commendam* = & = *sine consequentia &c.*, atque ideo tolerandum non esse diutius ab eisdem Parochiam occupari contra Populi, & Principis Secularis vota, & contra secularis beneficii naturam, & disciplinam Sacrorum Canonum, sed esse præsentandos Presbyteros Seculares, juxta definita ab hac Sacra Congregatione in *Ratisbonen. juris præsentandi* 19. *Maii* 1708. *lib. 58. decret. pag.* 174., *& in Herbipolen. Ecclesiarum Parochialium* 19. *Septembris* 1722. *lib. 72. decret. pag.* 458., *in Constantien.* 20. *Novemb.* 1734. *ad I. Dubium lib.* 84. *decret. pag.* 529., *& in altera Herbipolen. Parochialis* 5. *Decembris* 1750. *lib. 10. decret. pag.* 459., & firmavit *Rota in dicta Argentinen. Parochialium* 30. *Aprilis* 1745, §. 4. *coram clar. mem. Card. Millino*.

Erit itaque ab EE. VV. definiendum

I. An

I. *An Superior Conventus Ordinis Carmelitarum in Hirschorn tenea tur præsentare ad Animarum Curam in Eppingen Sacerdotem Secularem, vel potius valeat deputare Sacerdotem Regularem?*

II. *An Sacerdotes, ut supra præsentandi, vel deputandi amoveri possint ad nutum ipsius Superioris Conventus, in casu &c.*

Ad I. Affirmativè ad primam partem, Negativè ad secundam, & amplius.
Ad II. Provisum in primo.

Sess.7. cap.4. sess.24.cap.17 de Reform.

AMALPHITANA. Hæc Causa descripta fuit in Folio Congregationis habitæ die 17. Januarii currentis anni; sed nulla tunc capta resolutione, reproposita fuit in Congregatione habita die 14.Februarii, & prodiit rescriptum = *Dilata, & ad mentem: & mens est, quod Rispoli recurrat ad Sanctissimum* =. Quùm tamen plures jam effluxerint menses, & Rispoli in Hebdomadariatus, & Parochiæ retentione perseverans, nondum Sacræ Congregationis menti paruisse docuerit: ideo supplicat Archiepiscopus, ut EE.VV., reassumpto dicto Folio, juxta iuris censuram dignentur definire

An liceat Sacerdoti Matthæo Rispoli retinere Parochiam, & Hebdomadariatum, in casu &c.

Negativè, & esse indulgendam retentionem Parochiæ, facto verbo cum Sanctissimo.

Sess.21.cap.9. de Reform.

AQUILANA JURISDICTIONIS. Species hujus Causæ relata est in Folio Congregationis habitæ die 10.Maji superioris anni, quâ die, nulla capta resolutione, prodiit rescriptum = *Dilata ad sequentem* =. Descripta iterum fuerunt Causæ merita in Folio Congregationis habitæ die 21. Junii ejusdem anni; & propositis Dubiis, quæ erant = I. *An, & ad quem spectet publicatio Jubilæi, & Indulgentiarum in Terra Luculi?* II. *An subscriptio Edictorum, & quarumcumque Scripturarum jurisdictionalium possit ab Abbate Sancti Joannis de Luculo expleri cum data: Datum Aquilæ ex Palatio nostræ Residentiæ: in casu &c.* = Rescriptum fuit = *Ad I. Spectare ad Episcopum. Ad II. Negative, & esse apponendam datam ex Abbatia S.Joannis Civitatis Aquilæ* =

Redit nunc Abbas Luculensis, & disputat, ad ipsum spectare publicationem Indulgentiarum in Terra Luculi vigore Concilii Tridentini *sess.21. cap.9.* faciendam *per Ordinarios Locorum*; quùm Ordinarii dicantur nedum Episcopi, aliique Prælati inferiores tertiæ speciei habentes Territorium separatum, sed etiam Prælati exempti secundæ speciei habentes omnimodam quasi Episcopalem Jurisdictionem in Clerum, & Populum, quemadmodum habet Abbas Luculensis vigore Brevis san. mem. Urbani VIII., ut notant

Fa-

Fagnan. in cap. Post cessionem num. 3. & 4. de probat., *Chokier. de Jurisdict. Ordin. in exempt. part. 1. quæst. 1. num. 9.*, & *Rot. coram Falconer. de Offic. Ordinar. decis. 20. num. 4. & 5.*, & in terminis publicationis Indulgentiarum faciendæ a Prælatis Regularibus pro suis Subditis, in quibus habent jurisdictionem Ordinariam, plene tradit *Pasqualig. de Jubil. quæstion. 54. num. 3. ad 7.*

Defendit insuper suam facultatem publicandi Indulgentias vigore Pontificiæ delegationis ipsi communicatæ per Nuncium Apostolicum Neapolis, a quo Literas Indulgentiarum recipit; quia Indulgentiarum concessio, pertinens ad potestatem Jurisdictionis, potest cuicumque a Papa delegari, *D. Thom. in 4. distinct. 20. qu. 1. artic. 4. ad 7.*, *Fagnan. in cap. accedentibus num. 11. de excess. Prælat.*, & *Navar. de Jubil. & Indulg. notab. 31. num. 8. tom. 3.*

Ac demum innititur consuetudini immemorabili, aut saltem quadragenariæ cum titulo colorato, quam sufficere inquit ad acquirendam potestatem publicandi indulgentias; quùm non agatur de præscribenda omnimoda jurisdictione Episcopali cum Territorio separato, pro qua requireretur aut expressum privilegium Apostolicum, aut immemorabilis consuetudo rigorose probata quoad omnes actus jurisdictionales, juxta Decretum anno 1721. publicatum a san. mem. Clemente XI., & decretalem san. mem. Benedicti XIV. inter suas Constitutiones *76. §. 2. & 3. to. 1.*; sed res est de præscribenda jurisdictione quoad unum actum particularem, quo casu satis esse præscriptionem quadragenariam cum titulo colorato, tradit *Card. Petra ad Constit. IV. Calisti III. sect. 2. num. 22. & seq. Tom. 5. pag. 106.*

Immo quùm jus concedendi indulgentias expresse ademptum Prælatis inferioribus *in cap. accedentibus de excess. prælat.*, acquiri possit ab eisdem per quadragenariam consuetudinem inducentem præsumptam delegationem Pontificis, ut tenent *Fragos. de Potestat. Roman. Pontific. quoad Indulgen. lib. 2. part. 2. disput. 4. §. 1. sub num. 11.*, & *Rodriq. in Sum. lib. 7. de Indulg. cap. 31. §. 4. lit. P.*, multo fortius, contenditur, acquisitam videri ex quadragenaria præscriptione facultatem easdem Indulgentias a Papa concessas publicandi, quæ certe minor est ipsa concessione, & quam acquiri posse ex consuetudine, in terminis Superiorum Regularium firmat *Clericat. de Sacram. pœnitent. decis. 20. num. 21. tom. 3.*

Consuetudinem autem quadragenariam probari, autumat, ex Regestris Nunciaturæ Neapolis, ex quibus apparet, usque ab anno 1713. consuevisse ad Abbatem Luculensem, uti verum Ordinarium, transmitti Literas Indulgentiarum: & titulum coloratum resultare a Breve Urbani VIII., quod licet expresè non contineat hanc facultatem publicandi Indulgentias, attamen cùm effrenatissimum sit, plenamque tribuat Jurisdictionem quasi Episcopalem, & processerit

rit ab habente potestatem concedendi controversam facultatem, ideo sufficientem inducit bonam fidem in præscribente, ex notatis per *Card. Petram ad dictam Constitut. IV. Calisti III. sect. 2. num. 27.* Et quatenus immemorabilis requireretur, eam non deficere asserit, juxta depositionem Testium. Eidemque Testium depositioni etiam innititur ad probandam immemorabilem quoad datam Civitatis Aquilæ in Scripturis jurisdictionalibus apponendam; & quoniam extrajudiciales illi sunt, instat pro remissoria numquam deneganda, concurrente fumo, & relevantia faciendarum probationum.

Verum ponderandum, num Sacrum Concilium, præscribendo publicationem Indulgentiarum faciendam *per Ordinarios Locorum*, respexerit ad solam Jurisdictionem Ordinariam, seu potius ad Jus Ordinarium Territoriale, seu Diœcesanum, quùm in una *Melevitana 23. Augusti 1619.* Sacra Congregatio rescripserit = *Sacra &c. audito Episcopo, ac Procuratoribus S. Joannis Hierosolymitani, de utriusque partium consensu probavit, annuitque, ut Magnus Magister, & Conventus in eorum Ecclesiis dumtaxat possint, absque Episcopi licentia, sub Sigillo tamen Prioris, publicare Indulgentias tantum sibi, & eorum Hospitali concessas; alias verò Indulgentias, etiam concessas visitantibus Ecclesias Militum, non possint, sed ab Episcopo extra Militum Ecclesias publicari debeant* =, ut *in lib. 12. Decret. pag. 19.*; & quod Regulares sub prætextu suarum exemptionum nequeant publicare Indulgentias in eorum Ecclesiis, definitum fuit ab hac Sacra Congregatione in una *Marsicana*, ut *in lib. 1. Decret. pag. 93.*, & in una *Neritonen. ad II. Dubium dicto lib. 1. pag. 143.*, aliamque ejusdem Sacræ Congregationis resolutionem refert *Barbos. de Paroch. par. 1. cap. 16. num. 19.* Rursus, cum delegatio Pontificia pro Indulgentiis publicandis non dirigatur Personis particularibus, sed Ordinariis Locorum in genere; perpendendum esset, an Nuncius Apostolicus transmittendo Indulgentiarum Literas ad Abbatem Luculensem, censeatur eum expresse delegare, seu potius supponere eum delegatum, quà Ordinarium, seu Abbatem vere *Nullius*; itaut deficiente hac qualitate, nulla vis fieri possit in directione Literarum. Et quoad assertam præscriptionem, eam omnino improbant *Cardin. Petra ad Constitut. IV. Calist. III. sect. 2. num. 96., & 98. tom. 5. pag. 125., & Nicol. in Prax. lib. 1. tit. 31. de Offic. Ordin. num. 13., & lib. 5. tit. 38. de pœnit., & rem. num. 5.*, ubi allegat Resolutionem Sacræ Congregationis, quam tamen diligenter perquisitis regestris Secretariæ datum non est invenire.

Reassumptis itaque præcedentibus Foliis, dignabuntur EE. VV. definire.

An sit standum, vel recedendum a Decisis, in casu &c.

In decisis, & amplius.

Die

Die Sabbathi 8. Augusti 1761. in Palatio Apostolico Quirinali erit Sacra Congregatio Concilii, in qua, præter alia, proponentur infrascripta Dubia, juxta morem ejusdem Sacræ Congregationis de jure resolvenda.

CALAGURITANA DISPENSATIONIS. Maria Magdalena de Algorri, ut piam exequeretur voluntatem Joannis de Algorri sui Genitoris, die 16. Martii 1754. fundavit in Parochiali Ecclesia Oppidi de Miravalles Calaguritanæ Diœcesis perpetuam Cappellaniam Jurispatronatus laicalis, cujus Possessori onus injunxit celebrandi qualibet hebdomada unam Missam in suffragium Animarum Testatoris, ejusque Consanguineorum, certis signanter quibusdam statutis diebus, & excipiendi in quatuor anni designatis festis sacramentales Fidelium Confessiones aut per se, aut per Substitutum, quatenus non esset idoneus; ejusdemque Cappellaniæ vacationem indixit, postquam Cappellanus perventus ad trigesimum ætatis annum Sacros Ordines, ad trigesimum secundum verò Presbyteratum non suscepisset.

Sess. 23. cap. 6. de Refor.

Juspatronatus autem sibi, suisque Descendentibus reservavit, cum nonnullis substitutionibus, quæ ad rem non pertinent; &, nominato in primum Cappellanum Joanne Ludovico Iberra suo ex Sorore Nepote, post illius deficientiam nominari voluit ad Cappellaniam quemlibet de Cognatione sui Genitoris, *ancorche non abbia la prima Tonsura, acciocke dalla Curia Ecclesiastica li si spedisca l'aggiudicazione, e doppo conseguita la prima Tonsura la collazione, e canonica istituzione.*

Ad præfatam Cappellaniam nuper vacatam, per liberam illius dimissionem factam à d. Joanne Ludovico Iberra, eadem Maria Magdalena de Algorri Fundatrix die prima Julii superioris anni nominavit Josephum Aloysium Raymundum Larrea filium suum, qui natus die 25. Martii 1757. quartum tunc agebat ætatis annum; & in Instrumento præsentationis declaravit, suam fuisse voluntatem in Fundatione, quod sui Descendentes præsentari possent etiam in tenera ætate: quodque Cappellani ante susceptum Presbyteratus Ordinem amplius non tenerentur per Substitutum excipere Sacramentales Confessiones, ob sequutam quorundam capitalium pro dote assignatorum evictionem.

Nomine igitur ejusdem Aloysii præsentati oblatæ fuerunt SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO preces pro dispensatione super defectu ætatis, & pro ejusdem Cappella-

niæ collatione, postquam tamen Orator septimum suæ ætatis annum compleverit, & Clericali charactere rite insignitus fuerit, adimpletis interea Cappellaniæ oneribus per Substitutum, & residualibus illius fructibus erogatis in causam illius subventionis, & subsidii. Preces per Datariam remissæ fuerunt ad hanc Sacram Congregationem; & datis de more Literis ad Episcopum, illius jussu Vicarius Generalis rescripsit, publicata fuisse consueta Edicta, nullumque Contradictorem comparuisse in Curia Episcopali ad petendam Cappellaniam, quare arbitratur, nulli præjudicium esse allaturam petitam Oratoris dispensationem.

Orator autem defendit, dispensationem indulgendam esse ex lege fundationis, qua vocantur Seculares nondum initiati Clericali Tonsura; atque illam ex indulgentia Sanctæ Sedis numquam consuevisse denegari Descendentibus à sanguine Fundatoris, & Patronorum, seposito tertii præjudicio, juxta exempla relata in Folio Causæ *Neritonen. Abbatiæ 19. Aprilis, & 22. Novembris superioris anni*, & rescriptum Sacræ Congregationis in eadem Causa editum favore Pueri quinquenni.

Dignabuntur itaque EE. VV. decernere

An sit signanda Supplicatio, in casu &c.

Affirmative.

Sess.22.cap.6. de Reform.

PLACENTINA COMMUTATIONIS VOLUNTATIS.

Species hujus Causæ descripta fuit in Folio Congregationis habitæ die 22.Novembris superioris anni; quùm tamen proposita non fuerit, denuo illam descripsimus in Folio Congregationis habitæ die 6. Decembris, in qua EE. PP. responderunt = *Dilata, & scribatur Episcopo juxta instructionem* =. Datæ idcircò fuerunt Literæ ad Episcopum, requirentes, num in locis finitimis Prædio nuncupato *il Poggio*, ubi pro celebratione trium Missarum quotidianarum Oratorii constructionem Testator demandaverat, aliquod adesset Oratorium, in quo expediret unius saltem ex injunctis Missis quotidianis decernere celebrationem, ad consulendum indigentiæ, & commoditati ibidem degentium; & ille retulit, præfatum Prædium distare à Castro S. Joannis tantummodo per biscentum passus, seu quintam partem milliarii, ejusque viam esse satis aptam quocumque anni tempore, ac propterea celebrationem alterius ex Missis relictis a pio Testatore apud dictum Prædium cedere non posse in notabile commodum Colonorum, seu Massariorum ejusdem Prædii, dum in præfato Castro S. Joannis extant tam Ecclesia Collegiata, quàm Ecclesia Regularium, & Oratoria,

in

in quibus omnibus plures Missæ quotidiè celebrantur, ac proinde expediens non fore, Oratorii constructionem in supradicto Prædio pro Personis Rusticis decernere. Insinuat etiam Episcopus, posse Oratoribus indulgeri petitam commutationem, facta eisdem potestate celebrandi Missas a Testatore præstitutas cum eleemosyna Julii unius Romani pro qualibet Missa, ultra subministrationem in ratione decimæ partis alterius Julii similis, juxta taxam ibidem currentem.

Placeat itaque EE. VV. definire

An sit locus commutationi voluntatis Nicolai Soprani junioris, & quomodo sit providendum, in casu &c.

Affirmative pro commutatione, juxta votum Episcopi: facta favore Cappellani assignatione fundi ad formam Testamenti; & quoad ommissiones, ad D.Secretarium cum Sanctissimo; juxta mentem.

VALLISOLETANA REDUCTIONIS ANNIVERSARIORUM. Capitulum Ecclesiæ Cathedralis Vallisoletanæ, cùm esset gravatum oneribus 404. Anniversariorum, die 2. Augusti 1654. obtinuit ex decreto Episcopi illa reduci ad 131.; atque post id tempus alia 104. Anniversaria acceptavit; itaut omnium numerus nunc ascendat ad 235., quorum 117. celebrantur cum cantu, & reliqua 118. sine cantu. Ex his nonnulla, quæ currenti seculo acceptata sunt, statutam habent eleemosynam scutorum 4. 70. pro quolibet Anniversario simplici, quo nomine veniunt Missæ lectæ celebrandæ ab altero ex Capitularibus ad Altare Majus, dum in Choro canitur Prima: & scut. 7. 90. pro quolibet Anniversario solemni, seu Missa cum cantu celebranda pariter ad idem Altare post Primam, pleno assistente Capitulo.

Sess.25.cap.4. de Reform.

Quia verò eorundem Anniversariorum dotes plerumque consistunt in Censibus, quorum reditus priùs attingentes annua quinque, vel sex pro quolibet centenario, postmodum lege Regia, quæ sub initio hujus Seculi lata est, taxati fuerunt ad solam rationem duorum cum dimidio; ideò Capitulum, precibus SANCTISSIMO oblatis, quæ ad hanc Sacram Congregationem remissæ sunt, postulavit, ut onus aboleretur duorum Anniversariorum cum cantu, & septem sine cantu, quod arbitrariè Capitulum assumpserat, nulla recepta dote: utque reliqua omnia Anniversaria usque ad finem præteriti seculi fundata reducerentur, juxta redituum quantitatem, ad rationem elemosynæ pro Anniversariis currenti Seculo acceptatis constitutæ.

Epi-

Episcopus semel, iterumque auditus respondit secundum vota Capituli. Rescripserunt tamen EE. PP. in Congregatione habita die 30. Maji proxime præteriti, quod Causa poneretur in Folio; quare illam nunc describimus, jussis obtemperantes. Et Capitulum in circumferendo libello disputat, abolendum esse onus novem Anniversariorum, uti susceptum sine causa, & sine dote: petitam verò aliorum Anniversariorum reductionem suaderi tum ex reductione fructuum Censualium, ut rescripsit Sacra Congregatio in *Romana reductionis 7. Februarii 1756. lib.106.Decret.pag.17.*, tum etiam ex laborioso Ecclesiæ servitio, quod retributionem aliquam meretur cum pinguiori Anniversariorum emolumento.

Nec servandam esse, authumat, consuetam distinctionem inter onera taxativa, & demonstrativa, ac per contractum acceptata; quia in illis Regionibus, de stylo Notariorum, hujusmodi pia relicta incipiunt ab onere, & acceptantur per solemnem stipulationem, licet inspecta Testatorum mente potiùs taxativa dicenda forent; proindeque ad evitandam Populi commotionem in casu coactionis Hæredum ad supplementum ex novitate verendam, indistinctè prætenditur indulgendam esse reductionem pro oneribus æque taxativis, quàm demonstrativis, ac per contractum acceptatis, juxta simile indultum à Sacra Congregatione concessum Capitulo Ecclesiæ Cathedralis Gerundensis *die 13. Septembris* 1749., & rursus *die* 28. *Februarii currentis anni*.

Vel saltem, defendit, committendam esse reductionem arbitrio Episcopi, cui de jure communi, & ex Concilio Tridentino *sess.25. cap. 4. de reformat.* competit facultas reducendi onera Missarum, & Anniversariorum ad minorem numerum, ut notant *Fagnan. in cap. Ex parte num.30. de constitut.*, *& Fargna de Jurepatr. part.2.can.27.cas.23. num.primo*; Subdens, quod licet hujusmodi facultas ablata fuerit Episcopis per decreta generalia anno 1625. publicata jussu sanctæ mem. Urbani VIII., ut in ejus *Constitut. 43. §.primo*, ac rursus confirmata à san.mem. Innocentio XII. in ejus *Constit.155.§.16.*; attamen exorbitans videri non debet petitum Indultum, cum cohæreat juri antiquo: e conspectu potissimum non absimilis facultatis reducendi indiscriminatim onera Missarum ad triennium concessæ à san. mem. Benedicto XIII. in Concilio Romano *tit.15. cap.8.* omnibus Episcopis, qui eidem Concilio interfuerunt.

Ponderandum tamen est, num justa videri possit reductio ad rationem scutorum septem, & obulorum nonaginta pro quolibet Anniversario cum cantu, & ad rationem scutorum quatuor, & obulorum septuaginta pro unaquaque Missa lecta, ad quam postremis hisce temporibus censuerunt arbitrarie Capitulares acceptare nova onera: vel potius, ne

Fun-

Fundatores majoribus suffragiis fraudentur, præstet reductionem moderari ad eam eleemosynæ quantitatem, quæ juxta morem Regionis Missis cum cantu, & respective lectis statui consuevit, quatenus alia desit supremo Testatorum judicio præstituta, ut rescriptum fuit in dicta *Gerundensi die 13. Septembris 1749.*

Pertinet itaque ad EE.VV. decernere

An, & quomodo sit indulgendum petitæ reductioni, in casu &c.

Qnoad novem Anniversaria negative: in reliquis ad Episcopum, juxta instructionem.

IMOLEN. CAPPELLANIÆ. Testamento, quod condidit anno 1726., Archipresbyter Matthæus de Marescottis erigi jussit perpetuam Cappellaniam in Rurali Oratorio sub invocatione S. Philippi Neri, quod ipse construxerat in Agro Bagnariæ Imolensis Diœcesis, relicto Jurepatronatus activo, & passivo Descendentibus per lineam masculinam à Dominico, & Joanne Marescotti suis Fratribus; & onus injunxit Cappellanis celebrandi in eodem Oratorio binas Missas qualibet hebdomada, illarumque alteram die Dominico, & eodem die docendi Fideles Christianæ doctrinæ rudimenta aut in ipso Oratorio, aut in Ecclesia Archipresbyterali Bagnariæ; præcepitque, ut Cappellani tenerentur continuo residere, & habitare in Oppido, sive in Territorio Bagnariæ, ac personaliter adimplere injuncta onera, cum facultate substituendi solum in casu, quo = *per causa di studio, o d'infermità corporale fossero impediti*.

Sess.6.cap.2., & sess.25.c.5. de Reform.

Præfatam Cappellaniam possidens Sacerdos Thomas Marescotti ab ipso Testatore nominatus supplicavit SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO, ut ratione provectæ ætatis, & adversæ valetudinis dispensaretur à personali servitio, indultà facultate inserviendi per Substitutum. Remissis autem precibus ad hanc Sacram Congregationem, auditus fuit Episcopus, qui retulit, petitæ gratiæ adversari tum externam bonæ valetudinis faciem, quam præsefert Thomas Marescotti, qua inspecta in Sacra Visitatione anni 1758. censuit eumdem cogere ad præstandum per se ipsum servitium à Testatore injunctum: tum ejus loci Archipresbyterum, cujus transmisit epistolas cum exhibitis documentis assertos morbos excludentibus; & tandem in alia posteriori relatione, satis dubitans de allegatæ infirmitatis prætextu, rem decidendam relinquit conscientiæ Oratoris, insinuando concessionem indulti cum onere personaliter inserviendi, dum pedester, aut equitando commode poterit ad Oratorium accedere, citra notabilem vale-

letudinis perniciem, *sub pœna non faciendi suos fructus dicti Beneficii, in casu contrario*.

Differit itaque Orator, rescribendum esse, juxta votum Episcopi; quùm ipse in provecta quinquaginta quinque annorum ætate constitutus, nephriticis doloribus, aliisque habitualibus affectionibus laboret, itaut sine periculo gravioris mali nequeat motu frequenti agitari, præsertim eundo ad Oratorium ab Oppido dissitum mille quingentos passus per difficilem, & cœno obrutam viam, ut Physicorum, & Testium depositionibus comprobat; ideòque legitimam excusationem habere censet à personali Servitio, ut notat *Fagnan. in cap.Licet n.136. & seq. de Præbend.*; & definivit hæc Sac. Congregatio in *Cremonen. Indulti 2. Augusti 1760., & in Piscien. Indulti 6. Decembris ejusdem anni*.

Verùm Archipresbyter in transmissis Epistolis, etiam de auditu à Medico locali, juncto duorum Presbyterorum testimonio, negat Oratoris morbos: & juxta eorumdem Testium depositionem, viam asserit longiorem non esse spatio unius circiter milliarii, & illius difficultatem nullimode verificari æstivo tempore, hyeme autem evitari posse incedendo per semitam angustiorem satis aptam: aut saltem utroque tempore, defendit, commodum patere accessum ad Oratorium equitando; potiùsque opinatur, veram petendæ dispensationis causam esse desidiam, ob quam Orator, etiam Juvenis, sæpe neglexit onera Cappellaniæ adimplere: vel forsan incompatibilitatem servitii Cappellaniæ cum servitio Ecclesiæ Consortialis, cui Orator adscriptus est, & cui diligentius inservit, ut lucretur emolumenta inter præsentes dividenda.

Interpellatus autem præfatus Archipresbyter, una cum Promotore Fiscali, ad deducendum jura sua in Sacra Congregatione, pluribus licet elapsis mensibus, nulla ejus nomine facta est oppositio in Secretaria. Quocircà decernendum erit ab EE. VV.

An Sacerdos Thomas de Marescottis Rector simplicis Beneficii instituti a Matthæo de Marescottis teneatur adimplere per se ipsum onera a Fundatore imposita, seu potius id facere possit per alium, in casu &c.

Recurrat ad Episcopum, qui procedat prout de jure ad formam Testamenti.

Sess.22.Decr. de obs.& evit. in celeb. Miss.

SQUILLACEN. CELEBRATIONIS MISSARUM, ET FUNCTIONUM CONVENTUALIUM. In Congregatione habita die 28.præter.mensis Februar.proposita fuerunt duo hujus Causæ Dubia, quæ erant= *I. An Religiosi Conventuales*

les Bruneaturi moniti ab Episcopo debeant se abstinere a celebrandis Missis, aliisque peragendis Functionibus cum sonitu Campanarum ante Missam Parochialem, vel donec illa absolvatur? II. An, & quomodo sit providendum, quoties ab Episcopo moniti non se abstinuerint, in casu &c. = ; Et Parochus in Libello distributo post impressum Folium defendere nitebatur, Religiosos cessare debere ab explendis dictis functionibus, ubi præcedat monitio Episcopi, vigore Epistolæ Encyclicæ san.mem. Benedicti XIV. relatæ in ejus *Bullar. tom.* 1. *Constitut.* 42., ne Populus retrahatur ab interessendo expositioni Doctrinæ Christianæ fieri solitæ, ut asserebat, tempore Missæ Parochialis. At EE PP. rescripserunt = *Ad I. Negative*: *Ad II. Provisum in primo* = . Editæ resolutioni non acquiescens Parochus impetravit novam audientiam; quocircà Patres Conventuales supplicant ab EE.VV. definiri

An sit standum, vel recedendum a Decisis, in casu &c.

In Decisis, & amplius.

Sess. 24. cap. 1. de Ref. Matr.

FOROLIVIEN. DISSOLUTIONIS MATRIMONII. Postquam viginti duobus annis Comes Brolea Antonius Brandolini, & Comitissa Paula Avezzani, Matrimonii vinculo juncti, simul cohabitaverant absque jurgiis, & sine ulla querela, Episcopum Foroliviensem adivit Comitissa Paula anno 1755., & allegatà Viri imporentià, Matrimonium dissolvi, & nullum, atque irritum declarari postulavit. Instructo Judicio, plura exhibuit interrogatoria Defensor Matrimonii, super quibus interrogati fuerunt Coniuges. Et primùm Comitissa Paula respondit, gratum sibi, Viroque accidisse Matrimonium, quod celebratum est die 7. Junii 1733., dum ipsa decimum septimum, Vir autem vigesimum quartum ætatis annum agebant, sed in ipso initi Connubii die gaudium fuisse in tristitiam conversum, ob depræhensam Viri inertiam.

Prima enim nocte, ut pergit in suo examine, procul abfuerunt Maritales amplexus, licet Conjuges in uno lecto decumberent. Sequentibus autem viginti Noctibus, quibus communem habuerunt Torum, data quidem fuit opera copulæ perficiendæ, sed frustrà, ob defectum validæ erectionis in Viro. Et irriti fuerunt conatus centies adhibiti ad quartum usque annum, quo Vir seorsim dormiens in eodem Cubiculo quatuor Mensibus, & deinde in Cubiculo proximo, ad Uxorem pro libitu accedebat, & Uxor ad Virum, ut conjugali fungerentur officio; quùm, licet non minus tribus horis simul manerent, blanditiis, & illecebris excitari non potuerit in Comite Brolea vis consumandi matrimonium.

 Ta-

Tacuit nihilominus Comitissa Paula, ut prosequitur, neminique, nisi uni Confessario aperuit Viri sui impotentiam, & monita a Confessario post quartum annum, ut cessaret a maritalibus congressibus, jam compertis inutilibus, accepti consilii Virum certiorem fecit, qui licet excepisset datum sibi a jure triennii terminum ad potentiam experiendam, nisus tamen amplius non est Matrimonium consumare. Distulit autem Uxor, ut ait, nullitatis querelam proponere ob verecundiam; & distulisset adhuc, nisi Comes Brolea occupare contendisset vigore Foroliviensis Statuti usumfructum hæreditatis Uxori delatæ ex morte Fratris. Ægre siquidem ferens Comitissa Paula, fraternæ hæreditatis usumfructum usurpari a Marito, qui Viri partes numquam expleverat, deliberavit Mariti nomen illi adimere; initàque cum Viro concordia, ut is dotem restitueret, vel se non opponeret dissolutioni Matrimonii, cum aliis pactis, & conditionibus expressis in Apoca a Partibus subscripta, & recognita die 21. Augusti 1755., sequenti die libellum obtulit Episcopo Foroliviensi pro fœdere Matrimonii dissolvendo.

Hæc Mulier. Vir autem postea interrogatus asseruit se fortem, & validum, perfectàque nunquam caruisse erectione tum ante, tum post sequutum Matrimonium, & pluries vel stimulis fuisse agitatum erga venustas Mulieres, vel pollutionem passum in somniis, erectione perseverante dum è somno excitaretur. Fatetur tamen cum Uxore Matrimonium numquam consumasse, immò nec illi unquam incubuisse: & viginti, aut viginti duabus vicibus, quibus Matrimonii consumationem tentavit, inertem stetisse, licet ad conjugales actus paratus Uxorem convenisset, & ab ea fineret blanditias, & illecebras adhiberi. Comitissam Paulam, addit, se voluntate magis Parentum duxisse, quàm sua: & magnam in eam, & conjugalem copulam concepisse aversionem, ex illiberali prima nocte conquisito nudæ Coniugis aspectu; qua avversione durante invincibilem putat suam impotentiam, sed illam tolli aliquando posse minime desperat.

Negat insuper, amplius, quàm duobus, vel tribus Mensibus interpolate cum Uxore tentatam fuisse copulam, idque per horam, vel sesqui horam pro qualibet ex supra relatis viginti duabus vicibus, quibusdam exceptis noctibus, quas, ait, se integras in somno transegisse jacentem cum Uxore in eodem Lecto. Post secundum vel tertium mensem, inquit, Torum, & Cubiculum separatum fuisse, & numquam Uxorem ad ipsum migrasse, licet pateret accessus. Aliquibus probis Viris defectum erectionis se communicasse, supponit, ejusdemque impotentiæ famam statim evulgatam fuisse post Thalami separationem.

Præter Conjugum examen, superaccessit ex parte utriusque juramentum septimæ manus de non sequuta consumatione, quam etiam de publica fama affirmarunt nonnulli Testes,

nec

nec desunt, qui deponant de illorum condormitione, licet tempus non coarctent. Tres inde electæ fuerunt Obstetrices, ut Comitissam Paulam inspicerent, post Balneum aquæ calentis; & illam virginem una testata est: altera se se imperitam asserens, partes muliebres aliquantum laxas invenisse retulit: & tertia suam pariter negans peritiam, datam sibi non fuisse, deposuit, facultatem inspiciendi, solumque tactu arctam deprehendisse Mulieris vaginam. Duas alias Obstetrices deputavit Episcopus, quæ, repetito Balneo aquæ calentis, Mulieris corpus visitarunt, illamque intactam esse opinatæ sunt, juxta regulas ad opportunitatem sibi insinuatas à Medicis Professoribus.

Tres quoque deputati fuerunt Periti ad Viri corpus recognoscendum: duo Medici, & unus Chirurgus; qui unanimiter retulerunt, ordinatum esse, nulloque vitio visibili infectum membrorum Viri contextum, illiusque virilem partem exilem, ac brevem non ineptam fore consumationi, si perfecta polleret erectione, quam tamen, repetito licet experimento, nonnisi imperfecte obtineri potuisse testati sunt, inde inferentes, aliquam adesse internam causam perpetuæ, & absolutæ impotentiæ. Habilem è contra, & potentem Comitem Broleam judicarunt tres alii Periti deinde electi, pariter duo Medici, & unus Chirurgus, licet coram ipsis nulla apparuisset præfatæ virilis partis erectio, quod accidisse inquiunt ob fassam ab ipso Comite verecundiam. Quare adhibiti fuerunt alii duo Medici, & duo Chirurgi, qui naturalem, & absolutam impotentiam excludentes, solam respectivam deduci posse, affirmarunt, ex aversione in Uxorem à Comite concepta.

Hisce attentis probationibus, sententia lata est ab Episcopo Foroliviensi pro nullitate, & dissolutione Matrimonii; Delatàque Causà in gradu appellationis ad Sacram Congregationem, supplex instat Comitissa Paula pro ejusdem sententiæ confirmatione; & ad magis probandam Viri impotentiam exhibet Dissertationem trium Medicorum Universitatis Pisanæ, subscriptam, & approbatam à tribus Professoribus Patavii, & à tribus Professoribus Bononiæ, in qua, supposito erectionis perpetuo defectu, quem de cætero negat Comes Brolea, absoluta, & perpetua definitur hujus impotentia ex causis internis, & visibiliter non apparentibus: & pari argumento impotentiam absolutam concludunt in alia exhibita Dissertatione tres Chirurgi ejusdem Civitatis Pisanæ.

Datà autem Viri impotentia naturali, absolutà, & perpetuà, disputat Comitissa Paula, nullum fuisse ab initio Matrimonium, illiusque decernendam esse dissolutionem, juxta censuram *Textus in cap. Ex litteris de frigid. & Malefic.*; & idem quoque dicendum esse de impotentia solum correspectiva, tenet *Sanchez de Matrim. lib. 7. disputat. 93. n. 5.*

 Et

Et quatenus dubia foret impotentia, juxtà relationem Medicorum, adhuc defendit, dissolvendum esse Matrimonium, postquam copulæ data est opera per triennium & ultra, & consumationem numquam perfici potuisse jurejurando affirmarunt tum Conjuges, tum septem ex utraque parte probi, & honesti Consanguinei, ad præscriptum *Textus in cap. Laudabilem de frigid. & Malefic.*. Nec obesse putat diuturnum silentium viginti duorum annorum, quùm integrum sit Conjugibus quocumque tempore reclamare, ut notant *Sanchez de Matrim. lib.7. disput.109. n.14.*, *Panimol. decis.51. num. 19.*, & *Rota in Mantiss. ad De Luca decis.11. num.42. lib.14.*

Defensor autem Matrimonii audiendam non esse, arbitratur, serotinam instantiam, sibique debere Comitissam Paulam imputare, cur tandiù tacuit, juxta monitum *Textus in cap.1. §. Illa de frigid. & Malefic.*; præsertim quùm in Peritorum discordia vel omnino exclusa dici debeat Viri impotentia, vel pro certa ea prædicari non possit sine triennali experimento, quod impletum non fuisse, censet, per communionem Conjugalis Tori paucis noctibus servatam, iuxta *glos. in cap. laudabilem verb. continuum, & verb. celebrati de frig. & Malef.*, vel tandem, uti correspectiva ob aversionem, invincibilis non sit, nec sufficiat pro annullando matrimonio, ad tradita per *Zacch. quæst. Med. leg. lib.3. t.1. q.6. n.9.* Minusque circa Mulieris virginitatem adhærendum esse, subditur, aut discordi relationi Obstetricum, quæ sæpe falluntur: aut juramento Conjugum, quùm eos stipulata pactio restituendi Dotem, vel se non opponendi Matrimonii dissolutioni suspectos reddat de conniventia, ut præmonuit Cœlestinus III. *in cap. Super eo §. Tuæ de eo qui cogn. consang. Ux. suæ.*

Definiendum proinde erit ab EE. VV.

An sit locus dissolutioni Matrimonii, in casu &c.

Negative, & amplius.

Sess.22. Decr. de observ., & evit. in celebr. Miss.

NULLIUS S. RUFFILLI PROVINCIÆ RAVENNATEN. Cæsar Armanni in Testamento, quod condidit anno 1698., instituit, atque fundavit duodecim Presbyterorum Congregationem, seu Communem Adunantiam in Ecclesia Parochiali Sancti Nicolai Terræ Meldulæ, cujus actualis Cura exercebatur a Vicario amovibili ad nutum Reverendissimi Capituli Basilicæ Vaticanæ, illique assignavit Dotem ex Bonis hæreditariis, aliisque ope multiplici cumulandis, quæ redderent annua scuta 30. pro quolibet Presbytero immunia, & exempta a quibuscumque expensis Supellectilium, & Ministrorum.

Onus autem injunxit dictis Presbyteris duplicem Missam quotidianam celebrandi ad Populi commoditatem in aurora, & circa meridiem, cum unius applicatione in suffragium

gium Animæ suæ : necnon quotidie conveniendi in eadem Ecclesia collegialiter, & recitandi Horas Canonicas in Choro, *cantando anche ogni giorno la Messa Conventuale*, aliasque peragendi Sacras Functiones, quæ fieri solent in Ecclesiis Cathedralibus, & Collegiatis recte institutis, atque alia obeundi munia specialiter in eodem Testamento indicta.

Præfatam Presbyterorum Congregationem san. mem. Benedictus XIV. erexit anno 1743. in Insignem Collegiatam; & Vicarium Curatum decoravit nomine Archipresbyteri, quem constituit primam futuræ Collegiatæ Dignitatem, cum Cura Animarum ad præsentationem Capituli Vaticani, cui Ecclesia prædicta unita est. Suis quoque Literis approbavit expresse laudatus Summus Pontifex conditiones præscriptas a Capitulo Vaticano in præstito consensu; præsertim, quod eidem reservaretur plenum Ecclesiæ Dominium, indulto simplici usu precario novis Canonicis: quodque ejusdem Ecclesiæ Bona, etiam acquirenda ex piis Benefactorum largitionibus, & emolumenta Curæ, omnia spectare deberent ad Archipresbyterum, solumque Canonici participes fierent oblationum nominatim relictarum ipsi Collegiatæ, seu novo Capitulo. Atque jussit, ut Canonici tenerentur adimplere onera a pio Fundatore Cæsare Armanni præscripta, ac præcæteris, apud eamdem Ecclesiam *personaliter residere, & in ea singulis diebus, & debitis temporibus Missam Conventualem decantare, ac Horas Canonicas tam diurnas, quam nocturnas, aliaque Divina Officia recitare*.

In peractis igitur Visitationibus a Reverendissimo Vaticano Capitulo Loci Ordinario bis moniti fuerunt Canonici, ut Conventuale Sacrum pro Benefactoribus agerent; sed Canonici, recursu habito ad hanc Sacram Congregationem, postularunt, aut immunes declarari ab onere applicationis, aut illius reductionem indulgeri ad Dies Dominicos, ob tenuitatem redituum; utraque tamen instantia, post auditam Vicarii Generalis relationem, rejecta fuit die 2. Decembris 1758., edito rescripto = *Lectum, & servetur Constitutio san. mem. Benedicti XIV.*, *& quoad præteritum consulant conscientiæ suæ* =; & rursus super novis Canonicorum precibus, iterum audito Vicario Generali, rescriptum fuit die 2. Augusti 1760. = *In decretis sub die 2. Decembris* 1758., *& quoad Archipresbyterum dentur Decreta in Viterbien.* 31. *Martii* 1708.

Non acquiescentes tamen Canonici denuo supplicarunt, ut Causa describeretur in Folio; Et nunc disputant, Missam Conventualem applicandam esse in illis Ecclesiis Cathedralibus, vel Collegiatis, quarum perempta est Benefactorum memoria, ut notant Scribentes *in Cap. Cum Creatura de celebrat. Missar.*, & san. mem. Benedictus XIV. *in sua Con-*

sti-

stitutione 103. §. 14. *tom.*1.; non autem in Ecclesia Collegiata noviter erecta ex unius Benefactoris fundatione, qui, præscripta aliarum Missarum applicatione, eam expresse non requisivit in Missa Conventuali.

Attentà potissimum Dominii Ecclesiæ, omniumque ejus Bonorum, jurium, ac emolumentorum reservatione favore Capituli Vaticani, ejusque Vicarii Curati, cum sola admissione Canonicorum ad fruitionem usus Ecclesiæ, atque ad participationem Legatorum, quæ novo Capitulo relinquuntur, quæque regulariter gravata sunt specialibus oneribus a quolibet Testatore volitis; in his porrò terminis, cùm nullos habeant Canonici Benefactores incertos, ideo arbitrantur, non esse pro illis applicandam Missam Conventualem, juxta firmata per *Pasqualig. de Sacrific. nov. Leg. quæst.*899. *num.*3., *Monacel. form. leg. addit.ad tom.*1.*num.*239., *& seqq. pag.*25., *Scarfant. ad Ceccoper. tom.*2. *addit. ad tit.*4. *num.*2., *& tom.*3.*addit.*9. *num.*16., *Ursaya Discept.Eccles. tom.*3. *par.*1. *discept.*23. *num.*70., *&* 71.

Addunt præterea, tenuissimos esse reditus cuilibet Canonico obvenientes tum ex bonis primæ erectionis, tum ex aliis tribus Legatis cum certo onere Collegiatæ relictis, illosque non excedere annua scuta 22., juxta exhibitum calculum ultimi decennii; quapropter contendunt, aut præsumendum esse, Fundatorem noluisse applicationem Missæ Conventualis injungere, præter alia gravissima onera præscripta: aut indulgendam esse illius reductionem ad solos dies festos de præcepto, ut ratione similis tenuitatis fructuum non excedentium annua scuta 30. rescripsit hæc Sacra Congregatio *in Veliterna* 14. *Martii* 1722. *ad* 3. *Dub. lib.*72. *Decret. pag.*95., *in Spalaten. applicationis Missæ Conventualis* 23. *Junii* 1729. *ad* 1., *&* 2. *Dub. lib.* 79. *Decret. pag.* 355., *in Amerina Missæ Conventualis* 12. *Martii* 1746. *lib.*96. *Decret. pag.*79., *& in Ariminen. Missæ Conventualis* 18. *Septembris* 1751. *ad* 3. *Dub. lib.*101. *Decret. pag.*466.

Verum in præfata *Ariminen. Missæ Conventualis* 18. *Septembris* 1751. proponebatur casus omnino similis de Collegiata recenti, & fundata a certis Benefactoribus, cum specialibus oneribus præscriptis, & Ecclesiæ reditus reservati fuerant antiquo Parocho, qui assumpto nomine Archipresbyteri constitutus fuerat prima Dignitas Collegiatæ, & cujuslibet Præbendæ fructus, deductis oneribus, non attingebant annua scut.30.; quumque disputata fuissent quatuor Dubia = I. *An Canonici Collegiatæ Sabiniani teneantur applicare quotidie Missam Conventualem pro Benefactoribus in genere; seu potius teneatur solus Archipresbyter dictæ Collegiatæ?* II. *An Archipresbyter teneatur per turnum cum Canonicis celebrare, & applicare Missam Conventualem, ut supra, & quomodo turnus sit servandus?* III. *An sit locus reductioni, & quomodo?* IV. *An Archipresbiter, & Canonici Terræ Sabiniani teneantur pro tempore*

pore præterito ad applicationem Missarum Conventualium non celebratarum, in casu &c. = , Sacra Congregatio minime sequuta est opinionem Doctorum, qui superius allegati sunt pro exemptione ab onere applicandi Missam Conventualem in casu certi Fundatoris, quique adducebantur etiam in Folio tunc distributo, sed inhærens novissime Constitutioni san. mem. Benedicti XIV. rescripsit = *Ad* I. *Affimative ad primam partem* : *Negative ad secundam* . *Ad* II. *Affirmative per Turnum incipien. ab Archipresbytero* . *Ad* III. *Pro gratia reductionis ad dies festos tantum, attenta, & perdurante tenuitate redituum*. *Ad* IV. *Ad D. Secretarium, facto verbo cum Sanctissimo*.

Et circa quantitatem redituum, Vicarius Generalis in postrema relatione testatur, erroneum esse exhibitum calculum, *& quemlibet Canonicum, demptis omnibus oneribus, ac quibuscumque expensis, vere percipisse annualem summam scut.* 30., *& ultra, prout ex visura Librorum ejusdem Collegiatæ etiam compertum habui*; Et subdit, ad Archipresbyteri commodum, subductis omnibus oneribus, & expensis, scut. 180. circiter remanere.

Pertinet itaque ad EE. VV. decernere.

I. *An Canonici Sancti Nicolai fuerint, & sint immunes ab applicatione Missæ Conventualis?* & quatenus negative.

II. *An sit locus reductioni oneris applicatianis ejusdem Missæ ad Dies Dominicos tantum, in casu &c.*

Ad I. Negative, & amplius. Ad II. Negative.

FIRMANA ÆDICULÆ. Patres Minores Conventuales Civitatis Firmi, precibus oblatis Sanctissimo Domino Nostro, quæ ad Sacram Congregationem remissæ sunt, postularunt, ut sibi facultas indulgeretur claudendi, & in usus profanos non sordidos convertendi Ædiculam S. Antonio Abbati dicatam, quæ ad eorum Conventum pertinet, & transferendi ad ipsorum Majorem Ecclesiam ad Altare ejusdem Sancti onera trium Missarum in hebdomada, quæ in præfata Ædicula a Religiosis celebrantur.

Sess. 21. *cap.* 7. *de Reform.*

Hæc enim Ædicula, ut exhibiti Testes asserunt, nimis angusta est, lata 19. palmos, longa 25., alta 20.: Fenestris omnino caret, lumen recipiens per Januam: & superiorem habet Mansionem a Laicis habitatam. Jacet autem in Via Civitatis Firmi nuncupata *delle Botteghe*, undique circumdata Tabernis, & Officinis, & fere contra Januam porrigitur Vicus Lanienæ. Sacerdos autem Missam celebrans, & Fideles Sacrum audientes gravi afficiuntur incommodo, dum lucem nubes obruunt, & Eurus per rectum Vicum irruit in Ædiculæ fores, quas occludere, ad eum avertendum, necesse est, cum omnimoda luminis obscuratione: & a Sa-

Sacrorum contemplatione distrahuntur ob Inquilinos in superiori Mansione deambulantes, ob frequentem Populum in Via discurrentem. Pietatem pariter circumadjacentium Habitatorum neque fovet Ædicula, quia solum aperta retinetur tempore celebrationis Missæ, quæ cæteroquin intermittitur, translatis Missis ad PP. Conventualium majorem Ecclesiam, tempore Nundinarum ab initio mensis Augusti ad plures mensis Septembris dies haberi solitarum, ob Merces Hæbreorum proxime expositas. Nullis, tandem subditur, afferre incommodum illius profanationem, cum non desint alia Oratoria in locis parum remotis.

His ergo de Causis arbitrantur Oratores, locum esse profanationi Ædiculæ, & translationi onerum ad eorum Ecclesiam Majorem, juxta censuram Sacri Concilii Tridentini *sess.*21. *cap.*7., quam procedere non solum in Ecclesia diruta, sed etiam in Ecclesia indecenti, quatenus tamen ad decentiorem formam reduci non valeat, firmat *Card. de Luca ad Concil. disc.*17. *num.*1. Archiepiscopus autem de more auditus retulit, quod Oratorum *preces justis videntur innixæ Causis, sed Accolæ ipsiusmet Ædiculæ acriter conqueruntur, quod nollent sese privare commoditate ibi audiendi Missam, & profitendi suas devoti animi significationes erga Divum Antonium*. Aliæ quoque preces oblatæ sunt nomine Artificum in viciniis habitantium, qui supponunt, onera Missarum relicta fuisse a piis Benefactoribus in præfata Ædicula pro ipsorum commodo, ut facile Sacrum audirent diebus ferialibus, quibus celebrantur, ideoque contendunt non esse privandos eodem commodo; & subdunt, assertam illius indecentiam adscribendam esse culpæ Religiosorum, qui Mansionem superiorem recenter ædificarunt pro lucrandis pensionibus, quique hactenus non paruerunt decreto ultimæ Visitationis circa decentem formam Ecclesiæ restituendam.

Erit itaque ab EE. VV. definiendum.

An liceat Patribus Minoribus Conventualibus Firmi claudere, & in alios usus convertere Ædiculam S. Antonii Abbatis: atque onera Missarum sint transferenda ad Altare eidem Sancto dicatum, & existens in eorum Ecclesia Majori ejusdem Civitatis, in casu &c.

Dilata.

Sess. 25. cap. 16. de Reg. & Mon.

ROMANA JURIS NOMINANDI, ET ACCEPTANDI PUELLAS. Data fuit species hujus Causæ in Folio Congregationis habitæ die 14. Februarii currentis anni; sed impetrata per Moniales dilatione, iterum fuit descripta in Folio Congregationis habitæ die 28. ejusdem Mensis, in qua EE. PP. rescripserunt = *Ad Eminentissimum Præfectum, juxta*

juxta mentem =. Quùm tamen componi nequiverint Partes, tertio nunc proponitur, duobus superadditis dubiis.

Et Archiconfraternitas Sanctissimæ Annuntiatæ, novo oblato libello, disputat, valide sibi reservatam fuisse electionem trium Puellarum in limine fundationis Monasterii titulo oneroso, correspective ad Domum pro illius fundatione donatam, juxta doctrinam *Federici de Senis cons.95. num.2.*, quam exornant *Lambert. de jur patr. lib.2. part.1. quæst.5. artic.5. num.7., & seq., & Piton. de contr. patr. alleg.73. per tot.*; nullamque superesse dubietatem circa hujusmodi juris nominandi efficaciam, postquam confirmatum fuit a san. mem. Gregorio XIII., attento concursu privilegii Apostolici, quod in theorica Federici de Senis præsupponi affirmat *Rot. decis.1259. num.16. cor. Molin.*

Propterea defendit, opus non esse scrutinio, nec singularum Puellarum admissionem pendere a libera Monialium voluntate; quia jus nominandi expresse limitatum fuit ad Puellas certis qualitatibus præditas, nempe *legitimas, bonæ conditionis, & famæ, sinceras, & non infirmas*: & quia a Monasterii deputatis promissa fuit earundem Puellarum admissio *absque ulla exceptione.* Adeò enim alligatum censet Monialium consensum præscriptis qualitatibus, ut, illis concurrentibus, Moniales omnino teneantur electas Puellas admittere: & quatenus injuste renuant, Superior supplere possit, & debeat illarum consensum, juxta firmata per *Rotam in Asculana jurisnominandi* 4. *Julii 1756. §.15. cor. Illmo D. Figueroa.*

Quod quidem probari etiam arbitratur ex observantia fundationi proxima; quia primæ tres Puellæ electæ anno 1559. fuerunt unico contextu ab Archiconfraternitate nominatæ, & a Deputatis Monasterii admissæ *in Sorores, & Moniales dictæ Domus, sive Monasterii*: & rursus anno 1560. aliam Puellam nominavit Archiconfraternitas, illamque eodem tempore acceptarunt Deputati Monasterii, *& incontinenti aperto Monasterio &c. in illo immiserunt, & consignarunt Abbatissæ*, atque demum simultanea fuit Puellarum nominatio, & admissio annis 1618., 1622., 1624., 1630., 1638., & 1726.: juxta exhibita Instrumenta; itaut nullum suspicari possit præcessisse Scrutinium in earundem Puellarum acceptatione facta contemporaneè cum nominatione.

Nec adversari, putat, sive contrariam assertam observantiam, sive rescriptum Sacræ Congregationis Episcoporum, & Regularium editum anno 1744. Observantiam porrò, contendit, minime probari aut ex Instrumento anni 1614., quod simpliciter enunciat discessum Puellæ, sine ulla mentione Scrutinii, & ejectionis: aut ex fide Monialium producta anno 1744., cum hæ admitti nequeant ad ferendum testimonium favore Monasterii; & quatenus revera Scrutinium præmissum fuisset in aliquibus actibus, subjungit, non ideò videri posse derogatum legi fundationis, cujus efficacia præ-

servatur ex actibus liberæ nominationis utplurimum sequutæ, ad tradita per *Rotam decis.* 188. *num.* 29. *& seq.*, *& decis.* 327. *num.* 27. *part.* 17. *Recent.* Rescriptum verò anno 1744. editum a Sacra Congregatione Episcoporum, & Regularium, autumat, in exemplum duci non posse, quia munitum est clausola = *in casu de quo agitur* =, ut explicat *Piton. discept. Eccl.* 102. *num.* 7.

Hinc autem infert, admittendam omnino esse in Monasterium Margaritam Gubbiesi ab Archiconfraternitate nominatam, & omnibus præditam qualitatibus in fundatione requisitis, juxta rescriptum hujus Sacræ Congregationis editum in similibus terminis in *Narnien. 9. Februarii* 1726. *lib.* 76. *Decr. pag.* 73., quod relatum est etiam ab *Ursaya discept. Eccl.* 14. *tom.* 8. *part.* 1.

Et quatenus Moniales renuant eandem Margaritam admittere, postulat Archiconfraternitas, ut declaretur, factum esse locum devolutioni Domus donatæ, ob pacta non servata, & ob clausulam resolutivam contractus enunciatam in Literis Apostolicis Gregorii XIII.; in quibus supponitur facta donatio Domus cum onere acceptandi in Monasterium tres Puellas ad nominationem Archiconfraternitatis, itatamen, ut *illius Deputatis hujusmodi dictas tres Puellas acceptare, & retinere recusantibus, ultimo dicta Domus ad eandem Confraternitatem devolveretur, & devoluta esse censeretur*: quamquam hujusmodi devolutionis conventio minime apposita legatur in Instrumento donationis. Vel saltem contendit, condemnandum esse Monasterium ad præstandum Margaritæ Gubbiesi Dotem, vel alimenta in alio Monasterio.

Placeat itaque EE. VV. definire.

I. *An Puellæ electæ ab Archiconfraternitate Sanctissimæ Annuntiatæ ad formam Instrumenti anni* 1558., *& Constitutionis Gregorii XIII. debeant acceptari a Monialibus Sanctissimæ Annuntiatæ in Ecclesia S. Basilii, absque ulteriori Scrutinio capitulariter ab ipsis expleri solito in admittendis cæteris Puellis ad habitum Religiosum?* & quatenus affirmative.

II. *An Monasterium, & Moniales Sanctissimæ Annuntiatæ in Ecclesia S. Basilii teneantur acceptare Puellam Margaritam Gubbiesi nominatam ab Archiconfraternitate Sanctissimæ Annuntiatæ?* & quatenus negativè.

III. *An sit locus devolutioni Domus concessæ in dicto Instrumento anni* 1558., *sive Capitalis in ejus locum subrogati, una cum fructibus a die factæ exclusionis, seu recusationis dictæ Gubbiesi a nominatis Monialibus, seu potiùs aliter sit providendum, & quomodo, in casu &c.*

Dilata ad sequentem.

Die

Die Sabbathi 29. Augusti 1761. in Palatio Apostolico Quirinali erit Sacra Congregatio Concilii, in qua, præter alia, proponentur infrascripta Dubia, juxta morem ejusdem Sacræ Congregationis de jure resolvenda.

ROMANA JURIS NOMINANDI, ET ACCEPTANDI PUELLAS. Hæc Causa indecisa remansit in postrema Congregatione habita die 8. labentis mensis, in qua EE. PP. annuentes precibus Monialium Sanctissimæ Annuntiatæ rescripserunt = *Dilata ad sequentem* =. Reproponitur itaque in hodierna Congregatione; & rogantur EE. VV., reassumpto antecedenti Folio, decernere.

Sess. 25. cap. 16. de Regul., & Monial.

I. *An Puellæ electæ ab Archiconfraternitate Sanctissimæ Annuntiatæ ad formam Instrumenti anni 1558., & Constitutionis Gregorii XIII. debeant acceptari a Monialibus Sanctissimæ Annuntiatæ in Ecclesia S. Basilii, absque ulteriori Scrutinio capitulariter ab ipsis expleri solito in admittendis cæteris Puellis ad habitum Religiosum?* & quatenus affirmative.

II. *An Monasterium, & Moniales Sanctissimæ Annuntiatæ in Ecclesia S. Basilii teneantur acceptare Puellam Margaritam Gubbiesi nominatam ab Archiconfraternitate Sanctissimæ Annuntiatæ?* & quatenus negative.

III. *An sit locus devolutioni Domus concessæ in dicto Instrumento anni 1558., sive Capitalis in ejus locum subrogati, una cum fructibus a die factæ exclusionis, seu recusationis dictæ Gubbiesi a nominatis Monialibus, seu potius aliter sit providendum, & quomodo, in casu &c.*

Ad I. Affirmative quoad receptionem ad habitum tantum. Ad II. Affirmative, & ad Eminum Præfectum juxta mentem. Ad III. Provisum in secundo.

TOLETANA VISITATIONIS ORATORII. In Pastorali Visitatione Villæ de Valdepenas Toletanæ Dioecesis habita anno 1758. monitus fuit Monachus Ordinis S. Bernardi, qui degebat in Rurali Domo ad curam Bonorum spectantium ad Monasterium Montis Sion extra Moenia Civitatis Toleti, ut sui Prælati licentiam exhiberet manendi extra

Sess.21.cap.8. de Reformat., sess.22. Decr. de observ., & evit. in celebr. Miss., sess.23. cap.

cap. 15. , & sess.24.cap.11. de Reform.,& sess.25. cap.4. de Regul.

extra Claustra, & Apostolicum Indultum retinendi in eadem Domo privatum Oratorium pro usu Sacrorum, utque sineret praefatum Oratorium visitari ad effectum recognoscendi illius statum, & decentiam. Renuit Monachus jussis obtemperare. Quocirca Visitator die 31. Maji ejusdem anni, sub poena majoris excommunicationis ipso facto incurrendae, inhibuit eidem, ne Missam celebraret, vel ab aliis celebrari permitteret in praedicto Oratorio, neve in illo Sacramentum Eucharistiae administraretur, terminumque praefixit novem dierum ad exhibendum licentiam residendi extra Monasterium, atque ad ostendendum opportunas facultates celebrandi, & audiendi Laicorum Confessiones.

A Decreto Visitationis appellarunt Abbas, & Monasterium Montis Sion ad Consilium Ecclesiasticum Curiae Archiepiscopalis, petieruntque manuteneri in quasi possessione usus Oratorii pro celebrandis in eo Missae Sacrificiis; &, denegata per Consilium manutentione, iterum provocatum est ad Tribunal Nunciaturae Apostolicae Hispaniarum, a quo revocata fuerunt praecedentia Visitationis, & Consilii Ecclesiastici Decreta, & concessa Abbati, atque Monasterio manutentio in possessione *habendi Oratorium privatum in Domo suae Grangiae pro occurrentia Religiosorum, qui in eadem Domo assistunt, & suorum Servientium*. Sed reclamante Promotore Fiscali Curiae Archiepiscopalis, Causa ex Decreto R. P. D. Auditoris Sanctissimi remissa fuit ad hanc Sacram Congregationem, in qua modo proponitur sex collecta Capitibus.

Abbas autem, & Monasterium Montis Sion nituntur Indulto Alexandri VI., quo Idibus Novembris 1498. concessum fuit Cistercienfibus Regularis Observantiae S. Bernardi Regnorum Castellae, & Legionis, ut Abbates, & Monachi per Abbates deputandi Sacramentales possent audire Confessiones, Eucharistiam, & alia Ecclesiastica Sacramenta ministrare quoad Familiares, & Donatos Monasteriorum, & Personas ad ipsa Monasteria declinantes, atque etiam quoad omnes, & singulos Vassallos, Subditos, & alios Colonos, non solum intra Septa, Cappellas, & Ecclesias, sed etiam in Grangiis, & aliis Locis dictorum Monasteriorum habitantes, ubi Parochiales Ecclesiae non existant: illisque data fuit potestas, *in ipsis Grangiis, & Locis, in quibus non sunt Cappellae, seu Ecclesiae, aliquas Ecclesias, seu Cappellas, vel Oratoria, seu Altaria, in quibus, & ad quae Missae, & alia Divina Officia celebrari possint, sine alicujus praejudicio, construendi, & aedificandi, Dioecesani Loci, & cujusvis alterius licentia super hoc minime requisita*.

Disputant enim, Grangiae nomine proprie intelligi quamlibet Domum Ruralem in Praediis existentem, in qua moratur aliquis Religiosus pro cura Bonorum, vel etiam recreationis

nis causa : & improprie Grangias appellari parvas Domus Religiosas ab aliis Monasteriis dependentes; ideoque arbitrantur, Indultum Alexandi VI. quoad usum Oratorii privati, & administrationem Sacramentorum, utriusque generis Grangias comprehendere, ut tenent *Murga Oper. Canon. tom.2. tit.6. de celebrat. Miss. quaest. unic. num.219., & seq., Passerin. de Stat. hominum tom.3. quaest.189. num.984., & Gattico de Orator. domestic. cap.8. num.38., & cap.18. num.15.*: & nullam requiri approbationem Ordinarii pro audiendis Confessionibus Religiosorum, vel etiam Laicorum Familiarium Monasterii, juxta notata per *Barbos. ad Concil. sess.23. cap.15. num.9., & 11. de Reform.*

Et licet Sacrum Concilium Tridentinum *sess.22. Decret. de observ., & evit. in celebrat. Missar.*, prohibuerit Oratoria in privatis Domibus; nihilominus censent, prohibitionem Conciliarem aut non afficere Grangias Monachorum, uti Domus Religiosas, ut opinantur *Passerin., & Murga supra citati*, cum quibus concordant *Lezana par.1. cap.21. num.4., Pasqualig. de Privileg. tom.2. ad Constitut. Pyrrhi num.29., & Amostaz. de Causis piis lib.5. cap.11. num.37.*, aut sublatam fuisse per posteriorem Apostolicorum Indultorum confirmationem elargitam a Gregorio XIV. anno 1591., cum communicatione Privilegiorum competentium quibuscumque aliis Regularibus. Quum par sit efficacia Privilegii Apostolici pro retentione privati Oratorii post Concilium indulti sive specialiter, sive per communicationem fuerit concessum, ut firmant *Passerin. ubi supra num.81., Murga num.226., & Card. Petra ad Constitut.8. Honorii III. sect. unic. num.46. tom.2. pag.497.*; ideoque putant, quod stantibus Privilegiis concessis post Tridentinum Concilium Canonicis Regularibus Sancti Salvatoris a Pio IV., & Jesuitis a Gregorio XIII., de quibus *Amostaz. de Causis piis lib.5. cap.11. num.37.*, & aliis Regularibus a san. mem. Clemente XII., ut refert *Gattico de Orator. domest. cap.18. num.28.*, non possit sibi in Grangiis restitutio usus Oratorii denegari.

Defendunt ulterius, hujusmodi privata Oratoria in Grangiis existentia, & ipsas parvas Domus Religiosas improprie Grangias appellatas, nequaquam visitari posse ab Ordinario, tum quia resistit immemorabilis observantia, tum quia nonnisi in Italia, & Insulis adjacentibus hujusmodi loca Episcopi visitationi subjiciuntur vigore Constitutionis *Instaurandae*, & Decreti *Ut in parvis* san. mem. Innocentii X.: minimeque Ordinarii Jurisdictioni subesse Regulares de licentia sui Superioris degentes in ipsis Grangiis sub regulari observantia pro servitio Religionis, *Cap. final. de Cappell. Monach., ibique Abb. num.1., Barbos. de Offic., & potest. Episcop. alleg.105. num.17., Tambur. de Jur. Abb. tom.1. disput.15. quaest.7. num.9., & Ciarlin. controv. forens. lib.1. cap.50.*

num.8.

*num.*8. : solumque Ordinario datum esse monere Abbatem, ut Religiosum corrigendum revocet, eoque negligente supplere, ut obsequendo literali dispositioni *d. Cap. final.* notat *Abb. d. num.*1.

Verum pro parte Curiæ Archiepiscopalis excipitur, Iudultum Alexandri VI. intelligendum esse de Grangiis efformatis ex Monasteriis suppressis, de quibus loquitur *Gattico de Orator. domest. cap.*8. *num.*29., non autem de Domibus Ruralibus ædificatis pro utilitate Agrorum, vel causa recreationis, ut firmant *Matthæuc. de Offic. Cur. Eccles. cap.*10. §.3. *num.*83. *& Card. Petra ad Constitut.*8. *Honorii III. sect. unic. num.*52. *tom.*2. *pag.*498., & quatenus has Domos Rurales compræhenderet, prætenditur revocatum fuisse a Sacro Concilio Tridentino *sess.* 22. *decret. de observat.*, *& evit. in celebrat. Missar.*, ubi prohibetur, *ne patiantur* Episcopi *privatis in Domibus, atque omnino extra Ecclesiam, & ad Divinum tantum Cultum dedicata Oratoria ab eisdem Ordinariis designanda, & visitanda, Sanctum hoc Sacrificium a Secularibus, aut Regularibus quibuscumque peragi .... non obstantibus privilegiis, exemptionibus, appellationibus, aut consuetudinibus quibuscumque*.

Præmissa enim Conciliaris dispositio, ut subditur, non solum afficit Laicorum Domos, sed etiam Regularium Grangias, quia cùm non sint loca Sacra, vel Religiosa, aut auctoritate Ordinarii perpetuo dedicata ad Cultum Divinum, ad tradita per *Abbatem in cap. fin. de Cens. num.*1., *Pagnan. in opusc. de Grang. num.*2., *& Cortiad. decis. Cathalon.*42. *num.*18., *& seq.*, veniunt appellatione privatarum Domorum, ne liceat in eis Missam celebrare, ut rejecta contrariorum opinione tenet *Card. Petra ad Constit.*8. *Honorii III. sect. unic. num.*43., *&* 53., ac consonat sensus Sac. Congregationis, dum præsupposita sequentis facti serie = *In quadam domo Rurali sita in loco, in quo plures degunt habitatores, & adest etiam Ecclesia Parochialis, commoratur unus Sacerdos Regularis qui præest administrationi, & culturæ bonorum Conventus in dicto loco existentium; cum autem d. Regularis, licet reluctante Ordinario loci, prætendat in dicta domo Missam celebrare, fretus opinione nonnullorum Authorum, præsertim Regularium, firmantium, a Sac. Concilio Tridentino nunquam derogatum fuisse privilegiis concessis Regularibus habendi Oratoria in Grangiis Conventuum recreationi, vel bonorum administrationi destinatis* = proposito dubio = *An dictus Sacerdos Regularis absque peculiari Sedis Apostolicæ indulto possit in dicta domo celebrare* = eadem Sac. Congregatio die 1. Martii 1687. rescripsit = *Negative* = ut in *lib.*37. *decr. pag.*107.; Et minime sublatam censet Curia Archiepiscopalis Conciliarem prohibitionem a Gregorio XIV., quia antiqua privilegia confirmavit, & alia quorumcumque Regularium Cisterciensibus communicavit, cum clausola = *quatenus sint in usu, & Decretis Concilii Tridentini non adversentur* =, itaut prodesse nequeant in his terminis nedum privilegia per Concilium expresse

presse revocata, sed etiam illa, quæ Concilio simpliciter adversantur *Laur. de Peirin. in decl. priv. Minim. tom.2. super Const.1. Greg. XIII. num.3.*

Et quùm desit facultas retinendi Oratorium in Domo Rurali, eo minus licere asseritur in eadem administrare Sacramenta, ut ponderat *Gattico de Orat. Dom. cap.29. num.10.* Immo in Oratoriis privatis etiam auctoritate Apostolica constitutis vetitum contenditur Regularibus Sacramenta ministrare, tum ratione loci, quia seclusa necessitate, Sacramenta præsertim Eucharistiæ, & pænitentiæ ministranda sunt in Ecclesia, non in privatis Oratoriis, vel Domibus, juxta *Rituale Romanum tit. de Sacram. pænit.*, quod habere locum etiam extra tempus Paschale, & quoad Regulares exemptos, rescripsit san. mem. Benedictus XIV. ad Primatem Poloniæ, ut referunt *Gattico d. cap.29. num.2.*, *& Ferrar. in Bibliot. leg. verb. Oratorium in novis addit. n.11.*: tum etiam ratione Personarum, si Laici sint non degentes intra septa Monasterii, neque addicti servitio Regularium sub obedientia Superiorum; quùm tribus his requisitis deficientibus Laici non eximantur a jurisdictione Parochi, ut sequendo censuram Sacri Concilii Tridentini *in sess.24. cap.11. de ref.* definivit *Rota in decis.386. num.1. & seq. cor. Crispo, & in Gerunden. jurium Parochialium super bono jure 5. Maii* 1719. *§. Nec dissimili cor. Cerro*, minusque Regulares possint excipere illorum confessiones, sine approbatione Ordinarii, ut abrogatis quibuscumque privilegiis, & consuetudinibus, præscribitur a Sacro Concilio Tridentino *Sess.23. cap.15. de Reform.*, & in *Constit.133.* S. Pii V., & in *Constit.92.* Vrbani VIII.

Jus etiam Ordinarii defenditur quoad facultatem visitandi Oratoria privata legitime constituta in Granciis Monachorum, non ad effectum exigendi procurationem, sed ad effectum recognoscendi illorum statum, & decentiam, *Gonzal. in cap. fin. de cens.*, *Passerin. de statut. homin. tom.3. quæst.189. art.10. num.1033.*, *& Petra ad d.* Constit.8. Honorii III. *sect. unic. num.60.*, atque etiam quoad facultatem visitandi Religiosum degentem sine Regulari observantia in Rurali Domo, & ab eo exquirendi licentiam sui Superioris pro residentia extra claustra, ut tradit *Ciarlin. contr. for. cap.50. n.8.*

Placeat itaque EE. VV. definire.

I. *An Monachis Montis Sion Ordinis S. Bernardi extra Muros Civitatis Toletanæ liceat habere Oratorium in Domo Rurali existente in Prædio posito in Territorio Villæ de Valdepenas.*

II. *An eisdem Monachis liceat in eodem Oratorio audire Sacramentales Confessiones Secularium servitio Monasterii addictorum, aliarumque Personarum ad prædictum Oratorium accedentium, eisque alia Sacramenta ministrare?* & quatenus affirmative.

III. *An*

III. *An Confessarius pro recipiendis Confessionibus deputatus, seu deputandus debeat examinari ab Eminentissimo Archiepiscopo?*

IV. *An idem Oratorium valeat visitari per eundem Eminentissimum Archiepiscopum?*

V. *An Religiosus degens in dicta Rurali Domo de Valdepenas teneatur exhibere Eminentissimo Archiepiscopo licentiam sui Superioris Regularis permanendi extra Claustra?*

VI. *An Decretum a Visitatore factum substineatur, itaut sit exequendum, in casu &c.*

Ad I, & II. Negative. Ad III. Provisum in secundo. Ad IV. Provisum in primo. Ad V. Negative. Ad VI. Provisum in antecedentibus.

Sess.22.cap.8. & sess.23.cap. 6. de Reform.

CIVITATIS CASTELLI CAPPELLANIARUM. Descripta fuit hæc causa in folio Congregationis habitæ die 25. Aprilis proxime præteriti; cùm tamen proposita non fuerit, iterum descripta est in Folio Congregationis habitæ die 30. Maii, & EE. PP. annuentes precibus Marchionis Borbone del Monte dilationem ab eo petitam indulserunt. Denuo igitur supplicat Petrus Bonavisa Actor, ut EE. VV., reassumpto præcedenti Folio, definire dignentur.

I. *An Cappellaniæ, de quibus agitur, sint mere laicales, seu Ecclesiasticæ?*

II. *An constet de Patronatu passivo?* Et quatenus affirmative.

III. *An sit signanda supplicatio, in casu &c.*

Ad I. Affirmative ad primam partem, negative ad secundam, & amplius. Ad II. Affirmative. Ad III. Recurrat in casu vacationis.

Sess.23.cap.6. de Reform.

TRIDENTINA CAPPELLANIÆ. Stephanus Panizza in Testamento, quod condidit anno *1699.*, fundari jussit a suis Hæredibus perpetuum Beneficium canonice erigendum, cum onere duplicis Missæ qualibet Hebdomada celebrandæ ad Altare SS. Petri, Pauli, & Joannis in Ecclesia Parochiali S. Victoris Thaii Tridentinæ Diœcesis; Et juspatronatus ejusdem reliquit Petro Laurentio Panizza Nepoti suo, cui substituit Seniorem de Familia Masculina Petri Panizza sui Genitoris, & illa deficiente, præfatam Ecclesiam Parochialem S. Victoris.

Ad

Ad assequutionem autem dicti Beneficii præsentari voluit in primum Beneficiatum alterum ex Filiis Josephi Panizza Filii sui, subjungens = *Ed in caso non volesse, o non volessero clericare, che il detto Signor Pietro Lorenzo possi presentare uno de suoi Figlioli: ed in mancanza, uno sempre della Famiglia, se ve ne saranno* =; indulsitque primo, & succes soribus Beneficiatis, ut *fintanto saranno in abilità di celebrare, cioè pervenuto, o pervenuti all'età d'anni 25., possino godere le rendite di detto Beneficio, con far supplire però le due Messe in settimana*.

Beneficium prædictum, quod auctoritate ordinaria erectum fuit juxta voluntatem Testatoris, vacavit die 2. Octobris 1759. per obitum Stephani Jun. Panizza illius ultimi possessoris. Et Thomas Panizza Senior de Familia, ac Testatoris ex præfato Josepho Filio Nepos die 28. Januarii 1760. præsentavit Josephum Thomam Filium suum natum die 18. Augusti 1756., sub spe tamen impetrandi Apostolicam dispensationem super defectu ætatis: atque die prima Februarii ejusdem anni aliam præsentationem explevit favore Sacerdotis Gasparis Chiloni.

Verum præsentationibus a Thoma factis sese opposuit Joseph Balthaxar quondam Matthæi Panizza natus die 26. Januarii 1749., qui, licet duodecimum annum ageret, & Clericali Tonsura nequaquam esset initiatus, contendebat nihilominus, Beneficium sibi, uti passivè vocato a Testatore, conferendum esse, post susceptam Tonsuram, ac postquam quoad ætatem, ope vel similis dispensationis Apostolicæ, vel prorogationum indulgendarum ab Episcopo idoneus factus esset. Obstiterunt quoque Sacerdos Philippus, & Petrus Antonius Panizza, quominus præsentatio favore Gasparis Chiloni admitteretur; atque in exclusionem extraneorum, & in defectum aliorum habilium passive vocatorum idem Sacerdos Philippus Panizza postulabat ad Beneficium institui vigore suæ passivæ vocationis.

Dum hæc agebantur in Curia Episcopali Tridentina, Gaspar Chiloni renunciavit præsentationi de se factæ; & Thomas institit, ut sibi terminum assignaretur ad impetrandam a Sancta Sede Filii sui dispensationem; Sed, hujus instantià solùm admissà cum clausula *si, & in quantum*, conclusum fuit in Causa pro Sententia ferenda. Interea preces SANCTISSIMO oblatæ pro dispensatione Filii Thomæ per Datariam remissæ fuerunt ad hanc Sacram Congregationem; & post auditum de more Episcopum, comparuit etiam Joseph Balthaxar Panizza similem postulans dispensationem.

Nunc igitur proponitur Causa; & disputat Thomas, dispensandum esse cum Filio suo super defectu ætatis, quia Pro-Nepos est Fundatoris, & Filius Patroni, nec adversatur Fundatoris voluntas, in quibus terminis facillime indulgetur a Sancta Sede dispensatio, ut aliquid commodi retribuatur Sanguini Fundatoris, & Sæculares alliciantur

ad Beneficiorum fundationem in augumentum Divini Cultus, ut probant exempla similium dispensationum ab hac Sacra Congregatione indultarum Pueris Septennio Minoribus, *in Neritonen. Abbatiæ* 22. *Novembris* 1760. *in Calagurritana Dispensationis* 8. *Augusti currentis Anni*.

Nec obstare censet contradictionem aut Josephi Balthaxaris, aut Sacerdotis Philippi Panizza; quia Joseph Balthaxar æque impubes est, & incapax assequendi Beneficium Ecclesiasticum, juxta censuram Sacri Concilii Tridentini *Sess.23. cap.6. de Reform.*; Sacerdos autem Philippus suam non prosequitur oppositionem. Atque insuper excipit contra utrumque, præscriptam non fuisse a Testatore idoneitatem de tempore vacationis, aut præsentationis, immo Testamenti verba superius relata, quæ respiciunt casum, quod Præsentati *non volesero Clericare*, præsupponunt præsentationem fieri posse etiam de Laico actu incapaci; quocirca putat, nemini de genere vocatorum dici posse jus quæsitum ratione suæ actualis capacitatis, sed esse in facultate Patroni præsentare etiam incapacem, dummodo ante institutionem fiat capax sive naturaliter, sive per dispensationem, ut communiter tradunt *Card. de Luc. de Jurepatr. disc.*70, *num.*16. & 17. *Piton. discept. Eccles.*13. *num.*40., & *Rota in Tusculana Canonicatus* 29. *Maii* 1756. *§.6. ad* 8. *cor. Illustrissimo D. Stadion*, & *in Mediolanen. Beneficii* 6. *Junii* 1757. *§.8. cor. Reverendissimo Decano*: immotumque de jure esse, quod oppositores nequeant Beneficium prætendere, neque petitam dispensationem controvertere, ubi sint destituti præsentatione Patroni, cui licitum est idoneos postponere, & inhabilem de genere vocatorum præsentare sub conditione obtinendi dispensationem, ad tradita per *Card. de Luca de jurepatronat. discurs.*45. *num.*7., & *Rota in Zamoren.*, *seu Salamantina Cappellaniæ* 23. *Januarii*, & 14. *Maii* 1756. *cor. Illustrissimo D. Stadion*.

Dignabuntur itaque EE. VV. definire.

I. *An sit locus dispensationi ætatis favore Josephi Panizza?* Et quatenus negative.

II. *An sit locus eidem dispensationi favore Balthaxaris, in casu &c.*

Ad I. Affirmative. Ad II. Negative.

Sess. 24. cap. 18. de Reform.

RHEGINEN. PAROCHIALIS. Ad vacantem Parochialem Ecclesiam S. Nicolai Ruris Valanidi Rheginensis Diœcesis Concursus indictus fuit die 3. præteriti mensis Januarii a Vicario Capitulari, qui tunc regebat Ecclesiam Rheginensem, & in termino præfixo quatuor comparuerunt Oppositores, quos inter Sacerdos Hyacinthus Capparella Nea-

Neapolitanus Incola Civitatis Rheginæ, triginta sex annos natus, qui apud acta Concursus docuit, se ad Fidelium Confessiones audiendas approbatum fuisse ab Archiepiscopo Rheginensi die 4. Decembris 1755., & die 27. Augusti 1756. ab Archiepiscopo Messanensi: munus Substituti Ecclesiæ Parochialis S. Luciæ extra Mœnia Rhegii-Julii die 6. Septembris 1756. de mandato Vicarii Capitularis assumpsisse, illudque laudabiliter per biennium exercuisse, & in Cappellanum Ecclesiæ Parochialis S. Joannis Ruris Sardanæ Messanensis Diœcesis die 29. Julii 1718. fuisse ad annum deputatum: prædicandi licentiam obtinuisse quadragesimali tempore in Ecclesia S. Mariæ Montis Virginis extra mœnia Rhegii Iulii die 9. Februarii 1756., & in Ecclesia Parochiali Terræ Cosoleti Oppiden. Diœcesis die 4. Februarii 1759., ac facultatem impetrasse peragendi Sacras Missiones in Diœcesi Messanensi die 21. Novembris 1758., & demum in Concursu habito die 24. Novembris 1757. ad Parochialem Ecclesiam Sanctæ Mariæ de Campo approbatum fuisse fere quoad omnes casus, & secundo loco approbari meruisse in alio Concursu die 27. Augusti 1759. habito ad Parochialem Ecclesiam S. Sperati extra mœnia Rhegii-Julii.

Adventa examinis die, præfatus Capparella *bene se gessit*, quoad expositionem Concilii vernaculo sermone, ut affirmarunt Examinatores: Conciuncula vero super textu Evangelii, & responsiones ab eo datæ ad Casus Morales, censuræ EE.PP. subjiciuntur in circumferendo Summario. At Examinatores unanimi suffragio omnes quatuor supradictos Concurrentes reprobarunt, atque inhabiles, & non idoneos regimini dictæ Ecclesiæ Parochialis renunciarunt Vicario Capitulari, testantes judicium ferre, *visis Concurrentium requisitis, & mature consideratis, atque perpensis singulorum responsionibus ad Casus propositos, nec non Conciunculis super assignato Textu a quolibet eorum efformatis, & scripto exaratis, ac attentè audita explicatione unius Capitis Sac. Conc. Trid., adhibitaque omni solertia in perscrutandis aliis qualitatibus Regimini Animarum consentaneis, iisque omnibus coniunctim expensis*.

Denuo itaque Vicarius Capitularis Concursum indixit die 19. ejusdem mensis Januarii; & præter alios quinque, ad illum comparuit Paschalis Barillà annum agens vigesimum nonum: Presbyter Rheginen. Diœcesis: Sacræ Theologiæ Doctor Laureatus in Collegio PP. Prædicatorum Rhegii-Julii die 23. Junii 1754.: ad Confessiones excipiendas ab Archiepiscopo Rheginensi approbatus die 26. Februarii 1756., & rursus die 16. Aprilis 1760.: Æconomus, seu Coadjutor a quadriennio in Ecclesia S. Dionysii de Cothona Patria sua: & Concionator Quadragesimalis ter deputatus in Diœcesi Rheginensi annis 1756., 1757., & 1760., ac semel

anno 1759. in Diœcesi Hieracensi, ut probavit exhibitis documentis.

Appellationem vero in actis interposuit Capparella adversus suam reprobationem; sed ea non obstante, peractum fuit Examen, in quo Paschalis Barillà *mediocriter se gessit* quoad explanationem Concilii: Conciunculam quoque super Textu Evangelii, & responsiones ad Casus Morales in scriptis exposuit, eæque in ejus Summario circumferendo EE.VV. judicio subjiciuntur. Cumque post Examen absolutum, Examinatores iterum unanimi suffragio, reprobatis aliis quinque, unum tantùm Paschalem Barillà habilem, & idoneum regimini præfatæ Ecclesiæ Parochialis judicaverint, atque Vicario Capitulari renunciaverint, hic Testimonialium expeditionem decrevit favore ejusdem Barillà, tamquam unice approbati, & quatenus opus dignioris; & cum prædictis Testimonialibus Acta quoque Concursus fuerunt successive transmissa ad Datariam Apostolicam, a qua facienda erat collatio ejusdem Parochialis vacatæ in mense reservato.

Interea Hyacinthus Capparella preces obtulit huic Sacræ Congregationi suo non minus, quàm nomine trium aliorum Concurrentium, qui fuerunt in primo Concursu reprobati. Et datis de more Literis ad Vicarium Capitularem, is, præmonito per distinctam epistolam Eminentissimo Sacræ Congregationis Præfecto de Causis impellentibus ad novi concursus convocationem, refert, solum Capparella reclamare, aliorumque trium Concurrentium nomen ab eo usurpatum fuisse, ut illi etiam testantur, plurimumque commendat Paschalem Barillà.

Disputat autem Capparella, injustam fuisse suam reprobationem, & irrationabile judicium Vicarii Capitularis, quùm ipse congruam habeat ætatem, sufficienti sit experientia præditum, juxta documenta exhibita in Actis Concursus: bonis moribus sit imbutus, nulloque crimine irretitus, ut testantur Magistratus Civitatis Rhegii-Julii, & Cancellarius Curiæ Archiepiscopalis: atque non mediocris scientiæ specimen dederit in peracto examine, juxta dissertationem Theologicam circumferendam, ut in similibus terminis rescripsit hæc Sacra Congregatio *in Urbinaten. Concursus* 18. *Aprilis* 1733. *lib.*83. *Decret. pag.*166., *in Æsina Concursus* 12. *Maii* 1736. *lib.*86. *Decret. pag.* 186., *& in Mileten. Concursus* 21. *Julii* 1753. *ad II. Dubium lib.* 103. *Decretor. pag.*293.; Et ideò contendit sibi, tamquam magis idoneo, adjudicandam esse Parochialem, sine celebratione novi Concursus, ex deductis per *Piton. discept. Ecclesiast.*109. *num.* 14. *&* 33.: atque circumscribendum esse novum Concursum attentate habitum pendente appellatione a primo: vel saltem decernendum experimentum novi Examinis ad formam Constitutionis 33. S.Pii V., ut definivit *Rota in decis.*10.*n.*1. *& seq. apud Monacell. tom.*4.

Con-

Contra vero Paschalis Barillà defendit nedum Vicarii Capitularis judicium, quod ferri non poterat favore reprobati ab Examinatoribus, sed etiam Examinatorum relationem, quæ injusta non redditur a concurrentia requisitorum Capparellæ, cum ille potuerit aliis carere qualitatibus ad Curam Animarum requisitis a Sacro Concilio Tridentino *sess.* 24. *cap.* 18. *de Reformat.*, & a Constitutione san. mem. Benedicti XIV. *Cum illud* 68. *tom.* 1., ad quas Examinatores in Concursu respexisse censentur, ut firmat *Rota coram Lancetta decis.* 24. *num.* 9., *& in Recent. decis.* 177. *num.* 19. *part.* 12.; & in dubio, standum esse arbitratur judicio Ordinarii, qui præsumitur informatus de vita, moribus, aliisque concurrentium qualitatibus, ut monuit san. mem. Benedictus XIV. *in tract. de Synodo Diœces. lib.* 4. *cap.* 8. *num.* 6., *& Rota decis.* 353. *num.* 4. *coram Benincas., & decis.* 269. *num.* 2., *& dec.* 429. *num.* 27. *coram Ansald.*, & consonat rescriptum hujus Sacræ Congregationis *in Triventina Concursus* 30. *Martii* 1743. *lib.* 93. *Decret. pag.* 142. Indeque infert, potuisse impune sperni appellationem, uti frivolam, & ad effectum suspensivum prohibitam a Sacro Concilio Tridentino *in dicta sess.* 24. *cap.* 18. *versic. nec prædictorum Examinatorum relationem*: & locum non esse novo examini, vel quia sibi quæsitum est jus, ut firmat *decis.* 449. *num.* 9. *&* 10. *par.* 13. *Recent.*, vel quia prohibetur in Literis Encyclicis jussu san. mem. Clementis XI. datis ab hac Sacra Congregatione anno 1721.

Dignabuntur itaque EE. VV. decernere

I. *An constet de irrationabili judicio D. Vicarii Capitularis quoad R. D. Hyacinthum Capparella reprobatum in primo Concursu?* & quatenus affirmative.

II. *An signanda sit supplicatio favore ipsius Capparella, vel potius celebrandus sit novus Concursus?*

III. *An constet de attentatis commissis pro secundo Concursu habito pendente appellatione a primo, itaut circumscribenda sint omnia in eo gesta?* & quatenus negative.

IV. *An constet de irrationabili judicio R. D. Vicarii Capitularis lato favore R. D. Paschalis Barillà approbati in secundo Concursu?* & quatenus negative.

V. *An signanda sit supplicatio favore ipsius Barillà tamquam approbati ab eodem Vicario Capitulari in secundo Concursu, vel potius celebrandus sit novus Concursus, in casu &c.*

Dilata.

IMO-

Sess.22.cap.3. de Reform.

IMOLEN. DISTRIBUTIONUM. In Congregatione habita die 30. præteriti mensis Maji proposita fuerunt tria hujus Causæ Dubia, quæ erant = *I. An Decretum Reverendissimi Episcopi super segregatione tertiæ partis fructuum Prælendæ Archidiaconalis sit confirmandum, vel infirmandum?* & quatenus affirmative ad primam partem = *II. An, & pro quo tempore Archidiaconus Bolis teneatur dictam tertiam partem fructuum Massæ distributionum restituere?* & quatenus negative = *III. An sit locus restitutioni distributionum quotidianarum ab Archidiacono perceptarum; vel potiùs solvendæ eidem sint distributiones in aliis annis non perceptæ, in casu &c.*; & Eminentissimi PP. responderunt = *Ad I., & II. Negative: ad III. Negative ad primam partem, affirmative ad secundam, habita ratione interessentiæ.* Capitulum autem, impetrata nova audientia, denuo supplicat ab EE. VV. definiri

An sit standum, vel recedendum a decisis, in casu &c,

In decisis, & amplius.

Sess.22.cap.6. & 8.de Refor.

MELEVITANA COMMUTATIONIS VOLUNTATIS. Testamento, & Codicillis, quos condidit anno 1717. Maria Fioccari de Civitate Vallettæ, nonnullis relictis legatis Monasterio, & Monialibus S. Mariæ Magdalenæ ejusdem Civitatis, Hæredem ex asse instituit pium opus distribuendarum Dotium, sub cura, & administratione Sodalitii Beatæ Mariæ Charitatis erecti in Ecclesia Parochiali Sancti Pauli Vallettæ, ejusdemque piæ voluntatis exequutionem specialiter commisit Petro de Franchis, & Joanni Andreæ Crispo. Distributionem autem relictarum Dotium certo ordine fieri voluit ex fructibus suæ hæreditatis; & primo, favore Puellarum Virginum ex quinque designatis Familiis Descendentium quantitatem Dotis præfinivit in scutis 1000. pro qualibet in Domino nuptura: & quoad solas Descendentes a tribus ex prædictis Familiis Dotem scutorum 500. tradi jussit etiam in casu matrimonii carnalis; Secundo, Puellis maritandis, vel monachandis dictarum Familiarum deficientibus, præcepit hæreditariorum redituum erogationem in dotandis Mulieribus pænitentibus, cuilibet assignando scuta 500. in actu Regularis professionis emittendæ in dicto Monasterio S. Mariæ Magdalenæ. Tertio tandem, si deficerent etiam Mulieres pænitentes, vocavit iterum Virgines, relinquendo cuilibet Puellæ sibi sanguine conjunctæ scuta centum pro dote temporali: Puellis autem pauperibus quibuscumque scut.1000. pro dote spirituali, vel sc. 50. in casu nuptiarum.

Recepit Monasterium S. Mariæ Magdalenæ relicta legata; sed quùm

quùm anno 1746. Societas Charitatis, & Exequutores Testamentarii elegissent duas Mulieres pœnitentes monachandas cum fructibus dictæ hæreditatis, renuerunt Moniales illas admittere; & precibus oblatis san.me.Benedicto XIV., ad hanc Sacram Congregationem deinde remissis, postularunt commutationem voluntatis piæ Testatricis, & relictorum Subsidiorum erogationem pro monachandis Virginibus. Datæ fuerunt de more Literæ ad Episcopum, qui tunc præerat Ecclesiæ Melevitanæ, sed pluribus annis, quibus supervixit, nullam edidit relationem; retulit tamen hodiernus Episcopus novis Literis Sacræ Congregationis excitatus, & in sua relatione fatetur, se animo aliquantulum hæsitasse circa petitæ commutationis æquitatem, sed pro illa tandem inclinat, ut decori, & bono Monasterii consulatur.

Narrat itaque Episcopus, annuos fructus Hæreditatis Fioccari, deductis oneribus, ascendere ad scuta 424. circiter, præter alia scuta 150. reversura post obitum trium Legatariorum, itaut ex fructibus cumulatis ab anno 1746. duodecim Pœnitentes dotari possint, & in posterum quolibet sexennio quinque, ac demum cessantibus dictis legatis una singulis annis, & quandoque duæ, præter eas, quæ pecuniis propriis, aut ope similis pii relicti *Malaspina* nuncupati dotatæ sunt. Hisque præsuppositis subjungit, vereri Moniales, ne tanto Pœnitentium numero angusta reddatur, & molesta habitatio Monasterii, in quo nunc degunt sexagintatres Moniales, Novitiæ, & Famulæ; neve subvertatur Monasterii status, & conditio, quùm a seculo, & ultra in eo recipiantur Virgines, duas fere tertias partes Monialium constituentes, quarum intuitu san. memor. Innocentius X. eidem Monasterio aggregavit anno 1646. Fundationem *Ciantar* pro octo Virginibus: ac demum ne impares fiant omnium substentationi vires Monasterii profluentes ut plurimum ex dotibus Virginum duplo majoribus, & ex reditibus dictæ Fundationis Ciantar.

Quocirca arbitratur, quod licet pro exequutione voluntatis urgeat charitas revocandi errantes ad ovile, & primæva Monasterii institutio pro Pœnitentibus, nihilominus potior sit Virginum causa, ne, juxta centenariam observantiam, vel numero a Pœnitentibus superentur, vel propter illarum copiam necessaria fraudentur substentatione. Imo putat, æquiorem esse providentiam, Dotes Virginibus attribuere, ut sub illarum spe honestatem custodiant, & Monasterium in præsenti statu conservetur, ne Virgines indirectè retrahantur a monachatu, quùm alia quinque Virginum Monasteria in Diœcesi existentia sint minus ampla, & frequentiæ Populi longe imparia; maxime quia pro Impudicis resipiscentibus non desunt loca pia, in Civitate nempe Conservatorium, & in Suburbio Domus Charitatis utriusq-

utriusque sexus, sine jugo cæteroquin monasticæ disciplinæ erecta.

Et tandem concludit, posse indulgeri petitæ commutationi, vel assignando Dotes Virginibus, quæ si non principaliter, saltem per posterius fuerunt a Fundatrice contemplatæ: vel tradendo reditus hæreditarios Monasterio, ut ab Innocentio X. factum est de pio relicto Ciantar, cum onere recipiendi Pœnitentes, & in earum defectum Virgines, quot ali poterunt ad rationem scutorum 80. pro qualibet, reintegrato prius Monasterio pro rata detrimenti passi ex causa alimentorum præstitorum Monialibus defunctis cum tenui dote scutorum quingentorum receptis, ac reservatis fructibus usque nunc decursis, & qui in posterum non attingent scuta octoginta, pro reparationibus Domorum hæreditatis, vel pro Dotibus congruo tempore forsan solvendis Puellis Familiarum a Testatrice prædilectarum.

Sed Petrus de Franchis Exequutor Testamentarius nunc superstes, cui principaliter incumbit onus promovendi exequutionem voluntatis piæ Testatricis, spreto recessu a lite Sodalium Charitatis, defendit, locum non esse petitæ commutationi, sed locum esse exequutioni testamentariæ dispositionis pro lege custodiendæ; & rationes omnes a Monialibus adductas, asserit, elidi a primæva Monasterii fundatione, quæ cùm expleta fuerit pro Pœnitentibus, & pro eisdem Monasterium jugiter deservierit, atque deserviat, ampliorem Pœnitentium receptionem invidere nequeunt Virgines, quæ solum in earundem defectum admissæ præsumuntur, & admitti poterunt in futurum, ut innuisse videtur san.mem. Innocentius X. in Literis aggregationis pii relicti Ciantar pro alendis octo Virginibus, dum ad eam se devenire precavit, *sine alicujus præjudicio, & dummodo dictum Monasterium Sanctæ Mariæ Magdalenæ, ultra solitum, & debitum illius numerum, etiam prædictarum octo Puellarum recipiendarum capax existat* = & me referente decrevit Sanctissimus Dominus Noster in *Urbinaten.* die 26. Novembris 1760. rescribendo = *Sanctissimus attentis peculiaribus casus circumstantiis, ac modico numero Pœnitentium in postrema Archiepiscopi relatione indicatis, rescripsit, Archiepiscopum tolerare posse admissionem Puellarum Virginum in earundem Pœnitentium Monasterium.* =

Præterea negat, vereri posse ex pio relicto Fioccari copiosum Pœnitentium numerum, quùm fructus hæreditarii priùs erogandi sint in dotationem Virginum quinque Familiarum prædilectarum; qua de re censet, eo minus adhærери posse insinuatæ assignationi redituum Monasterio pro substentatione certi numeri Pœnitentium, quia præjudicium fieret Puellis Familiarum prædilectarum; minusque, addit, ex introductione majoris numeri Pœnitentium cum solita dote scut. quingentorum timeri posse Monasterii obæra-

rationem, si ad modicum numerum Pœnitentium admittendarum, & ad Monasterii superextantes annuos reditus oculi convertantur. Denique ineptam reputat suspicionem depravationis Virginum sub spe assequendi Subsidia Pœnitentium, vel illarum indirectam abductionem a monachatu; quùm rectè præsumi non valeat, honestam Puellam sub incerta spe consequendi Dotem se prostituere velle, in dedecus honoris, & detrimentum animæ, minusque illas retrahi a monachatu verendum sit ob Pœnitentium receptionem, quùm earum consuetudinem in eodem Monasterio usque modo non sint aspernatæ, nec desint alia quinque in Diœcesi Monasteria, ubi religioni nomen pro libitu dare poterunt.

Definiendum itaque erit ab EE.VV.

An dispositio Testamentaria quond. Mariæ Fioccari sit exequenda, seu potius sit locus commutationi voluntatis, in casu &c.

Non proposita cum reliquis.

FIRMANA OFFICIATURÆ. Inter PP. Minores Conventuales Oppidi Faleronis Firmanæ Diœcesis, & Confraternitatem Immaculatæ Conceptionis in illorum Ecclesia erectam, die 14. Octobris 1643. celebratum fuit publicum Instrumentum, quo Conventuales prædicti de licentia Ministri Provincialis se se obligarunt, perpetuis futuris temporibus *persistere ad officiandum Altaria, scilicet Sanctissimi Rosarii, & Immaculatæ Conceptionis sub cura prædictæ Confraternitatis, prout officiarunt usque adhuc, & in eis quolibet mense celebrare, & cantare duas Missas, videlicet in prima, & secunda Dominica cujuslibet mensis, excepto, quod si tales Dominicæ non occurrerent in Festivitatibus Paschatis Resurrectionis, Nativitatis Domini Nostri Jesu Christi, Pentecostes, Festorum mobilium, & aliarum Festivitatum meritorum ipsorum Patrum, in quibus casibus licet non cantabunt Missas in dictis Altaribus, attamen teneri voluerunt ad efficiendum facere oblationem consuetam pro dicta Ven. Confraternitate: & insuper promiserunt canere duas Missas solemnes in dictis Altaribus, scilicet unam in die Festo dictæ Immaculatæ Conceptionis, aliam vero in Festivitate Sanctissimi Rosarii de mense Octobris singulo anno; & hæc omnia adimplere pro annua mercede scutorum octo monetæ, & de cætero non amplius petere, juxta conventiones factas*: & respective Confraternitas, de licentia Ordinarii, promisit nedum solvere dictam annuam eleemosynam scut. 8., sed etiam tradere præfatis Conventualibus *totam quantitatem Ceræ necessariam pro officiandis dictis Altaribus*.

Sess. 22, Decr. de obs. & evit. in celebr. Miss.

Quùm tamen in postrema Conventus Faleronensis Visitatione

ne peracta a Ministro Provinciali conquesti fuissent Sodales Immaculatæ Conceptionis, & Sanctissimi Rosarii, quod minime applicarentur Missæ primis, & secundis Dominicis cujuslibet mensis canendæ vigore dicti Instrumenti; ideo Conventualium, & Confratrum nomine preces oblatæ sunt huic Sacræ Congregationi, quibus petebatur, ut quæstio prætensæ applicationis supremo EE. VV. judicio definiretur. Datis autem Literis ad Archiepiscopum Firmanum, ejus Pro-Vicarius rescripsit, quod *illa* Instrumenti *verba = celebrare, & cantare = videntur intrinsecè præseferre applicationem Missarum*, quodque *annua largitio Ceræ albæ, ac eleemosyna scutorum octo adæquant consuetum stipendium, quod erogari solet pro discreto numero Missarum applicandarum cum cantu infra annum*. Et Sodales in libello cum relatione Pro-Vicarii transmisso defendunt, onus applicationis semper tacite comprehendi in suscepta obligatione celebrandi, & canendi Missam, nisi constet de contraria Benefactoris voluntate, ut innuit rescriptum hujus Sacræ Congregationis editum *in Compostellana* 12. *Julii* 1760. *ad I. Dubium*: Magisque hoc onus injunctum videri in præcitato Instrumento, ob constitutam eleemosynam scutorum 8., ultra Ceram, pro 26. Missis cantatis, licet eo tempore eleemosyna manualis non excederet obulos quinque, & illa Missæ cantatæ usque ad hæc tempora non excedat obulos viginti, juxta taxam Synodalem, & depositionem quatuor Sacerdotum; nec subdunt habendam esse rationem aliarum functionum, si quas Patres Conventuales obtendant explere consuevisse in Altaribus Confraternitatis, quùm hæ compensentur cum aliis obsequiis a Confraternitate exhiberi solitis, occasione Festivitatum ex propria obligatione Conventualibus celebrandarum.

Conventuales e contra pluribus argumentis excludere nituntur onus applicationis; & primo quia cultus Altarium, cujus prosequutionem in præfato Instrumento ipsi promiserunt, non in solis Missis Cantatis consistit, sed in aliis quoque pietatis operibus, quæ distinctè recensentur a productis Testibus. Porrò utriusque Altaris Festivitas celebratur cum Missa, primis, & secundis Vesperis solemnibus, Processione, Litaniis Beatæ Mariæ Virginis, & benedictione cum Venerabili Eucharistiæ Sacramento Populo elargita. Prima, & secunda cujuslibet mensis Dominica, post Horam Tertiam cum cantu absolutam, Processio ducitur ante fores Ecclesiæ, & inde canitur Missa in respectivo Altari Conceptionis, vel Rosarii. In primo Altari quolibet die Sabatho Quadragesimæ Fidelium venerationi exponitur Eucharisticum Sacramentum, cum cantu Completorii, Litaniis B. Mariæ Virginis, aliisque precibus; Eædemque Sacræ actiones peraguntur tribus diebus Festum Conceptionis præcedentibus; & die Nativitatis Domini tres Missæ le-

lectæ celebrantur in Aurora; atque in reditu Sodalium ab Alma Domo Lauretana de mense Septembris Litaniæ Beatæ Virginis canuntur. In alio vero Altari integrum Rosarium recitatur die ejus Festo, & tertia pars cum Litaniis qualibet die Dominica. Quùm autem pro his omnibus peragendis Conventuales præstari contendant eleemosynam scut. 8., ultra Ceram, ad formam prædicti Instrumenti; propterea arbitrantur, neque impositum, neque assumptum fuisse onus applicationis Missarum, pro quo minime sufficeret eleemosyna tot aliis oneribus gravata, juxta resolutiones hujus Sacræ Congregationis *in Ravennaten. applicationis Missarum* 27. *Julii*, *&* 17. *Augusti* 1737. *ad I. & II. Dub. lib.* 87. *Decret. pag.* 282. *&* 309., *& in Fulginaten. applicationis* 17. *Augusti*, *&* 7. *Septembris ejusdem anni lib.* 87. *Decr. pag.* 315. *&* 349.

Rursus probari autumant, hujus oneris exclusionem ex observantia antecedenti, & subsequenti. Ante Instrumentum siquidem, Confratres anno 1635. obtulerunt Ministro Provinciali supplicem Libellum, quo postulabant, ut certa statueretur eleemosyna scut. 8. pro consueta Officiatura, & Minister Provincialis rescripsit = *Attentis expositis, cum obligatio duarum Missarum cujuscumque mensis sit ad præscriptum Sacr. Constitut. Urban., Nos auctoritate Provincialatus, qua fungimur, dicimus, & mandamus, quod Patres in posterum non possint petere majorem summam pecuniarum pro supradicta obligatione, quam octo scutorum, prout supra narratum est* =; Sub his autem rescripti verbis, putant Conventuales, solam honorificentiam, & cultum Altarium contemplatum fuisse, non autem Missarum applicationem, quam ad præscriptum Urbanarum Constitutionum in rescripto enunciatarum, ajunt, faciendam esse pro omnibus Religiosis, & Benefactoribus defunctis, ac pro Fundatore Conventus, ut *in Constitut. Urban. cap.* 3. *regul. tit.* 7. *num.* 11. *&* 13.; quapropter inferunt, promissionem in Instrumento factam officiandi Altaria, *prout officiarunt usque adhuc*, nequaquam includere onus applicationis, quod usque tunc non habuerunt. Et hoc ipsum desumi, contendunt, a posteriori centum, & ultra annorum observantia; quia non constat fuisse unquam Missas applicatas; immo in Missarum Tabella confecta anno 1696. notatur *libero il Sagrificio* controversarum Missarum: & in fronte Libri, ubi referuntur onera Missarum ab anno 1717. ad annum 1739. celebratarum, eædem Missæ describuntur *senza applicazione*.

Definiendum idcircò erit ab EE. VV.

I. *An Patres Minores Conventuales Oppidi Faleronis vigore Instrumenti anni* 1643. *teneantur applicare Missas Cantatas?* & quatenus affirmativè.

II. *An pro Missis Cantatis, & non applicatis, sit locus restitutioni pecuniarum, & in qua summa, in casu &c.*

Sess.24.cap.9. de Reform. Matrim.

MACERATEN. Species hujus Causæ descripta fuit in Folio Congregationis habitæ die 20. Decembris superioris anni, sed nulla prodiit resolutio: in sequenti tamen Congregatione habita die 17. Januarii præteriti, proposito dubio = *An Decretum, sive Decreta Consilii Reformantiæ, de quibus agitur, obstent libertati Matrimonii, & sint abolenda, in casu &c.*=, responderunt EE. PP. = *Decretum diei 2. Aprilis 1759. non obstare libertati Matrimonii: in reliquis dilata* = . Novam audientiam impetrarunt Zelatores Maceratæ; & nunc disputant, abolenda esse Decreta Consilii Reformantiæ ex defectu potestatis legislativæ, qua carent subditæ Civitates, & quam Laici nequeunt exercere in respicientibus Matrimonium privative reservatum judicio Ecclesiæ, juxta definitionem Sacri Concilii Tridentini *in can. 12. sess. 24. de doctr. Sacr. Matrim.*

Et nedum irrita esse, contendunt, Laicorum Statuta, quæ Connubii vinculum tangunt, sed etiam ea, quæ pœnam decernunt causa Matrimonii, ut rejecta opinione *Bart. in leg. Edicimus num.2. Cod. de Murileg. lib. XI.*, tenent DD. relati per *Ciarlin. controv. 104. num. 30. lib. 1.*, & *Zaul. ad Stat. Favent. lib. 4. rubr. 26. num. 32.*; ideoque non valere Laicorum Statuta, quibus Fœminæ possidentes hæreditatem prohibentur extra Patriam nubere rescripsit hæc Sacra Congregatio, cujus resolutio approbata fuit a Summo Pontifice, ut testatur *Fagnan. in cap. cum dilectus num. 42. & 43. de consuetud.*, & generaliter tradunt *Cyriac. controv. 449. n. 2. & seq.*, & *Zaul. d. lib. 4. rubr. 26. num. 37.*

Quemadmodum etiam invalidas reputant pœnas a Statuto laicali impositas contra Filios Familias nubentes cum dissensu Patris, ex firmatis per *Barbos. ad Concil. sess. 24. de Reforma.. Matrim. cap. 1. num. 4.*, & *Zaul. d. lib. 4. rub. 26. n. 25.* Et licet gravis culpæ reos Filios esse, teneant DD. relati per *Sanchez de Matrim. lib. 4. disputat. 23. num. 9.*, qui tamen *num. 10. & seq.* contrarium probare nititur; attamen Zelatores recurrentes arbitrantur, nec etiam sub specie honestatis, vel publicæ utilitatis datum esse Laicis, hujusmodi Filiorum licentiam pœnis coercere, sed in casibus particularibus recurrendum esse ad Judicem Ecclesiasticum, ut suo interposito officio indignas nuptias prohibeat, juxta opinionem *Muscetol. tract. Theologico-Legal. de Sponf. & Matrimon. dub. 3. num. 12.*, & *Zaul. in d. lib. 4. rub. 26. n. 40.*

Præter defectum autem Legislativæ potestatis Laicorum in respicientibus matrimonium, obiiciunt prædictis Decretis repugnantiam libertati Matrimonii, & Conciliari Sanctioni *in sess. 24. cap. 9. de Reformat. Matrim.*; quia primum diei 24. Augusti 1756. directe præscribit pænam ejectionis ab ordine Nobilium pro nuptiis contractis, vel contrahendis cum inferioris notæ Mulieribus: alterum vero diei 2. Aprilis 1759., primo adhærens, metum incutit

amis-

amissionis avitæ Nobilitatis in casu similium Nuptiarum, præscribendo, juxta circumstantias, & qualitatem earundem liberum fore Consilio Reformantiæ Magistratus honores concedere, vel negare etiam illis, qui titulo successionis nobiles ambiunt gradus Civitatis. Quælibet enim dispositio, ut inquiunt, quæ sub formidine pænæ vetat, vel præcipit nuptias ineundas cum certo genere personarum, invalida est, tamquam læsiva libertatis Matrimonii, ad tradita per *Card. de Luca de Testam. disc.73. num.21.*, *& de Matrim. disc.14. num.5.*, *& Rota decis.493. num.41. & sequen. part.4. tom.2.*, *& decis.93. num.13. part.10. Recent.*: nec dubitari posse, asserunt, pænæ æquiparari ademptionem magni lucri, quod jure proprio quodammodo sperari potuisset titulo successionis, ut firmat *Rota coram Ansald. decis.268. num.3. & seq.*, licet regulariter sub spe lucri omninò eventualis possit quis allici ad certum Matrimonium contrahendum, ut distinguit *Rota in Firmana restitutionis in integrum 9. Junii 1755. §.7. coram Illustrissimo D. Stadion*.

Minimeque censent substineri posse prædicta decreta, aut sub specie publicæ utilitatis, aut exemplo similium Statutorum vigentium in Civitatibus Bononiæ, & Imolæ, & in ordinibus Equestrium Militum. Nam publica utilitas, neque videtur Zelatoribus prodesse ad validitatem statuti Laicalis prohibentis sub pæna Matrimonium cum certo genere personarum, juxta Sententiam *Jo. Andr. in cap. Statutum de hæret. in 6.*, quam sequitur *Fagnan. in cap. cum dilectus sub num.44. de consuetud.*, minusque, asserunt, illam verificari in prohibitione Nuptiarum cum inferioris notæ Mulieribus, ne abjectis nuptiis deturpetur generosa Viri Nobilitas, quia non Uxor Virum, sed Vir Uxorem participem facit suæ conditionis, *leg.8. ff. de Senat.*

Exempla vero Statutorum Bononiæ, & Imolæ nihil prodesse autumant; quia Statutum Bononiæ confirmatum specifice fuit a Summo Pontifice, cui Suprema potestas est Leges ferendi circa Matrimonium; alterum vero Civitatis Imolæ approbatum fuit a Sacra Congregatione super Consultationibus Status Ecclesiastici, cum reservatione judicii ferendi in casibus particularibus, injungendo Imolensibus, *ut pro exequutione, & declaratione in casibus particularibus tam præteritis, quàm futuris, recurrant ad Sacram Consultam*; & statuta Equestrium Ordinum non Matrimonia, sed originem concurrentium respiciunt, nec pænalia eisdem Zelatoribus videntur, quùm non adimant jus quæsitum denegando Ignobilibus ingressum ad nobiles militias.

Magistratus autem Civitatis defendit, differendum non esse de decreto diei 24. Augusti 1756., utpote moderatum in alio decreto diei 2. Aprilis 1759., huic autem ineptissime obiici defectum legislativæ potestatis, quùm expresse reservata fuerit approbatio, & confirmatio Summi Pontificis; & li-

& libertatem Matrimonii, de qua hic unice quæritur, minime læsam putat ab hoc secundo Decreto, in quo, nulla pæna, proponitur indigne Nubentibus, sed relicta illis nativa libertate, æque liberum præservatur arbitrium Consilii Reformantiæ concedendi, vel denegandi Civibus Patrios honores, etiam titulo successionis prætensos; nec jus novum asserit induci per dictum decretum, sed priscum ad memoriam revocari, quùm Patriæ leges a Paulo V. Summo Pontifice confirmatæ caveant, ne Filii ambire valeant titulo successionis gradus a Patre occupatos, neve ad Magistratus honores cooptentur Filii etiam Nobilium, nisi duas ex tribus partibus suffragiorum assequuti ad illorum fruitionem deligantur: itaùt pæna inflicta videri non possit, cum nemini sit jus quæsitum ad patrios honores.

Præterea opinatur, ad libertatem Matrimonii impèdiendam non pertinere pœnam Statuti prohibentis Matrimonium cum certo genere Personarum, ex causa publicæ utilitatis, dum libera maneat facultas commode, & honeste nubendi cum aliis Personis, quæ non sint de genere prohibito, ut tuendo opinionem *Bart. in Leg. Edicimus num.2. Cod. de Murileg.lib.*11. firmat *Gratian.discept.forens. cap.*209.*num.*26.

Atque id exemplo confirmari arbitratur, ob similia Statuta Bononiæ, & Imolæ, quorum efficaciam non minui, sed augeri putat ex confirmatione Summi Pontificis, & Sacræ Consultæ, quum inde præsumi liceat, fuisse reputata non repugnantia libertati Matrimonii; vel saltem, si quæ vis addita illis fuit per confirmationem, ne illicita judicentur, parem efficaciam controversum Decretum assequuturum contendit post confirmationem Apostolicam expresse reservatam. Et minime extranea judicat Statuta Equestrium Militiarum; quia si illa pœnam non irrogant, præscribendo conditiones, sub quibus fieri debet nobilium cooptatio ad earum ordines, pœnale quoque dicendum non sit Decretum, de quo agitur, quum non ejiciat Nobiles ab ordine, sed moneat concurrentes, quibus nullum jus quæsitum est titulo successionis, admissionem eorumdem ad gradus Nobilium libere faciendam esse a Consilio Reformantiæ, juxta conditiones, & qualitates initarum Nuptiarum.

Publicam denique utilitatem in Decreto verificari, asserit, ob conservationem Familiarum Nobilium, ne deturpentur indignis nuptiis, juxta perpensa per *Heinec. ad Leg. Juliam, & Papiam Pop. lib.*2. *cap.*5. §.4., *& seq.*, & juxta providentiam de generali consuetudine ubique servatam in Europa, ut ponderat *Muscettol. in Dissert. de Spons., & Matr. in procem.*

Erit itaque ab EE. VV. definiendum.

An sit standum, vel recedendum a decisis, in casu &c.

Die

Die Sabbathi 19. Septembris 1761. in Palatio Apoſtolico Quirinali erit Sacra Congregatio Concilii, in qua, præter alia, proponentur infraſcripta Dubia, juxta morem ejuſdem Sacræ Congregationis de jure reſolvenda.

CUM tres ſequentes Cauſæ in noviſſimæ Congregationis Folio deſcriptæ indeciſæ remanſerint; dignabuntur EE. VV. dictæ Congregationis Folium reaſſumere, & ſequentibus Dubiis reſpondere.

MELEVITANA COMMUTATIONIS VOLUNTATIS.

Seſs.22.cap.6. & 8.de Reformat.

An Diſpoſitio Teſtamentaria quondam Mariæ Fioccari ſit exequenda, ſeu potius ſit locus commutationi voluntatis, in caſu &c.

Affirmative ad primam partem, negative ad ſecundam, & amplius.

FIRMANA OFFICIATURÆ.

Seſs.22. Decr. de obſerv., & evit. in celebr. Miſs.

I. *An Patres Minores Conventuales Oppidi Faleronis vigore Inſtrumenti anni* 1643. *teneantur applicare Miſſas cantatas?* & quatenus affirmative.

II. *An pro Miſſis cantatis, & non applicatis ſit locus reſtitutioni pecuniarum, & in qua ſumma, in caſu &c.*

Dilata, & proponatur omnino in prima poſt aquas, etiam unica.

MACERATEN.

Seſs.24.cap.9. de reform.Matrim.

An ſit ſtandum, vel recedendum a deciſis, in caſu &c.

In Deciſis, & amplius.

LAN-

Sess. 24. cap. 18. de Reform.

LANCIANEN. ARCHIPRESBYTERATUS. Post elapsum decem dierum terminum, quem in Edicto publicato die 4. Martii proxime præteriti statuerat Archiepiscopus Lancianensis pro Concursu habendo ad vacantem Parochialem Ecclesiam Terræ Arielli illius Diœcesis, novum publicatum fuit Edictum die 15. ejusdem mensis, quo terminus prorogatur ad alios decem dies tunc proximos. Quùm tamen duo comparuissent Oppositores: nempe Sacerdos Franciscus Xaverius Tosi de Diœcesi Theatina in termino primi Edicti: & Sacerdos Angelus Andreassi de dicta Terra Arielli die 25. Martii prædicti: neutrum Curia Archiepiscopalis admittere voluit ad Concursum.

Appellavit Sacerdos Andreassi ad SANCTISSIMUM, suamque appellationem eadem die 25. Martii curavit intimari Vicario Generali, qui, ut legitur in relatione sequutæ intimationis, respondit = *Che in tanto non abbia ammesso al Concorso della detta Cura detto Reverendo Sacerdote Andreassi, a motivo di essere scorso il termine di dieci giorni prefisso a potere a quella concorrere, nel modo, che ravvisasi dall'Editto a tal' effetto publicato; E che in tanto non abbia voluto ammettere a detto Concorso li Forastieri, o siano li Preti, che non sono Diocesani, in quantoche era nel sistema la Curia di collocare in detta Cura uno de suoi Figli, o sia Diocesano.*

Et spreta dicta Appellatione, Archiepiscopus suis Literis commendavit Datariæ Apostolicæ, ad quam spectabat dictæ Parochialis collatio, Sacerdotem Ubaldum Renzetti Civem Lancianensem, qui die 4. Aprilis obtinuit eamdem Parochialem sibi conferri sub narrativa, quod fuisset *ab Examinatoribus Synodalibus, nemine in Concursu bis indicto comparente, approbatus*. Sed reclamante Sacerdote Andreassi, Eminentissimus Dominus Cardinalis Pro-Datarius, antequam supplicationis relaxationem decerneret, Votum hujus Sacræ Congregationis exquisivit super Dubiis inferius describendis.

Auditus fuit de more Archiepiscopus. Et in ejus relatione non minus, quàm in circumferendo Libello defenditur ex defectu veritatis narrativæ nutare haud posse Ubaldi Renzetti Apostolicam provisionem; quia Sacerdos Tosi testatur, sponte se a Concursu recessisse post auditam Archiepiscopi voluntatem præferendi Diœcesanos, minimeque adhæret huic liti; Et quia Sacerdos Andreassi, qui comparuit vigesima prima die post primum Edictum publicatum die 4. Martii, legitimus Contradictor non est, quùm prorogatio Concursus ad Parochiales ultra vigesimum diem corruat quoad excessum, & post vigesimum diem comparentes amplius non dicantur legitimi Oppositores, ut ex mente Constitutionis *In conferendis* 33. §. *Probibentes* Sancti Pii V. tenent *Garz. de Benefic. par. 9. cap. 2. num. 46.*, *&* *Barbos. de offic.*, *& potest. Episcop. alleg. 60. num. 45.*

Et

Et licet dictus Andreassi comparuerit die 25. Martii, quo nullum peractum fuerat examen; attamen excipitur, quod comparens post elapsum terminum, etiamsi res sit integra, admittendus non est, nisi doceat, se fuisse legitime impeditum, ut firmant *Argirò in Theatr. univers. Jur. discept.25. num.24.*, *& Barbos. de Paroch. par.1. cap.2. num.45.* Nec legitimum impedimentum Sacerdoti Andreassi asseritur præstitisse munus Concionatoris, quo functus erat in antecedenti Quadragesima, quia non constat, eumdem prædicasse de licentia Ordinarii requisita a Sacro Concilio Tridentino *in sess.5. cap.2. de Reform.*; Et quia potuisset etiam absens suum nomen, suorumque meritorum probationes apud acta Concursus edere per Procuratorem.

Mores quoque ejusdem Andreassi insimulantur in relatione Archiepiscopi, qui supponit paucos ante Menses audivisse illius defectus, eidemque objicitur, quod anno 1760. obstiterit concessioni Regii placiti pro exequendis Literis Apostolicis provisionis alterius Parochialis Terræ Villarum: quodque Parochianos excitaverit, ut illius prætenderent Juspatronatus, sub spe præsentationem assequendi, oblata eisdem partiali decimarum personalium remissione; Refert insuper Archiepiscopus, quod idem Andreassi quinquaginta aureos nummos Venetos a Fratre suo Thoma pariter Sacerdote offerri curavit Vicario Generali pro obtinendis Literis testimonialibus,ut in Dataria Apostolica admitteretur resignatio controversi Archipresbyteratus Terræ Arielli, ad quam sui favore explendam mediis adhuc ignotis induxerat Archipresbyterum nuper defunctum; adstipulante pro verificatione hujus simoniacæ oblationis depositione unius Testis Sacerdotis asserentis, se rogatum fuisse a Thoma, ut munus prædictum offerret, licet mandatum non acceptaverit. Ac demum ab Archiepiscopo in relatione, & ab altero Teste Sacerdote de auditu supponitur, prædictum Andreassi a confessionibus audiendis suspensum fuisse in Diœcesi Ortonensi, uti effractorem Sacramentalis Sigilli, postquam duobus mensibus exercuerat Confessarii munus: eamdemque suspensionem confirmat alter Testis pariter de auditu, nulla allegata causa suspensionis.

Quocirca infertur, supradictum Andreassi indignum reputandum esse controversa Parochiali, uti irretitum vitio simoniæ, aliisque defectibus, vel saltem uti de illis diffamatum, quod sufficit pro repellendo concurrente a Beneficii assequutione, licet non sufficeret ad irrogandam pœnam privationis, ut firmant *Card. de Luca de Benefic. discurs.70. num.5.*, *& Rota in Recent. par.12. decis.172. num.1., & 2., & decis.267. num.8., & par.19. decis.501. num.1., & 2.*: & propterea fuisse meritò narratum in supplicatione Renzetti, quod in Concursu bis indicto nemo comparuerat, quùm nullo in pretio habenda esset comparitio Andreassi

non idonei, minimeque illa obstaret collationi Parochialis faciendæ extra Concursum prævio examine, ad tradita per *Garz. de Benefic. par.9. cap.2. num.219.*, *Barbos. de Paroch. par.1. cap.2. num.51.*, *& Corrad. in Prax. Benefic. lib.3. cap.4. num.24.*, sed quatenus locus esset novæ convocationi Concursus, prætenditur, illum convocandum esse coram Archiepiscopo Lancianensi, uti Ordinario Loci, in quo existit Beneficium, juxta firmata per *Barbos. de offic., & potest. Episcop. alleg.60. num.44.*

Contra vero Sacerdos Angelus Andreassi falsam reputat narrativam Supplicationis, quod nemo comparuerat in Concursu bis indicto, quum ipse, & Sacerdos Franciscus Xaverius Tosi revera comparuerint. Nec censet obstare, quod ipse comparuerit vigesima prima die post affixionem primi Edicti; tum quia comparuit in termino prorogato, si dies termini non computetur in termino; tum insuper quia descriptus nemo tunc usque fuerat in actis Concursus, nullumque peractum examen; & ideo, cum res esset integra, & ipse usque ad eam diem fuisset legitime impeditus ob Concionatoris munus expletum in Terra Carpineti, arbitratur, suam comparitionem fuisse opportuno tempore factam, nec ipsum potuisse a concursu repelli, ut inhærendo declarationibus hujus Sacræ Congregationis firmant *Gonzal. ad Regul.8. Cancell. glofs.9. §.1. num.115.*, *Garzias de Benefic. par.9. cap.2. num.206.*, *Massobr. in Prax. haben. Concurs. requis.3. dub.2. num.2.*, *& seq.*, *& Barbos. de offic., & potest. Episcop. alleg.60. num.46.*

Suos quoque defendit mores testimonio tum defuncti Archipresbyteri Terræ Arielli, ejusdemque Loci Consiliariorum, a quibus optatur in Parochum: tum ipsius Archiepiscopi Lancianensis, qui suis testimonialibus Literis commendavit anno 1759. ejusdem Andreassi probitatem, & morum honestatem; eamque comprobat etiam ex testimonio Populi Terræ S. Martini, & Terræ Filetti Theatinæ Diœcesis, ubi Quadragesimalem prædicationem peregit annis 1758., & 1759.: ac Populi, & Cleri Terræ Carpineti Nullius, ubi ob Concionatoris munus laudabiliter expletum in præterita Quadragesima confirmari obtinuit in Concionatorem anni venturi. Impicta vero crimina haud probari opinatur ex relatione Archiepiscopi, vel Testium singularium assertione, immo commentitia evinci, quæ ab ipso patrata asseruntur in Diœcesi Ortonensi ex Literis testimonialibus illius Episcopi die 10. Aprilis proxime præteriti exaratis; minusque verificari autumat obstativam diffamationem ex dicto solius Archiepiscopi, & paucorum Testium singularium, *Can. Non solum 11. quæst.3.*, *& in cap. Qualiter, & quando de accus.*, *& Piton. discept. Eccles. 109. num.28.*, *& 29.*, ubi maxime hisce assertionibus nullum accedere comperiatur subsidium ex familiari epistola Episcopi

ſcopi Ortonenſis ſollicitè pro illarum verificatione ab Archiepiſcopo Lancianenſi requiſiti.

Et ideo cum ſubſtineri nequeat proviſio favore Ubaldi Renzetti, ob falſam narrativam ſupplicationis, diſputat, locum eſſe convocationi novi Concurſus in Urbe, ubi pendet appellatio, juxta præfatam Pianam Conſtitutionem *In conferendis* 33. §. *Ut autem*. Verum Sacra hæc Congregatio *in Larinen. Concurſus* 2. *Septembris* 1758. *ad tertium Dub.* reſcripſit, novum Concurſum habendum eſſe coram Metropolitano *lib.*108. *decret. pag.*275., & quando a Metropolitano, vel ab Epiſcopo exempto appellatur, ſupradicta Piana Conſtitutio delegat Sedis Apoſtolicæ facultates Ordinario viciniori.

Placeat itaque EE. VV. decernere.

I. *An ſit locus relaxationi Supplicationis Archipresbyteratus Terræ Arielli favore Rev. D. Ubaldi Renzetti?* & quatenus negative.

II. *An, & ubi ſit locus novæ convocationi Concurſus, in caſu &c.*

Ad I. Negative, & amplius. Ad II. Affirmative coram Epiſcopo Viciniore, & amplius.

LEOPOLIEN. MATRIMONII. Celebratum eſt Matrimonium die 3. Septembris 1752. inter Nicolaum Potocki Cap. Kanovienſem, & Mariannam Dombrouski Theſaurariam Halicenſem; Sed poſt aliquot annos, quibus Coniuges una ſimul commorati ſunt, nullitatem hujus Matrimonii allegavit Nicolaus die 7. Januarii 1756. in Curia Archiepiſcopali Leopolienſi, ſub obtentu ſpiritualis Cognationis, quam ipſum inter, & Mariannam intercedere aſſerebat. Produxit autem ad hunc effectum Nicolaus fidem Baptiſmatis Mariannæ, ex qua apparebat, ipſum Patrini munere functum eſſe; Sed inſpecto libro Parochiali, recognitum eſt, Particulam, cujus copia producta fuerat, loqui de Baptiſmo Juſtinæ Dombrouski ab anteceſſore Parocho Buczaczenſi die 25. Decembris 1735. collato, & nomen Mariannæ fuiſſe recentiori charactere ſuperimpoſitum inter lineas: Immo hodiernus Parochus faſſus eſt in Judicio, ſuperadditum a ſe fuiſſe dictum nomen Mariannæ ad requiſitionem illius Genitoris; Quare excipiebat Defenſor Matrimonii, legitimè probatam non videri cognationem ſpiritualem cum Marianna ex fide Baptiſmatis, quæ loquebatur de Juſtina, & forſan verificari poterat de alia Sorore ipſius Mariannæ. Ad perſonæ adſtruendam identitatem, & re-

Seſs. 24. *cap.* 2. *de Reform. Matrim.*

& repellendam exceptionem, quod collato Mariannæ ob vitæ periculum in paterna Domo Baptiſmo, nil aliud in Eccleſia actum ſit, quàm ſupplere cæremonias cum aſſiſtentia Nicolai, ideoque nulla potuerit inter eos contrahi ſpiritualis cognatio, inducti, & examinati fuerunt tres teſtes, qui affirmarunt, Mariannam Uxorem Nicolai eam ipſam eſſe, cui Baptiſmum *ex aqua, & cæremoniis* collatum fuit anno 1735., cum aſſiſtentia Nicolai in munere Patrini: allegata ab uno tantum iſtorum præſentia collationi Baptiſmatis in Eccleſia Parochiali Buczaczenſi.

Hiſce ſecutis, Curia Archiepiſcopalis Leopolienſis adhærens probationibus Nicolai, ſpreto defectu cauſæ ſcientiæ Teſtium a defenſore Matrimonii obiecto, pronunciavit die 30. dicti menſis Januarii 1756. pro nullitate Matrimonii; devolutaque cauſa per appellationem a Defenſore Matrimonii interpoſitam ad Nuncium Apoſtolicum Poloniæ, hic, ſuſpenſo Judicio ſuper negocio principali, decrevit, ut *ſuper novis articulis, tam per hunc Dominum Defenſorem, quam per Partes, quatenus velint, dandis, atque exhibendis* procederetur *ad novum Juratum examen teſtium alias inductorum, & examinatorum, atque etiam, quatenus opus ſit, aliorum hincindè inducendorum*. Sed re infecta Nicolaus provocavit ad hanc Sacram Congregationem, quæ die 30. Junii 1759. reſcripſit = *Dilata, & conficiatur Proceſſus remiſſorialis, juxta decretum Nunciaturæ Apoſtolicæ*.

Subdelegatus itaque fuit Judex in partibus ad effectum compilandi proceſſum remiſſorialem, *novoque examini ſubiiciendi, tam teſtes aliàs inductos, & examinatos in prima inſtantia, quàm alios etiam teſtes hinc inde inducendos, non ſolum ſuper articulis aliàs datis, ſed etiam ſuper novis articulis per dictum Defenſorem ex Officio, & per ipſas Partes, quatenus velint, dandis*. Verùm coram Judice Subdelegato ſuppoſiti nequaquam fuerunt novo examini teſtes in prima inſtantia examinati; ſolumque examinatis quinque teſtibus ſuper novis articulis a Defenſore Matrimonii productis, remiſſus fuit ad hanc Sacram Congregationem proceſſus remiſſorialis, unaque ſimul exhibita fuit renunciatio liti facta à Nicolao in Curia Archiepiſcopali Leopolienſi.

Teſtes autem ultimo loco examinati unanimitèr deponunt, Mariannam, ſtatim egreſſam ab utero materno, privato Baptiſmate ex aqua tantùm regeneratam fuiſſe, ob periculum vitæ, a quodam Religioſo Baſiliano, fungentibus munere Compatrum Antonio Sokolniki, & Anna Raieka: atque deinde ſuppletas fuiſſe cœremonias in Sacello domeſtico ſine ablutione aquæ, cum aſſiſtentia Nicolai Potoki, & Juſtinæ Dombrouski. Ex iiſdem autem Teſtibus, ſola Anna Raieka annorum 40. deponit de facto proprio, tam circa Baptiſmum ex aqua collatum cum ipſius aſſiſtentia, dum

dum agebat annum decimum octavum, quàm circa suppletas cœremonias cum assistentia Nicolai, quibus præsentem se fuisse asserit. Alii vero quatuor Testes, quorum duo Patrui sunt ipsius Mariannæ, solum de auditu deponunt ab Anna Raieka, & Antonio Sokolniki præcedenti anno defuncto, quem eorum alter refert narrasse, se benè, non obstante puerili octo annorum, quam agebat, ætate, hujusce rei recordari, ex quo ad munus Patrini obeundum ab Avia Mariannæ impacto cervici compulsus fuit pugno. Referunt ulterius iidem Patrui Mariannæ, ante contractum matrimonium ortam fuisse quæstionem de impedimento spiritualis cognationis, inde per verificationem prædictorum diremptam; & alter eorum exhibuit epistolam Nicolai ante matrimonium scriptam, qua ipse consulitur super circumstantiis assistentiæ ab eodem Nicolao præstitæ, num adstiterit Baptismo Mariannæ, seu potius cœremoniarum supplemento, subditque, post auditam Annam Raieka, Nicolao respondisse, solas cœremonias cum ejus assistentia fuisse suppletas.

Ex his autem infert Defensor Mariannæ, nullam verificari cognationem spiritualem eam inter, & Nicolaum, qui solum assistentiam præstitit, dum cœremoniæ suppletæ fuerunt, sine ablutione aquæ; & in discrepantia Testium contendit, potiùs deferendum esse illis examinatis vigore Rescripti Sacræ Congregationis, deponentibus de assistentia a Nicolao præstita, dum suppletæ fuerunt ceremoniæ, quàm aliis examinatis in prima instantia, deponentibus de Baptismo ex aqua servatis ceremoniis collato, cum assistentia ejusdem Nicolai; quia nimirum ultimi Testes plures sunt numero, & adminiculantur ex epistola ante matrimonium scripta a Nicolao: Illi vero examinati in prima instantia pauciores sunt, minoremque fidem merentur, quippe qui uno excepto, reliqui non allegant causam scientiæ, propriamque videntur fateri turpitudinem, narrando, se conscios fuisse impedimenti spiritualis cognationis, dum publicationes pro ineundo matrimonio peragebantur a Parocho, & nihilominus tacuisse, nihilque Superioribus Ecclesiasticis revelasse.

Pertinet itaque ad EE. VV. decernere:

An constet de validitate, seu potius de nullitate Matrimonii, in casu &c.

Affirmative ad primam partem, negative ad secundam,

THEA-

Sess.24.can.2. de Sacr.Matr.

THEATINA MATRIMONII. Proposita fuit hæc Causa in Congregatione habita die 18. mensis Julii præteriti sub specie facti exposita in Folio distributo pro præcedenti Congregatione diei 27. Junii; & dubio, quod erat = *An constet de nullitate Matrimonii?* = responderunt Eminentissimi PP. = *Affirmativè, & ad mentem*. Facta in hujus mentis executionem per me relatione Sanctitati Suæ, ac impetrata sanatione actorum in partibus gestorum contra formam Constitutionis *Dei Miseratione* san.mem.Benedicti XIV.,obsequens Magdalena de Angelo ejusdem Constitutionis præcepto, denuò supplicat EE. VV., ut reassumpto enunciato Folio dignentur decernere.

An sit standum, vel recedendum à decisis, in casu &c.

In Decisis, & amplius,

Sess.7.cap.10. de Reformat.

TUDEN. ORDINATIONIS. Emanuel Ignatius Ozores descendens ex latere materno a Familia de Onis Villæ de Pontevedra, cùm assequutus fuisset ad Patronorum præsentationem Parochialem Sancti Bartholomæi de Tozzara, institit apud Episcopum Tudensem, ut ad Sacros Ordines promoveretur.Sed renuit Episcopus illi Sac.Ordines conferre ob secretas ad ipsum perventas delationes, quod præfati Emanuelis Ignatii Abavia materna,uti Judaicæ perfidiæ rea, fuerit a Tribunali Sacræ Inquisitionis pæna Ignis affecta: Propterea Emanuel Ignatius recursum habuit ad hanc Sacram Congregationem, a qua auditus fuit de more Episcopus, qui retulit, varia sibi exhibita fuisse ab Oratore documenta comprobantia antiquam litem in Regiis Tribunalibus agitatam cum Progenitoribus Oratoris, super Sanguinis macula ex parte Abaviæ prædictæ, illamque tandem favore Familiæ deOnis,ob recognitum nominis æquivocum, fuisse definitam.

Prosequitur Episcopus in sua relatione, quod *ex tunc plures habuit Orator Avunculos Canonicos, & Dignitates in Cathedralibus: duos in Sancto Jacobo de Spata Equites Seculares: Presbyteros duodecim, sex cum Cura Animarum, & in proximis suæ Villæ de Pontevedra Parochiis Compostellanæ Diœcesis: Et hoc currenti sæculo Advocatos in Regio Matritensi Consilio duos: Et alios denique Rectores Civitatum, unum in sua met patria,& Villa de Pontevedra, & in Civitate Vallisoletana alterum*. Demum concludit se abstinuisse ab Oratoris promotione, ex quo comperiit, talis maculæ notam adhuc integram perseverare apud probos, & timoratos Viros; *itaut consortia, & dicti Oratoris cognationem, & affinitatem fugiant, & repellant,*

prout

prout subdit accidisse Oratoris Fratri, qui proxime elapso anno bis repulsus est; nec censuisse præfatæ Rejudicatæ deferre, uti editæ in causa laicali.

Orator autem, productis in hac Sacra Congregatione documentis, quæ coram Episcopo exhibuerat, quæque comprobant amplissimam Arborem Familiæ de Onis pluribus conspicuis Personis refertam, disputat, nullum vestigium prętensæ infamiæ remanere potuisse, postquam ejus Propatruus Ambrosius de Onis Eques Sancti Jacobi de Spata, & Marchio Oppidi de Olivares, sententiam favorabilem obtinuit anno 1665., authoritate Regia inde exequutam, super ejus Familiæ nobilitate, & exemptione a tributis per ignobiles pensitari consuetis, cum infamia penitus diluatur ex dictæ sententiæ prolatione.

Differit insuper, Ordines Sacros sibi denegari non posse, sine justa, & legitima causa, cùm sit arctatus ratione Beneficii Curati: atque Episcopum injustè renuentem posse ab hac Sacra Congregatione compelli ad Ordines conferendos, ut notant *Barbos. de offic. & potestat Episc. part. 2. allegat. 4. num. 66.*, *& Card. Petra in Commentar. ad Constitut. Urban. II. sect. prima num. 45. tom. primo pag. 328.*; Et opinatur, justam causam denegandi Ordines nec præbere assertam Abaviæ maculam, suprarelata cæteroquin Rejudicata elisam, cum filii Judęorum, immo & Judęi ipsi dudum conversi ad Fidem, nequaquam repellantur a Clericali militia, ut latè probant *Gonzal. in cap. 7. num. 9. & seq. de Rescript.*, *& san. mem. Bened. XIV. de Synod. Diœcesan. lib. 12. cap. 1. num. 4. & 5.*

Minimeque obesse arbitratur Hispanorum aversionem a Descendentibus ex genere Judæorum; quia lege Regia cautum est, nullum discrimen quoad Dignitates, & Honores assequendos intercedere debere antiquos inter Christianos, & eos, qui ab Hæreticis, vel a Judæis, aut Mahumettanis descendunt, ut notat *Ricciul. de Neoph. cap. 6. num. 12.*, & in fortioribus terminis de Præsentato ad simplex Beneficium, ut adscribi deberet Clericali militiæ, non obstante, quod descenderet quoad omnes lineas a genere Hebræorum, respondit hæc Sacra Congregatio *in Majoricen. 25. Januarii 1749. lib. 99. Decret. pag. 4.*, *& 9. Maii 1750. lib. 100. Decret. pag. 143.*

Addit denique, longævam observantiam promotionis plurium Virorum Familiæ de Onis ad Sacros Ordines, ad Beneficia, etiam Curata, & Dignitates Cathedralium, & ad Militarem Ordinem S. Jacobi de Spata, concludenter probare insubsistentiam objectæ maculæ Judaismi, cùm præsertim ad Equestrem Ordinem S. Jacobi de Spata, nemo admittatur, nisi præcedat diligens inquisitio super puritate Sanguinis tàm Materni, quàm Paterni generis; deviumque nimis esse ab æquitatis, & justitiæ legibus, sub prætextu impuritatis Sanguinis profluentis ex genere Judęorum remo-

motiorem Nepotem arcere è Sacris Ordinibus, ad quos admissi fuerunt ejus majores.

Dignabuntur itaque EE. VV. definire:

An Emanuel Ignatius Ozores de Puga, & Sotomajor ad minores, & Sacros Ordines promoveri debeat, in casu &c.

Affirmative, & amplius.

Sess.25.cap.15 & 19. de Regular.

CORDUBEN. NULLITATIS PROFESSIONIS. Frater Joannes Moreno de Varo Oppidi Aquilarii Provinciæ Bæticæ die 10. Augusti 1747. Habitum Regularem assumpsit in Conventu PP. Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum sito in Terra nuncupat. *della Rambla*, ibique elapso Tyrocinii anno, die 11. Augusti 1748. Professionem emisit, annoque 1752. ad titulum Religionis, & Paupertatis ad Sacros Ordines promoveri obtinuit. Suscepti mox instituti pertæsus, adversus validitatem suæ Professionis insurgit, ac nullitatem repetit pluribus ex capitibus. Ex interruptione scilicet ànni probationis, cujus in decursu pluriès fugam è Claustro arripuit cum dimissione Habitus, & animo, ut asserit, non redeundi, nec permanendi in Religione; rursùs ex duplici metu, quo inductum se dicit ad Professionem emittendam, altero ex timore pœnæ capitalis ob patratum crimen duelli, & mortalis vulneris in eo inflicti, & altero ex violentiis, & minis tum Patris, tum Avunculi, & Consanguineorum; & tandem ex defectu interioris consensus suscipiendi vitam Regularem.

Pluriès tentavit *Fr. Joannes* causam super nullitate hujus suæ Professionis instaurari, ad quem effectum anno 1752. instrumentum Mandati Procuræ exaravit in Personam Didaci Mugniz Causidici Cordubensis, & anno 1753. ad Agentem in Urbe epistolas dedit; sed cum voti compos nunquam factus fuerit; idcircò ad improvidum sese applicuit consilium dimittendi religiosum habitum; & quacumque neglecta Superioris Regularis venia, ex longinquis illis Regionibus se anno 1759. contulit ad Urbem, ubi impetrata priùs absolutione a pœnis ob apostasiam, & fugam incursis, supplicem porrexit libellum huic Sacræ Congregationi, a qua litteras obtinuit Cordubensi Episcopo directas, in quibus ei mandabatur, ut judicialem Processum conficeret, cum facultate etiam alium subdelegandi, prout de facto subdelegavit Vicarium suum Generalem, a quo compilato tandem Processu, eoque remisso ad hanc Sacram Congregationem, suas modò renovat preces idem *Fr. Joannes*, ac sub consueto dubio restitutionem in integrum adversus

jam-

jamdiù lapsum quinquennium a die emissæ Professionis expostulat.

Ex novem Testium depositionibus super articulis per Judicem Subdelegatum examinatis nullitatem comprobari autumat. Cum hi quoad interruptionem anni probationis ferè per eadem verba testentur = *di sapere, come cosa publica in questo Paese, che facendo detto Padre Giovanni il suo Noviziato, nelle prime trè sere di Natale di quello istesso anno trè volte fuggì senza l'abito, saltando dalle muraglie del Convento, e portandosi in Casa di Donna Maria, e Donna Eleonora del Rio &c.* = & rursùs de quarta fuga deponentes ajunt pariter = *di sapere, e costargli, che essendo imminente il termine del Noviziato, che faceva il detto Padre Giovanni, questi commise una nuova fuga, venendo dal detto Convento spogliato dell'abito alla Possessione, detta di Zognar, dalla quale poi una sera si portò in questa Terra* = Ex quadruplici hac fuga interruptum asserit Fr. Joannes annum Tyrocinii, qui sicuti ad validitatem Professionis debet esse completus, & continuus, ideo Professionem salvari non posse a nullitate substinet ex dispositione *S. Concil. Trid. sess. 25. cap. 15. de Regular.*

Quo verò ad alterum nullitatis caput, quod Fr. Joannes desumebat ex duplici metu, & pœnæ capitalis ob commissum duelli crimen, & coactionis a Patre, ac Avunculo illatæ; de primo dubitari non posse contendit ex circumstantiis, tum Asyli in Conventu post duellum suscepti, tum lethalis vulneris in Adversarium inflicti, tum susceptionis Religiosi Habitus in illo ipso Conventu, ad quem confugerat, expletæ trigesimo die a patrato crimine, adstipulante in præmissorum comprobationem etiam sensu Testium deponentium = *di sapere, e costargli, che per essere disperata la vita del Ferito, e perciò esser grave la pena, che meritava il Padre Giovanni spaventato gravemente &c., vedendosi senza libertà, si risolse a ricevere l'Abito Regolare* = Metum autem a Patre, Avunculo, ac Propinquis illatum, arbitratur satis evinci ex depositione eorundem Testium, qui affirmant = *che il Padre Giovanni minacciato, e castigato dal detto suo Zio, dal Padre, e dagli altri Parenti, tutti i quali erano interessati a togliere il disonore, che si sarebbe loro cagionato dalla pena, che nella di lui Persona si fosse eseguita, non cessarono di molestarlo, sforzandolo a farsi Religioso* = idque admittit ipsemet Avunculus per ea verba ibi = *E che l'averlo costretto a farsi Religioso fù per scamparlo &c.*

Tertium denique nullitatis caput satis evinci putat Fr. Joannes ex aversione jam patefacta assumendi vitam Regularem, ex multiplicibus fugis a Conventu patratis anno probationis, ex declarationibus emissis ante professionem, ac tandem ex mæstitia, & turbatione animi in actu Professionis.

His innititur fundamentis Fr. Joannes pro obtinenda restitu-

tione in integrum, cui nedùm adhærent Pater, Avunculus, & ipsa Religio, sed etiam Episcopus Cordubensis, qui huic Sacræ Congregationi sensum suum aperuit per hec verba = *Dignum judico, ut cum illo dispensetur, & judicialiter audiatur super nullitate ipsius Professionis, concedendo illi restitutionem in integrum adversus lapsum quinquennii* = At è contra validè se opponit Defensor Professionis a Sacra Congregatione deputatus, & primò objicit, servatam non fuisse formam notissimæ Constitutionis san.mem. Bendicti XIV., præcipientis *sub pœna insanabilis nullitatis dari Interrogatoria* pro parte illius, qui stat pro validitate Professionis; cùm autem in hypothesi *super Articulis tantùm* exhibitis ex parte illius, qui adversus Professionem agit, Testes fuerint examinati, hinc probationem ex eisdem Testibus elicitam contendit nullius esse efficaciæ, inspecta potissimum lege conficiendi Processum ad formam dictæ Benedictinæ Constitutionis data Episcopo Cordubensi in litteris Sac.Congregationis,

Mox relatæ nullitati alias duas addit Defensor Professionis, *alteram* promanantem ex defectu Jurisdictionis, & *alteram* ex defectu citationis. Quo enim ad Jurisdictionis defectum constat, primos sex Testes pro parte Fr. Joannis inductos examinatos fuisse super articulis per Vicarium Foraneum Terræ *de Aguilar*, qui ad id subdelegatus fuit per Vicarium Generalem Episcopi Cordubensis; Examen verò aliorum trium Testium à Defensore Professionis inductorum peractum fuisse apparet apud Vicarium Foraneum Oppidi *de Rambla* ex subdelegatione paritèr ejusdem Vicarii Generalis Cordubæ; quod sanè fieri non potuisse defendit, cum in illius potestate non esset, quando ipse deputatus fuerat per Episcopum, alios in sui locum substituere, vel subdelegare, ut in terminis firmatur *in addit. ad decis.* 122. *num.* 50. *coram Ansaldo*. Alteram vero nullitatem ex defectu citationis, repetit ab executione citationis facta P. Præsidenti Conventus de Rambla, quando in re gravi respiciente interesse totius Conventus, in quo Frater Joannes professus fuerat, citari oportebat ipsum met Capitulum Conventus,

Ab extrinsecis nullitatibus ex Processu resultantibus, transit Defensor Professionis ad probationum irrelevantiam; assertamque interruptionem anni probationis, respicientem primum nullitatis professionis caput, nutare putat non solum ex testium difformitate, & contradictionibus, sed etiam ex variationibus, quæ dignoscuntur tum in primis precibus a Fratre Joanne huicS.Congregationi porrectis,in quibus perspicuè fassus est per tres dumtaxat vices è Conventu aufugisse, tum in primo libello ab ejus Procuratore Episcopo Cordubensi oblato, ubi exposuit fugam *duabus tantùm vicibus* evenisse.

Præ-

Præterea pressius urget, quod ex assertis fugis orta dici non potest anni interruptio, quotiès ipse met Fr. Joannes in mandato procuræ ad impugnandam Professionem confecto die 12. Aprilis 1752. ingenuè confessus est, cum licentia, & permissu Superioris id peregisse ibi = *E notorio che esso non osservò la clausura, nè Noviziato, PERMETTENDOGLI il Superiore accattivato da suo Padre, e Zio, che uscisse tutto giorno, e di notte dal Convento, acciòche godendo di tal libertà si piegasse a professare nella Religione* = Et rursus impugnat per discessum ad breve tempus, interruptum dici posse annum Tyrocinii.

Secundum assertæ nullitatis Professionis caput repositum in duplici metu confutare aggreditur Defensor Professionis; & initium sumendo à metu intrinseco, ob timorem pænæ ultimi supplicii (omissa indagine, an reverà, ob inflictum Antonio Melero vulnus, de quo cæteroquin convalvit, pænæ ultimi Supplicii obnoxius remanserit Fr. Joannes, & an in Duello, seu potius in Rixa id acciderit) hoc unum exuberare substinet, quod metus ab intrinseco licet gravissimus, & ex quacumque causa procedens, actum Professionis non vitiat, cum consensum, & libertatem non adimat.

Alteram verò speciem metus ab extrinsecis Consanguineorum violentiis deprompti, excludi ait ex ipsis met contrariis Testibus; quùm isti deponant, Fr. Joannem habitum religiosum assumpsisse ibi = *Per scampare la pena corporale* =: & ad hunc effectum fuisse a Consanguineis coactum nomen dare religioni, sed nullimode referant in specie assertas minas, & violentias aptas ad incutiendum metum cadentem in constantem virum a Patre, aliisque Consanguineis adhibitas, quo in casu testes non attendi substinet.

Circa tandem defectum interioris consensus, in quo consistit tertium caput assertæ nullitatis Professionis, de hoc satis non constare censet Defensor Professionis: tum quia parvipendenda est asserta protestatio a Fratr. Joanne emissa de voluntate extrinsecus profitendi, sed absque vero animo se obligandi, quam de auditu a Michaele, & Martino del Rio refert testis Joa. Bruno, cum præfati Michael, & Martinus examinati de hac protestatione non deposuerint: tum quia data etiam protestationis veritate, attamen nullo modo probatus dici posset defectus interioris consensus ob temporis intervallum intercedens inter protestationem, & actum Professionis, in quo eam reiterari oportebat, cum mutari potuerit, prout sępè mutatur, Hominis voluntas. Potissimum quia hanc voluntatis mutationem suadere videntur, tum cessatio causæ intrinseci metus ex pæna, quam subire poterat ob vulnerati convalescentiam, tum remotio causæ etiam metus extrinseci, cum admittatur Consanguineos unico intuitu subtrahendi a pęna Fr. Joannem, eumdem ad religionem amplectendam impulisse.

Ex his, susceptione ordinum ad titulum religionis, aliisque fuse relatis, arbitratur Professionis Defensor excludi defectum interioris consensus, & nullitates Professioni impictas. Superest nunc, quod EE. VV. consueta maturitate dignentur jura utriusque Partis perpendere, ac definire

An sit locus restitutioni in integrum in casu &c.

Dilata, & examinentur Testes cum interrogatoriis, juxta instructionem.

Sess. 5. cap. 1. & sess. 24. cap. 2. de Reformat.

MEDIOLANEN. PRÆCEDENTIÆ. Testamentariæ dispositioni Caroli Casati obsequens Joannes Baptista Delfinoni ejus hæres anno 1688., pluribus cum Capitulo Ecclesiæ Collegiatæ S. Euphemiæ Oppidi Ugloni Mediolanensis Diœcesis stipulatis conventionibus, Vicarii Generalis Mediolanensis authoritate firmatis, fategit *Præbendam Theologalem* una cum aliis duobus Canonicatibus eidem Capitulo aggregare, ac unire, reservato suæ Familiæ Jurepatronatus. Alterum ex stipulatis pactis præsenti certamini viam aperiens est sequens = *Che la precedenza si abbi da osservare per ragione dell'anzianità, che a ciascheduno compete, e per l'avvenire competerà in riguardo il possess preso, e che per l'avvenire si prenderà, di modo che quelli, che succederanno per vacanza, o in altro modo, tanto nelle Prebende Canonicali, che di presente sono, quanto nelle tre Prebende, le quali di nuovo si eriggono, sempre restino in ultimo luogo indifferentemente.*

Quùm autem Sacerdos Joannes Marcus Sala Theologalem Præbendam ultimo loco possederit, & ratione suæ antianitatis etiam primam Chori Sedem, ac supra cæteros Canonicos præeminentiam consequutus fuerit, istoque defuncto illa nuper collata fuerit Sacerdoti Maximiliano Lavelli, hic, licet omnium Canonicorum novissimus, præcedentiam ab ejus Antecessore potitam assequi contendit, innixus Provinciali Synodo XI. S. Caroli *tit. Monita execut. Decretor., quæ ad Sacramentalia §. Præbendam in Act. Eccles. Mediolan. pag.* 415. *colum.* 2. ita disponentis = *Præbendam porro Theologalem eo jure uti volumus, ut illius optandæ locus non detur, ordineque primarium locum in Canonicatibus obtineat: usque adeo, ut cum is qui illam obtinuerit, ad primam Chori Sedem post Dignitates pervenerit, eo loci consistat perpetuo, etiamsi post alios ejusmodi Præbendam habuerit.*

Super hujusmodi contentione ad Curiam Archiepiscopalem delata, cùm Eminentissimus Archiepiscopus Sacram hanc Con-

Congregationem consulere voluerit: Causa nunc proponitur. Et Capitulum disputat, de jure nullam Canonico Lavelli, uti Theologalem Præbendam possidenti, præcedentiam competere; cum Canonicus Theologalis, ex quo in dignitate constitutus non reperitur, primum locum Canonicis in receptione antiquioribus relinquere debeat *Garz. de Benefic. cap.4. part.5. num.111. §. Congregatio in fin.*, *Barbos. ad Concil. sess.5. cap.primo de Reformat.*, *& de Canonic., & Dignit. cap.27. num.25.*, adstipulante potissimum expressa fundationis lege præscribente præcedentiam ab antianitate esse regulandam, quam quidem legem attendendam omnino esse contendit, vel tanquam cum legitimo Hærede conventam, vel tanquam confirmatione Vicarii Mediolanensis roboratam *Lambertin. de Jurepatron. lib. primo part. 1. quæst. 9. num.109.*, *Rota coram Seraphin. decis.774. num.primo tom. 1.*, minime attenta Provinciali Synodo XI., cum huic per posteriorem fundationem derogatum censeatur a Contrahentibus, quibus cæteroquin legem sibi benevisam etiam juri contrariam in limine fundationis apponere licitum erat *Abb.in cap.cum M.Ferrariensis sub num.29.de Constit.*, *Panimol. decis.98. num.5. tom.2.*

Verum Canonicus Lavelli aliis Canonicis præcedere autumat, non quidem ex Juris dispositione, sed ex Synodali sanctione, cui factum esse locum contendit, semel ac ejus Antecessor primi Stalli prærogativam assequutus est; & hanc Synodalem legem attendendam esse suadet, vel tanquam de consensu totius Cleri factam, ut sentit *san.me.Bened.XIV. in Synod. Diœces. lib.8. cap.4. num. 3.*, vel tanquam Provincialem, & ab hac Sacra Congregatione approbatam, ut refert *Rot. decis. 353. num. 14. & 18. coram Ansaldo tom. 4.* Nec fundationis legem cum Hærede Fundatoris stipulatam, & a Vicario Mediolanensi confirmatam sibi obstare ait Lavelli, cum respiciat tantummodo præcedentiam inter veteres, & novos Canonicos indistincte servandam, sublata prælatione, quæ antiquioribus competiisset, & non tangat casum hodiernæ controversiæ, de quo uti non facile contingibili, Partes non videntur cogitasse; & ideo subdit, quod sicuti secuta aggregatione recentiorum Canonicorum per modum unius corporis antiquo Capitulo, omnes censendi sunt indifferenter subjecti dispositioni Synodali, & Canonico de gremio antiqui Capituli, quatenus munere Theologi fungeretur, negari haud posset prærogativa præcedentiæ profluens ex supra relato Synodali decreto, ita injuria controverti novo Canonico ejusdem præcedentiæ fruitionem. Potissimum quia Provinciali Synodo absque expressa Fundatoris voluntate Hæres derogare non valebat *Lambertin. de Jurepatron. lib. primo part.prima quæst.9. artic. primo per tot.*, *& Piton. controvers.Patron. allegat.52.num.32.tom.2.*, eique Vicarius Generalis proprio arbitratu contraire non po-

poterat, ex resolutis per *Sacram Congregationem Rituum die 25. Februarii 1606.* relatis ab *Alderan. in compend. Canon. resolut. lib. primo tit.43. num.35.*, *Barbos. Apostolic. decis. collect. 715. num. 7.*

His positis dignabuntur EE. VV. decernere:

An Canonico Ecclesiæ Collegiatæ Terræ Ugloni possidenti Præbendam Theologalem competat præcedentia in Choro, aliisque functionibus supra cæteros Canonicos in casu &c.

Affirmative, & amplius.

Die Sabbathi 21. Novembris 1761. in Palatio Apoſtolico Quirinali erit Sacra Congregatio Concilii, in qua, præter alia, proponentur infraſcripta Dubia, juxta morem ejuſdem Sacræ Congregationis de jure reſolvenda.

FIRMANA OFFICIATURÆ. Hæc Cauſa, cujus ſpeciem dedimus in Folio Congregationis habitæ die 29. præteriti menſis Auguſti, propoſita fuit in alia Congregatione habita die 19. Septembris, & EE. PP. reſcripſerunt = *Dilata, & proponatur omnino in prima poſt Aquas, etiam unica* =. Juſſis itaque obtemperantes, denuò illam deſcribimus in Folio hodiernæ Congregationis.

Seſs. 22. Decret. de obſ., & evit. in celebr. Miſs.

Diſputant PP. Minores Conventuales Oppidi Faleronis Firmanæ Diœceſis, ipſos non teneri ad applicationem Miſſarum, quarum onus ſuſceperunt in Inſtrumento die 14. Octobris 1643. ſtipulato cum Sodalibus Confraternitatis Immaculatæ Conceptionis in ipſorum Eccleſia erectæ, in quo iidem PP. de licentia eorum Provincialis ſeſe obligarunt, pro annua eleemoſyna ſcut.8., ultra ceram a Confraternitate præſtandam, *perſiſtere ad Officiandum Altaria, ſcilicet Sanctiſſimi Roſarii, & Immaculatæ Conceptionis ſub cura prædictæ Confraternitatis, prout officiarunt uſque adhuc, & in eis quolibet Menſe celebrare, & cantare duas Miſſas, videlicet in prima, & ſecunda Dominica cujuslibet Menſis: excepto, quod ſi tales Dominicæ non occurrerent in Feſtivitatibus Paſcatis Reſurrectionis Domini Noſtri Jeſu Chriſti, Pentecoſtes, Feſtorum Mobilium, & aliarum Feſtivitatum meritorum dd. PP.; in quibus caſibus, licet non cantabunt Miſſas in dictis Altaribus, attamen teneri voluerunt ad efficiendum facere oblationem conſuetam pro dicta Ven. Confraternitate. Et inſuper promiſerunt cantare duas Miſſas ſolemnes in dictis Altaribus, ſcilicet unam in die Feſto dictæ Immaculatæ Conceptionis, aliam vero in Feſtivitate Sanctiſſimi Roſarii de menſe Octobris ſingulo anno.*

Præfata enim eleemoſyna ſcut.8., ultra ceram, impar illis videtur pro 26. Miſſis infra annum cantandis cum onere applicationis, & pro aliis pietatis operibus relatis *in Folio diſtributo pro Congregatione diei 29. Auguſti præteriti* §. *Conventuales e contra*, in quibus contendunt conſiſtere promiſſam officiaturam.

Nituntur quoque obſervantià, tum antecedenti, tum ſubſequenti. Ante Inſtrumentum ſiquidem, Confratres anno 1635. obtulerunt Conventualium Provinciali ſupplicem li-

libellum, quo postulabant, ut certa constitueretur eleemosyna scut.8. pro consueta officiatura: & Provincialis rescripsit = *Attentis expositis, cum obligatio duarum Missarum cujuscumque Mensis sit ad præscriptum Sac. Constitut. Urban., Nos auctoritate Provincialatus, qua fungimur, dicimus, & mandamus, quod PP. in posterum non possint petere majorem summam pecuniarum pro supradicta obligatione, quam octo scutorum, prout supra narratum est* =; & ideo pùtant, vigore hujus rescripti nequaquam applicandas esse Missas pro Confratribus, cùm ad formam Constitutionum Urbanarum Ordinis *cap.3. tit.7. n.11., & 13.*, binæ Missæ cantatæ applicari debeant quolibet mense pro Religiosis, & Benefactoribus defunctis, ac pro Fundatore Conventus. Post Instrumentum autem non constat, fuisse unquam Missas applicatas pro Confratribus; immò in Missarum Tabella confecta anno *1696.* notatur *libero il Sacrificio* controversarum Missarum: & in fronte Libri, in quo referuntur onera Missarum ab anno 1717. ad annum 1739. celebratarum, eædem Missæ describuntur *senza applicazione*.

His tamen argumentis minime adhæret Ordinarius, qui censet in sua relatione, quod *illa* Instrumenti *verba = celebrare, & cantare = videntur intrinsecè præseferre applicationem Missarum*: quodque *annua largitio Ceræ albæ, ac eleemosyna scut.8. adæquant consuetum stipendium, quod erogari solet pro discreto numero Missarum applicandarum cum cantu infra annum*; Eo tempore namque manualis elemosyna consueta erat in obulis quinque, & illa Missæ cum cantu usque ad hæc tempora non excedit obulos viginti, juxta taxam synodalem, & testimonium quatuor Sacerdotum. Sodales quoque defendunt, onus applicationis nedum tacitè comprehendi in suscepta obligatione celebrandi, & canendi Missas, *Fagnan. in Cap. Significatum num.44. de præben., & san. mem. Benedicti XIV. de Sacrific. Miss. lib.3. cap.2. num.2.*, sed etiam expresè videri assumptum a Conventualibus in illis Instrumenti verbis, quibus *teneri voluerunt ad efficiendum facere oblationem consuetam pro dicta Ven. Confraternitate* diebus etiam solemniorum Festivitatum, in quibus dispensati fuerunt a cantu Missæ in Altaribus designatis; quamvis Conventuales intelligenda censeant præfata verba de oblatione eleemosynarum, seu de eleemosynis per Confratres in Ecclesia quærendis, non autem de applicatione Missarum.

Præterea differunt Confratres, minime verificari insufficientiam eleemosynæ, ob alia onera a Patribus recensita; quia nullo documento probatur, illa viguisse tempore celebrati Instrumenti, & præsumi valent deinceps introducta. Immo pluribus Testibus, aliisque monumentis probant, recentem esse devotionem Rosarii, quod nec omnibus diebus Dominicis recitatur: & non multis ab hinc annis inceptam fuisse ex-

expositionem Eucharistici Sacramenti in triduo ante Festum Conceptionis, & in Sabathis Quadragesimæ, dum canuntur Litaniæ ad Altare Sanctissimæ Conceptionis, quarum cantum, subdunt, a PP. quolibet die Sabatho absolvi non in gratiam Confraternitatis, sed ratione proprii instituti, quod servatur in omnibus Ecclesiis Ordinis Conventualium. Has itaque Sacras Actiones, quæ in pactum deductæ non fuerunt in Instrumento, sed posteriorem habent originem, arbitrantur, non esse referendas ad constitutam eleemosynam scut.8., sed exerceri a PP. vel pietatis causa, vel pro compensandis aliis obsequiis, quæ a Confraternitate exhiberi solent, occasione Festivitatum ex propria obligatione a Conventualibus celebrandarum.

Observantiam denique inutilem putant. Excipiuntque, Rescriptum anni *1635*. referendum non esse ad Constitutiones Urbanas Ordinis de Missa pro Religiosis, & Benefactoribus celebranda, cùm eadem Missa celebrari soleat prima die Lunæ cujuslibet Mensis: sed vel esse intelligendum de alia rubrica earumdem Constitutionum Ordinis *cap.3.tit.5.n.5.de Confrat.*, ubi præscribitur, ne onera Confraternitatum acceptentur, nisi pro eisdem assignata fuerit congrua eleemosyna: vel interpretandum esse de hujus S.Congregationis Decretis jussu fa.me. Urbani VIII. editis anno *1625*.,& inter ejusdem Pontificis Constitutiones recensitis, de Missarum oneribus non suscipiendis sine congrua eleemosyna, ad quæ Provincialis videtur relationem habuisse approbando obligationem Missarum pro congrua eleemosyna *ad præscriptum Sac. Constitut. Urban.* Et de assertis Tabellis, in quibus notatur liberum Sacrificium, autumant, nullam rationem habendam esse, quia confectæ sunt insciis ipsis Confratribus.

Pertinet itaque ad EE. VV. decernere.

I. *An Patres Minores Conventuales Oppidi Falceronis vigore Instrumenti anni 1643. teneantur applicare Missas cantatas?* & quatenus affirmative.

II. *An pro Missis cantatis, & non applicatis sit locus restitutioni pecuniarum, & in qua summa, in casu &c.*

Ad I. Affirmative. Ad II. Ad D. Secretarium cum Sanctissimo pro absolutione quoad præteritum.

NULLIUS, SEU FARFEN.. Sisinius Pescitelli in Testamento, quod condidit die 24. Julii *1659.*, Hæredem instituit Stephanum Nepotem, præcipitque (sunt verba Testamenti) *quod ejus Hæres, ipso Testatore defuncto, instituat Juspatronatus in Altari, seu Cappella S. Stephani per ipsum*

Sess.25.cap.5. de Reform.

 ere-

erecta, & fabricata in Ecclesia S. Mariæ Novæ Terræ Tophiæ, cum onere celebrandi in perpetuum Missas tres qualibet hebdomada; Et assignata eidem Cappellæ Dote scut.400., primum Cappellanum ipse nominavit, in cujus defectum spectare voluit jus nominandi ad Familiam de Piscitellis, aliosque Substitutos. Alia demum adjecit onera ibi = *Quod Cappellanus pro tempore teneatur residere in Choro singulis diebus festivis cum aliis Canonicis dictæ Ecclesiæ cum Cotta, ibique assistere in omnibus functionibus, & Processionibus in dicta Ecclesia fieri solitis, ac si esset Canonicus, ac omni &c., & non aliàs &c.*

Vigore hujus dispositionis, die 3. Aprilis 1660. clar. memor. Cardinalis Franciscus Barbarini tunc Abbas Commendatarius Farfensis, ad instantiam Hæredis, & Exequutoris Testamentarii, atque accedente consensu Capituli prædictæ Ecclesiæ Collegiatæ S. Mariæ Novæ, Canonicatum in ea erexit sub invocatione S. Stephani, cum Stallo in Choro, voce in Capitulo, aliisque honoribus, & oneribus antiquorum Canonicorum, & cum omnibus conditionibus expressis in Testamento Sisinii Pescitelli: Eamdemque erectionem facere declaravit, ibi= *Tam auctoritate nostra Ordinaria, quam in vim quorumcumque privilegiorum, & indultorum Nobis Apostolica auctoritate concessorum.*

Effectum habuit erectio Canonicatus per institutionem datam primo nominato a Testatore, ac etiam in successivis vacationibus, in quarum postrema ad nominationem Patroni institutus fuit Canonicus Fabianus Tomei. Is autem postquam Sacros Ordines suscepit titulo dicti Canonicatus, illiusque onera pacificè pertulit per annos ferè viginti, recursum habuit ad hanc Sacram Congregationem, postulans, ut abrogata erectione Canonicatus, sublatisque oneribus illi injunctis, Beneficium reducetetur ad simplicem Cappellaniam laicalem cum oneribus tantùm præscriptis a Testatore. Et non acquiescens rescripto *Lectum* edito die 2. Decembris 1758., denuo nunc proponit instantiam sub quinque Dubiis inferius describendis.

Disputat enim, mentem non fuisse Sisinii Pescitelli, ut vigore suæ dispositionis erigeretur Canonicatus, quem Possessorem pii Legati, seu Sacerdotem eligendum pro celebratione Missarum ipse appellaverit *Cappellanum*, illumque non Canonicum, sed Canonicis similem esse voluerit, dum injunxit servitium Chori, & assistentiam Sacris Functionibus, *ac si esset Canonicus*; quare defendit, commutari nequivisse Testatoris voluntatem, & de Cappellania per ipsum ordinata Canonicatum erigi, sine justa, & necessaria causa, & sine Apostolico Beneplacito, contra censuram Sacri Concilii Tridentini *sess.22. cap.6. de Reform.*, de qua *Fargn. de Jurepatr.par.1. can.6. cas.6. num.25.* Infert ideò, abrogandam esse ere-

erectionem Canonicatus contra voluntatem Testatoris factam, & erigendam esse simplicem Cappellaniam. Cæterùm prætendit, vocem habere in Capitulo, quando agitur de interesse suæ Cappellaniæ: sibique deberi præcedentiam juxta solitum, & participationem incertarum obventionum, exceptis distributionibus Massæ communis: minimèque teneri autumat ad contribuendum cum aliis Canonicis expensis Ceræ, Æditui, & Magistri Organi, atque sacrorum utensilium.

Capitulum verò, cui adhæret Patronus, improvidam, & nimis serotinam putat instantiam Canonici Tomei; tum quia voluntas Sisinii Testatoris, qui simpliciter demandavit institutionem Jurispatronatus, nequaquam repugnat erectioni Canonicatus, de qua æque, ac de quocumque alio Beneficio verificatur institutio Jurispatronatus; tum etiam quia post erectionem effluxa est centenaria, cujus ope quælibet legitima Causa, ac etiam beneplacitum Apostolicum præsumi valet; Atque ideo contendit, immutandum non esse statum Beneficii legitime erecti, juxta censuram Sacri Concilii Tridentini *sess.25. cap.5. de Reform.*, de qua *Garz. de Benefic. par.7. cap.1. num.111., & seq.*, nec audiendas querelas Canonici Tomei, postquam Sac. Congregatio die 20. Septembris 1727. contemplatione allegatæ diminutionis fructuum Canonicatus indulsit reductionem trium Missarum Hebdomadalium ad Missas octoginta septem. Assentitur tamen, eidem Tomei, uti Canonico, competere vocem activam, & passivam in omnibus actibus Capitularibus, eique deberi præcedentiam pro modo suæ antianitatis, & distributiones tum Massæ communis, tum incertorum Emolumentorum, & correspective eundem teneri contribuere scut. quatuor circiter pro expensis Ceræ, Æditui, & Magistri Organi, juxta antiquam Capituli consuetudinem, de qua jurejurando testatus est ipse Canonicus Tomei anno 1749.; cùm hæc omnia communia sint etiam cæteris Canonicis.

Dignabuntur itaque EE. VV. definire.

I. *An substineatur erectio Canonicatus ex fundatione Sisinii Pescitelli facta per Abbatem Commendatarium, seu potiùs sit moderanda ad formam Testamenti ejusdem Sisinii?*

II. *An illius Possessor habere debeat vocem activam, & passivam in quibuscumque Capitulis, ac præcedentiam juxta Ordinem receptionis in Choro, in Processionibus, aliisque sacris functionibus inter cœteros Canonicos Collegiatæ?*

III. *An eidem debeantur distributiones quotidianæ, emolumenta Funerum, Anniversariorum, & Missarum cum cantu a Benefactoribus requisitarum, & Candelæ inter Archipresbyterum, & Canonicos repartiri solitæ?*

IV. *An idem debeat cum aliis Canonicis contribuere expensis Ceræ, ac Salarii Æditui, & Magistri Organi?* & quatenus negative.

V. *An teneatur solvere Sacristiæ utensilia Missarum celebrandarum ex dispositione Sisinii, & juxta legatum Josephi de Homine, in casu &c.*

Ad I. Affirmative ad primam partem, negative ad secundam, & amplius. Ad II. III., & IV. Affirmative, & amplius. Ad V. Negative, & amplius.

Sess.7. cap. 8. & sess.21.cap. 7. de Ref.

TUDERTINA MEDIÆ ANNATÆ. Capitulum Ecclesiæ Cathedralis Tudertinæ præterito anno postulavit in Curia Episcopali, ut vigore Concilii Romani *tit.* 27. *cap. unic.*, & vigore Constitutionis *Pius*, *& Misericors* san. mem. Benedicti XIII. relatæ in ejusdem Concilii Appendice *num.*24:, Sacerdos Joannes Baptista Philipponi Tennerini cogeretur ad solvendum Fabricæ Ecclesiæ Cathedralis mediam annatam simplicis Beneficii sub invocatione SS. Hyppoliti, & Blasii fundati in districtu Castri Veteris illius Diœcesis, & annui redditus scut.80., de quo ille provisus fuerat authoritate Ordinaria anno 1755.; & attenta ejusdem Tennerini contumacia, sequestrum apponi obtinuit super fructibus dicti Beneficii; sed Tennerinus impetravit a Tribunali Signaturæ justitiæ circumscriptionem sequestri, & remissionem Causæ ad hanc Sacram Congregationem.

Auditus de more fuit Episcopus, qui retulit, Fabricam Ecclesiæ Cathedralis proprium non habere Patrimonium: & usque ab anno 1726. reperiri in possessione exigendi mediam annatam ex Beneficiis Diœcesis, ad formam Constitutionis Benedictinæ. Instantiam itaque renovat Capitulum, postulans, ut secundum eius vota rescribatur, cum clara sit censura Benedictinæ Constitutionis, quod Provisi authoritate Ordinaria *de Beneficiis tam residentialibus, quàm non residentialibus, & simplicibus sitis extra Ecclesias Collegiatas, cujuscumque valoris existant, teneantur solvere, & respective deponere mediam annatam pro Fabrica Ecclesiæ Cathedralis.*

Excipit autem Tennerinus, in precibus huic Sacræ Congregationi Oblatis nomine Camerarii, seu Canonici Operarii Sacristiæ, hujus favore petitam fuisse mediæ annatæ solutionem; quamquam illa ratione suppellectilium nullam habet actionem, ut rescripsit hæc Sacra Congregatio *in Tusculana* 20. *Decembris* 1727. *lib.*77. *decr. pag.*723.: ratione verò materialis Fabricæ Ecclesiæ, petendo solutionem mediæ annatæ, fatetur propriam obligationem illam conservandi, & reparandi, ut etiam probatur ex Testibus.

Propterea contendit, locum habere limitationem præscriptam

ptam in ipsa Constitutione Benedictina §. *Volumus autem*, quod *solutioni mediæ annatæ prædictæ minime subjecta existant Beneficia illarum Diæcesum*, *& respective Collegiatarum*, *in quibus reperitur opus*, *seu peculiare Patrimonium Fabricæ sufficienter instructum*. Nam Sacristia, cui onus Fabricæ imminet, habet Patrimonium annui redditus sc.*392.22.*; Et licet illius exitus ascendat ad annua sc.*396. 15.*, attamen cùm supplementum recipere debeat ex utensilibus a quolibet Cappellano solvendis vigore Decreti Visitationis anni 1747., & ex annua pensione scut. centum per annos viginti illi assignata anno 1754. a san. mem. Benedicto XIV. super fructibus Ecclesiæ Parochialis S. Terentiani Tudertinæ Diœcesis, arbitratur Tennerinus, non deficere Patrimonium sufficienter instructum Fabricæ, seu Sacristiæ gravatæ onere manutentionis ejusdem Fabricæ, & ideo locum non esse exactioni mediæ Annatæ a Beneficiis Diœcesis, juxta resolutiones hujus Sacræ Congregationis editas *in Camerinen.*, *& Anagnina Mediæ Annatæ 2. Maii* 1733. *lib.83. decr. pag.216.*

Subalternam insuper proponit instantiam, ut, nisi concludentes videantur probationes adductæ, sibi indulgeatur Compulsoria, ad melius probandam sufficientiam Patrimonii Fabricæ, quemadmodum concessa fuit *in Viterbien.* 12. *Augusti* 1741. mediante rescripto = *Dilata*, *& Episcopus mandet præstari patientiam pro extractione partitarum ad Causam facientium ex libris Capitularibus* =, ut in *lib.91. decr. pag.552.*

Dignentur ergo EE. VV., perpendere nùm sit annuendum huic subalternæ instantiæ, seù potiùs expediat definire.

An debeatur Media Annata in casu &c.

Dilata, & ad D. Secretarium pro concessione Compulsoriæ.

PISTORIEN., SEU PRATEN. EMPHYTEUSIS. Ecclesia Abbatialis S. Mariæ de Monteplano Pistoriensis Diœcesis, de jurepatronatus Comitum de Bardis, possidet præ cæteris bonis Fundum Stariorum quatuordecim circiter positum in suburbiis Civitatis Prati, qui constat tribus petiis Terræ cultis ad usum Horti, cum Domo Colonica, amplisque Ædibus Dominicalibus: Ejusque valor, juxta exhibitam Peritiam, ascendit ad ducat.1600. monetæ Florentinæ Juliorum septem pro quolibet ducato: & ratione damnorum, quibus obnoxiæ sunt Terræ prædictæ ob frigidum aerem, & eluviones contermini Fluminis Bisentii, illarum reditus calculatur in dicta Peritia in annuis ducatis quadragintaquinque, *al netto di qualunque diminuzione*, *sì de i sudetti danni*, *che di mantenimenti*, *imposizioni*, *decime*, *ed altri aggravii*.

Sess. 25. cap. 11. de Ref.

Has

Has Terras, quæ etiam num locatæ sunt pro annua pensione ducatorum 45., Comes Flaminius de Bardis hodiernus Abbas dictæ Ecclesiæ deliberavit in Emphyteusim ad lineam Masculinam in infinitum concedere Comiti Horatio de Bardis Patri suo, & Abbatiæ Compatrono, pro annuo canone ducatorum 45., cum onere meliorandi ædificia pro valore ducatorum 300.; & ad hunc effectum preces obtulit SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO, deinde ad hanc Sacram Congregationem remissas, quibus postulabat, Apostolicum assensum indulgeri, cum derogatione Synodalibus Diœcesis Constitutionibus prohibentibus emphyteuticas concessiones erga Patronos Ecclesiæ, vel Consanguineos Beneficiatorum.

Datæ idcirco fuerunt Literæ ad Episcopum, ut prævia Edictorum affixione, & auditis Patronis, Sacram Congregationem instructam redderet, & votum suum aperiret. Retulit autem Episcopus, quod affixis Edictis, nullius oblatio, vel oppositio supervenit, quodque moniti Comites Vincentius, & Carolus de Bardis, quorum Familia gaudet patronatu activo cum Familia Oratoris, ac etiam passivo alternatim, aperte dissenserunt per Epistolas in Curia Episcopali exhibitas, quas tamen Episcopus non transmisit. Verùm ex libellis Oratoris eruitur, illos dissentire, ne Abbates alternatim eligendi ex eorum Familia priventur commodo, & oblectamento nobilium Ædium in præfatis Terris existentium: neve sine causa distrahantur bona Ecclesiæ; quum in hujus utilitatem cessura non videatur Emphyteusis facienda pro Canone solum adæquante consuetas Terrarum pensiones; quoniam in suburbanis pensio emphyteutica metienda est non ex reditibus, sed ex vigesima rei valoris in viginti annos repartiendi, quando emphyteusis conceditur ad tertiam generationem, ut sancitum est *in* §. *Quia vero Leonis versic. Si vero alicuius auth. de non alien. aut permut. reb. Ecclesiastic. immobil.*

Orator vero defendit, haud negari posse evidentem Ecclesiæ utilitatem in Emphyteusi, pro qua oblatus fuit Canon adæquans consuetas pensiones Terrarum; quùm in Emphyteusi Ecclesiastica liceat detrahere sextam partem consuetæ pensionis propter fortuitos casus, qui imminent Emphyteutæ §. *Dudum, ubi glos. verb. casus, &* §. *Quia vero in princ. Auth. de non alien. vel perm. reb. Eccl.*. Ubi ergò sexta pars non detrahitur, sed emphyteusis conceditur pro consueta pensione, evidens dicitur Ecclesiæ utilitas, ut firmant *Scarfant. ad Ceccoper. lucubr. Canon. lib.4. tit.12. num.49., & Rota decis.343. num.2. & 3. coram Ludovis.*, præsertim quùm Ecclesia liberetur a periculis damnorum, quibus subjacent Terræ, & ab onere expensarum pro conservatione, & reparatione Ædificiorum, ut notat *Pacion. de locat. cap.14. §.10. num.21. ad 25.*

Ma-

Magis etiam evidentem fieri utilitatem Ecclesiæ, arbitratur, quia Emphyteuta onus assumit meliorandi Ædificia suis sumptibus, quo pacto augetur valor Fundi emphyteutici, ejusque incrementum in casu devolutionis cedet commodo Ecclesiæ, ut perpendit *Rota in decis.332.num.3. & seq. coram Lancetta*. Atque insuper in altero ex oblatis Libellis Orator proponit, suum Genitorem erogaturum esse ducatos quadringentos in causam melioramentorum, & canonem auctorum usque ad summam ducatorum quinquaginta, quæ quùm major sit consueta pensione, evidentiorem reddit utilitatem Ecclesiæ, ex deductis per *Rot. in decis.* 1125. *num.*4. *coram Seraphin.*

Neque ad minuendam Ecclesiæ utilitatem opponi posse, contendit, oblectamentum Nobilium Ædium in Terris existentium; quia Testium depositione probatur, illas constructas fuisse non a Fundatore Beneficii, sed a Comite Gualterotto de Bardis Propatruo Oratoris, dum erat Abbatiæ possessor; & ideo censet, suæ Familiæ invidendum non esse usum dictarum Ædium ab aliis Compatronis, qui nihil impenderunt in illarum constructione. Nihilominus, ut ostendat Orator, se in proposito contractu emphyteutico non lucrum quærere suæ Familiæ, sed utilitatem Ecclesiæ, alium obtulit libellum post adventam Episcopi relationem, in quo Compatronis tribuit optionem, ut si malint, ipsi accipiant emphyteusim sub antedictis conditionibus. At quatenus ipsi nolint præferri, disputat, nullam habendam esse rationem de illorum dissensu in concessione emphyteutica Ecclesiæ utili; quùm ipsi nullam habeant potestatem super bonis Ecclesiæ, solumque valeant se opponere, ne illa dissipentur, aut sine causa distrahantur, ut post *Can. Filii 16. quæst.*7. notat *Lotter. de re benefic.lib.*1.*quæst.*11.*n.*63.

Dignabuntur itaque EE.VV.decernere

An sit locus concessioni Emphyteusis, in casu &c.

Affirmative, præfixo alteri Compatrono termino pro Optione.

ROMANA REINTEGRATIONIS. Elisabeth Erasmi binas fundavit Cappellanias mere laicales unius Missæ qualibet hebdomada celebrandæ ad Altare Sanctissimi Crucifixi in Ecclesia Sanctorum Sebastiani, & Valentini Urbis: unam anno 1707., & alteram anno 1710: assignata cuilibet dote trium locorum Montium cum dimidio alterius loci; & in utriusque fundationis Instrumento sibi, ac Josepho Laezza, ejusque Successoribus reservavit jus nominandi Cappellanum ad nutum amovibilem *con causa, e senza*.

Sess.22.cap.8. de Reform.

Utram-

Utramque Cappellaniam obtinuit, usque quo vixit, Canonicus Bartholomæus Laezza, nominatus ab ipsa Fundatrice; & post illius obitum, Bernardinus Laezza hodiernus Patronus die 13. Augusti 1755. nominavit Sacerdotem Thomam Bartholani, Mense tamen nondum elapso, die 11. Septembris ejusdem anni, Patronus aliam explevit nominationem, eligendo *in Cappellano delle medesime Cappellanie ad nutum amovibili* Sacerdotem Nicolaum Roscioli, qui illas possedit ad totum mensem Octobris superioris anni.

Sed quùm deinde Patronus nominaverit alium Cappellanum, Nicolaus Roscioli recursum habuit ad hanc Sacram Congregationem, postulans, ut reintegraretur ad possessionem Cappellaniarum, a quibus amotus fuerat sine causa. Rogatus fuit de more Eminentissimus Dominus Cardinalis Vicarius, ut Sacram Congregationem instructam redderet, & votum suum aperiret, & pro eo relationem edidit R. P.D. Vicesgerens, animi sui sententiam aperiens contra vota Oratoris.

Patronus quoque defendit suam facultatem amovendi Cappellanum sine causa. Quùm enim in fundatione utriusque Cappellaniæ fuerit expresse reservata facultas amovendi Cappellanum ad nutum *con causa*, *e senza*: & ipse Roscioli deputatus fuerit *in Cappellano delle medesime Cappellanie ad nutum amovibili*; propterea infert Patronus, contra legem fundationis, & contra literam suæ deputationis eundem Roscioli conqueri non posse de sua amotione sequuta sine causa, ad nutum Patroni, nullamque illi debitam esse reintegrationem, juxta firmata per *Piton. contr. patr. alleg.* 100. *in supplem. sub n.* 54., *& Rot. cor. Falconer. tit. de Jurepatr. decis.* 56. *num.* 10., *& in Mantiss. ad de Luca dec.* 11. *num.* 1. *&* 2. *e benef. lib.* 12.

Addit præterea, in solis Cappellaniis Ecclesiasticis simpliciter amovibilibus requiri de jure causam amotionis, non autem in amovilibus ad nutum, multoque minus in Cappellaniis mere laicalibus, seu legatis piis, in quibus licita est amotio pro libitu voluntatis, dummodo non fiat in odium, vel cum dedecore Cappellani, ut tradunt *Card. De Luca de Benefic. disc.* 80. *num.* 17. *& seq.*, *& disc.* 97. *num.* 6., *Piton. de controv. Patron. alleg.* 88. *n.* 1. *& seq.*; quocirca autumat, improbandam non esse amotionem Nicolai Roscioli, quia non constat de aliquo ipsius dedecore exinde resultante, neque de dolo Patroni, qui uti redolens delictum non præsumitur, ut dixit *Rot. coram Peuting. decis.* 15. *num.* 41.

Nihilominus Roscioli suam prosequitur instantiam, disputans, triplici ratione sibi dandam esse reintegrationem ad Cappellanias, a quibus amotus fuit sine causa. Primo scilicet, quia verba *con causa*, *e senza* apposita in Instrumento fundationis primæ Cappellaniæ, nequaquam repetita fuerunt (ut asserit) in Instrumento fundationis secundæ Cappellaniæ,

in

in quo immò legitur limitata facultas amovendi ad nutum *con causa*, juxta informes particulas eorundem Instrumentorum in Secretaria dimissas, & in Summario Roscioli relatas; & quùm utraque Cappellania semper fuerit unita in Persona unius Cappellani, contendit, primam assumpsisse naturam secundæ, ideoque ipsum a neutra potuisse amoveri sine causa, contra legem fundationis, qua permittitur amotio solum *con causa*. Verum particulæ a Roscioli exhibitæ minime concordare inventæ sunt cum originalibus Instrumentis a Persona mihi fida recognitis in Officio Notarii de illis rogati, in quibus præfata verba *con causa*, *e senza* æque leguntur in utroque Instrumento fundationis primæ, & secundæ Cappellaniæ.

Altera ratio petendi reintegrationem ex eo desumitur a Roscioli, quod ipse nominatus fuit in Cappellanum earundem Cappellaniarum ad nutum amovibilium, ut dictum est, cum onere celebrandi Missas, & cum facultate exigendi fructus locorum Montium *in tutto, e per tutto in conformità di detti Instrumenti di erezzione, e nel modo, e forma, che le ha godute, e possedute il sudetto Signor Canonico Laezza, mentre visse*. Adeo enim æquiparatam contendit his verbis suam nominationem cum illa Canonici Laezza, ut ipse nominatus ad vitam dicendus sit, quemadmodum ad vitam idem Canonicus Cappellanias possedit.

Et tertio tandem nititur extrajudiciali depositione duorum Testium affirmantium, quod ipse renuens acceptare nominationem ob tenuitatem reddituum, ob expensas in translatione locorum Montium subeundas, & ob periculum arbitrariæ remotionis, impulsus fuit a Patrono, ut acceptaret, sub fide, quod ille *non l'averebbe mai rimosso dalla detta Cappellania, purche non avesse avuto causa legitima*. Vigore siquidem hujus promissionis arbitratur, nequivisse a Patrono contra datam fidem amoveri sine causa, postquam correspectivas subiverat expensas pro obtinenda sui favore reservatione fructuum locorum Montium.

Definiendum itaque erit ab EE. VV.

An sit danda reintegratio Sacerdoti Nicolao Roscioli ad Cappellanias, de quibus agitur, in casu &c.

Negative, & amplius.

CASSANEN. PAROCHIALIS. In Concursu habito die 11. Martii labentis anni ad Parochialem Ecclesiam Terræ S. Dominicæ Cassanensis Diœcesis, tres comparuerunt Oppositores oriundi ex Terra prædicta, ex quibus approbatus fuit ab Examinatoribus Pro-Synodalibus Sacerdos

Sess. 24. cap. 18. de Refor.

Franciscus Grisolia *quoad scientiam, ætatem, mores, & alia requisita ad administrandam Ecclesiam Parochialem prædictam*; Sacerdos verò Joannes Viguiero reprobatus fuit quoad scientiam: & quoad ætatem, & mores tantum approbatus; At Sacerdotem Angelum Lamboglia iidem Examinatores approbarunt quoad scientiam: *& quoad mores reprobarunt*. Juxta relationem itaque Examinatorum Episcopus Cassanensis præelegit, & magis idoneum declaravit Franciscum Grisolia, qui proinde a Dataria Apostolica, attenta vacatione sequuta in mense reservato, provisus fuit de Parochiali prædicta. Angelus autem Lamboglia appellationem infra legitima tempora interposuit tàm ab irrationabili judicio Episcopi, quàm a mala relatione Examinatorum; & in precibus oblatis huic Sacræ Congregationi objecit Francisco Grisolia, quod Medicam Artem Clericis interdictam dudum exercuerit, & actu exerceret.

Post auditum de more Episcopum, Causa nunc proponitur. Et differit Franciscus Grisolia, merito reprobatum fuisse quoad mores Angelum Lamboglia, quia ex actis Concursus constitit per fidem Cancellarii Curiæ Episcopalis, eundem Angelum biennio ante fuisse articulatum, atque a Testibus designatum authorem illiciti commercii cum Muliere de eadem Terra S. Dominicæ, quæ alterum Clericum de stupro accusaverat: & rursus sub die 22. Decembris 1760. admissum fuisse ex gratia ad solvendam mulctam ducatorum decem, & ad peragendum spiritualia exercitia per decem dies, ob spretum præceptum eidem injunctum de non conversando cum altera suspecta Muliere pariter de eodem Loco, cum renovatione ejusdem præcepti adhuc vigentis sub graviori pœna ducatorum centum; nec censet, deferendum esse Testibus extrajudicialibus mores, & honestatem ejusdem Angeli Lamboglia laudantibus, quia prævalent magis probationes de illius suspectis moribus resultantes ex actis judicialibus Curiæ Episcopalis. Et ideo arbitratur, idoneum non esse ad Curam Animarum suscipiendam eum, qui scandalo futurus est Populo, quem exemplo ædificare deberet, & libere nequiret reprehendere vitia, quibus ipse coinquinatus est.

Defendit insuper Grisolia, quod ipse præferri debuit Angelo Lamboglia ratione scientiæ, & meritorum, etiam præcisive ab illius diffamatione. Quoad scientiam porrò, exhibet in Summario suas, suique Competitoris responsiones de scripto datas in peracto examine, ut EE. PP. judicent majorem alterutrius doctrinam; & quoad merita, suam probari autumat præstantiam ex documentis occasione Concursus exhibitis, & a Cancellario Episcopali in Epitomen redactis, juxta formam traditam in Constitutione *Cum illud 68. §. Eveniente tom.* 1. san. mem. Benedicti XIV., quibus constat, ipsum Grisolia ætatem agere 56. annorum, & laurea Doctorali

rali in Medicina insignitum esse: Confessarii munus pro utroque sexu obiisse ab anno 1734. usque ad tempus Concursus: Servitio vacantis Ecclesiæ fuisse addictum in Officio Cantoris ab anno 1750.: in ea Curam Animarum exercuisse ab anno 1751. ad annum 1756., & rursus post ultimam vacationem in munere Æconomi Curati: commendatum fuisse ab Ordinario quoad vitæ, & morum probitatem anno 1751., eodemque anno deputatum in Vicarium Foraneum Terræ S.Dominicæ: ac demum in Parochum optari à Loci Universitate, Civibus, & Clero.

Contra vero Angelus Lamboglia, juxta documenta per ipsum exhibita, ætatem habet quadraginta annorum: facultatem audiendi utriusque sexus Confessiones obtinuit anno 1753.: approbatus fuit secundo loco in alio Concursu hjus Ecclesiæ Parochialis peracto anno 1754.: & in Parochum optatur à Civibus particularibus, & Clero.

Quùm itaque Franciscus Grisolia, majora censeat suorum meritorum requisita, ideò contendit, meritò sibi debitam fuisse prælectionem; quia in assequutione Parochialium is præferendus est, tamquam magis idoneus, qui suum Competitorem præcellit nedum scientia, sed etiam ætate, moribus, prudentia, & aliis rebus ad Ecclesiam gubernandam opportunis, ut sancitum est a Sacro Concilio Tridentino *sess.* 24. *cap.* 18. *de Reformat.*, & in prædicta Constitutione *Cum illud §. Merentes* san.mem. Benedicti XIV.; vel saltem putat, respuendas esse querelas Angeli Lamboglia, quia non docet, tanta ipsum præstare doctrinæ, & meritorum prærogativa, ut posthabitus videatur cum manifesto, & inexcusabili excessu, qualis requiritur ad irritandum judicium Ordinarii, ut ex mente Sacri Concilii Tridentini, & Constitutionis *In conferendis* 33. Sancti Pii V., tradunt *Fagnan. in cap. eam te n.* 18. *de ætate, & qualit., & Rot. post Monacell. tom.4.decis.*1.*num.*6. *&* 18.

Definiendum idcirco erit ab EE.VV.

An constet de irrationabili judicio Episcopi, sive de mala relatione Examinatorum, in casu &c.

Negative.

ROMANA SUBSIDIORUM DOTALIUM. Testamento, quod Romæ condidit die 12. Junii 1708., Gaspar Peres Vergueiro hæredem ex asse instituit Marchionem Vincentium Nunez Sanches, cujus deficiente linea masculina substituit Antonium, & Dominicum filios quondam Francisci Nunez, illorumque Posteros in infinitum. Nonnulla etiam reliquit legata tùm Antonio, & Dominico præ-

Sess.22.cap.6. de Reform.

dictis, ac Joanni Nunez suis Consobrinis: tùm Gaspari, Francisco, & Didaco Payva, eos appellans suos Consanguineos.

Et in die Paschatis Epiphaniæ, aut infra octavam, jussit, celebrari in perpetuum Missam solemnem in suffragium Animæ suæ, suorumque Majorum in Ecclesia Sancti Antonii Nationis Lusitanorum de Urbe; eademque die distribui voluit prius sex, deinde post obitum suarum Sororum decem Dotes (quamlibet scutorum 30., præter alia scutor. 5. pro Veste) totidem Puellis sorte extrahendis ex Urna, quæ tenerentur prædictæ Missæ solemni interesse, & sumptà Sacra Synaxi orare pro Anima ipsius Testatoris, ejusque Majorum.

Modum autem distributionis præscribens, adjecit = *E queste dieci Doti, come sopra, si daranno da' Signori Deputati della Regia Chiesa di S. Antonio de' Portoghesi di Roma, tanto per maritarsi, quanto per monacarsi; procurando, che siano proviste le Zitelle più povere, ed onorate tanto Romane, quanto Forastiere, che si trovaranno esistenti, ed abitanti in Roma, estraendosi per Bussolo i nomi delle dieci Zitelle un mese prima del giorno dell' Epifania, o come meglio parerà alli Signori Deputati* =; Et statum non eligentibus dictis Puellis infra decennium, cuilibet tradi præcepit eleemosynam scut. 10., & residuum Dotis aliis distribui modo præmisso.

Dudum autem defunctis Testatoris Sororibus, decem Dotes nunc distribuuntur, juxta præmissam dispositionem. Quare Gaspar Payva Lusitanus in Urbe degens, gravatus numerosa sobole quinque Filiarum, præter tres masculos, precibus SANCTISSIMO oblatis, quæ ad hanc Sacram Congregationem remissæ sunt, postulavit, ut ratione suæ paupertatis, & Cognationis cum pio Testatore, cumulus fieret ex prædictis Subsidiis pro Dote spirituali scutor. 1000. constituenda cuilibet ex tribus suis Filiabus, quæ educantur in Monasterio S. Cæciliæ Urbis, ibique a Monialibus admitterentur ad Habitum, ut testatur Abbatissa, quatenus haberent necessariam Dotem. Rogatus fuit Eminentissimus Dominus Cardinalis Protector Ecclesiæ S. Antonii, ut Sacram Congregationem instructam redderet, animique sui sententiam aperiret; qui, auditis Deputatis, retulit, satis probatam non videri per gradus distinctos Cognationem Oratoris cum pio Testatore; & quatenus precibus annuendum esset, censet, quod Filiæ Oratoris *exaudiri possint ab EE. VV. cum assignatione certa ad tempus benevisum annuorum duorum ex præfatis Subsidiis dotalibus Perez, una cum assignamento, quod datur pro Vestibus, usque quo censeatur eis decenter provisum pro Monasteriis earum statui, & conditioni congruis, ut ita consulatur earum indigentiæ.*

Preces nunc renovat Gaspar Payva; & suam paupertatem indubiam asserit, quoniam omnibus fortunæ bonis destitutus,

se,

ſe, ſuamque Familiam alere cogitur ex lucro Medicæ profeſſionis, quam in Urbe exercet, ut Parochus teſtatur; diſſeritque pro aſſequutione Subſidiorum, quæ pauperibus relicta ſunt, ſufficere paupertatem reſpectivam ad proprium ſtatum, ex firmatis per *Card. de Luca de Dote diſc.* 174. *ſub num.*9., & *Rot. cor. Duran. deciſ.*98. *num.*9. & 10.. Et quùm permanentia Filiarum in Urbe, illarumque honeſtas notoria reddatur ex earundem educatione in Monaſterio SanctæCæciliæ; ideò contendit, nihil eis obſtare pro aſſequutione controverſorum Subſidiorum, juxta voluntatem Teſtatoris, qui vocavit pauperes, & honeſtas Puellas tàm Romanas, quàm exteras in Urbe commorantes.

Sed ratione Cognationis cum pio Teſtatore arbitratur, pinguiùs conſulendum eſſe ſuis Filiabus; quùm ordinata charitas, & præſumpta Teſtatoris voluntas ſuadeat, ut Subſidia ex illius præcepto diſtribuenda pauperibus Puellis aſſignentur ejuſdem Conſanguineis pro modo congruæ Dotis, ut reſcriptum fuit ab hac Sacra Congregatione in *Romana* 21.*Maii* 1757. *lib.*107.*Decret. pag.*195., & *in Romana*, *ſeu Sabinen. Subſidiorum Dotalium* 25.*Aprilis labentis anni*, in cujus Folio alia plura referuntur ſimilia exempla; præſertim verò, quia in hoc caſu Teſtator minime contemplavit Puellas certi generis, ſed generice vocavit omnes Puellas pauperes, & honeſtas in Urbe degentes, quamobrem petita gratia facilius indulgenda ſubditur, tamquam nulli præjudicialis, ad tradita per *Rotam coram Duran. d.deciſ.*98.*num.*4. & *ſeq.*. Nec obſtare putat, quod Filiæ ſuæ undecimo gradu diſtent a pio Teſtatore, juxta exhibitam Arborem; quia præſumpta illius affectio ad hunc effectum extenditur ad quoſcumque gradus, ut dixit *Rota in deciſ.*472.*num.*31.*tom.*5. *part.*2. *in Nuperr.*, *in Peruſina Subſidii Dotalis* 2. *Maii* 1704. *§. In quam coram clar. mem. Card. Scotto*; & concordat reſcriptum hujus SacræCongregationis in *Firmana Subſidiorum Dotalium* 9.*Septembris* 1730. *lib.*80.*Decret. pag.* 233.

Cognationem verò ſuarum Filiarum cum pio Teſtatore ex pluribus lateribus verificari autumat; nedum quia Teſtator ſuos Conſanguineos vocat illos de Payva in ſuo Teſtamento, ut ſuperius notatum eſt, ſed etiam quia Conſanguinitas probatur ex pluribus exhibitis documentis. Nam Teſtator, juxta fidem Baptiſmatis, Filius eſt Eleonoræ Nunez quondam Gaſparis de Diœceſi Egitanienſi, qui Frater Marchionis Franciſci Sen. Nunez quondam Gundiſalvi appellatur in hujus Teſtamento Romæ condito anno 1689.. Ipſe autem Orator Filius eſt Mariæ quondam Emanuelis Nunez de Ribeiro: & ejus Uxor Eliſabeth Neptis eſt ejuſdem Emanuelis ex Perpetua Maria Filia, & Patrem habuit Emanuelem Mendes quondam Eliſabeth Ayres, omnes de eadem Diœceſi Egitanienſi, ut pariter oſtendunt fides

Ba-

Baptismatum. Ad probandum verè Cognationem dictarum Elisabeth Ayres, & Emanuelis Nunez suorum, suæque Uxoris Auctorum cum prædicto Gundisalvo Nunez, a quo descendit pius Testator, utitur Testibus vel extrajudicialibus, vel in Curia Egitaniensi examinatis ad perpetuam, qui de auditu a Majoribus deponunt, præfatum Gundisalvum Nunez Nepotem esse ex Filia alterius Gundisalvi Patris Marci Mendez, a quo ortum habuerunt Eduardus Pater Elisabeth Sen. Ayres, & Perpetua Sen. de Lucena Mater Emanuelis Nunez, de qua Perpetua referunt Testes, eam in Epistolis Familiaribus pluries in Consanguineam agnovisse Marchionem Franciscum Nunez Sen.

Et licet ex Testibus de auditu deponentibus rigorose probata dici nequeat Cognatio quoad remotiores gradus, qua deficiente probatione aliàs Subsidia denegavit hæc Sacra Congregatio in *Romana, seu Prænestina Subsidiorum Dotalium* 18. *Julii currentis anni*; attamen Orator defendit, plenam fidem adhibendam esse Testibus in hoc casu, tum quia omnes perierunt Libri Baptismales, aliæque Scripturæ in Villa nuncupata *Idagna la nova* Patria suorum Majorum bis combusta, & depopulata occasione Belli cum Hispanis; tum insuper quia non agitur de exequenda dispositione Testatoris vocantis Consanguineos usque ad certum gradum, quo casu probanda esset Cognatio per gradus distinctos, sed res est de prælatione danda Consanguineis ex præsumpta mente Testatoris, relative ad extraneas nullum jus certum, vel quæsitum habentes, quo casu satis esse dicitur, Consanguinitatem in genere probari, etiam per leviores probationes, ut firmat *Rota in decis.*754. *num.* 7. *& seq. coram Molines, & decis.*77. *num.6. coram Ratto*; & ad hunc effectum putat idoneos esse etiam Testes Consanguineos, quippe qui melius informati præsumuntur de Cognatione, ut tradunt *Felin. in cap. quoties num.*2. *de Testib., Mascard. de probat. conclus.*410. *n.*33., *& Rota in Recent. decis.*77. *n.* 10. *part.*9.

Erit itaque definiendum ab EE. VV.

An sit locus assignamento Subsidiorum Dotalium, de quibus agitur, & in qua summa, in casu &c.

Non proposita,

Sess. 24. *cap.* 8. *de Reform.*

PISAUREN. CAMERARIATUS. In postrema Cathedralis Visitatione Episcopus Pisaurensis decretum edidit, quo *prohibuit Canonicis, ne in posterum in Camerarium Capituli eligerent, sive confirmarent Canonicum Pœnitentiarium, qui veluti*

Con-

Confessionario semper addictus aliud Officium exercere minime valet, nisi reportata licentia Sacræ Congregationis. Hujusmodi decretum, uti factum contra libertatem Capituli, postulat Canonicus Præpositus, ut revocetur; quùm nequeat Episcopus statuere contra jus, & prohibere actus de jure permissos. Porrò differit, de jure permissum esse, quod Pœnitentiarius eligatur ad Officia Capituli, ut definivit hæc Sacra Congregatio *in Vicen. Visitationis Sacrorum Liminum 15. Aprilis 1690.*, in qua proposito Dubio = *An Capitulum teneatur se abstinere ab eligendis Canonicis Pænitentiario, & Theologo in Officio Capituli Secretarii, Archivistæ, vel aliorum similium?* = responsum fuit = *Negative* = *lib.40. decr. pag.252.*

Et ultra dispositionem juris communis, allegat Præpositus ad tuendam Capituli libertatem Constitutiones etiam Capitulares, quarum observantia præcipitur in Synodo Diœcesana anni 1742., & in quibus decernitur, quod *omnes Canonici ad Camerariatus Officium eligi valeant, excepto Præposito*. Constitutiones enim prædictæ, licet confirmatæ non sint auctoritate Apostolica, & ideo non serventur a Capitularibus in iis, quæ contraria sunt Sacris Canonibus, autumat nihilominus, quod vim legis habeant, & sint exequendæ in hac parte, qua minime adversantur juri communi, ad tradita per *Scarfant. ad Ceccoper. lib.4. tit.11. num.1.*

Præterea nititur observantia; quùm præterito Seculo in Camerarium electi fuerint anno 1642. Pœnitentiarius Sabatini, annis 1663. 64. & 65. Pœnitentiarius Zucconi, & annis 1668. 69. 71. & 72. Pęnitentiarius Guidi: & hodiernus etiam Pęnitentiarius Ricci pluries a Capitulo electus, & confirmatus Officium illud exercuerit ab anno 1751. usque ad tempus editi decreti, uno anno excepto. Quare arbitratur, eo minus potuisse Episcopum prohibere Pænitentiarii electionem in Camerarium, ob assertam incompatibilitatem hujus Officii cum munere Confessarii; quia sola consuetudo inducta ex longæva observantia valuisset compatibilia reddere Officia, etiamsì de jure fuissent incompatibilia, ut notat *Piton. discept. Eccles.84. num.1. & seq. tom.3.*

Præsertim, quùm experientia compertum sit, hodiernùm Pænitentiarium pluribus annis, quibus Officium Camerarii exercuit, suo muneri minime defecisse, assiduamque navasse operam in audiendis Fidelium Confessionibus, ut quatuor Canonici testantur, quos inter ipse Præpositus, atque minor Sacrista, & Mansionarius Cathedralis. Et ideò contendit, excusari eum non posse ab exercendo Officio, quod de facto compatibile est cum suo munere, ut firmant *Monacell. formul. legal. tom. 1. tit. 2. form.4. num. 11., & Card. Petra ad Const.2. Innocentii VI. num.45. tom.4. pag.255.*

Verum Episcopus super precibus Oratoris auditus decretum suum

suum defendit, quod merito prohibuerit Pœnitentiarii electionem in Camerarium, cujus officium est, bona Capituli administrare; quùm festis præcipue diebus, & horis antemeridianis, quibus Pœnitentiarius tenetur ex debito justitiæ adesse sua in sede confessionali pro excipiendis Fidelium confessionibus, permulti Capitularis Mensæ Coloni convenire soleant ad Camerarium, ut Agrorum negocia expediant. Et sibi a Viris probatæ fidei relatum fuisse affirmat, hodiernum Pænitentiarium, dum Camerarii munere fungebatur, sæpenumero defecisse in officio Confessarii, & non raro in publico Sacrario auditas fuisse ejus nomine excusationes, quod Camerariatus negociis implicatus Chori, & Confessionalis servitio interesse non poterat: pluriesque idcircò ab aliis Confessariis petitam fuisse facultatem absolvendi a casibus reservatis, quia Pænitentes invenire non potuerant in Sede Confessionali Pænitentiarium, ad quem remissi fuerant.

Propterea contendit Episcopus, Camerarii Officium, tamquam de facto incompatibile cum Pænitentiarii munere, ab eo exerceri non posse, licet exercere valeat officium Secretarii, Archivistæ, & alia facilioris expeditionis, juxta resolutiones hujus Sacræ Congregationis in *Dubia Pænitentiarii* 3. *Octobris* 1671., in qua ad II. Dubium = *An Canonicus Pænitentiarius teneatur assumere administrationem, seu œconomiam bonorum, & rerum Capitularium, ut cæteri Canonici: & an etiam Officium Punctatoris in Choro?* = responsum fuit = *Negative* = *lib.*27. *decr. pag.*211., *& in Anagnina Residentiæ* 12. *Decembris* 1676., in qua pariter proposito Dubio=*An pro negociis, seu controversiis Capituli ablegari possint Theologus, Pænitentiarius, aut Canonicus Curatus Cathedralis?* = rescriptum fuit= *Negative quoad Theologum, eo tempore, quo tenetur legere: quoad Pænitentiarium, & Curatum Negative juxta Decreta*=*lib.*29.*decr.pag.*317.

Quumque Pænitentiarius debeat esse paratus Fidelium Confessiones excipere loco, sede, & horis opportunis arbitrio Episcopi, ut definivit hæc *Sacra Congregatio in Abulen.* 21.*Aprilis* 1587.*lib.*4.*decr.pag.*248. *&* 249., & tenent *Garz. de benef.part.*5.*cap.*4. *n.*117., *& Barbos. de Canon., & Dign. cap.*26. *num.*15., ideo putat Episcopus, sibi licuisse illius electionem in Camerarium prohibere, ut diligentius vacare posset suo muneri audiendi Confessiones, quemadmodum innuit resolutio hujus Sacræ Congregationis *in Conversana Officiorum Capituli* 19. *Novembris* 1729., in qua adhæsivè ad simile decretum in Synodo æditum = *Si Capitulum aliquod officium alicui commiserit, illud recusare non liceat, nisi ex legitima causa per nos approbanda: Pænitentiario nostræ Cathedralis excepto, quem pro officii sui manere obeundo ab oneribus Capitularibus exemptum volumus, & immunem* = disputato Dubio = *An Canonicus Pænitentiarius teneatur assumere onera, & Officia Capituli, & præsertim*

sertim Procurationem generalem? = fuit rescriptum = *Negative* = *lib.79. decr.pag.376.*

Placeat itaque EE. VV. definire.

An Canonicus Pænitentiarius a Capitulo eligi possit ad Officium Camerarii, in casu &c.

Affirmative.

PISAUREN. CASUUM RESERVATORUM. Canonicus Pœnitentiarius Cathedralis Ecclesiæ Pisaurensis, quem duobus Officiis idoneum asserit Præpositus in antecedenti Causa *Camerariatus*, ne unum quidem ferre posse contendit, & gravissimum putat, planeque factu impossibile, ob suam ingravescentem ætatem, morborumque affectiones, quod præter integras omnium Confessiones, quas excipere tenetur in amplissima Diœcesi referta triginta fere millium Animarum, absolutionem quoque debeat impertiri a Casibus Episcopo reservatis, quos in copioso numero recensent Tabellæ in postrema Diœcesana Synodo publicatæ. Facultatem itaque a reservatis absolvendi recusare nisus est; sed obstitit Episcopus, qui, comminata suspensione a Divinis ipso facto incurrenda, ei præcepit, ut facultate illa uteretur, & Pœnitentes in reservata lapsos, quos absolutione dignos judicasset, absolveret. Quapropter hanc Pœnitentiarius excitavit controversiam, quæ modo proponitur quatuor collecta capitibus.

Sess.14. can.7. de Sacr.Pœnit., & sess.24.cap.8. de Reformat.

Et disputat, jurisdictionem in Foro Pœnitentiali, quam de jure assequutus est cum suo Canonicatu, ex notatis per *Barbos. de offic. & potest.Episc. allegat.55. num.19.*, nequaquam extendi ad peccata Episcopo reservata, pro quibus indiget speciali delegatione Episcopi, ut definivit hæc Sacra Congregatio in *Fossanen. 5.Decembris 1637.lib.15.Decret.pag.621.* & communiter firmant *Navar. consil.20. de Pænit.*, *Garz. de Benefic. part.5. cap.4. num.115.*, *Barbos. de offic. & potest.Episc. allegat.55. num.23.*, *Pignatell. Consultat.Canon. 135. num. 29. tom.9.*, *& san.mem. Bened. XIV. de Synodo Diœces.lib.5.cap.5. num.8.*; quare arbitratur, se invitum non teneri, nec cogi posse ab Episcopo ad acceptandam hujusmodi delegationem, seu facultatem absolvendi a Casibus reservatis, illaque utendum; quùm nequeat Episcopus nova onera Beneficiis addere, quæ in illorum institutione imposita non fuerunt, juxta censuram Sacri Concilii Tridentini *sess. 25. cap.5. de Reformat.*

Sed quatenus EE. PP. contrarium videatur, putat nihilominus substineri non posse comminatam pœnam suspensionis a Divinis ipso facto incurrendæ in casu non acceptatæ dele-

gationis, vel non usus facultatis absolvendi a Casibus reservatis; quia hujusmodi comminatio, tamquam extremum remedium, est tantùm adhibenda, cum malum gravissimum est, neque aliter præcidi, aliisque pœnis cohiberi potest, ut monet san. mem. Benedictus XIV. *de Synodo Diœcef. lib.10. cap.1. num.3., & cap.2. num.4.*; præsertim cùm nullæ ab Episcopo afferantur probationes negligentiæ,& desidiæ ipsius Pœnitentiarii, de cujus cæteroquin solertia, & diligentia in audiendis Confessionibus testantur quatuor Canonici, & duo inferiores Presbyteri.

Differit etiam, alium Confessarium constituendum esse in Cathedrali sumptibus Episcopi, præditum facultate absolvendi a Casibus reservatis; cum ipse Pœnitentiarius debeat solam operam suam præstare, non autem conducere Coadjutorem, ubi solus audire non possit Confessiones omnium Pœnitentium Diœcesis in reservata lapsorum, quorum saluti prospicere in primis tenetur Episcopus, deputando per Diœcesim idoneos Viros pro excipiendis illorum Confessionibus, illisque absolvendis etiam a reservatis, juxta præscriptum *Textus in cap. inter cætera 15. §. Unde præcipimus de offic. Ordinar.*, & cavetur in Epistola Encyclica de mandato Summi Pontificis evulgata die 26. Novembris 1602. a Sacra Congregatione Episcoporum, & Regularium, quam referunt *Barbos. de offic. & potest. Episc. alleg.50.n.188.*, *Nicol. in Floscul. verbo Casus reservati num.primo*, ac propterea non esse incongruum, plures Pœnitentiarios in Cathedrali Ecclesia deputari, firmant *Pignatell.Consultat.Canon.13. sub num.2. tom. 7.*, *& Rota decis.743. num.primo,& 15. coram Merlin.*

Demum postulat reformationem Tabellæ Casuum reservatorum, qui novem supra viginti numerum constituunt, eorumque octo sunt sub excommunicatione, & novem sub pœna suspensionis; cùm Episcopi circumspecte, & nimis caute procedere debeant in reservatione Casuum, pluresque haud expediat reservare, ne Subditis, aut Confessariis sint onerosi, & in Animarum detrimentum convertantur, quæ salubriter pro earum salute fuerunt instituta, ut relatis Sacræ Congregationis Episcoporum, & Regularium decretis monent *Barbos. de offic. & potest. Episc. alleg.50. n. 185. ad 187.*, *Nicol. in Floscul. verb. Casus reservati num. 1. ad 3.*, *& san. mem. Bened. XIV. de Synod. Diœcef. lib.5. cap. 4. & 5. num. 5.*

Episcopus autem, in sua relatione edita jussu Sacræ Congregationis, illiberalem putat Pœnitentiarii recusationem sub prætextu senectutis, & malæ valetudinis; cùm post exceptas Pœnitentium Confessiones, quas ille ratione sui muneris audire non renuit, nullum, aut levissimum incommodum afferat concessio, vel denegatio absolutionis, juxta Pœnitentium meritum; & ideo censet, hanc affectari excusa-

ſationem a Pœnitentiario in odium decreti, quo privatur officio Camerariatus.

Cæterum defenditur, reſpuere illum non poſſe delegatam juriſdictionem in Foro Pœnitentiali, & facultatem abſolvendi a Caſibus reſervatis; tum quia munus publicum, uti eſt juriſdictio, a nemine recuſari poteſt, *ad Textum in leg. fin. §. Judicandi quoque neceſſitas ff. de muner. & honor.*, *& in leg. Sancimus 6. ibique Gloſſ. verb. arbitrium Cod. de advoc. diverſ. judiciorum*, & etiam invitus quis compelli poteſt delegationem acceptare *cap. Paſtoralis officii 27. ibiq. Gloſſ. verb. renuentem de offic. & poteſt. Jud. deleg.*; tùm inſuper quia Epiſcopus, ratione obedientiæ ſibi debitæ a Clericis Diœceſis, poteſt ob gravem, & legitimam cauſam Sacerdoti injungere, ut Populi Confeſſiones excipiat, juxta firmata per ſan. mem. Benedictum XIV. in ſuis Inſtitutionibus Eccleſiaſticis *inſtitut. 94. num. 17. & 18.*. Nec deeſſe ſubditur gravem, & legitimam cauſam cogendi Pœnitentiarium, ut acceptet delegatam facultatem abſolvendi a reſervatis; cum ille inſtitutus fuerit a Sacro Concilio Tridentino ad Confeſſiones pro Epiſcopo audiendas, ut notat *Barboſ. de Canon. cap. 26. num. 23.*, & ideò pro illis excipiendis ſemper debeat eſſe paratus horis, loco, & ſede opportunis arbitrio Epiſcopi, ut reſcripſit hæc Sac. Congregatio *in Abulen. 21. Aprilis 1587. lib. 4. decr. pag. 248. & 249.*, de qua *Garz. de Benef. par. 5. cap. 4. num. 117.*: maximè quia ex generali fere conſuetudine receptum eſt, quod Pœnitentiarii, quodammodo ratione officii, adjunctam habeant facultatem abſolvendi a reſervatis, ad tradita per *Barboſ. de Canon., & Dignit. cap. 26. num. 16.*

Quamobrem autumat Epiſcopus, juſte comminatam fuiſſe pænam ſuſpenſionis ipſo facto incurrendæ; quia Pænitentiarius renuens munus ſuum adimplere, ut Canonicum Oratorem ſæpè renuiſſe teſtatur ex relatione Confeſſariorum, poteſt ab Epiſcopo puniri, ut ex mente hujus Sacræ Congregationis firmant *Campanil. diverſ. jur. canon. rubr. 7. cap. 6. num. 27.*, *Garz. de Benefic. part. 5. cap. 4. num. 118. & ſeq.*, *& Barboſ. de offic. & poteſt. Epiſc. allegat. 55. num. 26.*, *& de Canon. & Dignit. cap. 26. num. 14.*. Et cùm de geſtis ab eo in pænitentiæ Tribunali rationem petere non valeat: atque relatione Confeſſariorum edoctus ſit, quod ille, nolens uti facultate delegata, pluries ſine abſolutione dimiſit Pœnitentes in reſervata lapſos; ideo in re graviſſima, & in defectum æquioris remedii, valide arbitratur indixiſſe pænam ſuſpenſionis ipſo facto incurrendæ, etiam ſequendo monitum ſan. mem. Benedicti XIV. *de Synod. Diœceſ. lib. 7. cap. 45. num. 4.*

De alterius vero Confeſſarii deputatione, & de reformatione Tabellæ Caſuum reſervatorum, cenſet Epiſcopus, plus æquo ſollicitum videri Pænitentiarium, cui nec imminet Cura Animarum Diœceſis, neque onus augetur ex deficien-

tia alterius Confessarii, & ex multiplicitate Casuum reservatorum, cùm ipse debeat ratione sui muneris statis diebus, & horis in Ecclesia Cathedrali, & sua in Sede Confessionali assistere, ut sancitum est a san. mem. Bened. XIII. *in Concil. Roman. tit. 32. cap. 4.*

His itaque perpensis, definiendum erit ab EE. VV.

I. *An Episcopus cogere possit Canonicum Pœnitentiarium ad acceptandam delegationem facultatis absolvendi Pœnitentes a Casibus reservatis?* & quatenus affirmative.

II. *An teneatur Episcopus deputare sumptibus propriis alium Sacerdotem dicta facultate præditum?*

III. *An comminatio suspensionis a Divinis ipso facto incurrendæ substineatur?*

IV. *An Tabellæ Casuum reservatorum sint moderandæ, in casu &c.*

Ad I. Affirmative, & amplius.
Ad II. Negative, & ad mentem.
Ad III. Affirmative.
Ad IV. Dilata.

Die

Die Sabbathi 12. Decembris 1761. in Palatio Apostolico Quirinali erit Sacra Congregatio Concilii, in qua, præter alia, proponentur infrascripta Dubia, juxta morem ejusdem Sacræ Congregationis de jure resolvenda.

Sess.22.cap.6. de Reform.

ROMANA SUBSIDIORUM DOTALIUM. Species hujus Causæ relata est in Folio postremæ Congregationis habitæ die 21. Novembris; Cum tamen proposita non fuerit, rogantur EE. VV. dictum Folium reassumere, & sapientissimo, quo pollent, Judicio respondere.

An sit locus assignamento Subsidiorum Dotalium, de quibus agitur, & in qua summa, in casu &c.

Negative: & ad Emum Præfectum ad mentem.

Sess.24.cap.1. de reform.Matrim.

FERRARIEN. MATRIMONII. Die 4. Februarii 1758. Antonius Motta, & Anna Travagli Zecchini sese contulerunt ad Ecclesiam S. Romani Ferrariæ propriam ipsius Mulieris Parochiam, ibique astiterunt Missæ a Vicario Curato celebratæ in Ara Majori. Post Sacrum peractum, adhuc stante Parocho in Altari, coram eo, & coram universo Populo, qui Missæ interfuerat, genuflexi in gradibus Altaris verba protulerunt exprimentia mutuum consensum contrahendi Matrimonium. Et statim, ut vitarent pœnas indictas contra nubentes sine venia Ordinarii, & non præmissis denunciationibus, Anna confugit ad Ecclesiam Redemptionis Captivorum, & Antonius se recepit primùm in Ecclesiam Sacrorum Stigmatum, & deinde in Conventum S. Spiritus, unde postridie Epistolam scripsit ad Annam, eam appellans carissimam Conjugem, illamque hortatus est, ut æquo animo foret, quia res confecta jam erat.

Interea Parochus non omisit, hujus rei certiorem reddere Curiam Archiepiscopalem, quæ, inchoato contra utrumque Contrahentem Processu Criminali, octo examinavit Testes. Sed die 21. ejusdem mensis Februarii Antonius Motta, precibus Curiæ oblatis, obtinuit, ut suspenso judicio criminali Causa civiliter ageretur super viribus Matrimonii, quod ipse nullum asserebat ob defectum expliciti consensus Mulieris, & ob defectum formalis præsentiæ Parochi,

ac

ac Testium: Contrariam tamen passus Sententiam, qua Matrimonium validum declaratur, appellavit; & Causa delata est ad Rotam Ferrariensem, ubi repetiti fuerunt super interrogatoriis ab eodem Antonio exhibitis sex Testes ex illis in Processu Criminali Curiæ Archiepiscopalis examinatis. Verum ex Decreto R. P. D. Auditoris Sanctissimi avocata fuit Causa a Rota Ferrariensi, & remissa ad hanc Sacram Congregationem, in qua nunc proponitur sub Dubiis inferius describendis.

Circa Mulieris consensum, in cujus defectu Antonius Motta constituit primam nullitatem Matrimonii, Vicarius Curatus retulit in Curia Archiepiscopali, quod post Sacrificii consumationem Antonius Motta accessit ad gradus Altaris, ibique genuflexus semel, iterumque vocavit ipsum Vicarium submissa voce: quodque Mulier, quæ cum eo erat post terga Vicarii, illi insinuabat, ut elata voce loqueretur, quemadmodum ille bis iterum vocavit Parochum, & bis etiam apprehendit illius Albam. Prætera subjunxit, quod ipse præmissa non curans Sacrificium prosequutus est usque ad finem ultimi Evangelii: quodque absoluta Missa, dum Calicem accepturus erat, ut ab Altari discederet, audivit ab Antonio Motta pronunciari verba = *Signor Vicario, alla presenza di questi due Testimonii* (ad quos tamen ipse non advertit) *questa è mia Moglie* =, & illico a Muliere, quæ post terga ipsius Vicarii aderat, responderi = *E questo sarà mio Marito*.

Cum Parocho conveniunt septem Testes circa Viri, & Mulieris accessum ad gradus Altaris post Sacrificii consumationem; octavus enim Patritius Meloni, qui ad Sacrum audiendum cum altero Teste vocatus fuerat ab Antonio Motta, nihil vidit, quia monitus inter Missæ celebrationem a Vicario Curato suspicante de ineundi hujusce Matrimonii attentato, pridem discesserat ab Ecclesia. Et circa mutuum consensum ab illis expressum post finem Missæ, alii duo insuper Testes non concordant; quia ob distantiam, unus audivit tantum, Adstantes vocari in Testes a Viro: & alter solum audivit verba Mulieris. Reliqui autem quinque Testes utriusque contrahentis verba audiverunt; omnesque testantur, Virum dixisse aut absolute = *Signor Vicario, questa è mia Moglie* =, aut cum adjuncta mentione præsentiæ Testium, juxta unius assertionem = *Signor Vicario, presenti Testimonii, questa è mia Moglie*.

Discrepant tamen circa Mulieris responsionem. Nam Julius Scacerna, qui ob distantiam non audivit verba Viri, ut dictum est, & Francisca Crescenzi sopponunt cum Parocho, Mulierem respondisse per verba futuri temporis = *E questo sarà mio Marito* =. Contrà verò Julia Constanzelli, & Marianna Cappellari affirmant, Mulierem extensa manu ad Virum protulisse verba præsentis temporis = *E questo è mio*

Ma-

Marito =. Sacrista etiam, qui Paroco celebranti ministrabat, potius opinatur responsum fuisse per verba præsentis temporis, affirmans = *Sentii il Motta, che disse a chiara voce: Signor Vicario, questa è mia Moglie; e sentii pure, che immediatamente la detta Donna rispose: e questo è mio Marito; o pure: e questo sarà mio Marito; non ricordandomi precisamente, se dicesse: questo è; o pure: questo sarà mio Marito. Parendomi per altro, che più tosto dicesse nel primo modo, cioè: e questo è mio Marito* =. Et Antonius Negrini, anceps redditus a Parocho, adhuc adhæret huic opinioni, quod Mulier per verba præsentis temporis responderit, ibi = *Sentii detto Motta a dire: Signor Vicario questa è mia Moglie; e detta Donna a rispondergli: e questo è mio Marito. Ben però è vero, che avendo meco parlato detto Signor Vicario, mi hà detto, che la Donna rispondesse: e questo sarà mio Marito; ma assolutamente non posso dirlo, perche anzi mi pare, che rispondesse, come ho già detto: e questo è mio Marito* =. Imo Francisca Crescenzi, quæ, ut dictum est, adhæret Parocho circa responsionem datam per verba futuri temporis, prosequitur in sua depositione, quod discedente Parocho ab Altari = *Viddi, ed intesi la Donna affacciarsi di nuovo al detto Signor Vicario, e con una mano additando il Giovane sudetto li disse: Hà inteso Signor Vicario? questo è mio Marito; replicandosi dal Giovane: Testimonj, Testimonj*.

Allegationibus juris, & dissertationibus Theologicis, quas exhibuit Curiæ Archiepiscopali, & Rotæ Ferrariensi, contendit Antonius Motta, verba prolata a Muliere = *E questo sarà mio Marito* =, cum exprimant consensum futurum, non sufficere pro valore Matrimonii, ut post *Textum in cap. Si inter 31. §.Verum de Sponsal. & Matrim.*, *& Div. Thom. in supplem. 3. par. quæst. 45. art. 3.*, communiter firmant Theologi, & Canonistæ: adeò quidem, ut verba Viri exprimentia consensum de præsenti resolvantur in sponsalia de futuro, ob consensum futurum expressum à Muliere, ut tenent *Card. de Lugo disput. 23. de Just. num. 23.*, *Tambur. lib. 8. tract. 3. de Sponsf. cap. 2. §. 3. num. 16.*, *& La-Croix lib. 6. par. 3. de Sponsf. num. 124.*. Et licet aliqui sint Testes, qui referunt, a Muliere expressum fuisse consensum de præsenti; attamen prætenditur, vel nullam fidem eis adhibendam esse contra præstantiorem assertionem Parochi: vel nihil eorumdem Testium depositionem relevare, quia Parochus audivit verba exprimentia futurum consensum; neque applicari posse, defenditur, resolutiones hujus Sacræ Congregationis *in Amerina Matrimonii 12. Januarii 1715. lib. 65. Decret. pag. 1.*, *in Cæsenaten. Matrimonii 3. Octobris 1716. lib. 66. Decr. pag. 437.*, *& in Carthaginen. Matrimonii 22. Septembris 1753. lib. 103. Decret. pag. 407.*, quia in illis casibus Parochus contrarius non erat Testibus, sed quum nihil audivisset ob affectatam aurium obturationem, & fugam, ideò oportuit sequi fidem Testium deponentium de consensu præsenti.

Sed

Sed excipitur ab Anna Travagli Zecchini, quod vel magis ſtandum ſit Teſtibus affirmantibus conſenſum de præſenti, quia ſunt numero plures, præſertim quum aſſertio Parochi non ſit jurata, *Rota deciſ.40. num.9. par.16. Recent.*: vel ſufficienter in propoſitis facti circumſtantiis conſenſum præſentem erui ex verbis relatis a Parocho = *e queſto ſarà mio Marito* =. Aſſeritur enim novum non eſſe, quod verba futuri temporis recipiant ſignificationem præſentem, juxta ſubjectam materiam, ut *in Leg. Verbum oportebit* 8. *ff. de verb. ſignific.*: & in ſpecie contractus Matrimonii eſt *Textus* expreſſus *in Cap.Ex parte 9. de Sponſ., & Matrim.* Diſtinguitur itaque ad hunc effectum, quod verba aut reſpiciunt ipſum contractum, & tunc prolata in tempus futurum efficiunt ſolum Sponſalia: ut ducam te, contraham tecum, & ſimilia; aut vero reſpiciunt exequutionem contractus, & hoc caſu tamquam dubia determinantur a facti circumſtantiis: ut eris mea Uxor, tenebo te pro Uxore, alam ut Uxorem, & ſimilia; hæc enim verba ad Sponſalia referuntur, ſi de Sponſalibus agatur: matrimonium vero perficiunt, quùm de contrahendo Matrimonio res eſt, ut firmant *Reinfeſtuel in Jus Canon. lib.4. tit.1. num.35.*, *Sanchez de Matrim. lib.1. diſput. 18. ſub num. 16., & 17., & Tamburrin. lib.8. tract.3. de Sponſ. cap.2. §.3. num.28.*

De præſentia vero Parochi, & Teſtium, ob cujus defectum prætenditur altera nullitas Matrimonii, habetur in ſupradicta relatione Parochi, quod ipſe, dum indutus ſacris veſtibus pergebat ad Altare pro Sacro peragendo, vidit in Eccleſia Antonium Motta, & aliquid mali ſuſpicatus eſt, quia ſciebat, eum contra Parentum voluntatem a pluribus menſibus optare in Uxorem Annam Travagli Zecchini: quodque poſt audita verba initi conjugii opinatus eſt, Mulierem fuiſſe prædictam Annam Travagli Zecchini, ibi= *Chi veramante foſſe la Donna per verità non poſſo dirlo, per non averla veduta in volto, e ne meno conoſciuta alla voce: quantunque però Io penſi, che queſta ſia ſtata la ſudetta Anna Travagli Zecchini Vedova*,

Ex Teſtibus autem cognita erat Anna Zecchini tantummodo Mariannæ Cappellari ejus Pediſequæ; reliqui vero ſex Teſtes illam non cognoſcebant: ſed ipſam accurate deſcribunt, ejuſdemque vultum vidiſſe teſtantur; & tres affirmant, adeo impreſſam in mente retinuiſſe illius effigiem, ut eam facile recognoviſſent poſt aliquod breve temporis ſpatium, etiam inter plures mulieres ejuſdem ſtaturæ, & ſimilibus veſtibus indutas. Innixus Antonius Motta negatæ a Parocho inſpectioni mulieris, illiuſque non agnitionis depoſitæ a cæteris Teſtibus, infert, juxta prædictas Diſſertationes Theologicas in partibus exhibitas, quod deficiat præſentia Parochi, & Teſtium, quæ debet eſſe moralis cum intelligentia, & advertentia ejus, quod geritur, ad quem effectum neceſſarium eſt, quod videant, & cognoſcant

Con-

Contrahentes, ut teſtari poſſint Eccleſiæ, inter eos fuiſſe contractum Matrimonium, ut declaravit hæc Sacra Congregatio *in Romana ſuper Dubiis Matrimoniorum 6. Martii* 1700. *lib.*50. *Decret. pag.*73., & firmant *La-Croix de Matrim. lib.6. par.3. num.*758., *Reinfeſtuel in Jus Canon. lib.*4. *tit.*3. *num.*109., *& ſan. mem. Benedict. XIV. de Synodo Diæc. lib.*13. *cap.*23. *num.6.*

Contra vero pro Anna producitur declaratio hujus Sacræ Congregationis *in Giennen. de anno* 1581., qua dictum fuit = *Non valere Matrimonium, ſi Sacerdos non intellexit, niſi tamen affectaſſet non intelligere = ut in lib.3. decret. pag.*58.; ideoque defenditur, nihil officere affectatam Parochi ignorantiam, quia facile potuiſſet ſe vertere erga Mulierem, illiuſque Vultum aſpicere, & cognoſcere, ut rejecta opinione *Monacelli*, & aliorum interpretantium dictam declarationem pro ſolo caſu, quo Parochus affectaret non vidiſſe, quod revera vidit, firmant *ſan. mem. Benedictus XIV. de Synodo Diæceſ. d. lib.*13. *cap.*23. *num.* 10., *& Conſtant. Vot. deciſ.*526. *num.*4., & concordant reſcripta hujus Sacræ Congregationis *in Amerina Matrimonii* 12. *Januarii* 1715. *lib.*65. *decret. pag.*1., *in Cæſenaten. Matrimonii* 3. *Octobris* 1716. *lib.*66. *decr. pag.*437., *& in Carthaginen. Matrimonii* 26. *Septembris* 1753. *lib.*103. *decret. pag.*407., in quibus reſponſum fuit pro validitate Matrimonii, licet Parochus non cognoverit alterum ex contrahentibus, quia per ipſum ſtetit, quominus cognoſceret.

Quoad Teſtes vero reponitur, ſatis eſſe illos inſpexiſſe vultum Mulieris, itaut poſt factum etiam potuerint illam recognoſcere, & teſtari, cum illa contractum fuiſſe Matrimonium, ut tres illorum affirmant; quia non eſt opus, quod Teſtes noverint, cujus nominis, vel Familiæ ſint Contrahentes, dummodo viderint, & dicere poſſint, hos eſſe: ut per hæc verba explicat *La Croix Theol. Moral. lib.6. part.3. num.*758., & definivit Sacra Congregatio *in Venetiarum, ſeu Vicentina Matrimoni.* 11. *Martii* 1673. *lib.*28. *decret. pag.*41.. Nec cenſetur obeſse, quod aliqui Teſtes ſint Mulieres; quia illæ minime repelluntur in contractu Matrimonii, *Sanchez de Matrim. lib.3. diſput.*41. *num.*5.. Et quùm controverſia non ſit de identitate perſonarum, defenditur, immorandum non eſse in ſubtilitatibus juris.

His itaque perpenſis, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An conſtet de validitate Matrimonii?* & quatenus affirmative.

II. *An Vir ſit cogendus ad præſtandum obſequia Matrimonialia, in caſu &c.*

Dilata ad primam poſt Reges.

Sess. 24. cap. 18. de Ref.

RHEGINEN. PAROCHIALIS. In Congregatione habita die 29. præteriti mensis Augusti definita non fuit hæc Causa, rescribentibus EE.PP. = *Dilata* =. Iterum nunc proponitur, ut reassumpto Folio pro dicta Congregatione distributo EE. VV. dignentur definire.

I. *An constet de irrationabili judicio Domini Vicarii Capitularis quoad R. D. Hyacinthum Capparella reprobatum in primo concursu?* Et quatenus affirmativè.

II. *An signanda sit supplicatio favore ipsius Capparella, vel potius celebrandus sit novus Concursus?*

III. *An constet de attentatis commissis pro secundo Concursu habito pendente appellatione a primo, itaut circumscribenda sint omnia in eo gesta?* Et quatenus negativè.

IV. *An constet de irrationabili judicio R. D. Vicarii Capitularis lato favore R. D. Paschalis Barillà approbati in secundo Concursu?* Et quatenus negativè.

V. *An sit signanda supplicatio favore ipsius Barillà, tamquam approbati ab eodem Vicario Capitulari in secundo Concursu, vel potius celebrandus sit novus Concursus, in casu &c.*

Ad I. Affirmative. Ad II. Affirmative ad primam partem, negative ad secundam. Ad III. IV. & V. Provisum in antecedentibus.

Sess. 22. cap. 1. de Ref.

NULLIUS MONTIS CASINI. Sacerdos Bernardus Evangelista pluribus annis Medicam Artem exercuit in Civitate S. Germani vigore Indulti Apostolici ei concessi, ut moris est, donec de aliquo Beneficio residentiali provideretur; & illius exercitium intermissum, postquam anno 1749. assequutus fuit Canonicatum Theologalem in Ecclesia Collegiata ejusdem Civitatis, denuo reassumpsit anno 1757. vigore alterius Indulti Sacræ hujus Congregationis concessi *per annum tantum, si tandiu penuria Medicorum perduraverit*. Cùm tamen post annum ab exercenda Medicina non destitisset; ideò aliorum Medicorum nomine preces oblatæ sunt huic Sacræ Congregationi, quibus petebatur, ut illius licentia cohiberetur; cùm præsertim docerent Magistratus testimonio, sex adesse Physicos in Civitate, præter Medicum Ordinarium Monasterii Cassinensis.

Auditus fuit Ordinarius, qui suam non aperiens animi Sententiam retulit, Civitatem S. Germani, cum subjectis Casalibus, refertam esse copioso numero sex mille Habitantium, præter stativos Milites: & in ea tres Medicos adesse, totidemque Chirurgos, quorum duo accessorie quoque Medicinam exercent, neminem tamen publice conductum: immo ex Medicis alterum Monialibus medendis, alterum in-

infirmorum Nosocomii Civitatis, & Militum curationi addictum esse. Subiicit insuper, Canonicum Bernardum Evangelista Medicinam, in qua versatus est, exercere de licentia Prothomedici feliciter non minus, quàm solerter, præcipue in levamen Pauperum, quibus gratis præsto est: nec ideo intermittere Ecclesiæ servitium, & Chori frequentiam: ejusque operam acceptam esse, in primisque optari a Generali Inspectore Militum, illorumque Officialibus, a Magistratu, pluribus Civibus, & Clero, qui preces etiam subscripserunt supplicantes pro Indulti prorogatione favore dicti Canonici.

Contendit itaque præfatus Canonicus Evangelista, in Foro contentioso ipsum non esse irregularem declarandum, quia non constat aliquem obiisse ob ejus imperitiam, vel negligentiam; cum Medicus irregularis non fiat, nisi ejus imperitia, vel culpa Ægrotus obierit, aut super Ægroti sequuta morte illum conscientia remordeat, ut respondit Clemens III. Canonico Coloniensi, qui post exercitium Medicæ Artis cupiebat ad Sacros Ordines promoveri, in *cap. ad aures* 7. *de ætat.*, *& qualit.*, *& ordine præficiend.*. Et quatenus irregularis videretur, disputat, locum esse dispensationi, quia Medicinam exercuit falsa deceptus opinione, quod clausula Indulti = *per annum tantum*, *si tandiu penuria Medicorum perduraverit* = intelligenda esset in latiori sensu pro Indulti prorogatione, quousque penuria Medicorum perdurasset: & quia res non est de aliquo Homicidio voluntarie patrato, pro quo solum denegandam esse dispensationem decrevit Sacrum Concilium Tridentinum *in sess.* 14. *cap.* 7. *de Reformat.*

Demum postulat prorogationem Indulti, pro quo enixas præces obtulerunt Generalis Inspector, & Officiales Militum, Clerus, Cives, & Magistratus Civitatis, cum in frequentissima Civitate copioso Populo referta sat esse nequeant tres Medici, itaùt verificetur adhuc penuria Medicorum, quæ moraliter intelligenda est, ut rescripsit hæc Sacra Congregatio *in Cadurcen.* 14. *Aprilis* 1696. *ad* 5. *Dubium*, *lib.* 46. *decret. pag.* 159., quæque magis augetur respectu Pauperum, pro quibus nullus adest Medicus publico ære conductus, eisque suam operam sine mercede præstare renuunt alii Medici.

Ponderandum tamen est, quod censura præcitati *cap. ad aures* communiter intelligitur de Medico laico, de quo loquitur san. mem. Benedictus XIV. *de Synodo Diœces. lib.* 13. *cap.* 10. *num.* 4., quodque tempore Clementis III. dictæ Decretalis Authoris solis Monachis interdictum erat Physicæ studium sub pœna excommunicationis, & irregularitatis, juxta responsum Alexandri III. *in capit. non magnopere* 3. *ne Cler. vel Monach. Secular. negot. se immisc.*; sed postea Innocentius III. generaliter prohibuit, ne ullam Chirurgiæ Artem Subdia-

conus, Diaconus, vel Sacerdos exerceret, quæ aduſtionem, vel inciſionem inducit, ut *in cap. ſententiam 9. §. Nullus quoque eodem tit. ne Cleric. vel Monach.*; & deinde pœnæ contra Monachos Phyſicæ ſtudentes comminatæ *in dicto cap. non magnopere*, ab Honorio III. extenſæ fuerunt etiam ad Seculares Presbyteros Medicinæ ſtudium ſequentes *in cap. ſuper ſpecula* 10. *eodem tit. ne Cler. vel Monach.* Poſtquam itaque Sacerdotibus Secularibus interdicta fuit Medicina per hanc Decretalem, ut notat *Abb. in cap. ſententiam 9. num. 22. eodem tit.*, illis videri poteſt imputanda propria culpa non ſolum, ſed etiam eventus, ut in irregularitatem incidant ob Ægroti mortem ſequutam ex pharmaco quacumque ratione male propinato citra eorum culpam, & negligentiam, quia dant operam rei illicitæ. Et ad hoc conferre videtur, quod Innocentius III. irregularem declaravit, licet miſericordia dignum, Sacerdotem Monachum, qui cauſa pietatis, & non cupiditatis tumorem in gutture Mulieris inciderat, ex quo ob ſpretum ab ea de ſe precavendo a vento præceptum defuncta eſt, quamvis peritus eſſet in exercitio Chirurgiæ, omnemque ſtuduerit, quam debuit, diligentiam adhibere, ut *in cap. tua nos 19. de homicid.*, ubi hæc affertur ratio, quod *multum deliquerit*, *officium alienum uſurpando*, *quod ſibi minime congruebat*; & concordat *Abbas in d. cap. ſententiam num. 23.*

De Indulto autem Medicinam exercendi, quomodo concedi ſoleat, vel ne Sacerdoti, agit *ſa. me. Bened. XIV. de Synodo Diœceſ. d. lib. 13. cap. 10. num. 6. ad 8.*

Definiendum itaque erit ab EE. VV.

I. *An Canonicus Bernardus Evangeliſta contraxerit irregularitatem?* & quatenus affirmative.

II. *An ſit locus diſpenſationi?*

III. *An ſit locus prorogationi Indulti, in caſu &c.*

Ad I. & II. Eſſe diſpenſandum ad cautelam. Ad III. Affirmative, ad annum tantum.

Seſs. 5. cap. 1. de Reform.

URBANIEN. Subdiaconus Petrus Aloyſius Bajardus, tamquam magis idoneus repertus in Concurſu habito ad Præbendam Theologalem Eccleſiæ Cathedralis Urbaniæ, fuit de illa proviſus a Dataria Apoſtolica, cum lege ſuſcipiendi Lauream Doctoralem in Sacra Theologia infra annum. Ipſe tamen, precibus oblatis SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO, quæ ad hanc Sacram Congregationem remiſſæ ſunt, poſtulavit, ut loco Doctoratus in Sacra Theologia, ſibi indulgeretur facultas ſuſcipiendi eundem gradum in Jure Canonico, quem poſtea aſſequutus eſt in Archigymnaſio Sapientiæ Urbis.

Epi-

Episcopus autem de more auditus putat, ad rem conferre nonnulla rescripta Sacræ hujus Congregationis a san.mem. Benedicto XIV., dum munere Secretarii fungebatur, collecta in adnotationibus *ad Dubium Præbendæ Theologalis* impressis in calce folii Congregationis habitæ die 5.Junii 1723, in quibus Rescriptis quandoque favore Provisi de Theologali admissa fuit Laurea Doctoralis in Jure Canonico, loco alterius in facultate Theologica; nec refragari autumat resolutionem dicta die editam super dubio = *An Provisus de Præbenda Theologali, cum clausula de assumendo infra annum gradu Magisterii in Sacra Theologia in aliqua approbata Universitate, de jure sufficiat, quod Magisterium infra annum recipiat in Jure Canonico?* = cui Sacra Congregatio respondit = *Negative, & habebitur ratio in casibus particularibus* =, ut in *lib.73. Decret. pag.*251., cum ex dicta clausula superaddita Rescripto negativo, videatur sibi eadem Sacra Congregatio præservasse facultatem ex rationabili causa dispensandi.

Et licet postea san. mem. Benedictus XIII. in sua Constitutione *Pastoralis officii* edita anno 1725., & relata in Appendice ad Concilium Romanum *num.*2., expresse edixerit, quod Præbendæ Theologales *conferri semper debeant Doctori in Sacra Theologia, vel qui infra annum Doctoralem lauream in eadem facultate suscipiat*; nihilominus idem Episcopus opinatur, ademptam inde non fuisse omnem spem dispensationis ab hac Sacra Congregatione obtinendæ in casibus particularibus ad normam dicti rescripti anni 1723.

Causas verò ad sternendam viam optatæ dispensationi repetit a qualitate Oratoris, referens, quod ille, *peracto jam cursu philosophico in Collegio Illyrico Lauretano, ibique privatis habitis disputationibus, & etiam publicis &c., regressus Urbaniam, hic per biennium tum mane, tum vespere per duas circiter horas Sacra Theologia Dogmatica instructus est per sibi peculiarem destinatum Magistrum R. P. Vincentium Mariam Luciani ex Clericor. Regular. Minorum Familia. Inde Orator se Urbinum conferens, per aliquod tempus Utrique Juri vacavit, numquam tamen S.Theologiæ studio prætermisso. Interim occurrente formali Concursu ad vacantem Præbendam Theologalem, quamquàm contrà magnis animis pugnatum est, attamen ipse plenis suffragiis vel laudabilissime obtinuit; atque in possessionem immissus per se semper publice habuit ad Capitulum, & Populum Sacræ Scripturæ lectiones &c.. Satis igitur peritus est Orator in Sacra Theologia, atque per se idoneus ad Sacræ Scripturæ lectiones publice habendas. Ei igitur grave non est, quantum ad peritiam, lauream Doctoralem in hac Sacra facultate sibi comparare. At cùm in animum id induxerit suum, ut utilior suæ Ecclesiæ, quantum fieri poterit, & aptior ad inserviendum Episcopo evaderet, consultiùs duxit, sese dedere etiam utrique juri, atque in isto Sapientiæ Archigymnasio Romano laurea Doctorali donari. Quæ omnia revera ita esse*

vi-

videntur in Oratoris favorem, ut benigne exaudiatur ab EE. VV.

Reliquum est, quod EE.VV. dignentur decernere

An Canonico Theologo Cathedralis Urbaniæ Petro Aloysio Bajardi, loco Doctoratus in Theologia, sufficere possit Doctoratus in Utroque Jure ab Universitate Sapientiæ Urbis obtentus, in casu &c.

Negative; sed esse locum dispensationi.

Sess.21.cap.7. de Reform.

FIRMANA ÆDICULÆ. Descripta fuit hæc Causa in Folio Congregationis habitæ die 8. præteriti mensis Augusti; Sed EE. PP. annuentes precibus oblatis nomine Artificum controversæ Ædiculæ adjacentium rescripserunt = *Dilata* =. Interea Vicarius Apostolicus Civitatis Firmi, novis datis ad Sacram Congregationem Litteris, Ædiculæ speciem hisce verbis nunciavit = *humiditate scatet, adeo fœtida, & squallida manet, ut Divina inibi Mysteria celebrari penitus indecorum existat, eo vel maxime, quod janua ad publicam viam posita patente, atque apertà Divina agi necesse sit, dum lumen aliunde accipere nequeat: quod animum, mentemque Celebrantis non parum perturbat* =. Deinde addit exhibitas sibi fuisse relationes Peritorum, qui censent relative ad operas impendendas per Fabros Murarios, posse exiguo sumptu scutorum 70. in ampliorem, & elegantiorem formam Ædiculam redigi, & elevato fornice in ea fenestram aperiri.

Refert insuper, nec sibi, nec PP. Conventualibus, quos audivit, datum fuisse monumentum invenire, quo PP. ipsi gravantur celebratione trium Missarum hebdomadalium in eadem Ædicula, solumque illarum onus, ac duarum similium, & alterius cum Cantu in Festo S. Antonii, adimplendum in suffragium cujusdam Angarii Angari in sequelam reductionis obtentæ anno 1723., repertum fuisse descriptum in Tabella, quæ asservatur in Sacrario Ecclesiæ eorumdem PP.; & tandem, inquit, sibi fuisse exhibitum quoddam pervetustum, licet informe Testamenti exemplum, quo idem Angarius redditus quorundam Bonorum Patribus reliquit, cum onere dictarum Missarum celebrandarum in Ecclesia Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo: cumque in ea modo illæ non celebrentur, subdit Patres opinari, translatum fuisse onus ad Ædiculam Sancti Antonii Abbatis; suamque relationem Vicarius Apostolicus concludit asserendo paratos esse Patres, Missarum numerum augere correspective ad incrementum redituum sibi ex prophanandæ Ædiculæ locatione obveniendum.

Urgent itaque Patres pro Causæ definitione, exhibita Testium depositione circa vetustatem Mansionis, quæ superimposi-

ta est Ædiculæ, ad sese expurgandos ab impicta culpa deteriorationis ejusdem Ædiculæ per superædificationem ejusdem Mansionis.

Decernendum itaque erit ab EE. VV.

An liceat PP. Minoribus Conventualibus Firmi claudere, & in alios usus convertere Ædiculam S. Antonii Abbatis: atque onera Missarum sint transferenda ad Altare eidem Sancto dicatum, & existens in eorum Ecclesia Majori ejusdem Civitatis, in casu &c.

Affirmative, cum onere augendi Missas, juxta votum Vicarii.

NOVARIEN. In Apocha privata, qua die 5. Januarii 1757. Gaudentius Mossotti Parochus Loci Nibbiæ Novariensis Diœcesis Parochiam resignavit favore Jacobi Mariæ Pattoja, quatuor adjectæ fuerunt conventiones Apostolica auctoritate approbandæ; quod nimirum solvenda esset Resignanti annua pensio sexcentum librarum Imperialium, sive scut. 80. monetæ Romanæ, eique liceret primo anno Decimas loco pensionis exigere: quodque sumptus pro Bonis Ecclesiæ reparandis, & pro Literis Apostolicis expediendis, subeundi forent a Pattoja Resignatario, ut præseferunt sequentia verba mox relatas posteriores conventiones complectentia = *Sarà affatto assoluto, e liberato detto Rev. Signor Mossotti per ogni, e qualunque riparazione, tanto intorno alla Casa Parochiale, quanto anche intorno alli Beni della medesima, assumendosi, come si assume in se il carico, ed obligo per tutte dette riparazioni detto Signor Pattoja* = ; & rursus = *Per la validità, e sussistenza della presente rinuncia, sarà obligato detto Rev. Signor Pattoja, a totali sue spese, riportare dalla Santa Sede Romana le opportune Bolle, tanto rispetto alla detta rinuncia, quanto rispetto alla detta annua pensione di lire seicento Imperiali* =

Sess. 21. cap. 7. de Reform.

At in Mandato Procuræ postmodum exarato die 11. ejusdem mensis Januarii, pro consensu resignationi præstando apud S.Sedem, Mossotti, reticita privata syngrapha, duplicem solum repetiit conditionem: quod scilicet ejus favore reservaretur annua pensio quadragintaquinque ducatorum auri de Camera, cum duobus tertiis alterius ducati, & julii unius monetæ Romanæ, quibus æquantur dicta scuta 80.: quodque ad omnes expensas pro expeditione Bullarum faciendas, etiam respectu dictæ pensionis, teneretur de proprio dictus Pattoja Resignatarius: hoc addito, *quod in præmissis, & circa præmissa, & ut fierent, non intervenit, nec aliquo futuro tempore interveniet aliqua fraus, dolus, illicita pactio, aut*

aut ulla simoniæ labes, vel contemplata. Et juxta prædictum Mandatum, cui simile est aliud subscriptum a Pattoja Resignatario, hujus sumptibus expeditæ fuerunt Literæ Apostolicæ, cum reservatione pensionis prædictæ, enunciato fructuum valore in annuis ducatis centum octoginta auri de Camera.

Primo anno Mossotti Resignans non Decimas, ut in Apocha convenerat, sed pensionem exegit. Et Pattoja Resignatarius, æstimatis reparationibus, quibus Ecclesiæ bona indigebant pro valore librarum Imperialium 1768., compensationem opposuit: qua rejecta per Judicem, protestatus est de reintegratione consequenda, prout de jure. Precibus itaque SANCTISSIMO oblatis, quæ ad hanc Sacram Congregationem remissæ sunt, postulavit Pattoja, ut damnaretur Mossotti reparationum sumptus reddere, non obstante conventione per Apocham inita, a qua Partes recessisse videbantur, illam ommittendo in posterioribus Mandatis Procuræ, & in Literis Apostolicis, itaut amplius exequenda non esset, quemadmodum exequuta non fuit altera conventio percipiendi primo anno Decimas loco pensionis, quæ pariter scripta fuerat in Apocha, sed in Mandatis, & Literis prædictis ommissa; cùm præsertim grave nimis foret Resignatario, suis sumptibus Ecclesiæ bona reparare, & annuam pensionem scut. 80. Resignanti persolvere.

Post auditum de more Episcopum, a quo Sacræ Congregationis jussu monitus fuit Mossotti, is de pensione non minus, quàm de reparationum sumptu sollicitus, duo Dubia utramque quæstionem respicientia subscribi curavit. Et nunc disputat Mossotti, quod licet Beneficiatus Decessor reddere teneatur Successori sumptus reparationum a se ommissarum in Bonis Ecclesiæ, ex firmatis per *Rotam in Romana, seu Rhegien. Reparationum* 4. *Martii* 1746. *§.3. coram Eminentissimo D. Card. Caprara*; attamen exceptione doli repellendus sit Pattoja, qui pacto convento in se assumpsit onus reparationum incumbens Antecessori, ad tradita per *Rotam in Acheruntina Pecuniaria* 24. *Aprilis* 1750. §.4. *coram Reverendissimo Cortada*.

Nec putat, novationis argumentum oriri ab ommissa hujus pacti mentione in Mandato Procuræ, quod unice factum est pro consensu resignationi præstando apud Sanctam Sedem, ad formam Regulæ 45. Cancellariæ: aut à Decimarum exactione primo anno neglecta ex libera voluntate Resignantis; cùm novatio apertam exigens animi declarationem facile non inducatur ex iis, quæ ad alium effectum gesta sunt, ut ponderat *Rota in Romana refectionis damnorum* 13. *Januarii* 1747. *§.3. coram Eminentissimo D. Cardinali Bussio*. Quod vero eadem conventio expressa, & approbata non fuerit in Literis Apostolicis, id censet vitio Pattojæ tribuendum

dum esse, qui onus per Apocham assumpserat impetrandi Pontificiam conventionum approbationem, & ideo illum cogendum esse novas Literas Apostolicas expedire, cum approbatione prædicta, manentibus interea conventionibus in implicito statu validitatis: ut in terminis alienationis Bonorum Ecclesiæ, cum reservatione Beneplaciti Apostolici, tradunt *Fulgin. de jure emphyt. tit. de contr. emphyt. quæst.* 17. *num.* 1. *&* 2., *& Rota in Cracovien. Venditionis* 11. *Martii* 1754. §. 10. *coram bo. me. Vicecomite*.

Contendit pariter, earundem reparationum contemplatione haud esse locum reductioni pensionis; tum quia reparationum nomine Antecessoris debito adscribendarum haud veniunt ea, quæ conferunt ad meliorandum Bonorum statum, ut firmat *Rota in dicta Acheruntina Pecuniaria* 24. *Aprilis* 1750. §. 13. *coram Reverendissimo Cortada*, quibus idcircò demptis, minoris æstimandus erit illarum valor, quàm ferat illegalis Peritia a Pattoja exhibita; tùm insuper quia valor fructuum Ecclesiæ Parochialis enunciatus in Mandatis Procuræ, & in Literis Apostolicis in annua summa ducator. 180. auri de Camera, qui reddunt scuta 315. monetæ Romanæ, adeo non imminuitur ex reparationum sumptibus, & annua pensione scutorum 80., quin remaneant centum pro Rectore, ad præscriptum Sacri Concilii Tridentini *sess.* 24. *cap.* 13. *de Reformat.*. Et quatenus Pattojæ videatur, congruam nihilominus sibi deficere, paratum sese offert Mossotti ad onus quodcumque subeundum, & centum illi præstandum pro congrua, dummodo ipse colligere valeat omnes Ecclesiæ Parochialis reditus, juxta temperamentum amplexum a *Rota decis.* 21., *& decis.* 32. *tom.* 1., *& dec.* 321. *to.* 3. *coram Emo D. Card. Crescentio*.

Dignentur itaque EE. VV. definire

I. *An, & ad quem spectet onus reparationum Bonorum Ecclesiæ Parochialis præexistentium resignationi?*

II. *An sit locus reductioni Pensionis, vel potiùs dimissioni Bonorum Ecclesiæ Parochialis, cum assignatione Congruæ, in casu &c.*

Non proposita, cum reliquis,

CIVITATIS CASTELLI CAPPELLANIARUM. Hæc Causa, cujus species habetur in Folio Congregationis habitæ die 25. Aprilis labentis anni, proposita fuit in alia Congregatione habita die 29. Augusti; Et tribus illius Dubiis, quæ erant *I. An Cappellaniæ, de quibus agitur, sint merè laicales, seu Ecclesiasticæ? II. An constet de Patronatu passivo? III. An sit signanda Supplicatio, in casu &c.*; responde-

Sess. 22. cap. 8. & sess. 23. cap. 6. de Reform.

 runt

runt EE. PP. = *Ad I. Affirmative ad primam partem*, *negative ad secundam*, *& amplius*: *Ad II. Affirmative*: *Ad III. Recurrat in casu vacationis*. Adversus secundi Dubii resolutionem nova audientia impetrata fuit a Marchione Borbone del Monte, qui in Causa succubuerat; quo circa Petrus Bonavisa victor postulat, ut EE.VV. definire dignentur

An sit standum, vel recedendum a Decisis quoad secundum Dubium, in casu &c.

Sess.25.cap.4. de Reform.

URBINATEN. Testamento, quod condidit die 3. Octobris 1603., Propertius de Angelis Urbinas legavit Confraternitati, quæ Urbini erecta est sub titulo Sanctæ Mariæ Misericordiæ Plani Mercatus, scuta ter mille monetæ Ducalis solvenda in stabilibus pro medietate absque ullo onere, & pro alia medietate in pecunia numerata, certis additis oneribus. Præcepit namque, hanc medietatem in pecunia solvendam investiri in Censibus, ut ex fructibus, quos Testator enunciavit ascendere posse ad annua scuta centum viginti, septem quotannis præstarentur subalterna legata: quatuor nempe totidem Religiosis Communitatibus, cum onere Missarum: quintum Pauperibus: & sextum his verbis conceptum est = *E più dodici altri scudi per anno a quegli Ebrei, che si riducessero alla Fede nostra Cattolica; e quando nonvi fossero questi, a qualche Meretrice, che si volesse ridurre alla vita buona, e monacarsi nelle Convertite; acciochè si abbia più facilmente a guadagnare le Anime perdute* =; atque hoc legatum post viginti annos augeri voluit aliis scutis 4., quæ interea solvi mandavit Patribus Cappuccinis. Demum scribens septimum legatum, jussit = *Tutto il resto de' denari de' frutti, che avanzaranno di detti scudi* 1500. *a Censo, che potranno essere* 44. *scudi l'anno, che si diano per tante Messe da dirsi per me all'Altare privilegiato dell'Arcivescovado* =

Quùm autem progressu temporis inexigibiles dicerentur tres hujus legati Census in sorte scutorum 200., & aliorum fructus imminuti essent ad annua scuta 59. 75., petita fuit onerum reductio ab hac Sac.Congregatione, quæ die 30. Augusti 1710. rescripsit = *Ad IX. Auditis Legatariis*, *& aliis, si qui fuerint vocandi*, Archiepiscopus *omnia præfata onera proportionabiliter reducat*, *ac Legatariis respective Missarum reductionem concedat ad rationem eleemosynæ Manualis*, *firma semper earundem Missarum prælatione quoad cætera onera* =, ut *in lib.60. Decret. pag.341.*

Post dictum rescriptum aliæ preces Confraternitatis oblatæ sunt huic Sacræ Congregationi pro trium Dubiorum declaratione: primò scilicet, an demandata prælatio Missarum intelligenda esset exclusive, seu potius comparative ad reliqua onera singulis legatis adjecta? Secundo, an ratione

dictæ

ctæ prælationis delenda forent, seu potius proportionabiliter reducenda legata sine onere Missarum? Et tertio, an legatum Neophytis, & Mulieribus pœnitentibus relictum accresceret Confraternitati, si quo anno non sequeretur Judæorum, vel Meretricum conversio, seu potius cumulandum esset pro futuris Convertendis? Et Sacra Congregatio die 14. Martii 1711. respondit = *Quoad primum, & secundum quæsitum, reductionem legatorum fieri debere inter Legatarios proportionabiliter prout de jure: cum prælatione tamen in unoquoque legato oneris Missarum, si adsit, aliis piis oneribus. Quoad tertium quæsitum, ponatur in Folio* =, ut in *lib.61.Decr.pag.130.*; Et proposita Causa in Folio sub titulo *Urbinaten. Legati*, die 28. Novembris 1711., rescriptum fuit = *Cumulentur reditus, ad effectum eos erogandi juxta mentem Testatoris*=, ut in *d.lib.61. Decret. pag.528.*

Interea clar.mem. Cardinalis Sanvitalis tunc Archiepiscopus Urbinas, vigore facultatis sibi tributæ a Sacra Congregatione in præfatis rescriptis, die prima Aprilis 1711. ad medietatem reduxit singula legata, quemadmodum in medietate imminuti erant fructus Censuum: demandata celebratione Missarum ad rationem Manualis, quoad illa hujusmodi onus habentia. Sed paulopost nova diminutio fructuum sequuta est; cùm die 3. Septembris ejusdem anni 1711. restituta fuerint Confraternitati scuta 1050., quæ investita erant in Censu cum Communitate Sancti Archangeli ad rationem scutorum 4. 50. pro quolibet centenario, & anno, quæque sub eodem contractu Censuali die 18. sequentis mensis Novembris accepta fuerunt ab ipsa Confraternitate ad minorem rationem scut.3., ut similem Censum extingueret ab eadem sub æquali usura contractum favore Silvii Rossi.

Ratione igitur hujus decrementi, fructus Censuum, qui tempore reductionis ascendebant ad annua scuta 59. 75., diminuti sunt ad annua scuta 44.. Et hinc forsan evenit, quod Confraternitas exacte amplius non adimpleverit onera Missarum sibi ex hoc legato incumbentia, ad formam reductionis; nam anno 1720. compositionem impetravit ab Archiepiscopo Urbinati, quà Delegato Apostolico, pro 928.Missis hujus legati tunc usque neglectis; & anno 1730. idem Archiepiscopus, vigore facultatis a san.mem. Benedicto XIII. indultæ Episcopis, qui Concilio Romano interfuerunt, reduxit ad annuas Missas 38. onus celebrationis Missarum Confraternitati impositum relative ad residuales fructus superantes quantitatem præstandam pro adimplemento aliorum legatorum. Et cùm hanc reductionem, uti erroneam, improbasset anno 1742. hodiernus Archiepiscopus, decernendo Missarum adimplementum ad formam reductionis anni 1711.; ab eo novam compositionem obtinuit Confraternitas anno 1753.pro Missis in præteritum non celebratis.

Novas nihilominus huic Sacræ Congregationi obtulit preces Confraternitas, quibus postulavit, ut denuo reducerentur onera pro modo quantitatis fructuum, qui nunc percipiuntur ex Censibus, utque definiretur altera controversia nuper excitata a Patre Carolo Paracciano Ordinis B. Petri de Pisis, qui anno 1716. Judæorum errores detestatus, & Christi fidem amplexus, scuta octo recepit vigore hujus legati Propertii de Angelis, contenditque eamdem præstationem sibi debitam quolibet anno, usque dum vixerit. Datis autem Literis ad Archiepiscopum, auditus fuit P.Carolus Paracciani; qui in suo, quem obtulit, libello contendit, legatum, quo Propertius de Angelis reliquit *dodici altri scudi per anno a quegli Ebrei, che si riducessero alla Fede nostra Cattolica*, restringi haud posse ad unicam præstationem, cum expresse præcipiat solutionem quotannis iterandam; & ideo sibi, cæterisque Neophytis Urbini conversis præstandum esse cumulative singulis annis, usquequo vixerint; nec censet officere proprium quadraginta annorum silentium, quum processerit ex hujus legati ignorantia: neque assertam aliorum Neophytorum observantiam, quia non omnes Urbini Baptismum acceperunt, ut requiri opinatur ad effectum consequendi legatum; & Rescriptum Sacræ Congregationis de cumulandis reditibus autumat intelligendum esse quoad tempus deficientiæ cujuscumque Neophyti Urbini conversi, minimeque immutasse naturam legati, cum mandet fructus cumulatos erogari *juxta mentem Testatoris*.

His argumentis minime adhæret Vicarius Generalis in relatione pro Archiepiscopo transmissa, cum ei videatur, ut etiam disserit Confraternitas, Testatorem voluisse perpetuitatem legati relative ad Confraternitatem gravatam, & ad solutionem quolibet anno faciendam, non autem relative ad Legatarios; cùm non vocaverit Neophytos, aut Mulieres pœnitentes, in quibus inest qualitas conversionis sequutæ, quæ habet tractum successivum, sed legatum reliquit *a quegli Ebrei, che si riducessero alla fede nostra Cattolica*, & in eorum defectum *a qualche Meretrice, che si volesse ridurre alla vita buona, e Monacarsi nelle Convertite*, in quibus semel tantum verificatur contemplata qualitas optatæ conversionis, & ideo semel quoque præstandum subdit legatum: ut receptum est quoad Dotes Puellis in Domino, vel in seculo nubentibus relictas, quæ præstantur quidem singulis annis, sed unica vice cuilibet Puellæ, quia semel in eis verificatur qualitas Matrimonii contrahendi. Atque hanc interpretationem clariorem reddi arbitratur, tum ex observantia centumquinquaginta annorum, in quibus semel tantum præstitum fuit legatum cuilibet Neophyto, aut Pœnitenti: tum ex rescripto Sacræ hujus Congregationis, quæ anno 1711. cumulari præcepit redditus, relative ad illos an-

annos, quibus non sequeretur Hebræorum, aut Meretricum conversio.

Suam quoque aperit animi Sententiam Vicarius Generalis contra reductionem a Confraternitate petitam; cùm asserat, tres Census in sorte sc.200. inexigibiles redditos præsumi culpa Confraternitatis, quæ non probat adhibuisse diligentias, ad quas tenebatur. Addit quoque diminutionem fructuum alterius Census sc.1050. in calculo habendam non esse, quia Confraternitas, quæ pecunias ad censum accepit ad rationem sc.3. pro quolibet centenario, & anno, potius debuisset Censum ab aliis emere ad rationem sc.4., vel sc.4. 50., ut mos erat in illis partibus. Et demum subjungit, quod si qui est excessus onerum supra quantitatem fructuum nunc redditam a Censibus, non inde dici valeat Confraternitas in damno, cùm ultra legatum sc.1500. ab eodem Testatore Confraternitati absque ullo onere relictum, lucrata sit ante reductionem anni 1711. sc.784. pro legato sc.16. minime distributo quadraginta novem annis, quibus sequuta non est conversio Hæbreorum, aut Meretricum: & alia sc.627. pro binis aliis annuis legatis in totum sc.19., quæ ab anno 1677. usque ad annum 1710. soluta non fuerunt Patribus S. Francisci, & S. Dominici, ob illorum repudiationem, nec suppleta fuit celebratio per alios Sacerdotes, juxta mentem Testatoris; Post reductionem autem assequuta est compendium sc.139. 20. pro compositione Missarum obtenta anno 1720., & aliorum sc.399. 74. pro simili compositione impetrata anno 1753., præter alia sc.288. pro legato Neophytis, & Mulieribus pænitentibus non distributo aliis triginta sex annis in reducta quantitate sc.octo. Ex his enim partitis, quas lucrata est Confraternitas contra voluntatem Testatoris, conflatur capitale sc.2237. 94., & ideò putat Vicarius Generalis compensatum satis esse damnum, si quod evenit Confraternitati, ex adimplemento onerum juxta præsentem eorumdem quantitatem.

Confraternitas autem defendit, peremptionem trium censuum sc.200. antiquissimam esse, & de illa habitam fuisse rationem anno 1711. in examine reductionis concedendæ, quocirca tribuendam non esse culpæ Confraternitatis, cùm diligentiarum præsumptionem inducant temporis diuturnitas, & authoritas concessæ reductionis. Providam quoque asserit impositionem alterius Census sc.1050. ad rationem sc.3. pro quolibet centenario, & anno, tum quia defuit occasio investimenti cum majori interusurio: tum insuper quia usque ab eo tempore invaluerat mos, quod a Locis piis, & Communitatibus, cum quibus fieri solent tutiora investimenta, solverentur fructus Censuum ad prædictam rationem sc.3.. Lucrum vero alicujus summæ, tum ante, tum post reductionem, minime verificari contendit; cùm ante reductionem longo tempore centum quinque annorum soluta

ta fuerit multo major summa pro legatorum implemento, quàm ferrent fructusCensuum ascendentes ad sola sc.59.75., ideoque utilitas a Vicario Generali contemplata pro binis supra relatis partitis constantibus summam sc.1411., non adæquat damnum a Confraternitate passum pro adimplemento aliorum legatorum, Post reductionem verò, utilitas a Vicario Generali enunciata in tribus partitis ascendit ad sc.826.94., at cùm fuerint immediate diminuti fructus censuum in annuis sc.15. 75., damnum Confraternitatis in decursu quinquaginta annorum attingit summam sc.785. 50., quibus si addantur alia sc.7. 50. soluta pro obtinenda compositione anno 1720., & alia sc.150. monetæ Urbini, sive sc. 100. monetæ Romanæ soluta pro simili compositione anni 1753., habebitur summa sc.845. excedens prætensam utilitatem.

Propterea differit Confraternitas, reducenda esse proportionabiliter omnia onera, prout fieri decet, quando fructus imminuti sunt citrà culpam Legatarii, ad tradita per *Card. de Luca in Miscell. disc.33. num.*8., & definitum fuit a Sacra Congregatione in hac ipsa causa anno 1710.. Solumque ponderandum remanet, num potius reducendum sit unicum onus Missarum Confraternitati impositum super fructibus, qui supererint, post solutionem aliorum legatorum, in cujus adimplementum Testator erogari jussit *Tutto il resto de denari de frutti, che avanzaranno di detti scudi* 1500. *di Censo*. Quibus perpensis dignabuntur EE. VV. definire.

I. *An, & quomodo sit locus reductioni onerum pii relicti quondam Propertii de Angelis?*

II. *An legatum a d. Propertio relictum Hebræis ad fidem Orthodoxam venientibus debeatur eorum singulis pro unica vice tantum, seu potiùs quolibet anno eorum vita naturali durante?* & quatenus affirmative ad secundam partem.

III. *An dictum legatum integre debeatur primo ad dictam fidem converso, seu potius locus sit contributo cum aliis ad dictam fidem supervenientibus, in casu &c.*

FINIS.

INDEX RESOLUTIONUM

Quæ prodierunt in Causis in Sac. Congregatione Concilii propositis anno 1761.

A

Com-

D

E

Paro-

L

M

Mis-

O

P

Q

R

S

T

V

FINIS.

IN-

INDEX CONCLUSIONUM

Quæ adnotatæ fuerunt in Foliis Causarum anni 1761.

A

No-

D

Epi-

F

An

G

H

I

Quid

Vel

Q

Quia

T

V

FINIS.

THESAURUS
RESOLUTIONUM
SAC. CONGREGATIONIS
CONCILII

Quæ conſentaneè ad Tridentinorum PP. Decreta, aliaſque Canonici Juris Sanctiones

MUNUS

SECRETARII EJUSDEM SACRÆ CONGREGATIONIS

OBEUNTE

R.MO P. D. SIMONETTO
ARCHIEPISCOPO PETREN.

PRODIERUNT

In Cauſis ſub Annum 1762. propoſitis,

Epiſcopis, eorumque Vicariis, Cauſarum Patronis, ac aliis in Eccleſiaſtico Foro verſantibus apprimè utilis, & neceſſarius.

TOMUS XXXI.

TRIPLICI INDICE LOCUPLETATUS.

ROMÆ MDCCLXII.

Ex Typographia Bernabò, et Lazzarini.

SUPERIORUM FACULTATE.

INDEX
ALPHABETICUS CAUSARUM

Quæ in Sacra Congregatione Concilii propositæ fuerunt anno 1762. *Per Diœceses dispositus*.

Hye-

Die Sabbathi 16. Januarii 1762. in Palatio Apoſtolico Quirinali erit Sacra Congregatio Concilii, in qua, præter alia, proponentur infraſcripta Dubia, juxta morem ejuſdem Sacræ Congregationis de jure reſolvenda.

QUatuor, quæ ſequuntur, Cauſæ deſcriptæ fuerunt in Folio poſtremæ Congregationis habitæ die 12. nuper elapſi menſis Decembris. Prioris reſolutio dilata fuit ab EE. PP. ad hodiernam Congregationem; reliquæ ob anguſtiam temporis non fuerunt propoſitæ. Dignabuntur itaque EE. VV., reaſſumpto dicto Folio, eaſdem ſapientiſſimo, quo pollent, judicio definire.

FERRARIEN. MATRIMONII.

I. *An conſtet de validitate Matrimonii?* & quatenus affirmative.
II. *An Vir ſit cogendus ad præſtandum obſequia Matrimonialia, in caſu &c.*

Seſs.24.cap.1. de reform.Matrim.

Ad I., & II. Affirmative, & amplius.

NOVARIEN.

I. *An, & ad quem ſpectet onus reparationum Eccleſiæ Parochialis præexiſtentium reſignationi?*
II. *An ſit locus reductioni Penſionis, vel potius dimiſſioni Bonorum Eccleſiæ Parochialis, cum aſſignatione Congruæ, in caſu &c.*

Seſs.21.cap.7. de Reform.

Ad I. Spectare ad Reſignantem. Ad II. Negative in omnibus.

CIVITATIS CASTELLI CAPPELLANIARUM.

An ſit ſtandum, vel recedendum a Deciſis quoad ſecundum Dubium, in caſu &c.

Seſs.22.cap.8. & ſeſs.23.cap.6. de Reform.

In deciſis, & amplius.

Sess.25.cap.4. de Reform.

URBINATEN.

I. *An & quomodo sit locus reductioni onerum pii relicti quondam Propertii de Angelis?*

II. *An Legatum a dicto Propertio relictum Hebræis ad Fidem Orthodoxam venientibus debeatur eorum singulis pro unica vice tantum, seu potiùs quolibet anno eorum vita naturali durante?* & quatenus affirmative ad secundam partem.

III. *An dictum Legatum integrè debeatur primo ad dictam Fidem converso, seu potiùs locus sit contributo cum aliis ad dictam Fidem supervenientibus, in casu &c.*

Ad I. Affirmative ad formam reductionis anni 1711. Ad II. Affirmative ad primam partem negative ad secundam, & quoad cumulum non confectum ad D. Secretarium cum Sanctissimo pro absolutione, renovato Decreto. Ad III. provisum in antecedenti.

Sess.23. cap. 18. de Reform.

FERENTINA BENEFICII. Seminario Clericorum, quod ab Episcopo erectum, seu verius restitutum fuit die 3. Aprilis 1687., Communitas Ferentini deliberavit die 6. ejusdem Mensis unire Cappellaniam sui Jurispatronatus sub invocatione S. Petri ad Vincula tunc vacantem; & obtenta ad hunc effectum licentia a Sacra Congregatione Boni Regiminis, die 25. dicti Mensis consensit faciendæ erectioni, reservata sibi facultate nominandi unum Alumnum singulis quinquenniis; & in primum Alumnum nominavit Clericum Marcum Antonium Cialinum. Post admissos itaque Alumnos, & præsertim illum a Communitate nominatum, Episcopus die 4. Junii ejusdem anni præfatam Cappellaniam univit Seminario, cum reservatione prædicti Juris nominandi favore Communitatis, & cum onere adimplendi legata Missarum Cappellaniæ adnexa. Alios duos Alumnos nominavit Communitas in posterioribus quinquenniis; sed a nominatione cessavit, postquam anno 1700. Cappellania impetrata fuit a Joanne Baptista Ferri, ob assertam nullitatem unionis.

Verum anno 1727. san. mem. Benedictus XIII., adhærens precibus porrectis nomine Communitatis, & Hominum Ferentini, mandavit Episcopo, ut vocatis omnibus, quorum intererat, atque *de consensu modernorum Communitatis, & Hominum prædictorum*, eamdem Cappellaniam auctoritate Apostolica Seminario uniret ex nunc, prout ex tunc ubi primum vacare contingeret. Et licet in Literis Apostolicis nulla fiat mentio antiquæ unionis; attamen in Epistola sub da-

datum 31. Julii 1728. subscripta a clar. mem. Cardinali Lercari tunc Secretario Status, & missa ad Præsidem Provinciæ supponitur, easdem Literas Apostolicas convalidasse antiquam unionem, & pro ea sufficere consensum præstitum a Communitate anno 1687., itaut cogenda solum foret Communitas Cappellaniæ possessionem tradere Seminario: hoc addito = *Conforme V. S. si contenterà eseguire, giusta la mente espressa di Sua Beatitudine* = . Propterea Episcopus, neglecta forma tradita in Literis Apostolicis, omissoque novæ unionis actu, mandatum de immittendo subscripsit, cujus vigore Vicarius Generalis Seminarium immisit in possessionem Cappellaniæ tunc, pro quando sequuta esset vacatio, adstantibus Communitatis Prioribus, ac Præsidis Locumtenente, & Gubernatore Locali. Iterumque anno 1736., quo decessit Cappellanus Ferri, Seminarium apprehendit Cappellaniæ possessionem, & ab inde citra Alumnos ut priùs nominavit Communitas, quorum postremus fuit Clericus Petrus Nolli nominatus anno 1758.

Interea pro dimittendo ære alieno contracto occasione restaurandi Ædes Seminarii, ac pro restauranda itidem Ecclesia Rurali Beatæ Mariæ Virginis Rosarii ad Seminarium pertinente, decretum fuit in illius Congregatione œconomica diei 9. Septembris 1760., ut Alumnorum a Seminario gratis retinendorum admissio suspenderetur ad biennium, & gravarentur reliqui ibidem commorari cupientes ad integrè subeundas Alimentorum expensas. Quare Clericus Petrus Nolli prædictus, cum rediens post vacationes Autumnales admissus non fuerit, Cappellaniam a Dataria impetravit, tamquam adhuc vacantem per obitum Jo: Baptistæ Ferri, quem asseruit illam obtinuisse anno 1700. ex eo, quod unio anni 1687., ob non sequutam Seminarii erectionem, tunc minime sortita fuerat effectum; narravitque ad impetrationem obtinendam, quod ipse præsentatus erat a Communitate: quodque unio anni 1727. aut invalida fuerat, propter defectum novi consensus Communitatis in Literis Apostolicis requisiti: aut resoluta remansit per denegatam ipsius receptionem, attenta conditione, quæ asseritur apposita in consensu Communitatis anni 1687., quod si dictum Seminarium quocumque modo, & tempore deficeret, Communitas rediret ad primævum Jus præsentandi ad Cappellaniam.

Exequutio tamen Literarum impetrationis ex decreto R. P. D. Auditoris Sanctissimi delegata fuit huic Sacræ Congregationi; & ad eamdem remissæ fuerunt preces Communitatis SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO oblatæ super prætensa nullitate unionis. Auditus ergo fuit Episcopus, ut moris est; & in illius relatione non minùs, quàm in circumferendo Seminarii Libello contenditur, exequendas non esse Li-

Literas Apostolicas impetrationis extortas sub falsa narrativa, quod unio anni 1687., ob non sequutam Seminarii erectionem, tunc minime sortita fuerat effectum; quia revera Seminarium erectum fuerat die 3. Aprilis ejusdem anni, cum Alumnorum admissione sequuta die 26. Maji, & deinceps in sequentibus quinquenniis usque ad annum 1700.

Falsa quoque asseritur narrativa, quoad nullitatem unionis anni 1727. propter defectum novi consensus Communitatis; tum quia posterior Epistola Secretarii Status expresse declarat, Literas Apostolicas san. mem. Benedicti XIII. retrotrahi ad convalidandam unionem anni 1687., & propterea sufficere consensum Communitatis tunc præstitum: tum insuper quia revera consenserunt Priores, qui præsentes fuerunt traditioni possessionis, quique pluries deinde præsentarunt Alumnos; itaut post longam unionis observantiam tacitus intercessisse videatur consensus Communitatis, quæ sciens factum Priorum numquam reclamavit, ut post *Text. in cap. Continebatur* 2. *de his*, *quæ fiunt a Prælat.* notat *Piton. de Controv. Patron. allegat.*70. *num.*11.

Et demum falsa reputatur narrata unionis resolutio; sive quia non constat, assertam conditionem resolutivam in casu defectus Seminarii fuisse appositam in Consiliari deliberatione die 6. Aprilis 1687.: sive quia, ea etiam supposita, nullo in pretio habenda est, tamquam non repetita neque in precibus deinde porrectis Sacræ Congregationi Boni Regiminis, & in hujus rescripto facultativo, neque in posteriori resolutione consiliari diei 25. ejusdem mensis Aprilis, quo Communitas liberum præstitit consensum unioni, cum sola reservatione Juris nominandi unum Alumnum singulis quinquenniis, minimeque in actu unionis factæ ad formam hujus postremæ resolutionis consiliaris; sive demum quia eadem conditio nequaquam fuit verificata per denegatam admissionem Impetrantis, & temporaneam suspensionem receptionis Alumnorum ad biennium, cùm per hujusmodi temporaneam provisionem pro dissolvendo ære alieno, defecisse non videatur Seminarium, quod adhuc apertum est, Clericosque alit stipendium solventes, & Magistros, ac Scholas retinet pro Clericis etiam habitantibus in propriis Domibus.

Præter obreptionem, allegatur etiam earundem Literarum subreptio; cum narrata non fuerit ab Impetrante Epistola Secretariæ Status superius recensita, quæ declarat sufficientiam consensus anni 1687., minimeque expressa fuerit citatio pro parte Communitatis bis exequuta, licet numquam reproducta, coram hac Sacra Congregatione pro Nolli collocatione in alio Seminario, quæ, uti persequens viam refectionis damnorum ex recusata Alumni admissione obve-

venientium, magis congruebat juri, & actioni Communitatis. Atque demum defenditur unio tamquam necessaria Seminario, quod subsistere nequiret sine præsidio hujus Cappellaniæ, & tamquam utilis Civitati, cui magis expedit idoneos Clericos habere in Seminario educatos singulis quinquenniis nominandos, quam unius Cappellani frui nominatione.

Contra vero Clericus Nolli putat, nihil suæ provisioni officere unionem anni 1687., quæ sublata fuit per Apostolicam collationem Cappellaniæ factam anno 1700. favore Joannis Baptistæ Ferri, quæque nulla erat ab initio, ob defectum facultatis in Episcopo commutandi pias Testatorum voluntates, & applicandi Seminario reditus pro celebratione Missarum, aut pro aliis usibus relictos, ad tradita per *Pignatel. consult. Canonic.* 81. *num.* 78. *tom.* 9., & *Rot. decis.* 494. *num.* 22. *cor. Lancett.*. Et æque nullam asserit alteram unionem anni 1727., quia Summus Pontifex circumventus fuit precibus porrectis nomine Communitatis, quæ tamen dissentiebat, ut in similibus terminis respondit *Rota in Firmana erectionis Collegiatæ* 23. *Junii* 1752. §. 6. *coram bon. mem. Amadeo*; & quia defuit novus consensus Communitatis a Pontifice expresse requisitus. Nec relevare differit aut Epistolam Secretariæ Status, quæ Literis Apostolicis contraria est: aut consensum Priorum expressum, & tacitum Communitatis, quia Priores coacti a Locumtenente Præsidis Provinciæ consenserunt, neque illorum consensus præjudicat Communitati, ut firmavit *Rota in Camerinen. Collegii Studiorum* 26. *Aprilis* 1754. §. *fin. coram Illustrissimo Figueroa*, & tacitus Communitatis consensus excluditur a contrariis protestationibus emissis tum anno 1728., tum anno 1752., ad firmata per *Rotam in decis.* 415. *num.* 21. *coram Molin.* Arbitratur demum, suam provisionem substineri saltem vigore clausulæ resolutivæ, quæ apposita fuit in consiliari deliberatione diei 6. Aprilis 1687., licet in sequentibus actibus non repetita, quæque, cum præservet regressum Communitatis ad pristinum jus nominandi Cappellanum *in qualunque modo, e tempo venisse meno detto Seminario*, compræhendit quemcumque casum defectus Seminarii, itaut verificata dicenda sit etiam per temporaneam Alumnorum suspensionem.

Sed videndum superest, quę ratio habenda sit de Literis Apostolicis anni 1727. præseferentibus mandatum de uniendo, cùm ab Episcopo exequutum non fuerit, minusque ad illarum tramites facta fuerit unio; & quid præstet Epistola Secretariæ Status, quæ non præsefert Oraculum Papæ viva voce datum, sed relationem habet ad mentem Pontificis expressam, quæ si eruenda foret a Literis Apostolicis, potiùs esset contraria. Advertitur insuper, quod unio an-

ni

ni 1687. facta fuit post erectum Seminarium cum introductione Puerorum, & post factam Beneficiorum taxam, ut enunciatur in Gubernatoris relatione transmissa ad Sacram Congregationem Boni Regiminis: atque ad illam deventum fuit ob inopiam, & egestatem Seminarii enunciatam in eadem relatione, ac adhibito consilio quatuor Deputatorum, duorum de Capitulo, & duorum de Clero; in quibus terminis valide ab Episcopo uniri posse Beneficia Seminario, ad formam Sacri Concilii Tridentini *sess.23. cap.18. de Reformat.*, tradunt *Garz. de Benef. part.12. cap.2. num.190. 193. & 194.*, *Barbos. de offic.*, *& potest. Episc. alleg 77. num.23. 27. & 33.*, *Lotter. de re benef. lib.1. quæst.9. num.47. 51. 60.*, *& 61. Corrad. in prax. benef. lib.4. cap.8. num.11.*, *& 24. Monacell. Formal. legal. part.1. tit.2. form.9. num.1.*, *& 2. Rigant. ad Regul.13. Cancell. num.55. 61. & 86. & san. mem. Benedictus XIV. de Synodo Diœces. lib.9. cap.7. num.2. & 3.*; Et licet favore Seminarii taxari nequeant legata pia Missarum, neque uniri redditus in alios usus convertendi ex voluntate Testatoris, ut ponderat *Rigant. ad Regul.13. Cancell. n.97.*; Nihilominus cùm Cappellaniæ in titulum erectæ subiiciantur taxæ Seminarii, ut respondit hæc Sacra Congregatio *in Romana Taxæ Seminarii* 14. *Aprilis 1736. lib.86. dier. pag.132.* expendendum est, num uniri etiam possint Seminario, cum onere tamen adimplendi Missas a Fundatore præscriptas, ut peregit Episcopus Ferentinus.

Verum cum agatur de Cappellania Jurispatronatus Laicalis: & *Garz. in dicta part.12. cap.2. num.* 110. referat hujus Sacræ Congregationis resolutionem, quod *Beneficia Jurispatronatus, etiam Ecclesiastici*, Seminario uniri non possint; quod etiam comprobari videtur a san. mem. Benedicto XIII. in Constitutione *Creditæ nobis 27. post Concil. Roman.*, ubi per modum ampliationis Tridentini decreti permisit uniri Seminario *Beneficia, etiam Jurispatronatus Ecclesiastici*; ideo videndum est, num unio quoad Beneficia Jurispatronatus Laicalis intelligenda sit Episcopo absolute vetita, seu potius in eo solum casu, quo deficiat Patronorum consensus, ut innuere videntur *Garz. d. part.12. cap.2. num. 202.*, *Corrad. d. lib.4. cap.8. num.30.*, *Turricell. de Union. cap.9. num.39. & 40.*, *Fargn. de Jurepatron. part.5. can.6. cas.2. num.21.*, *& Rota coram Merlin. decis.837. num.8.*, *& coram Molin. dec.534. num.5.*. Et quatenus valida censeatur unio anni 1687., expendendum insuper erit, quid illi officiat impetratio Cappellaniæ facta a Ferro anno 1700., cum regulariter provisiones Apostolicæ unionem non evertant, nec Beneficii statum immutent, ex deductis per *Rotam in dec.101. num.16.*, *& decis.253. num.29. coram Ratto*: & nùm obstet temporanea suspensio Alumnorum, cujus respectu non deficere Semina-

narium firmant *Garz. d. par. 12. cap. 2. num. 197. & seq.*, *& Corrad. in prax. benefic. d. lib. 4. cap. 8. num. 37.*

Dignabuntur itaque EE. VV. decernere.

An Literæ Apostolicæ sint exequendæ, in casu &c.

Negative, & amplius.

URBINATEN. PARTICIPATIONIS. Postquam san. mem. Clemens XI. splendide ornaverat, nobilique supellectili instruxerat Metropolitanam Ecclesiam Urbinatensem, suam convertit munificentiam ad illius Capitulum, quod in Literis Apostolicis ad hunc effectum expeditis asseruit constare quatuor Dignitatibus, & decem Canonicis de Massa nuncupatis, ac aliis quinque Canonicis distinctas Præbendas habentibus. Eidemque *Capitulo, & Canonicis dictæ Ecclesiæ Metropolitanæ*, ut illorum augerentur reditus, tunc decenti substentationi, jugique Ecclesiæ servitio, impares, duplicem reservavit Pensionem annuam, & perpetuam super fructibus Abbatiæ de Claravalle, unam sc. 600. anno 1705., & alteram anno 1709. sc. 150. monetæ Urbini; legemque indixit, quod utriusque Pensionis summa attingens annua sc. 750. æquis partibus divideretur inter quindecim *ex Dignitatibus, & Canonicis hujusmodi* (sunt verba Apostolicarum Literarum) *qui sola antianitatis ordine servato, nunc antiquiores sunt, & etiam pro tempore erunt*: quodque ab eis foret *ultra alios antiquos reditus percipienda*, ut majori diligentia, & alacriori animo Sacris Ministeriis incumberent, in Divini cultus incrementum.

Sess. 24. cap. 12. de Ref.

Cùm verò anno 1733. erigenda esset a Deputatis Seminarii Urbinatensis, quà Exequutoribus Testamentariis Sacerdotis Francisci Suanti, nova Præbenda Canonicalis; orta est controversia de novo Canonico admittendo ad participationem quorundam jurium Capitularium, & præsertim hujus Pensionis: quod optabant Exequutores prædicti, negabat autem Capitulum. Res itaque compromissa fuit arbitrio cl. me. Cardinalis Petra, qui suo edito laudo declaravit, cogi haud posse Capitulum, tribuere novo Canonico jus participandi de controversa Pensione in casu suæ Antianitatis, atque optandi ad Dignitatem, & pinguiorem Præbendam Decanalem de more debitam antiquiori Canonico: sed illi negandum non esse usum Mitræ, quem anno 1724. san. mem. Benedictus XIII. concesserat undeviginti antiquis Capitularibus. Et juxta votum Cardinalis Petra erecta fuit Præbenda Canonicalis cum usu Mitræ, denegata tamen illius Possessori optione ad Decanatum, & participatione controversæ Pensionis.

Quum autem factus esset locus erectioni alterius Canonicatus,

tus, quem una cum Mansionariatu, & Clericatu fundari jusserat Comes Guido Ubaldus Paciotti; lis exarsit inter Capitulum, & Confraternitatem S. Mariæ de Misericordia Plani Mercatus ejusdem Comitis Hæredem; quapropter delata controversia ad hanc Sacram Congregationem disputatum fuit Dubium = *An sit locus erectioni Canonicatus, Mansionariatus, & Clericatus ad formam Testamenti Guidonis Ubaldi Paciotti: & quæ dos respective sit assignanda, in casu &c.* cui Sacra Congregatio respondit die 6. Junii 1750. = *Affirmative: & Dotem esse solvendam in pecunia numerata, ad effectum investiendi in tot Locis Montium Cameralium, & non vacabilium libere, juxta legem Testatoris; & Archiepiscopus incumbat exequutioni* = *lib.* 100. *decr. pag.* 318.

Sed postmodum initæ fuerunt inter Partes nonnullæ Conventiones, in quibus cavetur, erigendum esse Canonicatum de gremio antiquæ Massæ Capitularis, cum omnibus honoribus, & oneribus antiquorum Canonicorum de illa participantium, etiam quoad prærogativam antianitatis circa Stallum in Choro, & vocem in Capitulo, salvis tamen infradicendis protestationibus: & cum reservatione jurispatronatus activi favore Confraternitatis, passivi autem favore trium Nobilium Familiarum Semproni, Staccoli, & Albani, juxta mentem Testatoris, aut favore alterius Nobilis Urbinatis. Et pro Dote statuitur, quod ratione servandæ æqualitatis, cum esset conferenda in communem Massam *una rendita proporzionata, ed eguale a quella degli altri Canonici, acciò senza pregiudizio degli antichi, possa il nuovo Canonico indistintamente partecipare di tutte le rendite della detta Massa*, ideò teneretur Confraternitas contribuere annuam summam sc. 135. monetæ Urbini, quantum ab eadem Massa percepturus erat quotannis novus Canonicus, & unica vice solvere certam quantitatem, ut ille participaret de quibusdam etiam legatis Capitulo relictis: reservata ad juris tramites facultate participandi de aliis similibus legatis tunc ignotis. Denique protestantur, Capitulum scilicet, ne jus aliquod acquireretur novo Canonico optandi ad pinguiorem Præbendam Decanalem, & participandi de Pensione Clementina, cùm illarum respectu constituta non fuisset opportuna compensatio: & Confraternitas, ut præservata intelligerentur jura utriusque optionis favore novi Canonici: concludendo his verbis = *Facendosi in somma la presente fondazione senza minimo pregiudizio di tutte, e singole raggioni, che possono spettare tanto al Capitolo, che al nuovo Canonico per li capi predetti, essendosi così concordato in questa parte di venire alla stessa fondazione, ma salvis hinc inde juribus, & non aliàs, aliter, nec alio modo.*

Has conventiones sa. me. Benedictus XIV. die 5. Julii 1752. approbandas commisit Archiepiscopo Urbinati; illasque denuò emologatas die 10. Augusti ejusdem anni a Confrater-

ternitate non minùs, quàm a Capitulo, & per utriusque Deputatos subscriptas, decreto suo approbavit Archiepiscopus die 12. dicti Mensis: præcepitque, ad formam earumdem faciendam esse erectionem, ut petierunt Deputati. Erectus itaque fuit Canonicatus eadem die, servata in omnibus forma dd. Conventionum, quæ insertæ fuerunt in Instrumento erectionis ad illarum tramites a prædictis Deputatis Capituli, & Confraternitatis stipulato, & in primum Canonicum institutus fuit Comes Joannes Maria Semproni a Confraternitate nominatus. Is autem perventus ad antianitatem requisitam pro participatione Clementinæ Pensionis, preces obtulit SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO, ad hanc Sacram Congregationem deinde remissas, quibus postulabat, ut ad illius fruitionem admitteretur.

Auditus de more fuit Archiepiscopus, & in illius relatione, ac in circumferendo libello Canonici Sempronii defenditur, Pensionem a san. mem. Clemente XI. reservatam Capitulo communem de jure esse antiquis, & recentioribus Canonicis, cùm æque ab omnibus Capitulum constituatur, ut notat *Piton. de contr. Patron. alleg.64. in fin.*, & innuit votum Cardinalis Petra communem declarans novis etiam Canonicis usum Mitræ, licet concessum antiquo Capitulo novemdecim Capitularibus composito. Præsertim quia causa finalis reservationis, pro diligentiori servitio a Canonicis præstando in Divini cultus incrementum, congruit etiàm novo Canonico Semproni, cui adstipulatur etiam alia ratio supplendi tenuitati redituum Canonicatuum, quæ movit san. mem. Clementem XI. ad præfatam pensionis reservationem, cum Capitulum aliam non exquisierit constitui dotem a Confraternitate Comitis Paciotti hærede in erectione ejus Canonicatus, quam eam, quæ æquaret tenues reditus Massæ Comunis, ad cujus participationem juxta mentem Testatoris erat novus Canonicus admittendus: & quia qualitas antianitatis, unice requisita in quindecim Capitularibus ad participationem admittendis, disiunctam reddit Pensionem a jure Canoniæ, itaut illius optio deferatur ad proximum Antianum, non autem ad Successorem in Canonicatu, ad tradita per *Rigant. ad regul.9. Cancell. part.1. §.5. num.10. & 12.*

Ex facto etiam Capituli desumi contenditur jus optionis favore novi Canonicatus; cùm huic tribuerit plenum jus Canoniæ cum omnibus honoribus, & oneribus antiquorum Canonicorum; quadere subditur, quod sicuti reliqui Canonici de Massa, ultra antiquas ejusdem Massæ portiones, Pensionis assequuntur compendium, ita ipsi ad æqualem participationem admittere deberent novum Canonicum, quem antiquis parem re, & verbis constituerunt *Pignatel. consult. canon.48. sub num.14. tom.6.*, *& Piton. de contr. Patron. d. alleg.64. num.19.* Nec obstare asseritur prætensa Dotis inæ-

qualitas relatjve ad Pensionem, tùm quia jus eventuale consequendi Pensionem in casu Antianitatis compensatum remanet non solum ab utiliori certa contributione pecuniæ numeratæ quot annis in scutis nonaginta monetæ Romanæ per Confraternitatem facienda communi Massæ, quæ fruges novo Canonico tradit minoris æstimandas: sed etiam ab erectione Mansionariatus, & Clericatus facta in levamen Capituli; tum insuper quia ipsa quantitas Dotis antiquis portionibus æqualis urgentiorem præbet causam participandi de controversa Pensione, quæ, ut præmissum est, reservata fuit propter antiquarum Dotium tenuitatem.

Et irrelevans dicitur Capituli protestatio; vel quia conflictata est contraria Confraternitatis protestatione; vel quia solum præservat jura, ut controversia ad tramites juris, & non ex conventione Partium, ut factum fuerat in fundatione Canonicatus *Suanti*, decideretur. Maximè postquam Capitulum prævidens lites ex mutua protestatione, & reservatione jurium orituras, in posterioribus Comitiis habitis die 3. Maii 1752. deliberavit supprimere alterum ex undeviginti antiquis Canonicatibus nuncupatum *del Mancia*, hac addita declaratione = *Ed in tal caso, solamente diecinove Signori Canonici auranno jus alla detta Pensione* =. Posterior namque declaratio admittendi ad participationem Pensionis decimumnonum Canonicum, post suppressionem Canonicatus *Mancia*, quam validam probat *Piton. discept. Eccl.* 17. *num.* 20. *tom.* 1., videtur Canonico Semproni præseferre recessum ab anterioribus protestationibus, cum subrogatione Canonicatus *Paciotti* in locum alterius *del Mancia* supprimendi. Et cùm sequuta jam fuerit hujus suppressio, contendit factum esse locum suæ admissioni ex voluntate Capituli, juxta præmissam declarationem, cui nequit obsistere, ad firmata per *Pignatel. d. consult.* 48. *sub num.* 7. *tom.* 6., ac etiam ex mente san. mem. Clementis XI., qui pro excitandis novemdecim Capitularibus ad impensius famulatum Ecclesiæ exhibendum Pensionem reservaverat, ut ab illorum quindecim Senioribus perciperetur.

Capitulum contra excipit, in Literis Apostolicis san. mem. Clementis XI. contemplatum non fuisse Capitulum in genere, aptum comprehendere etiam novæ erectionis Canonicos, potiùsque videri eos exclusos; quùm enunciatis quatuor Dignitatibus, & quindecim Canonicatibus tunc usque erectis, utraque Pensio reservata fuerit *Capitulo, & Canonicis*, cum lege illam dividendi inter quindecim antiquiores *ex Dignitatibus, & Canonicis hujusmodi*, ut uberiores fierent illorum reditus tunc impares decenti substentationi, jugique Ecclesiæ servitio, utque ab eis foret *ultra alios antiquos reditus percipienda*: & differit, dictionem *hujusmodi* adiectam numero Participantium dispositionem restringere ad certum genus novemdecim antiquorum Capitularium

præ-

præcedenter enunciatorum, eamdemque restrictionem suaderi a contemplata perceptione, & tenuitate antiquorum redituum solis antiquis Capitularibus competentium, quorum incremento aliter quàm per reservationem perpetuæ pensionis non poterat esse consultum, quod non verificabatur relative ad novos Canonicatus erigendos, pro quibus major dos a Fundatoribus exquiri poterat. Et ideò arbitratur, causam promovendi Divinum Cultum mediante pinguiorum redituum constitutione, & antianitatem requisitam in Participantibus, nihil prodesse Canonico Sempronii, cùm non sit de certo genere vocatorum, nec quærere valeat a munificentia Pontificis subsidium, cui occurrere debuisset sui Canonicatus Fundator.

Facto suo nihil quoque tributum asserit Canonico Sempronj. Non quidem ratione Dotis pro illo receptæ; quia æqualis est antiquis portionibus communis Massæ, non autem controversæ Pensioni, quæ non jure Massæ, sed jure antianitatis dividitur inter quindecim præexistentes Capitulares sive de Massa, sive de Præbenda. Non etiam ratione pecuniæ numeratæ quot annis solvendæ a Confraternitate; quia nulla, aut minima utilitas inde obvenit Capitulo, & Massæ, quæ tantundem, & forsan plus rependit Canonico in pecunia simul, & frugibus. Non item ratione Mansionariatus, & Clericatus; quia fuerunt erecti ex voluntate Testatoris longe ante reservatam Pensionem defuncti, absque ulla contemplatione Pensionis. Non demum ratione æqualitatis statutæ inter novum, & antiquos Canonicos, cum omnibus horum juribus, & oneribus; quia specialis protestatio addita est, ne propterea novus Canonicus acquirere posset aliquod jus ad Decanatum, & ad Pensionem controversam; quæ quidem protestatio, si jus ex pacto non adimit novo Canonico, ob contrariam protestationem Confraternitatis, aperte saltem declarat dissensum Capituli idem jus concedendi, ut ideò de illius competentia judicare oporteat ad tramites juris, non autem ex conventione Partium.

Nec censet ab eadem protestatione recessum fuisse in Capitulari resolutione diei 3. Maii 1752., ob enunciatum jus participandi quoad novemdecim Capitulares post suppressionem Canonicatus Mancia; quia cùm successive die 12. Augusti 1752. deventum fuerit ad stipulationem instrumenti Erectionis cum insertione Conventionum præfatam protestationem continentium, prævio beneplacito tempore intermedio a san. mem. Benedicto XIV. impetrato, posteriores hujusmodi actus, qui dant formam erectioni, præstantiores reputantur dubia enunciativa occasione familiaris discussionis negociorum Capituli emissa in præcedenti mense Maio, absente Confraternitate, & citra animum contrahendi obligationem, ad firmata per *Rot. in decis. 931. n. 11. cor. Molin.*

 Quùm

Quùm itaque Literæ Apostolicæ san.mem. Clementis XI., & forma erectionis Canonicatus non tribuant Canonico Sempronj speciale jus ad Pensionem; disputat Capitulum, nec etiam ad tramites juris eum admittendum esse ad illius participationem, attento ipsius dissensu. Contendit namque, pro erigendo novo Canonicatu necessarium esse Capituli consensum, & in eo licitè præcaveri posse, ne detrimentum inferatur juribus antiquorum Capitularium *Tondut.quæst.benefic.*111.*num.*9. *&* 10., *Piton. discept.Eccles.*17.*sub n.*20.*tom*1., *Fargna de Jurepatr. part.*1. *can.*6.*cas.*6.*num.*19., *& Rota in Faventina Canonicatus* 3.*Februarii* 1736. *§.Posito coram clar.mem. Card.Calcagnino*. Et cùm ipsum in erectione Canonicatus expressam protestationem emiserit, ne aliquod jus acquireretur novo Canonico; infert propterea, eum non esse admittendum ad illius participationem, vel tamquam expressè denegatam in erectione, ut firmant *Card. de Luca de Canon. disc.*6.*num.*3., *Piton. dict.controv.Patron.*64.*num.*11., *Panimell. decis.*98. *num.*3., *& Rota in Vercellen. Functionum* 14. *Junii* 1738. *§.* 6. *coram bon. mem. de Vais*: vel quia, si res dicenda esset adhuc integra, ob contrariam protestationem Confraternitatis, nunc etiam ipsum dissentit, nec cogi potest consentire in præjudicium antiqui cœtus Capitularium, ut novus Canonicus admittatur ad participationem emolumentorum ipsis ante erectionem quæsitorum, ut notant *Scarfanton. ad Ceccoper. lib.primo tit.*14. *num.*60. *ad* 62., *& Ursaya disceptat.Ecclesiast.*18.*num.*172.*tom.*5.*part.*1., & definivit hæc Sacra Congregatio in *Narnien.Servitii, & Punctaturarum ad V.Dubium* 14.*Aprilis* 1714. *lib.*64.*Decr. pag.*135., *in Alatrina erectionis Canonicatus ad V.Dub.*8.*Febr.*1727.*lib.*77. *Decr.pag.*105., *in Sabinen.erectionis Canonicatus* 18. *Novembris* 1730. *lib.*80.*Decr.pag.*366.

Potissimum attenta longæva consuetudine, qua semper liberum fuit Capitulo, novos Canonicos excludere ab antiquis emolumentis, ut factum est in erectione aliorum Canonicatuum de Præbenda, & in erectione ipsius Canonicatus *Paciotti*, cui non aliter concessa fuit participatio antiquorum legatorum, nisi contributa rata illorum Capitalium: ac attento Voto clar.mem. Cardinalis Petra, qui licet concedendum putaverit novo Canonico *Suanti* usum Mitræ, ob cujuscumque præjudicii defectum, attamen declaravit cogendum non esse Capitulum illum admittere ad participationem hujus Pensionis, & pinguioris Præbendæ Decanalis, quod præjudicium irrogasset antiquis Capitularibus.

His autem perpensis definiendum erit ab VV.VV.

An Canonicus Joannes Maria Sempronj sit admittendus ad participationem Pensionis, in casu &c.

Non proposita, cum reliquis.

BOSANEN. APPLICATIONIS LEGATI. Ignatius Quesina in Testamento, quod Bosæ condidit die 22. Aprilis 1757., pium legatum reliquit, his verbis = *S'e volessero venire li MM. RR. PP. Osservanti a fondare un loro Convento in questa sudetta Città &c., vuole detto Testatore, che delli suoi Beni gli si dia per detta fondazione in questa sudetta Città, per una sol volta tantum, la somma di mille e duecento scudi &c.; E nel caso, che detti Osservanti non venissero a fondare, o non facessero per qualche impedimento detta fondazione, in tal caso, se volessero le Monache Cappuccine de Oressey, le quali ora trovansi in Ozier, fare la loro fondazione in questa sudetta Città, sia data a queste, come sopra si è detto, la sudetta partita: come anche sia data delli suoi Beni ogni anno in perpetuo una salma di Oglio per la Lampada o all'una, o all'altra Communità, che farcesse in questa medesima Città la sua fondazione.*

Sess. 22. cap. 6. & sess. 23. cap. 18. de Reform.

Triennium prope lapsum erat a die obitus Testatoris, nec Fratres de Observantia, aut Moniales Cappuccinæ fundationem alicujus Conventus inceperant in Civitate Bosæ. Quocirca Hæres, & Exequutor Testamentarius supradicti Testatoris die 5. Januarii 1760. Chirographum publico Notario consignarunt, quo ipsi, opinantes pium legatum quoquo modo exequendum esse vel in opus designatum, vel in aliam piam causam, illius solutionem deliberato animo obtulerunt Priori Carmelitarum ejusdem Civitatis pro Fabrica eorum Ecclesiæ: profitendo in hoc sequi præsumptam, & verisimilem voluntatem Testatoris, qui multum dilexerat dictam Ecclesiam, cum in ea quolibet anno celebraret Festivitatem infra octavam Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo, eique in Testamento legaverit itidem pro Fabrica libras centum monetæ Sardiniæ; & ad hunc effectum in eodem Chirographo supplicabant SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO, ut Pontificium assensum impertiri dignaretur optatæ commutationi in eandem causam Fabricæ.

Preces itaque oblatæ fuerunt SANCTISSIMO eorundem Exequutoris, & Hæredis nomine pro dicta commutatione obtinenda; illisque ad hanc Sacram Congregationem remissis, auditus fuit de more Episcopus. Is autem retulit, quatuor in Civitate Bosanensi adesse Domus Religiosas, quas inter Conventum Cappuccinorum, illasque omnes adversari novæ fundationi Mendicantium, ne ipsis desint eleemosynæ ad vitam necessariæ: atque testatur, a Sermo Sardiniæ Rege accepisse, eum præ Civium egestate, aliorumque Mendicantium copia, Regium assensum non esse concessurum dictæ fundationi, itaut spes nulla supersit illam exequendi. Arbitratur itaque, locum esse commutationi; sed optaret, ut tertia pars pecuniæ legatæ, & olei mensura quot annis præstanda traderetur Carmelitis pro Fabrica Ecclesiæ, juxta votum Hæredis, residuum vero applicare-

tur

tur Seminario erigendo, ut Hæres ipse aliàs spoponderat, cùm illius erectio summopere necessaria sit in ea Diœcesi, ob nimiam Cleri ignorantiam, & desidiam, nec alia subsint media ad illam perficiendam, itaut pro instruendis Clericis Sacros Ordines suscepturis necesse habuerit Episcopus illis assignare partem suæ habitationis.

Hæres autem ab Episcopo monitus, ut jura sua deduceret in hac Sacra Congregatione, protestatus est, nolle amplius aut Seminario, aut Fabricæ Ecclesiæ Carmelitarum quidquam elargiri, sed paratum esse, legatum solvere tantummodo, quando juxta mentem Testatoris Conventum, aut Monasterium ædificari datum fuerit, cùm dispositio prævideat solum casum novæ fundationis Conventus, vel Monasterii, ut eo casu ad illam faciliorem reddendam præstetur pecunia legata, non autem præseferat legatum directe relictum Fratribus, aut Monialibus. Carmelitæ vero impares sese profitentes sumptibus in litem erogandis, solum deprecantur, ut Hæres compellatur voluntariæ oblationis fidem servare. Et Promotor Fiscalis Curiæ Episcopalis disputat, faciendam esse commutationem juxta votum Episcopi; quia pium legatum, quod nequit adimpleri modo volito a Testatore, ob juris, vel facti impedimentum, caducum nequaquam fit, sed converti debet in alios pios usus, ut notant *Fagnan. in cap. Nos quidem num.*14. *&* 24. *de Testam.*, *Garz. de Benefic. part.*7. *cap.*1. *num.*108., *Barbos. de offic. & potest. Episc. allegat.*83. *num.*3. *&* 8., *Amostaz. de Causis piis lib.*1. *cap.*14. *num.*33.; & circa usum, in quem fieri debeat commutatio, electio in primis data est Episcopo, qui potest solus procedere, quando Hæres, & Exequutor Testamentarius nolint consentire, ut innuit Sacrum Concilium Tridentinum *in cap.*6. *sess.*22. *de Reformat.*, & firmat *Barbos. de offic. & potest. Episc. d. allegat.*83. *num.*6.; præsertim cùm Episcopus elegerit partem legati tribuere Seminario, cujus erectio summopere necessaria est in Diœcesi Bosanensi, & plurimum commendatur a Sacro Concilio Tridentino *sess.*23. *cap.*18. *de Reformat.*, & a san. mem. Benedicto XIII. in *Constit.* 27. *post Concil. Rom.*, quibus adhærens hæc Sacra Congregatio, decrevit in una *Sancti Severini applicationis legati* 13. *Aprilis* 1720., quod Seminario magis, quàm Cappellaniæ hæredi institutæ, applicari deberet legatum à Legatario repudiatum, ut *in lib.* 70. *Decretor. pag.*136.

Sed Patres de Observantia in circumferendo libello, haud impugnantes applicationem alicujus partis legati favore Seminarii, contendunt ipsis deberi residuum; cùm sint Legatarii primo contemplati, licet sub conditione ædificandi Conventum in Civitate Bosæ. Differunt porrò, præfatam conditionem, quæ non a sola ipsorum voluntate pendet, sed etiam ab aliorum assensu, mixtam esse, & favo-

re

re piæ Causæ haberi pro impleta, cùm ipsi parati sint Conventum ædificare, nisi impediatur ab aliis, ut firmant *Peregrin. de fideicomm. art.16. num.* 128. & 140., *Mantica de conject. ultim. volunt. lib.*11.*tit.*16.*num.*18., *Fusar. de substitut. quæst.*434.*num.*23., & *Amostaz. de Caus.piis lib.*1.*cap.*13.*n.*28.; Et cùm ipsi habeant in Oppido Padriæ Dioecesis Bosanensis Conventum, qui caret Claustris, autumant in illorum ædificationem partem saltem tenuem legati convertendam esse loco ædificandi Conventum in Civitate Bosæ, juxta monitum Textus *in cap.Nos quidem 3. de Testament.*

Erit itaque definiendum ab EE. VV.

An Legatum pium relictum a quondam Ignatio Quasina sit applicandum fundationi Conventus Fratrum Minorum de Observantia S. Francisci, seu Fabricæ Ecclesiæ Fratrum Carmelitarum, vel potius erectioni Seminarii in Civitate Bosæ ad formam Sacri Concilii Tridentini, & in qua summa, in casu &c.

TOLETANA VISITATIONIS ORATORII. In Congregatione habita die 29. Augusti superioris anni proposita fuerunt sex hujus Causæ Dubia, quæ erant:

*Sess.*21.*cap.*8. *deRef.*,*sess.*22 *Decret.de obs. & evit. in celebrat. Miss.*, *sess.*23.*cap.*15, & *sess.*24.*cap.*11.*deReform.*, & *sess.*25.*cap.*4 *deRegul.*

I. An Monachis Montis Sion Ordinis Sancti Bernardi extra Muros Civitatis Toletanæ liceat habere Oratorium in Domo Rurali existente in Prædio posito in Territorio Villæ de Valdapenas?

II. An iisdem Monachis liceat in eodem Oratorio audire Sacramentales Confessiones Secularium servitio Monasterii addictorum, aliarumque Personarum ad dictum Oratorium accedentium, eisque alia Sacramenta ministrare? & quatenus affirmative.

III. An Confessarius pro recipiendis dictis Confessionibus deputatus, seu deputandus debeat examinari ab Eminentissimo Archiepiscopo?

IV. An idem Oratorium valeat visitari per eumdem Eminentissimum Archiepiscopum?

V. An Religiosus degens in dicta Rurali Domo de Valdepenas teneatur exhibere Eminentissimo Archiepiscopo licentiam sui Superioris Regularis permanendi extra Claustra?

VI. An Decretum a Visitatore factum substineatur, itaut sit exequendum, in casu &c.

Illisque responderunt EE. PP. *Ad I. & II. Negative. Ad III. Provisum in secundo. Ad IV. Provisum in primo. Ad V. Negative. Ad VI. Provisum in antecedentibus.*

Redit nunc Causa ad novum examen; & Promotor Fiscalis Curiæ Archiepiscopalis postulat recessum a decisis quoad quintum Dubium, & confirmationem editarum resolutionum quoad reliqua. Disputat enim, Curiæ Archiepiscopali exhibendam esse a Religioso degente in Domo Rurali de

de Valdepenas licentiam sui Superioris permanendi extra Claustra, ut Eminentissimus Archiepiscopus cognoscere valeat, utrum ille subsit suæ jurisdictioni, seu potius gaudeat privilegiis, & exemptionibus Ordinis; Cùm Regulares, qui morantur extra Monasterium, neque semper, neque omnino exempti sint a jurisdictione Ordinarii. In Concilio siquidem Lateranensi, de quo *in cap.2. de stat. Monach.*, sancitum est, *ne* Monachi *singuli per Villas*, *& Oppida*, *per quascumque Parochiales ponantur Ecclesias: sed in majori Conventu, aut cum aliquibus Fratribus maneant: nec soli inter Seculares Homines spiritualium Hostium conflictum expectent*. Et Honorius III. declaravit, fas esse Episcopo, in cujus Diœcesis Prioratibus Monachi habitant solitarii, monitione præmissa compellere, etiam per censuras Ecclesiasticas, *ipsorum Abbates, seu Priores, ut vel ipsos ad Claustrum revocent, facientes in ipsis Ecclesiis deserviri per Clericos Seculares: vel alios Monachos eis associent, cum quibus vitam possint ducere regularem*; ut in *cap.fin.de Cappell.Monach.*

Jure insuper novo, ut contendit Promotor Fiscalis, ampliata fuit Episcoporum jurisdictio in Regulares extra Claustra degentes. Quia a Sacro Concilio Tridentino *sess. 6. cap.3. de Reformat.* cautum fuit, ut nemo cujusvis Ordinis Regularis *extra Monasterium degens, etiam sui Ordinis privilegii prætextu, tutus censeatur, quominus, si deliquerit, ab Ordinario Loci, tamquam super hoc a Sede Apostolica delegato, secundum canonicas sanctiones visitari, puniri, & corrigi valeat*. Et rursus ab eodem Concilio in *sess. 25. cap. 4. de Regular.* præcipitur, *ne liceat Regularibus a suis Conventibus recedere, etiam prætextu ad Superiores suos accedendi, nisi ab eisdem missi, aut vocati fuerint: qui verò sine prædicto mandato in scriptis obtento repertus fuerit, ab Ordinariis Locorum tamquam Desertor sui instituti puniatur*. Atque san.mem. Sixtus V. statuit in Constitutione *Cùm de omnibus* 71. §.7., ut Ordinarii Locorum per se, aut suos Officiales diligenter requirant Superiorum licentias, seu Literas Obedientiæ ab omnibus Personis Regulari habitu indutis, quas per suas Civitates, vel Diœceses iter facere, vel transire, & ad quæcumque Hospitia, vel Diversoria se recipere contigerit: utque eos, quos invenerint hujusmodi Literas non habere, aut ignotos esse, tandiù in custodia detineant, donec certa de illis notitia habeatur.

Et nedum errantes, & peregrinos Religiosos, sed etiam eos, qui degunt in Membris, seu Granciis Monasterii pro servitio Religionis, arbitratur Promotor Fiscalis, subjectos esse jurisdictioni Episcopi, nullaque gaudere exemptione sui Ordinis, nisi duo copulative concurrant, quod scilicet ibidem morentur de licentia sui Superioris, & quod vivant sub regulari observantia, ad tradita per *Barbos. de offic. & potest. Episc. allegat.105. num.16. & 17.*, *Paxjordan. lucubrat.*
ca-

canon. lib.7. tit.14. num.110., *Ciarlin. controv. forens. cap. 50. num.8.*, *& Passarin. de stat. homin. tom.3. quaest.189. art.8. n.491. & seq.*. Quapropter infert, quod, si licentia sui Superioris Regularis est conditio, qua solum Religiosus extra Claustra degens eximitur a jurisdictione Ordinarii, nequeat idcircò ejusdem licentiæ exhibitio denegari Episcopo petentì; cùm qui se exemptum asserit, teneatur suæ exemptionis requisita edere coram Ordinario, ut per *Text. in cap. cùm personæ de privileg. in 6.* firmat *Rota in decis.76. num.17. & seq. coram Molin.*

Præterea defendit, exemptum non esse reputandum Religiosum, qui solus sine clausura degit in Domo Rurali, simul cum Muliere, quæ ei famulatum præstat; cùm neque sub regulari observantia vivant Monachi sine Sociis, *cum quibus vitam possint ducere regularem*, argumento *Textus in dicto cap. fin. de Cappell. Monach.*: neque Domus Rurales, quæ ab uno, aut altero Monacho inhabitantur pro custodia Bonorum, aut causa recreationis, connumerari possint inter Grancias, aut Membra Monasterii exempta, quo nomine propriè intelliguntur parvi Conventus plurium Religiosorum regulariter viventium, de quibus loquitur *Fagnanus in Opuscul. de Granc. num. 26.*, minimeque gaudeant privilegiis, & exemptionibus Monasterii, ad quod pertinent, juxta rescriptum hujus Sacræ Congregationis in *Angenopolitana ad XV. Dubium* a Summo Pontifice confirmatum die 14. *Maii* 1648. quod referunt, & sequuntur *Tamburin. de Jur. Abbat. tom.3. disput.5. quæst.2. num.5.*, *Passarin. de stat. homin. quæst. 187. artic.1. num.175.*, *Franc. in Pastor. Regul. par.2. quæst.1. num.1.*, *& quæst.15. num.16. & 21.*, *Nicoll. lucub. canon. tom.2. lib.8. tit.31. dub.15. num.23.*, *& Cortiad. decis. Cathal.42. num.22.*

Dignabuntur itaque EE. VV. decernere

An sit standum, vel recedendum a decisis, in casu &c.

NULLIUS TERRÆ FASANI RESIDENTIÆ. Servitio Prioralis Receptitiæ Ecclesiæ Sancti Joannis Baptistæ Terræ Fasani adscripti reperiuntur Originarii omnes, qui in Sacris Ordinibus sunt constituti, quorum quadraginta Participantes nuncupati absque titulo collativo, & cum æquali emolumentorum participatione Dominicis, aliisque festis diebus Ecclesiæ inservire, reliquis verò divisim in quatuor hebdomadas Missas perpetuas, vel adventitias inibi ad certa Altaria celebrare tenentur, concurrentibus etiam diebus festis ad sacras functiones cæteris Supranumerariis, qui juxta antianitatis ordinem in quocumque vacationis eventu inter Participantes assumuntur. Veteri autem consuetudine, ac peculiari lege a Participantibus edita anno 1671., & a Vicario Generali subscripta, cautum est,

Sess.24. cap. 12. de Refor.

quod Participantes ultra sex menses a Residentia, vel a servitio Chori absentes a participatione excludantur, ne præjudicium aliquod Supranumerariis irrogetur : justam vero non interessentiæ, & absentiæ causam allegantes, dummodo Missarum onera per alios adimpleant, frui valeant Præbenda tantum, idest participatione Stabilium, & Censuum, dempta tamen tertia parte eorundem Censuum, ac integre detractis tum Funerum, tum Funeralium, & Missarum cum cantu emolumentis.

Sacerdos Petrus Leonardus Loprete in Participantium numerum anno 1729. adscriptus, paulo post ex causa non servatæ residentiæ, ab eo fuit expunctus; sed postmodum anno 1732. iterum obtinuit ad aliam portionem tunc vacantem admitti. Cum autem ipse denuo relicto propriæ Ecclesiæ servitio ad Urbem sese transtulisset, absque eo quod unquam de reditu cogitasset, hinc Capitulares diuturnæ pertesi moræ *die* 4.*Iulii* 1759. cor: Vicario Generali insteterunt, ut ei ad redeundum congruus assignaretur terminus, quo elapso, ipsis fieret potestas alterum ex Senioribus Supranumerariis subrogandi. Postulatio hujusmodi *die* 17. ejusdem mensis intimata fuit Loprete, præfixo termino triginta dierum ad comparendum; sed ipso in sua contumacia, etiam in termino prorogato ad totam diem 10. Aprilis anni 1761., insordescente, morasque nectente, etiam per expeditionem Monitorii coram A. C. super manutentione in jure, ac possessione non residendi, delata est Causa judicio Sacræ Congregationis: Eaque nunc proponitur duobus collecta capitibus. Et disputant Capitulares, Sacerdotem Loprete ad residendum, & ad Chori interessendum teneri, tum ex Juris Canonici dispositione, tum ex antiqua consuetudine, tum etiam ex peculiari decreto Capitulari anno 1671. ab Ordinario approbato, in quo delentur ab albo Participantium non residentes ultra sex menses; cumque nulla rationabili impellente causa per plures annos a residentia vacaverit, & adhuc vacet, inferunt locum esse expulsioni Loprete a consortio, & subrogationi alterius ex Supranumerariis.

Quoad onus residentiæ in his Ecclesiis receptitiis conferre videntur rescripta hujus Sacræ Congregationis edita in *Asculana Participantium* 18. *Novembris* 1662., in qua propositis Dubiis = *I. An in dictis Participantibus habeant locum pœnæ non residentium, tàm a jure communi, quàm a Sacro Concilio inflictæ? II. An eisdem Participantibus possit Episcopus permittere longiorem absentiam a Residentia, quàm in Canonicatibus, & in aliis collativis Beneficiis eam requirentibus, ex causa indulgere potest?* = Responsum fuit = *Ad I. Habere locum. Ad II. Non posse* =, ut in *lib.* 23. *Decr. pag.* 347.

Quo vero ad privationem non residentium, similis questio proposita fuit in *Ugentina Participationis* 9. *Septembris* 1730., in qua, cùm deletus fuisset a Tabella Participantium Presbyter

byter post anni absentiam, disputata fuerunt Dubia = *I. An sit locus manutentioni, seu reintegrationi favore Donati Arnesii, etiam non obstante absentia, in participatione Massæ communis Ecclesiæ Parochialis Terræ Ruffani?* & quatenus affirmative. *II. An, & a qua die debeant eidem restitui portiones Massæ communis?* = Sed Causa non fuit decisa, cùm Sacra Congregatio crediderit respondere = *Dilata, & ad mentem* = *lib.*80.*Decret. pag.*231., quæ fuit, ut scriberetur Episcopo viciniori pro nova informatione super qualitate Servitii præstandi Ecclesiæ receptitiæ: & in hoc statu absque ulteriori progressu remanserit.

Dignabuntur igitur EE. VV. decernere.

I. *An Sacerdos Loprete teneatur ad Personalem residentiam in Ecclesia Receptitia S. Joannis Baptistæ Terræ Fasani?* & quatenus affirmative.

II. *An attenta illius contumacia sit locus admissioni novi Presbyter. in locum dicti Loprete in casu &c.?*

Die Sabbathi 30. Januarii 1762. in Palatio Apoſtolico Quirinali erit Sacra Congregatio Concilii, in qua, præter alia, proponentur infraſcripta Dubia, juxta morem ejuſdem Sacræ Congregationis de jure reſolvenda.

IN Congregatione habita die 16. labentis menſis indeciſæ remanſerunt quatuor ſequentes Cauſæ; Reaſſumpto itaque Folio tunc diſtributo, dignabuntur EE. VV. illas definire.

Seſs.24.cap.12. de Reform.

URBINATEN. PARTICIPATIONIS.

An Canonicus Joannes Maria Sempronii ſit admittendus ad participationem Penſionis, in caſu &c.

Negative.

Seſs.22. cap.6., & ſeſs.23. cap. 18. de Reform.

BOSANEN. APPLICATIONIS LEGATI.

An Legatum pium relictum à quondam Ignatio Queſina ſit applicandum fundationi Conventus Fratrum Minorum de Obſervantia S. Franciſci, ſeu Fabricæ Eccleſiæ Fratrum Carmelitarum, vel potius erectioni Seminarii in Civitate Boſæ ad formam Sacri Concilii Tridentini, & in qua ſumma, in caſu &c.

Dilata ad ſequentem omnino, etiam unica.

Seſs.21. cap.8. de Ref., ſeſs.22. decret. de obſer. & evit. in celebrat. Miſs., ſeſs. 23. cap.15., ſeſs. 24. cap.11. de Ref., & ſeſs.25. cap.4. de Regul.

TOLETANA VISITATIONIS ORATORII.

An ſit ſtandum, vel recedendum a deciſis, in caſu &c.

Dilata.

NUL-

NULLIUS TERRÆ FASANI RESIDENTIÆ.

Sess. 24. cap. 12. de Reform.

I. *An Sacerdos Loprete teneatur ad personalem residentiam in Ecclesia receptitia Sancti Joannis Baptistæ Terræ Fasani?* & quatenus affirmative.

II. *An attenta illius contumacia sit locus admissioni novi Presbyteri in locum dicti Loprete, in casu &c.*

Affirmative ad utrumque.

JANUEN. CAPPELLANIARUM. Causa hæc, cujus speciem dedimus in Folio Congregationis habitæ die 11. Aprilis superioris anni, proposita fuit in Congregatione habita die 25. ejusdem mensis. Quinque erant ejus Capita: nempe

Sess. 22. cap. 8. de Reform.

I. *An Sacerdos Joannes Franciscus Piccardi removendus sit a Cappellania, de qua agitur?* & quatenus affirmative.

II. *An Clericus Joseph de Donghis a Testatore vocatus, sit ordinandus ad titulum prædictæ Cappellaniæ in Civitate Cadicis, servata Constitutione Innocentii XII. incipiente* Speculatores?

III. *An omnes Cappellani Joannis Augustini Cappelli in loco Vulturis possint celebrare per alios a se ipsis eligendos?* & quatenus affirmative.

IV. *An a PP. Carmelitis debeatur Cappellano substituto a Rev. Emanuele Antonio de Donghis integra eleemosyna pro Missis usque nunc celebratis, & in posterum celebrandis?*

V. *An Lapides, quibus onera PP. Carmelitarum dicti Conventus Vulturis inscripta sunt, e celebriori loco in obscurum ab ipsis PP. Carmelitis translati, restituendi sint eodem, quo erant loco usque a fundatione dicti Conventus, & Ecclesiæ, juxta voluntatem supradicti Joannis Augustini, & Joannis Baptistæ germanorum Fratrum de Cappellis Testatorum, in casu &c.*

Quibus responderunt Emi Patres. *Ad* I. *Affirmative. Ad* II. *Dilata, & scribatur Archiepiscopo juxta instructionem. Ad* III. IV., *&* V. *Affirmative.*

Acquieverunt editis resolutionibus PP. Carmelitæ. Sed novam audientiam quoad primum Dubium impetravit Sacerdos Joannes Franciscus Piccardi; quocircà distulit Joseph Donghi Literas accipere ad Archiepiscopum Januensem transmittendas cum instructione decreta quoad secundum Dubium. Causa nunc iterum proponitur; & utraque Pars innititur voluntate Joannis Augustini Cappelli Cappellaniarum Fundatoris. Is enim septem reliquit Cappellanias in Ecclesia Parochiali Vulturis, cum onere Missæ quotidianæ, pro totidem Cappellanis eligendis a Provinciali, & a Priore Carmelitarum Discalceatorum ejus-

ejusdem Loci; eosdemque Cappellanos voluit esse amovibiles ad nutum, atque Sacerdotes Seculares, aut Regulares: assignatis illorum alteri pinguioribus emolumentis, ut doceret prima legendi, scribendique, & Arithmeticæ rudimenta, Grammaticam, & Humaniores Literas *a trenta Putti piccioli de i più poveri del Luogo, e Borgo di Voltri, nati, ed abitanti in Voltri.*

Ad assequutionem vero earundem Cappellaniarum vocavit primùm Descendentes a Bernardo Cappelli Patruo suo: mox Pueros ejusdem Scholæ, his verbis = *Similmente i Putti di detta Scuola, se saranno Chierici Secolari, possano essere ordinati, e promossi agli Ordini Sacri a titolo di dette Cappellanie* =. Et in illorum defectum substituit Descendentes a Benedicta Cappelli Donghi Sorore sua, cum eadem facultate suscipiendi Sacros Ordines ad titulum dictarum Cappellaniarum. Quod si omnes prædicti vocati deficerent, facultatem tribuit præfatis Provinciali, & Priori Carmelitarum eligendi Cappellanos sibi benevisos Regulares, aut Seculares, hac addita declaratione, quod = *Tutti i Cappellani, che saranno eletti, siano amovibili ad nutum di detti Elettori: eccetto quelli, che fossero stati ordinati al titolo di Beneficio di queste Cappellanie: che questi s'intenderanno eletti in loro vita, e goderanno sua vita durante il frutto della Cappellania* =. Et in altero Codicillo sequenti die confecto pingue Legatum reliquit Conventui Carmelitarum Vulturis, *con obligo a detto Convento d'insegnare Rettorica, Logica, e Filosofia a sei di quei Giovanetti di migliore ingegno, e spirito, che uscissero dalla Scuola per esso disponente instituita in detto Luogo di Voltri.*

Vigore hujus dispositionis validam reputat suam nominationem Joannes Franciscus Piccardi; cùm, extincta linea prædilecta Bernardi Cappelli, purificata esset vocatio Puerorum Scholæ, & ipse in hac vocationis sede locum haberet, quia in numerum triginta pauperum Puerorum cooptatus Grammaticæ studuerat in schola Testatoris, juxta Ludimagistri Testimonium, atque suæ nominationis tempore philosophicas discebat institutiones in Conventu Carmelitarum Uulturis. Et arbitratur, inquirendum non esse de conditionibus a Testatore requisitis pro admissione Puerorum ad Scholam, quod essent *de i più poveri del Luogo, e Borgo di Voltri, nati, ed abitanti in Voltri*; cùm pro assequenda Cappellania Scholaribus debita, opus sit probare solam qualitatem Scholaris revera adeptam, non etiam conditiones pro eadem qualitate adipiscenda requisitas *Rot. in decis.*183. *num.*9. *&* 10. *part.*6. *rec.*. Atque insuper contendit, easdem conditiones apprimè verificari; quia ipse morabatur in Loco Uulturis tempore suæ admissionis ad Scholam: & ortus in eodem Oppido dici poterat, uti natus in illius Territorio, ad tradita per *Rotam in decis.*557. *num.*11. *part.*18. *recent.*: ac Filius erat pauperis Molitoris, & de-

pau-

pauperioribus vocatis reputandus, alio non concurrente magis paupere ad eum excludendum, juxta firmata per *Rotam in decis.* 1. *num.* 6. *de Fideic. cor. Falcon.*

Nec censet, ad validitatem nominationis requiri ulterius actualem frequentiam inferioris Scholæ, ut firmaverat *Rota in decis.* 89. *num.* 6. *ad* 10. *part.* 11. *Recent.*, *& decis.* 353. *num.* 1. *& seq. coram Caprar.*; cùm adversetur præstantior voluntas Testatoris. Nàm ille Pueros Scholæ vocavit sub conditione = *Se saranno Chierici Secolari* =, ad excludendos Regulares in aliis dispositionis partibus vocatos; indeque infert Piccardi, quod Regularium exceptio, quæ debet esse de regula, probet, vocationem collatam fuisse in tempus derelictæ Scholæ, quam Regulares frequentare nequivissent. Præterea differit, quod verba *i putti di detta Scuola*, quibus Testator indulsit promoveri posse ad Sacros Ordines ad titulum suarum Cappellaniarum, aptari non valent Clerico ad Sacros Ordines promovendo: quodque Pueri Scholæ non vocantur ad fruitionem Cappellaniarum in statu Clericali, sed habiles dumtaxat redduntur, ut ad illarum titulum *possano essere ordinati, e promossi agli Ordini Sacri*; Et ideo subdit, quod casus assequendæ Cappellaniæ pro titulo Sac. Ordinum purificari tantum potest in sola ætate adulta pro Sacris recipiendis Ordinibus requisita a Sacro Concilio Tridentino *in sess.* 23. *cap.* 12. *de Reformat.*, & in iis duntaxat, qui post Grammaticam, & Humaniores Literas, quas Pueri docentur in Schola Vulturis, alibi didicerint scientias pro eisdem Sacris Ordinibus necessarias, juxta censuram Sacri Concilii Tridentini *in d. sess.* 23. *cap.* 13. *de Reform.*

Contendit pariter, nihil officere hujus Sacræ Congregationis resolutiones editas *diebus* 28. *Julii* 1730. *lib.* 80. *decr. pag.* 101. 17. *Februarii* 1731. *lib.* 81. *decr. pag.* 61., *&* 26. *Februarii* 1752. *lib.* 102. *decr. pag.* 51., quibus exclusi fuerunt ab assequutione earundem Cappellaniarum Clerici nominati post derelictam Scholam Testatoris; quia opinatur, alias circumstantias adversari potuisse dd. Clericis exclusis, cùm præsertim illi non probaverint actuale Studium Pilosophiæ in Conventu Carmelitarum Vulturis: & quia ipse, tamquam Scholaris vocatus a Testatore, promotus bona fide jam fuit ab Archiepiscopo ad Sacros etiam Presbyteratus Ordines ad titulum controversæ Cappellaniæ, vigore rescripti hujus Sacræ Congregationis, quæ die 20. Februarii 1759. commisit Archiepiscopo Januensi, *ut unam ex prædictis Cappellaniis favore Oratoris, pro suo Arbitrio, & conscientia ad præmissum effectum applicari, & assignari mandaret*: itaut semelac fuit legitime admissus, removeri ab illa amplius non debeat, ad notata per *Piton. de controv. Patronor. allegat.* 24. *num.* 2., ne ab ordinum exercitio suspensus cogatur sui tituli lugere amissionem, & injuria contra insontem Ordinarium quæritare alimenta.

Et

Et negat, litigiosam redditam fuisse suam Cappellaniam ex oppositione Romuli Innocentii Marchelli a Benedicta Donghi descendentis suo, suorumque Fratrum nomine facta; tùm quia idem Romulus jam provisus de altera ex controversis Cappellaniis legitimus contradictor non erat; tùm insuper quia ejus oppositio rejecta fuit a Curia Archiepiscopali quindecim diebus ante admissionem Piccardi, & nemo amplius reclamavit usque ad sequutam hujus ordinationem. Et propterea spernendam esse contendit serotinam Josephi Donghi comparitionem, qui vindicare potest alteram ex Cappellaniis amovibilibus, citra necessitatem impetendi illam, ad cujus titulum Piccardus ordinatus est.

Verum Joseph Donghi captam resolutionem defendit pro remotione Joannis Francisci Piccardi; cùm is non inopis Molitoris Filius, & natus in Agro Vulturis, haud polleret qualitatibus paupertatis, & originis a Testatore requisitis in Pueris ad Scholam admittendis, & ideo reputari nequeat de genere Puerorum Scholæ a Testatore vocatorum ad Cappellanias. Subjicit insuper, in eodem Piccardi, qui post accepta prima Literarum elementa in Schola Vulturis, Grammaticam, & Humaniores Literas didicerat Januæ, omnino deesse qualitatem Scholaris a Testatore requisitam, quæ verificari debuisset de tempore nominationis, juxta superius relatas hujus Sacræ Congregationis resolutiones in *Januen. Cappellaniarum* 28. *Julii* 1730., 17. *Februarii* 1731., *&* 26. *Februarii* 1752.

Et nihil relevare autumat, quod tempore nominationis Joannes Franciscus Piccardi studeret Philosophiæ apud Carmelitas Discalceatos Vulturis; quia profectus ad Studium prædictum ex Januensi, non ex Vulturensi Schola, potiùs videbatur ad illud admissus ex indulgentia Carmelitarum, quàm ex providentia Testatoris, qui ascendere voluit ad Studium Philosophiæ apud Carmelitas sex Pueros, *che usciffero dalla Scuola per esso Disponente istituita*. Nec putat obstare, quod PP. Carmelitæ non semper docuerint Rhetoricæ artem in ipsorum Conventu Vulturis; tum quia id factum est ob Scholarum penuriam, qua de causa hæc Sacra Congregatio eosdem PP. a caducitate excusavit *die* 22. *Septembris* 1725. *lib.* 25. *Decret. pag.* 532.; tum insuper quia Joannes Franciscus Piccardi Scholam Testatoris deseruit, & Januam se contulit, non ut Rhetoricam addisceret, sed ut Grammaticæ, aliisque incumberet Humanioribus Literis, quas Pueri docentur in Schola Vulturis.

Hæc addit quoad primum Dubium novus Josephi Donghi Libellus. Cùm tamen ille postulet secundi etiam Dubii definitionem, quæ in anteacta propositione dilata fuit, reliquum est, quod EE. PP. perpendant, num circumferendæ Testium depositiones adeo evincant aliorum qualificato-

rum

rum defectum, & descendentiam Clerici Josephi a linea substituta Benedictæ Donghi, ut opus non sit Archiepiscopum audire super instructione ad hunc effectum decreta, eidemque Josepho sit adjudicanda Cappellania, cum facultate suscipiendi ad illius titulum Sacros Ordines in Civitate Cadicis, servata forma Constitutionis *Speculatores*, quemadmodum indultum fuit Emanueli Antonio Donghi *die 26. Februarii 1752. lib. 102. Decret. pag. 51. ad II. Dub.*

Subjiciuntur ideò EE.VV. judicio duo Dubia.

I. *An sit standum, vel recedendum a Decisis quoad primum Dubium?*

II. *An Clericus Joseph de Donghis, a Testatore vocatus, sit ordinandus ad titulum prædictæ Cappellaniæ in Civitate Cadicis, servata Constitutione Innocentii XII. incipiente* Speculatores, *in casu &c.*

Ad I., & II. In Decisis, & amplius.

ROMANA JURIS NOMINANDI, ET ACCEPTANDI PUELLAS. Proposita fuit hæc Causa diebus 14., & 28. Februarii, & 8. Augusti superioris anni; ac tandem in Congregatione habita die 29. Augusti resoluta fuerunt tria illius Dubia, quæ erant:

Sess. 25. cap. 16 de Regul. & Monial.

I. An Puellæ electæ ab Archiconfraternitate Sanctissimæ Annuntiatæ ad formam Instrumenti anni 1558., *& Constitutionis Gregorii XIII., debeant acceptari a Monialibus Sanctissimæ Annuntiatæ in Ecclesia S. Basilii, absque ulteriori scrutinio capitulariter ab ipsis expleri solito in admittendis cæteris Puellis ad Habitum Religiosum?* & quatenus affirmative.

II. An Monasterium, & Moniales Sanctissimæ Annuntiatæ in Ecclesia S. Basilii teneantur acceptare Puellam Margaritam Gubbiesi nominatam ab Archiconfraternitate SS. Annuntiatæ? & quatenus negative.

III. An sit locus devolutioni Domus concessæ in dicto Instrumento anni 1558., *sive Capitalis in ejus locum subrogati, unacum fructibus a die factæ exclusionis, seu recusationis dictæ Gubbiesi a nominatis Monialibus, seu potiùs aliter sit providendum, & quomodo, in casu &c.*

Quibus Eminentissimi Patres responderunt = *Ad I. Affirmative quoad receptionem ad Habitum tantum. Ad II. Affirmative: & ad Eminentissimum Præfectum, juxta mentem. Ad III: Provisum in secundo* =. Et mentem Sacræ Congregationis declarando Eminentissimus Præfectus, cùm Moniales recipere noluerint ad Habitum Margaritam Gubbiesi, mandavit per easdem *subministrari Alimenta Margaritæ Gubbiesi correspondentia statui ejusdem Margaritæ, & Monasterio citato*

ad hoc , ut ingredi possit in aliud Monasterium : & interim inhibuit Archiconfraternitati instanti , ne deveniat ad nominationem tertiæ Puellæ loco Margaritæ Gubbiesi ad ejus vitam .

Sed Moniales , impetrata nova audientia , nunc disputant , recedendum esse a Decisis ; cùm pro legitima Puellarum receptione ad Habitum requiratur de jure consensus Abbatissę , & Monialium , juxta Decreta Sacræ Congregationis Episcoporum , & Regularium relata per *Pignatell. consultat.canon.* 171. *sub num.*4. *tom.*4. , *& Ferrar.in Bibliotb. canon. verb.Moniales num.*64. . Et arbitrantur, ad juris tramites interpretandam esse facultatem nominandi tres Puellas tributam Archiconfraternitati in Instrumento anni 1558. , cum promissione Deputatorum Monasterii illas acceptandi *absque ulla exceptione* : quod scilicet tres Puellæ in genere acceptari , & recipi debeant in Monasterium sine dote , ad nominationem Archiconfraternitatis , *ita quod* in Monasterio *remaneat in perpetuum dictus numerus trium Puellarum* , ut legitur in eodem Instrumento , sed valeant nihilominus Moniales acceptare, vel rejicere in secreto Scrutinio singulas Puellas nominatas in individuo , & Archiconfraternitas in locum rejectæ debeat aliam nominare .

Sive enim jus nominandi competat Archiconfraternitati vigore dictæ conventionis initæ in limine fundationis Monasterii , juxta theoricam *Fideric. de Senis consil.*95.*num.*2. , *& Lambertin. de Jurepatron. lib.*2. *part.*1. *quæst.*5. *artic.*5. *num.* 7. *& seq.* , sive potiùs vigore Literarum fa.me. Gregorii XIII., ejusque Beneplaciti Apostolici approbantium dictam conventionem , quod requiri putant *Card.de Luca de Jurepatr. discurs.*73.*num.*7. , *& Rota decis.*1259.*num.*16. *coram Molin.* ; utroque casu autumant Moniales , idem jus intelligendum esse, salva acceptatione liberè per Capitulum Monialium facienda , ut rescripsit Sacra Congregatio Episcoporum & Regularium in casibus relatis à *Monacell. formul.leg. lib.*1. *tit.*11. *form.*14.*num.*6. Et minime officere contendunt huic interpretationi qualitates Puellarum conventas in dicto Instrumento anni 1558. ; quia in omni Monasterio rectè instituto certæ præscribuntur qualitates Puellarum admittendarum,& tamen pollentes iisdem qualitatibus immunes non sunt a Capitulari Scrutinio.

Immo differunt , prædictam interpretationem suaderi etiam ex litera initæ conventionis , quæ individua est , pro retentione Puellarum nominatarum *in perpetuum* ; cumque inefficax sit pro receptione ad Regularem professionem , ut innuit rescriptum hujus Sacræ Congregationis declarans illius efficaciam *quoad receptionem ad Habitum tantùm* , suffragari nec etiam debeat pro ipsa receptione ad Habitum . Et illam censent indubiam reddi ex subsequuta observantia ; cùm ex vigintiduarum Monialium attestatione in anteactis propositionibus exhibita eruatur , nunquam receptas fuisse Puel-

Puellas ab Archiconfraternitate nominatas, nisi prævia Capitulari acceptatione: & in simili controversia Puellæ rejectæ a Monialibus, Sacra Congregatio Episcoporum & Regularium rescripserit diebus 25. Septembris, & 18. Decembris 1744. = *Non esse cogendam Monasterium in casu, de quo agitur, & Archiconfraternitas nominet aliam* =; quibus rationum momentis nunc additur supplex libellus a Puella per Archiconfraternitatem nominata porrectus Eminentissimo Cardinali Protectori Monasterii anno 1744., pro facultate Monialibus indulgenda, *perche faccino il consueto Capitolo*, cum rescripto facultativo faciendi *il solito Capitolo per l'accettazione*: nec non alia licentia ejusdem Eminentissimi Domini Cardinalis Protectoris concessa dd. Monialibus anno 1745., ut fieri posset *il Capitolo con voti segreti per la Signora Maria Catarina Ciuffi Zitella per la nomina della SS. Nunziata, e ricevuta in Capitolo, possa entrare, e sia ammessa alla prova, come è consueto.*

Ex his autem inferunt Moniales, adeo necessarium esse Scrutinium in receptione singularum Puellarum in individuo, ut amplius cogi nequeant recipere Margaritam Gubbiesi semel in Scrutinio rejectam: minimeque teneantur allegare causas illius rejectionis, quia in secreto Scrutinio quælibet Monialis proprium moderatur suffragium secundum conscientiam, ut firmat *Monacell. formul. legal. lib.* 1. *tit.* 11. *formul.* 11. *num.* 13.. Et ideo contendunt, ipsas condemnari nequivisse ad præstandum alimenta eidem Gubbiesi legitimè rejectæ, minimeque locum esse devolutioni Domus, præsertim cum devolutio conventa non fuerit in Instrumento concessionis.

Placeat itaque EE. VV. reassumere Folia in anteactis propositionibus distributa, & perpensis juribus Archiconfraternitatis in illorum primo, & tertio collectis rescribere

An sit standum, vel recedendum a Decisis, in casu &c.

In Decisis, & amplius.

CAPUTAQUEN. JURISDICTIONIS. Redit ad novum EE. PP. examen hæc Causa, quæ contra vota Episcopi Caputaquensis bis definita est superioribus annis favore Abbatis Generalis Monachorum Ordinis Sancti Benedicti Congregationis Montis Virginis. Quinque erant ejus Capita.

Sess. 14. *cap.* 7, *sess.* 22. *cap.* 11, *sess.* 23. *cap.* 15. *& sess.* 24. *cap.* 9. *&* 13. *de Ref.*

I. *An Monasterium S. Honuphrii, nuncupatum Massa diruta, sit Nullius Diœcesis?* & quatenus negative.

II. *An Priori, seu Abbati dicti Monasterii liceat facultatem concedere Sacerdotibus Secularibus, vel Regularibus, ab Ordi-*

nario minime approbatis, audiendi Confessiones Personarum Secularium in dicta Ecclesia S.Honuphrii?

III. An Sacerdotes Seculares, vel Regulares alterius Diœcesis, etiam a proprio Ordinario approbati, audire possint Confessiones Personarum Secularium in dicta Ecclesia de licentia Patris Prioris, seu Abbatis pro tempore ejusdem Monasterii? & quatenus negative.

IV. An, & in quas pœnas inciderint tàm Prior, seu Abbas, quàm Confessarii?

V. An Fons Baptismalis in eadem Ecclesia positus sit removendus?

Et illis respondit Sacra Congregatio die 11. Decembris 1756.= *Ad I. Affirmative. Ad II. Ad mentem in casu, de quo agitur: & mens est, non expedire uti Confessariis ab Ordinariis non approbatis. Ad III. Affirmative. Ad IV. Provisum in antecedentibus. Ad V. Negative, & ad mentem: & mens est, quod non utatur, nisi consulta Sacra Congregatione* =; iterumque die 30. Julii 1757. rescripsit = *In decisis, & amplius* =; atque Abbas Montis Virginis obtinuit, editas resolutiones confirmari auctoritate Apostolica, per Breve SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI sub Datum 15. Maii 1759., cum solita clausula = *Salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium* =

Cùm tamen altera similis controversia jurisdictionalis interea contra Abbatem Montis Virginis definita fuisset a Sacra Rota, octo ad hanc diem promulgatis Decisionibus, in *Sancti Angeli Lombardorum Jurisdictionis* 4. *Februarii* 1756., 11. *Februarii* 1757., & 13. *Januarii* 1758. *coram Eminentissimo D. Cardinali Bussio*, 19. *Januarii*, & 17. *Junii* 1759. *coram R.P.D. Ratta*, 15. *Aprilis* 1760., 12. *Januarii*, & 1. *Julii* 1761. *coram R. P. D. Olivatio*; propterea Episcopus Caputaquensis, impetrata venia A SANCTISSIMO, iterum adivit hanc Sacram Congregationem, a qua indulta die 6. Decembris 1760. nova audientia, denuo instauratur examen Jurium utriusque Partis super decisis per suprarelatas Sacræ Congregationis resolutiones in dicto Brevi Apostolico approbatas.

Defendens itaque Abbas captas resolutiones contendit, vere separatum censendum esse Territorium Monasterii S. Honuphrii, quod ædificatum est in Agro antiqui Casalis Massæ Lucaniæ, ad Monasterium Montis Virginis pervento ex Diplomate Rogerii de Laviano, qui eidem Monasterio anno 1192. professus est donare *Ecclesiam nostram vocabuli S.Honuphrii sitam in Tenimento nostro Casalis Massæ &c., cum omnibus Possessionibus, & Tenimentis, rebus scilicet stabilibus, & mobilibus, cum dominii jure, & rationibus suis ubique sibi quomodolibet pertinentibus &c.*, de qua donatione, illiusque confirmatione indulta a Friderico II. Neapolis Rege, meminit *Mastrull. in historia Monasterii Montis Virginis pag.645. & 648.*

& 648. Contendit porrò, sibi, uti Prælato inferiori tertiæ speciei, subjectum esse Monasterium S. Honuphrii, eique competere veram prærogativam Nullius Diœcesis ex specialibus privilegiis Apostolicis usu receptis, & in judicio pluries canonizatis, & ex plurium seculorum observantia.

In Literis enim Alexandri IV. Summi Pontificis, sub Datum Idibus Aprilis 1261., hæc habentur = *Monasterium S. Mariæ de Monte Virginis &c., ac Ecclesias, Grancias, & Loca ei subdita ad jus, & proprietatem Romanæ Ecclesiæ in perpetuum pertinere sancimus &c., atque ab omni tàm Ecclesiasticæ, quàm Secularis Personæ jugo ita omnino liberum manere decernimus, ut Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, cum omnibus Ecclesiis, Granciis, & Locis illi subjectis, subditum habeatur;* Et post confirmatum Monasterio dominium quoad *Ecclesias, Possessiones, & quæcumque Bona* tunc possessa, vel in futurum acquirenda, inter Loca, & Bona Monasterio subjecta, recensetur *Ecclesia S. Honuphrii, & Casale, quod dicitur Massa, cum Hominibus, Reditibus, Molendinis, Possessionibus, & Pertinentiis suis.*

Similiter Urbanus IV., post usum Pontificalium Abbati Montis Virginis indultum anno 1263., cum facultate conferendi Ordines Minores, concedendi Indulgentias quadraginta dierum, benedicendi Sacras Supellectiles, & cognoscendi causas Matrimoniales *inter Vassallos, in quibus habetis spiritualia* (sunt verba Indulti): novas dedit Literas Idibus Januarii anno Incarnationis 1264., a se, & a Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus subscriptas, quibus Privilegia concessa ab Alexandro IV. confirmavit, his verbis = *Monasterium S. Mariæ Montis Virginis situm in Diœcesi Avellin. &c., ac Ecclesias, & Loca omnia sibi subdita, & Personas eorum, ad instar fel.record. Antecessoris Nostri Alexandri Romani Pontificis, in jus, & proprietatem Beati Petri, & prædictæ Sedis assumimus &c.; Atque ab omni jurisdictione, & potestate, ac dominio tam Episcopi Avellini, qui pro tempore fuerit, quam quorumcumque aliorum Prælatorum, seu Ecclesiasticarum Personarum, cum omnibus Locis, Ecclesiis, & Personis suis, de speciali gratia totaliter parpetuo eximentes. Ita quod nec idem Episcopus Avellinus, nec aliquis alius Prælatus, seu quævis alia Persona Ecclesiastica ipsum, cum omnibus Ecclesiis, & Locis suis, per Nos ab omni Episcopali jure prorsus exemptum, vel Vos, vel Servos Dei futuris temporibus inibi servituros, interdicere, suspendere, vel excommunicare valeant, seu quocumque modo aliàs in præfatum Monasterium, Ecclesias, & Loca ejus omnia, & Personas eorum jus aliquod habere, potestatem, & jurisdictionem aliquam exercere; Et si contra facere præsumptum fuerit, sit irritum, & inane* =

Hæ pariter Literæ Urbani IV. dominium Monasterii confirmant quoad *Ecclesias, possessiones, & quæcumque bona* tunc possessa,

fessa, & in futurum acquirenda: enumerantque inter Loca illi subjecta *Ecclesiam S. Honuphrii*, *& Casale*, *quod dicitur Massa*, *cum Hominibus*, *Reditibus*, *Possessionibus*, *& Pertinentiis suis*. Plura quoque continent privilegia eidem Abbati, ejusque Monachis de novo concessa, & præcipue, quod facultatem haberent Monachi audiendi Sacramentales Confessiones Fidelium ad Monasterium Montis Virginis ob devotionem confluentium, atque in eorum Ecclesiis habentibus Parochias, & Casalia retinendi Fontem, & per constitutos ibidem Monachos Baptismum, ac Pœnitentiam administrandi.

Præterea Cœlestinus V. anno 1291. Abbatem, & Monachos Montis Virginis absolvit a petita per Episcopum Avellinum præstatione annui census unius libræ Ceræ, illorumque exemptiones, & privilegia per Sedem Apostolicam concessa confirmavit: Subdens in Literis Apostolicis = *ipsum Monasterium*, *& omnia membra ejus ab omni jurisdictione*, *& potestate Ordinaria*, *tàm Avellinensis Episcopi*, *qui pro tempore fuerit*, *quàm cujuslibet alterius Prælati*, *sive Ecclesiasticæ Personæ totaliter*, *& perpetuo eximentes &c. Ita quod nec idem Episcopus ratione Episcopalis jurisdictionis*, *nec quævis alia Ecclesiastica Persona illud*, *utpote prorsus exemptum*, *cum omnibus Membris suis*, *vel Ministros*, *seu Personas existentes in illis*, *aut Vassallos*, *& Servientes eorum in Taliis*, *Collectis &c.*, *seu procurationibus quibuscumque quomodolibet valeat perturbare*, *vel in illis jus aliquod*, *seu jurisdictionem aliquam vindicare* = Clemens VIII. pariter confirmavit in forma specifica anno 1598. declarationes ad Regulas Ordinis, quibus *tit. de Abbat. General. cap.64.* cavetur, quod Abbas Montis Virginis, *juxta antiquam consuetudinem*, *visitet simul cum PP.Visitatoribus omnes Ecclesias tam Parochiales*, *quàm non Parochiales*, *omnesque Personas Ecclesiasticas suæ jurisdictioni subjectas*, *& omnes Confraternitates*, *& Loca pia*. *Sed & Synodum juxta morem congreget*, *servata forma Concilii Tridentini*. Et fa. me. Clemens XII. anno 1732., recensitis prærogativis Abbatis Montis Virginis, & illa præsertim exercendi *Jurisdictionem quasi Episcopalem in Terris*, *seu Locis Merculiani &c.*, *S. Vvillelmi de Guleto*, *& Massæ*, *Nullius Beneventanæ Diœcesis*, *ac separatum*, *& particulare Territorium haben.*, *ac quorum*, *seu quarum Terrarum*, *seu Locorum*, *vel Oppidorum Dominus in spiritualibus*, *& temporalibus existit*, eidem indulsit facultatem administrandi pontificaliter Sacramentum Confirmationis suis subditis *in Terris*, *seu Locis*, *vel Oppidis prædictis suæ jurisdictioni subjectis*.

Hæc sunt privilegia Apostolica, quibus innititur Abbas Montis Virginis, ad quorum tramites differit, separata, & avulsa fuisse a Diœcesi cujuscumque Ordinarii, non singula Prædia, aut Ecclesias, & Domos Monasterii, sed omnia Loca ad illud spectantia, quæ habent Territorium cum

Populo, in quibus proprie dari poteſt Territorium ſeparatum, juxta diſtinctionem *Rotæ in deciſ.709,num.8. coram Molin.* Et in hunc modum uſu recepta contendit eadem privilegia; cum ipſe, ſuique Anteceſſores uti Prælati tertiæ ſpeciei, plenam juriſdictionem quaſi Epiſcopalem cum Territorio ſeparato ab immemorabili habuerint, nedum in Monaſterio Montis Virginis dudum poſito in Diœceſi Avellina, ſuper quo quæſtio non verſatur, ſed etiam in omnibus Locis præditis Territorio cum Populo, eidem Monaſterio ſubjectis, & in aliis Diœceſibus exiſtentibus, itaut quoties Epiſcopi Diœceſani tentaverint Loca illa aſſerere de ſuis Diœceſibus, toties rejecti fuerint in judicio per rem judicatam: ut evenit contra Epiſcopum Avellinum quoad Generalitium Monaſterium Montis Virginis, ejuſque Territorium, teſte *Rota in deciſ.203. num.19. part.7.Recent.*, *deciſ.12. num.24.*, *& deciſ.23.num.11, coram Peutinger.*, *& deciſ. 82. num. 18. coram Ottbobon.*: & contra Epiſcopum S. Angeli Lombardorum quoad Caſale S. Guillelmi de Guleto, cujus Territorium ſeparatum declaravit *Rota in part.7. Recent. deciſ.203.*, *coram Peutinger. deciſ.12.*, *& deciſ.23.*, *& coram Dunozett.jun. deciſ.655.*: & contra Archiepiſcopum Beneventanum quoad Loca Sancti Martini, ac Terræ Novæ, quæ Nullius Diœceſis declarata fuerunt per *Rotam in deciſ. 988.*, *& deciſ. 1001. coram eodem Dunozett. jun.*

Atque ſubjicit, vix duo eſſe Loca hujus generis, habentia ſcilicet Territorium cum Populo, quæ cum exierint è poteſtate Monaſterii Montis Virginis, redierunt ſub juriſdictione Epiſcopi Diœceſani, juxta mentem dictorum Privilegiorum tribuentium Abbati juriſdictionem quaſi Epiſcopalem in ſolos Vaſſallos actu; nempe Caſale S. Petri *della Sala*, ſeu *la Pietra de Fuſi*, quod in Feudum Laicis conceſſum fuit, ut refert *Maſtrull. d. Hiſtor. Montis Virgin. pag.*408.: & Caſale Aquaræ in Diœceſi Trivicana præreptum Monaſterio in revolutione Regni, teſte *eodem Maſtrull. d. Hiſtor. Mont.Virg.pag.*357.. Et licet illa, poſtmodum reverſa in Dominium Monaſterii, adhuc remanſerint ſubjecta Epiſcopis Diœceſanis, ut de Caſali Aquaræ definivit Sac. Congregatio Epiſcoporum, & Regularium *die 5. Septembris 1692.*; nihilominus opinatur, id accidiſſe, quia ex incuria Abbatum reaſſumptus in illis non fuit uſus Privilegiorum poſt recuperatum a Monaſterio Dominium, & quia Epiſcopi, continuato in eis ultra centum annos exercitio Ordinariæ juriſdictionis, præſcripſerant illorum ſubjectionem; ſed non inde autumat inferri poſſe ad peremptionem Privilegiorum quoad alia Loca, ut firmat *Gueber. de Privileg. tract.1. diſput.5. ſect.4. num.*38.; Præſertim quia generaliter privilegia prædicta reputantur eſſe in viridi obſervantia, & præſeferre juriſdictionem quaſi Epiſcopalem in omnibus Locis

Mo-

Monasterii habentibus Territorium, & Populum, ut videre est penès *Card.Petra adConstit.3.Cœlestini III.n.6.to.3.pag.*187., *Piton.discept.Eccles.*112. *sub num.*38., *Rota in Recent. dec.*640. *num.*26. *par.*19. *tom.*2., *coram Molin. decis.*222. *num.*21. *tom.*1. Quocirca disputat, contra apertam literam privilegiorum, communem Doctorum, & Sacræ Rotæ interpretationem, ac plenissimum illorum usum, rationem nullam habendam esse de postremis Decisionibus emanatis *in S.Angeli Lombardorum jurisdictionis*, quæ declarando subjectionem Casalis Guleti Ordinariæ Jurisdictioni Episcopi asseruerunt, eadem privilegia solum præseferre passivam exemptionem.

Vigore igitur eorundem Privilegiorum contenditur, Monasterium S. Honuphrii Nullius esse Diœcesis, quia Casale Massæ, in cujus Agro illud positum est, dudum habebat proprium Territorium cum Populo, & Vassallis, ut probant tum recensitæ Literæ Alexandri, & Urbani IV., tum plurima Instrumenta recognita a Delegato Regiæ Cameræ Neapolis anno 1724., & etiamnum habet suum Territorium subjectum temporali jurisdictioni Abbatis, qui suam jurisdictionem pridem exercebat per Priorem S. Honuphrii uti suum Locumtenentem, & postea anno 1727. illam titulo locationis concessit Baroni contermini Castri Abetinæ; & licet modo careat Populo, & Vassallis, dirutumque sit, attamen sat esse subditur, non fuisse destructum auctoritate Superioris, ut retineat omnia sua privilegia, ob potentiam reversionis Populi, ad tradita per *Rotam coram Ansald. decis.*546. *num.*4.

Specialem insuper allegat Abbas hujus Loci observantiam plurium seculorum, in quibus ipse visitando, approbando Confessarios, indicendo pœnas censurarum, aliaque hujus generis peragendo, ubi se obtulit occasio, omnem in eodem loco exercuit spiritualem jurisdictionem quasi Episcopalem. Nec officere asserit actionem bis promotam per Priorem localem in Curia Episcopi Caputaquensis: & recognitionem cujusdam fracturæ Monasterii ad querelam Prioris factam àDelegatoEpiscopi;cum in utroque casu ageretur contra Homines Diœcesis Caputaquensis, & Actor teneretur sequi forum Rei. Minimeque censet officere aut Processiones per dictum Territorium ductas ad Ecclesiam S. Honuphrii, devotionis causa, a Parocho contermini Castri Albetinæ, petita prius venia a Priore: aut Sacramentum Confirmationis semel ab Episcopo administratum in dicta Ecclesia de licentia Prioris; quia petitio licentiæ excludit competentiam proprii Juris. Istaque adstipulante observantia metam centum annorum excedente, putat Abbas, magis efficax reddi privilegium expressum, cùm sola sufficeret ad tribuendum prærogativas Territorii separati, & jurisdictionis quasi Episcopalis, etiam adhæsivè ad decretum Con-

Congregationis Particularis editum anno 1721., & confirmatum a fan. mem. Clemente XI., ut apud *Pitou. post discept. Eccles.* 112., cum quo concordat fan. mem. Benedictus XIV. in fuis Decretalibus *Conversana* inter fuas Constitutiones impressas 76. §. *Sane & seq. tom.* 1., & *Tusculana* 33. §. *Et sane tom.* 2.

Episcopus vero erroneam cenfet interpraetationem praefeferentem, quod recenfita privilegia indulgeant praerogativam Territorii feparati, & jurifdictionis quafi Epifcopalis in omnibus Locis ad Monafterium Montis Virginis pertinentibus, ut octo editis Decifionibus cenfuit *Rota in Sancti Angeli Lombardorum jurisdictionis*, quarum fupra meminimus; quia locus intra limites alicujus Dioecefis pofitus non aliter judicandus eft conftituere Territorium feparatum, *nisi clarum exhibeatur Apostolicae Sedis Privilegium, quo idem Locus a Dioecesi, & jurisdictione ordinaria Episcopi dismembratus, avulsus, & separatus fuerit, ipsiusque Praelati jurisdictioni per omnia subjectus*, ut his verbis decalavit in mox citata *Tusculana* fan. mem. Benedictus XIV.; & propterea Privilegia Monafterii Montis Virginis, nullum in verbis praemonftrantia veftigium difmembrationis, & feparationis Locorum Monafterio fubiectorum a fuis Dioecefibus, nequaquam eidem tribuere valent quoad eadem Loca qualitatem nullius, & Territorii feparati, fed praerogativae in illis indultae arguunt folum exemptionem paffivam, ut habetur in dd. Decretalibus fan. mem. Benedicti XIV., & promifcue firmant *Fagnan. in cap. significasti sub n.* 17. *de offic. Archid.*, & *in cap. nullus num.* 20. *de Paroch.*, *Petra ad Const.* 6. *Alexandri III. sect.* 1. *n.* 52. & *seq. tom.* 2. *pag.* 139., *Rota cor. Emerix jun. dec.* 395. *num.* 12., *cor. Molin. decis.* 222. *num.* 15. & *seq.*, *cor. Falcon. decis.* 9. *num.* 8., & *decis.* 10. *num.* 8. *de Offic. Ord.*, & *cor. Caprara decis.* 29. *num.* 10. *tom.* 1., & *decis.* 646. *num.* 5. *tom.* 2. Et licet in Literis Urbani IV. editis anno 1263., & in Regula Ordinis confirmata a fan. mem. Clemente VIII. enuncietur, Abbatem exercere Epifcopalia jura in Vaffallos: ficut pariter in Conftitutione fan. mem. Clementis XII. enunciatur illius quafi Epifcopalis jurifdictio in Monafterio S. Honuphrii; cum tamen in praefatis Literis eaedem praerogativae non tribuantur, fed enuncientur, ideo putat Epifcopus, nullum jus erui poffe favore Abbatis, nifi probetur aliunde illi conceffum, juxta cenfuram *Textus in cap. si Papa* 10. *de privileg. in* 6.

Contendit pariter, nullius roboris reputandas effe res judicatas contra Epifcopum Avellinum, contra Archiepifcopum Beneventanum, & contra Epifcopum S. Angeli Lombardorum, ac Decifiones, quae illas praecefferunt; quia contra Epifcopum Avellinum victor evafit Abbas propter immemorabilem confuetudinem, ad quam probandam obtinuit remifforiam, *ut in dec.* 82. *in princip.*, & *n.* 20. *cor. Otthob.*

 con-

contra Archiepiſcopum Beneventanum eodem uſus fuit fundamento antiquæ obſervantiæ, *ut in deciſ.988.*, *&* 1001. *cor. Dunoz. jun.*, & explicat *Rota in deciſ.222. ſub n.21. coram Molin.* : Et res judicata contra Epiſcopum S. Angeli Lombardorum nuperrimè fuit revocata per tres conformes Sententias Rotales, octo præeuntibus Deciſionibus, quæ late explicant, & declarant, ex controverſis privilegiis ſolam deduci exemptionem paſſivam: e conſpectu potiſſimum aliarum Eccleſiarum, vel Monaſteriorum in dictis privilegiis expreſſorum, quæ hac ſola prærogativa exemptionis paſſivæ fruuntur, ut probatur pluribus documentis, & quoad Caſale Aquaræ Diœceſis Trivicanæ definivit Sacra Congregatio Epiſcoporum, & Regularium *die. 5. Septembris 1692.*

Parem quoque inefficaciam habere diſſerit allegatam obſervantiam; quia cum Monaſterium S.Honuphrii proculdubio ſitum reperiatur intra Limites Diœceſis Caputaquenſis, & in Agro Caſalis Maſſæ dirutæ de pertinentiis Terræ Abetinæ ejuſdem Diœceſis, ut Teſtibus, aliiſque monumentis comprobatur, Epiſcopus habens juris aſſiſtentiam merito valet aſſerere illius ſubjectionem ſuæ juriſdictioni Diœceſanæ, juxta prædictas Decretales ſan.mem. Benedicti XIV. *la 76.§.Sane tom.1.*, *& la 33.§.Et ſane tom.2.*. Et in his terminis non aliter vindicare poterit Abbas illius Territorium ſeparatum, niſi *immemorabilem ſaltem conſuetudinem ſibi faventem attulerit, cum omnibus requiſitis circumſtantiis juridice probatam, eamque non limitatam ad unum aliquod actuum genus, ſed quæ omnes complectatur actus, in quibus Epiſcopalis juriſdictionis jura conſiſtunt, eoſque oſtendat a ſe pacifice, & ſine ulla Diœceſani contradictione exercitos fuiſſe*, ut cavetur in prædicta *Tuſculana §. Et ſane*; Et hujus generis negat Epiſcopus dici poſſe actus juriſdictionales ab Abbate exercitos, cum præter deputationem Confeſſariorum, quæ dedit cauſam huic liti, reliqui actus referantur ad juriſdictionem vel temporalem, vel Monaſticam. Præſertim cum dari nequeat in Caſali Maſſæ Territorium ſeparatum ſine Populo, cujus reverſionis ſpes nulla ſupereſt poſt longum annorum decurſum, ut inquit *Fagnan. in cap. extirpandæ §. Qui vero ſub num.52. de præbend.*

Pertinet nunc ad EE. VV. omnibus perpenſis definire.

An ſit ſtandum vel recedendum a deciſis in caſu &c.

Non propoſita cum reliquis.

CAS-

CASSANEN. PAROCHIALIS. Proposita fuit hæc Causa in Congregatione habita die 21. Novembris proxime præteriti, & Dubio, quod erat = *An constet de irrationabili judicio Episcopi, sive de mala relatione Examinatorum, in casu &c.* = Eminentissimi PP. responderunt = *Negative* =. Impetrata vero per Angelum Lamboglia succumbentem nova audientia, urget nunc Franciscus Grisolia Victor Causæ repropositionem, ut ab EE. VV. definiatur.

Sess. 24. cap. 18. de Ref.

An sit standum, vel recedendum a decisis, in casu &c.

PISAUREN. RESCISSIONIS CONTRACTUUM. Instrumento, quod Pisauri stipulatum est die 21. Maii 1627. P. Vincentius Ugolinus Congregationis B. Petri de Pisis, qua Procurator sui Pisaurensis Monasterii S. Bartholomæi, *stante licentia obtenta a Reverendissimo P. Generali, in fine præsentis registranda* (sunt verba Instrumenti) *ac consensu Patrum, ut dixit, Ven. Conventus*, perpetuam assumpsit obligationem sex Missarum qualibet Hebdomada celebrandarum in Suffragium Animæ Petri Cattanei, ejusque Consanguineorum, ad formam illius Testamenti, receptis *pro eleemosyna ad effectum, de quo supra*, sc.375. monetæ Urbini a Julio Cattaneo dicti Petri Filio, *cum quibus dictus Prior promisit emere annuum censum sc.30. similium: asserens, super præmissis mature inter Fratres fuisse discussum, & inventum prædicta esse utilitatis dicti Monasterii, & Conventus.*

Sess. 25. cap. 4. de Ref.

Onus prædictum, vigore rescripti Sacræ hujus Congregationis editi die 16. Martii 1647. P. Generalis Ordinis reduxit ad binas Missas in hebdomada, & unam singulis Mensibus. Sed reductionem invalidam reputans Pisaurensis Commissarius Rev. Fabricæ S. Petri, anno 1719. condemnavit, citato etiam Monasterio S. Bartholomæi, Hæredes Cattaneos ad solvendum eidem Fabricæ sc.1100. pro eleemosyna quatuor Missarum post reductionem non celebratarum qualibet hebdomada. Sententia Commissarii confirmata fuit etiam in Urbe, semper citato dicto Monasterio, & Sacra Congregatio Fabricæ novam denegavit appellationem a Monasterio, & Cattaneis bis petitam. Quare Carolus Cattaneus die 7. Maii 1722. compositionem a Tribunali Fabricæ impetravit, & solutis in eam causam scut.200. monetæ Romanæ, quæ ad censum acceperat, obtinuit cessionem illius jurium contra quascumque Personas, & Loca pia, ac Bona obligata experiendorum pro integra judicati summa sc.1100., ac pro quacumque majori quantitate eleemosynæ Missarum non celebratarum usque ad diem 15. Aprilis ejusdem anni.

Egit deinde Carolus Cattaneus contra Monasterium pro emendatione damnorum, ac pro sui absolutione in futurum ab

ab onere Missarum per Monasterium assumpto ; & cum disceptaretur de competentia Fori , R. P. D. Auditor Sanctissimi remisit Causam , *quoad prætensam absolutionem in futurum ad Sacram Congregationem Concilii , in reliquis ad Rev. Fabricam .* Susceptum itaque fuit judicium in Tribunali Fabricæ super damnis , pro quibus victor fuit Cattaneus , & Monasterium illi reddidit scut. 200. soluta in causam compositionis , quæ Cattaneus recepit , reservatis sibi juribus recuperandi expensas litis in Urbe , & in partibus factas , ac fructus Creditoribus Censuariis persolutos .

Taxatæ inde fuerunt expensæ litis in Urbe actæ in scut.97. , præter alia scut.4. pro expeditione trium mandatorum ; & cum Cattaneus urgeret illorum exequutionem , ac taxationem expensarum in partibus erogatarum , & liquidationem suprarelatorum fructuum , res transactione composita est , quæ die 18. Aprilis 1736. stipulata fuit , prævia Monachorum Capitulari deliberatione , & P. Generalis licentia. Transactionis summa hæc est,quod Monasterium pro expensis taxatis , ac pro aliis expensis in partibus expletis, necnon pro fructibus loco damnorum reficiendis , solvit Cattaneo scuta 111.,se seque obligavit in futurum ad integram satisfactionem Missarum , juxta Instrumentum anni 1627.: & Cattaneus , receptis dd. scut.111. , Monasterium absolvit pro residuo majoris summæ fructuum , & expensarum ; ita tamen , ut cessante Monasterio a celebratione Missarum , & supervenientibus ea propter molestiis Cattaneo , eidem solvenda forent alia scut.111.

Siluit aliquo tempore Monasterium ; sed postea hanc Sacram Congregationem adivit , exposita nullitate , & læsione utriusque contractus , ac peremptione fundi , seu Census empti pecuniis legatis , cujus nulla occurrit mentio in Libris Monasterii post annum 1639.Descripta fuit Causa in Folio Congregationis habitæ die 11. Januarii 1744. , sed non fuit proposita : proposita tamen fuit in sequenti Congregatione habita die 25. ejusdem mensis , tribus collecta capitibus , quæ erant I. *An PP. S. Bartholomæi Montis Imperialis Pisauri , attenta deficientia fundi , teneantur ab anno 1733. in futurum celebrare Missas pro suffragio Animæ quondam Petri Cattanei ?* & quatenus affirmative . II. *An teneantur celebrare , juxta reductionem obtentam a Sacra Congregatione , vel juxta dispositionem dicti quondam Petri Cattanei ?* & quatenus affirmative ad secundam partem . III. *An teneantur hæredes dicti quondam Petri Cattanei ad supplementum pro intranti quantitate Missarum ordinatarum a dicto quondam Petro , in casu &c* Atque illis Sacra Congregatio respondit = *Ad* I. *Affirmative , & amplius* . *Ad* II. *Negative ad primam partem , affirmative ad secundam* . *Ad* III. *Negative , & amplius* .

Nuper autem idem Monasterium , precibus SANCTISSIMO oblatis , obtinuit remissionem Causæ ad hanc Sacram Con-

gre-

gregationem, cum facultatibus necessariis, & opportunis, ad effectum principaliter cognoscendi de nullitate, & læsione eorumdem contractuum, pro illis rescindendis, vel reducendis ad æqualitatem. Auditus de more fuit Episcopus, qui retulit, hodiernos Cattaneos a se auditos objicere deficientiam Bonorum suæ Familiæ; in actis quoque Sacræ Congregationis negarunt Marianna, & Carolus Cattanei, se Hæredes esse Petri Testatoris; quare deputatus fuit Curator illius hæreditati jacenti. Isto itaque, & Procuratore Cattaneorum citatis, Causa nunc proponitur. Et disputat Monasterium, invalidam esse obligationem assumptam in Instrumento anni 1627., & in transactione anni 1736., ob defectum Beneplaciti Apostolici: & Instrumento anni 1627. objicit insuper defectum Capitularis consensus Monachorum omnino requisiti in contractibus Monasterio præjudicialibus; nullamque rationem autumat habendam esse de transactione, quùm nihil ex parte Cattanei fuerit datum, vel remissum correspective ad onus Missarum iterum a Monasterio assumptum; minusque eidem oneri congruat condonatio illiquidi crediti expensarum, & fructuum residualium.

Ponderandum tamen, nùm Beneplacitum Apostolicum necessarium in alienatione Bonorum Ecclesiæ, requiratur etiam in Ecclesiæ obligationibus, quod negat *Rota in Romana Vexilli* 17.*Martii* 1751. *§. 6. coràm Illmo Domino Figueroa*; & in obligationibus præsertim emissis pro celebratione Missarum, quarum onus etiam perpetuum a Regularibus acceptari posse de licentia sui Provincialis, seu Generalis, innuunt decreta anni 1625., relata inter Constitutiones san.mem. Urbani VIII. *Constitut.*43. §.7.: & nùm consensus Capitularis Monachorum post contractus exequutionem, & post lapsum centum triginta annorum, probatus dici possit ex enunciativa per Procuratorem emissa in eodem Instrumento anni 1627., quod contrahebat, *stante licentia obtenta a Rmo P. Generali, ac consensu PP., ut dixit, Ven. Conventus.*

Præjacto nullitatis objecto, propugnat contractuum læsionem ex eo erutam, quod ex pecuniis receptis annò 1627. emptus fuit census annùi reditus ₰ 30.monetæ Urbini, seu ₰ 20.monetæ Romanæ: & contrà pro eleemosyna assumpti perpetui oneris sex Missarum in hebdomada requirebantur saltem ₰ 31. 20. monetæ Romanæ, ad formam Dioecesanæ Synodi Episcopi Valvasorii, qui taxavit eleemosynam manualem in julio uno monetæ Urbini, & eleemosynam Missæ perpetuæ in julio uno monetæ Romanæ: eandemque summam augeri autumat in aliis ₰ 3.12. pro usu Sacrorum Utensilium, ad rationem obuli unius pro qualibet Missa, juxta quantitatem decretam ab hac Sacra Congregatione *in Auximana* 23.*Februarii* 1726.*lib.*76.*Decret.pag.*95. Sed notandum, quòd in dicto Sacræ Congregationis decre-

to

to non Hæredes, sed Cappellani percipientes eleemosynam pro Missis perpetuis statutam gravantur solvere Utensilium expensas: quodque non satis constet, an Synodus Episcopi Valvasorii præcesserit acceptationem controversi oneris Missarum secutam anno 1627.

Augeri quoque contendit læsionem ex generali decremento Censuum, qui à pluribus annis contrahi solent in Civitate Pisauri, finitimisque Regionibus ad rationem quatuor, vel quinque pro quolibet centenario, & anno; itaut ♅ 375. monetæ Urbini a Cattaneis soluta pro translatione oneris Missarum in Monasterium vix redderent annua ♅ 15. monetæ similis, seu ♅ 10. monetæ Romanæ, si modo investirentur in censibus. Et differit, in contractibus tractum successivum habentibus, & adimplementum expectantibus quolibet anno, non solum tempus contractus, sed etiam tempus futurum spectandum esse, esseque locum correctioni injustitiæ contractus tractu temporis supervenientis, illum vel rescindendo, vel reducendo ad æqualitatem, juxta theoricam *Bart. in l. inter stipulantem §. Sacrum n. 7. ff. de verb. oblig.*, quam sequuntur *Card. de Luca de Regal. disc. 73. n. 5., de Decim. disc. 3. n. 14., Card. Petra ad Constit. 1. Leon. Magn. sect. 4. num. 130. tom. 1. pag. 115., & Rot. in Recent. decis. 730. n. 8. par. 3., cor. Cerro dec. 593. n. 9., cor. Capr. dec. 392. n. 17., & cor. Kaunitz dec. 42. n. 2.*; & in terminis oneris Missarum per contractum suscepti, quod reduci debeat ad æqualitatem, si reditus pro adimplemento assignati, sine culpa Assignatarii, notabiliter diminuantur, vel pereant, itaut antiqua conventio attento tempore præsenti injusta, & læsiva efficiatur, tradunt *Monacell. formul. legal. part. 2. tit. 16. form. 10. n. 17., & tom. 4. in supplem. ad tom. 2. n. 467., & Ursaya discept. Eccl. 18. n. 25. tom. 5. part. 2.*

Reliquum est, quod EE. PP. supposita peremptione cujuscumque notitiæ Census post annum 1639., sapienti, quo pollent, judicio expendant.

An constet de læsione, itaut sit locus rescissioni Contractuum, seu potiùs reductioni ad æqualitatem, in casu &c.

Die

Die Sabbathi 13. Martii 1762. in Palatio Apostolico Quirinali erit Sacra Congregatio Concilii, in qua, præter alia, proponentur infrascripta Dubia, juxta morem ejusdem Sacræ Congregationis de jure resolvenda.

Propositæ non fuerunt in præterita Congregatione habita die 30. elapsi mensis Januarii tres Causæ, quæ sequuntur. Rogantur itaque EE. PP. Folium reassumere pro dicta Congregatione distributum, in quo earumdem Causarum species recensetur, & maturo, ut solent, consilio illas definire.

CAPUTAQUEN. JURISDICTIONIS.

An sit standum, vel recedendum a decisis, in casu &c.

Sess. 14. cap. 7., sess. 22. cap. 11., sess. 23. cap. 15., & sess. 24. cap. 9. & 13. de Reform.

In decisis in omnibus, & amplius.

CASSANEN. PAROCHIALIS.

An sit standum, vel recedendum a decisis, in casu &c.

Sess. 24. cap. 18. de Reform.

In decisis, & amplius.

PISAUREN. RESCISSIONIS CONTRACTUUM.

An constet de læsione, itaut sit locus rescissioni Contractuum, seu potius reductioni ad æqualitatem, in casu &c.

Sess. 25. cap. 4. de Reform.

Negative, & amplius.

Sess.22. cap.6., *& sess.23.cap.18 de Reform.*

BOSANEN. APPLICATIONIS LEGATI. In eadem postrema Congregatione habita die 30. Januarii fuit ab Eminentissimis Patribus dilata ad hanc diem resolutio hujus Causæ, cujus species data est in Folio Congregationis habitæ die 16. ejusdem mensis. Suum libellum nunc exhibet Hæres; & disputat, Legatum ab Ignatio Quesina Autore suo relictum Patribus Observantibus S. Francisci, *se volessero venire a fondare un loro Convento in questa sudetta Città*, aut in illorum defectum Monialibus Cappuccinis, *se volessero fare la loro fondazione in questa sudetta Città*, nequaquam præstandum esse Legatariis, ob defectum conditionis, minusque commutandum esse in alios usus pios, quia Legatum etiam ad pias causas relictum sub conditione suspensiva caducum fit, & Hæredi accrescit, si conditio non adimpleatur, juxta sententiam *Abbat. consil.27. per totum lib.1., & Camarel. de Legat. lib.7. quæst.8. num.2.*

Et licet contraria sententia recepta sit in conditione mixta, seu potestativa simul, & casuali, ut Legatum debeatur, quoties Legatarius paratus est conditionem adimplere, sed ab alio impeditur, ad tradita per *Fusar. de Substit.quæst.434. num.23.*; Nihilominus contendit Hæres, nihil prodesse Observantibus jactatam voluntatem ædificandi Conventum in Civitate Bosæ, & impedimentum ab aliis præstitum, quia Testator ademit ipsis Legatum etiam in casu impotentiæ, substituendo Moniales Cappuccinas, *nel caso, che detti Osservanti non venissero a fondare, o non facessero per qualche impedimento detta fondazione*, & ideò expressa Testatoris voluntas prævalere debet juris dispositioni. Præsertim quia Legatum controversum annexam habet causam finalem relevandi Observantes, aut Moniales ab onere expensarum in casu fundationis faciendæ in Civitate Bosæ, qua causa cessante sive ex facto Legatarii, sive ex impedimento alieno, irritum fit Legatum, ut firmat *Rota in decis.1309. num.6. & seq. coram Molin.*

Denique putat non obstare spontaneam hujus Legati oblationem factam Patribus Carmelitis, ut adimpleretur voluntas Testatoris; quia sicuti oblatio facta est in opinione, quod Legatum foret quoquo modo adimplendum sive in causam a Testatore contemplatam, sive in aliud opus pium, idcircò tamquam erronea non obligat ad observantiam, licet sit error juris, qui semper excusat, ubi agitur de damno vitando, *Leg.Juris ignorantia 7. Leg.Error 8. ff. de jur. & fact. ignor., & Gloss. in Can. Turbatur §.Notandum verb.Non omnis caus.1. quæst.4.* Sed Promotor Fiscalis in Responsione distributa in præterita propositione, prævidens hoc objectum, excipiebat, Hæredis oblationem erroneam dicendam non esse, sed potiùs uniformem tacitæ voluntati Testatoris, de qua Hæres præsumitur informatus: atque insuper hoc speciale receptum esse in Legatis ad pias cau-

causas relictis, ut erroneè soluti non repetantur, §. *fin. instit.de oblig., quæ ex quasi contr. nascantur*, & tradit *Ventrigl. in Prax. annot.*28. *§*.2. *num.*39. *tom.*2.

Erit itaque definiendum ab EE. VV.

An Legatum pium relictum a quondam Ignatio Quesina sit applicandum fundationi Conventus Fratrum Minorum de Observantia S. Francisci, seu Fabricæ Ecclesiæ Fratrum Carmelitarum, vel potius erectioni Seminarii in Civitate Bosæ ad formam Sacri Concilii Tridentini, & in qua summa, in casu &c.

Affirmative ad primam partem, ad formam Testamenti: Et ad mentem.

CIVITATIS CASTELLI TRANSLATIONIS. Ecclesia Parochialis Sancti Blasii, quæ in Agro Civitatis Castelli sita est, & unita cum altera Parochia Rurali S. Faustini, adeò indecens formà, adeò difficilis accessu enunciata fuit in precibus Joannis Baptistæ Fabri hodierni utriusque Parochiæ Rectoris, ut Sacra hæc Congregatio die 23. Augusti 1755. permiserit illius Parochialitatem transferri *arbitrio Episcopi* in aliam Ecclesiam a Marchione Nicolao Galeotti ædificatam in vertice *Montis Valentini* intra fines earundem Parochiarum, iterumque die 15. Aprilis 1758. rescripserit *Episcopo, qui procedat ad ulteriora, juxta rescriptum anni* 1755. Conquestus autem Populus antiquæ Parochialis S. Blasii de translatione sine causa, & in ipsius præjudicium decreta, recessum a Decisis postulavit in Congregatione habita die 12. Januarii 1760.: sed Causa proposita non fuit; proposita tamen fuit in Congregatione habita die 9. Februarii ejusdem anni: & Eminentissimi Patres, suspensa propositi Dubii resolutione, responderunt = *Dilata: & scribatur Episcopo, juxta instructionem* =. Datæ igitur fuerunt Literæ ad Episcopum cum instructione, ut referret super libertate, & capacitate novæ Ecclesiæ Montis Valentini, super asperitate viarum antiquæ Parochialis S. Blasii, ejusque distantia a nova Ecclesia prædicta, & super propinquioritate Populi relative ad alterutram.

Sess.21.cap.7.de Reform.

Paruit Episcopus jussis Sacræ Congregationis; & libertatem novæ Ecclesiæ retulit probari ex Instrumento in actis Curiæ Episcopalis asservato, quo Marchio Nicolaus Galeotti die 14. Novembris 1755. donavit *Ecclesiæ Parochiali, & Prioratui S. Faustini* præfatam Ecclesiam Montis Valentini a se constructam, cum Altari, & Icone Beatæ Mariæ Virginis de Vita, Candelabris, Cruce, & Tabernaculo, Sepulcro, & Campanili: *ad hoc ut in ea Parochus diebus Dominicis alternative, prout de stylo, & tenentur Parochi Balneoli, celebret, cæteraque omnia Parochialia exerceat, ita ut ista nova Ecclesia habeatur pro ipsa met Sancti Blasii demolienda &c. Reservato tamen jure dumtaxat retinendi penes se, & suos Hære-*

redes, & Descendentes in infinitum unam Clavem Januæ dictæ Ecclesiæ ad orandum in ea tempore permanentiæ in dicto loco. = Quod vero attinet ad reliqua instructionis capita, multa recenset Episcopus, *quæ omnia*, inquit, *tum ex Peritorum distincta, fidelique relatione, tum ex Mappæ Ichnographicæ intuitu penitus innotescunt*.

Porrò Stephanus Illuminati Geometra Civitatis Castelli, qui jussu Episcopi accessit cum Fabro Murario ad controversiæ locum, Mappam Ichnographicam elevavit, retulitque, Ecclesiam Montis Valentini pedes habere longitudinis 23., latitudinis 20., cum Porticu oblonga pedes 10., lata 19.: factoque experimento, eam capere 240. Personas genuflexas, numerum scilicet majorem integro Populo utriusque Parochiæ, qui constat 231. Animabus. Narrat quoque Peritus, Ecclesiam S. Faustini distare ab antiqua Parochiali S. Blasii tria milliaria cum alterius tertia parte, & milliaria duo ab Ecclesia Montis Valentini: ab ista verò ad præfatam antiquam Parochialem S. Blasii distantiam intercedere unius milliarii cum alterius duabus tertiis partibus: Viamque a radicibus Montis usque ad dictam Parochialem S. Blasii per milliare cum dimidio obrutam esse, præruptam, & fere inaccessibilem, lataque Fovea intercisam pluviarum tempore impervia.

Sed circa Familiarum propinquioritatem alterutri Ecclesiæ, discrepat Episcopus a relatione Periti. Asserit enim Episcopus, Ecclesiam Montis Valentini commodiorem esse utrique Populo S. Faustini, & S. Blasii, *paucis exceptis Familiis, quibus facile sit, si quando Celebrans desit in Ecclesia veteri S. Blasii. se se ad audiendum Sacrum diebus festis conferre ad Ecclesiam vulgo dictam* delle Carpine, *seu ad aliam Ecclesiam S. Clementis vulgo* di Nogna, *quò minus asperum, longeque brevius, & expeditius patet iter*; & ex novemdecim Familiis Plebem antiquæ Parochialis S. Blasii constituentibus, quinque dumtaxat huic propinquiores enunciat animabus vigintiseptem conflatas: reliquas vero quatuordecim Familias numerum octoginta septem animarum attingentes magis hærere supponit Ecclesiæ Montis Valentini. At Peritus ex iisdem novemdecim Familiis, septem trans Flumen existentes ablegat ad Ecclesiam Parochialem *delle Carpine*, tres autem cis Flumen Parocho S. Clementis *di Nogna* commendat, itaut novem Familias relinquat curæ antiqui Parochi, neque has propinquiores affirmat uni magis, quàm alteri Ecclesiæ.

Demum laudat Peritus elegantiam novæ Ecclesiæ Montis Valentini, contemnitque indecentem formam, & statum fatiscentem Ecclesiæ, & Domus Parochialis S. Blasii: & pro illa reparanda sumptus requiri judicat centum scutorum, & ultra. Præfatam Geometræ relationem confirmat quoque Faber Murarius, qui cum eo accessit ad locum controversiæ; & decentiorem esse Ecclesiam Montis Valentini pro asser-

asservando Augustissimo Sacramento testantur etiam tres Viri Sacerdotes. Hinc autumat Parochus, verificatas fuisse causas jam secutæ translationis, tum vigore Sacri Concilii Tridentini *sess.21. cap.7. de Reformat.*, ob indecentem formam, & fatiscentem statum antiquæ Parochialis S. Blasii, cujus reparationi occurrere nequeunt miserrimi Parochiani: tum vigore *Can. Ecclesias 16. quæst.7., ibiq. Gloss., & Lapus allegat.19. num.1.*, ratione asperitatis viæ, & incommodi accessus ad prædictam antiquam Parochialem S. Blasii relative ad majorem partem Populi: ac demum ratione majoris decentiæ, & commoditatis novæ Ecclesiæ Montis Valentini, juxta tradita per *Rebuff. in prax.benefic. lib.1. tit. de translat. Episc. num.7.*

Contrà verò Populus antiquæ Parochiæ S. Blasii, coactis comitiis, in quibus sexdecim Patres familias intervenerunt, deliberavit obsistere Parochi conatibus, suumque præjudicium ostendere; ejusque nomine profertur alterius Architecti Mappa, & Peritia ad probandam tum proximioritatem, ac soliditatem, perfectumque statum parietum, & tecti Ecclesiæ S. Blasii, tum nimiam angustiam Ecclesiæ Montis Valentini, & asperitatem viæ, ac difficultatem ascensus ad verticem Montis, ab altero etiam Perito Geometra per Episcopum electo comprobatam, & in præmissorum confirmationem non desunt plures, qui exhibentur Testes. Et propterea ex his inferunt, substineri haud posse translationem ratione assertæ ruinæ, & indecentiæ Ecclesiæ, quam cæteroquin Peritus Populi S. Blasii intrinsecus non recognovit; cùm præsertim Episcopus numquam compulerit eumdem Populum ad illam reaptandam, ut præmittendum fuisset ante translationem vigore Concilii *in dicto cap. 7. sess. 21.*: minusque ratione incommodi accessus, quod verificatur quoad Parochianos S. Faustini, non autèm quoad ipsos, qui ab ipso Episcopo ablegantur ad alienas Parochias, licet potius monendi fuissent accedere ad suam Parochialem, juxta censuram Sacri Concilii Tridentini *sess.22. decret. de obser. & evit. in celebrat. Miss.*. Atque subditur, deferendum non esse relationi Episcopi, qui ad locum controversiæ non accessit, sed Periti extrajudicialis fidem sequutus est.

Placeat itaque Emis Patribus reassumere hujus Causæ Folium distributum pro Congregatione habita die 12. Januarii 1760., & sapienti, quo pollent, judicio definire

An substineatur translatio, itaut sit standum, vel recedendum a decisis, in casu &c.

Prævio recessu a decisis, translationem non substineri: Et Episcopus provideat restaurationi Ecclesiæ S. Blasii, prout de jure, & contra quos de jure.

Sess.21.cap.7.de Reform.

FIRMANA ÆDICULÆ. Data fuit species hujus Causæ in Folio Congregationis habitæ die 8. Augusti superioris anni; sed concessa Viciniæ Habitatoribus dilatione, iterum descripta fuit in Folio Congregationis habitæ die 12. Decembris proxime præteriti; & Dubio, quod erat = *An liceat PP. Conventualibus Firmi claudere, & in alios usus convertere Ædiculam S. Antonii Abbatis: atque onera Missarum sint transferenda ad Altare eidem Sancto dicatum, & existens in eorum Ecclesia Majori ejusdem Civitatis, in casu &c.* =, Eminentissimi Patres responderunt = *Affirmative, cum onere augendi Missas, juxta votum Vicarii* =. Impetrata verò nova audientia, quadraginta Civium nomine, qui hujus agendæ litis mandatum dederunt, petitur recessum a Decisis; cùm Loca Sacra, & Religiosa non sint in profanos usus convertenda, sine gravi, & urgenti causa, *can. quæ semel 19. quæst.3., cap. ad hæc 4. de Relig.Domib., ibique glos.verb.Mundanis*.

Et licet Ecclesias vetustate collapsas profanari decernat Sacrum Concilium Tridentinum *in sess.21. cap.7. de Reformat.*, si neque ipsarum, earumque Beneficiorum reditibus, neque Patroni, vel Populi sumptu reparari possint: idque procedat etiam quoad Ecclesias indecoras, si præ nimia omnium, quibus onus imminet, egestate nequeant ad decentiam restitui, ut firmat *Card.de Luca ad Concil. disc.17. num.primo*; attamen contenditur, subsidiario, & extremo profanationis remedio locum non esse quoad Ædiculam S. Antonii Abbatis, ratione assertæ indecentiæ; quia pro decore illi restituendo non desunt opes Communitatis Firmi, & vires Patrum Conventualium, sub quorum cura Ædiculam Sancti Antonii Abbatis Archiepiscopus enunciat existere in Visitatione anni 1753.; immo suppetunt vires ipsius etiam Ædiculæ, quæ proprium asseritur habere peculiare Patrimonium, ultra dotem pii relicti Angarii Angari, pro quò juxta assertam reductionem obtentam anno 1723. celebrantur tres Missæ in hebdomada, quarum celebratio foret etiam ad tempus intermittenda, ut reditus erogentur in reparationem Ecclesiæ, ad firmata per *Amostaz. de Causis piis lib.1.cap.14.num.36., & lib.2.cap.12. num.35. & 36., & Episc. Brasch. de libert.Eccl.tom.3.cap.24.num.20. & 26.*

His enim mediis, differitur, facile occurri posse decori Ædiculæ, in cujus ampliatione, & ornatu vix opus est impensa scutorum 70. pro cementis, & Fabrorum Murariorum mercede, juxta exhibitam Peritiam. Et quatenus ea non sufficere videantur Patribus Conventualibus, onus dictæ reparationis, & ornatus libenter suscipient quinque Cives, ut in emissa sponsione, dummodo eis tribuatur Patronatus Ecclesiæ cum reditibus, & oneribus suis, quod potiùs indulgendum arbitrantur, quàm permittendam profanationem, cùm deceat Ecclesias conservare, & collapsas restau-

ra-

rare, juxta præmissam Concilii censuram *in cap.7. sess.21.*

Præsertim cùm indecorus Ædiculæ status solum procedat, ut asserunt Recurrentes, ex culpa ipsorum Conventualium, qui novissimis temporibus superiorem Ædiculæ partem aptarunt ad usum Cubiculi pro Laicis Inquilinis, & exteriorem situm locare consueverunt Hebræis tempore Nundinarum, quique numquam paruerunt Visitationis decretis, quibus Firmanus Antistes mandavit anno 1726. aperiri Fenestram supra Januam ejusdem Ædiculæ ad lumen excipiendum, & anno 1753. præcepit, *Parietes in universum dealbari, & Pavimentum denuo confici, Fornicem reaptari, in Janua apponi bussulam, & Parietem exteriorem in universum restaurari*. Quare defendit ratione indecentiæ ex neglecta Decretorum executione procedentis permittendam non esse Conventualibus profanationem Ædiculæ, ne compendium assequantur ex propria culpa. Minusque autumant, profanationi favere propinquitatem Tabernarum; cùm in illis haud exerceantur sordidæ, aut obstrepentes artes, quæ solum prope Ecclesias prohibentur; potiusque ea de causa denegandam esse profanationem, ne Artifices in proximis Tabernis degentes priventur commodo audiendi Sacrum in propinqua Ædicula.

Conventuales autem inhærentes causis in utroque præcedenti Folio expositis, addunt, litem hanc foveri non a Populi devotione, sed ab unius Familiæ emulatione: & plures ex quadraginta Civibus in mandato Procuræ subscrsptis non habitare in Viciniis Ædiculæ: & ex Viciniæ Habitatoribus perpaucos Sacris interesse in controversa Ædicula, itaut aliquando desideretur, qui Missæ inserviat, cùm proximæ sint aliæ Ecclesiæ, ad quas pii Fideles confluunt libentius, ut Testes asseverant.

Definiendum idcirco erit ab EE.VV.

An sit standum, vel recedendum a Decisis, in casu &c.

Non proposita, cum reliquis.

ANCONITANA BENEPLACITI. Veterem Conventus Ecclesiam temporum injuria collabentem Anconitana Ordinis Prædicatorum Familia demoliri statuit in Conventuali Capitulo habito die 26. Maii 1759., novamque a fundamentis construere, juxta delineationem faciendam a Carolo Marchionni Architecto, & approbandam a P. M. Generali Ordinis. Precibus inde Oblatis Sacræ Congregationi Episcoporum, & Regularium, postulavit, ut sibi facultas indulgeretur fænore accipiendi decem millia scutorum pro exequenda Capitulari deliberatione *di costruire la nuova Chiesa*

Sess. 21. cap.7. & sess. 25. cap. 11. de Ref.

Chiesa, secondo il disegno da approvarsi dallo stesso loro P. Generale, cùm opus inceptum, *pel di cui materiale dovranno spendersi sopra venticinque mila scudi*, nequiret Conventus totum perficere suis sumptibus brevi annorum curriculo. Annuit petitis Sacra Congregatio Episcoporum, & Regularium die 20. Julii ejusdem anni, onere injuncto, deponendi quot annis post expletam fabricam scut.600. pro redemptione censuum contrahendorum, & specialiter ad hunc effectum assignandi sufficientes alicujus fundi reditus. Assignato igitur fundo, collectàque ex impositis censibus pecunia, manus demolitioni admotæ sunt; prodiitque tandem Architecti Marchionis delineatio non minori repensa præmio sc. tercentum.

Operis elegantia, quam exhibebat Architecti Marchionnis delineatio, digna visa est Priori Conventus aliqua Anconitanæ Civitatis retributione. Ab ea igitur postulavit suo, suorumque Religiosorum nomine, ut Conventui cederentur quædam Domus, cum Taberna, & receptacula Aquarum nuncupata *li Vasconi* ad Communitatem spectantia; sed rejecta semel, iterumque petitione hac in Communitatis Consilio, preces Religiosorum nomine oblatæ fuerunt Sacræ Congregationi Boni Regiminis, quæ die 28. Februarii 1761. rescripsit = *Facta per Patres Sancti Dominici obligatione de elevando ædificio, juxta Mappam Periti Marchionni, ac de manutenendo propriis expensis Platea ante Ecclesiam, & de via prosternenda usque ad Mœnia, eaque similiter manutenenda, Communitatem esse cogendam ad venditionem Domus, & Apothecæ, juxta æstimationem per Peritos faciendam; Et quoad cessionem situs, vulgo Vasconi, ad Eminentissimum Præfectum ad mentem. Mens est, quod per eosdem PP. S. Dominici solvantur Communitati sc.600. pro cessione situs ut supra nuncupati li Vasconi: nec non etiam fiat obligatio de conficiendo canali usque ad aliud canale jam constructum a Communitate, ad effectum ferendi aquam ad Fontes nuncupatos di S. Nicola, e de i Leoni.*

Editum rescriptum approbavit, acceptavitque unanimi suffragantium voto Capitulum Conventuale Anconitanum die 16. Aprilis superioris anni; Sed ab illo reclamarunt Cives jura Communitatis tuentes, iterumque adiverunt Sacram Congregationem Boni Regiminis, quæ die 30. sequentis mensis Maii responsum dedit = *In decisis, & ad mentem. Mens est, quod per Patrem Vicarium Generalem fiat obligatio in forma juris valida de servandis omnibus conditionibus positis in rescripto diei 28. Februarii currentis anni: & quoad situm de i Vasconi, ad D. Secretarium: & amplius* =. Electis deinde Peritis, situs prædictus *de i Vasconi* æstimatus fuit in sc.1208.08.; & die 4. Julii Sacra illa Congregatio, datis Literis ad Gubernatorem Anconæ, ea præcepit, quæ agenda forent vigore utriusque editi rescripti: & circa quantitatem pretii, exequi jussit mox enunciatam Peritiam, ac alte-

alteram præcedenter confectam quoad Domum, & Tabernam æstimatas sc.1588. 91. 1.

Reliquum erat, ut Beneplacitum Apostolicum impetraretur pro obligatione per Religiosos, & P. Vicarium Generalem Ordinis emittenda in forma juris valida. Cives itaque, oblatis SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO precibus, quæ ad hanc Sacram Congregationem remissæ sunt, supplicarunt, ne Beneplacitum concederetur, quod cessurum foret in præjudicium Conventus, & Civitatis, ac in detrimentum Divini Cultus. Et post auditum de more Episcopum, Causa nunc proponitur quatuor collecta Capitibus. Differunt autem Patres Dominicani, novam Ecclesiam construere, post veteris demolitionem, opus necessarium esse, & omni jure permissum, ut post Concilium Tridentinum *in sess. 21. cap. 7. de Ref.* tradunt *Piton. de contr. Patron. alleg. 12. num. 10. & 16.*, *& Rota decis. 1037. num. fin. coram Molin.*, specialemque ad eam construendam ipsos obtinuisse facultatem a Sacra Congregatione Episcoporum, & Regularium, quæ ad hunc effectum licentiam impertita est fænore accipiendi scuta decem mille; reliqua vero ædificia, seu Domos juxta delineationem Architecti Marchionnis ædificandas, subdunt, evidentem utilitatem allaturas esse Conventui, ob annuas retrahendas pentiones, quæ in Civitate Anconæ plurimi penduntur; Et ideo contendunt, indulgendum esse Beneplacitum Apostolicum pro valida emittenda obligatione perficiendi opus, quod utile, & necessarium est.

Nec putant utilitatem Ecclesiæ imminui aut ex immani summa scutorum octoginta millium, quæ jactatur necessaria ad opus perficiendum, aut ex oneribus a Sacra Congregatione Boni Regiminis superadjunctis sternendi, ac curandi suis sumptibus Plateam ante Fores novæ Ecclesiæ, & viam lateralem, atque producendi aquæductum usque ad alium constructum a Communitate. Asserunt namque, vires non deesse Conventui pro integro opere perficiendo; quia licet ejus Patrimonium non excedat scuta sexaginta quatuor mille, habet tamen annuos reditus fere sc. 4000., quorum tres partes supersunt ordinariæ manutentioni Familiæ, itaut æs alienum hac occasione forsan contrahendum facile dimitti possit ex annuis reditibus exuberantibus; Addunt prætere, pro nova Ecclesia construenda requiri solum expensas scutorum triginta millium, juxta Architecti Marchionnis juratam declarationem, illisque haud impares esse vires Conventus, cujus damnum proinde verendum non est ob alia excogitata ædificia, quæ commodiori tempore perfici poterunt, cùm facultates suppetent: quod agnovisse ferunt etiam Patres Conventualis Capituli, qui post datas ad Patrem Generalem Literas seductione suspectas pro reprobatione delineationis Marchionni uti præjudiciali Conventui, re-

rescriptum Sacræ Congregationis Boni Regiminis ejusdem delineationis exequutionem prescribens unanimi voto acceptarunt.

Quoad onus vero sternendi, curandique suis sumptibus Viam, & Plateam superadditum a Sac. Congregatione Boni Regiminis, id inquiunt vel modicos requirere sumptus, vel necessarium esse ad ornatum, & usum novæ Ecclesiæ, quæ & Plateam ante fores habere debet, & viam lateralem, ut luminibus potiatur, & consuetæ Processiones duci valeant. Atque autumant, damnum Communitatis vel nullum adesse, quia receptacula aquarum nulli usui inserviunt, justoque pretio venundantur Domus, & Taberna; vel damnum hujusmodi, si quod est, ad rem non pertinere, quia super eodem damno Causa acta est in Congregatione Boni Regiminis, solumque nunc inquiritur de necessitate, & utilitate Ecclesiæ pro concessione Apostolici Beneplaciti ad firmandam obligationem a Religiosis, & Vicario Generali Ordinis emittendam. Et Beneplacitum arbitrantur ita concedendum esse, ut obligatio Vicarii Generalis, juxta Ordinis Constitutiones, solum afficiat Conventum Anconitanum, de cujus negotio agitur, non autem integrum Ordinem, aut Provinciam,

Cives contra excipiunt, obligationem Vicarii Generalis, pro qua valide emittenda Beneplacitum exposcitur, totum Ordinem afficere debere ex mente Sacræ Congregationis Boni Regiminis, ejusque, ac Religiosorum obligationem referendam esse non ad solius Ecclesiæ constructionem, sed ad perficiendum integrum opus, juxta delineationem Architecti Marchionni; cùm Sacra Congregatio Boni Regiminis Communitatem adegerit invitam vendere Dominicanis rem suam, *avendo in considerazione il rimarchevole ornato, che è per risultare a cotesta Città per detta Fabrica, e suoi annessi da eseguirsi con grave spesa del loro Convento*, ut legitur in Epistola ejusdem Sacræ Congregationis scripta die 28. Februarii 1761., sive *avendo in vista il maggiore ornamento della Città, e l'accrescimento delle Abitazioni*, ut declaratur in altera illius Epistola diei 4. Julii ejusdem anni, in qua singillatim recensentur conditiones coactæ venditionis faciendæ, ad formam præcedentium Rescriptorum, nimirum = *Che il Vicario Generale di detta Religione Domenicana si obblighi di adempire tutte le condizioni apposte al devisato Rescritto de i 28. Febraro: cioè di ampliare la Piazza, e di aprire una strada sino alle Mura di cotesta Città, a tenore del Disegno esibito dall'Architetto Marchionni, e questa selciare, e mantenere in perpetuum &c.: di situare, ed elevare la nuova Chiesa in tutto uniforme a detto Disegno del mentovato Architetto, copia del qual Disegno dovrà inserirsi nell'Istromento: e finalmente li medesimi Religiosi si dovranno obbligare di fare a loro spese un Canale, che porti l'acque &c.* =

In

In his ergo terminis disputant, Beneplacitum petitum pro emittenda obligatione adimplendi conditiones præscriptas a Sacra Congregatione Boni Regiminis, indulgendum non esse, ratione evidentis præjudicii ex eadem obligatione resultantis tum integro Ordini, cujus nihil interesse debet magnificum opus construere in Civitate Anconæ, tum Conventui Anconitano, cujus vires haud ferre possunt immanes sumptus scutorum octoginta millium necessarios ad opus perficiendum, ut Religiosi ipsi agnoverunt nedum in Epistola scripta ad Patrem Generalem, quæ asseritur seductionibus extorta, sed in pleno Capitulo Conventuali habito die 23. Septembris 1760., in quo, præsente ipso hodierno Priore, *Patres unanimiter asseruerunt, delineationem exhibitam a laudato Architecto nullatenus amplectendam esse, tum quia Peritorum judicio octoginta, & amplius millia scutorum postularet, quod est manifestè supra vires Conventus, & contra intentionem Patrum, qui in Ecclesiæ ædificatione ad triginta circiter scutorum millia dumtaxat se extendere cupiebant, & cupiunt, prout etiam eidem Architecto ante delineationem exposuerunt: tum quia in delineatione exhibita multa reperiuntur, quæ a Patribus minime probari possunt, nec debent; multaque desunt, quæ ab eisdem pro Ecclesiæ commodo meritò expostulantur &c.. Hinc absolutè statuerunt, mittendum esse Romam Delegatum coram Reverendissimo P. Vicario Generali Ordinis, ut totum negocium eidem exponat, ac Consilii nomine obtineat facultatem rescindendi contractum initum cum laudato Architecto &c.; nam aliàs grave, & irreparabile damnum Conventui immineret* =

Et hujus Capitularis deliberationis fidem haud minui, arbitrantur Cives, ab altera posteriori capta die 16. Aprilis 1761, pro acceptatione Rescripti Sacræ Congregationis Boni Regiminis; quia suspicione non caret hæc posterior deliberatio, cum in ea legatur suffragium latum a P. Zamberroni Inquisitore, qui cæteroquin absens erat a Civitate Anconæ, juxta exhibitas Testium depositiones: & quia induci forsan potuerunt Religiosi ad Rescriptum acceptandum, falsa decepti opinione, quod ipsis recedere liceret a prima delineatione, pro forma de cætero exequenda ad tramites Rescriptorum Sacræ Congregationis Boni Regiminis, quùm Episcopo Anconitano asseruerint, *nova verbali instructa conventione inter ipsos, & Peritum Marchionni, Mappam reformatam concorditer fuisse, & summam pro ædificio complendo moderatam in scut. 35. millibus tantum, pro nudo Fabricæ opere, & Architecti Impresarii stipendio*: ut legitur in Episcopi relatione.

Immo ex hac conquisita reductione defendunt Cives, clarius probari inutilitatem integri operis perficiendi ad formam primæ delineationis: & ideò a Patribus consulendum esse necessitati reædificationis Ecclesiæ pro modo facultatum Conventus: nec Beneplacitum Apostolicum es-

se indulgendum pro suscipienda obligatione absolvendi opus inutile, & præjudiciale: minusque opportunè postulatum videri idem Beneplacitum pro exequenda secunda verbali conventione, ad quam minime referuntur Rescripta Sacræ Congregationis Boni Regiminis, & Dubium, de quo disceptatur. Et opinantur inutiliter extolli annuos reditus Conventus; quia nec satis exploratum est, quantum superiit Religiosorum manutentioni: nec reditus exuberantes cumulari poterunt, si Census, qui annuos fructus pariunt, contrahantur pro opere perficiendo.

Præter Conventus præjudicium allegant Cives indecentiam profanationis situs duplicis Ecclesiæ, quam involveret obligatio Vicarii Generalis Ordinis, & Religiosorum. Nam Peritus Marchionni in situ antiquæ Ecclesiæ Conventus delineat Domos locatitias, & viam, quæ sternenda est inter easdem Domos, & novam Ecclesiam, proponitque in Plateam redigi alteram Ecclesiam Parochialem Beatæ Mariæ Virginis Incoronatæ, idque expresse requirit Sacra Congregatio Boni Regiminis in præscripta obligatione *di ampliare la Piazza, e di aprire una strada &c. di situare, di elevare la nuova Chiesa in tutto uniforme a detto Disegno*; quocirca inferunt, eo minus indulgendum esse Beneplacitum Apostolicum directum ad indecoram profanationem duplicis Ecclesiæ, quæ a Sacris Canonibus vetita est, ut in *canon.* 4. *caus.* 19. *quæst.* 3., inspecta potissimum prærogativa Parochialitatis, qua decoratur illarum altera S. Mariæ Incoronatæ.

Maxime vero, quia eadem Ecclesia Sanctæ Mariæ Incoronatæ asseritur de Jurepatronatus Communitatis. Nam ipsa anno 1470. Hospitale construxit prope Ecclesiam Sancti Thomæ, ibique ex piis Fidelium eleemosynis Oratorium erexit in honorem Beatæ Mariæ Virginis Incoronatæ, juxta testimonium Lazzari de Bernabei coævi Historici, aliorumque Scriptorum: & anno 1472. san.mem. Sixtus IV. hujus Oratorii, & Hospitalis patronatum Communitati reservavit, cum facultate in eo ponendi, & removendi ad libitum Rectores,& Cappellanos, qua facultate utendo Communitas anno 1498., adprobante Episcopo, concessit Patribus Dominicanis Observantibus Congr. Lombardiæ Ecclesiam prædictam Sancti Thomæ, & annexum Oratorium Beatæ Mariæ Virginis Incoronatæ,ac Ædes adjacentes, cum suis pertinentiis, sub conditione tamen, ut legitur in Instrumento concessionis, quod *regulari observantia deficiente, dictorum Locorum, seu Ecclesiarum jus eligendi ad præfatos Patronos, sive ad præfatam Communitatem intelligatur spectare, & pertinere*: aliosque patronales actus exercuit usque ad annum 1559.: & etiam nunc supra januam Ecclesiæ asservatur marmorea inscriptio = *Deiparæ Coronatæ Virgini dicatum. Ordinis Prædicatorum Coronæ. Piis An-*

co-

-conitanorum sumptibus Templum hoc ornatur. Anno Salutis MDCL.

Exinde namque colligunt Cives, probatum videri Juspatronatùs Communitatis quoad Ecclesiam hodie dicatam in memoriam Beatæ Mariæ Virginis Coronatæ, cujus Oratorium cum antiqua proxima Ecclesia Sancti Thomæ concessum fuit Patribus Dominicanis sub expressa reservatione Jurispatronatus, & propterea eamdem Ecclesiam, invita Communitate, demoliri non posse, ut tradunt *Piton.de contr.* Patr. *alleg.*43.*num.*7., *& Rota in Recent.dec.*220. *num.*42.*par.*17., *& decis.*149.*num.*12.*part.*18.*tom.*1.

Huic tamen Patronatus exceptioni respondent PP. Dominicani, vel satis probatum non esse Juspatronatus ex recensitis monumentis, vel amissum illud fuisse per non usum plurium seculorum; præsertim quia Ecclesia hodie dicata in honorem Beatæ Mariæ Virginis Incoronatæ eadem videtur esse ac antiqua Ecclesia S. Thomæ, non autem Oratorium Sanctæ Mariæ Incoronatæ olim cum eadem Sancti Thomæ Ecclesia concorporatum (quod cæteroquin supposito Communitatis Patronatu quoad utramque Ecclesiam nil videretur officere) & quia libertas ejusdem Ecclesiæ evincitur ex pluribus enunciativis innuentibus illius pertinentiam ad Conventum, quæ leguntur in Instrumento Concessionis situs factæ Sodalitio Sanctissimi Rosarii anno 1578., in literis san.mem. Gregorii XIII. editis eodem anno pro ejusdem Concessionis approbatione, in aliis Literis san.me. Benedicti XIII. datis anno 1726. pro suppressione Sodalitii prædicti, & in decreto anno 1727. edito a san. mem. Benedicto XIV. tunc Episcopo Anconitano pro translatione Parochiæ Sancti Ægidii ad prædictam Ecclesiam Beatæ Mariæ Incoronatæ. Nec sibi grave esse subdunt Ecclesiæ demolitioni parcere, ubi Civitati, in cujus gratiam, & ornatum meditabatur expleri, comperiatur invisa.

Dignabuntur itaque EE. VV. definire

I. *An, & quomodo sit indulgendum Beneplacitum Apostolicum pro valida emittenda obligatione adimplendi conditiones præscriptas a Sacra Congregatione Boni Regiminis?*

II. *An constet de Jurepatronatus favore Civitatis Anconæ super Ecclesia S. Mariæ dell'Incoronata?*

III. *An constet de identitate Ecclesiæ, de qua agitur, sitæ in Platea Magna, cum alia, ut supra, nuncupata dell' Incoronata?*

IV. *An liceat RR. PP. S. Dominici Anconæ demolire præfatam Ecclesiam, in casu &c.*

Sess.24. cap.12. de Reform.

HYERACEN. DISPENSATIONIS. Paulus Nanni Decanus Ecclesiæ Cathedralis Hyeracensis, precibus oblatis huic Sacræ Congregationi, postulavit, ut ratione senectutis, & malæ valetudinis dispensaretur a servitio Chori, & Ecclesiæ, atque ab onere residentiæ. Auditus de more Episcopus, retulit, Oratorem in Oppido Roccellæ illius Diœcesis natum die 20. Martii 1687., præ humorum, quibus abundat, acrimonia, juxta trium Physicorum sibi exhibitum testimonium, in gravem incidisse hypochondriacam affectionem, & non infrequenti vomitu, ac tussicula, nec non mordaci herpete instar lepræ in capite, brachiis, & cruribus correptum, vigiliis quoque, vertigine, & artuum debilitatione gravari: eidemque infensum esse rigidum, ac salibus refertum aerem Hyeraci. Et Capitulum ab Episcopo interpellatum testatur, petitæ dispensationis exemplum deesse in Ecclesia Hyeracensi; sed illi nihilominus assentitur, ratione servitii præstiti ab Oratore, ejusque adversæ valetudinis, dummodo, servatis Ecclesiæ consuetudinibus, illi non tribuantur in absentia distributiones, aliaque emolumenta solis præsentibus debita.

Sed Episcopus neque eorumdem Physicorum judicio, uti pluribus exceptionibus obnoxio, neque Capituli sententiæ adhærens, denegandum censuit absolutæ vacationis, & perpetuæ absentiæ indultum, ratione aut servitii, aut adversæ valetudinis. Nam ratione servitii, nisi illud sit quadragenarium, & continuum, ac laudabile, minime concedi solet absoluta dispensatio a residentia, sive indultum Jubilationis ejusdem servitii contemplatione indulgeri consuetum, juxta regulam servatam a Sacra Congregatione, præsertim *in Constantien. Jubilationis* 4. *Maii* 1737. *lib.*87.*decret. pag.*146.; eamque non mereri Oratorem, putabat, cum in ipsis precibus Sacræ Congregationi oblatis narraverit, Ecclesiæ deservisse solis triginta octo annis, qui minime sufficiunt ad adstruendum requisitum quadragenarium servitium, ut innuit rescriptum Sacræ Congregationis *in Setina dispensationis a Servitio Chori* 22. *Martii* 1760. *lib.*110.*decr. pag.* 120.

Neque insuper assiduum, & laudabile videbatur Episcopo servitium ab Oratore præstitum. Cùm Hyeracensis Cathedralis Canonici, intermisso quotidiano servitio de Jure præstando, ad notata per *Fagnan. in cap. ad audientiam n.*14. *de Cler. non residen.*, cæperint Divinis Officiis interesse dudum per quartariam, mox per sextariam, seu qualibet sexta hebdomada per turnum: contra Sacri Concilii Tridentini censuram *in cap.*12. *sess.*24. *de Reformat.*, qua tolerantur Statuta, vel consuetudines vacationum pro solis tribus mensibus continuis, aut interpolatis: & contra Oraculum hujus Sacræ Congregationis, cujus Amplissimi Patres a Hyeracensi Episcopo consulti, occasione visitationis Sacrorum

Li-

Liminum die 23. Martii 1753. responderunt = *Apostolicum illud Beneplacitum, seu Rescriptum, quod jactant, inserviendi per sex Classes in Orbem, nullibi datum fuit invenire in Sacri hujus Magistratus Regestris; quamobrem nil aliud rescribere possumus, nisi servandum omnino Concilii Tridentini præscriptum, ut videlicet, nulla aut privilegii, aut tenuitatis redituum excusatione admissa, Ecclesiæ quotidie deserviant* =, ut in *lib.* 28. *Lit. Visit. Sacr. Lim. pag.* 166.*ter.*

Et hunc morem inserviendi per sextariam, subjungebat, nec etiam accurate servari. Quia ex viginti quatuor Canonicis, & Dignitatibus, quibus constat Capitulum Hyeracense, aliquando unus, aliquando duo diebus feriatis Choro intersunt cum Mansionariis. Atque Orator, ut pergit Episcopus, cæteris haud diligentior vix per viginti dies Ecclesiæ inservivit quatuor postremis annis: nec Episcopi hortationibus induci potuit anno 1760., ut Missæ Conventuali, aut Horis Canonicis semel interesset eo etiam tempore, quo Sacrum quotidie peragebat in Cathedrali, & reliqua Civitatis loca etiam remotiora, & aspera fere semper circumibat; immo non servitium modo, sed residentiam ipsam frequenter deseruit: collatisque temporibus, diutiùs moratus est in Oppido Roccellæ Patria sua, quàm in Civitate Hyeraci.

Ratione autem adversæ valetudinis, Episcopus judicabat, eo minus dignum videri Oratorem perpetuo indulto; nedum ex provido motivo, ne reliqui Canonici plerumque exteri, & aliquo morbo affecti hujusmodi exemplo excitarentur ad petendum simile indultum hactenus inusitatum in Ecclesia Hyeracensi; sed etiam ex defectu intrinsecæ causæ: tùm quia plene deferendum non est Medicorum testimonio de insalubritate aeris Hyeraci ob salinas particulas, cùm inclementior ea de causa reputandus esset Aer Oppidi Roccellæ prope Mare siti, in quo statuit Orator suam moram perpetuo trahere: tùm insuper quia recensitæ Oratoris affectiones adeo non recrudescunt toto anni tempore, ut impediant Oratoris egressum e Domo, & assistentiam Divinis Officiis. Ut enim Infirmus excusetur a servitio Chori, morbus requiritur adeo gravis, ut sine valetudinis pernicie, & sine periculo majoris mali Beneficiatus nequeat Divinis interesse, ut notant *Anaclet. in jus canonic. lib.*3. *tit.*4. §.59. *num.*193., *&* *Barbos. de Canon. cap.*24. *num.*28., *& seq.*; & quatenus morbus hujus naturæ proponeretur, nedum esset rigorose probandus, ad quem effectum Sacra Congregatio mandavit confici processum formalem coram Ordinario *in Osnabrugen.* 20. *Septembris* 1727. *lib.*77. *decret. pag.*577., sed etiam illo probato, indultum non aliter concedendum foret, nisi cum solita clausola = *durante infirmitate, & onerata conscientia Oratoris* =, ut rescripsit Sacra Congregatio in *Aquilana indulti* 26. *Junii* 1745. *lib.*95. *decr. pag.*267., *& in*

Cre-

Cremonen. indulti 12. *Julii* 1760. *lib.*110. *decret. pag.*310.

Cùm autem concluderet Episcopus his verbis = *Sum voti, indulgendum abesse a Civitate tribus, vel quatuor mensibus hyemalibus, arbitrio Episcopi, ex causa infirmitatis coram eodem approbandæ, cum facultate prorogandi singulis annis, si necessitatis ratio postulaverit* = ; ideo in Congregatione habita die 29. Augusti proxime præteriti super precibus Oratoris rescriptum fuit = *Quoad Jubilationem*: *Lectum*; *Quo vero ad indultum abessendi ex causa infirmitatis*: *Pro gratia ad quatuor menses hyemales tantum, arbitrio Episcopi, & juxta ejus votum*.

Sed non acquiescens edito rescripto Decanus Nanni, postulavit, ut causa iterum discutienda proponeretur sub formali dubio; Et nunc supplicat pro concessione indulti absolutæ dispensationis a residentia. Ad hunc autem effectum autumat non requiri quadragenarium, assiduum, & laudabile servitium, quemadmodum necessarium est pro indulto Jubilationis ex æquitate moribus recepta concedendo; quia Infirmi a servitio Ecclesiæ eximuntur non ex liberali gratia, sed ex providentia Sacrorum Canonum, ut in *cap.*1. *de cleric. ægrot.*, *& in cap.*1. *de cler. non resid. in* 6., & tradunt *Fagnan. in cap. licet num.*136. *&* 146. *de Præbend.*, *Garz. de Benef. part.*3. *cap.*2. *num.*363., *& san. mem. Benedict. XIV. in institut. Ecclesiast.*107. *§.*8. *num.*46., & concordant rescripta hujus Sacræ Congregationis *in Eugubina Servitii Chori* 23. *Augusti* 1738. *lib.*88. *decr. pag.*365., *in Aquilana Indulti* 26. *Junii* 1745. *lib.*95. *decr. pag.*267., *in Tranen. distributionum* 12. *Septembris* 1750. *lib.*100. *decret. pag.*362., *& in Caputaquen. participationis* 20. *Novembris* 1751. *lib.*101. *decr. pag.*513.

Et licet præcedens continuum, & laudabile servitium requiri videatur etiam in Infirmo, ad effectum lucrandi distributiones in statu infirmitatis, ut innuunt *Antonell. de jur., & onerib. Cleric. lib.* 2. *part.* 6. *cap. ultim. sub num.* 127., *& san. mem. Benedict. XIV in d. instit.*107. *num.*46.; attamen contendit Orator, vel de illo inquirendum non esse, cùm ipse in actis capitularibus declaraverit = *Che in caso sarà dispensato, ne intende, ne pretende, ne vuole godere delle distribuzioni* = : vel satis verificatum videri eo ipso, quod juxta plurium Testium assertionem unus fuit ex diligentioribus Canonicis Chorum frequentantibus, more Ecclesiæ consueto, usque dum valetudine præstitit; nec minus laudabile, aut continuum dicendum esse opinatur servitium aliquando intermissum ex justa causa infirmitatis, ut tradit *Fagnan. in d. cap. licet num.*137. *de Præbend.*

Suam autem infirmitatem haud negari posse defendit; tùm ratione grandævæ ætatis, quam agit, septuaginta quinque annorum, quæ sola sufficeret, ut impotens diceretur ulterioris servitii, ad *Textum in cap.*1. *§. Verum de cler. ægrot. in* 6., ubi tamen agitur de Coadiutore, non de indulto absen-

sentiæ Senibus concedendo; tùm insuper ratione corporalium affectionum, quibus vexatur, & quæ mitioris aeris exigunt afflatum, juxta Medicorum attestationes Episcopo, & huic Sacræ Congregationi exhibitas, & in hac materia attendendas, *Passerin. in cap.unic. de Cleric. non resid. regul.5. num.91.*. Et differit, petitæ dispensationi nihil officere qualitatem morbi haud impendientis egressum a Domo; quia valetudinariis egressus hujusmodi permittitur in malarum affectionum levamen, ut notat *Garz. de Benef. part.3. cap.2. num.363.*: Et quia in hoc casu urget necessitas mutandi aerem infensum Hyeraci, quod sufficit, ut æger dispensetur a residentia, ut firmat *Moneta de distrib. quotid. part.2. quæst.6. num.10.*; minusque obesse arbitratur, quod Oppidum Roscellæ, in quo suam moram perpetuo trahere decrevit, situm sit prope Mare: quia in eo ortum duxit, & patrius aer cuique utilis est, ad tradita per *Zacch. quæst. Medico-Legal. lib.5. tit.4. quæst.5. num.11. & seq.*, immo utilior fuit etiam duobus Episcopis antecessoribus, qui in Oppido Roccellæ valetudinem Hyeraci amissam recuperarunt, ut referunt Testes.

Dignabuntur itaque EE. VV. decernere.

An sit standum, vel potiùs recedendum a decisis, itaut sit annuendum absolutæ dispensationi Decani Nanni a Residentia, in casu &c.

CRACOVIEN. CONFIRMATIONIS UNIONIS. In Regio Cathedralis Cracoviensis Sacello Beatæ Mariæ Virgini in Cælum assumptæ dicato, in quo defunctorum Regum Sepulcra eriguntur, anno 1545. Sigismundus I. Poloniæ Rex Communitatem instituit, seu Collegium, sub nomine Præbendariorum Cantorum, compositum ex uno Præposito, & novem aliis Presbyteris in cantu Peritis, qui juxta pii Fundatoris mentem quotidie Missam canere, aliasque obire tenerentur Ecclesiasticas functiones, atque ex uno Clerico eidem Cappellæ addicto in munere Sacellani. Huic Collegio, cujus reditus progressu temporis imminuti erant, Uladislaus IV. pro sui Regii Patronatus jure donavit anno 1640., *sub ratihabitione tamen Sanctæ Sedis Apostolicæ*, Parochialem Ecclesiam Villæ Czerniechovv, ut assignata Vicario perpetuo Congrua a Loci Ordinario statuenda, cederent reliqui fructus commodo Præbendariorum.

Sess.24. cap.13. & 15. de Ref.

Donatio Regis Uladislai, licet a Successoribus, & ab hodierno Serenissimo Poloniæ Rege confirmata, caruit effectu, quousque Abbas Monasterii Tinecensis Ordinis S. Benedicti, Compatronus ejusdem Parochialis, consensum diù nega-

ga-

gatum tandem præstitit mense Majo 1758. Tunc enim Cracoviensis Prædecessor Episcopus, servatis de jure servandis, die 12. Julii ejusdem anni suum tulit decretum, quo univit Præbendariorum Collegio subjective Parochialem Czerniechovvensem prædictam, injuncta Præbendariis obligatione ferendi omnia Ecclesiæ onera, quæ antiquo Parorho imminebant, & in ea retinendi duos Vicarios pro cura Animarum, cum duobus Ecclesiæ Ministris, Organario scilicet, & Cantore, illisque congruam, & salarium præstandi, nimirum primo Vicario, qui *haberet internum regimen Ecclesiæ ad instar Vicarii perpetui*, Florenos Polonicales 350., alteri Vicario illius Coadiutori Florenos 250., præter emolumenta Parochialia æqualiter inter eos dividenda, & duobus Ecclesiæ Ministris Florenos annuos quadraginta pro quolibet: *idque*, ut legitur in eodem decreto, *sub beneplacito a Sancta Sede Apostolica*, *ut præmissum est*, *obtinendo*.

Preces itaque oblatæ fuerunt SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO, ad hanc Sacram Congregationem subinde delegatæ, quibus Præbendarii postularunt, ut unio prædicta confirmaretur auctoritate Apostolica. Requisitus de more Apostolicus Poloniæ Nuncius, ut Sacram Congregationem instructam redderet, votumque suum aperiret, retulit, justam subesse unionis causam, ob diminutos Collegii reditus, qui ab initio constituti in annuis florenis 7000. constantibus plus minus scut. 778. monetæ Romanæ, modo nec medietatem attingunt antiquæ summæ, itaut imminui quoque debuerit Præbendariorum numerus, qui modo constans sex tantùm Personis, una cum Præposito, & Sacellano, Fundatoris intentioni pro debito satisfacere nequit, & non obstante Mensæ communis dudum servatæ resecatione, ob redituum exiguitatem reparationi Cappellæ, & Domus communis jamdiu inconsultum maneat. Enunciat præterea, Episcopum rite processisse ad unionem, dum Parochialis vacabat, præmissis per Edictum citationibus contra omnes interesse habentes, cæterisque servatis de jure, & praxi servandis; eamdemque unionem, asserit, nemini præjudicium esse allaturam, cùm Patroni consenserint, nullique jus habeant passivæ vocationis, & satis ab Episcopo consultum fuerit Curæ Animarum, & obsequio Ecclesiæ debito.

Quoad summam vero florenorum 350. assignatam pro Congrua primi Vicarii, Nuncius Apostolicus, præmisso Decreto Sacræ Congregationis Concistorialis edito die 2. Septembris 1752. statuente, ut in ea Regione Vicarii Parochialium congruam habeant centum scutorum monetæ Romanæ, si proventus Parochi Principalis plura excedant centena: quinquaginta vero eisdem solvantur, si Paroco prædicto centum, aut paulo amplius scuta obveniant: arbitratur, eandem primi Vicarii congruam augendam esse

ad

ad nongentos florenos, quot efficiunt scut. 100. monetæ Romanæ, ultra proventus extraordinarios, cum onere tamen alimenta subministrandi alteri Vicario Coadjutori suo, præter stipendium florenorum 250. huic solvendum a Collegio Præbendariorum; Duplicemque hujus augumenti rationem adducit: primùm, quod experientia compertum habuit, Parochialibus Ecclesiis plures subesse Pagos, & Villas, quæ distant a Parochiali Leucas non paucas, nec raro contingere, ut Ægroti ob nimiam distantiam pereant sine Parochi assistentia, adeoque duos saltem Equos a Parocho alendos esse, ut ubique locorum vocatus, illuc ire non retardet: secundò, quod pauperes Clerici in eo Regno non Beneficii, aut Patrimonii, sed specioso, & emendicato titulo ad Sacros Ordines promoti in summo dedecore, ac ludibrio vivunt. Et hac ratione putat, satis consultum fore utrique Parti, Parochiæ scilicet, & Præbendariorum Collegio.

Præbendarii autem, citatis iisdem Vicariis, & Priore Monasterii Tynecensis ad jura sua deducendum in hac Sacra Congregatione, denuo supplicant pro confirmatione unionis ab Ordinario factæ. Et juxta hodierni Cracoviesis Episcopi testimonium disputant, augendam non esse primi Vicarii congruam ab Ordinario statutam in florenis tercentum, minimeque tribuenda esse alimenta secundo Vicario, seu Coadjutori, præter stipendium florenorum 250. illi assignatum; tum quia statuta summa, ultra proventus extraordinarios singulis obventuros in annuis florenis 200., commode sufficere potest pro utriusque Vicarii substentatione in solo victu, & vestitu, cùm non teneantur ad ullam reparationem, vel conservationem Ecclesiæ, & Domus Parochialis, aut ad alias quascumque expensas, quibus omnibus occurrere debet Collegium Præbendariorum; tum insuper quia, si congrua augenda foret primo Vicario, juxta Nuncii relationem, parum superesset ex redditibus, qui pluribus aliis oneribus erga Parochialem gravantur in Decreto unionis, minimumque ex unione compendium consequerentur Præbendarii, ideoque ineptum pro restituendo, & conservando eorum numero.

Reliquum est, ut EE. PP., perpensa Conciliari Sanctione uniones Parochialium prohibente *sess*.24. *cap*.13., ibi = *In unionibus vero quibuslibet, seu ex supradictis, seu aliis Causis faciendis, Ecclesiæ Parochiales Monasteriis quibuscumque, aut Abbatiis, sive Dignitatibus, sive Præbendis Ecclesiæ Cathedralis, vel Collegiatæ, sive aliis Beneficiis simplicibus, aut Hospitalibus, Militiisque non uniantur* = definire dignentur.

An sit locus Confirmationi unionis, in casu, &c.

Die Sabbathi 27. Martii 1762. in Palatio Apoſtolico Quirinali erit Sacra Congregatio Concilii, in qua, præter alia, proponentur infraſcripta Dubia, juxta morem ejuſdem Sacræ Congregationis de jure reſolvenda.

IN præterita Congregatione habita die 13. hujus menſis, ob alia plura negocia diſcuſſa, proponi nequiverunt quatuor Cauſæ, quæ ſequuntur. Dignentur itaque EE. PP. Folium dictæ Congregationis reaſſumere, ut inſpectis earumdem Cauſarum meritis, maturo, ut ſolent, judicio illarum Dubia definire valeant.

Seſs.21. cap.7. de Reform.

FIRMANA ÆDICULÆ.
An ſit ſtandum, vel recedendum a deciſis, in caſu &c.

Recedendum a deciſis, & ad mentem. Mens eſt, quod Ordinarius mandet exequi Decreta Viſitationis, interdicta PP. Conventualibus locatione ſuperioris Manſionis, & exterioris ſitus ad uſus indecentes.

Seſs.21. cap.7., & ſeſs.25. cap.11 de Reform.

ANCONITANA BENEPLACITI.

I. *An & quomodo ſit indulgendum Beneplacitum Apoſtolicum pro valida emittenda obligatione adimplendi conditiones præſcriptas a Sacra Congregatione Boni Regiminis?*

II. *An conſtet de Jurepatronatus favore Civitatis Anconæ ſuper Eccleſia S. Mariæ* dell'Incoronata?

III. *An conſtet de identitate Eccleſiæ, de qua agitur, ſita in Platea magna, cum alia, ut ſupra, nuncupata* dell'Incoronata?

IV. *An liceat RR. PP. S. Dominici Anconæ demolire præfatam Eccleſiam, in caſu &c.*

Ad I. Affirmative, juxta modum. Modus eſt, quod exequatur Mappa Marchionni pro ſcut.35. mil., cum approbatione P. Vicarii Generalis. Ad II. Negative. Ad III. Proviſum in ſecundo. Ad IV. Affirmative.

HYE-

HYERACEN. DISPENSATIONIS.

An sit standum, vel potius recedendum a decisis, itaut sit annuendum absolutæ dispensationi Decani Nanni a residentia, in casu &c.

Sess. 24. cap. 12. de Reform.

Quoad Jubilationem in decisis, & amplius; quo vero ad Indultum, prævio recessu à decisis, pro dispensatione ad annum, durante infirmitate, & onera conscientia Oratoris.

CRACOVIEN. CONFIRMATIONIS UNIONIS.

An sit locus confirmationi unionis, in casu &c.

Sess. 24. cap. 13., & 15. de Reform.

Affirmative in casu, de quo agitur, juxta votum Nuncii Apostolici, facto verbo cum SANCTISSIMO.

SPOLETANA DISSOLUTIONIS MATRIMONII. Quatuor vix elapsis Mensibus post Matrimonium die 26. Julii 1758. celebratum inter Augustinum Sciamanna Interamnensem, & Claram Cesarini Spoletanam, hujus nomine querela nullitatis ob Viri impotentiam delata est ad hanc Sacram Congregationem, quæ die 2. Decembris ejusdem anni audiendum censuit Episcopum Spoletanum. Is autem die 7. Januarii 1759. Virum interrogavit, qui fassus est non consumasse Matrimonium, & credere se inhabilem ad illud consumandum, ob dolorem in ipso limine maritalis congressus ex contactu partium productum, quo erectio reprimitur; Medicum quoque, & Chirurgum in Testes adductos audivit, qui asserverunt nullum invenisse externum impotentiæ signum in peracta Viri recognitione, præter dolorem ab eo enunciatum, cujus causa datum ipsis non fuit glandem a circumjacentibus integumentis detegere, quamobrem alter perpetuum judicavit coeundi impedimentum, alter temporale; quare votum suũ aperuit Episcopus pro experimento cohabitationis triennalis. Remissæ ergo fuerunt preces ad eundem Episcopum, ut Oratrix coram eo uteretur jure suo, servata forma Constitutionis san. mem. Benedicti XIV. Incepto autem judicio, & deputato Matrimonii Defensore, Episcopus die 27. Junii 1759. decrevit terminum triennalem computandum a die tentatæ copulæ, quam Vir jurejurando declaravit tentasse ipsa prima nocte post initum Coniugium.

Sess. 24. cap. 1. de Ref. Matr.

Sed triennio nondum completo, Uxor supplicavit SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO pro dispensatione ulterioris molestæ cohabitationis, usque tunc inutilis compertæ, vel pro facultate illam absolvendi Spoleti in Domo paterna, ad quam ad consulendum propriæ quieti se contulerat; & precibus die 20. Novembris 1760. delegatis huic Sacræ Congregationi cum facultatibus necessariis, & opportunis, auditus iterum fuit Episcopus Spoletanus, qui cum sua relatione transmisit Viri declarationem emissam die 3. Decembris ejusdem anni de inutilibus conatibus adhibitis toto cohabitationis tempore, ob suam inhabilitatem coeundi, uti aliàs fassus erat; & Sacra Congregatio die 17. Januarii 1761. eidem Episcopo Spoletano injunxit, *ut facta declaratione per Patrem Oratricis de recipiendo Virum in propria Domo Spoleti, pro effectu cohabitandi, eaque Viro intimata, ad ulteriora, prout juris fuerit, procedat post completum triennium*. Vir tamen, cui die 29. ejusdem Mensis Januarii intimata fuit declaratio Patris ad formam præfati rescripti emissa, renuit Domum Soceri petere, atque Episcopum, & hanc Sacram Congregationem adivit, ut Domi suæ Interamnæ Uxor adigeretur triennale experimentum explere, ne forsan ipse cogeretur Socero rependere alimenta, ut opinatus est Episcopus; Sed edita per Socerum nova declaratione haud repetendi alimenta, Sacra Congregatio die 8. Augusti præteriti rescripsit = *In Decretis sub die 17. Januarii 1761.*

Eodem mense Augusti reassumptum fuit judicium dissolutionis Matrimonii, nulla licet præmissa coactione Viri ad absolvendam in Soceri Domo triennalem cohabitationem. Et in primis recepta fuit jurata Mulieris declaratio, cum juramento Septimæ manus Propinquorum, de conatibus iteratis, & de numquam sequuta consumatione, non obstantibus medelis adhibitis, & peractis incisionibus. Vir quoque coram Vicario Generali Interamnensi a Curia Spoletana delegato ratam habuit primam suam confessionem, ut supra, factam die 7. Januarii 1759., & quoad ipsum pariter accessit Septimæ manus juramentum. Denuo acciti fuerunt Chirurgus aliàs ab Episcopo Spoletano auditus, & alter Medicus, qui formiter examinati asseruerunt, exteriora impotentiæ signa haud apparuisse in peracta nova Viri recognitione, præter dolorem supra recensitum, de quo Chirurgus testatur, & præter languorem partium, ac continuum spermatis, ac lotij fluxum, judicantes propterea illius impotentiam ex frigiditate, atque vitiis internis, & latentibus genitam perpetuam esse. Alter Chirurgus extrajudicialiter testatur, adhibita suo consilio fuisse remedia, sed illis excitari nequivisse in Viro potentiam coeundi; & id ipsum affirmat alter Medicus Testis pariter extrajudicialis, qui insuper opinatur perpetuam Viri impotentiam oriri ex semiparalyticis musculorum affectionibus. Tandem reco-

recognita fuit Mulier a tribus electis Obstetricibus, quæ unanimiter in formali examine retulerunt, eam post usum Balnei aquæ calentis virginem, & incorruptam reperiisse. Sententiam ergo protulit Episcopus Spoletanus, qua declaravit, constitisse, & constare *de vera, naturali, perpetua, atque absoluta imponentia supradicti Augustini Sciamanna*, proindeque Matrimonium, tamquam nullum, & irritum, dissolvendum esse. Præmissa querela super sententiæ nullitate, ab ea appellavit Defensor Matrimonii; & Causa delata est ad hanc Sacram Congregationem.

Disputat nunc Clara Cesarini pro ejusdem Sententiæ confirmatione; cùm Matrimonium recte dissolutum fuerit ob Viri impotentiam, per *Text. in cap. accepisti §. Si autem, & in cap. quod Sedem de frig. & malefic.*; & impotentia Viri certa, & perpetua ipsi videtur, juxta Peritorum relationes: & quatenus dubia foret, illam defendit, pro dissolvendo Matrimonio concludenter probatam dicendam esse, post fere triennalem inutilem cohabitationem, cum juramento Septimæ manus Propinquorum utriusque Conjugis, & formali recognitione Mulieris, quæ adhibita cautela Balnei aquæ calentis Virgo reperta est, ut communiter notant Scribentes *in cap. laudabilem, & cap. final. de frig. & malefic.*, & *Rota ad Ornatum Card. de Luca tom. 2. tit. 14. decis. 11. num. 28. & 39.*; atque autumat, rite decretum fuisse initium triennii a die tentatæ copulæ, quia res est de frigido, non autem de maleficiato, ut post *Textum in d. cap. laudabilem*, distinguunt *Castald. consultat. 38. num. 2.*, & *Rota in d. decis. 11. num. 32. ad Ornat. Card. de Luca*. Nec censet officere, triennalem cohabitationem non fuisse completam; tum quia dispensationem putat indultam fuisse ab hac Sacra Congregatione in recensitis rescriptis: tum insuper quia diuturna fuit cohabitatio ultra duos annos, & ideo sufficiens reputanda est, cùm in aliis etiam casibus hæc Sacra Congregatio brevioris temporis experimentum admiserit *in Ariminen. nullitatis Matrimonii 16. Martii 1720. lib. 70. Decretor. pag. 85.*, *& in Romana Matrimonii 13. Januarii 1753. lib. 103. Decret. pag. 3.*

Sed Matrimonii Defensor excipit, rationem nullam habendam esse de Peritis in Testes inductis, & a Judice non electis, juxta theoricam *Felini in cap. proposuisti num. 6. de probat.*; præsertim cum Vir fateatur habere erectionem, quæ ex dolore reprimitur, ideòque facile tolli possit impedimentum, ut notat *Zacch. quæst. Med. legal. tom. 1. lib. 3. tit. 1. quæst. 3. num. 11.* Et triennale experimentum, cùm non sit completum, differit non prodesse, quia integrum requiritur *in cap. laudabilem, & in cap. literæ de frig. & malefic.*: minimeque vim addere Mulieris recognitionem, & juramentum Septimæ manus, cui locus non erat ante completam triennalem habitationem, cùm probata Mulieris virgini-

ginitas non concludat impetentiam Viri ante triennale experimentum, ut tradunt *Sanchez de Matrim. disputat.*109. *num.*10.*lib.*7., *& Rota post Zacch. quæst. Medico legal.tom.*2. *decis.*14.*num.*10.; atque verius putat, triennium computandum esse a die Decreti, juxta firmata per *Card. de Luca de Matrim. disc.*9.*n.*10., *& Rota post eumdem d.dec.*11.*n.*33.*& seq. lib.*14.. Negat insuper, dispensationem ullam contineri in Rescriptis Sacræ Congregationis, quæ mandant Episcopo, ut *prout juris fuerit, procedat post completum triennium*, quia de jure cogendus fuisset Vir ad cohabitationem triennalem absolvendam, ut docet *Sanchez de Matrimon. lib.* 7. *disputat.*112. *num.*12.: Neque adversari censet resolutiones aut *in Ariminen.*, in qua præcesserat plurium annorum cohabitatio ante decretum, aut *in Romana*, in qua specialis aderat Summi Pontificis dispensatio. Ideoque insinuat, rescribendum fore pro coactione Viri ad complendum triennale experimentum, ut rescriptum fuit *in Sancti Severini Matrimonii* 24. *Septembris* 1740. *lib.*90. *Decr.pag.*171., *& in Januen. Matrimonii* 3. *Augusti* 1748. *lib.*98. *Decret. pag.*421.

Dignabuntur itaque EE.VV. decernere

An sit locus dissolutioni Matrimonii, in casu &c.

Dilata, & fiat recognitio corporis Viri per Peritos Judiciales in Urbe, juxta Instructionem D. Secretarii.

Sess. 22. *cap.* 6. *de Reform.*

ROMANA, SEU SABINEN. SUBSIDIORUM DOTALIUM. Quam rei familiaris angustia præbere nequit congruam Dotem pro Viro paris conditionis inveniendo, eam pauperes Puellæ Anna, & Angela Stoppini de Terra Cottanelli in Sabinis student sibi comparare ex pii Cognati Cæsaris Valentini Hæreditate, cujus fructus ad formam illius Testamenti conditi anno 1614. distribuendi sunt ab Archiconfraternitate Sanctissimæ Annuntiatæ Urbis *in collocandis in Matrimonium singulis annis in perpetuum tot honestis Puellis in die Sancti Valentini, prout ab ipsa Societate fieri consuevit in Festo Sanctissimæ Annuntiatæ*. Preces enim obtulit SANTISSIMO DOMINO NOSTRO Anna Stoppini, quibus postulabat, ut ex ejusdem Hæreditatis fructibus dotale subsidium pro ineundo Matrimonio sibi assignaretur in quantitate scut.240., prout in simili summa assecutæ fuerant tres ejus Sorores. Et data huic amplissimo Ordini postulationis ejusdem notione, Anna prædicta, ejusque Soror Angela, haud putantes sufficere ad congruam dotem summam ex sententia Deputatorum Archiconfraternitatis Sanctissimæ Annuntiatæ Sororibus persolutam, nunc supplicant, ut cumulatis subsidiis cuilibet earum Dos constitua-

tur

tur in majori quantitate scutorum mille: quemadmodum suadere opinantur præsumptam Testatoris voluntatem argumentis, observantia, atque juris interpretatione probatam.

In Testamento siquidem Cæsar Valentini reliquit Communitati Arcis Antiquæ Domum, cum Fœnili, onere injuncto, quod ex reditibus traderentur annua scuta centum uni de sua Familia, qui operam daret Literarum studiis, aliaque scuta centum solverentur Magistro Grammaticæ in dicta Terra conducendo, & præcepit, ut *quod ex prædictis Domus, & Fænilis pensionibus superfuerit, Filiæ Cæsaris quondam Joannis Matthæi Valentini ab eisdem Prioribus conservetur usque ad summam scutorum mille*, utque *si plures Filiæ fuerint ejusdem Cæsaris quondam Joannis Matthæi &c., quidquid superest ex dictis pensionibus, conservetur ipsi alteri Filiæ eodem modo, quo dictum est de prima Filia*. Præterea declaravit Testator in eodem Testamento, assignasse, & solvisse Dotem *ex sua pietate, & charitate Prudentiæ Uxori Cæsaris Valentini quondam Joannis Matthæi de Terra Arcis Antiquæ: & Tyburtiæ Uxori quondam Cyriaci Oddi ejusdem Terræ: necnon Concordiæ Uxori Hieronymi Jacobelli de Terra Vacunæ Sabinensis Diœcesis, cui assignavit Dotem scutorum bismille*.

Non leve argumentum præsumptæ voluntatis Testatoris inde colligunt Oratrices, autumantes, quod sicuti Consanguineis sibi cognitis Dotem ille vel constituit in vita, vel in morte reliquit, ita etiam dotari jussisset Consanguineas remotiores, si illarum prænovisset egestatem. Quod insuper comprobari defendunt ex observantia innixa etiam hujus Sacræ Congregationis declarationibus. Nàm ipsarum Oratricum Mater Aquilia Bibiana Valentini sexto gradu distans a Testatore, proposito Dubio = *An, & in qua summa assignanda sint Oratrici subsidia dotalia?* die 24. Aprilis 1717. obtinuit rescribi = *Affirmativè pro summa arbitranda ab Eminentissimo Præfecto* =, qui arbitratus est sc.400., *ut in lib.67. Decret. pag.149.*: & rursus favore Lucretiæ illius Sororis rescriptum fuit die 4. Decembris 1723. = *Pro gratia arbitrio Eminentissimi Protectoris, tàm quoad quantitatem, quàm quoad modum solutionis* = *lib.73. Decret. pag.638.*, cujus rescripti vigore assignata fuerunt ab Eminentissimo Protectore sc.500.. Tribus quoque Oratricum Sororibus, vigore facultatis a san. mem. Benedicto XIV. tributæ Deputatis Sanctissimæ Annuntiatæ, fuit ab eisdem assignatum subsidium Dotale in quantitate sc.240. pro qualibet: nempe Lucretiæ, & Anastasiæ anno 1741. pro ineundis spiritualibus nuptiis, & Prudentiæ anno 1750. pro Matrimonio in seculo contrahendo. Atque nuperrimè, disputato Dubio ad instantiam Lucretiæ, & Prudentiæ Valentini septimo gradu distantium ab eodem Testatore = *An, & in qua summa debeantur subsidia Dotalia?* = Die 25. Aprilis superioris anni

Emi-

Eminentissimi Patres responderunt = *Affirmative pro summa scutorum quingentorum pro qualibet*.

Argumentis, & observantiæ addunt Oratrices juris interpretationem, qua receptum est ratione ordinatæ charitatis, & præsumptæ mentis Testatoris, ut subsidia ex illius præcepto distribuenda pauperibus Puellis assignentur ejusdem Consanguineis pro modo congruæ dotis, ut probant frequentissima hujus Sacræ Congregationis rescripta favore Consanguinearum emanata, & tradunt *Card. de Luca de dote disc.* 100. *num.* 5., & *Rota decis.* 98. *coram Durano*, *dec.* 227. *tom.* 2. *coram Sanctissimo Domino Nostro*, & *in Perusina subsidii Dotalis* 2. *Maii* 1704. *coram clar. mem. Card. Scotto*. Idque differunt eo magis locum habere in casu, de quo agitur, attentis potissimum duabus facti circumstantiis: quod scilicet Hæreditas Cæsaris Valentini satis est opulenta, reddens annuos fructus sc. 1200., quibus brevi tempore compleri poterit dos constituenda Oratricibus, sine gravi præjudicio Puellarum extranearum, quo cæteroquin non attento non abnuit Sacra hæc Congregatio integri decennii subsidia applicare favore Consanguineæ *in Panormitana Subsidiorum Dotalium* 15. *Januarii*, & 20. *Augusti* 1735. *lib.* 85. *Decr. pag.* 2. & 321.: quodque Testator non vocavit Puellas certi generis, vel certis qualitatibus præditas, solumque præcepit suæ Hæreditatis fructus distribui *in collocandis in Matrimonium singulis annis in perpetuum tot honestis Puellis*, & ideò cùm nemini sit jus quæsitum, eo minus incongrua videri debet Consanguinearum dotatio, quæ nulli est allatura præjudicium, ut firmat *Rota in decis.* 806. *num.* 7. *coram Emer. iun.*, & *in d. decis.* 227. *num.* 2. & 7. *coram* SANCTISSIMO.

Neque putant ipsarum petitioni obstare aut extremæ paupertatis defectum, aut remotam earum cognationem cum Testatore; cùm utraque exceptio nequeat amplius allegari, postquam Archiconfraternitatis Deputati assignarunt Sororibus Oratricum controversa subsidia ratione paupertatis, & Cognationis. Atque insuper quoad paupertatem arbitrantur sufficere tenuitatem paternæ Hæreditatis ipsarum Fratri delatæ, quæ non excedit valorem scutorum bismille, cùm ad effectum, de quo agitur, requiratur paupertas non precisa, sed respectiva ad proprium statum, ut notant *Card. de Luca de dote disc.* 174. *num.* 9., & *Rota coram Duran. dicta decis.* 98. *num.* 9. & 10.; & quoad Cognationem asserunt, nimis remote ipsas non distare a Testatore, cum quo junguntur septimo gradu, licet in subjecta materia protrahatur ad quoscumque gradus remotissimos præsumpta Testatoris affectio, & ratio ordinatæ charitatis, juxta firmata per *Rotam in dicta Perusina subsidii Dotalis* 2. *Maii* 1704. *§. In quam coram Scotto*, & ab hac Sacra Congregatione *in Firmana Subsidiorum Dotalium* 9. *Septembris* 1730. *lib.* 80.

De-

Decret. pag. 253. . Et demum exceſſivam cenſent non eſſe petitam quantitatem ſc.1000. pro qualibet, cùm ipſæ ſint ex honeſtioribus Familiis Terræ Cottanelli, & jam exceſſerint nubilem ætatem, ipſarumque Mater dotem attulerit ſc.800., earumque Sorori dos conſtituta fuerit in ſc.1000., quas circumſtantias ſpectandas eſſe in dimetienda congruitate Dotis tradit *Rota in deciſ.*1097. *num.*12. *cor. Emerix jun.*, *& deciſ.*8. *num.*1. *cor. Lancet.*

Rogatus tamen Eminentiſſimus D. Card. Protector Archiconfraternitatis, ut Sacram Congregationem inſtructam redderet, votumque ſuum aperiret, tranſmiſit Folia exhibita a Deputatis, qui excipiunt, annuendum non eſſe Oratricum precibus, ne detrimentum inferatur pauperibus Puellis a Teſtatore contemplatis, præſertim in magna Conſanguinearum copia, quæ nunc adeſt, quæque incrementum accipiet ex novis ineundis Matrimoniis: animadverſo potiſſimum, quod agitur de deſcendentibus ex linea fœminina, quodque Teſtator licet prævidere debuerit futurarum conſanguinearum exiſtentiam, adhuc ne verbum quidem de illarum prælatione fecerit; immò cum conſtet non omnes pari ſollicitudine etiam ſibi cognitas Conſanguineas Teſtatorem reſpexiſſe, dum duabus neptibus non niſi dotem ſc. biſcentum reliquit, ſubdunt Deputati exorbitantem ſubſidiorum cumulum ad contrahendas decentiores nuptias incaſſum ab Oratricibus poſtulari.

Suam tandem Eminentiſſimus Protector relationem hunc in modum abſolvit, quod Deputatorum exceptiones *licet apud me vim faciant*, *nihilominus cum incontrarium militent exempla corroborata auctoritate*, *& judicio EE. VV.*, *earum ſupremæ cenſuræ rem relinquo*.

Erit itaque definiendum ab EE. VV.

An ſit locus præſtationi ſubſidiorum Dotalium, *& in qua ſumma*, *in caſu &c.*

Affirmative, pro ſcutis tercentum pro qualibet.

COMPOSTELLANA. In Congregatione habita die 12. Julii 1760. propoſita fuit hæc Cauſa duobus collecta Capitibus, quæ erant = *I. An Miſſæ ſint applicandæ?* & quatenus affirmative. *II. An ſit locus reductioni onerum*, *in caſu &c.?*; illiſque Eminentiſſimi PP. reſponderunt = *Ad I. Affirmative*. *Ad II. Negative* =. Impetrata verò nova audientia, Vincentius Antonius Roldan y Aguiar nunc ſupplicat pro receſſu a Deciſis quoad primum Dubium; & triplici argumento defendit, haud ineſſe onus applicationis Miſſarum duabus Cappellaniis, de quibus agitur, fundatis a Bal-

Seſſ. 22. Decr. de obſ. & evit. in celebr. Miſſ.

a Balthaxare Ulloa Authore suo: primùm quia Testator in cæteris legatis Missarum, & Anniversariorum, quorum voluit applicationem, expresse præcepit illa celebrari *per l'anima mia*, seu *in suffragio dell'anima mia*, & ideo censendum sit noluisse applicationem pro Missis controversarum Cappellaniarum, pro quibus non expressit contemplatum suffragium animæ suæ, ut ducto argumento ab hujusmodi discretiva firmant *Fargna de Jurepatron. part.2.can.27.cas.13. num.3.*, *& san.mem. Benedictus XIV. de Sacros. Miss. Sacrific. par.4.sect.2.num.63.*: Secundo quia Testator certum præscripsit locum, & horam celebrationis Missarum utriusque Cappellaniæ, quo pacto videtur potius respexisse ad Populi commoditatem, quàm ad proprium suffragium ex applicatione obventurum, ut notant *Tamburin. de Sacrific. Missar. cap.5.§.3.num.22.*, *Pignatell. consultat.canon.139.num.3.tom.1.*, *& Rota decis.133.num.13. & seqq. coram clar.mem.Card.Tanar.*, *& in Hispalen. applicationis Missæ pro Populo* 14. *Junii* 1751. §.11. *coram Eminentissimo Migazzi*: & tertio tandem ratione insufficientiæ eleemosynæ, cùm pro Missa quotidiana certis horis celebranda requireretur stipendium ducatorum quatuordecim cum dimidio quolibet mense, ut testatur Archiepiscopus, & Cappellaniæ controversæ solum reddant annuos ducatos 132., qua insufficientia eleemosynæ inspecta eo minus præsumendum est voluisse Testatorem superaddere onus applicationis, ut innuunt rescripta hujus Sacræ Congregationis in *Ravennaten. applicationis Missarum ad I. & II. Dubium* 17. *Augusti* 1737. *lib.*87.*Decret. pag.*309., *& in Fulginaten. applicationis* 7. *Septembris ejusdem anni lib.* 87. *Decret. pag.*349. Et hanc rationem augeri putat, tum quia Testator permittendo Cappellanorum promotionem ad titulum earumdem Cappellaniarum, videtur annuisse subductioni ab illarum reditibus annuorum ducatorum quinquaginta pro congruo titulo ejusdem Ordinationis, juxta sensum Archiepiscopi, cujus arbitrio datum est, titulum præfatum constituere immunem ab oneribus Missarum, ut firmat san. mem. Benedictus XIV. *de Synodo Diœces. lib.*12.*cap.9.num.6.*; tum etiam, quia Missarum celebratio enixe fuit a Testatore injuncta, etiam si Cappellaniarum reditus tenues comperirentur, & ideò absona non est interpretatio, quod Testator voluerit Cappellanos immunes esse ab onere applicationis Missarum, quas ex ipsius voluntate tenentur omnino celebrare, etiamsi reditus non sufficiant.

Unum superest ponderandum, quod reditus cujuslibet Cappellaniæ ascendentes ad annuos ducatos 132., excedunt consuetam eleemosynam Missæ quotidianæ, tàm si habeatur ratio quantitatis præfinitæ a Testatore quoad alias Missas, quàm relative ad pinguiorem eleemosynam pro Missis earundem Cappellaniarum ab Hærede expressam, occasione

com-

compositionis obtentæ a Rev. Fabrica, ut prænotatum est in Folio distributo pro dicta Congregatione habita die 12. Julii 1760., quod EE.PP. reassumere supplicamus, & maturo, ut solent, judicio definire

An sit standum, vel recedendum a Decisis, in casu &c.

Non proposita, cum reliquis.

CAMERINEN., SEU FABRIANEN.. Sacerdos Joannes Franciscus Corradini in Testamento, quod condidit anno 1749., certis institutis Hæredibus fiduciariis, omnes hæreditarios fructus erogari præcepit in usus pios; ac primò jussit, menstrua scuta quinque perpetuo numerari ad quinquennium tot Juvenibus, quot fructuum quantitas ferret, ut illi possent in Urbe Roma Legum studio vacare: irritamque declaravit Juvenum electionem, nisi Minores viginti duobus annis eligerentur, qui studia Linguæ Latinæ, Logicæ, Physicæ, & Institutionum legalium complevissent, & qui ex pauperibus, & egenis Familiis orti in Civitate Fabriani, generis nobilitate primi, aut secundi ordinis in ejusdem Civitatis Magistratu fulgerent. Quod si deficerent, vel studio legali apti non essent Juvenes dictis qualitatibus præditi, vocavit secundo loco Juvenes ortos ex Familiis pauperibus Fabriani, & Civitatis Consilio adscriptis, ut quinquennio alerentur in Seminario Fabriani sumptibus suæ Hæreditatis. Tertio tandem edixit, ut fructus exuberantes præfatorum Juvenum subventioni erogarentur in emptionem capitalium, si quod accidisset redituum hæreditariorum decrementum, sin minus distribuerentur certo designato ordine: primùm in Puellarum educandarum convictum Monasteriis solvendum, prælatione data pauperibus Puellis Nobilibus primi, & secundi Ordinis, supra cæteras ortas ex Familiis Civitatis Consilio adscriptis: secundò in aliquod subsidium parandum pauperibus ejusdem Civitatis Familiis Nobilibus primi, & secundi Ordinis: tertio in Dotem scutorum 20. constituendam honestis, & Orphanis Puellis ætatem viginti duorum annorum non excedentibus: quartò in sublevandas Puellas Patre orbatas, Invalidos, & Infirmos.

Sess. 22. cap. 6. de Reform.

Cùm autem deessent Juvenes primi, & secundi Ordinis, qui studio legali incumberent; Vincentius Manni Fabriani natus ex pauperibus, sed honestis Parentibus Civitatis Consilio adscriptis, preces obtulit SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO, quibus postulabat, ut auctoritate Pontificia redderetur idoneus assequutioni quinquennalis legati Juve-

nibus, ut supra, Romæ Studentibus relicti, licet ipse careret Fabrianensi primi, & secundi Ordinis Nobilitate. Auditus vero Episcopus Camerinensis retulit, monitis licet per edictum Civibus Fabrianensibus, comparuisse neminem, qui legatum optaret pro Legibus Romæ addiscendis, vel pro mora in Seminario trahenda; ideoque petita gratia dignum putare Oratorem, qui sola Nobilitatis prærogativa destitutus, cæteris pollebat qualitatibus requisitis pro assequutione legati ad eum finem relicti a pio Testatore, ut Patria ditaretur Viris doctis, qui suo consilio cæteris prodessent; cumque opportunum eidem Episcopo videretur, consensum exquirere a piæ Hæreditatis Administratoribus, facta prædictorum relatione ab Eminentissimo Domino Cardinali Supplicum Libellorum Secretario, die 30. Augusti 1760. *SANCTISSIMVS*, *visis informatione, & voto, ut supra, benigne annuit pro gratia habilitationis Oratoris, arbitrio ejusdem Episcopi, cui ad hujusmodi effectum facultates necessarias, & opportunas concessit, accedente consensu Administratorum introscriptæ Hæreditatis*.

Exequutionem Pontificiæ gratiæ decrevit Vicarius Generalis Fabriani, repetita conditione consensus ab Administratoribus præstandi; sed assentiri noluerunt Administratores. Quare Vincentius Manni denuo supplicavit SANCTISSIMO, ut præcipere dignaretur ipsius favore solutionem supradicti quinquennalis legati, non obstante quacumque Administratorum oppositione; & die 12. Aprilis 1761. preces ex Audientia SANCTISSIMI remissæ fuerunt = *Alla Congregazione del Concilio, con le facoltà necessarie, ed opportune*. Jussus ergo fuit Episcopus, ut auditis Administratoribus, Sacram Congregationem instructam redderet, præsertim super existentia aliorum ex cœtibus a Testatore contemplatis, ac votum suum aperiret. Et Episcopus, nova data relatione, testatus est, duos tantum Juvenes ex Familiis Consilio adscriptis educari in Seminario Fabriani sumptibus piæ Hæreditatis, nec in consueta Edictorum affixione alium fuisse repertum, qui legatum peteret; ac transmissis Foliis oppositionum per Administratores exhibitis, quibus enunciatur fructuum hæreditariorum consumptio pro majori parte in convictu Nobilium Puellarum, quæ educantur in Monasteriis, suam his verbis relationem absolvit = *Vnde a primo ad ultimum apparet, quod Hæredes fiduciarii inter cœtum Nobilem fructus prædictæ hæreditatis consumere gestiunt* =

Causa nunc proponitur. Et Administratores in Foliis Episcopo exhibitis, & ad hanc Sac. Congregationem, ut supra, transmissis contendunt, vel subreptitiam reputandam esse gratiam a Vincentio Manni extortam, sine clara, & individua mentione præjudicii inde resultantis, tùm Juvenibus, qui idonei fieri poterunt in futurum, tùm Puellis Nobilibus substi-

ſtitutis: vel ratione ejuſdem præjudicii exequendam non eſſe, cùm reditus hæreditarii non ſufficiant pro convictu ſolvendo Monaſteriis, in quibus educantur Puellæ Nobiles, quarum etiam nomine preces oblatæ ſunt, ne gratia prædicta executioni demandetur.

Sed Vincentius Manni in circumferendo libello defendit, ipſum admittendum eſſe ad fruitionem quinquennalis legati Juvenibus Romæ Studentibus relicti; quùm una excepta Nobilitatis prærogativa, quæ ſuppleta remanet vigore Pontificii reſcripti, cæteris omnibus polleat qualitatibus a Teſtatore requiſitis; nam ortus Fabriani ex honeſto, licet paupere Genitore, vigeſimum primum agebat ætatis annum tempore porrectæ Supplicationis SANCTSSSSMO, & Studia jam abſolvit linguæ Latinæ, Logicæ, Phyſicæ, & Inſtitutionum Legalium, Forenſique Praxi addiſcendæ vacat apud probatiſſimum Romanæ Curiæ Cauſarum Patronum, ut conſtat ex atteſtationibus exhibitis, quibus cohæret prima Epiſcopi relatio hæc habens = *Quantunque manchi del requiſito di Nobiltà di primo, e ſecondo grado, pure concorrono in lui gli altri requiſiti di bontà di coſtumi, ed applicazione agli ſtudj, d'eſſere Perſona civile, e povera* =; & ideò cùm alii deſint qualificati Juvenes, opinatur, jus quæſitum habere pro aſſequutione legati ex ipſius Teſtatoris vocatione.

Nec cenſet obſtare Adminiſtratorum renuentiam, & denegatum conſenſum requiſitum in reſcripto Pontificio, quo ſuppletur defectus Nobilitatis; tum quia reſcriptum emanavit prævia informatione Epiſcopi, & ideò gratia perfecta fuit ab initio, nec pendere dicenda eſt a conſenſu Adminiſtratorum in exequutione præſtandum, ut notat *Bonfin. de jur. fideicomm. diſputat.* 137. *num.* 87. *&* 88. *tom* 3.: tum inſuper, quia reſcripti exequutio commiſſa fuit arbitrio non Adminiſtratorum, ſed Epiſcopi, proindeque ipſorum conſenſus requiſitus videri poteſt ratione ſolius præjudicii, & cùm iſtud deficiat, conſenſus injuſtè denegatus ſupplendus eſt ab hac Sacra Congregatione, ad quam remiſſæ fuerunt preces cum omnibus facultatibus neceſſariis, & opportunis, ad tradita per *Monet. de commutat. ultimar. voluntat. cap.* 6. *quæſt.* 4. *num.* 317., *& Rot. coram Ludoviſ. deciſ.* 117. *num.* 8.

Quod verò deficiat tertii præjudicium in recenſito Pontificio reſcripto, & ideo irrationàbilis judicandus ſit diſſenſus Adminiſtratorum, ex eo probari autumat Orator, quod monitis Civibus per Edictum, nullus adfuit, qui legatum peteret, & nemo ad hanc diem idoneus eſt, qui legatum aſſequi poſſit. Nec putat officere Adminiſtratorum exceptionem, quod poterunt idonei Juvenes adeſſe in futurum; quia veritum præjudicium de futuro non retardat exequutionem gratiæ, in qua præſervatum intelligitur dumtaxat

præ-

præjudicium de præsenti, ut firmant *Sarnen. ad regul. de jur. quæs. non tollen. quæst.4. in princ.*, & *Gonzal. ad reg.8. Cancell. gloss.45. §.1. num.45.*

Minusque adversari defendit assertum præjudicium Puellarum, quæ educantur in Monasteriis, in quarum convictu Administratores absumunt majorem redituum partem; nam pii Testatoris dispositio principaliter directa est ad Juvenes erudiendos in legali scientia; quorum respectu dumtaxat narratum fuit Summo Pontifici deesse aliorum præjudicium, *tanto più, che presentemente non vi sono altri concorrenti, ne applicati allo studio legale, a quali possasi in qualche parte pregiudicare*; & Puellæ in Monasteriis educandæ vocantur solum in subsidium, *restando vacante in tutto, o in parte il frutto della mia Eredità*, ob defectum Juvenum Romæ, vel in Seminario studentium: ac vocantur promiscue cum aliis, in quorum subventionem distribui voluit Testator fructus suæ Hæreditatis, juxta ordinem superius recensitum, nullo tamen præfinito tempore duraturæ largitionis; quapropter arbitratur, neque opportune ab Administratoribus majorem fructuum partem erogari in educationem Puellarum, quæ nec etiam pauperes sunt ad notata per *Amostaz. de Causis piis lib.4. cap.4. num.27. & 29.*, neque rationem habendam esse de præjudicio Puellarum, quibus nullum jus quæsitum est, saltem quoad duraturæ educationis tempus haud præfinitum in Testamento, sed pendens a solo arbitrio Administratorum, ut firmat *Bonfin. in dicta disput.137. num.35.*; præsertim, cùm assertum Puellarum præjudicium, haud ignotum Summo Pontifici ob insertum precibus Testamenti exemplum, veniat necessariò in sequelam indultæ gratiæ, quæ propterea illius contemplatione irrita non redditur, ut monent *Bonfin. in d. disputat.137. num.38.*, & *Rota coram Merlin. decis.243. num.1.*, & *coram Dunoz. jun. decis.115. num.7.*

Atque demum ex præmissa Testamenti insertione ineptam asserit objectam gratiæ subreptionem, cum hæc ex ejusdem Testamenti tenore omnimode submoveatur, *Bonfin. in dicta disput.137. num.21. tom.3.*. Et inutiliter obiici contendit legem Testamenti, qua Testator prohibuit, suæ voluntatis commutationem obtineri; quia rescriptum quoad unam Nobilitatis prærogativam idoneum reddens Oratorem, qui cæteris pollebat qualitatibus, vel propriè commutationem non inducit, sed potius interpretationem, ut pinguius adimpleatur voluntas Testatoris ditandi Patriam Viris Doctis, ad tradita per *Rot. cor. Molin. decis.1041. num.5. & 7. & seq.*, vel adeò minimam præsefert commutationem, ut nullo in pretio habenda sit, ut notat *Piton. disceptat. Eccles.69. num.2. & 3.*; inspecta potissimum qualitate Patris Oratoris, qui honestum exercet munus patrocinandi Causas Civiles, & Officio Promotoris Fiscalis Curiæ

Ec-

Ecclesiasticæ fungitur, adscriptusque est Civitatis Consilio, a quo ad superiores Ordines regulariter ascenditur.

Dignabuntur itaque EE. VV. definire.

An Rescriptum Sanctissimi sit exequendum, in casu &c.

PERUSINA ELECTIONIS PRIORIS. Parochi Seculares Civitatis Perusiæ, numero 29., Collegium constituunt, quod Urbanum vocant, suasque speciales habent Constitutiones Ordinaria auctoritate approbatas, quibus cautum est, ut ad Kalendas Majas, per secreta Vota omnibus suffragantibus, unus ex eorum gremio Prioris nomine insignitus singulis annis eligatur, ad annum tamen dumtaxat duraturus, qui cæteris præsit, & regimen habeat æconomicum totius Collegii. Ad Prioris Officium anno præterito electus fuit Parochus Laurentius Ammoni Leli, qui tanta solertia, & utilitate Collegii suum obivisse munus visus est duodeviginti Parochis, ut eum confirmare in Officio statuerint ad aliud biennium; qua de re iidem Zelatores Parochi precibus oblatis SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO postularunt, ut Pontificio Chirographo annuere optatæ confirmationi dignaretur, non obstantibus Collegii Constitutionibus eam vetantibus. Obstiterunt alii novem Parochi, qui & ipsi SANCTISSIMO supplicarunt, ne in perniciem & dedecus aliorum confirmaretur Laurentius Amoni Lelii.

Sess. 22. cap. 8. de Ref.

Data fuit ejus rei cognitio huic Sacræ Congregationi, quæ Episcopum, ut moris est, requisivit pro informatione, & Voto. Episcopus auditis Partibus retulit, Parochos oppositores adversari optatæ confirmationi ob juramentum, quo adstringuntur Collegii Constitutiones eam vetantes servare, & ne dissentiones a Laurentio Amoni Leli suis novitatibus excitatæ foveantur, neve in cæterorum dedecus unus Laurentius pro exercendo munere Prioris idoneus reputetur: Parochos autem pro confirmatione instantes, subjungit Episcopus, ut etiam ipsi in circumferendo libello defendunt, communi Collegii bono expetere confirmationem Laurentii Viri expertæ, & probatæ virtutis, qui pessumdatas res Collegii studuit reparare, Prædiis culturam restituendo, Debitores ad solutionem, & præteritos Administratores, atque Æconomos ad rationes reddendas provocando, aliaque id genus peragendo, quæ perfici non poterunt, sine biennii prorogatione: atque spernendas esse autumant Oppositorum contradictiones inde ortas, quod illorum septem obnoxii sunt rationibus plurium annorum reddendis, haud veriti crimine perjurii se illaqueare differendo redditiones rationum ultra annum præscriptum a juratis Collegii Constitutionibus.

Mi-

Minusque ajunt dubitari posse de Summi Pontificis auctoritate pro communi bono Collegii, eiusque majori, ac saniori parte instante, derogandi Constitutionibus, etiam juramento firmatis, inspecta potissimum illarum approbatione ab Episcopo facta, ea lege, ut ipsi, ejusque Successoribus reservata esset facultas *easdem semper, & quandocumque moderandi, prout in Domino expediens judicabitur*, & quibus insuper non semel ab Episcopis derogatum fuit pro electione aliorum Officialium Collegii.

Denique votum suum aperit Episcopus his verbis = *Quod valde inter Collitigantes commendabilis esset concordia, dummodo tamen illa sequatur absque sacrificio boni regiminis dicti Collegii Parochorum, & absque ullo detrimento rerum temporalium ad Clerum Urbanum pertinentium, quæ saltem non sine maxima incuria, & oscitantia multorum, qui bona prædicti Cleri administrarunt, præjudicia, & damna usque modo absque ullo levamine sunt experta, quibusque reparandis modernus Prior esset idoneus* =. Ipse tamen Laurentius Ammoni Leli preces obtulit, quibus supplicat EE. VV. = *a liberarlo da tali inquietudini, non perche pronto esso non sia a ciecamente ubbidire alli supremi comandi di Nostro Signore, e dell'E.V. &c., ma solo per non soccombere ad ulteriori vessazioni, e dispendii*.

Erit itaque ab EE. VV. definiendum

An sit locus confirmationi Prioris Collegii Urbani Civitatis Perusiæ ad biennium, in casu &c.

Die

Die Sabbathi 8. Maji 1762. in Palatio Apoſtolico Quirinali erit Sacra Congregatio Concilii, in qua, præter alia, proponentur infraſcripta Dubia, juxta morem ejuſdem Sacræ Congregationis de jure reſolvenda.

BInæ, quæ ſequuntur, Cauſæ indeciſæ remanſerunt in præterita Congregatione habita die 27. ſuperioris menſis Martii. Denuo itaque ſubjiciuntur judicio EE. VV., ut reaſſumpto præcedenti Folio, dignentur illas definire.

CAMERINEN., SEU FABRIANEN.
An Reſcriptum Sanctiſſimi ſit exequendum, in caſu &c.

Seſs.22. cap.6. de Reform.

Negative.

PERUSINA ELECTIONIS PRIORIS.
An ſit locus Confirmationi Prioris Collegii Urbani Civitatis Peruſiæ ad biennium, in caſu &c.

Seſs. 25. cap. 6. de Regul.

Affirmative ad annum.

COMPOSTELLANA. Hæc quoque Cauſa indeciſa remanſit in poſtrema Congregatione habita die 27. præteriti menſis Martii. In ea Vincentius Antonius Roldan de Aguiar nititur excludere onus applicationis quoad Miſſas duplicis Cappellaniæ fundatæ a Balthaxare de Ulloa Authore ſuo: & tribus utitur argumentis deſumptis a diſcretiva, a deſignatione Eccleſiæ, & horæ, & a quantitate eleemoſynæ. Cum tamen proponatur Cauſa ſine Contradictore, opus eſt aliqua ex Officio prænotare, ut EE. PP. inſpicere valeant etiam jura, quæ favere poterunt ſuffragio pii Teſtatoris.

Seſs.22. Decret. de cbſerv., & evit. in celebr. Miſſæ.

Juxta regulam porrò, quam tenet hæc Sacra Congregatio, onus applicationis cenſetur tacitè injunctum, etiamſi non expri-

exprimatur, quoties verbis expressis, aut validis conjecturis non appareat de contraria voluntate ejus, qui Missas celebrari mandavit, juxta communiter allegatam resolutionem *in Tinen. applicationis Sacrificii* 18. *Augusti* 1668. *lib.26. Decret. pag.61.*; & pro valida conjectura aliquoties reputata fuit discretiva loquutio Testatoris, ut applicatio quoad unum legatum expresse demandata, non intelligeretur volita quoad aliud legatum, in quo non fuit repetita, ut refert san. mem. Benedictus XIV. *in tract. de Sacrif. Miss. par.4. sect.2. num.63.*

Ex tribus autem Legatis piis a Balthaxare de Ulloa relictis, primum his verbis scriptum est = *Si celebrino per l'anima mia, e di quelli Defonti, alli quali hò qualche obligazione, cinque mila Messe basse* =: alterum hæc alia habet = *Si debba celebrare per me dal sudetto Convento perpetuamente un' Anniversario, il giorno seguente a quello de' Morti, in suffragio dell' Anima mia* =: tertium autem est illud Cappellaniarum, de quibus agitur, suffragii mentionem non exprimens. Ponderandum itaque, utrum in his legatis discretiva loquutio referenda sit ad applicationem in uno magis, quàm in alio legato volitam, seu potius ad Personas, pro quibus voluit Testator quodlibet legatum applicari.

Præmisso enim, quod nisi mentionem aliorum fecisset Testator in primo legato, Missæ celebrandæ fuissent in suffragium solius ejus Animæ: & nisi specialiter suæ Animæ meminisset in secundo legato, videri illud potuisset relictum etiam pro aliis comprehensis in primo; satis naturalis subintrat intellectus, quod ad designandum suffragium relative ad primum, & secundum Missarum legatum, motus fuerit Testator a diversitate Personarum, in quarum commodum relictas Missas cedere volebat: Quoad tertium verò poterat opinari Testator, necessariam non esse mentionem suæ animæ, quia immediate illius meminerat in legato præcedenti. Quando autem discretiva refertur ad alias causas, inefficax est ad excludendum onus applicationis. Et in una *Ferrarien. applicationis Missarum*, in qua proponebatur legatum his verbis conceptum = *Continue celebrent Missas, ita quod diebus ferialibus pro anima ipsius Calamelli, Patris, Matrisque &c. Missas celebrent Mortuorum* =, licet mentio suffragii solum adesset pro diebus ferialibus, nihilominus quia discretiva referri poterat ad qualitatem Missæ Mortuorum eisdem diebus ferialibus celebrandæ, Sacra hæc Congregatio die 26. Martii 1718. rescripsit pro applicatione *quocumque die*, ut *in lib.68. Decret. pag.107.*

Destinatio pariter certæ Ecclesiæ, & certæ horæ celebrationis faciendæ, accipi etiam solet aliquando pro conjectura exclusiva applicationis, quando ex verbis Testamenti colligitur, Testatorem demandasse celebrationem Missarum pro cultu Ecclesiæ, aut pro commodo eorum, qui Missæ adfue-

adfuerint; & in his terminis pro libertate Sacrificii rescripsit hæc Sacra Congregatio in *Collen. applicationis Sacrificii* 17. *Decembris* 1689., in qua agebatur de legato Missæ quotidianæ certa hora celebrandæ, *acciò molti occupati dà negozii possino andare a sentirla, ed in specie i Scolari quandò escono dalla Scuola*, ut *in lib.*40. *Decret. pag.*3.: & rursus in *Tricastrinen. applicationis Sacrificii* 8. *Augusti* 1711., in qua agebatur de Missa pariter quotidiana celebranda, *all'ora, che dalla Dama Superiora del Monastero di S. Orsola li sarà prescritta, e designata per il commodo delle sue Monache* =, ut *in lib.*61. *Decret. pag.*358.: & demum in *Mantuana Applicationis* 19. *Novembris* 1718., in qua agebatur de Missis celebrandis in Altari Majori Ecclesiæ Monialium, *pro satisfactione, & Voto Ven. Monialium degentium ibidem*, ut *in lib.*68. *Decret. pag.*457.

Sed in Cappellaniis a Balthaxare de Ulloa fundatis præcipitur quidem celebratio certis horis, & in certa Ecclesia, minime verò exprimitur commodum alicujus, ibi = *L'una da celebrarsi alle ore* 11., *cioè un'ora prima del mezzo giorno: e l'altra alle ore* 12., *che vale a dire nel punto del mezzo dì; quella delle ore* 11. *nella Chiesa Parochiale di S. Maria detta de Azoque dell'accennata Città di Betanzos, e quella del mezzo giorno, nella Chiesa Parochiale di S. Giacomo della medesima Città* =. Quamobrem seposita expressa contemplatione alieni commodi, efficax non reputatur conjectura a destinatione Ecclesiæ, & horæ desumpta, nisi una simul concurrat altera conjectura tenuitatis redituum, qui minime respondeant incommodo Cappellani, & consuetæ eleemosynæ Missarum cum applicatione.

Et quamquam differat Vincentius Antonius Roldan, hanc etiam non deesse conjecturam tenuitatis redituum, quia singulæ Cappellaniæ reddunt annuos ducatos Vellionenses 132., & pro Missa quotidiana cum applicatione certis horis celebranda, & in certa Ecclesia, juxta Archiepiscopi testimonium, requireretur annuum stipendium ducatorum similium 174., seu ducatorum quatuordecim cum dimidio quolibet mense; Nihilominus animadvertendum est, quod ipse Testator in primo legato quinque millium Missarum, quarum verbis expressis præcepit applicationem, taxavit cujuslibet eleemosynam *a ragione di due Reali*, & propterea ad eamdem rationem, pro Missa quotidiana cum applicatione requireretur solum annua eleemosyna ducatorum 65. circiter *di Reali undici il ducato*, ut æstimatur in prædicto Testamento, & ex annuis cujuslibet Cappellaniæ reditibus ducatorum 132. remanerent ducat.67. pro Cappellani incommodo, quod plurimi æstimari nequit, cum Testator dederit Cappellanis facultatem celebrandi per alium. Potiùs ergo ex quantitate eleemosynæ sufficientis pro utroque onere, gravior oriri videtur conjectura volitæ applicationis.

Duo insuper serio perpendenda sunt; primum quod Testator pro fundo utriusque Cappellaniæ reliquit certam summam in Capitalibus fructiferis investiendam: & usque quo perficeretur investimentum integræ summæ, jussit, quod Patroni reditus cujuscumque investimenti distribuerent *nella celebrazione di tante Messe basse, coll'elemosina di due Reali, e mezzo, che per ciascuna assegno*, nulla designata Ecclesia, aut hora celebrationis, & ideo solum ratione suffragii injuncta videri potest celebratio; Secundo, quod post erectas Cappellanias, electosque Cappellanos, præscriptum fuit a Testatore, quod si illi deficerent in celebratione Missarum, correspectiva eleemosyna eis detraheretur a Patrono, *il quale la darà poi ad altro Sacerdote, perche celebri le dette Messe*; quare suffragium videtur contemplatum a Testatore, & non Populi commoditas, cui minime consulebatur per celebrationem Missarum extra tempus faciendam ab alio Sacerdote non celebratas Missas supplente.

His autem perpensis, dignabuntur EE. VV. definire.

An sit standum, vel recedendum a decisis, quoad primum Dubium, in casu &c.

In decisis, & amplius.

Sess.22. cap.9. de Reform.

AMERINA ONERUM CANONICATUS. Capitulum Ecclesiæ Collegiatæ Luniani anno 1628. curavit, ut auctoritate Ordinaria erigeretur in eadem Ecclesia novus Canonicatus, cui, præter sc.200. collata a Presbytero Dominico Ciaglia, fuerunt in Dotem assignata Bona Ruralis Ecclesiæ *Ramici* Capitulo unitæ, & Bona Præbendæ *communis* dudum appellatæ, quæ tunc ad Sacristiam spectabat, onere injuncto futuris ejusdem Canonicatus Possessoribus, *di andare l'Estate a dire la Messa, secondo il solito, nella Chiesa di Ramici*, atque *di provedere del suo proprio l'Oglio per la Lampada, il Vino per le Messe, e la Farina per l'Ostia tutto l'anno*.

Eandem verò erectionem nullam, atque irritam declaravit Episcopus anno 1631., ob defectum Apostolici Beneplaciti requisiti in alienationibus Bonorum Ecclesiæ, quæ fuerant in illius Dotem assignata; Et Capitulum, novusque Canonicus *revocarunt concorditer, & annullarunt prædictam conventionem, omnesque scripturas, & Instrumenta super ea facta, & reduxerunt in pristinum totum negocium, tamquam factum non esset*. Fuit tamen iterum erectus Canonicatus ex iisdem fermè bonis, vigore Literarum Apostolicarum san. mem. Urbani VIII., novo accedente Capituli consensu; Sed minime repetita fuit conventio celebrandi in Ecclesia Ramici, ac tradendi Oleum, Vinum, & Hostias.

Pri-

Primus omnium Canonicatum obtinuit præfatus Dominicus Ciaglia, authoritate Apostolica provisus eodem anno 1631., & nullo constat documento, eum, quousque Canonicatum possedit, aut celebrasse in Ecclesia *Ramici*, aut Oleum, Vinum, & Hostias tribuisse. Ejus successor fuit Ulisses Caballarius, qui Canonicatum assequutus anno 1658., vigore resignationis, primùm anno 1670. monitus fuit a Capitulo, ut Oleum, Vinum, & Hostias præberet; Sed rem composuit transactione, qua promisit, tempore vitæ suæ, *pagare scudi sei di Giulii 10. per scudo, e non più, per la Farina per l'Ostia, Oglio per la Lampada, e Vino per li Sacrificii alla Chiesa*, ita tamen, ut post ejus obitum Partes redirent ad primæva jura, ac si transactio inita non fuisset.

Resignavit Caballarius Canonicatum anno 1692. favore Francisci Gattamelata, quem Testes asserunt, cotylam Vini quotidie tradidisse. Illo autem defuncto, de Canonicatu provisus fuit anno 1733. Joannes Antonius Vanazzotti adhuc vivens; Et is testatur, eandem semper ministrasse Vini mensuram, *e per alcuni anni somministrai ancora il grano per l'Ostie, ed anche per qualche tempo l'Oglio per la Lampada: e ciò a causa, che detto Canonicato aveva annesso un tal peso, conforme mi veniva riferito, & in qualche tempo andai l'Estate a celebrare la Santa Messa nelli giorni Festivi alla Chiesa Rurale di Ramici, peso parimente imposto a detto Canonicato*: quod forsan accidit, postquam hodiernus Episcopus Amerinus, in prima Visitatione peracta anno 1744., servari decreverat conventiones initas in Instrumento anni 1628., cujus vigore ei relatum fuerat sequutam fuisse Canonicatus erectionem.

Tandem pervenit Canonicatus anno 1752., vigore permutationis, ad Petrum Vescovali è Corsica oriundum, qui onus ministrandi Oleum, Vinum, & Hostias tulit usque ad annum 1759.. Tunc autem recursu habito ad hanc Sacram Congregationem, postulavit ab eodem onere liberari. Sed pacis recuperandæ gratia, die 31. Octobris 1760. libellum obtulit Capitulo manu sua subscriptum, quo proposuit *un amichevole composizione, o sia aggiustamento: ed è, di obligare, ogni qualvolta se ne ottenga il Beneplacito Apostolico, me stesso fino a tanto, che sarò possessore di detto Canonicato, e tutti i successori in detto mio Canonicato in perpetuo, a somministrare annualmente, e quotidianamente il Vino, e l'Ostie, che saranno necessarie per l'uso delle Messe, che si celebraranno in detta Chiesa Collegiata, purche resti si io, che i miei successori sudetti esenti in perpetuo dalla contribuzione dell'Oglio*. Acceptavit Capitulum eademdie, uno licet dissentiente Capitulari, compositionem propositam a Canonico Vescovali: Et preces oblatæ fuerunt huic Sacræ Congregationi pro ejusdem compositionis approbatione.

Re tamen infecta, postulavit iterum Canonicus Vescovali, ut hæc Sacra Congregatio controversiam definiret ad juris tra-

tramites. Auditus itaque fuit Episcopus, qui precibus Oratoris annuendum putat. Et Orator disputat, suum Canonicatum haud obnoxium esse oneribus celebrandi in Ecclesia Ramici, & contribuendi Vinum, Oleum, & Hostias; quia Instrumentum anni 1628. hæc onera injungens, mutuo consensu Partium fuit inde rescissum, minimeque illa repetuntur in posteriori erectione vigore Literarum Apostolicarum sequuta. Nec deesse putat rationem, siquidem cum in eodem Instrumento anni 1628.,inter bona constituentia Dotem præbendæ communis ad Sacristiam tunc pertinentis,enumerentur Domus,& Census,nullaque eorum fiat mentio in successiva Apostolica Canonicatus erectione anni 1631., & in alio instrumento assignationis dotis favore ejusdem Canonicatus factæ anno 1732.,ubi non alii census referuntur,nisi qui ex donatis a Ciaglia scutis biscentum fuerunt acquisiti, ex hujusmodi Capitalium ademptione, justam infert Vescovali, considerari causam præsumendi controversorum onerum remissionem. Minusque censet officere assertam observantiam; cùm nullo probetur documento quoad celebrationem inEcclesia Ramici: & varia sit, difformis, minimeque erectioni proxima, quoad contributionem Olei, Vini, & Hostiæ, & ideo nequeat illius vigore novum onus induci, quod in erectione Beneficii non fuit injunctum.

Capitulum vero defendit, eadem onera tacite repetita videri in Literis Apostolicis novæ erectionis Canonicatus; tum quia in illis bona ipsa in Instrumento anni 1628. descripta assignantur pro Dote Præbendæ, & Canonicatus, *onerumque illis incumbentium supportatione*, tùm insuper quia subsequuta Canonicorum, & ipsius Canonici Vescovali observantia declarat Pontificis, & Partium voluntatem eadem onera repetendi in nova Canonicatus erectione. Vel saltem autumat, hujusmodi onera juris ministerio delata esse ad Canonicatus Possessorem, tamquam infixa bonis pro illius dote assignatis; quia in Ecclesia Ramici Communitas Luniani dudum consueverat deputare Custodem, seu Cappellanum cum onere, *che l'Inverno ogni Domenica ci debba dire una Messa, ma che l'Estate, cioè Giugno, Luglio, e Agosto ci dica Messa ogni Festa*, ut legitur in consiliari resolutione anni 1600.: & bona plura Ecclesiæ Luniani a Benefactoribus relicta fuerant *pro manutentione, & conservatione dictæ Ecclesiæ, & rerum suarum necessariarum ad celebrationem Divinorum*,ut enunciat antiqua Episcopi Sententia anni 1557., a qua cæteroquin nil eruitur ad evincendam identitatem eorumdem bonorum cum illis pro Dote Canonicatus assignatis.

Dignabuntur itaque EE. VV. decernere.

I. *An Canonicatus modo retentus a Petro Vescovali teneatur ad subministrationem Vini pro Missis, Farinæ pro Hostiis, & Olei pro Lampade?*

II. *An*

II. *An & quoties infra annum idem teneatur ad celebrationem Sacri in Ecclesia Rurali Ramicis, in casu &c.*

Ad I. Negative, & amplius. Ad II. Negative.

CALARITANA. Antiochus Ignatius Garau Rector Parochialis Ecclesiæ Locorum Senorbi, & Arixi Calaritanæ Diæcesis, preces obtulit Sacræ huic Congregationi, quibus postulabat, ut a residentiæ onere dispensaretur Mensibus æstivis, ob insalubrem Parochiæ aerem, suique corporis gracilitatem. Auditus de more Archiepiscopus retulit, tantam esse in eisdem Locis Cæli inclementiam, ut Medicorum judicio nequeat Orator, Corpore gracilis, ibi morari Mensibus Æstivis, & Autumnalibus, sine evidenti vitæ discrimine.

Sess. 23. cap. 1. de Reformat.

Sed censet Archiepiscopus aeris intemperiem non excusare Parochum a residentia, juxta Sententiam hujus Sacræ Congregationis, quam referunt *Fagnan. in cap. Clericos num. 36. in fin. de cleric. non resid.*, *Garz. de benef. part. 3. cap. 2. n. 179. vers. quarto*, & *san. mem. Benedictus XIV. instit. Eccles. 17. num. 14.* Quærente porrò Episcopo Regiensi, utrum Rector Ecclesiæ Parochialis posset alibi degere, si Parochia sub tanta Cæli inclementia constituta sit, ut nemo, nisi Indigena, in eadem Sede sine vitæ discrimine immorari possit, Sacra Congregatio anno 1573. respondit = *Non posse. Si tamen Rector infirmus esset, & in loco Parochialis curari non posset, defectu Medicorum, medicinarumve, tunc posse ab Ordinario dari licentiam trium, vel quatuor mensium, ut in Locis vicinioribus maneat recuperandæ sanitatis causa: posito interea ab ipso Ordinario in Parochiali idoneo Vicario, cum congrua portione ex reditibus ejusdem Parochialis* = *ut in lib. 1. decret. pag. 52.*: Et rursus in una *Nicien.* 4. Augusti 1646. rescripsit = *Aeris intemperiem non excusare Parochum a residentia* =, ut in *lib. 18. Decret. pag. 164.*

Digna quoque coercitione illi videtur licentia eorum, qui haud ignorantes vitium aeris, plus minus afficiens omnia fere Diœcesis Oppida, Parochias ultro appetunt, & accipiunt: atque illarum opulentia, vel deliciis Civitatis, in qua studiis incubuerunt, molliores effecti, quam in patrio solo veriti non fuissent Cæli inclementiam, eam adeò reformidant in Parochiis, ut commendata animarum cura Presbyteris indigenis, æstivos, & autumnales traducant Menses in cultiori Urbe, despectis locis finitimis purioris aeris, ubi morantes possent aliquando suas Oves sine periculo invisere.

Ora-

Orator autem defendit, plurium Doctorum non deesse Sententiam, qui putant, aeris inclementiam Parochos excusare a residentia, ut refert *Fagnan. in d. cap. Clericos num.35. de cler. non resid.*, quorum forsan opinionem sequuti antecessores Archiepiscopi, ipsi veniam Parochis indulgebant, ut in Civitate morari possent æstivo, & autumnali tempore, juxta testimonium Viri Sacerdotis in Summario impresso circumferendum. Et contrariam hujus Sacræ Congregationis Sententiam autumat procedere, ubi nullus inveniretur, qui Curæ Animarum onus vellet assumere, cum tunc datum non esset Parochis Gregem deserere, sed tenerentur = *dare animam suam pro Ovibus suis* =: vel intelligendam esse in eo sensu, ut Parochi nequeant propria authoritate, aut de licentia solius Episcopi abesse ultra tempus a Sacro Concilio permissum, non autem ut a Sancta Sede, & ab hac Sacra Congregatione indulgeri non debeat facultas longioris absentiæ, cui legitimam præbet causam aeris intemperies, ut probant frequentissima decreta hujus Sacræ Congregationis, tum priscis, tum recentioribus temporibus singulis annis, cum sola limitatione indulti ad quatuor menses æstivos, edita; licet hoc anno, ad consulendum exactiori Curæ Animarum administrationi, & ad excitandam Parochorum sollicitudinem, Parochis locorum ad alias Sardiniæ Diœceses pertinentium, læthali aeris intemperie infectorum, dari ceperint hujusmodi indulta, juxta subiectam formam de qua in una *Algaren.* 13. *Martii proxime præteriti* hisce verbis = *Pro gratia ad quatuor menses æstivos currentis anni tantum, compræhensis Conciliaribus, arbitrio Episcopi: cum obligatione commorandi in locis Parochiæ proximioribus non infectis aeris intemperie, quatenus ex eis in occurrentibus solemnitatibus, vel necessitatibus, sine detrimento propriæ valetudinis accedere possit Orator ad consulendum Parochianorum indigentiis, deputato idoneo Vicario ab Ordinario approbando, qui resideat, & curam Animarum, ac Sacramentorum administrationem laudabiliter exerceat.*

Erit itaque ab EE. VV. definiendum.

An liceat Antiocho Ignatio Garau Parocho Oppidi de Senorbi, & Arixi tempore æstivo, & autumnali ob aeris intemperiem discedere ab eisdem locis, subrogato tamen Vicario idoneo pro Animarum cura, in casu &c.

Negative, & detur Decretum ad formam Algaren.

PISAUREN. REPARATIONIS ECCLESIÆ CATHEDRALIS. Statuto Civitatis Pisauri cautum est, quod Processionibus, quæ fiunt anniversaria die Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis, & in Festo Sancti Terentii, omnes intersint Civitatis, & Comitatus Ordines, quilibet ad manus deferens Candelam, quodque pretium Candelarum, aliarumque Oblationum erogentur in conservationem, & reparationem Ecclesiæ Cathedralis. Hanc statutariam sanctionem decreto suo confirmarunt olim Principes Pisaurenses anno 1511., & anno 1531. Et quæcumque retroactis temporibus necessariæ visæ sunt reparationes in Cathedrali faciendæ, omnes expletæ fuerunt ope dictarum Oblationum, quarum curam, & administrationem gerebat ipsa Communitas Pisauri.

Sess.21.cap.7. de Reform.

Cum tamen oblationes Candelarum, deinceps in exactionem pecuniariam commutatæ, aliquando impares essent reparationibus explendis, pecuniam suam in eam causam erogavit Communitas, speciali tamen emissa protestatione consequendi reintegrationem super futuris Oblationibus, nullumque assumendi earumdem reparationum onus ultra modum dictarum Oblationum. Id autem in causa fuit, quod plures orirentur controversiæ Communitatem inter, & Episcopum, qui omnium reparationum onus, etiamsi quantitatem excederet earumdem Oblationum, in Communitatem refundere nitebatur.

Et primùm anno 1737. res composita est transactione ad vitam Episcopi, qui tunc præerat Ecclesiæ Pisaurensi, duratura, qua Communitas, suscepta suo periculo Oblationum exactione, certam pollicita est annuam quantitatem scutorum quadraginta monetæ Urbini: Et Episcopus citra ullam suæ Mensæ, suorumque Successorum præjudicium, *si obbligò con detti scudi* 40. *annui mantenere, risarcire, e conservare i muri* Ecclesiæ Cathedralis, *Tetti, Pianciti, Porte, Finestre, colle loro vetrate, Organo, e provisione a chi lo tiene pulito, Campanile, e suo Castello, e tutto altro, che prima si faceva dall'Illmo Magistrato col denaro di esse offerte.*

Antecessoris exemplum haud sequutus hodiernus Episcopus Pisaurensis, preces obtulit san. mem. Benedictus XIV., quibus postulabat, ut vetus controversia decidenda committeretur Eminentissimo Domino Cardinali Oddi tunc Urbini Legato, sed facta precum relatione à clar.mem.Cardinali Argenvillieres prælaudati Summi Pontificis Auditore, die 11. Februarii 1746. rescriptum prodiit ex Audientia Sanctissimi, quo *Sanctitas Sua remisit benigne preces ad Eminentissimum Legatum Urbini, qui officia, & auctoritatem suam interponat pro congrua, & honesta concordia, ad quem effectum ipsi injunxit omnes facultates necessarias, & opportunas.*

Vigore itaque præcitati rescripti nova inita est transactio die 7. Aprilis 1747., cujus summa est, quod Communitas extra-

extractis ex Capsa Annonæ Frumentariæ scutis bismille monetæ Urbini, ea cederet Capsæ dictarum Oblationum, quas vocant Sancti Terentii, huic applicando fructus correspondentis ratæ Census majoris summæ ad eamdem Annonam Frumentariam pertinentis, sub lege tamen, quod a consueta earumdem Oblationum pensitatione immunes fierent Artifices: quod eadem Capsa libera foret à restitutione pecuniarum, quas ære suo Communitas usque ad eam diem impenderat in causam reparationum, & Communitatis commodo cederent Oblationes tunc usque inexactæ: quodque Communitas Exactorem eligeret suo periculo, & Curatores Fabricæ, rationesque ederet quot annis in Audientia Legationis, & si quæ superessent pecuniæ in reparationibus non consumptæ, eas, ubi attingerent scuta centum, certo modo investiret favore ejusdem Capsæ.

Hac enim ratione visum est Partibus auferri in posterum controversiarum occasionem, quia scuta centum circiter quot annis retrahenda ex fructibus capitalis scutorum bis mille, & ex consuetis Oblationibus, nedum sufficere æstimabantur pro ordinariis reparationibus, sed etiam pro convento investimento faciendo; pepigerunt tamen, quod = *se mai succedesse, che bisognassero spese maggiori per il mantenimento, e risarcimento della Chiesa di quello, che portaranno gli assegnamenti dell'offerta di S. Terenzo, e delli frutti degli assegnati due mila scudi, non possa mai intendersi obligata la Communità a somministrare maggior somma per ragione dell'Offerta, ne impediti li Vescovi pro tempore ad esperimentare allora le loro pretese ragioni per tutt' altro titolo ad essi competente: le quali in simil caso, benche si creda moralmente impossibile, si riserbano per l'una, e l'altra parte intatte, e nel valore, che in oggi sono.*

Legem initæ transactionis servavit Communitas, annuosque proventus erogavit in reparationes ab Episcopo designatas; sed renuens, ob deficientiam pecuniarum, postremæ Visitationis decreto obtemperare, quo Episcopus jusserat nova instrumenta lignea pro substinendis Campanis aptari in Turri Campanaria, imperio R. P. D. Præsidis Provinciæ coacta fuit, hos etiam sumptus obire ex pecuniis mutuo acceptis *da altra Cassa publica da reintegrarsi puntualmente colle prime esazioni, che si faranno, spettanti a quella medesima di S. Terenzo*, ut legitur in Præsidis Epistola. Quare Comes Vattielli nomine totius Civitatis supplicat EE. VV., ut abrogato decreto Visitationis, Episcopus damnetur Communitati restituere pecunias ultra modum Oblationum erogatas in reparationem Cathedralis, cùm earumdem reparationum onus de jure immineat Episcopo, ut notat san. mem. *Benedict. XIV. de Synodo Diœces. lib. 7. cap. 2. num. 3.*, neque translatum videri possit in Communitatem vigore Statuti, aut Transactionis, quibus gravantur dumtaxat Oblationum proventus; & ideo arbitratur, quidquid Commu-

munitas vi coacta erogavit in reparationes, ultra quantitatem dictorum proventuum, juxta editas rationes, id totum restituendum esse ab Episcopo, ex æquitate *Text. in leg. si & me, & Titium 32. ff. si certum petat.*

Episcopus autem de more auditus retulit, duo certissima esse in facto, ut comprobatur ipsis Instrumentis Transactionum: quod Episcopi Antecessores nil unquam contulerunt pro reparationibus Cathedralis, ultra hominum memoriam: quodque easdem reparationes semper explevit Communitas ex proventibus Oblationum, vel illis deficientibus ære suo, sub protestatione consequendi reintegrationem super futuris Oblationibus; quocircà defendit, merito Præsidem jussisse, reparationes fieri ex pecuniis alterius Capsæ reintegrandæ postmodum a Capsa Oblationum, juxta immemorabilem observantiam, quæ legitimam inducit Communitatis obligationem. Et differit, inquirendum amplius non esse de viribus decreti a Præside facti, quod exequutum fuit auctoritate SANCTISSIMI D. NOSTRI vigore Literarum Secretariæ Status.

Dignabuntur itaque EE. VV. definire

I. *An Decretum Sacræ Visitationis sit moderandum?* & quatenus affirmative.

II. *An Episcopus Pisaurensis teneatur ad restitutionem expensarum per Communitatem factarum pro reparatione Ecclesiæ Cathedralis, in casu &c.*

Dilata, & dentur nova Dubia, ad mentem: citatis omnibus interesse habentibus.

TOLETANA VISITATIONIS ORATORII. Descripta fuit hæc Causa in Folio Congregationis habitæ die 16. Januarii proximè præteriti, cùm tamen proposita non fuerit, eam iterum descripsimus in Folio Congregationis habitæ die 30. ejusdem mensis; Et EE.PP. annuentes precibus Monachorum rescripserunt = *Dilata* =.

Sess. 21. cap. 8. de Reform., sess. 22. Decr. de observ. & evit. in celebr. Miss., sess. 23. cap. 15., sess. 24. cap. 11. de Refor., & sess. 25. cap. 4. de Regul.

Urgente autem Promotore Fiscali Curiæ Archiepiscopalis Toletanæ, tertio illam subjicimus judicio EE.VV., ut reassumpto præcedenti Folio, expedire dignentur

An sit standum, vel recedendum a Decisis, in casu &c.

Ad I. II. III. IV. & VI. in decisis, & amplius: Ad V. quintum prævio recessu a decisis, affirmativè, in actu Visitationis tantum.

Sess.21.cap.3.,& sess.22.cap.3. de Reform.

SPOLETANA PUNCTATURARUM. Joannes Baptista Bonavisa in Testamento, quod condidit anno 1655., fundari jussit de quibusdam suis bonis Canonicatum in Ecclesia Cathedrali Spoleti, illiusque Possessorem subjecit servitio, punctaturis, & pœnis, quibus subjacent reliqui ejusdem Cathedralis Canonici; & in Codicillo scripto anno 1674., demandata iterum fundatione dicti Canonicatus, declaravit, *che le Terre assegnate per detto Canonicato non siano in altro tempo mai nella Massa commune, ma le debba godere sempre il Canonico stabilito da me separatamente, con obbligo però di fare tutte le funzioni, che fanno tutti gli altri Signori Canonici, e debba soggiacere alle Puntature, e pene, ed a tutto quello, che soggiaciono gli altri Signori Canonici, come se fosse incorporato nella Massa commune.*

In exequutionem hujus piæ dispositionis, anno 1680. clar. mem. Cardinalis Facchinettus, tunc Episcopus Spoletanus, erexit in Cathedrali Spoletana *Præbendam Canonicalem, & Canonicatum supranumerarium*, cum dote a Testatore relicta, & cum oneribus, & subjectionibus in Testamento, & Codicillo expressis, illumque contulit Clerico Ignatio de Ceciliis, quem primo, secundo, & tertio anno punctaturis, seu fallentiis a Capitulo mulctatum fuisse enunciatur in liberculis Camerariorum Capituli, & in quadam judiciali instantia anni 1681.

Post Ignatium Cecilii provisus fuit de Canonicatu Paulus Bonavisa, deinde ad Cathedram Spoletanam evectus, qui absens Studiorum causa, die 19. Augusti 1713. impetravit ab hac Sacra Congregatione indultum percipiendi in absentia fructus, cum solita clausula = *ammissa tertia parte, quæ inservientibus accrescat* =; & hujusmodi tertiam partem fructuum fuisse ab eodem solutam Capitulo tribus sequentibus annis, quibus Canonicatum possedit, resultat ex iisdem liberculis Camerariorum.

Anno autem 1716. Canonicatum obtinuit Philippus Zacchei, qui negligens Ecclesiæ servitium, Debitor Fallentiarum descriptus fuit in Capitularibus Libris Camerariorum, & Punctatorum. Sed anno 1738. idem Zacchei pulsatus in hac Sacra Congregatione a Capitulo, compositionem impetravit a Rev. Fabrica S. Petri de Urbe pro cumulo fallentiarum tunc usque ascendentium ad scuta sexaginta circiter; aliamque similem compositionem anno 1753., post litem a Capitulo motam in Curia Episcopali, obtinuerunt illius Hæredes pro fallentiis postea incursis in aliis scutis viginti; & utraque compositio inita fuit sub narrativa, quod Canonicatus esset Supranumerarius, cum Præbenda separata, & non de Massa, ideoque fallentiæ non accrescerent Canonicis inservientibus, sed applicandæ forent Fabricæ Ecclesiæ, aut aliis piis usibus arbitrio Ordinarii.

Sed utraque compositione non obstante, Vicarius Generalis

Spo-

Spoletanus anno 1758. sententiam tulit, qua præfatos Canonici Zacchei Hæredes declaravit Capituli Debitores in scutis 55. 57. pro fallentiis incursis ab anno 1716. ad annum usque 1751., & in aliis scutis 27. 06. 3. pro tertia parte fructuum a Sacra Congregatione favore interessentium reservata ob neglectam ab eodem Zacchei per biennium susceptionem Ordinis Sacri. Sententiam Vicarii Generalis infirmavit Locumtenens Gubernatoris Spoleti a Signatura subdelegatus in gradu recursus. At provocante Capitulo, Causa delegata est huic Sacræ Congregationi. Et auditus de more Episcopus retulit, sibi ostensa non fuisse observantiæ documenta, qua seposita observantia putat, controversiam haud decidendam esse juxta vota Capituli ad tramites *cap.3. sess.21. de Reformat.*, sed locum habere aliam Concilii censuram *in cap.3. sess.22. de Reform.*, pro applicatione fallentiarum Fabricæ Ecclesiæ, aut aliis piis usibus arbitrio Ordinarii.

Differit porrò Episcopus, primum Concilii decretum *in cap.3. sess.21. de Reformat.* intelligendum esse de Dignitatibus, & Canonicatibus communem Massam habentibus, cui applicanda est tertia pars fructuum pro quotidianis, & ordinariis distributionibus, ut proportionabiliter dividantur inter Servientes; & cum divisio qualibet die facienda sit inter præsentes, istis accrescit portio absentium per jus non decrescendi, ut censent *Garz. de Benefic. part. prima cap. 9. num.* 208., *& Rota coram Mantica decis.226., & 236. per tot.*. Alterum vero Decretum Concilii *in cap.3. sess.22.*, ut pergit Episcopus, loquitur de Distributionibus impropriis, & extraordinariis, quæ constituuntur ex tertia parte fructuum Dignitatis, Personatus, aut Officii, cujus Possessores non participant de communi Massa, sed particulariter consequuntur suarum distributionum lucrum haud commune cæteris Capitularibus, quoties Ecclesiæ inserviunt: atque in casu ommissi Servitii fallentiæ applicantur Fabricæ, aut alteri pio usui arbitrio Episcopi, ut conciliando utramque Concilii sanctionem tradunt *Navar. de Orat., & Hor. Canon. cap.22. miscell.14. num.51. tom.2., Campanil. divers. Jur. Canon. rubr.7. cap.6. num.15. versic. consului, & Monet. de distribut. quotid. part.3. quæst.6. num. 29.*, cum aliis per *Barbos. de offic., & potest. Episc. part.3. allegat. 53. num.*154.

Cum itaque Canonicatus, de quo agitur, separatam habeat Præbendam a pio Fundatore Joanne Baptista Bonavisa constitutam, expressa addita lege, ne poneretur in communi Massa, de qua pariter, & de communibus distributionibus nihil participat ejusdem Canonicatus Possessor; ideò infert Episcopus, hujus Canonici fallentias haud acquiri cæteris Canonicis inservientibus, cum quibus distributiones com-

communes non sunt, sicuti oporteret ad verificationem juris accrescendi, vel non decrescendi, sed applicandas esse Fabricæ, aliisve piis usibus ad formam *d.cap.3.sess.22.*, juxta declarationem hujus Sacræ Congregationis, quam referunt *Fagnan. in cap.quia nonnulli num.12. & seq. de Cleric. non resid.*, *Garz. de Benefic. part.3. cap.2. num.465. vers.quinto*, *& san. mem. Benedict.XIV. noteficat.Eccles.104. num.41.*. Atque ideò censet Episcopus, absolutione dignos videri Hæredes Canonici Zacchei, vigore compositionis obtentæ à Rev. Fabrica, quæ succedit in juribus neglectorum operum piorum, in quorum usum erogandæ fuissent fallentiæ.

Capitulum verò in circumferendo libello defendit, locum non habere in proposito casu *cap.3. sess.22.*, quod loquitur solum de Dignitatibus, Personatibus, & Officiis, non autem de Canonicatibus, qui cùm unum cœtum constituant cum aliis Canonicis, & commune habeant Servitium, potiùs subsunt alteri Decreto Conciliari in *cap.3. sess.21.*, ut absentium fallentiæ acquirantur præsentibus per jus accrescendi, vel non decrescendi, ut notat *Barbos. ad d. sess.21. cap.3. num.18.*; præsertim attenta litera Fundationis, qua voluit Testator, quod Possessor Canonicatus teneretur *alle puntature, e pene, ed a tutto quello, che soggiacciono tutti gli altri Signori Canonici, come se fosse incorporato alla Massa commune*, cùm ejusdem parificationis vigore in nihilo discrepare debeat hujus Canonicatus Possessor a reliquis Canonicis, quorum fallentiæ accrescunt præsentibus.

Idque magis probari autumat ex observantia, tum hujus met Canonicatus Possessorum, qui fallentias Capitulo solverunt, ut superiùs dictum est, etiam vigore Rescripti Sacræ Congregationis: tum alterius Canonicatus nuncupati *del Consortio*, cujus Possessor non participat de communi Massa, & nihilominus fallentias solvit Capitulo; Maxime quia dicti Canonici, licet non participent de communi Massa, relevantur tamen sumptibus ejusdem Massæ ab expensis fieri consuètis in annuis scutis 185.40. pro mercede Ministrorum Ecclesiæ, ejusque Servitio, cujus rei gratia substinetur conventio in limine Fundationis inita, quod novus Canonicus non participet de emolumentis antiqui Capituli, & nihilominus eidem solvat suas fallentias, ut rescripsit hæc Sacra Congregatio *in Lauretana Canonicatus 20. Julii 1754. ad II. & III. Dubium lib.104.* Decr. *pag.249.*. Nec censet obstare compositiones Rev. Fabricæ, cùm illæ impetratæ fuerint attentatè, in spretum pendentiæ litis in Curia Episcopali, & in hac Sacra Congregatione introductæ: atque comprehendant solum jura ejusdem Fabricæ, pro operibus piis non adimpletis, non autem jura Capituli, & Canonicorum interessentium, quibus fallentiæ acquisitæ fuerunt.

Eo-

Eodem jure contendit Capitulùm damnandum esse ad fallentiarum solutionem hodiernum Canonicum Carolum Pagani, qui anno 1752. adeptus possessionem Canonicatus adeò neglexit Servitium Ecclesiæ, ut cumulum Fallentiarum incurrerit pro summa scutorum 54. 04. 2. usque ad mensem Aprilis superioris anni, juxta Ratiocinatoris calculum.

Dignentur itaque EE. VV. decernere

An Hæredes Canonici Philippi Zacchei, & Canonicus Carolus Pagani hodiernus Possessor Canonicatus Bonavisæ in Ecclesia Cathedrali Civitatis Spoleti, teneantur solvere Punctaturas, & in qua summa, & cui debeantur, in casu &c.

Non proposita cum reliquis.

LEODIEN. DISPENSATIONIS. Joannes Henricus Hirsch Matrimonium inivit die 17. Octobris 1751. cum Barbara Josepha Dutz, quæ paucis elapsis mensibus mortua est die 12. Februarii 1752.. Post Uxoris obitum, insani æstuans libidine, rem habuit cum Maria Anna Dutz defunctæ Uxoris Sorore, quæ utero gravis reddita est. Damnum autem huic Puellæ illatum cupiens legitimis nuptiis reparare, supplicavit SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO pro dispensatione a publicæ honestatis impedimento, quod illis dumtaxat obstare autumabat, ex quo Barbaram Josepham Uxorem hectico morbo, ut etiam duo Medici testantur, affectam, se haud unquam cognovisse jure jurando affirmabat, inde inferens, ex Matrimonio cum ea rato, & non consumato impedimentum subortum fuisse non affinitatis, sed tantum publicæ honestatis, juxta Constitutionem *Ad Romanum* 62. S. Pii V., & declarationes hujus Sacræ Congregationis relatas a *Corrad. Prax. Dispensat. lib. 8. cap. 7. num. 15. & 20.*

Sess. 24. cap. 3. de Reform. Matrim.

Preces a Dataria remissæ fuerunt ad hanc Sacram Congregationem *Pro Voto*. Et auditus de more Officialis Leodiensis, narratorum veritatem sua relatione comprobavit; advertit tamen, Medicos haud declarasse, quod talis fuerit febris hectica Josephæ Barbaræ Dutz, ut Matrimonium cum ea consumari non potuerit; transmisit etiam alias eorundem Oratorum Preces a Parocho Loci subscriptas, quibus narratur, pauperes quidem, & miserabiles esse Oratores sua industria, suarumque manuum labore viventes, sed Catholicos, atque Orthodoxæ Fidei Cultores vere existere, sub obedientia Sanctæ Romanæ Ecclesiæ vitam, mortemque obire paratos, ac optare invicem Matrimonii vinculo jungi ad legitimandam sobolem, & ne Mulier diffamata, & in-

& innupta remaneat, neve gravia exinde oriantur scandala, quæ verisimiliter timeri possunt: eosque tandem præstito in manibus Parochi juramento affirmasse, patratam nequaquam fuisse copulam animo facilius obtinendi dispensationem.

Causa nunc proponitur, & disputant Oratores, deferendum esse Viri juramento de numquam sequuta consumatione, cùm mortuæ Uxoris corpus inspici amplius non possit, ut definivit *Rota*, ad effectum tamen excludendi bigamiam *in decis.38. num.14. & seq. post Zacch. quæst.medic.legal.tom.2.*; ac proinde locum esse dispensationi ab impedimento publicæ honestatis, quod solum oritur ex Matrimonio rato, & non consumato, ut legitimata sobole, & reintegrata Mulieris fama, evitentur scandala aliàs oritura, juxta firmata per *Sanchez. de Matrim. lib.8. disput.24. num.16.*, & *Corrad. Prax. dispensat. lib8. cap.7. num.21.*. Perpendendum tamen, quod hæc Sacra Congregatio in alia Causa pariter *Leodien. Dispensationis*, postquam rescripserat = *Instent post obtentam Sententiam ab Ordinario super Matrimonio rato, & consumato* =, diei 10. Maii 1755. dispensationem denegavit, non obstante simili juramento non sequutæ consumationis præstito per Conjugem superstitem, cui deferri posse Ordinarius pronunciaverat, ut *in lib. 105. Decret. pag. 156.*; & concordat Rescriptum in *Pennen. Dispensationis 29.Maii 1756. lib.106.Decret.pag.178.*

Pertinet itaque ad EE. VV. decernere

An sit consulendum Sanctissimo pro dispensatione, in casu &c.

Die Sabbathi 22. Maji 1762. in Palatio Apoſtolico Quirinali erit Sacra Congregatio Concilii, in qua, præter alia, proponentur infraſcripta Dubia, juxta morem ejuſdem Sacræ Congregationis de jure reſolvenda.

IN poſtrema Congregatione habita die 8. labentis menſis nequiverunt, ob temporis anguſtiam, definiri duæ, quæ ſequuntur, Cauſæ; Reaſſumpto itaque Folio tunc diſtributo, dignabuntur EE. VV. illas expedire.

SPOLETANA PUNCTATURARUM.

An Hæredes Canonici Philippi Zacchei, & Canonicus Carolus Pagani hodiernus Poſſeſſor Canonicatus Bonaviſæ in Eccleſia Cathedrali Civitatis Spoleti, teneantur ſolvere Punctaturas, & in qua ſumma, & cui debeantur, in caſu &c.

Seſs.21. cap.3., & ſeſs.22. cap.3. de Reform.

Quoad Hæredes Canonici Zacchei, attenta compoſitione negative; in reliquis affirmative in tertia parte fructuum juxta quantitatem fallentiarum ad formam *Capituli 3. ſeſs.22. de Reform.*

LEODIEN. DISPENSATIONIS.

An ſit conſulendum SANCTISSIMO pro diſpenſatione, in caſu &c.

Seſs.24. cap.3. de reform. Matrim.

Negative.

MEDIOLANEN. RESTITUTIONIS IN INTEGRUM.

Seſs.25. cap.19. de Regular.

Nobilis Adoleſcens Comes Ignatius Gorani Mediolanenſis, dum Comes Ferdinandus Pater Bonorum adminiſtratione privatus extra Patriam morabatur, habitum Regularem aſſumpſit in Mediolanenſi Conventu Fratrum Minorum Conventualium, completoque probationis anno, die 20. Septembris 1744. ſolemnem emiſit Profeſſionem;

atque perventus ad legitimam ætatem Sacros, etiam Presbyteratus, Ordines suscepit titulo Religiosæ paupertatis; & post emensum studiorum cursum Baccalaurei Gradum a Superioribus Ordinis est assequutus. Nuper autem preces obtulit huic Sacræ Congregationi, & narrata suæ professionis nullitate ob defectum consensus, postulavit, ut in integrum restitueretur adversus lapsum quinquennii ad nullitatis querelam promovendam statuti a Sacro Concilio Tridentino *cap.19. sess.25. de Regular.* Mandata igitur fuit jurisdictio Eminentissimo D. Cardinali Archiepiscopo Mediolanensi, ut simul cum Superiore Regulari procederet ad compilationem Processus afferendarum probationum, servata forma notissimæ Constitutionis *Si datam* 47. *tom.*2. san. mem. Benedicti XIV.; & omnia rite adimpleta sunt.

Causa nunc proponitur; & disputat Pater Ignatius Maria Gorani, suum dissensum Professioni evidenter probari ex antecedentibus, concomitantibus, & subsequentibus. Quatuor enim Testes, quorum duo rite fuerunt interrogati, affirmant, Oratorem nomen suum Ordini Conventualium dedisse opera, & studio P. Augustini Prina ejusdem instituti, qui tunc Officio Magistri Professorum in Conventu Mediolanensi fungebatur; & his additur ipse Magister Prina, qui licet adhibitam a se curam dissimulet, fatetur tamen suam opinionem, quod Orator alienis magis suasionibus incitatus, quàm propria voluntate habitum susceperit. Ipsa die, qua habitum suscepit, Orator pristinam hilaritatem deposuit, profundaque mestitia affectus est, ut narrat Magister Prina, cum quo conveniunt duo Testes, quorum alter audivisse testatur desiderium Oratoris manendi in Domo Paterna. Crevit mestitia Tyrocinii tempore, licet Oratorem assidue consolarentur Magistri Novitiorum, & P. Prina, ac tanta cum eo adhiberetur indulgentia, ut alios Novitios traxerit in invidiam; constantique mestitiæ teporem, atque negligentiam accessisse referunt quatuor Testes, inde inferentes aversum a profitendo Oratoris animum; nec defuerunt verba, quæ refugientem a Religione animum expresse proderent, juxta duorum testimonium, quorum alter, licet dubitative, asserit petitam ab Oratore fuisse veniam deserendi susceptum institutum: alter lacrymas refert, & constantem illius voluntatem in nocte Professionem antecedenti panditam Magistro Novitiorum, & Confessario, *Che non si sentiva di fare la Professione, e prendere questo peso della Religione*: quod etiam alius recenset de auditu ab hoc Teste.

Die autem emittendæ Professionis iterum declaravit Orator suum dissensum coram Provinciali, qui inducias aliquorum dierum concessit ad deliberandum, sed mutato consilio, mox Oratorem alloquutus est his verbis = *Oh Figliuolo, volete farla, o non volete farla questa Professione? Se volete farla, fatela*

questa

questa mattina =, ut testatur Magister Novitiorum. Et cùm Orator, licet ex sua indole pusillanimis, & timidus, perseveraret in sua reluctantia, eum aggressi sunt suasionibus Provincialis prædictus, & Magister Prina Vir fortis, & severus, ut contra inficiationes ejusdem Magistri Prina septem deponunt Testes, quorum duo aspera verba Magistri Prina recensent, & alter minas addit ab illo prolatas = *Dissingannatevi; o fate la Professione, o altrimenti vostra Madre vi farà mettere in un luogo, che non vedrete più lume* =. Tandem ad professionem ventum est, cujus verba protulit Orator voce tremula, & intermissa, juxta duorum testimonium, & tertii de auditu.

Post Professionem autem solatium nullum invenit Orator in Convivio, cui interfuit in Ædibus Paternis: nullum in rusticationibus: nullum in susceptis itineribus, ut plures affirmant Testes; sed turbatus animo in voces desperationis erumpebat, ut ab uno Teste narratur. Ejus Amita septem post dies ad Sororem scripsit de Professione Nepotis vi extorta. Et ipse Orator conquestus cum duobus Testibus de passa violentia, renuebat Ordinibus initiari, ut quatuor asserunt Testes, & illos tantum suscepit, postquam audiverat nullum præjudicium esse allaturos proponendæ nullitati, ut unus testatur. Sollicitus quoque fuit de querela nullitatis promovenda intra quinquennium: Opem imploravit ab Amita: Ejus consilio Taurinum petiit ad Patrem, ut sumptus agendæ litis ab eo impetraret, sed vacuus rediit ob Patris angustias, qui Bonorum administratione privatus erat: Tandem recuperata a Patre Bonorum administratione, non destitit judicium instaurare; ut hæc omnia refert Amita ipsa in extrajudiciali emissa depositione.

Cùm itaque antecedentia probent, animum Oratoris præordinatum non fuisse ad Habitum assumendum: concomitantia ostendant expressum illius dissensum Professioni: & subsequentia pandant voluntatem ejusdem Statui Religioso contrariam; autumat Orator, evidentem esse suæ Professionis nullitatem, ob defectum consensus, licet deessent vis, & metus, ad firmata per *Rotam in decis.798. num.7. & seq. coram Molin.*. Multoque magis attento vis, metusque concursu, quorum illatio repetitur ex importunis suasionibus, verbisque asperis, & minacibus supra recensitis, quæ in imbecilli Adolescente, & in animo pavido eum producunt effectum, quem in animo Viri fortis, & constantis pectoris producit vehementissimus metus a gravioribus causis procedens.

Et nihil obstare defendit ratificationem desumptam vel a susceptione Ordinum, vel a juramento in illorum receptione præstito de Professione libere emissa, vel a lapsu temporis cum gestatione Habitus Professorum; nam arbitratur, ratificationem actus nulli non induci sine expressa illius confir-

matione, & ideo Ordines receptos in opinione, quod non obstarent promovendæ querelæ nullitatis, atque juramentum assertorium pro eisdem recipiendis emissum non confirmare Professionem nullam, *Sperell. decis.Eccles.*80. *n.9.*; præsertim cùm a Regularibus ex Lege scripta in Diœcesi Mediolanensi dictum juramentum præstari debeat pro forma, quæ tamquam actus necessarius repugnat liberæ voluntati requisitæ in ratificatione: atque demum lapsus temporis, cum gestatione Habitus, inefficax contenditur, ob continuas querimonias, quæ tollunt præsumptionem elicitam ex diuturno silentio, *Card. de Luca de Regul. disc.*45. *num.*5., *& Rota coram Carill. decis.*229.*num.*3.; & ob egestatem Oratoris, qui pecuniis ad litem necessariis antea carebat, ut pro legitima excusatione admisit hæc Sacra Congregatio *in Lycien. restitutionis in integrum* 20.*Septembris* 1760. *lib.*110.*Decr. pag.*418.; & in dubio, subjungitur, standum esse pro nullitate Professionis allegata ex defectu consensus, juxta sententiam *Rotæ in decis.*491.*num.*20.*coram Roxas.*

Verum Defensor Professionis negat, defuisse in Oratore præordinatam voluntatem assumendi statum Regularem. Ex Testibus enim inductis ab Oratore, alter est P. Seraphinus Corti, qui asserit, pluries, dum Orator in Seculo manebat, Patrem Botta ejus Confessarium dixisse aliis Religiosis=*Che esso Signor Gorani si sarebbe fatto Religioso Conventuale*= Et alii duo referunt, Matrem, post auditam Oratoris deliberationem assumendi statum Regularem, ejus voluntatem explorari curasse a Fratre suo Marchione Belcredi, & a Nobili Viro Comite Terzago, illisque Orarorem respondisse, vere se vocari ad Regulare Institutum quamcitius amplectendum: ut etiam testantur Mater ipsa, Marchio Belcredi, Comes Terzaghi, & alter Nobilis Vir. Negat quoque, Professionis tempore, Magistrum Prina, qui auctor concussionum asseritur, Mediolani commorasse, ut ipse deposuit in suo examine, pluribusque indicatis Testibus, adductisque argumentis probare nisus est.

Præterea differit, ad nullitatem Professionis eum requiri metum, qui cadit in Virum constantem, *cap.ad audientiam* 4., *cap. cum dilectus 6. de his, quæ vi, metusve caus. fiunt*, nec sufficere metum vanum, & levem, ut post *Textus in L.6.ff.de eo quod met. caus.* tradit *Fagnan. in cap. Majores num.* 92. *de Baptism.*; & clariores metus probationes afferendas esse, cùm non præsumatur illatus in Urbe Mediolanensi, ubi non desunt legitimæ Potestates, quæ vim inferri prohibuissent, *Leg.non est verisimile ff. de eo quod metus caus.*

Et ideo censet, nihil relevare ea, quæ ab Oratore deducuntur; quia uno excepto Teste, cui tamquam unicó nulla est habenda fides, cæteri non probant, Magistrum Prina assertum Concussorem Virum esse terribilem, solitum minas exequi, minatumque fuisse grave malum, quod Orator

tor non poſſet aliqua ratione vitare. Et ſuaſiones, quas referunt Teſtes, etiamſi eſſent importunæ, putat non ſufficere ad nullitatem Profeſſionis, *cap. non omnes 32. quæſt. 7.*, *& cap. cum dilectus 6. de his, quæ vi, metuſve cauſ. fiunt.*. Nihilque prodeſſe circumſtantias antecedentes, concomitantes, & ſubſequentes, uti adminicula nullius ponderis, deficiente probatione metus, qui ſolus irritare valet Profeſſionem ſine conſenſu interno ficté, & ſimulaté emiſſam, ad tradita per *Rotam in deciſ. 798. num. 23. ad 57. coram Molin.*, & cenſuit Sacra Congregatio *in Paſſavien. nullitatis Profeſſionis 18. Julii 1761.*

Demum contendit, omnem adimi efficaciam contrariis probationibus ex juramento de Profeſſione libere, & ſponte emiſſa, in ordinum receptione ab Oratore præſtito, cum hujuſmodi juramentum providentia S. Caroli Borromei præſcriptum *in actis S. Eccleſ. Mediol. tom. 1. Concil. Provinc. 2. tit. 1. decret. 23.*, & commendatum *a Pacejordan. tom. 1. de re ſacr. lib. 3. tit. 6. de Sac. Ord. num. 26.*, ineluctabilem inducat probationem liberæ voluntatis ex Profitentis confeſſione promanantem, ac præſtantiorem dubiis argumentis in contrarium adductis; præſertim poſtquam validiora dedit tacitæ ratihabitionis indicia per Ordinum receptionem titulo Religionis, per abſolutionem Studiorum, per Baccalaurei gradus aſſequutionem, & per diuturnam Habitus delationem, cujus præſumptio non eliditur ex conqueſtionibus extrajudicialibus, ut firmat *Card. Petra ad Conſtit. 9. Sixti IV. ſect. unic. ſub num. 20. tom. 5. pag. 530.*

Pertinent itaque ad EE. VV. definire

An ſit locus reſtitutioni in integrum, in caſu &c.

Negative, & amplius.

EUGUBINA JURIUM PAROCHIALIUM. In Oppido Coſtacciari Eugubinæ Diœceſis adeſt Secularis Eccleſia ſub invocatione S. Marci Evangeliſtæ, quæ totius Oppidi unica eſt Parochialis, ejuſque Rector Archipresbyter nuncupatur. Plerumque tamen ab Archipresbytero, & Clero Seculari Eccleſiaſticæ Functiones peraguntur in ampliori, & elegantiori Eccleſia Fratrum Minorum Conventualium ejuſdem Oppidi: latet an Jure Dominii, aut ſubjectionis, vel alio titulo; mutua tamen urbanitate viciſſim invitantur ad canendum Miſſam ſolemnem in Feſto Sancti Titularis cujuſque Eccleſiæ, Conventuales ab Archipresbytero in Feſto S. Marci, & Archipresbyter a Conventualibus in Feſto S. Franciſci. Nuper autem ſuper nonnullis extortis controverſiis tranſactio inita fuit, conſilio Epiſcopi, quæ die

Seſſ. 25. cap. 13. de Reform.

die 28. Junii 1760. subscripta est ab Archipresbytero pro solo tempore sui muneris Parochialis, & sine præjudicio Successorum, a Guardiano autem Minorum Conventualium sub reservato placito, & assensu Superiorum Ordinis. Verum precibus huic Sacræ Congregationi oblatis, conquestus est Archipresbyter, Conventuales a data fide recessisse: & postulavit, exortas quæstiones ad juris tramites definiri. Post auditum ergo Episcopum, Causa nunc proponitur septem collecta Capitibus.

Et primò contenditur de Quarta Funerali a Conventualibus præstanda, cujus nomine statuit san.mem. Benedictus XIII. in Constitutione *Romanus Pontifex* edita anno 1725., & relata post Concilium Romanum *Appendic.6.*, quod Regulares, quocumque privilegio, aut consuetudine etiam immemorabili non obstante, solvere, & cum effectu tradere Parocho tenerentur pro Funeribus in eorum Ecclesia explendis quartam partem *omnium Intorticiorum, & Candelarum, quibus Defuncti Cadaver in itinere ad Ecclesiam tumulantem associabitur, necnon omnium Intorticiorum, & Candelarum, quæ in eadem Ecclesia circa Cadaver, vel etiam in Altaribus in die Funeris accenduntur*: exceptis tantum Candelis, *quas Sacerdotes etiam Regulares, vel piarum Sodalitatum Confratres funus associantes, manualiter per viam accensas deferent*: ac exceptis etiam omnibus Intorticiis, Candelis, aliisque, de quibus in hac Constitutione mentio expressa facta non fuit, ut cavetur in altera ejusdem Summi Pontificis Constitione *Pretiosus* 77. §.44. edita anno 1727.

Verùm in Funeribus illorum, qui Sepulturam eligunt, vel Sepulchrum habent gentilitium in Ecclesia Conventualium Costacciari, datur Parocho, ut Testes afferunt, pro Infantibus Candela trium unciarum, cum aliis quindecim minimi ponderis, quarum sexaginta libram pendunt, & Conventuales recipiunt binas Candelas pariter trium unciarum, quæ accenduntur in via, & in Exequiis, aliamque similem Candelam habent singulæ Confraternitates: pro Adultis verò Candelæ distribuuntur unciarum sex, eadem tamen servata methodo. Hanc autem Candelam, quæ Parocho datur, loco Quartæ Funeralis semper præstitam fuisse affirmant Conventuales, quod etiam indicari autumant ex veteri Conventus Libro, in quo enunciatur sub anno 1443. solutio Quartæ in uno Cereo pro quolibet Funere.

Et ideo disputant, majorem partem pro Quarta tradendam non esse Parocho, tribus adductis rationibus; primo quia Ecclesia Conventualium Costacciari, in qua omnes propemodum Functiones solemniores peraguntur, etiam Parochiales, Matrix saltem impropriè censenda est, cujus favore sublata non fuit a Constitutione Benedictina exemptio a solutione Quartæ ex immemorabili consuetudine acquisita, ut favore Ecclesiæ Cathedralis rescripsit hæc Sacra Con-

Congregatio *in S. Miniatis Quartæ Funeralis* 12. *Maji* 1729. *lib.*79. *Decr.pag.*97; Rursus quia consuetudo non allegatur pro omnimoda exemptione, sed tantum circa modum solvendi Quartam, ac proinde servanda est, non obstante Constitutione Benedictina, ut quoad Parochos inter se contendentes de modo solutionis mutuo faciendæ, censuit hæc Sacra Congregatio *in Fabrianen. Quartæ Funeralis* 9. *Februarii* 1732. *ad I. & II. Dubium lib.*82. *Decret. pag.*68.; ac tandem, quia vigore immemorabilis consuetudinis præsumi valet specialis conventio inita in limine fundationis, quam non fuisse abrogatam in Constitutione Benedictina definivit hæc Sacra Congregatio *in Melphicten., seu Rapollen. Quartæ Funeralis* 15. *Maji*, & 5. *Julii* 1749. *lib.*99. *Decret. pagin.*203., & 286.

Et quatenus nollet Parochus servare immemorabilem consuetudinem, excipiunt, saltem ab eo conferendam esse suam Candelam, ut de omnibus simul unitis quartam accipiat, ad instar quartæ legitimæ, quæ Matri debetur, in qua imputantur omnes largitiones a Filio procedentes, ut dixit *Rota in Majoricen. Quartæ Funeralis* 22. *Junii* 1757. §.3. *coram bon. mem. Borrull*, & censuit hæc Sacra Congregatio *in Cremonen. Quartæ Funeralis* 9. *Januarii* 1734., rescribendo = *Præfigatur ab Episcopo terminus duorum mensium Parochis ad declarandum, an velit stare Taxæ, & consuetudini, vel potiùs facta collatione, consequi quartam partem quorumcumque emolumentorum Funeris*. *lib.*84. *Decr. pag.*1.

Animadvertendum tamen est, quod hæc Sacra Congregatio, ad probandam immemorabilem consuetudinem, demandavit formale Testium examen, tum in casu exemptionis prætensæ a Cathedrali ratione Matricitatis *in Faventina Præminentiarum, & Funerum* 11. *Aprilis superioris anni ad VII. dub.*, tum in casu peculiaris controversiæ Parochorum circa modum solutionis *in Fabrianen. Quartæ Funeralis* 7. *Aprilis* 1731. *lib.*81. *Decr. pag.*143., tum demum in casu majoris quantitatis a Parocho petitæ in *Assisien. Quartæ Funeralis* 14. *Februarii* 1761.: quodque in causa *Cremonen.*, in qua collationem demandavit hæc Sacra Congregatio, specialis afferebatur Taxa funerum præscribens quotam Parochi pinguiorem quarta, & applicationem alterius Ceræ favore Ecclesiæ tumulantis; sed in Diœcesi Eugubina diversam legem vigere contendit Parochus, differens, Ceram, quæ ipsi ab Hæredibus præstari solet in Funeribus, sive in Parochiali, sive in aliena Ecclesia Cadavera tumulentur, ultra quartam deberi, juxta Taxam Synodalem a Cardinali Carpineo olim Episcopo Eugubino confectam anno 1638., quam adhuc in sua Diœcesi servari testatur Episcopus.

Alterum Dubium respicit modum ducendi Funera. Et Testes a Conventualibus producti asserunt, quod pro Funeribus eo-

eorum, qui tumulandi sunt in Ecclesia Conventualium; in ea conveniunt Parochus, Clerus Secularis, & Confraternitates invitatæ, atque ab ea inchoatur Processio funebris, & Exequiarum Officia in eadem Ecclesia celebrantur a Parocho. Hunc morem immutandum non esse differunt Conventuales; cum expresse caveat *Rituale Rom. de exequ.*, *& exequ. Ordin.*, quod *Constituto tempore, quo Corpus ad Ecclesiam deferendum est, convocetur Clerus; & alii, qui funeri interesse debent, & in Parochialem, vel aliam Ecclesiam, juxta loci consuetudinem, ordine conveniant*; & quod Parochus ex consuetudine possit Officia Exequiarum absolvere in Regularium Ecclesia, definivit hæc Sacra Congregatio *in Tranen. juris funerandi* 21. *Novembris* 1750. *ad VII. Dub. lib. decr.* 100. *pag.* 413.

Tertio quæritur de jure cogendi Conventuales ad associationem Cadaverum; Et ipsi arbitrantur cogi non posse; quia sicuti liberum est Hæredibus eos, quos malunt, invitare, ita liberum esse debeat invitatis accedere, vel non, ut definivit Sacra Congregatio Rituum *in Senogallien.* 22. *Junii* 1675. *ad IV. Dubium Ponente clar. mem. Card. Casanate*, rescribendo = *Regulares non posse cogi ad exeundum a propriis Ecclesiis ad effectum associandi Cadavera in eisdem sepelienda: Sed sufficere, quod illa expectent in Janua* =, iterumque *in Civitatis Castelli juris Funerandi* 16. *Aprilis* 1723. Ponente clar. mem. Card. Paulutio Sen., ad *VI. Dub. An iidem Conventuales cogi possint ad associanda Cadavera in eorum Ecclesia tumulanda, vel potius illa expectare possint in Janua dictæ propriæ Ecclesiæ?* rescripsit = *Negative quoad primam partem, & Affirmative quoad secundam* =, & post alios tradit *Mattheucc. Offic. Cur. Eccl. cap.* 20. *sub num.* 1. *ad dub. IV.*

Agitur quartò de numero Presbyterorum, aut Regularium, qui ad Funera sint invitandi. Et Conventuales defendunt, relinquendum esse arbitrio Hæredum, ut censuit hæc Sacra Congregatio *in Novarien. Funerum, & jurisdictionis* 15. *Martii* 1704. *ad IX. Dub.*, quod erat = *An in associatione Cadaverum sint per Hæredem Defuncti in æquali numero convocandi tot Sacerdotes Seculares, quot convocantur Fratres Reformati?* Et responsum fuit = *Negative* = *ut in lib.* 54. *decret. pag.* 93.: & rursus *in Comen. Funerum* 19. *Decembris* 1750. *ad III. Dub.*, quod erat = *An eidem associationi debeant invitari tot Presbyteri Seculares, quot vocantur Regulares; Vel potius invitato tantum Parocho actuali, debeat in reliquis ipsorum Funerum Pompa ab Hæredum arbitrio pendere?* = & rescriptum fuit = *Arbitrio Hæredum, & amplius* =, ut in *lib.* 100. *decr. pag.* 487.

Reliqua tria dubia respiciunt Processiones, & Ecclesiasticas functiones in Ecclesia Conventualium haberi solitas, quas independenter a præfatis Regularibus in propria Parochiali Eccle-

Ecclesia explere in majori Hebdomada, cæterisque solemnitatibus contendit Parochus, de quibus cùm Testes referant antiquissimam Loci consuetudinem, ideò Conventuales defendunt, servandum esse solitum; cum in præeminentialibus controversiis longæva consuetudo servanda sit, licet esset juri Communi contraria, ut dixit *Rota in decis.* 102. *num.* 17. *&* 18. *part.* 10. *Recent.*, *& in Nullius Putiniani præeminentiarum super reservatis* 7. *Decembris* 1736. *§.* 2. *cor. clar. mem. Card. Calcagnino*, attento potissimum Monitorio a Conventublibus expedito coram A. C. anno 1606. super manutentione inchoandi Processiones ab eorum Ecclesia, quo videtur exclusa qualitas actus facultativi.

Dignabuntur itaque EE. VV. decernere.

I. *An, & quomodo PP. Minores Conventuales Terræ Costacciari, pro Cadaveribus in eorum Ecclesia S. Francisci Sepeliendis, debeant solvere Quartam Funeralem Archipresbytero Ecclesiæ Parochialis S. Marci ejusdem Loci?*

II. *An, & quomodo iidem PP. se gerere debeant occasione, qua vocantur ad associationem Cadaverum, sive ista tumulentur in eorum Ecclesia, sive in dicta Parochiali S. Marci?*

III. *An dd. PP., occasione tumulationis Cadaverum in eorum Ecclesia, teneantur ad illorum associationem; seu potius illa expectare possint in Janua dictæ propriæ Ecclesiæ?*

IV. *An pro associatione Cadaverum ad præfatam Ecclesiam Parochialem, sive ad aliam, liceat Hæredibus defunctorum invitare tot Regulares, quot invitantur Presbyteri Seculares, etiam reluctante Parocho: sicut & in reliquis, Funerum Pompa pendere debeat ab eorundem Hæredum arbitrio?*

V. *An esse debeat in libertate præfati Archipresbyteri peragere Processiones, sive generales, sive particulares independenter a supradictis Patribus?*

VI. *An eidem Archipresbytero liceat in sua Ecclesia Parochiali ad proprium libitum Sacras peragere functiones, tam in Dominica Palmarum, quàm in aliis diebus Hebdomadæ Majoris: sicuti & in cæteris solemnitatibus anni, independenter quoque ab Ecclesia S. Francisci?* & quatenus affirmative.

VII. *An dictus Archipresbyter, ejusque successores, valeant in posterum redire ad primæva jura, pro eisdem exercendis Sacris functionibus in dicta Ecclesia S. Francisci in casu &c.*

Ad I. Teneri in quarta parte omnium Cereorum, ad formam Constitutionis *Romanus Pontifex*, & amplius Ad II. Servetur solitum, juxta mentem, & amplius. Ad III. Negative ad primam partem, affirmative ad secundam, & amplius. Ad IV. Affirmative in omnibus, arbitrio Hæredum, & amplius. Ad V. VI., & VII. Dilata, & scribatur Episcopo juxta instructionem.

Sess.21. cap.4. de Reform.

MONTIS ALTI REMOTIONIS CAPPELLANI, ET JURIUM PAROCHIALIUM. Michael Aloysius Camparelli Prior, & Parochus S. Angeli in Cryptis, & S. Petri ad Ripas, Diœcesis Montis Alti in partibus Apuliæ, superioribus annis elegit Sacerdotem Dominicum Pauletti *in Cappellanum Curatum ad nutum* Ecclesiæ Filialis S. Felicitatis, quæ est in Villa Rocchettæ, constituto illi stipendio in annuis ducatis quindecim, præter incerta Curæ emolumenta, illumque ad Curam Animarum Episcopus approbavit *in adjutorium Parochi*, cum omnibus, & singulis facultatibus, quæ hujusmodi Cappellanis concedi solent, & cum omnibus honoribus, & oneribus consuetis.

In Pastorali tamen visitatione peracta anno 1758. visum est Episcopo, qui tunc præerat Ecclesiæ Montis Alti, exercitium Curæ Animarum latiùs, quàm par esset, ab eodem Cappellano usurpari; quare decreto suo plura vetuit, præcepitque, ut jura Parochi tueretur, & Cappellani licentiam compesceret. Præterea, cùm in primo hodierni Episcopi adventu in Diœcesim, idem Cappellanus haud comparuisset in termino, sub pæna suspensionis ab audiendis Confessionibus, præfinito Confessariis ad subeundum novum examen, & fretus Monitorio super manutentione coram A. C. expedito, Fidelium Confessiones excipere ad plures dies continuasset, eum Episcopus removit ab exercitio Curæ, deputato novo Cappellano, & ex causis sibi notis suspensum declaravit a Divinis.

Causa tandem ex decreto R. P. D. Auditoris Signaturæ Justitiæ remissa fuit ad hanc Sacram Congregationem; & post auditum de more Episcopum, quatuor nunc proponuntur Dubia, in quorum primo de Cappellani amovibilitate disceptatur. In antiquis porrò, & recentioribus Episcopi Visitationibus, quæ ab initio superioris Sæculi peractæ sunt, Filialis enunciatur Ecclesia S. Felicitatis Villæ Rocchettæ, & unita Ecclesiæ Parochiali SS. Angeli, & Petri in Cryptis, seu ad Ripas, quodque hujus Parochus illi deserviat per Cappellanum residentem in Villa Rocchettæ, suis sumptibus conducendum, & ab Ordinatio ad Curam Animarum approbandum, interiectaque inter eas distantia refertur *per milliare valde incommodi, & periculosi itineris, hyemis præsertim tempore, ob ascensus, & descensus, & transitum Fluminis Saliminoris nuncupati*; atque in visitatione anni 1613., ob locorum distantiam, Vicarius Generalis Episcopi Fontem Baptismalem erexit in eadem Ecclesia Sanctæ Felicitatis, de consensu tamen Parochi SS. Angeli, & Petri, *declarando, Sacramentum Baptismi debere administrari per Priorem, & Rectorem S. Petri, penes quem debent Claves permanere, seu penes ejus Cappellanum pro tempore: & hoc fuit concessum a supradicto D. Vicario, sine præjudicio jurium Ecclesiæ S. Petri, sed tantum ob commoditatem Hominum dictæ Villæ*; Et rursus

sus in Visitatione anni 1712. Parochus SS. Angeli, & Petri jussus fuit exequi infra terminum trium mensium decreta in postrema Episcopi antecessoris visitatione edita, & damnatus ad reparationes Ecclesiæ S. Felicitatis pro tertia parte, dato onere aliarum duarum partium Hominibus, & Possessoribus Villæ.

Hæc autem omnia satis probare, autumat Parochus SS. Angeli, & Petri, Villam Rocchettæ, illiusque Ecclesiam S. Felicitatis intra suæ Parochiæ fines sitas esse; & cum non appareat de formali dismembratione, quam certe non inducit erectio Fontis Baptismalis modo præmisso facta, juxta notata per *Rotam in Gerunden. juris sepeliendi super Parochialitate & transactione* 4. *Junii* 1751. §.11. *coram Eminentissimo D. Card. Molino*, ideo contendit, Cappellanum pro exercitio Curæ deputatum ad coadjuvandum verum Parochum, & hujus sumptibus conductum, amovibilem de jure censendum esse, ut firmat *Rota in Bononien. amovibilitatis Cappellani* 12. *Februarii* 1726. §. *Quemadmodum*, & 31. *Januarii* 1727. §. *Quandoquidem cor. clar. mem. Card. Corio*, & *super bono jure* 14. *Junii* 1728. §. *Et potissimum coram Eminentissimo D. Card. Crescentio*: etiamsi non constet, aliquem fuisse amotum, quia in facultativis jus proprium non amittitur per non usum, nisi concurrat prohibitio, cum longi temporis acquiescentia, ut notat *Rot. in Nullius Provinciæ Hispalen. juris deputandi, & amovendi Vicarium super Negocio principali* 12. *Decembris* 1707. §. *Non obstante cor. clar. mem. Card. Aldrovando, & in Majoricen. Manutentionis* 23. *Februarii* 1753. §. 5. *cor. Illmo D. Figueroa*.

Et eamdem Cappellani amovibilitatem duplici argumento clarius probari contendit; primo quia non constat, aliquem titulo ejusdem fuisse ad Sacros Ordines promotum, ut ponderat *Rota in dicta Majoricen. Manutentionis* §. 7.; & secundo, quia ipse Dominicus Pauletti fuit deputatus expresse *in Cappellanum ad nutum*, & proinde hanc qualitatem in Literis suæ deputationis appositam nequit in dubium revocare ad tradita per *Piton. de contr. Patr. alleg.* 100. *n.* 54. *in supplem.*, & *Rot. in dicta Bononien. amovibilitatis Cappellani super bono jure* 14. *Junii* 1728. §. *Clariora coram Eminentissimo Crescentio*. Et stante hujusmodi amovibilitate, censet, vel juste removeri potuisse dictum Dominicum Pauletti sine causa: vel justam causam remotionis non defuisse, ob illius reluctantiam decretis Episcopi, cùm ad hunc effectum quælibet sufficiat levis causa, dummodo sejuncta sit ab odio, & dedecore Cappellani, ex deductis per *Piton. de controv. Patron. allegat.* 88. *num.* 1., & *Rot. coram Peutinger. decis.* 15. *num.* 40., *coram Molines decis.* 1104. *num.* 13. & *sequen.*, *in Bononien. amovibilitatis Cappellani super bono jure* 14. *Junii* 1728. §. *Firma igitur coram Eminentissimo Crescentio*, & *in Majoricen. Manutentionis* 23. *Februarii* 1753. §. 11. *cor. Illmo D. Figueroa.*

Reliqua vero capita jus Parochiale respiciunt. Et disputat Parochus, Communicantes tempore Paschali, sine ipsius licentia, in eadem Ecclesia S. Felicitatis, haud adimplere præceptum Ecclesiæ contentum *in cap. Omnis utriusque sexus de pœnitent.*, *& remiss.*, sed Habitatores Villæ Rocchettæ teneri accedere ad Ecclesiam Matricem Sancti Petri; & Cappellanum non posse in eadem Ecclesia S. Felicitatis jure proprio Infantes baptizare, Matrimoniis assistere, Cadavera tumulare, aliaque munera, & functiones Parochiales exercere; cùm ille Curam exercens vicario nomine Parochi, eas solum habeat facultates, quæ a Parocho conceduntur, ut firmat *Rota in Gerunden. juris sepeliendi super Parochialitate, & transactione 4. Junii 1751. §.4. & 5., & 28. Aprilis 1752. §.3. coram Eminentissimo Molino*; Et libros Parochiales Baptizatorum, Matrimoniorum, & Mortuorum, contendit retinendos esse in Ecclesia Matrice, ut notat *Scarfanton. ad Ceccoper. add. 39. num. 49. tom. 3.*

Ad hanc autem controversiam facere videntur rescripta hujus Sacræ Congregationis edita in *Neapolitana Decretorum 29. Februarii 1744. lib. 94. Decret. pag. 93.*, quæ cum publici juris facta sint *in Thesaur. Resolut. tom. 13. pag. 49.*, inutile foret hic transcribere. Illis itaque perspectis, dignabuntur EE.VV. decernere

I. *An constet de perpetuitate Cappellani, seu Vicarii Curati Ecclesiæ Titularis S. Felicitatis Villæ Rocchettæ deputandi à Priore, seu Parocho Ecclesiæ Parochialis Matricis S. Angeli in Cryptis, seu potiùs constet de illiùs amovibilitate ad nutum, itaut substineatur ejus remotio?*

II. *An liceat Cappellano, seu Vicario, ut supra, administrare in dicta Ecclesia Filiali Sacramentum Eucharistiæ tempore Paschali, sine licentia dicti Prioris, seu Parochi S. Angeli, vel potius Habitantes dictæ Villæ Rocchettæ sumere debeant dictum Sacramentum in Ecclesia Parochiali Matrice?*

III. *An liceat dicto Cappellano Baptismi Sacramentum Infantibus conferre, Matrimonium Contrahentibus assistere, Cadavera in dicta Ecclesia tumulare, aliaque munera, & functiones Parochiales exercere propria auctoritate, sine licentia dicti Parochi?* & quatenus negative,

IV. *An collationes dicti Sacramenti Baptismatis, celebrationes Matrimoniorum, & Obitus Habitantium dictæ Villæ Rocchettæ, eorumque tumulatio describi debeant in Libris Parochialibus existentibus in supradicta Ecclesia Priorali, seu Matrice, in casu &c.*

Non proposita, cum reliquis.

AUXIMANA COMMUTATIONIS VOLUNTATIS. Hæc Caufa, cujus fpecies defcripta eft in Folio Congregationis habitæ die 27. Junii fuperioris anni, propofita fuit in fequenti Congregatione habita die 18. Julii, & Dubio, quod erat = *An fit locus commutationi ultimæ voluntatis Francifci Corradini, & quomodo, in cafu &c.* =, refponfum fuit = *Negative* =. Cùm tamen Therefia, & Laura Corradini Sorores Teftatoris iterum fupplicent pro exoptata commutatione, rogantur Eminentiffimi PP., reaffumpto dicto Folio, definire

Sefs.22.cap.6.de Reform.

An fit ftandum, vel recedendum a Decifis, in cafu &c.

LEODIEN. RESIDENTIÆ. Nicolaus de Palmer Canonicus Ecclefiæ Collegiatæ Oppidi Tungrenfis die prima Septembris 1755. fuam incepit primam refidentiam, quam vigore Statuti prædictæ Ecclefiæ ita obire debet quilibet novus Canonicus *anno integro*, ut fingulis horis diurnis, & nocturnis Chorum ingreffus ante Officii inchoationem, in eo manere teneatur pfallendo ufque ad finem, & fingulis noctibus dormire in Domo clauftrali, atque in ea femel in die comedere, ac bibere, fub pœna amiffionis fructuum, & de novo inchoandi eandem refidentiam; fed ab hujufmodi *prima*, *& ftricta fua refidentia* fuit abfolutus, unanimi Capitularium confenfu, die 3. ejufdem menfis, foluta Fabricæ Ecclefiæ confueta quadringentorum florenorum eleemofyna: & perfeverando in Ecclefiæ obfequio, ftatis horis deinceps interfuit Divinis Officiis, licet natus die 27.Junii 1734.vigefimum fecundum ætatis annum nondum expleviffet.

Verum die 12. Decembris dicti anni 1755. Capitulum Decreto fuo juffit, ut Canonicus Palmer pergeret ad ftudia, illifque incumberet, ad formam Statuti prædicti, cujus *articulo 6.* cavetur, quod *Minorennis, poft exactam primam refidentiam, ad ftudia mittetur, eaque frequentabit, dum expleat ætatis annum vigefimum fecundum*; fimilique repetita monitione diebus 13., 16., & 20. ejufdem menfis Decembris, tandem die 22. dicti menfis Canonicum Palmer renuentem juffis obtemperare fructibus Canonicatus privavit. Adivit Palmer Colonienfem Nunciaturam Apoftolicam, cujus Auditor, poft quadriennii litigium, præfatum Capitulare Decretum diei 12. Decembris 1755. Sententia fua confirmavit, cum ejufdem Canonici condemnatione in expenfis. Quare Canonicus Palmer provocavit ad hanc Sacram Congregationem, a qua auditi fuerunt de more tum hodiernus Nuncius Apoftolicus, tum Officialis Leodienfis.

Referunt autem Nuncius, & Officialis prædicti, Capitulum contendere, quod juxta interpretationem juris, & fequutam

tam observantiam, Statutum de Minoribus ad studia mittendis, *post exactam primam residentiam*, locum habeat etiam in casu impetratæ absolutionis, cùm primam residentiam fictione juris exegisse videantur, qui ab ea peragenda absoluti sunt: & retroactis temporibus ad studia migraverint, quotquot fuerunt Minorennes a prima residentia absoluti. Sed ipsi arbitrantur, studio magis, quàm zelo Capitulum decrevisse missionem Canonici Palmer ad studia, ut ipse etiam defendit in circumferendo Libello, quia pauci menses ei deerant ad complendam requisitam viginti duorum annorum ætatem, & Sacræ Theologiæ, & Juris Canonici studia jam ille biennio expleverat in publicis Coloniensi, & Trevirensi Universitatibus, publicasque Theses defenderat, ut peramplo Professorum testimonio docuit in Capitulo, antequam ad primam residentiam admitteretur, ideoque nec utile fuisset studium paucis mensibus prosequendum, nec videbatur necessarium ex mente Statuti Ecclesiæ, quo sub titulo *de secunda Residentia* solum præscribitur, ut *ad secundam Residentiam in posterum nullus admittatur, qui Philosophiæ saltem cursum non absolverit &c., excepto cum provectior ætate fuerit, atque vigesimum secundum annum excesserit*.

Præterea differunt, absolutionem Canonici Palmer a prima residentia referendam esse ad rigorem, & pœnas a Statuto indictas, non autem ad tempus illius durationis integro anno; cùm Statuta generalia Cleri secundarii, quæ primam residentiam in tota Diœcesi Leodiensi præscribunt, *ut novi Canonici facilius Ecclesiæ cæremonias addiscant, & jugo Christi assuescant*, expresse caveant, ne illa redimi possit, *nisi quoad comestionem, & pernoctationem in Claustris*. Et hanc interpretationem probari autumant etiam ex observantia ipsius Ecclesiæ Collegiatæ Tungrensis, in qua adeò diligenter servatur altera Statuti rubrica, præscribens, quod *Canonicus constitutus in sua prima residentia non poterit, ea durante, eligi ad Officium ullum Ecclesiæ, vel Capituli, neque poterit in matriculam conferendi Beneficia cum cæteris inscribi*, ut durante primo anno residentiæ numquam eligantur ad Ecclesiæ, vel Capituli Officia, neque describantur in matricula conferendi Beneficia Canonici, etiam Majorennes, licet fuerint absoluti a prima residentia, ne forte iis occupationibus distrahantur ab addiscendis Ecclesiæ cæremoniis; quo circa inferunt, pari ratione habendam non esse pro exacta primam residentiam quoad Minorennes, ut mittantur ad Studia, statim obtenta absolutione, ante lapsum integri anni.

Asserta verò aliorum Minorennium exempla, qui ad Studia migrarunt, statim obtenta absolutione, opinantur haud inducere posse consuetudinem Statuto contrariam, quia duobus, vel tribus exceptis Canonicis, qui revera a Capi-

tulo

tulo missi fuerunt ad Studia, cæteri omnes voluntarie se ad Studia contulerunt, nec ideo ex actibus voluntariis erui potest consuetudo coactiva. Addit præterea Canonicus Palmer testimonium aliorum trium Capitulorum ejusdem Diœcesis, quod vigore similis Statuti in illorum Ecclesiis vigentis, Minorennes, etiam absoluti a prima residentia, minime ad Studia mittuntur, nisi elapso tempore ejusdem primæ residentiæ per Statutum præfinito; ideoque censet, finitimarum Civitatum consuetudine interpretari magis suæ Ecclesiæ Statutum, etiamsi dubium foret, & obscurum.

Disputat quoque Canonicus Palmer, non licuisse Decano, illiusque adhærentibus pecunias extrahere ex Massa communi pro hac lite peragenda; cùm eam absque ulla Ecclesiæ, & Capituli utilitate nitantur agere contra Statuti censuram, & contra voluntatem quinque Capitularium, qui expresse adversantur eidem liti; atque postulat, eosdem condemnari, ne dum ad reintegrandam Massam de pecuniis extractis, sed etiam ad reficiendas expensas per ipsum in litis substentationem erogatas, cùm agatur de lite judicialiter prius agitata in Tribunali Nunciaturæ cum Succumbentis condemnatione in expensis, & ad Sac.Congregationem in gradu appellationis delata: quod tamen admissum non fuit ab hac Sac.Congreg. in *Derthonen. 6. Julii* 1726. *ad IV.dub., lib.*76.*decr.pag.*342.

Placeat itaque EE. VV. definire

I. *An recessus Capitulares dierum* 12. 13. 16. 20. *&* 22. *Decembris* 1755. *substineantur, seu potius Canonico de Palmer sint restituendi fructus?*

II. *An Decano, ejusque Adhærentibus licuerit litem substinere sumptibus Massæ Capitularis, seu potius teneantur illam reintegrare?*

III. *An, quæ, & ad cujus favorem sint reficiendæ expensæ litis, in casu &c.*

TUDERTINA MEDIÆ ANNATÆ. Proposita fuit hæc Causa in Congregatione habita die 21. Novembris superioris anni: & Eminentissimi Patres annuentes precibus Joannis Baptistæ Philipponi Tenderini, rescripserunt = *Dilata, & ad Dominum Secretarium pro concessione Compulsoriæ* =. Datæ igitur fuerunt Literæ Compulsoriales, quibus tamen Philipponus usus non est, licet plures effluxi sint menses post terminum in eisdem Literis præfinitum. Quocirca supplicat Capitulum Tudertinum, ut EE. VV. definire dignentur

*Sess.*7.*cap.*8., *& sess.*21. *cap.*7. *de Reform.*

An debeatur media Annata, in casu &c.

Sess.25. cap.11. de Regul. , & cap.13. de Ref.

BONONIEN. Ecclesia S. Laurentii unica Parochialis Castri Butrii Bononiensis Dioecesis, cum tribus Beneficiis in ea erectis, de consensu Communitatis Patronæ anno 1406. concessa fuit Fratribus Ordinis Servorum Beatæ Mariæ Virginis, vigore Literarum Apostolicarum san.mem. Innocentii VII.; & cùm nonnullæ deinceps ortæ fuerint controversiæ inter præfatos Religiosos, & Communitatem, sive Clerum Secularem dicti Castri, omnes compositæ fuerunt extrajudicialiter, præsertim ope transactionis initæ anno 1716., quam laudarunt, probaruntque tum Provincialis, tum Vicarius Generalis Ordinis prædicti. Nuper autem iidem Religiosi, expedito Monitorio coram A. C., novas excitarunt lites, quæ ex oraculo SANCTISSIMI ab illius R.P.D. Auditore remissæ fuerunt ad hanc Sacram Congregationem. Et audito de more Eminentissimo Domino Cardinali Archiepiscopo Bononiensi, qui Religiosorum illiberalitatem reprehendit, Causa nunc proponitur quindecim collecta Capitibus.

Tria priora Capita Curæ pertinentiam, & exercitium respiciunt, illorumque definitionem pendere contendunt Butrienses a tenore Literarum Apostolicarum Innnocentii VII, & Decreti super illarum exequutione promulgti. Sanè in præfatis Literis primùm recensetur petitio Hominum Butrii, atque *Prioris Provincialis, & Fratrum Servorum Beatæ Mariæ Virginis Ordinis S. Augustini Provinciæ Romandiolæ*, ut Apostolica auctoritate provideretur super Communitatis voto, quod *hujusmodi Ecclesia, & Beneficia deinceps per Fratres idoneos Ordinis prædicti regerentur pro tempore: ita quod prædicti Prior, & Fratres novam Domum, cum Ædificiis &c. pro habitatione unius Prioris, & aliquorum Fratrum pro tempore dicti Ordinis, apud eandem Ecclesiam fundare, nec non in eadem nova Domo residere, ac Curam Animarum, eorundem Hominum, & Habitatorum, nec non omnium, & singulorum Parochianorum ejusdem Ecclesiæ gerere &c. deberent.*

Post narratam autem hujusmodi petitionem, Summus Pontifex mandat Exequutori, ut *Ecclesiam, & Beneficia prædicta* (sunt verba Literarum) *ad eosdem Religiosos transferas auctoritate Apostolica; & eisdem concedas, quod apud eandem Ecclesiam novam Domum, cum Ædificiis &c. pro ipsorum habitatione construere valeant, in qua unum Priorem, & tot Fratres dicti Ordinis, juxta ordinationem Prioris Generalis Ordinis prædicti, pro tempore existentis, instituas &c.; qui quidem Prior eisdem aliis Fratribus, qui in eadem nova Domo residebunt, juxta dicti Ordinis morem præsit pro tempore: & etiam curam eorundem aliorum Fratrum, qui in eadem nova Domo residebunt, nec non Parochianorum dictæ Ecclesiæ gerere: & ipsis vel per se, vel per alium, seu alios, idoneum, seu idoneos ex hujusmodi aliis Fratribus, qui in eadem nova Domo residebunt, de quo, vel quibus ei videbitur, pro tempore ministrare debeat hujusmodi Sacramenta.*

Et

Et Exequutor, in Decreto edito pro earundem Literarum, exequutione, præfatam Ecclesiam, & Beneficia transtulit *ad Religiosos Viros Priorem Provincialem, & Fratres Servorum Beatæ Mariæ Ordinis S. Augustini Provinciæ Romandiolæ*, repetitis ad verbum conditionibus, quæ in prædictis Literis exprimuntur.

Quo circa differunt Butrienses, Curam habitualem non ad Conventum Butrii spectare, neque ad illius Priorem, sive Religiosos, qui tunc non aderant, sed pertinere ad Capitulum Provinciale Provinciæ Romandiolæ, sive ad Provincialem, & Fratres ejusdem Provinciæ, quibus concessa fuit Ecclesia Parochialis; & arbitrantur, ab eodem Capitulo Provinciali ratione Curæ habitualis, quam habet, deputandum esse Religiosum, qui Curam exerceat, prævia Eminentissimi Archiepiscopi approbatione, ad formam *cap.11.sess.25. de Regul.*, *& Constitut.47.S.Pii V.*; solamque præeminentiam, & officii sollicitudinem tributam asserunt Priori in recensitis Literarum verbis, quibus ei præcipitur, *Curam eorundem aliorum Fratrum, qui in eadem nova Domo residebunt, nec non Parochianorum dictæ Ecclesiæ gerere: & ipsis vel per se, vel per alium, seu alios &c., de quo, vel quibus ei videbitur, pro tempore ministrare Sacramenta*.

De Funeribus, & Funerum ordine quæritur in septem aliis Dubiis. Et disputant Butrienses, Funerum pompam adeo repositam esse in arbitrio Hæredum, ut invitato solo Parocho actuali, qui Stolam deferens Funus ducit, alios vocare non teneantur: vel possint eos, quos malunt, invitare, sive de gremio Ecclesiæ Parochialis, sive exteros, & nedum collegialiter, sed etiam singulariter, ut definivit hæc Sacra Congregatio *in Novarien. Funerum, & Jurisdictionis 15.Martii* 1704. *ad IX.Dubium lib.54. Decret. pag.93.*, *in Crotonen. Juris Funerandi 3.Septembris* 1707. *ad I.* Dubium *lib.57. Decret. pag.332.*, *& in Comen. Funerum 19. Decembris* 1756. *ad III. Dubium lib.*100. *Decret. pag.* 487., & tradunt *Pignatell.consult.205.n.26.ad 33.tom.4.*, *Piton. discept.Eccl.50. num.4.& 8.*, *& Card.Petra ad Constit.2.Clem.IV.num.22.& seq. tom.3.pag.399.*

Atque differunt, potiori jure id procedere quoad Fratres Ordinis Servorum Beatæ Mariæ Conventus Butrii, nedum vigore transactionis anni 1716., qua ipsi pepigerunt, *che non corra obligo ad alcuno d'invitare li RR.PP. all'associazione de'Cadaveri alla Sepoltura, ma sia in libertà di ciascheduno il farlo, o nò: come altresì sia in arbitrio di detti RR. PP. l'andarvi, o nò: bastando la Persona del Molto R. P. Curato*; sed etiam vigore posterioris observantiæ, quam narrant Testes, & Historicus Butriensis *Dominicus Golinelli in Memoriis M.S.*, & quam ipsi defendunt præstantiorem esse recentioribus actibus, qui transactioni adversantur, & Causam huic Liti dederunt, neque probantur sequuti cum Hæredum coactione,

ne, uti requiritur pro inducenda contraria in facultativis observantia, ad firmata per *Card. Petr. in d. Constit. 2. Clem. IV. num. 25. tom. 3. pag.* 400.

Quoties verò contingat, ad Funera invitari prædictos Religiosos, & Funeribus intersint etiam Presbyteri Seculares, istis post Parochum præcedentiam deberi, autumant Butrienses, sive Religiosi incedant Collegialiter uti Capitulum Claustrale, sive singulariter uti Cappellani Conductitii, juxta firmata per *Pignattell. consult. canon. 26. num. 1., & 29. tom. 4.*, minusque, censent, inter eosdem Religiosos vocatos uti Cappellanos Conductitios misceri posse etiam Conversos, prout in speciali instructione evulgata anno 1739. prohibuit san. mem. Benedictus XIV. tunc Archiepiscopus Bononiensis, decernens assumendos ex Clero Seculari, vel Regulari in Cappellanos conductitios constitutos esse debere in ordinibus Sacris, & edicens, ne ad Funera uti Cappellani conductitii vocarentur Religiosi ex aliquo peculiari titulo de præcedentia certantes, nisi post absolutam præcedentiæ controversiam, ut in *Instit. Eccl.* 105. *num. 32., & seq.*

Reliqua demum quinque dubia pertinent ad Clerum Secularem, qui, cùm nulli alteri Ecclesiæ adscriptus sit, optat Sacris interesse Functionibus, publicisque Processionibus, quæ, non ex instituto Regulari, fiunt in Ecclesia Parochiali, & in Ecclesiis Confraternitatum, contendens sibi etiam non invitato licere eisdem functionibus interesse, & in eis consueta gaudere præcedentiæ prærogativa, maximè quia Communitas, cujus nobilior pars a Clero efformatur, juspatronatus habet in Ecclesia Parochiali, & Confraternitates adhærent Precibus Cleri. Postulat tamen Communitas, ut Presbyteri, & Clerici Seculares cogantur se induere superpellicio, aliisque congruis indumentis in Sacrario Ecclesiarum, non autem in ipsis Ecclesiis, ut aliquando servatum fuit per abusum, quem improbat *Cavaler. in Agenda Defunctorum tom. 2. pag.* 245.

Placeat itaque ad EE. VV. decernere.

Vide Dubia pag. 123., *& seq.*

Die

Die Sabbathi 12. Junii 1762. in Palatio Apostolico Quirinali erit Sacra Congregatio Concilii, in qua, præter alia, proponentur infrascripta Dubia, juxta morem ejusdem Sacræ Congregationis de jure resolvenda.

QUinque Primæ, quas subjicimus, Causæ descriptæ fuerunt in Folio postremæ Congregationis habitæ die 22. præteriti mensis Maji; sed proponi nequiverunt, ob alia plura negocia discussa. Dignentur itaque EE. VV. dictum Folium reassumere, & sapienti, ut solent, judicio illarum Dubia definire.

MONTIS ALTI REMOTIONIS CAPPELLANI, ET JURIUM PAROCHIALIUM.

Sess. 21. cap. 4. de Reform.

I. *An constet de perpetuitate Cappellani, seu Vicarii Curati Ecclesiæ Filialis Sanctæ Felicitatis Villæ Rocchettæ deputandi a Priore, seu Parocho Ecclesiæ Parochialis Matricis S. Angeli in Cryptis, seu potius constet de illius amovibilitate ad nutum, itaut substineatur ejus remotio?*

II. *An liceat Cappellano, seu Vicario, ut supra, administrare in dicta Ecclesia Filiali Sacramentum Eucharistiæ tempore Paschali, sine licentia dicti Prioris, seu Parochi S. Angeli, vel potius Habitantes dictæ Villæ Rocchettæ sumere debeant dictum Sacramentum in Ecclesia Parochiali Matrice?*

III. *An liceat dicto Cappellano Baptismi Sacramentum Infantibus conferre, Matrimonium Contrahentibus assistere, Cadavera in dicta Ecclesia tumulare, aliaque Munera, & functiones Parochiales exercere propria auctoritate, sine licentia dicti Parochi?* & quatenus negative.

IV. *An collationes dicti Sacramenti Baptismatis, celebrationes Matrimoniorum, & Obitus Habitantium dictæ Villæ Rocchettæ, eorumque tumulatio describi debeant in Libris Parochialibus existentibus in supradicta Ecclesia Parochiali, seu Matrice, in casu &c.*

Ad I. Negative ad primam partem, Affirmative ad secundam = Ad II. III. & IV. Dilata, & proponatur citatis Parochianis.

Sess.22. cap.6. de Reform.

AUXIMANA COMMUTATIONIS VOLUNTATIS.
An sit standum, vel recedendum a decisis, in casu &c.

Prævio recessu a decisis, Affirmative, juxta modum: Modus est, quod assignentur annua scuta centum viginti Juveni Studenti in Urbe, juxta ordinem vocationis ad Prælaturam, ad decennium.

Sess.24. cap.12. de Reform.

LEODIEN RESIDENTIÆ.

I. *An recessus Capitulares dierum* 12. 13. 16. 20. *&* 22. *Decembris* 1755. *substineantur, seu potius Canonico de Palmer sint restituendi fructus?*

II. *An Decano, ejusque Adhærentibus licuerit litem substinere sumptibus Massæ Capitularis, seu potius teneantur illam reintegrare?*

III. *An, quæ, & ad cujus favorem sint reficiendæ expensæ litis, in casu &c.*

Ad I. Negative ad primam partem, Affirmative ad secundam, & amplius = Ad II. Affirmative ad primam partem, Negative ad secundam = Ad III. Non esse reficiendas expensas factas occasione litis in Sac. Congregatione: & quoad alias, ad Nuncium Apostolicum, prout de Jure, & amplius.

Sess.7. cap.8. & sess.21. cap.7. de Reform.

TUDERTINA MEDIÆ ANNATÆ.
An debeatur Media Annata, in casu &c.

Affirmative.

Sess.25. cap.11. de Regular., & cap. 13. de Reform.

BONONIEN.
Vide Dubia pag.123., & seq.

Dilata ad sequentem, etiam unica.

ROMANA. Eques Joannes Laurentius Bernini in Testamento, quod Romæ condidit anno 1680., unum reliquit Dotale Subsidium scut.25. a suis Hæredibus præstandum quolibet anno in die festo Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis; ad quem effectum jussit, quod singuli Hæredes singulas eligerent Puellas, ex quibus una per sortem extrahenda Subsidium consequeretur; eundemque ordinem servari præcepit in futurum, *Volendo* (sunt verba Testamenti) *che tutti quelli, quali saranno inclusi nelle vocazioni, delle quali abbasso si dirà, o vero che succederanno alla mia Eredità, e Primogenitura, abbiano questa nomina, ad effetto di far seguire l'imbussolazione come sopra.* Et divisa sua Hæreditate in undecim uncias, illarum sex reliquit Paulo Filio, cum vinculo Primogenituræ, duas Petro Philippo, duas Francisco, & unam Dominico, pariter Filiis suis, omnibus cum onere perpetui Fideicommissi.

Sess.22. cap.6. de Reform.

In Codicillis autem eodem anno exaratis legavit quinque suis ex Angela Filia Neptibus scuta mille pro qualibet in causam Dotis, quatenus eam consequi non possent super bonis ab earum Patre relictis; alioquin præcepit, eandem summam investiri in Locis Montium Cameralium non vacabilium, & fructus erogari in dotationem pauperum Puellarum, distribuendo cuilibet subsidium scut.25.: hoc addito = *Dichiarando, che dette Doti si dovranno distribuire sotto l'istesso modo, e forma, che ne ho ordinata una Dote simile nel mio Testamento* =. Et ex pecuniis hujus legati (quia forsan defecerat conditio) empta fuerunt Loca Montium 41., cum duabus tertiis partibus alterius Loci, quorum fructibus reddentibus annua scut.125. distribui consueverunt quinque annua Subsidia, præter sextum ut supra relictum in Testamento.

Ex quatuor prædicti Testatoris Filiis, innupti obierunt Petrus Philippus, & Franciscus, ambo Prælati Romanæ Curiæ, quorum portiones jure Fideicommissi delatæ sunt ad Paulum Primogenituræ possessorem. Dominicus autem in uncia institutus, Filium post se reliquit Joannem Laurentium Juniorem. Et is tria impetravit Chirographa à fan. mem. Benedicto XIII.: unum anno 1724., quo sex prædicta Subsidia fuerunt assignata pro Dote quatuor ejus Filiarum, usque ad cumulum scutorum mille pro qualibet, suspensa interim illarum distributione: alterum anno 1729, quo Subsidia tunc usque cumulata eidem libere tribuuntur in levamen propriæ egestatis, sine tamen præjudicio dictæ Dotis assignandæ Filiabus ex futuris Subsidiis: & tertium anno 1730., quo illius favore decernitur libera translatio Locorum 13 $\frac{2}{3}$ ex prædictis Locis Montium obnoxiis distributioni Subsidiorum, sub lege tamen, quod reliqui fructus prius multiplicarentur pro reintegratione Locorum Montium alienatorum, & deinde cumularentur pro dictis

Do-

Dotibus Filiarum, quodque Laurentia Caronte Comitis Joannis Laurentii Uxor cederet pro eisdem Dotibus Filiarum suum Creditum Dotale scutorum mille.

Post Subsidia, impetita fuerunt bona Primogenialia. Et primum Comes Joannes Laurentius, distracta integra paterna uncia, subsidiaria alimenta assequutus est, in scut. 20. quolibet mense, super bonis Primogenituræ, ad quam ipse, in deficientiam Lineæ Masculinæ Primogeniti, substitutus erat, ut ex Decisionibus *in Romana Alimentorum 15. Martii, & 28. Junii 1728. coram bon. mem. de Valentibus*; Mox illius Filiabus numerare coacta fuit Primogenitura statutam Dotem scutorum mille pro qualibet, cum subingressu in illorum juribus, pro reintegratione obtinenda super cumulo Subsidiorum, quæ illis fuerant assignata in Chirographo Pontificio, ut ex altera Decisione *Romana Dotis 26. Junii 1737. coram Harrach*. Et tandem coacta est Primogenitura litem substinere cum Rev. Fabrica S. Petri, quæ urgebat piorum legatorum adimplementum, & distributionem Subsidiorum; sed recognita Subsidiorum consumptione in causis præmissis, Judex Fabricæ ab illorum distributione absolvit Primogenituram, usquequo reintegrata foret de scutis 4000. solutis pro Dote Filiarum Joannis Laurentii.

Sed priusquam reintegrationem assequeretur Primogenitura super enunciatis Subsidiis, alias preces obtulit san. mem. Benedicto XIV. Comes Joannes Laurentius, quibus postulabat, ut aliqua Subsidiorum portio assignaretur Primogenituræ, pro compensatione fructuum Capitalis erogati in dotationem suarum Filiarum, residuum vero sibi tribueretur ad vitam; sed relatis precibus a clar. mem. Cardinali Angenvillieres tunc Auditore SANCTISSIMI, die 6. Julii 1753. prodiit rescriptum = *Lectum, & gaudeat tot gratiis aliàs obtentis*.

Rursus Angela Bernini Duran Comitis Joannis Laurentii Soror eidem Summo Pontifici supplicavit, ut eadem Subsidia assignarentur pro dote trium suarum Filiarum, pariter in scutis 1000. pro qualibet; atque ad relationem Eminentissimi D. Cardinalis Furietti mei Antecessoris, die 27. Septembris 1755. *SANCTISSIMUS annuit, juxta petita*; sed reclamante Prospero Bernini Pauli Filio, & Primogenituræ possessore, alia duo prodierunt rescripta ex Audientia Sanctissimi: primum die 21. Januarii 1756., quo, *completa reintegratione scutorum quatuor mille, SANCTISSIMUS mandavit assignari Dotes dictis tribus Puellis, pro quantitate scutorum 500. tantum pro qualibet*: alterum die 18. Februarii 1756., quo *SANCTISSIMUS mandavit explendam esse reintegrationem scutorum quatuor mille favore Prosperi Bernini, injuncta tamen eidem conditione promptæ cessionis Crediti scutorum 1000., quæ debentur a Laurentia Caronte, ejusque Viro, sive ea exigi queant,*

queant, sive non, favore trium Puellarum Oratricum. Et hac cessione facta per Prosperum, quievit Angela Duran.

Non quievit tamen Comes Joannes Laurentius, qui novis oblatis precibus SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO, ad hanc Sacram Congregationem inde remissis *cum omnibus facultatibus necessariis, & opportunis*, postulat facultatem alienandi alia decem ex præfatis Locis Montium destinatis pro fundo Subsidiorum Dotalium, ut ex illorum pretio dimittere possit æs alienum, quo premitur in summa scutorum 747., juxta exhibitam Notulam, suisque valeat consulere angustiis. Differit porrò, quod juxta multiplicum imperatum in Chirographo Pontificio, cumulari ad hanc diem debuisset a Prospero non modica pecunia, nedum sufficiens pro Primogenituræ reintegratione, sed etiam exuberans in quantitate scutorum 822. 98.: quodque assignata Prospero dimidia parte Subsidiorum pro tribus Puellis ab eo nominandis, commode possit residuum alterius medietatis cumulari pro reintegrandis Locis Montium, quorum petit alienationem; & hoc pacto contendit, nullum Primogenituræ, aut Primogenito, modicum Puellis nominandis obventurum præjudicium.

Nulloque in pretio disputat habendum esse d. præjudicium obventurum Puellis, sive quia incerta est earum electio, sive quia potior est causa inopiæ, ad quam pervenit Orator, non sua culpa, sed ob numerosam sobolem: ob senectutem, & malam valetudinem: ob secundas contractas nuptias ad prolem masculinam pro Agnationis perpetuitate, juxta votum Testatoris, propagandam: & ob diminutam imperio Judicis alimentorum præstationem ad summam, quæ, ut inquit, minimè sufficiens est pro victu, vestibus, habitatione, & Famulo, quo cæcutiens ducitur per Urbem, minusque pro Livellis Filiorum, Filiarumque Religiosarum, & pro convictu secundæ Uxoris in Conservatorio commorantis: autumans, ex bonis Avitis priùs subveniendum esse Nepoti pauperi, quam extraneis, juxta ordinatam charitatem, præsumptam Testatoris mentem, & juris dispositionem, ut sæpissime rescripsit hæc Sacra Congregatio in terminis Subsidiorum Dotalium, & definivit *Rota in decis.98. coram Duran., & in Perusina Subsidiorum Dotalium 2.Maii* 1704. *coram Scotto*.

Excipitur tamen a Prospero, reintegratam nondum esse Primogenituram, & erroneè a Joanne Laurentio objici multiplicum ad suadendam primogenialis massis absolutam restaurationem, cùm in Chirographo Pontificio solum præcipiatur pro reintegratione Locorum Montium ex Subsidiorum substantia alienatorum, non autem pro reintegratione Primogenituræ, quæ non modicum passa est detrimentum recipiendo minutatim suam reintegrationem, & gravius ferret Possessor præjudicium, si cogeretur in reintegrationem

nem imputare investimenti fructus ope multiplici a Summo Pongifice non imperati. Contenditur quoque, jus nominandi Puellas ad Dotalia Subsidia haud competere Joanni Laurentio, nisi ad summum pro quota hæreditaria illi obventa in unica uncia. Et propterea infertur, in damnum Primogenituræ, & in præjudicium juris nominandi Primogenito competentis, permittendam non esse petitam alienationem Locorum Montium.

Ratione etiam præjudicii Puellarum, eandem alienationem permittendam haud esse, defenditur; cùm jura Sanguinis prodesse nequeant Joanni Laurentio, qui suam consumpsit portionem hæreditariam, nisi pro modo puræ necessitatis, ut inquit *Rota in Romana Alimentorum* 21. *Martii* 1749. §. *Momentum*, *& 9. Julii ejusdem anni* §. *Quo circa coram bon. mem. de Canilliac*. Et quoniam illius indigentiæ, ultra modum etiam necessitatis, consulitur a Primogenitura, ope subministrationis alimentorum; ideo differitur, privandas diutiùs non esse pauperes Puellas relicto Subsidio, per novam Capitalis alienationem, Et clar. mem. Cardinalis Odescalcus olim Urbis Vicarius a Sacra Congregatione auditus retulit, *gravius fore probabiliter damnum Operi pio, si permittatur alienatio Locorum Montium, quàm si terna Subsidia in levamen Joannis Laurentii, quatenus ad ea distribuenda jus habeat, ad ejus vitam convertantur, eoque modo incertis etiam futuris eventibus prudentiùs consultum videretur*.

Dignabuntur itaque EE. VV. decernere

An sint alienanda, & applicanda favore Comitis Joannis Laurentii Bernini decem ex Locis Montium, per Eq. Joannem Laurentium Berninum Seniorem ejus Avum Paternum, destinatis pro annuis Subsidiis sex Puellarum, apposita conditione conficiendi multiplicum cum fructibus superextantium Locorum Montium, usque ad integram reintegrationem dictorum Locorum Montium, in casu &c.

Negative, & amplius.

Sess. 23. cap. 6. de Reform.

ANCONITANA CAPPELLANIÆ. Jo: Baptista Mainardi de Castro Pulverisii Anconitanæ Diœcesis in Testamento, quod condidit anno *1669.*, fundari jussit perpetuam Cappellaniam ad Altare, & in Ecclesia S. Catharinæ ejusdem Castri, onere injuncto Cappellanis celebrandi singulis hebdomadis binas Missas Defunctorum, ac ternas post obitum suæ Uxoris, & cessatum usumfructum eidem relictum. In primum Cappellanum ipse elegit Valerium Salvati Auximanum; jus autem nominandi futuros Cappellanos reliquit Plebano, atque Societati Sanctissimi Rosarii

sarii ejusdem Castri, *a condizione espressa, & individua però,* (sunt verba Testamenti) *che debbano, e siano obligati eleggere, presentare, e nominare quello, che vi sarà della mia Casa Mainardi in primo luogo, ed anteporlo ad ogni altro: ed in mancanza di quelli della mia Casa, che possino eleggere, come sopra, quello che più a loro parerà, e piacerà, e non altrimenti, nè in altro modo.*

Erecta fuit Cappellania ab Ordinario, & collata Presbytero Valerio Salvati, juxta dispositionem pii Testatoris. Post Salvati obitum, illam obtinuerunt primùm Sacerdos Cyprianus Senili, deinde Sacerdos Dominicus Mainardi nominati a Plebano, & Societate Patronis. Decessit Dominicus Mainardi die 6. præteriti mensis Januarii; & Confraternitas Sanctissimi Rosarii die 31. ejusdem mensis, atque Plebanus die prima Februarii, nominarunt ad assequutionem ejusdem Cappellaniæ Clericum Aloysium Mainardi tredecim annos natum, sub conditione tamen impetrandi infra duos menses Apostolicam dispensationem super defectu ætatis. Preces obtulit Patronis etiam Sacerdos Julius Giampedi Magdalenæ Mainardi Filius, sed rejectus a Confraternitate, nominatus fuit a solo Plebano, subsidiariè tamen, & in eventum, quod Apostolicam dispensationem Aloysius Mainardi statuto tempore non obtinuisset.

Adjectæ conditioni se opposuit Julius Giampedi, & in Curia Episcopali Anconitana protestatus est, Aloysium Mainardi, etsi de genere Vocatorum, inhabilem esse ratione ætatis, sibique uni jus quæsitum fuisse tempore vacationis, tamquàm idoneo, & per Fœminam descendenti a Domo Fundatoris. Aloysius autem jure Agnationis, & Patronorum fretus nominatione, supplicavit SANCTISSIMO pro collatione Cappellaniæ, cum dispensatione ætatis; supplicavit & Julius Giampedi, uti descendens a Domo vocata, petiitque pariter de Cappellania provideri. SANCTISSIMUS utramque signavit supplicationem; & Eminentissimus Dominus Cardinalis Pro-Datarius votum hujus Sacræ Congregationis exquisivit, utra supplicatio foret relaxanda.

Post auditum de more Episcopum, Causa nunc proponitur. Et disputat Julius Giampedi, vocationem Descendentium de Familia, præsertim in materia indifferenti Jurispatronatus haud directa ad conservationem rigorosæ Agnationis, comprehendere etiam Cognatos, qui a Familia revera descendunt: & Cognomen *Mainardi*, cùm sit adjectum non Personis nominandis, sed Familiæ, potiùs demonstrare Vocatorum originem, quàm veram Agnationem eorundem, ut dixit *Rota in Auximana Jurispatronatus 9. Martii 1703. §. Non obstante, & §. Quo verò coram Muto,* & in proximis terminis vocationis Presbyterorum *della Casa, o Ceppo di Chiaranti*, definitum fuit in *Interamnen. Jurispatronatus* 22. *Mar-*

Martii 1706. coram Scotto, relata per *Piton.de controv. Patron. alleg.75.num.12. & seq.*

Et vocationem Cognatorum duplici argumento suaderi arbitratur; primùm quia Fundator vocavit *quello, che vi sarà DELLA mia Casa*, non autem *NELLA mia Casa*, & ideò respexisse videtur ad originem potiùs, quàm ad veram Agnationem, ut distinguendo inter utramque dictionem firmat *Rota in decis.56.num.13.de Jurepatron.coram Falconer.*; secundò, quia post illos de Domo, immediate vocantur Extranei, his verbis = *Et in mancanza di quelli della mia Casa, che possino eleggere, come sopra, quello che più a loro parerà, e piacerà* =, quare Cognatos collocandos esse putat in prima sede vocationis, ne postpositi videantur Extraneis, ut ponderat Rota in dicta *Interamnen.* apud *Piton.de controv.Patron. allegat.75. num 16.*

Præterea differit, Cappellaniam a Joanne Baptista Mainardi fundatam Sacerdotalem esse; cùm onus celebrandi Missas directè fuerit impositum Cappellanis: & ipse Fundator, atque Patroni semper nominaverint Sacerdotem, quæ observantia plurimi penditur a *Card.de Luca de Benefic.disc.61. num.13.*, & *a Piton. de controv. Patronor. allegat.33. num.16.*. Quocircà contendit, suam relaxandam esse Supplicationem, quia in Cognatorum vocatione comprehenditur, actuque Sacerdos erat tempore vacationis, & ideò sibi tamquam unicè qualificato jus quæsitum asserit ex oppositione facta coram Ordinario, quæ præsentationi æquipollet, ut tradit *Piton. de controv.Patron. allegat.33. num.7.*, & *allegat.85. n.2. & 3.*; atque censet, non esse relaxandam Supplicationem Aloysii Mainardi, cum ætatis dispensatione, quæ numquam conceditur in præjudicium juris quæsiti alteri de genere Vocatorum, ut firmant *Piton. de controv. Patron. dicta alleg.85.num.12.*, & *Rota coram Molin.tom.4. decis.1124.n.24.*; præsertim quia idem Aloysius, ut pergit Giampedus, remotiori gradu distat a Fundatore, literarum ignarus est, adeout difficillime recitare valeat Officium Divinum, & Cappellaniæ resignationem ambitiose procuravit ante obitum ultimi Possessoris, & ideò haud præferendus videtur Sacerdoti proximiori.

Sed Aloysius Mainardi negat, Giampedum vocatum esse, aut jus quæsitum habere ad controversam Cappellaniam; quia non Descendentes de Familia, non Presbyteri de Cippo vocati fuerunt, ut erant casus Decisionum *in Auximana*, & *in Interamnen.* superiùs allegatarum, sed vocatur *quello, che vi sarà della mia Casa Mainardi*, quibus verbis soli Agnati comprehenduntur, ut interpretando supradictas Decisiones firmat *Rota in decis.56. num. 12. & seq. de Jurepatr. coram Falconer.*, & *in Hydruntina Beneficii 25. Junii 1756.*, & *21. Januarii 1757. utrobique §.5. coram R.P.D. Olivatio*. Res est præterea de vocatione haud directa, sed collata in arbitrium

trium Patronorum, quibus datum est onus *di eleggere, presentare, e nominare quello, che vi sarà della mia Casa Mainardi*; quocirca defendit Aloysius, nulli de genere Vocatorum jus quæsitum dici posse, cùm valeant Patroni præsentare, quem maluerint, etiam inhabilem, dummodo fiat habilis ante institutionem, ut firmant *Card. de Luca de Jurepatron. disc.45. num.7.*, *Piton. de controv. Patron. allegat. 1. num.23.*, *& Rota in Hortana Beneficii 1. Junii* 1708. §. *Hinc coram Priolo*.

Et licet prædicta regula soleat limitari, quando Fundator præscripsit certas qualitates verificandas de tempore vacationis; attamen Aloysius opinatur, nullam qualitatem in præsentandis requisitam fuisse a controversæ Cappellaniæ Fundatore, cùm neque Clericum, neque Presbyterum ille vocaverit, sed *quello* simpliciter, *che vi sarà della mia Casa Mainardi*. Neque censet, qualitatem Sacerdotalem erui posse ex onere Cappellanis injuncto celebrandi Missas, aut ex præsentatione Sacerdotum a Fundatore, & Patronis facta; quia onus celebrandi Missas, nisi ex lege Fundationis adimplendum sit a Cappellano per se ipsum, non inducit qualitatem Sacerdotalem, *Lap. alleg.35.*, *& Rota coram Merlin. decis.825. num.4.*, *& coram Falconer. de Jurepatron. decis.7. num.4.*, *& in Piscien. Beneficii 25. Junii 1753. §.6. coram coram bon. mem. Amadeo*; observantia verò, cùm præcesserit ex libera voluntate Patronorum, in exemplum adduci non potest, ad firmata per *Rotam in Majoricen. Beneficii* 24. *Aprilis* 1741. §. *Quamvis*, *& 3. Julii ejusdem anni §. Denique coram bon. mem. Canilliac*.

Cùm itaque nulla requiratur certa qualitas ex fundatione, & Patroni nominaverint Aloysium Mainardi, proculdubio de genere Vocatorum, sub conditione obtinendi dispensationem Apostolicam super defectu ætatis, autumat idem Mainardus, suam relaxandam esse Supplicationem, quia dicta dispensatio facillime indulgetur Descendentibus a sanguine Fundatoris, nec impugnari valet ab eo, qui Patronorum præsentatione destitutus est, ut censuit hæc Sacra Congregatio in *Balneoregien. Dispensationis* 21. *Junii* 1760. *lib.* 110. *Decret. pag.*271., *& in Tridentina* Cappellaniæ 29. *Augusti superioris anni*.

Pertinet itaque ad EE. VV. decernere

An, & quæ Supplicatio sit relaxanda, in casu &c.

Relaxandam esse Supplicationem Aloysii, & amplius.

Seſs. 22. Decret. de obſer. & evit. in celebr. Miſſæ.

BRIXIEN. Fabius Gliſenti anno 1615. donavit Congregationi Eremitarum Beati Petri de Piſis Provinciæ Trivisanæ Oratorium ſub invocatione Sanctorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, quod ære ſuo conſtruxerat in Oppido Veſtoni Vallis Sabiæ Brixienſis Diœceſis, cum adnexis Ædibus, & dote annui reditus ſcutorum 300. monetæ illius Regionis, ſub certis tamen conventionibus, & capitulis præcedenter initis cum Superiore Provinciali ejuſdem Ordinis, & inprimis, quod in donatis Ædibus continuo reſiderent ſex Religioſi, quorum tres inſigniti eſſent Sacerdotali charactere, *li quali abbiano a celebrare ogni giorno tre Meſſe, con pregare Dio per l'eſaltazione della Santa Fede, del Sereniſſimo Dominio, e ſuffragio delle Anime noſtre, e de' noſtri Defonti*, cum onere quoque docendi Pueros Fidei rudimenta, & Literas, etiam humaniores.

Anno autem 1623. Guadagninus Ferrettini reliquit Sacerdoti Joanni Mariæ Ferrettini Nepoti ſuo prælegatum annui Cenſus ſcutorum 55., in ſorte ſcutorum 1000. monetæ pariter illius Regionis, *con obligo di celebrare ogni dì una Meſſa all' Altare del Santiſſimo Roſario nella Terra di Veſtone, ed ajutare alla Cura; ſalvo legitimo impedimento: eccettuato anche in occaſione di andare ad Obito fuori, e di celebrare nella Terra per occaſione di Obito, o pure Officio pro Defunctis*; & poſt obitum dicti Joannis Mariæ ſubſtituit in eodem legato Conventum, & Patres prædictos S. Petri Veſtoni, cum eodem onere, hac tamen adjecta declaratione = *e non eſſendogli ammeſſo dall' Ordinario di poter celebrare a detto Altare, poſſano nondimeno conſeguire detto Legato, e celebrare nella loro Chieſa al modo detto* =. Et inſtituto Hærede in cæteris ſuis bonis prædicto Joanne Maria Nepote ſuo, illi ſubſtituit eundem Conventum, & Patres, cum onere docendi Pueros Logicam, & Grammaticam.

Suppreſſus fuit Conventus S. Petri authoritate Apoſtolica anno 1656., tranſlatis Bonis in Communitatem Veſtoni, ſub lege tamen adimplendi adnexa onera per Sacerdotes Seculares; eidemque Communitati in locum dicti Conventus ſuffectæ tandem delata eſt hæreditas Guadagnini Ferrettini valoris ſcutorum 3000., præter legatum Cenſus Miſſarum onere gravatum, cujus contemplatione anno 1694. Vicarius Generalis Brixiæ Decrero ſuo ſtatuit, Cappellanum Ferrettini teneri ad applicationem Miſſæ ſemel in hebdomada, celebrato tamen Sacrificio cæteris diebus in Altari deſignato, præterquam in caſibus a Teſtatore exceptis. Cum tamen lapſu temporis commixta, & confuſa fuerint bona utriuſque Benefactoris, & reditus eorum imminuti, Rector, qui nunc eſt, ſuppreſſi Conventus adivit hanc Sacram Congregationem, ſupplicans declarari, vel nullum ineſſe onus applicationis in præſcripta celebratione Miſſarum, vel eſſe locum reductioni, cum abſolutione a præteritis ommiſſionibus.

Au-

Auditus de more fuit Eminentissimus Episcopus Brixiensis, qui vocatis per Edictum omnibus, quorum interest, tandem retulit, fructuum diminutionem a summa scut. 500., quam pridem attingebant, ad annua scuta 200. monetæ Venetæ sequutam fuisse, tùm injuria temporis, tùm culpa Administratorum, subdens, quod licet juris remediis incumbendum esset reintegrationi piæ causæ, opportunius tamen videtur petitæ reductioni annuere, juxta vires, & ad ratam fructuum, cum remissione præteritarum ommissionum, *ea tamen conditione, quod juxta augumentum, vel decrementum eorundem fructuum pro tempore contingens, ipsa quoque onera, servata proportione, toties augeantur, vel minuantur.*

Preces nunc renovat Rector prædictus, & disputat, primum genus Missarum haud ferre onus applicationis, quia Fabius Glisenti præcepit in illis orare pro anima sua, ut notat san. memor. Benedictus XIV. *de Sacrific. Miss. part. 4. sect. 2. num. 64.*, & quia pro retentione sex Religiosorum cum onere celebrandi tres Missas quotidianas, & docendi Pueros, collati fuerunt reditus non excedentes scut. biscentum monetæ Romanæ, qui minime congruunt ad suadendam volitam a pio Benefactore applicationem, ut censuit hæc Sacra Congregatio *in Fulginaten. applicationis 7. Septembris 1737. lib. 87. Decret. pag. 349.*; quoad legatùm vero Ferrettini, onus applicationis excludi autumat, pariter ex tenuitate reditus fundi assignati, vix attingentis scuta *36.* & obul. *66.* monetæ Romanæ, omnino imparis oneri celebrationis Missæ quotidianæ in certo Altari Ecclesiæ Vestoni, & alteri superadjecto coadjuvandi Parochum in exercitio Curæ Animarum. Vel saltem, differit, relativè ad utrumque Missarum gravamen, locum esse reductioni, non obstante acceptatione oneris Missarum per contractum facta, quoad legatum Glisenti, cùm redituum diminutio læsivam reddiderit susceptam obligationem, juxta notata per *Monacell. formul. legal. part. 2. tit. 16. form. 10. num. 17., & tom. 4. in supplement. ad tom. 2. num. 467.* Et dignum se arbitratur petita absolutione quoad præteritas ommissiones, quia Prædecessorum exemplum sequutus est.

Erit itaque definiendum ab EE. VV.

I. *An vigore Donationis Fabii Glisenti, tres Missæ quotidie celebrandæ sint quoad Sacrificium, an vero quoad locum tantum, orando, ut in* Capitulis *1614., & Donatione?*

II. *An ex prælegato Ferrettini Missa ad Altare Rosarii sit celebranda quoad Sacrificium, cum coadjuvatione Curæ, an vero dumtaxat quoad locum?*

III. *In quocumque casu, cum confusi sint Asses prædictorum Testatorum, nec separari valeant, & admodum diminuti sint reditus; An, & quomodo sit locus reductioni omnium dictorum onerum manantium tam ex dispositione Glisenti, quàm Ferret-*

rettini, & quid pro ommiſſionibus tranſactis, ſi quæ fuerint, in caſu &c.

Ad I. Affirmativè ad primam partem, negativè ad ſecundam = Ad II. Affirmative ad primam partem, negative ad ſecunda = Ad III. Eſſe locum reductioni ad manualem in regione currentem, deleto onere coadiuvandi Curæ Animarum, quatenus præter d. manualem non remaneat quantitas fructuum ſufficiens pro congruo illius emolumento: & quoad præteritas omiſſiones ad D. Secretarium cum Sanctiſſimo; nec non ſcribatur Emo Epiſcopo, juxta mentem.

Seſs. 24. cap. 3. & 5. de Ref. Matr.

GADICEN. DISPENSATIONIS. Petrus Darrot, natione Gallus, Urbis Gadicenſis Incola, die 26. Novembris 1755. Matrimonium contraxit cum Joanna Lenormand, quæ mox carcinomate, & phtiſi abſumpta mortem obiit die 6. Maii 1756. Ut novas iniret nuptias cum Clara defunctæ Uxoris Sorore, SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO ſupplicavit Petrus pro diſpenſatione ſuper impedimento publicæ honeſtatis, quod ſolum ortum affirmabat ex primo Coniugio rato, & non conſumato. Remiſſis precibus ad hanc Sacram Congregationem, auditus fuit Epiſcopus, qui retulit, Petrum jurejurando fuiſſe teſtatum, quod prima initi Coniugii nocte Matrimonium niſus conſumare, Mulieris clauſtrum penetravit, ſed fædi tumoris contactu in ejus pectore, & vehementi illius thuſſi commotus receſſit, abſque Seminis effuſione perfecta, nec amplius copulam cum illa tentavit. Sed veritus Epiſcopus, ne Petrus, ceteroquin fide dignus, ſua opinione decipi poſſet, cenſuit *non ſufficere* (ſunt ejus verba) *ad Matrimonium contrahendum cum Sorore prædefunctæ Joannæ, publicam tantum honeſtatem diſpenſari, niſi diſpenſetur Affinitas*. Quare preces rejectæ fuerunt reſcripto *Lectum*.

Interea Petrus Darrot, cui nunciatum fuerat, optatam diſpenſationem facili negocio ſe fore obtenturum, rem habuit cum Clara, quæ utero concepit, & abortum paſſa eſt. Gravi ergo, & immani dolore ipſe, & Clara affecti ſunt, cum audierunt denegatam diſpenſationem; & ſupplices ſteterunt apud Epiſcopum, ut communi honori, & orituris ſcandalis occurreret. Epiſcopus datis Literis ad SANCTISSIMUM DOMINUM NOSTUM, deprecatus eſt, ut paterna clementia conſuleret Oratorum anguſtiis, petitamque indulgeret diſpenſationem ſuper impedimento publicæ honeſta-

tis

tis, & super affinitate *ad summum ad cautelam tantum*, cùm Petrus novo subjectus examini testaretur, numquam sequutam fuisse seminum commixtionem cum defuncta Uxore, quod minus clare in præcedenti examine narraverat, ex quo minus scitè intellexit vim verborum, quibus Hispanice fuerat interrogatus. Placuit SANCTISSIMO petitionem eandem delegare huic Sacræ Congregationi *pro voto*; Et Oratores prolixo libello differunt, consulendum esse SANCTISSIMO pro dispensatione, cùm eidem liberum sit, supremumque arbitrium, omne tollendi impedimentum, quo matrimonii contractus positivo Canonum jure prohibetur, *Fagnan. in cap. nimis num.* 15. *de fil. Presbyt.*, *&* *Rigant. ad reg.* 49. *Cancellar. num.* 1. *&* 2. *tom.* 4.

Et autumant irregularem, & exorbitantem nón esse gratiam dispensationis super impedimento publicæ honestatis, quod inter minima numeratur, ut inquit *Reinfestuel. in jus canon. tom.* 4. *append. super impediment.* §. 3. *de caus. n.* 135., & quod solum oritur ex Matrimonio rato, & non consumato, juxta Constitutionem *Ad Romanum* 62. S. Pii V., & resolutiones hujus Sacre Congregationis relatas a *Corrad. prax. dispens. lib.* 8. *cap.* 7. *num.* 15. *&* 20.; & arbitrantur, ratum, & non consumatum reputandum esse Matrimonium, non obstante penetratione Claustri, sine seminum commixtione, ut explicant *Divus Thomas* 4. *distinct.* 41. *quæst.* 1. *art.* 1. *quæstiuncul.* 4. *ad* 1., *& in supplem.* 3. *part. quæst.* 55. *artic.* 4. *ad* 2., *Sanchez de Matr. lib.* 2. *disput.* 21. *num.* 5. *Reinfestuel. ad jus Canon. lib.* 4. *decret.* §. 2. *de affinit. num.* 39., *& Rota cor. Arguelles decis.* 8. *num.* 19.

Probationem autem non sequutæ consumationis sufficientem erui, contendunt, ex juramento Petri, cui plene deferendum est in subjecto casu, per *Textum in can. extraordinaria* 35. *quæst.* 3. *ibiq. Gloss. in figur. casus, & verb. Sacr.*, cum agatur de solo præjudicio animæ confitentis, & aliunde haberi non possint meliores probationes, ut inquit *Butr. in cap. significasti num.* 24. *de Homicid.*; præsertim cùm Petri juramentum corroboratum sit opinione testium, & infirmitate Mulieris, quæ verisimiliorem reddunt non sequutam consumationem, juxta firmata per *Rotam in decis.* 519. *num.* 7. *part.* 2. *Recentiorum relat. post Zacch. quæst. medic. legal. decis.* 38. *num.* 15. *&* 16.

Et quatenus dubium aliquod superesset circa relevantiam probationum, hæc ipsa dubietas, quæ certitudinem impedimenti affinitatis excludit, sufficiens ipsis videtur ad faciliorem reddendam gratiam, ut monet *Pichler in jus Canon. lib.* 1. *tit.* 2. *de rescript. num.* 86.; cum non desint exempla dispensationum etiam in primo, & secundo gradu affinitatis, immò etiam consanguinitatis; & propterea facilius concedenda sit super impedimento in primo publicæ honestatis ex matrimonio rato, & non consumato resultante,

quem-

quemadmodum indulgendam esse censuit hæc Sacra Congregatio in *Caven.* 17. *Novembris* 1629. *lib.* 14. *decr. pag.* 174., *& refert Ursaja discept. Eccles.* 12. *num.* 13. *tom.* 4. *part.* 1.; Præsertim quia dispensatio petitur a Viro pro secunda Sorore desponsanda, quod facilius permittitur, quàm si Mulier ducere vellet alterum Fratrem, ut relato *Versic.* 18. *cap.* 18. *Levitici* notat *Rigant. ad reg.* 49. *Cancell. num.* 43.; & quia graves non desunt Causæ, ob sequutam copulam, quæ inter urgentiores dispensationis Causas numeratur, *Reinfestuel. in jus canon. tom.* 4. *in append. de dispens. super impedim.* §. 3. *de Causis num.* 49.: ob scandala facilè oritura, quæ expedit removere, *Corrad. in prax. disp. lib.* 8. *cap.* 7. *num.* 21.: ob periculum animæ, & corporis Oratorum ab Episcopo relatum, cui occurrendum esse monet de *Justis de dispens. matr. lib.* 3. *cap.* 8. *num.* 7. *& seq.*: & demum ob votum Episcopi, quod plurimi in hac re faciendum est,

Nec putant officere decreta hujus Sacræ Congregationis, quæ similem dispensationem denegandam esse censuit *in Leodien. dispensationis* 10. *Maii* 1755., *in Pinnen. dispensationis* 29. *Maii* 1756., *& in altera Leodien. dispensationis* 22. *Maii proxime præteriti*; quia in prima *Leodien.* agebatur de dispensatione petita a Muliere, ut duceret alterum sui Viri fratrem, quod exorbitantius erat; in *Pinnen.* deerat concludens probatio non sequutæ consumationis: & in altera *Leodien.* probationes consumati Matrimonii a Contradictore afferebantur; Et ex his inferunt Oratores, non esse eadem rescripta in exemplum adducenda, indulgendamque esse dispensationem ab impedimento publicæ honestatis, ac relaxandum impedimentum affinitatis ad Cautelam.

Dignabuntur itaque EE. VV. decernere.

An sit consulendum Sanctissimo pro dispensatione, in casu &c.

Attentis peculiaribus circumstantiis, consulendum esse SANCTISSIMO pro dispensatione super impedimento publicæ honestatis, & etiam Affinitatis.

Die

Die Sabbathi 3. Julii 1762. in Palatio Apoſtolico Quirinali erit Sacra Congregatio Concilii, in qua, præter alia, proponentur infraſcripta Dubia, juxta morem ejuſdem Sacræ Congregationis de jure reſolvenda.

BONONIEN. In poſtrema Congregatione habita die 12. elapſi menſis EE. PP. diſtulerunt ad hanc diem reſolutionem hujus Cauſæ, in qua de Cura Animarum, de Funerum ordine, & de reliquis Eccleſiaſticis Functionibus diſceptatur inter Fratres Ordinis Servorum Beatæ Mariæ Virginis, & Clerum Secularem Caſtri Butrii. Summa rationum Cleri Secularis relata eſt in Folio Congregationis habitæ die 22. Maji proxime præteriti; addendum nunc supereſt, quod à Fratribus Servitis excipitur in eorum Libello nuper exhibito. Differunt ipſi, Parochialem Eccleſiam S. Laurentii Caſtri Butrii conceſſam fuiſſe Religioſis Ordinis Servorum Provinciæ Romandiolæ, ea lege, ut in Conventu ibidem ædificando inſtitueretur peculiaris Religioſorum Familia, conſtans ex Priore, & Fratribus, qui proprium idcircò ejuſdem Eccleſiæ Collegium componunt, cum omnis Eccleſia Regularis ſit Collegiata, ad tradita per *Card. de Luca de Benefic.diſc.63.num.3.*, *& Rota deciſ.*140.*num.9.par.7. Rec.*; Et ideo putant, Curam habitualem reſidere non penes Capitulum Provinciale, nec penes ſolum Priorem, ſed penes totam Religioſam Familiam Conventus Butrii, cum in Eccleſiis Collegiatis illa pertineat ad totum ipſius Capitulum, ut notant *Pignatell.conſult.*150.*num.*1. *tom.9.*, *& Rota in Bononien. Parochialis* 4. *Junii* 1717. *§. Illarum coram Gamaches*.

Seſs.25. cap.11. de Regular., & cap. 13. de Reform.

Et verba conceſſionis, quibus injungitur Priori, ut Curam Animarum gerat per ſe, vel per alium, ſeu alios ſibi beneviſos, diſputant eſſe intelligenda de Cura actuali, non de habituali; tum attenta proprietate verborum, ut dixit *Rota in deciſ.*1334.*num.8. coram Coccino*, *& deciſ.*445.*num.*10., *& ſeq. par.5. tom.2. Recent.*; tum inſpecta qualitate Perſonæ, quia Prælatus, ſive Collegii Caput, in exercitio Curæ repræſentat ipſum Collegium, ut tradunt *Piton. diſcep. Eccleſ.45. num.4.*, *& Rota in Bononien. Parochialis* 11. *Decembris* 1716. *§.Et ſane coram Foſcaro*, & cenſuit hæc Sac.Congregatio *in Senogallien. Jurium Parochialium*, *& Præeminentiarum* 17.*Novembr.*1753.*ad I.Dub.lib.*103.*Decr.pag.*445., & quia Parochus actualis poteſt ſibi adjungere Miniſtros, & Coadjutores in exercitio Curæ, juxta præſcriptum Sacri Con-

cilii Tridentini *in cap.4. sess.21. de Reform.*, admittentes de cætero ad solum Definitorium Provinciale spectare, juxta Regulas Ordinis, deputationem eorum, qui Curam actualem exercere debeant, prævia Eminentissimi Archiepiscopi approbatione, ad tramites *cap. 11. sess.25. de Regul.*, & Constitutionis *Ad exequendum* 47. S. Pii V.

Quoad Funera vero inquiunt, rem non esse de cohibenda Hæredum libertate vocandi solum Parochum, aut unum potius, quam aliud Ecclesiasticum Collegium in associatione Funeris: sed unice quæri de Cappellanis conductitiis arbitrio Hæredum invitandis, quorum munere cum fungi possint Religiosi Ecclesiæ Parochialis, quoties Hæredes velint ad Funera alios, præter Parochum, Presbyteros invitare, ut tradit san. mem. Benedictus XIV. *Instit. Ecclesf.105. num.37.*, autumant, quod licet summo jure possint Hæredes vocare, quos malunt, ad tradita per *Barbos. de Paroch. cap. 26. num.57.*, *& Card. de Luca de Paroch. disc.28. num.8.*, nihilominus congruentiæ, & honestatis ratio suadet, ut cæteris aliis præferantur Religiosi Ecclesiæ Parochialis, qui toto anno inservientes eidem Ecclesiæ, & Parocho in exercitio Curæ, non possunt sine injuria præteriti in Funeribus Parochianorum, ut notant *Card. de Luca in Supplem. de Paroch. disc. 46. num.5.*, *& Pignatell. Consult. Eccles. 105. num.30. tom.4.*, qui insuper tenet *num.39.*, rationabilem esse consuetudinem præferendi Clerum Ecclesiæ Parochialis, ut etiam censuit hæc Sacra Congregatio *in Nullius Montis Casini 26. Januarii 1726. ad IX. Dubium*, quo quærebatur = *An liceat Hæredibus Defunctorum vocare, ultra Parochum, Presbyteros sibi benevisos, & excludere integrum Capitulum Ecclesiæ Matricis ab associatione Cadaverum tumulandorum tam in ipsa Ecclesia Matrice, quam in aliis Ecclesiis, in quibus fuit electa Sepultura?* & prodiit responsum = *Ad IX. Licere Hæredibus Defunctorum solum Parochum vocare; Sed quatenus alios Presbyteros vocare velint, esse præferendos illos Ecclesiæ Matricis, in numero ipsis Hæredibus beneviso*=, ut *in lib.76. Decr. pag.31.*, & concordat Statutum Cleri Romani *cap.5. §.14.*, quo Parocho injungitur, in Funeribus primum vacare Presbyteros suæ Ecclesiæ, *& si adhuc locus remaneat, de aliis numerum supplere.*

Nec obstare putant Transactionem initam anno 1716., qua cavetur = *Che non corra obligo ad alcuno d'invitare li RR. PP. all'associazione de' Cadaveri alla Sepultura, ma sia in libertà di ciascheduno il farlo, o nò: come altresì sia in libertà di detti RR.PP. l'andarvi, o nò: bastando la Persona del M.R.P. Curato*; tùm quia eadem transactio a Provinciali tantum, & a Vicario Generali Ordinis approbata fuit, non autem a Sancta Sede, cujus assensum requiri pro validitate transactionis super juribus etiam incorporalibus Ecclesiæ, tenet *Card. de Luca de Jurisdict. disc.24. num.12.*, *& de Benefic. disc.32. num.13.*, licet contrarium sentiat *Pignatell. dicta consult.205.*

num.17.

*num.*17., *&* 32. *tom.*4.; tùm insuper quia verba transactionis, cùm exprimant sufficientiam solius Parochi, referenda sunt ad libertatem potiùs omittendi Funeris pompam, quàm invitandi exteros Presbyteros in exclusionem Religiosorum Ecclesiæ, quod numquam accidisse juxta plurium Testium assertionem ferunt, nisi quoties ipsi Religiosi noluerunt sua voluntate Funeribus interesse.

Et quoties in Funeribus, sive in aliis Functionibus Ecclesiasticis contingat Presbyteros Seculares incedere cum Regularibus, defendunt Servitæ, præcedentiam deberi ipsis Religiosis, quia Clerum constituunt ipsius Ecclesiæ Parochialis, & Matricis, cui etiamsi Regulari præcedentiam deberi, late differunt *Card. de Luca de Præcedent. disc.*23. *num.*6., *& disc.*52. *num.*20., *& Pignatell. consult.*26. *num.*15. *ad* 28. *tom.*4., contrarium tamen firmans sub *num. seq.*, & quia Presbyteri Seculares certæ Ecclesiæ non sunt adscripti, & quatenus dicendi essent adscripti Ecclesiæ Parochiali, vel alteri Ecclesiæ, juxta mentem Concilii *in sess.*23. *cap.*16. *de Refor.*, non tamen Corpus, sive Collegium efformant, & ideo subditur, illorum respectu eam non esse admittendam Juris regulam, quod Ecclesiæ Regulares licet sint Collegiatæ, præcedentiam cedant Ecclesiis Secularibus, ut notat *Scarfanton. ad Ceccoper. annot. ad lib.*1. *tit.*5. *num.*11., *&* 12., sed potiùs sequendam esse aliam regulam, quod Collegium Regularium, licet minus dignum in Ordine Hierarchico, præcedat Presbyteros Seculares dignioris Ordinis singulariter incedentes, quemadmodum Magistratus Laicus præcedit singulos Canonicos, ut decisum refert *Scarfanton. ad Ceccoper. animadversion. ad lib.*1. *tit.* 15. *num.*12.. Nec adversari putant Decreta a san. mem. Benedicto XIV. evulgata, dum erat Archiepiscopus Bononiensis, de quibus meminit *Instit. Eccles.*105. *num.*32., *& seq.* tamquam provisionalia, & diversum Casum respicientia.

Demum arbitrantur dicti Religiosi, Presbyteros Seculares, nonnisi vocatos, interesse posse publicis Processionibus, ad formam *cap.*13. *sess.*25. *de reform.*, nullumque habere locum in cæteris Functionibus, vel Processionibus, quæ fiunt a Religiosis in propria Ecclesia, & in Ecclesiis Confraternitatum, ne Cœtus diversi instituti simul confundantur, contra monitum *Textus in Can. In nova* 16. *quæst.*7., de quo late *Ursaja discept. Eccles.*13. *num.*62. *tom.*5. *par.*2.

Dignabuntur itaque EE. VV. maturo, ut solent, judicio definire.

I. *An Cura habitualis Ecclesiæ Parochialis S. Laurentii Castri Butrii resideat penès solum Patrem Priorem Conventus Ordinis Servorum Beatæ Mariæ Virginis ejusdem Castri, sive potius penès omnes Religiosos dicti Conventus, vel penès totum Capitulum Provinciale Provinciæ Romandiolæ ejusdem Ordinis?*

II. *An & cui competat facultas deputandi Religiosum, sive Religiosos pro exercitio Curæ ejusdem Ecclesiæ?*

III. *An & a quo, seu quibus exercenda sit Cura actualis dictæ Ecclesiæ?*

IV. *An pro associatione Cadaverum invitari prælativè debeant Religiosi dicti Conventus, quatenus præter Parochum actualem invitari velint alii Presbyteri, sive Clerici Seculares, vel Regulares; sive potiùs sit in Testatorum, vel Hæredum libertate invitare Presbyteros, vel Clericos sibi benevisos, vel Seculares, vel Regulares cujuscumque Ordinis, etiam ad exclusionem Religiosorum dicti Conventus?*

V. *An Testatores, vel Hæredes invitare possint ad libitum, sive uti Cappellanos conductitios, sive uti Capitulum Claustrale, Religiosos dicti Conventus, quando invitantur ipsi tantummodo ad associanda Cadavera?*

VI. *An eadem competat libertas Testatoribus, & Hæredibus, quatenus præter dictos Religiosos, etiam alii Presbyteri, vel Clerici Seculares invitantur; sive potiùs teneantur eosdem Religiosos vocare uti Cappellanos conductitios, quando alii Presbyteri, & Clerici, similiter uti Cappellani conductitii invitantur?*

VII. *An salva præcedentia debita Parocho Stola induto, & ducenti Funus, debeatur præcedentia, & dignior locus Presbyteris, & Clericis Secularibus supra Religiosos dicti Conventus intervenientes associationi Cadaverum, uti Cappellanos conductitios; seu potiùs debeatur dictis Religiosis?*

VIII. *An eadem præcedentia debeatur dictis Religiosis supra Presbyteros, & Clericos Seculares, quando ipsi interveniunt, uti Capitulum Claustrale?*

IX. *An dicta præcedentia debeatur P. Priori ejusdem Conventus supra Presbyteros, & Clericos Seculares, quatenus ipse interveniat cum aliis Religiosis sui Conventus intervenientibus tam collegialiter, quàm uti Cappellanis conductitiis?*

X. *An commisceri possint Laici Conversi dicti Conventus cum Presbyteris, & Clericis tam Secularibus, quàm Regularibus invitatis, ac intervenientibus tamquam Cappellanis conductitiis?*

XI. *An in publicis Functionibus, & Processionibus tam ordinariis, quàm extraordinariis fieri solitis, vel in posterum faciendis in dicta Ecclesia Parochiali S. Laurentii Butrii, etiam de mandato, vel licentia Emi Archiepiscopi Bononiæ, possint Presbyteri, & Clerici Seculares intervenire induti consuetis indumentis, etiamsi non fuerint invitati a Parocho, aliisque Religiosis dicti Conventus?* Et quatenus affirmative.

XII. *An*

XII. *An præcedentia, & dignior locus debeatur dictis Presbyteris, & Clericis Secularibus, seu potiùs iisdem Religiosis?*

XIII. *An idem jus interveniendi competat Presbyteris, & Clericis Secularibus, etiam in Functionibus, & publicis Processionibus fieri solitis in Ecclesiis Confraternitatum ejusdem Castri?* Et quatenus affirmative.

XIV. *An præcedentia, & dignior locus debeatur dictis Presbyteris, & Clericis Secularibus, seu potiùs dictis Religiosis?*

XV. *An iidem Presbyteri, & Clerici Seculares teneantur se induere Superpellicio, aliisque congruis indumentis in Sacrario Ecclesiarum, ad quas accedunt, tam pro Funeribus, quàm pro Functionibus, & Processionibus, sive potiùs eis liceat id perficere etiam in ipsis Ecclesiis, in casu &c.*

Ad I. Curam habitualem spectare ad Conventum. Ad II. & III. Servandas esse Constitutiones Ordinis, salva approbatione Emi Archiepiscopi. Ad IV. Negative, ad primam partem, affirmative ad secundam. Ad V. Affirmative. Ad VI. Provisum in quarto. Ad VII. Præcedentiam deberi Presbyteris, & Clericis Secularibus, intra eundem Ordinem. Ad VIII. Negative, Ad IX. Negative, quatenus non sit Parochus. Ad X. Negative. Ad XI. Affirmative, præterquam in Functionibus, & Processionibus faciendis ex Instituto Regulari. Ad XII. Provisum in VII. & VIII.. Ad XIII. Affirmative, dummodo sint vocati a Confraternitatibus. Ad XIV. Provisum in VII. & VIII.. Ad XV. Affirmative ad primam partem, negative ad secundam.

Sess. 24. cap. 1. de Reform. Matrim.

SPOLETANA DISSOLUTIONIS MATRIMONII. Proposita fuit hæc Causa in Congregatione habita die 27. præteriti mensis Martii; Et Emi Patres suspensa Dubij resolutione, rescripserunt=*Dilata, & fiat nova recognitio Corporis Viri per Peritos judiciales in Urbe, juxta instructionem D. Secretarii*=. Quatuor itaque electi fuerunt Periti, duo in Medicina, duo in Chirurgia, ex Urbis Professoribus primi nominis, qui inspecto Corpore Augustini Sciamanna, illiusque perpensis qualitatibus, juxta datam instructionem, jurejurando apud acta retulerunt, perfectam quidem esse virilium partium constructionem, nullumque impotentiæ argumentum oriri ex molesto contactu, & humoris fluxu; quibus afficitur Augustinus Sciamanna, sed fibram obesam, & mollem, pallorem carnium, & spiritus hebetudinem, in eo indicare genitalium paralysim, & languorem, cujus causa numquam Sciamanna, ut ipse asseruit, passus est erectionem, aut nocturnas pullationes; judicium inde proferentes,

che

che il Signor Agostino Sciamanna è costituito a natura in una perfetta impotenza ad esercitar l'atto del Matrimonio: e secondo i più sodi principj della Facoltà nostra, non sarà giammai in istato di acquistar forza di generare. Matrimonii dissolutionem nunc urget Clara Cesarini, quia paralysis perpetuam, atque insuperabilem producit impotentiam, ut firmat *Zacch. quæst. Medico-legal. lib. 4. tit. 1. quæst. 8. num. 4., & lib. 9. tit. 9. quæst. 2. num. 11.*. Sed Matrimonii Defensor excipit, impotentiam generandi a Peritis enunciatam haud pertinere ad nullitatem Matrimonii, ut notatur *in Voto ultimo num. 16. apud Constant. tom. 4. novæ impress.*, & signa paralysis omnino dubia, & præsumptiva completam requirere triennalem cohabitationem, quam vix ait servatam spatio duorum annorum, & trium mensium à die contracti Matrimonii, & unius anni, & septem mensium a die decretæ per Episcopum cohabitationis: solumque ab ea dispensari posse, quoties indicia impotentiæ graviora sunt, licet non omnino certa, & evidentia.

Definiendum idcirco erit ab EE. VV.

An sit locus dissolutioni Matrimonii, in casu &c.

Affirmative.

Sess. 23. cap. 6. de Reform.

FAVENTINA BENEFICII. Testamento, quod condidit anno 1709., Julius Severoli præcepit, ut in Parochiali Ecclesia S. Bernardi Civitatis Faventiæ, ad Altare S. Bernardi, Ecclesiasticum erigeretur Beneficium sub invocatione S. Antonii Patavini, cum onere Missæ quotidianæ; Et Juspatronatus ejusdem reliquit Genti Cariariæ, adjecta lege præsentandi in futuris vacationibus, *primo loco* (sunt verba Testamenti) *Clericum suæ Familiæ de Cariariis, quatenus adsit: sin minus secundo loco Clericum ex aliqua Familia de Severolis hujus Civitatis; & si in dictis Familiis de Cariariis, & DD. de Severolis nullus Clericus adsit, nec ullus, qui intra tempus a jure concessum ad præsentandum clericari possit, tunc, & eo casu voluit* esse locum sortitioni inter Clericos Civitatis Faventię certo modo faciendæ: declaratione apposita, quod sub nomine Clericorum ex Familiis de Cariariis, & de Severolis Presbyteri etiam comprehenderentur, secus autem ubi ageretur de Clericis Faventinis sorte extrahendis.

Beneficium prædictum, juxta voluntatem pii Fundatoris erectum, vacavit die 17. mensis Augusti superioris anni. Et Valerius Marradi Hæres Gentis Cariariæ, illiusque Patronus, die 14. Decembris ejusdem anni præsentavit in Curia Episcopali Faventina Ludovicum Severoli Puerum sexennem, sub conditione impetrandi dispensationem Apo-

sto-

stolicam : & in subsidium, quatenus a Ludovico dispensatio non impetraretur, nominavit Archidiaconum Alexandrum Severoli.

Præsentationem admisit Vicarius Generalis, cum termino novem dierum interesse habentibus præfinito ad opponendum; sed in statuto termino nullam Archidiaconus, vel quivis alius dedit oppositionem. Ludovicus itaque vigore obtentæ præsentationis supplicavit in Dataria die 23. Decembris pro collatione Beneficii, cum dispensatione ætatis, ad effectum illud canonice assequendi post completum septennium, & interea percipiendi fructus in propriam subventionem, & subsidium. Annuit SANCTISSIMUS, porrectamque Ludovici Supplicationem, signavit die 20. Januarii præteriti. Tunc primum experrectus Archidiaconus Alexander Severoli, obstitit relaxationi Supplicationis; & ne ipse videretur omni jure destitutus, suam porrexit Supplicationem die 25. ejusdem mensis Januarii, qua Beneficium postulabat, uti qualificatus ex lege fundationis, & a Patrono infra legitima tempora præsentatus. Ejus Supplicatio nondum signata est; sed hanc Sacram Congregationem consuluit Eminentissimus Dominus Cardinalis Pro-Datarius, ut ab ea expenderetur, utra Supplicatio foret relaxanda.

Episcopus de more auditus votum suum non aperuit. Et Archidiaconus Alexander Severoli disputat, suam relaxandam esse Supplicationem; cùm ipse uti qualificatus ex lege fundationis, habeat jus quæsitum ex oppositione jam facta in Dataria, ad tradita per *Rotam in Vicen. Rectoriæ 7. Decembris* 1759. §.8. *coram R.P.D. Azpuru*. Nec in præjudicium juris ipsi quæsiti concedendam esse, contendit, dispensationem Puero incapaci, tùm quia obstat æquitatis ratio non lædendi jura tertio quæsita, ut firmat *Rota coram Sanctissimo decis.* 308. *num.*18., *& in Auximana Jurispatronatus* 8.*Martii* 1720. §. *Quin ad evadendam coram Marymon*, *& in Comen. Jurispatronatus* 24. *Junii* 1744.§.8. *cor.bo.me. de Vais*; tùm etiam quia purificata est conditio suæ nominationis factæ in eventum non impetratæ dispensationis a Ludovico, cùm is, elapso vacationis quadrimestre a die 17. Decembris, dispensationem impetraverit solum die 21. Januarii, licet illam impetrare debuisset intra tempus datum ad præsentandum, ut monent *Corrad. in Prax.Benefic. lib.*4.*cap.*6.*n.*24., *Piton. disceptat.Eccles.*24. *num.*40., *& de controv.Patron. allegat.*81. *num.*4., *& Rota in Majoricen.Beneficii* 13.*Aprilis* 1742. §.19. *coram clar.mem. Card. Millino*, *& in Oxomen. Cappellaniæ* 29. *Aprilis* 1748. §. *fin. coram bon. mem. Vicecomite*. Inspecta potissimum fundationis lege, qua ad Beneficii assequutionem vocantur ii solum, qui intra tempus ad præsentandum præfinitum Clericali charactere initiari possunt, atque attento concursu aliorum habilium de genere Vocato-

rum

rum, quorum mentio subreptitie ommissa prętenditur in Supplicatione Ludovici.

Sed excipitur nomine Ludovici, nullum jus quæsitum fuisse Archidiacono Alexandro Severoli ex passiva vocatione; quia nec vocatio Personarum contemplatarum directa est, & immediata, sed pendet a Patroni præsentatione, sine qua nemo de genere Vocatorum dicitur habere jus certum, *Piton. de controv. Patron. allegat.* 1. *num.* 4. *&* 5., *& allegat.* 7. *num.* 8. *&* 24.; nec vocatæ sunt Personæ certis qualitatibus præditæ, imo nec qualitas Clericalis actu requiritur, cum Fundator vocaverit ex Familiis contemplatis Clericum, vel eum, *qui intra tempus a jure concessum ad præsentandum Clericari possit*; & ideo subditur valere Patronum posthabito Clerico, vel Presbytero idoneo, Laicum præsentare, qui ante institutionem fiat habilis jure ordinario, vel per dispensationem, ut notant *Card. de Luc. de Jurepatron. disc.* 70. *num.* 16. *&* 17., *Piton. de controv. Patron. allegat.* 100. *num.* 39. *&* 329., *& Rota in Leodien. Canonicatus* 1. *Julii* 1707. §. *Et hinc cor. Card. Scotto, & in Tusculana Canonicatus* 29. *Maii* 1756. §. 6. *cor. Illmo D. Stadion*.

Minusque jus aliquod acquisivisse Archidiaconum, contenditur, vigore suæ præsentationis; quia est alligata conditioni, quatenus dispensatio non impetraretur a Ludovico, itaut dispensatione per Ludovicum impetrata, evanuerit præsentatio Archidiaconi, & ipse nequeat illius relaxationi se opponere, ut tradit *Piton. disceptat. Eccles.* 13. *n.* 42., & censuit hæc Sacra Congregatio *in Parmen. Dispensationis* 7. *Junii*, *&* 2. *Augusti* 1760. *lib.* 110. *Decret. pag.* 239. *&* 341.. Nec obstare differitur, quod dispensatio fuerit obtenta post elapsum quadrimestre; quia nec prius impetrari poterat, ob præsentationem factam triduo ante finem quadrimestris: nec ullus idoneus de genere Vocatorum interea comparuerat, vel in termino novem dierum per Vicarium Generalem præfinito ad opponendum, vel ante dispensationem a Ludovico obtentam per signaturam Supplicationis; quo casu superventam re integra dispensationem ad tempus habile retrotrahi, dixit *Rota in decis.* 147. *n.* 7. *&* 8. *coram clar. mem. Card. Tanara*; & censuit hæc Sacra Congregatio *in Barchinonen. Dispensationis* 5. *Decembris* 1739. *lib.* 89. *Decr. pag.* 374., *&* 30. *Januarii* 1740. *lib.* 90. *Decret. pag.* 40.

Propterea defenditur, relaxandam esse Supplicationem Ludovici, cum dispensatione ætatis, quæ exorbitans non est, sed regulariter conceditur Pueris, septennio etiam minoribus, de Familia Fundatorum, vel Patronorum, quoties non est alteri jus quæsitum, ut censuit hæc Sacra Congregatio *in Neritonen. Abbatiæ* 22. *Novembris* 1760. *lib.* 100. *Decret. pag.* 466., *in Calaguritana Dispensationis* 8. *Augusti*, *& in Tridentina Cappellaniæ* 29. *Augusti superioris anni*. Maxime quia Archidiaconus Contradictor, cujus Archidiaconatus

nat us non exiguos habet reditus centum viginti ducatorum auri de Camera, dispensatione & ipse indigeret pro retentione secundi Beneficii vetita a Sacro Concilio Tridentino *in sess.24. cap.17. de Reformat.*. Nulliusque ponderis asseritur opposita subreptio, quia narranda non erat existentia aliorum certum jus quæsitum non habentium; imo subreptionis exceptionem potius retorqueri contra Archidiaconum, qui reticuit subsidiariam esse suam præsentationem, & inutiliter proposuit suæ Familiæ paupertatem.

Dignabuntur itaque EE. VV. decernere

An, & quæ Supplicatio sit relaxanda, in casu &c.

Esse relaxandam Supplicationem Ludovici.

TUDERTINA. Testamento, quod condidit anno 1757., binisque confectis Codicillis, Simon Sensini de Terra Aquaspartæ Tudertinæ Diœcesis fundavit Cappellaniam mere laicalem in Sacello S. Josephi, quod ære suo construxerat in Ecclesia Collegiata Sanctæ Cæciliæ ejusdem Terræ, *dichiarando altresì*, (sunt verba posterioris Codicilli) *e replicando essere sua volontà, che la sudetta sua Cappellania sia mera laicale, ne possa mai l'Ordinario di Todi metterci le mani, ne in quanto all'erezzione, ne in quanto all'istituzione, e collazione*. Et circa jus nominandi Cappellanum, quod in Testamento reliquerat Josepho Valle, ejusque Filiis, & Descendentibus, in eodem posteriori Codicillo hæc addidit = *Che la nomina del Cappellano della sudetta sua Cappella di S. Giuseppe l'abbino solamente esso Signor Giuseppe Valli, e suoi Figli Maschi: e mancando questi, essa nomina cada alli Figli del Signor Carlo Sensini, e loro &c. in infinitum*.

Sess.22. cap.6 de Reform.

Prole masculina carens Joseph Valle, præfatum jus nominandi statuit cedere, prævia Sedis Apostolicæ Auctoritate, favore Caroli Sensini, qui obtulit eapropter scuta mille, ad effectum illa erogandi in dotationem quinque Filiarum Josephi Valle, & Catharinæ Cerroni Conjugum: hac tamen adjecta lege, quod in casu molestiæ inferendæ a nascituris Filiis masculis Josephi, qui paterna cessione impugnata obtinerent jure proprio regressum ad prædictum jus nominandi, Joseph, ejusque Hæreditas tenerentur Carolo restituere solum scuta septingenta.

Oblatæ itaque fuerunt preces SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO pro ejusdem faciendæ cessionis approbatione; illisque remissis ad hanc Sacram Congregationem, auditus fuit de more Episcopus, qui retulit, Filiarum statui sive in seculo, sive in Religione prospici non posse a Josepho Valle, nisi cum gravi admodum rei familiaris impendio;

& ideo annuendum putaret ejus precibus, ut commodius ipse suis queat consulere Filiabus. Datus præterea fuit Curator futuris vocatis, quo citato cum aliis interesse habentibus, Causa nunc proponitur. Et disputat Joseph Valle indulgendam esse petitam cessionis approbationem; quia res est de jure nominandi ad Cappellaniam mere laicalem regulis beneficialibus non subjectam, cujus respectu simoniacæ non reputantur conventiones initæ privata auctoritate, ut tradunt *Barbos. de jur. Eccles. univers. lib. 3. cap. 1. num. 3.*, *Gonzalez ad regul. 8. Cancell. gloss. 5. num. 25.*, *Amostaz. de caus. piis lib. 3. cap. 2. num. 55.*, *& Piton. de controvers. Patronor. allegat. 67. num. 2.*: Et quia proposita cessio nullum detrimentum allatura est nascituris Filiis Masculis Josephi, quorum jura præservantur, ut superius retulimus, illiusque pretium erogandum erit in causam quodammodo piam dotationis Filiarum Josephi.

Excipit tamen Curator deputatus futuris Vocatis, quod Filiarum dotationi commode occuri poterit a non inope Genitore Josephi, quodque præservatio jurium pro Filiis Masculis, quorum ob adhuc florentem Josephi, & Catharinæ ætatem non cessavit spes, neque videtur istis profutura, ob conventam restitutionem scutorum septingentorum: neque omnium Vocatorum consulit indemnitati, cùm etiam Fœminæ veniant nomine Descendentium, quibus juspatronatus relinquitur in Testamento, cum quo putat supplendam, & conciliandam esse minus amplam vocationem Filiorum masculorum Valle factam in secundo Codicillo, ne, rejecta interpretatione præseferente prælativam tantum Masculorum vocationem, plus honorati dicantur Sensini conditionaliter Substituti, quam Filii Josephi Valle primo loco vocati. Defendit etiam cessionem recepto pretio, etiamsi fiat de jure nominandi ad Cappellaniam mere laicalem, si non simoniacam, saltem irreligiosam esse, & ab Ecclesia prohibitam, nulloque pacto a Sancta Sede approbandam, ut censuit hæc Sacra Congregatio *in Viterbien. Alienationis 15. Januarii 1661.*, in qua agebatur de cessione juris nominandi ad Cappellaniam mere laicalem facienda a Carmelitanis favore Capituli Cathedralis in correspectivitatem certi pretii, & disputatis dubiis: *I. An absque simoniæ nota possit dictus contractus iniri? II. An agatur de casu, in quo per Sedem Apostolicam possit dispensari? III. An expediat, ut dispensatio concedatur?* responsumfuit: *Dispensationem non esse concedendam*, ut *in lib. 22. Decretor. pag. 392.*; simileque beneplacitum denegatum fuit in *Neapolitana Beneplaciti 4. Martii, & 6. Maii 1690. lib. 40. Decretor. pag. 161. & 297.*, *& in Vercellen. Beneplaciti 27. Aprilis 1709. lib. 59. Decret. pag. 119.*: atque hanc sententiam late tuentur *Cardinalis Petra ad Constitut. 7. Eugenii IV. num. 22. pag. 50. tom. 4.*, *& Piton. de controv. Patron. alleg. 67. n. 37. & 38.*

Di-

Dignabuntur itaque EE. VV. decernere

An sit locus approbationi cessionis juris nominandi Cappellanum, in casu &c.

Negative, & amplius.

FLORENTINA TRANSLATIONIS ONERIS MISSARUM. Nobilis Matrona Lucretia Franceschi, Vidua olim Senatoris Marci Martelli, in Testamento, quod condidit anno 1679., fundari jussit ad Altare S. Cajetani, quod est in Parochiali Ecclesia S. Michaelis Theatinorum Florentiæ, Capellaniam Jurispatronatus laicalis suorum Hæredum, cum onere Missæ quotidianæ celebrandæ juxta suam intentionem: hac addita declaratione = *Senza che vi abbiano alcuna partecipazione, tanto li detti PP. Teatini, che alcun altro Superiore Ecclesiastico* =. Consensum fundationi dederunt Theatini, adjecta conditione, Capellaniam ad libitum dimittendi. Et Senator Nicolaus Martelli, aliique piæ Testatricis Hæredes, illius dispositioni inhærentes, Cappellaniam manualem, & amovibilem ad nutum fundarunt, cum reservatione juris nominandi pro se, suisque Descendentibus Masculis: onere injuncto Cappellanis celebrandi in eodem Altari S. Cajetani, *e non altrove* (sunt verba Instrumenti Fundationis) *senza mai poterne pretendere la commutazione della Chiesa, o Altare*.

Sess.22.Decr. de observ.& evit. in celebr.Miss.

Nuper autem Senator Nicolaus Martelli Junior hodiernus dictæ Cappellaniæ Patronus, precibus SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO oblatis, quæ ad hanc Sacram Congregationem remissæ sunt, supplicavit pro translatione dictæ Cappellaniæ ad publicum Oratorium, quod ipse construxit, & eleganter ornavit prope suam Villam Griciglianі, sub Plebe Sancti Joannis Baptistæ a Remole Florentinæ Diœcesis, & quod a san.mem. Benedicto XIV. ditatum fuit indulto Altaris privilegiati. Et auditus de more Archiepiscopus Florentinus, retulit, petitam translationem commodum quidem allaturnm esse pluribus Familiis Oratorio conterminis, quæ duo circiter milliaria asperæ, præruptæque viæ distant a Parochiali prædicta Sancti Joannis Baptistæ, sed illi adversari Theatinos, ne ipsorum Ecclesia consueto fraudetur obsequio.

Preces nunc renovat Senator Nicolaus; & differit, Sacellum S. Cajetani designatum videri a Testatrice, uti gentilitium suorum Hæredum, non autem ratione specialis devotionis erga Sanctum Titularem, quia translationem expresse non vetuit, & Sacra ibidem peragi jussit non pro cultu Altaris, vel Ecclesiæ, sed contemplatione suffragii juxta suam

suam intentionem, quod etiam de jure præsumendum esse tenent *Amostaz. de caus.piis lib.2.cap.5. num.18.*, *&* *Barbos. de offic. & potest. Episc. allegat.24. sub num. 35.*; quo circa putat facile annuendum esse petitæ translationi, quæ gravem non affert voluntatis commutationem, cùm etiam Oratorium Villæ Gricigliani sit de Jurepatronatus Familiæ Martelli, & par suffragium habeatur ex Missis in eo celebratis, præsertim quia ejus Altare est pro defunctis privilegio donatum.

Disputat quoque justam non deesse translationis causam, tum ratione congruentiæ, ut indulgeatur postulationi Fundatoris novæ Ecclesiæ, sive Oratorii in augumentum Divini cultus tendenti, tum ratione publicæ utilitatis Familiarum Oratorio circumadjacentium, quæ numerum centum Animarum circiter constituunt, quæque commodiùs poterunt Sacris interesse in contermino Oratorio, quàm in dissita Ecclesia Parochiali, hyberno præsertim tempore, quo ob redundantiam aquarum Torrentis Gugliani, iter ad eam interciditur. Contendit etiam, in pretio habendum non esse dissensum Theatinorum, quia nec illis subjectam esse voluit Testatrix Cappellaniam, nec ipsi ratione servandæ æqualitatis obsistere valent translationi Cappellaniæ, quam sibi licere ad libitum dimittere præcaverunt in consensu præstito illius fundationi. Atque negat, eorum Ecclesiam exinde fraudari assueto cultu, cùm in Altari S. Cajetani alia supersit Cappellania fundata a Francisco Martelli, aliæque plures in Ecclesia extent Cappellaniæ in titulum collativæ, cum onere annuarum sexmille, & sex Missarum, præter innumera legata pia, & Missas adventitias, de quibus fidem faciunt Testes.

Verum in Ecclesia Theatinorum, in qua præscripta est celebratio Missarum ad certum Altare, Testatrix Sepulturam elegit, & tumulata fuit, cumque in his circumstantiis translationem Missarum denegaverit hæc Sacra Congregatio in *Tyburtina celebrationis Missarum* 24. *Septemb.* 1735. *ad II. dub. lib. 85. Decret. pag.* 383., partes erunt EE. VV. decernere

An sit consulendum Sanctissimo pro gratia translationis oneris Missarum ab Altare S. Cajetani in Ecclesia PP. Theatinorum Florentiæ ad publicum Oratorium Villæ Gricigliani, in casu &c.

Negative, & amplius.

CRE-

CREMONEN. TRANSLATIONIS BENEFICII. Sacerdos Joannes Oddi Incola Oppidi Martignanæ Cremonensis Diœcesis, certa constituta dote ex bonis suis patrimonialibus, anno 1737. erigi curavit Beneficium simplex sub invocatione S. Joannis Evangelistæ ad Altare majus Ecclesiæ S. Luciæ, quæ Parochialis est ejusdem Oppidi. Plures huic fundationi adjecit conditiones, & præ cæteris; quod ejusdem Beneficii erectio effectum non foret habitura, nisi post ipsius Fundatoris obitum. Onus injunxit Beneficiato Missam in ejus suffragium celebrandi ad idem Altare majus per se, vel per alium singulis Dominicis, & duobus cujuslibet hebdomadæ diebus ferialibus, atque in Festis Purificationis, Annunciationis, Assumptionis, Nativitatis, & Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis. Reservavit Juspatronatus activum Marchioni Josepho Lodi Mora, ejusque Descendentibus masculis natu majoribus in infinitum: passivum autem Clericis de illius Familia, diminuto Missarum numero, cum facultate celebrandi in Ecclesia ipsis benevisa, ubi contigisset Beneficium per eos obtineri. Et statuit, idem Beneficium transferendum esse ad proprium Altare, quatenus per ipsum in eadem Ecclesia Parochiali construeretur, sub invocatione Sancti Joannis Baptistæ,

Sess. 25. cap. 5. de Reform.

Mox mutato consilio, idem Fundator supplicavit SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO pro facultate dictum Beneficium transferendi ad Oratorium, quod in Agro Martignanæ intrà fines dictæ Parochiæ S. Luciæ construere deliberaverat Franciscus Antonius Battinelli in suis Prædiis nuncupatis *le Canove*, ubi degunt plures Colonorum Familiæ. Et remissis precibus ad hanc Sacram Congregationem, auditus fuit Episcopus, qui retulit, petitæ translationi assentiri Marchionem Josephum Lodi Mora, ejusque Filium Primogenitum, sine præjudicio Jurispatronatus ipsis reservati: obsistere tamen Parochum Martignanæ, ne commodo audiendi Missam diebus Festis priventur Habitatores Oppidi in gratiam Colonorum, qui Sacris interesse possunt in aliis tribus Oratoriis intra Parochiæ fines existentibus.

Et votum suum aperiens Episcopus censet, ut etiam defendit Orator in circumferendo Libello, precibus esse annuendum duplici ratione; primum quia translatio petitur a Fundatore ipso, cui licitum est de consensu Episcopi novas addere conditiones in erectione Beneficii non appositas, ut notant *Vivian. de Jurepatron. part.* 1. *lib.* 2. *cap.* 8., *Monacell. formul. legal. tom.* 1. *tit.* 2. *formul.* 1. *num.* 9. *&* 10.; Secundò quia Coloni, in quorum gratiam facienda erit translatio, distant a Parochiali Ecclesia tria circiter millia passuum, viaque obruta est, & valde difficilis, Hyemis præsertim, Veris, & Autumni tempore, ob redundantes propinquorum

rum Fluminum aquas, quæ ita quandoque impediunt accessum ad Ecclesiam Parochialem, vel ad alia Oratoria pari intervallo dissita, ut debiliores, atque Pueri, Mulieres, & Senes nequeant præceptum audiendi Sacrum diebus Festis adimplere; in quibus terminis, si non obstante Pacochi dissensu locus esset etiam dismembrationi, juxta censuram *Textus in cap. Ad audientiam de Ecclesiis ædific.*, & *Sac. Concil. Trident. sess.21. cap.4. de Reformat.*, eo facilius contenditur, permittendam esse petitam translationem, sine præjudicio jurium Parochialium, & sine gravi incommodo Oppidanorum, quibus aliæ plures supersunt Missæ in Ecclesia Parochiali.

Erit itaque definiendum ab EE. VV.

An sit locus translationi Beneficii, in casu &c.

Affirmative, sine præjudicio jurium Parochialium, & amplius,

Sess.7.cap.13,& sess.24. cap.9. de Reform.

TERULEN. BENEFICII. Vacavit anno 1738. simplex Beneficium Jurispatronatus Laicorum, sub invocatione Beatæ Mariæ Virginis Rosarii, erectum in Ecclesia Parochiali Oppidi de Castellar Terulensis Diœcesis; Et Patroni die 3. Januarii 1739. præsentarunt Josephum Sans Sodos Baguena, qui juri suo renunciavit: & successivè nominarunt die 16. Franciscum Valero Escriche, & die 26. ejusdem mensis Dominicum Serrano Minoribus Ordinibus initiatum. Has autem præsentationes, censuit Vicarius Generalis, expletas fuisse contra legem Fundationis, qua cautum erat, ut non plures, sed unus ex Descendentibus Familiæ Baguena præsentaretur; illis itaque Sententia sua abrogatis, die 25. Septembris ejusdem anni 1739. novum statuit terminum Patronis ad præsentandum. Appellavit Dominicus Serrano a Sententia Vicarii Generalis; sed coram eodem comparuit die 30. dicti mensis Septembris assertus Procurator Patronorum; & præservatis expresse juribus Dominici Serrano ex prima præsentatione acquisitis, eumdem iterum præsentavit. Cumque Vicarius renueret præsentationem admittere, nisi omnes Litis Consortes assentirentur exequutioni Sententiæ, Procurator Dominici Serrano appellavit a denegata justitia.

Sed Promotor Fiscalis intempestivæ Appellationi obsistens, indignum Beneficio Serranum conclamavit: productisque sex Testibus, quorum tres Sacerdotes erant, & Parochi, illius patrata crimina, & malam famam probare nisus est. Quare Vicarius Generalis, nova prolata Sententia die 3. Augusti 1740., irritam declaravit appellationem a dene-

ga-

gata justitia interpositam, & dictam Serrani præsentationem rejecit, *tamquam factam in Personam inhabilem, & prorsus incapacem ad obtinendas Dignitates, & Beneficia Ecclesiastica; quia, cùm non sit integræ famæ, non habet qualitates à jure requisitas*, ut legitur in Sententia, qua novus terminus ad præsentandum Patronis assignatur. Interea Dominicus Serranus, recursu habito ad Curiam Metropolitanam Cæsaraugustanam, Literas inhibitoriales, & compulsoriales die 27. Julii impetraverat, quas tamen præsentavit in Curia Episcopali Terulensi, post latam Sententiam, die 8. Augusti; illarumque vigore, suspensa exequutione Sententiæ, transmissa fuerunt acta originalia ad Curiam Metropolitanam; & in ea, constituto per Curiam Episcopalem Terulensem legitimo Procuratore, datum fuit Serrani patrocinium Pauperum Defensoribus. Siluit tamen Causa usque ad annum 1749., quo citatis iterum ad instantiam Serrani Officialibus Curiæ Episcopalis Terulensis, litisque Consortibus, illius Procurator Fidem, seu Epitomen actorum primæ, & secundæ instantiæ a Notario suscepit.

Et Dominicus Serrano, qui Cæsaraugustæ interea moratus fuerat, Romam venit, sibique a Dataria conferri postulavit Beneficium, tàm uti præsentato, & unicè qualificato, quàm jure devoluto. Præmissaque in precibus narratione, quod ipse in puerili ætate caput antiquæ Statuæ cujusdam Sancti ictu lapidis in terram projecerat, nec non imputatus extiterat, male loquutum fuisse de quadam Imagine, eosque propter excessus a Tribunali Inquisitionis Valentiæ carceratus, & examinatus, puerili levitate attenta, absque ulla pœna, vel pœnitentia fuerat dimissus, supplicavit, ut Summus Pontifex dignaretur ipsum *Oratorem* (sunt verba Supplicationis) *a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, per eum præmissorum occasione quomodolibet incursis, in utroque Foro auctoritate Apostolica absolvere, & totaliter liberare, dictasque pœnas sibi gratiose remittere, & condonare: Secumque super irregularitate per eum ex præmissis quomodolibet contracta dispensare* ad Ordines, & Beneficia: *omnemque inhabilitatis, & infamiæ maculam, sive notam, contra eum ex præmissis quomodolibet insurgentem, ab eo penitus, & omnino tollere, & abolere.*

Preces per Datariam remissæ fuerunt ad hanc Sacram Congregationem, a qua die 2. Augusti 1752. rescriptum fuit *Ordinario pro informatione, & voto* =; & instante iterum Dominico Serrano, die 10. Maii 1757. novæ Literæ per organum Segretariæ Status datæ fuerunt ad Nuncium Apostolicum Hispaniarum, ut audito Ordinario, & Metropolitano referret. Utriusque relationem transmisit Nun-

Nuncius ; & proposita Causa per summaria precum die 28. Januarii 1758. , prodiit rescriptum = *Dilata* , *& transmittantur Literæ tam Ordinarii* , *quàm Metropolitani per manus* = ; atque die 18. Februarii ejusdem anni rescriptum fuit = *Lectum* , *& utatur jure suo coram Metropolitano* = . Metropolitanum itaque adivit Serranus per Procuratorem, qui narrata Processus primæ instantiæ amissione , fidem extraxit actorum in Curia Metropolitana gestorum , in qua cæteroquin asserta Processus amissio haud enunciatur . Putans nihilominus Serranus , decreto hujus Sacræ Congregationis obtemperasse , urget nunc propositionem Causæ ; at illi se opponunt Petrus Sodos , & Jacobus Escriche , qui descendentes & ipsi a Familia Baguena passive vocata , atque præsentati a Patronis , Beneficium impetrarunt à Dataria vigore pręsentationis , ac jure devolutionis .

Disputant autem dicti Oppositores , idoneum judicandum non esse Dominicum Serrano , ad effectum assequendi controversum Beneficium , ex gratia *pro præsentato* , *& unice qualificato* , juxta formam propositi Dubii ; quia obstat Sententia Curiæ Episcopalis Terulensis inhabilem eum declarans , a qua licet ipse appellaverit , appellationem tamen prosequutus non est , minusque revocationem obtinuit ; quapropter nec potest ex integro restaurare in hac Sacra Congregatione quæstionem semel decisam ab Ordinario , & in gradu appellationis pendentem coram Metropolitano : nec in ea prosequi valet appellationem , sine transportatione actorum , cujus necessitas haud excluditur ob amissionem processus primæ instantiæ , quæ asseritur quidem a Dominico Serrano , sed non probatur .

Præterea contendunt , justitiam Sententiæ semper præsumendam esse , quousque ex actorum exhibitione contrarium ostendatur , ac insuper eam manifestam reddi ex monumentis in Curia Episcopali collectis occasione edendæ relationis ad hanc Sacram Congregationem , quibus constat , Dominicum Serranum non in pueritia , sed in ætate adulta unius , & viginti annorum , dum anno 1734. studiis vacabat in Conventu PP. Predicatorum Civitatis Terulensis , horrendi criminis reum effectum esse , ob hæreticalem blasphemiam in Beatam Virginem , & ob contemptum statuæ S. Raymundi de Pennafort non sine vehementi hæresis suspicione lapidibus impetitæ , cum scandalo , & offensione multorum adstantium , aliorumque , ad quos fama sceleris pervenit , eaque propter carceribus mancipatum a Curia Episcopali , traductum fuisse ad Carceres Inquisitionis Valentiæ , indeque dimissum , sine certa notitia exitus Causæ : pravam insuper ,

per, & lascivam peregisse vitam, gravesque molestias Matri, & Aviæ attulisse, ut plurium testimonio ex alio processu evinci retulit Ordinarius anno 1757.

Hæc autem facinora, ut differunt Oppositores, gravissima sunt, cum percussio Statuæ Sancti Raymundi vehementem ingerat suspicionem Hæresis Iconoclastarum damnatæ in Synodo Nicena, *Chartar. decis. crimin.* 2. *num.* 11. *&* 18., *Pignatell. consult. canon.* 89. *num.* 3. *tom.* 8., *& Card. Albit. de in const. in fid. cap.* 31. *num.* 59., manifestamque hæresim redoleat altera blasphemia in Beatam Virginem, ut tradit *Albit. d. cap.* 31. *num.* 50.; & ideo subdunt, infamiam inde contractam a Serrano, etiamsi non esset juris, sed facti, eum inhabilem reddidisse ad assequenda Beneficia, *Pyring. in jus Canon. lib.* 1. *tit.* 14. *num.* 28., *& Rota in Recent. decis.* 281. *num.* 1. *part.* 19., *in Placentina Canonicatus* 15. *Januarii* 1742. *§.* 3. *cor. bon. mem. Peralta*, *& in Zamoren. Cappellaniæ* 28. *Februarii* 1755. §. 6. *&* 9. *cor. Eminentissimo D. Card. Elephantutio*: nihilque prodesse aut ejus dimissionem a Tribunali S. Officii Valentiæ, quia non constat, ex capite innocentiæ fuisse absolutum, ut firmat *Rota in decis.* 191. *num.* 7., *& seq. part.* 19. *recent.*, *& decis.* 653. *num.* 15. *&* 16. *coram Bichio*: aut peractam pænitentiam, & emendationem vitæ, quia nec fructus dignos pęnitentiæ ediderat ante Sententiam prolatam ab Ordinario die 3. Augusti anni 1740., cum ex successivo processu ab eodem Ordinario enunciato compertus fuerit inhoneste versatus, nec pænitentia peracta est in loco commissi delicti, ut opus fuisset ad tollendam notam infamiæ, & ad abolendam memoriam criminis, cujus monumentum adhuc in detruncata statua perseverat; præsertim cum agatur de Beneficio jurispatronatus, quod ex lege fundationis debetur magis idoneo *Literis*, *& virtutibus*, quo casu non prodesse emendationem vitæ dixit *Rota in dec.* 346. *num.* 9. *part.* 17. *Recent.*

Serranus autem męrens patrato scelere, solam infamiæ notam, & inhabilitatis pęnam studet evitare; quia, ut asserit, non prava intentione in crimen incidit, sed juvenili vanitate ductus, itaut a Tribunali Inquisitionis Valentiæ nulla fuerit poena mulctatus, nec irregularis, vel inhabilis ad Ordines, & Beneficia declaratus, juxta exhibitam fidem ejusdem Tribunalis: & quia hæreticales blasphemiæ, etiam in Deum, & Virginem, infamiam juris non irrogant, & pęnam inhabilitatis ad Beneficia, nisi tertio relapsis, juxta Constitutionem *Superna* 7. §. 33. san. mem. Leonis X., confirmatam a S. Pio V. in Constitutione *cum primum* 5. §. 10., vel saltem secundo convictis in judicio, juxta Constitutionem *In multis* 23. §. 2. & 3. san. mem. Julii III.: & quia demum temporis lapsus prope triginta annorum, cum emendatione

 vitæ,

vitæ, de qua luculentum perhibent testimonium Cæsaraugustanus Antistes, pluresque Parochi Urbis, omnem abolevit turpem opinionem, & infamiæ maculam ex facto criminoso productam, & a paucis Testibus relatam, cum regulariter satis sit ad hunc effectum resipiscentia trium annorum, ut firmant *Barbos. de offic., & potest. Episc. alleg.43. num.23., Pax Iordan. de re benef. lib.10. tit.21. num.63., & Rota post consil. Criminal. Farinac. tom.1. decis.51. num.9., in Recent. decis. 346. n.10. par.17., & in Senogallien. Canonicatus de Luchis 23. Januarii 1710. §. fin. cor. cl. me. Card. Aldovrando*; attento præsertim, quod agitur de jure jam quæsito ex præsentatione, quo difficilius privari Præsentatum ratione infamiæ, firmavit *Rota in decis.32. n.16. cor. Ansald., & dec.41. n.11. coram cl. me. Card. Tanara*;

Promotor Fiscalis, qui prius adversabatur petitioni Oratoris, novo oblato Libello a lite recedere protestatur, ob illius emendationis notitias ad Episcopum perventas.

Erit itaque definiendum ab EE. VV.

An constet de idoneitate Clerici Dominici Serrano ad effectum obtinendi Literas Apostolicas cum gratia pro præsentato, & unice qualificato ad Beneficium, de quo agitur, in casu &c.

Dilata, & reformetur dubium.

Sess.24. cap.12. de Reform.

FRISINGEN. RESIDENTIÆ. In Congregatione habita die 14. Februarii superioris anni proposita fuit hęc Causa, in qua disceptatur de residentia a Barone de Preysing facienda in Ecclesia Collegiata SS. Martini, & Castuli Landishuti, in qua possidet Canonicatum, seu potius in Ecclesia Equestris Ordinis S. Georgei Monachii, in qua obtinet Dignitatem Decanalem; & Emi Patres rescripserunt = *Dilata, & coadiuventur probationes super qualitate servitii utriusque Ecclesiæ* =. Nullas tamen attulit novas probationes ad hanc usque diem Baro de Preysing; & Procurator, qui ejus tuebatur jura, scripto fecit me certiorem de recepto mandato deferendi Causæ defensionem, libentique animo assentitus est, ut causam in contumaciam reproponerem.

Capitulum autem Ecclesiæ Collegiatæ Landishuti urgens Causæ definitionem, producit sui Syndici testimonium de Canonicorum servitio eidem Collegiatæ præstando novem anni mensibus, vigore Statutorum Capitularium, & decretorum Sacri Concilii Tridentini; atque exhibet promemoriam Secretarii Ordinis Militaris Sancti Georgii, qui asserit, ut etiam Sindicus Capituli testatur, nullam residentiam in Ecclesia Ordinis requiri, & in ea bis in anno Festum celebrari, alterum S. Georgii, alterum Immacula-

culatæ Conceptioni, Beatæ Mariæ Virginis. Et disputat, aliarum probationum onere non esse gravandum, quia suam intentionem pro servitio Ecclesiæ Collegiatæ præstando fundatam habet in expressa censura Sacri Concilii Tridentini *sess.24.cap.12. de Reformat.*, & quia onus residentiæ servandæ in Ecclesia Militari non præsumitur, nisi a Barone de Prevsing concludenter probetur, ut notant *Lotter. de re benef. lib.3.quæst.27.num.25.,& Card.de Luca de Benef.disc.58. num.2., & seq.*

Dignabuntur itaque EE. VV. decernere

I. *An Canonicus Baro de Preysing Equestris Ordinis S. Georgei Decanus teneatur ad residentiam in Ecclesia Collegiata SS. Martini, & Castuli Landishuti, seu potius obstet Breve san.mem. Benedicti XIV.*

II. *An eidem Canonico debeantur fructus, in casu &c.*

Ad I. Affirmative ad primam partem, negative ad secundam. Ad II. Ordinarius procedat, prout de jure.

Sess. 23. cap.5. de Reform.

GRATIANOPOLITANA. Franciscus Vincentius Dumolard natus in Diœcesi Gratianopolitana die 11. Aprilis 1732., postquam anno 1746. Clericali Tonsura initiatus, & anno 1752. ad quatuor minores Ordines promotus fuerat, die 21. Septembris 1734. Sacrum Subdiaconatus Ordinem suscepit; Sed narrans id egisse per vim, & metum sibi incussum a Vincentio Patre, die 9. Decembris 1759. supplicavit SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO pro dispensatione a voto Continentiæ, ut libere posset Uxorem ducere. Precibus ad hanc Sacram Congregationem rejectis, datæ fuerunt Literæ ad Episcopum, ut Processu ritè compilato, Sacram Congregationem instructam redderet, votumque suum aperiret. Episcopus, ut jussa Sacræ Congregationis implerentur, suum delegavit Vicarium, qui anno 1760. Oratorem,& quatuor Testes audivit,mox articulis ab Oratore productis, anno 1761. sexdecim super illis interrogati fuerunt Testes, præter Oratoris Matrem pridem auditam.

Narrant autem Testes, Vincentium Dumolard Oratoris Patrem, Virum Militarem asperæ, & severæ indolis; & solitum minas exequi, eundem Oratorem filium suum addixisse Militiæ Ecclesiasticæ, ut Beneficio aliquo acquirendo opem ferret familiaribus angustiis suæ copiosæ sobolis octo filiorum, quos alebat modico censu annui reditus librarum biscentum: & præcognita Filii renuentia, qui aversum ostendebat animum a Clericali statu, eum educandum tradidisse Presbyteris Missionis Lugdunensis, ut illum scien-

tiis, & spiritu Ecclesiastico imbuerent: incassum licet, quia Filius a Clericatu refugiens, suam repugnantiam jugiter indicabat, eaque literis Patri sæpe nunciata, & recepta Clericali tonsura, post biennalem moram tandem injussus recessit, domumque paternam repetiit.

Pergunt Testes, quod Filium reducem noluit Pater Domi recipere, nisi sub conditione prosequendi studia in Civitate Gratianopolis; quodque integro quatriennii lapsu, quo Filius mansit in Scholis, vel Domi, Clericatum, quem ipse refugiebat, ei Pater assidue suadebat, Filiumque invitum coegit Seminarium adire, ubi sex mensibus permansit, & quatuor minores Ordines suscepit adactus imperio Patris, qui minas repetens, per litteras Filium monuit, *come Padre non devo solamente fare delle rappresentazioni, ma devo costringervi ad eseguire li nostri progetti*; ut legitur in epistola in processu insertis.

Domum reversus Orator, ut subdunt Testes, rei agrariæ diligentius incubuit, ut Patrem flecteret, ne amplius cogeretur invisam prosequi vitam clericalem: sed nec ipse deposuit animum contrarium Clericatus, nec Pater cessavit a molestiis, dum Filium habitum Clericalem dimittere enitentem injuriis, minis, & verberibus crebro affecit, & semel in privatum carcerem reclusit, pejora minatus, nisi Filius suæ voluntati obtemperasset; quare Filius & paternos lares sæpe deseruit, ut Patris inclementiam effugeret, & Militiam secularem sequi deliberavit, revocatus inde ab Amicis, & Maternis lacrymis.

Postremo referunt Testes, quod urgente Patre, Gratianopolim Filius petiit Subdiaconatum suscepturus, suasus a proprio Parocho, quod facili negocio postmodum impetrare potuisset a S. Sede dispensationem a voto continentiæ, sive, ut Parochus ait, *che Iddio gli averebbe dato le sue grazie doppo la sua recezzione, e che sarebbe divenuto tranquillo: che in ogni caso, se egli persisteva nella medesima ripugnanza, il medemo avrebbe potuto ottenere dispensa*; & cum prope immineret Ordinationis dies, triduo ante Pater eum monuit per epistolam, *se voi siete tanto ardito di tirarvi indietro, non comparireste mai più avanti a noi: Io vi farò rinchiudere in un luogo per il restante de' vostri giorni, dove vi farebbero digiunare in pane, ed acqua, per non dire morir di fame*. Ordine successivè suscepto, mœrens Domum reversus est, & sæpius effundens querelas passæ coactionis, numquam in Subdiaconatus ordine ministravit, immo clericalem habitum dimisit, postquam Pater ætate gravis properans ad extremum diem (quem annos natus 87. clausit die 16. Septembris 1756.) pœnitentia ductus consensit, ut Filius supplicaret pro dispensatione Voti, quod servare non posse semper professus fuerat.

Hæc Testes, cum quibus concordat ipse Orator in sua depositione. Processu tandem ad Urbem transmisso, urget Orator

tor pro petita dispensatione. Et differit, Ordinem Sacrum Subdiaconatus, qui vi coactiva, & absoluta collatus invito nullum imprimit characterem, juxta definitionem *Textus in cap. Majores 3. §. Item quæritur de Baptismo*, characterem quidem imprimere consentienti per metum cadentem in constantem Virum, quia etiam voluntas coacta voluntas est, sed eum non obligare ad votum continentiæ, quod non est de substantia Ordinis, sed illi fuit per Ecclesiam adnexum, ut tenent *Gloss. in d. §. Item quæritur verb. conditionaliter*, & DD. relati à *Barbos. de offic. & potest. Epi copi alleg. 15. sub num. 5.*, & censuit hæc Sacra Congregatio *in Namurcen. Dispensationis* 10. *Martii* 1731. *lib.* 81. *decret. pag.* 102.; vel saltem ratione metus, qui gravis fuit, & cadens in Virum constantem, locum esse dispensationi, ut firmat *Barbosa vot. decis. 77. num. 29. & seq.*, & habetur in magistralibus *decisionibus* 1. & 2., *Cæsar de Grass. de his, quæ vi, metusve caus. fiunt*, *ac in Recent. decis. 40. part. 6.*, & *coram Emerix jun. decis. 225.*, & 820., ac censuit hæc Sac. Congregatio in *Ipren. Dispensationis 16. Decembris* 1719. *lib. 69. decr. pag.* 587., & *in Parisien. Dispensationis 12. Julii* 1721. *lib. 71. decret. pag.* 245.

Verum Defensor Ordinis excipit, nec legitimas esse allatas probationes, quia Testes fuerunt summariè auditi sine interrogatoriis: nec metum concludere cadentem in constantem Virum, quia Orator potuisset Episcopi authoritatem implorare, quando sine Patre, & Sociis ab eo datis Gratianopolim petiit pro suscipiendo Sacro Ordine Subdiaconatus, vel alias adire legitimas potestates, illarumque imperio refrænare injustos Genitoris conatus; cùm præsertim grandæva illius ætas 85. annorum, & rei familiaris angustia, inefficaces redderet illius minas quo ad Juvenem validum, & adultum, cui facultas suppetebat, victum sibi comparandi proprio labore, vel industria, uti nunc eum agere in propria domo testatur Episcopus. Ubi enim mala comminata possunt facili negocio, vel alia ratione vitari, contendit Defensor Ordinis, dispensationem non esse indulgendam, ut firmavit *Rota in Romana nullitatis Voti* 14. *Januarii* 1754. *§.* 10. *coram bo. me. Vicecomite*; & censuit SacraCongregatio *in Hispalen.* 2. *Maji* 1716. *lib.* 66. *decr. pag.* 177., *in Monasterien.* 15. *Januarii* 1724. *lib.* 74. *decret. pag.* 1., *in Arelaten.* 17. *Februarii* 1731. *lib.* 81. *pag.* 61., *in Constantien.* 22. *Maji* 1734. *lib.* 84. *decr. pag.* 147., *in Catacen. Dispensationis* 9. *Septembris* 1752. *lib.* 102. *decr. pag.* 347., & *in Bisuntina* 17. *Junii* 1752. *lib.* 102. *decr. pag.* 220., & 20. *Martii* 1756. *lib.* 106. *decr. pag.* 99.

Erit itaque definiendum ab EE.VV.

An sit locus dispensationi a Voto Continentiæ, in casu &c.

Die

Die Sabbathi 24. Julii 1762. in Palatio Apostolico Quirinali erit Sacra Congregatio Concilii, in qua, præter alia, proponentur infrascripta Dubia, juxta morem ejusdem Sacræ Congregationis de jure resolvenda.

Sess. 25. cap. 8. de Reformat.

BONONIEN., SEU IMOLEN. HOSPITALIUM. Extat in Civitate Imolensi Hospitale sub invocatione S. Mariæ de Schaletta, quod erectum est pro curandis Infirmis, alendisque Infantibus expositis, & Peregrinis triduo excipiendis: Cum tamen Convalescentes, & Peregrinos virium languore pressos, ac pedibus viam prosequi non valentes, deferri curaret Rheda, vel Jumento ad proximiorum locorum Hospitalia, quo quisque tenderet; usus hic commovit Hospitale Castri Sancti Petri Diœcesis Bononiensis, quod primum occurrit e Civitate Imolæ Bononiam versus. Quare anno 1753. datæ fuerunt literæ ad Episcopum Imolensem, jussu san. mem. Benedicti XIV. scriptæ ab ejusdem Summi Pontificis Auditore, quibus præcipiebatur = *Che assolutamente* (verba sunt literarum ad Episcopum) *proibisca agli Officiali di coteso Spedale d'Imola di trasmettere a quello di S. Pietro Infermi, e Convalescenti, e per altra qualunque causa inabili a proseguire a piedi il loro viaggio; facendoli sapere, che in avvenire, se mai contravenissero a questo Ordine supremo della Santità Sua, si costringeranno li medesimi Officiali, ed Amministratori a rifondere del proprio tutto ciò, che avrà speso l'Ospedale di S. Pietro per puro mantenimento di tali Infermi, o per provederli delle ulteriori vetture.*

Pontificiæ Legi paruerunt Officiales Hospitalis Imolensis: Sed anno 1760., precibus oblatis SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO, postularunt illius abrogationem; Et post auditum Eminentissimum Archiepiscopum Bononiensem, auditosque Antistites Faventinum, & Imolensem, die 4. Maji 1761. rescriptum prodiit ex Audientia SANCTISSIMI, ab ejus R. P. D. Auditore editum, quo *SANCTISSIMUS remisit preces ad Sacram Congregationem Concilii*. Citatis itaque finitimorum locorum Hospitalibus, Causa nunc proponitur. Et disputant Officiales prædicti, abrogandum esse interdictum anni 1753., tum quia prohibet Invalidorum vectionem Rheda, vel Jumentis, nullo jure vetitam; tum insuper quia contrarium est vetustæ observantiæ, utilitati Hospitalis, & commodo pauperum.

Nam

Nam ex Libris Hoſpitalis Imolenſis apparent, juxta exhibitam Notarii fidem, vectiones centiès, biſcentiès, ac tercentiès in ſingulis reſpective annis perſolutæ ære proprio ejuſdem Hoſpitalis, ab anno 1691. uſque ad diem interdicti, occaſione delationis Peregrinorum ægrotantium a præfato Hoſpitali ad aliud S. Catharinæ Caſtri S. Petri, ac etiam ad Civitatem Bononiæ: & id ipſum referunt etiam Teſtes, qui Hoſpitali inſervierunt, ac teſtatur Epiſcopus Imolenſis in tranſmiſſa relatione; quem uſum, contendunt, vim legis obtinere, nec eſſe immutandum: non obſtantibus aſſertis querimoniis, & contrario Inſtituto Hoſpitalis Caſtri S. Petri, de quibus non conſtat. Præterea diſſerunt, quod Hoſpitale Imolenſe pluribus oneribus gravatum, ſolum viginti quatuor Lectos ſtruere valet; & ideo ſi laſſos Peregrinos retinere cogeretur uſque ad virium recreationem, decrementum ferre deberet Hoſpitalis Patrimonium, vel deneganda eſſent loca pauperibus Infirmis ſupervenientibus, quorum alterum œconomiæ, alterum æquitati repugnat.

Et minime obſtare putant, reſolutionem hujus Sacræ Congregationis *in Viterbien.*, *ſeu Montis Faliſci Hoſpitalium* 25. *Januarii* 1755., qua prohibetur Infirmorum tranſmiſſio de uno ad aliud Hoſpitale; quia modo controverſia non eſt de Infirmis, ſed de Invalidis traſmittendis, qui ex convaleſcentia, vel ſenectute, aut alia de cauſa languentes, incedere non valent pedibus ſuis. At ſi abrogare noluerint Emi Patres interdictum anni 1753., poſtulant ſaltem Officiales Imolenſes, ut illud extendatur ad alia finitimorum Locorum Hoſpitalia, ut ſuadet ratio ſervandæ æqualitatis, & conſuluerunt Epiſcopi Faventinus, & Imolenſis; nec cenſent adhærendum eſſe diſtinctioni propoſitæ ab Eminentiſſimo Archiepiſcopo Bononiæ, inter Hoſpitalia Infirmorum, & alia, in quibus ſoli Peregrini excipiuntur; quia non de Infirmis, ſed de Peregrinis agitur, ut dictum eſt, quorum languori etiam Hoſpitalia Peregrinorum conſulere poſſunt.

Excipitur autem nomine Hoſpitalis S. Petri, abrogandam non eſſe Pontificiam Legem anni 1753.; quia conſentanea eſt Inſtituto Hoſpitalis Imolenſis retinendi, curandique Infirmos, quouſque Medicorum judicio conſtiterit, *che ſiano riſanati affatto*, ut legitur in exhibita Conſtitutionum particula, cùm dicta verba etiam convaleſcentiam includere videantur, juxta monitum *Rotæ in deciſ.*431.*n.*10.*par.*4.*tom.*7. *Recent.*; Et quia convenit cum Inſtituto etiam Hoſpitalis Caſtri S. Petri, quod nullos habens reditus, ſolos excipit Pereginos in deſtinata Domo, ne maneant ſub Cœlo aperto, ut enunciatur in Literis anni 1753., & in relatione Eminentiſſimi Archiepiſcopi Bononienſis. Et contenditur, nihil officere obſervantiam, cum non ſit immemorabilis, neque paci-

pacifica, ob assiduas querelas Hospitalis Castri S. Petri, quas recenset Eminentissimus Archiepiscopus Bononiensis; præsertim quia non semper Invalidi transmissi fuerunt ad Hospitale ejusdem Castri S. Petri, sed plerumque fuerunt relicti in publicis viis, solo pietatis intuitu inde excepti ab Hospitale, ne illic perirent, ut quandoque accidit, & aliquando etiam remissi fuerunt ad Hospitale Imolense, ut narrant Testes. Afferta vero damna vel Hospitalis Imolensis, vel Infirmorum supervenientium, vera non esse differitur, quia decennii experientia, post vetitam anno 1753. traductionem Infirmorum, & Convalescentium ad Hospitale Castri S. Petri, contrarium probavit.

Cæterum nomine ejusdem Hospitalis Castri S. Petri, ac Hospitalium S. Mariæ Vitæ, & Mortis Bononiæ non abnuitur extentioni interdicti ad reliqua Hospitalia, ut æqualis sit omnium conditio; Solumque adversantur Hospitalia S. Spiritus, & Sanctissimæ Annunciatæ Faventiæ, in quibus soli Peregrini recipiuntur una nocte, cùm æquum ipsis non videatur prohibere pauperum Peregrinorum traductionem ad loca vicina (post secutam eorum curationem in Nosocomiis Faventiæ) quandoque in eorum Virium subsidium indultam, ne interdictum videatur exercitium actuum Charitatis.

Pertinet itaque ad EE. VV. definire,

I. *An sit prohibenda transmissio Peregrinorum, & Itinerantium convalescentium, aliterque pedibus iter substinere non valentium, licet non Infirmorum ab Hospitali S. Mariæ de Schaletta Imolæ, ad Hospitale Castri S. Petri?* & quatenus affirmative.

II. *An sit prohibenda hujusmodi transmissio ab ipso Hospitali Castri S. Petri, necnon Faventiæ, & Bononiæ, cæterisque circumstantibus Hospitalibus ad dictum Hospitale Imolæ, in casu &c.*

Ad I. Affirmative. Ad II. Affirmative, præterquam quoad Hospitalia destinata tantum pro receptione Peregrinorum, qui in casu infirmitatis transmittantur ad Hospitalia Infirmorum ejusdem Diœcesis, & amplius.

Sess. 23. cap. 18. de Reform.

NUCERINA APPLICATIONIS. Episcopus Nucerinus studens promovere incrementum Seminarii ad utilitatem amplissimæ illius Diœcesis, cujus longitudo millia passuum quinquaginta, latitudo quadraginta patet; primùm novas Ædes splendide construxit ære suo; deinde precibus oblatis SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO, quæ ad hanc Sacram Congregationem remissæ sunt, supplicavit pro unione, & applicatione quorumdam piorum Legatorum,

rum,

rum, ut Salarium constitui posset scientiarum Praeceptoribus ad erudiendos Pueros in Seminario commorantes, qui solius Grammaticae rudimentis hactenus imbuti sunt in publico Civitatis Gymnasio. Quia, ut narrabat, tenuissimi sunt reditus Seminarii, majori ex parte manantes ex tribus unitis Beneficiis, quorum deductis oneribus, vix supersunt annua scuta 78. 09.; & augeri nequit Animarum Pastoribus onus, jam olim eis impositum, cum propter Parochiarum egestatem, in vacationibus plerumque non inveniantur, qui ad eas concurrant; neque uniri possunt simplicia Beneficia, aut eis nova onera adjungi, cum pauca sint, & cuncta fere pauperrima, utpote in aridis, infecundisque Collibus constituta.

Legata autem, quorum petebat unionem, & applicationem, quatuor sunt. Primum relictum est a Francisco Camilli, qui in Testamento condito anno 1725., post defectam lineam vocatorum Haeredum, instituit opus pium sub cura Episcopi, ac duorum Canonicorum, & duorum Civium ab Episcopo eligendorum, quibus praecepit, ut in praesidium Pauperum, & Patriae honorem, universos suae Haereditatis fructus insumerent pro alendis in Seminario, vel in Domo Oratorii S. Philippi Nerii Nuceriae, aut in alio honesto loco pauperibus Juvenibus Nucerinae Civitatis, vel Territorii, ac praesertim Filiis Incolarum Abbatiae Salmae Regiae, & ipsius Testatoris Colonorum, vel Filiis, ac Nepotibus OEconomi pro tempore suae haereditatis: singulis assignando annua scuta 25. durante mora in Seminario: ac scuta 30. per triennium, si post didicitas Grammaticae regulas, Medicinae, aut Legum studium prosequi cuperent in aliqua Universitate: & scuta 40. per aliud triennium, si post susceptam Lauream, Forensi praxi, aut Medicinae exercitio Romae vacarent.

Reditus hujus pii Legati, quod jam purificatum est, deductis oneribus ascendit ad annua scuta 328. 50.; Et Administratores, qui nunc sunt, electi ab Episcopo consentiunt, ut ex illis annua scuta 100. tribuantur Seminario: duplici adjecta conditione, quod ipsis, & Episcopo jus sit deputandi, amovendique Grammaticae, & Rethoricae Praeceptorem in Seminario, quodque acquirente Seminario facultates idoneas conducendis Magistris cesset contributio praedicta scut. 100.; Applicationi autem hujus pii Legati favere contenditur Sacrum Concilium Tridentinum *in sess.23. cap.18. vers. Et quia ad Collegii fabricam*, praescribens Beneficiorum unionem; *ultra ea, quae ad instituendos Pueros sunt in aliquibus Ecclesiis, & locis destinata, quae eo ipso huic Seminario sub eadem Episcopi cura applicata censeantur*; hujusque generis Legata posse Seminario applicari, tradunt *Barbos. de Offic., & potest. Episc. alleg.77. num.11., & Amostanz. de Caus. piis lib.4. cap.12. num.36.*

Alterum est Legatum relictum a Francisco Lucenti Coppari, qui ante regularem professionem in Ordine Cappuccinorum emissam, anno 1620. Testamentum condidit, & designatis suæ voluntatis Exequutoribus quatuor Amicis, illorumque Primogenitis per lineam masculinam descendentibus in infinitum, hæredem instituit pium Montem de Misericordia nuncupandum, sub cura, & administratione specialis Depositarii, seu Capserii a dd. Exequutoribus eligendi; præscribens, quod Descendentibus per lineam Masculinam eorundem Exequutorum, Feminis primùm in Domino, vel in Seculo nubentibus Dos constitueretur sc. 100. ex fructibus suæ Hæreditatis, aut major, si majores essent unius anni reditus: & in illarum defectum Masculis per eandem pariter lineam descendentibus menstruum traderetur assignamentum scut. 2., ad effectum vacandi literarum studio, usque ad assequutionem Laureæ Doctoralis suscipiendæ infra septennium. Et quoties deficerent Puellæ dotandæ, aut Juvenes studiis incumbentes, qui descenderent ex linea Masculina dd. Exequutorum, jussit fructus multiplicari, usque ad efformationem capitalis annui reditus sc. 800.; quo completo, majorem Dotem distribui voluit Puellis, & assignamentum Juvenum studentium auxit ad menstrua sc. 4., servato in reliquis ordine superius enarrato.

Et non extantibus, post completum multiplicum, Feminis, vel Masculis a præfatorum Exequutorum linea masculina descendentibus, præcepit annuos reditus erogari in dotationem pauperum Puellarum Nuceriæ, ejusque Territorii, juxta numerum arbitrandum ab Exequutoribus. Hisque tandem, eorumque linea masculina deficientibus, exequutionis munus commisit Sodalitio Charitatis Nuceriæ, cum iisdem legibus, & conditionibus supra recensitis. Cùm tamen, extincta Exequutorum linea Masculina, exequutionis munus, ut narrat Episcopus, devolutum esset ad Societatem Charitatis; hæc perspiciens post longam annorum seriem fructus piæ hæreditatis vix attingere annuam quantitatem sc. 80., impetravit a san. mem. Benedicto XIII. indultum distribuendi ex prædictis sc. 80. quolibet anno quatuor subsidia dotalia sc. 20. pauperibus Puellis Civitatis, & Comitatus Nuceriæ, sublato penitus onere multiplici.

Hujus tamen Benedictini Indulti exemplum non exhibetur; & juxta Statum transmissum ab Episcopo, dictæ piæ Hæreditatis fructus, deductis oneribus, modo attingunt annuam summam scutorum 139., ex quibus, præter quatuor Dotes scutorum 20. præscriptas a san. mem. Benedicto XIII., aliud distribuitur annuum subsidium scutorum 25. Puellæ Orphanæ, itaut supersint annua scuta 34., quorum usus haud enunciatur, sicuti latet, quomodo post cessatum multiplicum vigore Indulti Benedictini, aucti sint reditus ad prædictam summam scutorum 139.. Sodales autem Chari-

tatis

tatis suum præstant assensum, ut annua scuta 40. ex dictis fructibus assignentur pro salario Præceptorum Seminarii, sibi tamen reservato jure nominandi cum Episcopo Lectorem Scientiarum; & moventur ipsi ex prænarrata Testatoris dispositione, qua certum Subsidium relinquitur Juvenibus Studentibus, qui a Linea masculina Exequutorum descenderent. Sed ponderandum est, quod Testator post extinctam Exequutorum lineam masculinam, solam Dotium distributionem præscripsit; & an liceat Seminario unire legata ad certos usus relicta, videre est apud *Amostaz de Causis Piis lib.*4. *cap.*12. *num.*38.

Tertium legatum relictum fuit a Josepho Olivieri, qui anno 1750. donavit Congregationi Oratorii S. Philippi Nerii Nuceriæ Prædiolum, cum quatuor Locis Montium: injuncto perpetuo onere, alendi septennio Juvenem Nucerinum Grammatica, vel Rethorica instructum, & magis idoneum in concursu, coram Episcopo, ejusve Deputato, a quatuor juratis Examinatoribus eligendum, ut in Maceratensi, Firmana, aut Perusina Universitate studiis incumbat Rethoricæ, Philosophiæ, Theologiæ Moralis, aut Legum; & in casu commutationis suæ voluntatis, quam prohibuit, substituit idem Oratorium S. Philippi Nerii cum eodem onere, sine tamen subjectione alicui Superiori. Fructus hujus pii Legati, deductis oneribus, ascendunt ad annua scuta 27. 89. Et Sacerdotes Oratorii libere cedunt sua jura Seminario, ut ejusdem pii Legati fructibus utatur pro salario Præceptoribus constituendo.

Quartum Legatum est de binis Cappellaniis ex dispositione Laurentii Tortolini fundatis in Ecclesia Sancti Francisci anno 1743., vigore publici Instrumenti rogati a Notario Raynaldo Paolini, cum dote scutorum 1000. pro qualibet: quarum patronatus, juxta exhibitam fidem succinctam dicti Instrumenti, post obitum dicti Raynaldi Paolini reservatur Societati Presbyterorum Nuceriæ, cum onere tamen ad unam semper nominandi Presbyterum ipsius Societatis, & ad alteram Sacerdotem Oratorii S. Philippi Nerii ejusdem Civitatis. Exhibetur Chirographum a Deputatis dictæ Societatis, & Oratorii subscriptum, quo iidem Deputati, juxta enunciatas facultates sibi tributas a respectivis Congregationibus Presbyterorum, spondent cessionem suorum jurium activi, & passivi Patronatus favore Episcopi, ut capitalibus Cappellaniarum uti valeat in utilitatem Seminarii: quatuor tamen additis conditionibus, quod derogationis expensæ subeundæ sint ab Episcopo, quod ipsis tradenda sit rata capitalium pro valore scutorum 400., quod Oratorium, & Societas Presbyterorum jus habeant alternatim nominandi Alumnum in Seminario, quodque demum in casu non impetratæ derogationis Episcopus inducere teneatur Raynaldum Paulinum ad tradendum di-

ctæ Societati Presbyterorum capitalia valoris ſcutor. 2200. pro erectione Cappellaniarum, ſtipulata per eadem Loca Pia obligatione de ulterioribus ex hoc capite non inferendis moleſtiis præfato Paulino. Epiſcopus autem utilem putat hanc ceſſionem, ut collatis Cappellaniis Præceptoribus Seminarii, ſine præjudicio implementi onerum eiſdem inhærentium, conſultum eſſe poſſit ulterioribus illorum ſtipendiis. Præſtat tamen præ oculis habere reſolutionem Sacræ Congregationis *in Tudertina 3. Julii currentis*, ut conſueta maturitate decidi poſſit, an expediat dictam ceſſionem cum recenſitis pactionibus approbare.

Dignabuntur itaque EE. VV. definire

An ſit locus unioni, & applicationi Operum Piorum, de quibus agitur, favore Seminarii, in caſu &c.

Quoad applicationem primi Legati Affirmative pro ſc. 100., deleta conditione quoad nominationem, & remotionem Magiſtrorum; Quoad ſecundum legatum, negative; Quoad tertium, Affirmative: Quoad quartum, dilata, & ad D. Secretarium ad mentem.

Seſs.24. cap.18. de Reform.

FIRMANA PAROCHIALIS. Dominicus Nicolaus Paſſarini conqueſtus de irrationabili judicio Archiepiſcopi Firmani, quod in concurſu habito die 4. Martii ſuperioris anni ad Parochialem Eccleſiam Caſtri Orticini non ipſum, ſed Cajetanum Moretti præelegerit, appellationem primùm interpoſuit coram honeſtis Viris die 6. ejuſdem menſis, mox recurſum habuit ad hanc Sacram Congregationem. Et datis de more Literis ad Vicarium Apoſtolicum interea deputatum in Diœceſi Firmana, tranſmiſſa ab eo fuerunt acta concurſus originalia, in quibus propoſiti caſus, editæque ſolutiones, & Conciunculæ deſcribuntur, atque ſingulorum concurrentium merita in epitomen redacta.

Epitome requiſitorum Cajetani Moretti his verbis ſcripta legitur = *Sacerdos Cajetanus Moretti de Alteta Firmanæ Diœceſis: annorum 36.: Sacerdos decem ab hinc annis: Confeſſarius de anno 1753.: Ludimagiſter per ſex annos extitit in hac Civitate, in Seminario Montis Alti, & in Civitate Tolentini: Philoſophiæ, ac Theologiæ curſum explevit in hac ſtudiorum Univerſitate: In concurſu Eccleſiæ Curatæ Montis Sancti Petri Angelorum fuit legitime approbatus, prout in altero Caſtri Altetæ* =; Et in margine adnotantur ſequentes literæ initiales A. A. R., quæ indicant, eum fuiſſe a duobus Examinatoribus approbatum, ab altero reprobatum.

Altera vero epitome Dominici Paſſarini hæc habet = *Sacerdos Dominicus Paſſarini de Caraſſai Firmanæ Diœceſis: annorum*

vum 31.: *Sacerdos quinque ab hinc annis*: *Confessarius de anno* 1756.: *In sex Concursibus Ecclesiarum Curatarum hujus Diœcesis fuit legitime approbatus*: *Ad præsens, & usque de anno* 1756. *Rector Ecclesiæ Curatæ S. Luciæ Terræ Porculæ Montis Alti Diœcesis* = ; & in margine pariter scriptæ sunt literæ initiales A. A. A., quibus colligitur, eum fuisse ab omnibus tribus Examinatoribus approbatum.

Hæc habent acta Concursus. In precibus tamen huic Sacræ Congregationi oblatis, Dominicus Passarini, discrepans a recitata epitome, narrat, se tribus ab hinc annis adscriptum esse inter Portionarios Curatos Ecclesiæ Parochialis S. Luciæ Terræ Porculæ Montis Alti Diœcesis, & in novem Parochialium concursibus fuisse approbatum a Curia Archiepiscopali Firmana; & sibi contendit prælationem deberi, quia majori suffragiorum numero fuit approbatus, majorumque pollet meritorum prærogativa: & quia Morettus erat indignus reputandus, ob passam præteritis annis remotionem a munere Confessarii Monialium Montis Floris Firmanæ Diœcesis, attentis querelis contra eum delatis ad Sacram Congregationem Episcoporum, & Regularium.

Verum Cajetanus Moretti in circumferendo libello differit, veram non esse suam amotionem a munere Confessarii Monialium Montis Floris, cum adhuc asservetur in Curia Archiepiscopali Epistola, qua ipse, juxta allatum exemplum, munus prædictum sponte dimisit ob rigidum aerem suæ valetudini contrarium; pluriumque testimonio suam vindicat morum probitatem, exemplarem vitam, & summam prudentiam, qua omnium laudes meruit in expleto munere Confessarii Monialium, quoque sibi successivè conciliavit in officio Parochi reverentiam, & amorem totius Populi Orticini, paucis exceptis, qui ægri animi affectionibus ducti sine causa ei succensere, & Populi aversionem progressu temporis subortam comminisci conati sunt; sed hæc, quæ Parochialis collationem sequuta sunt, convenit in pretio habenda non esse, quemadmodum non officerent posteriores defectus, nisi tales essent, qui pœnam privationis mereri possent.

Et inspectis meritis, quæ quisque habebat tempore collationis, defendit, nihil prodesse Dominico Passarini præponderantiam unius suffragii; quia Examinatorum officium est, idoneos approbare, non autem pluralitate suffragiorum Digniorem eligere, quod solius Episcopi judicio reservatum est a Sacro Concilio Tridentino *sess.* 24. *cap.* 18. *de Reformat.*, & a san. mem. Benedicto XIV. in Constitutione *Cum illud* 68. §. 11. *tom.* 1.; & propterea, cum ambo fuissent approbati, potuit Archiepiscopus eum eligere, quem digniorem putavit, licet minori suffragiorum numero decoratum, ut tradunt *Garz. de benef. part.* 9. *cap.* 2. *num.* 109.,

Card.

Card. de Luca de Paroch. disc.1. num.17., & seq., & Rota in Firmana Parochialis 26. Junii 1752. §.5., & seq. coram Eminentissimo D. Card. Molino, & censuit hæc Sacra Congregatio *in Ariminen. Concursus 7. Maii 1735. lib.85. Decr. pag.166. & in Auximana Concursus 12. Augusti 1747. lib.97. decr. pag.309.*

Ad reliquas vero prærogativas quod attinet, vel suas præstantiores esse contendit, cùm Senior sit ætate, & antiquior in Ordine Presbyterali, & in munere Confessarii, quas circumstantias plurimi pendit *Rota in dicta Firmana Parochialis 26. Junii 1752. §.9. cor. Eminentissimo Molino*: vel eas autumat non adeo præcellere in Dominico Passarini, ut irrationabile videri possit judicium Archiepiscopi in prælatione data Moretto, cum requiratur ad hunc effectum manifestus, & inexcusabilis excessus, ut ex mente Constitutionis *In conferendis 33. §.7.* S. Pii V. firmat *Rota coram Ansald. decis.269. num.4.; & decis.429. num.19., & in dicta Firmana Parochialis §.4. cor. Eminentissimo Molino*. Præsertim quia judicium Archiepiscopi inniti non debet solis extrinsecis prærogativis, quæ Dominicum Passarinum reddunt idoneum, sed desumendum est ex morum gravitate, prudentia, mansuetudine, vigilantia, Populi amore, cæterisque animi dotibus, & circumstantiis ad vacantem Ecclesiam gubernandam opportunis, ad quas Archiepiscopum, pessundatis exceptionibus ad labefactandum ejus judicium ex mala valetudine depromptis, præsumitur respexisse in dignioris præelectione, juxta firmata per *Card. de Luca ad Concil. Trident. disc.32. num.21., & Rot. coram Ansald. decis. 269. num. 2., & 6., & decis. 429. num. 27., & in dicta Firmana Parochialis 26. Junii 1752. §.8. coram Eminentissimo Molino*.

Dignabuntur itaque EE. VV. decernere.

An constet de irrationabili judicio Archiepiscopi, itaut Parochia S. Hieronymi Orticini sit adjudicanda Sacerdoti Dominico Passarini, in casu &c.

Dilata ad sequentem omnino, etiam unica.

Sess.14. cap.13. & sess.25. cap.9. de Reform.

MONTIS ALTI CANONICATUS. Sacerdos Antonius Astolfi in Testamento, quod anno 1733. condidit in Terra Fortii Patria sua Montis Alti Diœcesis, Hæredem scripsit Sororem suam innuptam, cui substituit Canonicatum supranumerarium in Ecclesia Collegiata S. Pauli dictæ Terræ erigendum; Et nominato in primum Canonicum Paulo Teodori ejusdem Loci oriundo, *suo diletto Nipote*, pro futuris vacationibus reliquit Capitulo ejusdem Collegiatæ jus

jus nominandi *un altro Sacerdote di Force* (verba ſunt Teſtamenti) *con queſto però, che ſia ſempre preferito a detto Canonicato il Sacerdote più proſſimo, ed il più degno della Parentela di detta Caſa Aſtolfi*.

Poſt defunctam itaque Teſtatoris Sororem, die 18. Eebruarii 1750. erectus fuit Canonicatus; Et cùm Paulus Teodori a Teſtatore nominatus juri ſuo renunciaſſet, ob pinguiorem Canonicatum numerarium interea acquiſitum, Capitulum nominavit Joſephum Valenti Teſtatoris Avunculi Nepotem, *per eſſere Saccrdote, e Parente più proſſimo*, ut legitur in actu Capitularis nominationis.

Proviſus tamen Joſeph Valenti de altero pinguiori Canonicatu numerario, Canonicatum Aſtolfi, quem pacificè diù poſſederat, dimiſit; Et plures Oppoſitores comparuerunt in Dataria Apoſtolica, illud petentes uti qualificati, quos omnes Eminentiſſimus D, Cardinalis Pro-Datarius ablegavit ad hanc Sacram Congregationem. At cedentibus aliis, duo litem proſequuntur, æque Teſtatori ſexto gradu conjuncti: Sacerdos Aloyſius Teodori ex latere Paterno, Amitæ Pronepos, in Ripana Civitate ortus: & Sacerdos Paulus Donzelli ex latere Materno, Materteræ Pronepos, natus in Terra Fortii; Et Epiſcopus de more auditus, ſecundum vota Aloyſii reſpondit.

Exhibet autem Aloyſius Teodori Decretum erectionis Canonicatus, die 18. Februarii 1750. latum a Vicario Generali, quo reſervatur Capitulo jus nominandi Canonicum, *habilem tamen, & idoneum* (ſunt verba decreti) *immo digniorem Familiæ Aſtolfi, & proximiorem eidem Fundatori*. Et diſputat, ſuam his verbis indicari vocationem, non illam Pauli Donzelli; cùm vocatio ad proximiores Familiæ directa Cognatos quidem comprehendat, ex rationibus notatis *apud Piton. de contr. part. alleg.* 75. *num.* 12. *ſeq.*, ſed eos Cognatos, qui ab uno ſtipite adiecti cognominis Aſtolfi,a quo ipſe deſcendit,proficiſcuntur, *leg. pronunciatio* 195. §. *Familiæ in fin. ff. de V. S.*, & *Rota in deciſ.* 196. *num.* 15., & 23. *coram Ratto*.

Atque verba Teſtamenti in eodem ſenſu accipienda eſſe contendit; vel quia ipſa quoque diriguntur ad Parentelam non Teſtatoris, ſed Familiæ Aſtolfi: Vel quia in dubio interprætanda ſunt ad tramites ſequutæ erectionis, quæ dat formam Patronatui; præſertim cùm ipſe Teſtator ita intellexiſſe videatur,nominando in primum Canonicum Amitæ Nepotem Cognatum ex latere Paterno, poſthabitis Sacerdotibus Cognatis ex latere Materno, juxta firmata per *Rotam in deciſ.* 156. *num.* 10. & 11. *part.* 13. *Recent.*, & *deciſ.* 22. *ſub num.* 3. *cor. Ninot.*

Nec putat obſtare nominationem Cognati ex latere Materno factam in antecedenti vacatione; quia non concurrentibus Cognatis ex latere Paterno a Teſtatore vocatis, fas erat

Pa-

Patronis extraneum etiam nominare; & quia contra expressam fundationis legem nullius roboris est observantia, ut tradit *Piton. de contr. patron. alleg.* 17.*num.*9. . Nihilque censet officere Testatoris præceptum nominandi *un Sacerdote di Force*; quia originis qualitas repetita non fuit in prælatione data Consanguineis, neque in decreto erectionis; & quia ipse, uti natus ex Genitore orto in Terra Fortii, ubi Testes referunt Domum, & Prædium adhuc indivisim cum ejus Fratribus possidere, pro originario Fortii habendus est *leg. assumptio* 6. *§. Filius ff. ad Munic.*, *&* *Rot. cor. Merlin. decis.*63. *num.*16. *&* 17., *& in recent. decis.* 459. *num.*6. *&* 7. *part.*19. *tom.*2.

At quoties æque vocatus videri posset Paulus Donzelli; nihilominus defendit Aloysius Teodori, sibi adjudicandum esse Canonicatum, ad quem in Testamento, & in Decreto erectionis vocantur Consanguinei digniores; cum ipse a Paterna Testatoris Cognatione descendens, & pluribus meritis ornatus, juxta exhibitam epitomen, mereri præsumat dignioris prærogativam. Et quamquam possideat in Collegiata Fortii alterum Beneficium sub invocatione S. Antonii Viennensis; non ideo putat incompatibilem esse hujus Canonicatus assequutionem: sive quia incompatibilitas non attenditur in acquisitione, sed in retentione plurium beneficiorum: sive quia ista non adversatur, ubi beneficia existentia sub eodem tecto sunt difformia, ut notat *Rigant. ad regul.* 1. *Cancell.* §.8. *num.*101. *& seqq.*

Verum Paulus Donzelli aliud exhibet Decretum ab Episcopo editum eadem die 18. Februarii 1750., quo Canonicatus erigitur *pro uno Presbytero, sive Clerico seculari digniori, & proximiori in Cognatione ipsi Testatori*, & reservatur Capitulo jus præsentandi *Personas idoneas, immo digniores Consanguineas, & proximiores ipsi Testatori*. Quocirca differit, suam indubiam esse vocationem, tum si præfati Decreti verba inspiciantur, tum si perpendantur verba Testatoris, qui præcepit nominari *il Sacerdote più prossimo, ed il più degno della Parentela di detta Casa Astolfi*; cùm Cognationis, & Parentelæ vocabulum ad Maternum non minus, quam Paternum latus referatur; & quemadmodum sexto Cognationis gradu jungitur Testatori Aloysius Teodori, illius *Amitæ Pronepos*, ita sexto Cognationis gradu junctus est ipse Paulus Donzelli, ejusdem Testatoris *Matertera Pronepos*, ut explicat *Paulus J. C. in leg. Jurisconsultus* 10. §. *Sexto ff. de grad.*, *& affinib.*

Et huic interpretationi haud censet adversari, quod Testator non suos, sed Domus Astolfi Consanguineos vocaverit; quia revera Astulphorum Agnatio tempore conditi Testamenti, ut referunt Testes, constabat ex ipso Testatore, ejusque vetula Sorore innupta, quam instituit hæredem; & propterea, si non verbis, facto saltem declarari conten-

di-

ditur, Testatorem suos, Sororisque Consanguineos vocasse, & hoc clarius insuper colligi ex Decreto erectionis factæ pro *proximiori in Cognatione ipsi Testatori*. Atque id ipsum efficaciùs confirmari differitur ex præsentationeCognati de latere Materno facta in antecedenti vacatione, non ob defectum Cognatorum Lateris Paterni, cum præceteris adesset ipse Aloysius Teodori Clericali tonsura insignitus, in ætate quindecim annorum sufficienti pro assequutione Canonicatus Ecclesiæ Collegiatæ, sed ratione passivæ vocationis Josephi Valenti, quem nominavit Capitulum, *per essere Sacerdote, e Parente più prossimo*.

Atque ideo ineptissimum putat argumentum desumptum a nominatione Pauli Teodori per Testatorem facta; cum illa indicare valeat prædilectionem personalem Pauli, non autem exclusionem aliorum non nominatorum; Neque ad rem pertinere differit oppositas *Decisiones 156. part. 13. Recent.*, *& 22. coram Ninot.*, cum in illis aliæ graviores perpendantur circumstantiæ pro excludenda Cognatione Materna. Præsertim quia tempore conditi Testamenti ab Antonio Astolfi, duo, qui aderant Presbyteri de Agnatione Materna, pinguiores possidebant Canonicatus numerarios in eadem Ecclesia Collegiata: & Paulus Theodori a Testatore nominatus tenuissimum (comparative ad reditus Canonicatuum numerariorum, & alterius ex ejusdem Testatoris dispositione erigendi) possidebat Canonicatum Jurispatronatus Paulini, ut Testes enarrant. Quare autumat, vel magis inefficax reddi argumentum prænominationis Pauli, cùm posset referri ad prædictam causam majoris illius indigentiæ: vel certe gravioris ponderis esse nominationem Cognationis Maternæ factam in antecedenti vacatione, cùm in materia Jurispatronatus recedendum non sit ab ultimo statu, juxta notata per *DD. in Cap.Consultationibus 19. de Jurepatron.*

Prætetea defendit, vel Aloysium alibi natum incapacem esse assequendi Canonicatum Originariis relictum,attenta potissimum distractione Domus, & bonorum existentium in Terra Fortii ab ejus Patre expleta, ut præter Secretarium Communitatis alii tres affirmant testes: vel saltem Aloysio ipsum esse præferendum, quia natus vere est in Loco Fortii, & majoribus pollet prærogativis, ac ab omnibus Canonicis Patronis commendatur, juxta exhibita monumenta, quibus sua merita comprobare, & illa Aloysii nititur deprimere.

Dignabuntur itaque EE. VV. decernere.

An, & quæ Supplicatio sit relaxanda, in casu &c.

Iterum proponatur.

Sess.24. cap.18. de Reform.

ISCLANA PAROCHIALIS. Ad Parochialem Ecclesiam S. Leonardi Casalis Panzæ Isclanæ Diœcesis, vacatam in mense reservato, Concursum bis indixit Episcopus diebus 10. Aprilis, & 19. Maji superioris anni, solumque duo comparuerunt Oppositores, Agnellus, & Archangelus Politi Loci Indigenæ, quorum primus suorum meritorum edidit documenta die 25. Maji, alter die 29., & peracto examine die 30. ejusdem mensis, *propter necessitatem Loci, paupertatemque Parœciæ, & deficientiam aliorum Concurrentium, ambo fuerunt approbati* a tribus electis Examinatoribus, quorum duo hæc addunt = *Sed cùm reverà Rev. D. Agnellus Polito aliqualiter melius se gesserit, debet habere prælationem* =

Hanc sequutus relationem Episcopus, atque attenta probitate morum, prudentia, & charitate Agnelli Politi, eum uti digniorem commendavit Eminentissimo Domino Cardinali Pro-Datario, qui propterea, decreta laceratione *Nihil transeat* appositi a Contradictore Archangelo, relaxari mandavit Supplicationem favore Agnelli signatam a SANCTISSIMO pro collatione dictæ Parochialis. Istam ægrè ferens prælationem Archangelus Sacram hanc Congregationem adivit, & conquestus est de mala relatione Examinatorum, & de irrationabili judicio Episcopi, quod ipsum reputassent minus dignum, licet Competitorem præcelleret meritorum prærogativa, majoris scientiæ specimen dedisset in peracto examine, charior esset Populo, & passivum haberet Juspatronatus ex dispositione Matthiæ Politi, qui auxerat Ecclesiæ dotem.

Post auditum ergo Episcopum, Causa nunc proponitur. Et disputat Agnellus, rationem nullam habendam esse de passiva vocatione vigore asserti Jurispatronatus; tum quia per Sententiam Curiæ Episcopalis latam anno 1728., & in judicatum transactam, improbatum fuit Juspatronatus nulliter reservatum, & demandata restitutio fundi pro dotis augumento assignati in evidentem Eccesiæ perniciem, ob adjecta onera super beneficio libero; tum etiam quia Parochialis anno 1731. libere collata fuit ultimo Possessori: & ad eam uti liberam aspiravit ipse Archangelus in postremo Concursu.

Et æque ineptas reputat cæteras exceptiones; quia Examinatores utrumque approbando, injuriam neutri attulerunt: & digniorem judicando Agnellum, haud nocuerunt Archangelo, cum Episcopus in hac parte non teneretur sequi eorundem judicium, ad tradita per *Rotam in Barchinonen. Parochialis 6. Junii 1760. §. 4. coram R. P. D. Cornelio*. Minusque contendit irrationabiliter processisse Episcopum in sua præelectione; quia ex actis Concursus, quæ unice sunt attendenda, constat de utriusque mediocri scientia, probata vita, & integra fama, quodque uterque studia compleverat Rethoricæ, Philosophiæ, & Theologiæ Moralis,

atque

atque idoneus pro cura Animarum uterque Populo videbatur, juxta depositionem duorum Testium ab eisdem inductorum; & in hoc solum differebant utriusque merita, quod Agnellus parum Junior ætate, senior erat in ordine Presbyterali, atque in munere Confessarii, & Præfecti conferentiæ Casuum Moralium, quodque si Archangelus bis, aut ter habuit Concionem ad Populum, Agnellus pluries impleverat vices Oeconomi Curati in absentia antecessoris Parochi, & Doctrinam Christianam Pueris exposuerat: Si acceptus Populo Archangelus asseritur ab uno Teste, Agnellus commendatus erat a vigintiquatuor Consiliariis Oppidi Forigii, cui subest Casale Panzæ. Quare arbitratur, in pari meritorum prærogativa, irrationabile dicendum non esse judicium Episcopi in alterutrius præelectione, cum in dubio censeatur Episcopum præelegisse, quem in Domino digniorem judicavit, ut firmat *Rot. in decis.269.num.4. cor.Ansaldo, & in Firmana Parochialis 26.Junii 1752.§.8. coram Emo D.Card.Molino*.

Archangelus autem, ut Literæ Apostolicæ diutius careant exequutione, quam hactenus ipse præpedivit, postulat, ut dilata Causæ resolutione, demandetur novum examen in Urbe faciendum, & præcipiatur Episcopo transmissio actorum originalium, licet in libello oblato Curiæ Episcopali solam copiam ipse petiisset.

Erit itaque ab EE. VV. definiendum

An constet de irrationabili judicio Episcopi, & mala relatione Examinatorum; seu potius Literæ Apostolicæ sint exequendæ, in casu &c.

Non proposita.

SPOLETANA DISSOLUTIONIS MATRIMONII. Proposita fuit hæc Causa in postrema Congregatione habita die 3. labentis mensis, & Dubio, quod erat = *An sit locus dissolutioni Matrimonii?* = Eminentissimi PP. responderunt = *Affirmativè* = Ut autem impleatur forma notissimæ Constitutionis Benedictinæ, supplicat Clara Cesarini, ab EE. VV. definiri

Sess.24.cap.1.de Reform.Matrim.

An sit standum, vel recedendum a Decisis, in casu &c.

In Decisis, & amplius.

ASCULANA. Thomas Cardinelli Parochus Castri Gimiliani, & Villæ Podii Asculanæ Dioecesis, precibus oblatis huic Sacræ Congregationi, præsidium EE. PP. imploravit, ne invitus ab Episcopo cogeretur dimittere exercitium Curæ Animarum per se, & Cappellanum a se assum-

Sess.21.cap.4.& 6.de Reform.

ptum obeundum. Monitus autem Episcopus die 19. Septembris 1761., ut Sacram Congregationem instructam redderet, votumque suum aperiret; rescripsit hic die 26. Novembris: & post plura enarrata contra Parochum, ejusque Cappellanum Coadjutorem, subjunxit = *Hisce propterea malis* (verba sunt relationis) *opportuna medela a Concilio Tridentino præscripta occurrere satagens, remoto inviso Cappellano, alium morigeratum, & ab Examinatoribus Synodalibus ad Curam Animarum idoneum repertum, nuperrime deputavi* =

Quæstio itaque de amotione Cappellani, & de attentatis assumpta est. Et Promotor Fiscalis disputat, Coadjutorem in exercitio Curæ adjungendum esse Parocho Cardinelli, non quem ipse malit, sed quem Episcopus elegit; cum ille Coadiutoris opera indigeat non ratione multitudinis Populi, juxta præscriptum Sacri Concilii Tridentini *sess. 21. cap.4. de Reform.*, sed ratione senectutis, vel propriæ culpæ, juxta dispositionem alterius Textus *in cap. 6. ejusdem sess.21.*, quia septuagesimum septimum agens ætatis annum, vires sensuum, & mentis amisit: & in Pastorali Visitatione peracta mense Augusti superioris anni compertum est, quinquagies descripsisse duplicem Missam uno die, multas absque necessitate anticipasse, & non paucas omisisse, ut refert Episcopus: additur præterea, quod surditate laborans nequit sine scandalo Confessiones Sacramentales excipere, quodque a quinquennio degens in Villa Podii, raro accedit diebus festis ad Ecclesiam Parochialem Gimiliani fere mille passus a Villa distantem, desidi Cappellano concredita illius Cura, & bonorum administratione, ut plurium Testium depositione constare in Processu compilato superiori mense Novembris testatur Cancellarius Curiæ Episcopalis.

Remotionem insuper Cappellani defendit Promotor Fiscalis ratione ejus culpæ; cùm asserat Cancellarius, probari ex eodem Processu, quod ille sit invisus Populo ob demerita, continuo vagans, de libidine suspectus, & negligens in expositione Evangelii, & Doctrinæ Christianæ diebus festis: quodque moribundam reliquerit sine assistentia: Populo semel commodum audiendi Sacrum ademerit die Dominico, Missam non celebrando: Lampadem extinctam retinuerit ante Tabernaculum, licet a Populo necessarium Oleum accepisset: & damna dederit Bonis Ecclesiæ, suorum opera, incidendo Arbores, pascendo Animalia, & deserendo culturam.

Exhibet quoque contra prædictum Cappellanum alias Cancellarii attestationes, quod perquisitis actis Concursuum ad Ecclesias Parochiales, ille minime reperitur in eis approbatus ad Curam Animarum: quodque pluries delatus fuit ad Curiam Episcopalem, ob injuriam cuidam Merloni illatam, ob subrepta Mororum folia, ob neglectum Curæ exer-

exercitium, & ob tentatum adulterium, quod cæteroquin aliena calumnia imputatum fuiſſe Cappellano de auditu a Muliere accuſatrice, teſtatur idem Parochus Cardinelli in examine pro informatione Curiæ recepto. His ergo de cauſis, autumat Promotor Fiſcalis, juſte remotum fuiſſe ab Epiſcopo Cappellanum, cùm ille teneatur Curæ Animarum providere de idoneis Paſtoribus, ut cenſuit hæc Sacra Congregatio *in Comen.* 12. *Aprilis* 1698. *lib.* 48. *Decret. pag.*179., & tradit *Anſald. in addit. ad deciſ.* 76. *num.*24. *& ſeq.*; præſertim quia non agitur de Vicario Curato, ſed res eſt de Cappellano Coadjutore, qui poteſt amoveri etiam ſine cauſa.

Et opinatur, recurſum a Parocho habitum ad hanc Sacram Congregationem die 19. Septembris, atque Citationes Camerales ad ejus inſtantiam exequutas, haud attentatam reddere valuiſſe dictam amotionem, & novi Cappellani deputationem, cum gravatoriis contra Parochum exequutis pro eiùſdem novi Cappellani admiſſione; quia ubi agitur de conſtituendo Coadjutore Parocho inhabili, Epiſcopus exequi poteſt ſua decreta, non obſtante quacumque appellatione, ut ſancitum eſt a Sacro Concilio Tridentino in *ſeſs.*21. *cap.*6. *de Reform.*, *& a ſan.mem. Benedicto XIV.in Conſtitut. Ad militantis* 48. *§.*12. *tom. primo*; & tradit *Fagnan. in cap. de Rectoribus* 3. *num.* 9. *de Cleric. ægrotant.*. Atque contendit exceſſivum non eſſe ſalarium ſcutorum 36. conſtitutum novo Cappellano; tum quia Parochiæ fructus aſcendunt ad annua ſcuta 70., & Parochus proviſus eſt de bonis patrimonialibus; tum quia de bonis Eccleſiæ priùs eſt providendum Coadjutori, qui inſervit, quàm Parocho inhabili, ut notat *Ventrigl. in Prax. for.Eccleſ. tom.*2. *adnot.*13. *§. unic. num.*18. *& ſeq.*

Verùm Parochus Cardinelli, nullam fidem adhibendam eſſe contendit ſuccinctis relationibus Cancellarii Epiſcopalis, ſine Proceſſuum exhibitione, quibus perſpicua fieret objectorum criminum falſitas, præſumenda cæteroquin ex ipſa non proſequutione Proceſſuum, & ex defectu cujuſcumque ſententiæ condemnatoriæ. Et totius fere Populi Teſtimonio, aliiſque luculentiſſimis Teſtibus, ſuum, ſuique Cappellani honorem, bonum nomen, integram famam, atque idonetatem ab impictis exceptionibus vindicare conatur, diſſerens haud poſſe dubitari de idoneitate Cappellani, cùm præſto ſint plures ad Confeſſiones excipiendas approbationes, & judicium præcedentium Epiſcoporum, qui per ipſum ſine querela paſſi ſunt Curam Animarum exerceri.

Minuſque verti in controverſiam poſſe Cappellani exemplarem vitam, & diligentiam in adminiſtratione Curæ Animarum, cum hæc omnia plurium teſtimoniis comprobentur, nec deeſſe, qui aſſerant, auctam ære proprio fuiſſe a

Cap-

Cappellano sacram Suppellectilem, ac promotam fuisse bonorum Ecclesiæ utilitatem. Non culpa Cappellani probat Vetulam sine spirituali auxilio decessisse, sed apoplectico morbo correptam: non Cappellanum Missam celebrare neglexisse die festo, sed Substitutum opportune relictum: non injuriam eum intulisse Merloni, sed illum judicialiter furti accusasse: non subtracta, sed empta ab eo fuisse Mororum folia: non Fœminam tentasse, sed a Fœmina obscuri nominis, & famæ delatum fuisse de concubitu octo ante annis tentato, cujus cæteroquin probationes deesse fassus est Cancellarius Episcopalis, præter calumniæ indicia, quæ cumulantur ab accusato Cappellano.

Quocirca defendit, haud licuisse Episcopo Cappellanum proprio arbitrio removere, & alium deputare; tum quia ad ipsum Parochum spectat Ministros sibi necessarios ad Curam Animarum assumere, ad formam *cap.4. sess.21. de Reform.*, cujus censuram sequendam esse contendit, non autem illam *cap.6. ejusdem sess.21.*, cùm non agatur de Parocho illiterato, inhabili, aut criminoso; tùm insuper quia remotio sub prætextu delictorum, cùm irroget infamiam, fieri nequit sine concludenti illorum probatione, ut dixit *Rota coram Lancetta decis.1236. num. 13.*, *& coram Card. Tanario decis. 207. num. 22.*. Atque attentata esse disputat, quæcumque ab Episcopo gesta sunt in hac Causa post recursum habitum ad hanc Sacram Congregationem; quia controversia erat non de Coadjutore constituendo Parocho inhabili, sed de remotione Cappellani per duodennium retenti, & de alterius deputatione, quæ fieri non poterat tumultuariè, & cum spretu inhibitionum. Potissimum quia processum non fuit per modum provisionalis deputationis interini Substituti, quæ retardari nequit, ubi eam exigat necessitas providendi Curæ Animarum, sed per modum absolutæ deputationis novi Cappellani Curati, contra voluntatem Parochi Cardinelli jam de antiquo Coadjutore provisi.

Dignabuntur itaque EE. VV. decernere

I. *An sit locus remotioni Cappellani, itaut deveniendum sit ad novam deputationem Cappellani Curati?*

II. *An constet de attentatis, & quomodo sint illa purganda, in casu &c.*

Non proposita, cum reliquis.

BUR-

BURGEN. OPERUM PIORUM. Petrus Gonzalo del Rio in supremo suæ voluntatis elogio, cum quo decessit anno 1718., plura scripsit legata pia, & profana; & instituto Majoratu favore Nepotum ex Fratre super certis designatis stabilibus, reliqua suæ Hæreditatis bona reliquit Mariæ Josephæ Velasquez Uxori suæ: onere adjecto, quod post Uxoris obitum, prædictum residuum bonorum = *si debba depositare presso i miei Congiunti, acciò che si rinvesta in capitali fruttiferi, e col fruttato si debba dare stato alle povere Orfane della mia Famiglia, dando a ciascuna fino a cento ducati: E se non vi saranno Parenti da locare, il detto fruttato dovrà impiegarsi in dar stato alle povere Orfane della Terra di Valgagnon. E di questa opera Pia dovranno essere Padroni perpetui il mio Erede, in cui ricaderà il sudetto Vincolo, e Maggiorarasco, il Signor Curato, ed il Beneficiato più antico della Terra di Valgagnon.*

Sess. 22. cap. 8. de Reform.

Decessit anno 1738. Maria Josepha Velasquez Hæres gravata, unica relicta Filia Barbara ex Ambrosio Maria Andreani secundo Viro suscepta. Ambrosius itaque, ejusque Filia Barbara, & hujus Vir Vincentius de Iruegas Barcena, publico stipulato Instrumento die 16. Aprilis 1742., restituere promiserunt Nepotibus Petri Gonzalo Testatoris, pro fundo supradictæ piæ Dotationis, summam Regalium 434221. 12., sive Ducatorum Velionensium 39476. 5. 12., vel sc. 21711. monetæ Romanæ, & interim pendere fructus compensativos ad rationem trium pro centenario, ascendentes quolibet anno ad summam Regalium 13026., sive Ducatorum Velionensium 1184., vel scut. 651.33. monetæ Romanæ.

Sed post obitum Ambrosii Mariæ Andreani, opus fuit certare in concursu Creditorum super illius Hæreditate efformato; & expeditis anno 1756. mandatis exequutivis pro restitutione sortis, & solutione fructuum prædictorum, decreta fuit captorum pignorum subhastatio: atque interea, donec distractio pignorum sequeretur, illorum administratio, ac fructuum perceptio data est Josepho Gonzalo, postea defuncto, ejusque Fratri Advocato Joanni Antonio Gonzalo Testatoris Nepotibus, ac jura Operis Pii promoventibus, adjecto onere præstandi fidejussionem nomine ejusdem Operis Pii, ac de exactis rationem reddendi. Sategit Emanuel Gonzalo alter Testatoris Nepos, & Majoratus possessor, eandem administrationem à Joanne Antonio præripere, sed Judicis sententia rejectus fuit.

Hæc dum agebantur in Regiis Tribunalibus Matriti, Advocatus Joannes Antonius Gonzalo Defensor piæ Dotationis, & Administrator pignorum captorum contra hæreditatem Andreani, precibus oblatis Summo Pontifici, postulavit, ut nova statueretur methodus distributionis pii legati a Petro Gonzalo Patruo suo relicti: ejusque preces roboratæ erant commendatione Vicarii Generalis Archiepiscopi, qui tunc præ-

erat

erat *Ecclesiæ* Burgensi, in cujus Diœcesi situm est Oppidum Valgagnoni, ubi Testatoris jussu facienda est distributio Dotium Orphanis Puellis.

Proponebat enim Vicarius, juxta preces Advocati Joannis Antonii Gonzalo, quod Puellarum attenta penuria, singularum Dos augeretur ad summam Ducatorum 600. pro monachandis, & Ducatorum 400. pro maritandis, si de sanguine Testatoris essent, extraneis vero ad summam usque Ducatorum biscentum, cuilibet consignandam post Professionem, vel Matrimonium: Quod duabus Testatoris Neptibus orphanis, sub spe hujusce dotalis Subsidii tyrocinium in Religione obeuntibus, præter supradictam Dotem ducatorum sexcentum, ad consulendum reliquis earum indigentiis, assignaretur cuilibet vitalitium subsidium in annuis ducatis quinquaginta, eademque summa constituetur pro livello alterius Neptis professæ, & infirmæ, quodque post illarum mortem summa cuilibet assignata accresceret Cappellaniæ centum Missarum a Testatore erectæ cum tenui dote ducatorum quatuormille, cujus fructus non excedunt annuos ducatos octoginta: Quod deficientibus Orphanis a Testatore vocatis, Subsidia distribuerentur cæteris Puellis pauperibus, in quantitate ducatorum biscentum Consanguineis, & ducatorum centum extraneis: Quod exuberantibus pecuniis, annua summa ducatorum centum assignaretur Filiali, & Coadjutrici Ecclesiæ Sancti Andreæ a Testatore fundatæ sine dote, & residuum tribueretur Hospitali Pauperum, cujus Fabricæ Testator reliquerat ducatos bismille. Quod providi eligerentur Administratores Operis Pii, cum onere præstandi idoneam fidejussionem, & rationes reddendi quolibet anno, onerata in id conscientia Patronorum, & Judicum Ecclesiasticorum: Et quod demum, usque ad integram exactionem pecuniarum ab Hæreditate Ambrosii Andreani persolvendarum, earumque investimentum, ac impositam supremam manum expeditæ executioni hujus perpetuæ fundationis, fieret potestas Advocato Joanni Antonio Gonzalo, ejusque Consobrinis exactioni incumbentibus, dividendi pecunias exactas inter Orphanas Consanguineas jam professas, vel nuptas, sibi benevisas, in quantitate superius enunciata, solo addito onere reddendi rationes.

Preces hujusmodi a san. mem. Benedicto XIV. delegatæ fuerunt huic Sacræ Congregationi, quæ die 2. Aprilis 1757. rescripsit *Archiepiscopo pro informatione, & voto, transmissa dispositione Testatoris*; Et defuncto interea Archiepiscopo, Literas ad Sacram Congregationem dedit Vicarius Capitularis providentiam propositæ repartitionis commendans. Attamen die 18. Junii 1757. prodiit rescriptum = *Supplicent, recuperatis pecuniis* =. Sed iterum oblatis precibus ab Advocato Joanne Antonio Gonzalo, exquisita fuit sententia

novi

novi Archiepiſcopi, qui pariter laudavit propoſitam repartitionem, addito ſolum, quod opportunius foret, Eccleſiæ Filiali S. Andreæ aſſignare annuam ſummam certam ducatorum quinquaginta, augendam uſque ad ducatos centum in caſu exuberantiæ redituum, atque decernere proportionatam diminutionem ſummæ cuilibet Operi Pio aſſignandam, ſi fructus aliquando contigerit decreſcere.

Demandata proinde fuit die 12. Maji 1759. hujus Cauſæ deſcriptio in Folio. Et diſputat Advocatus Joannes Antonius Gonzalo, ſuis precibus annuendum eſſe, juxta votum Archiepiſcopi; quia in Oppido Valgagnoni, in quo Teſtator faciendam præcepit diſtributionem Dotium, exiguus eſt Puellarum numerus, & vix una, vel altera ſingulis annis nuptias contrahit ſpirituales, aut temporales; idque probari autumat Teſtimonio Parochi, qui cæteroquin narrat, ab anno 1738., quo deceſſit Hæres gravata, uſque ad annum 1760., ſeptem Puellas Orphanas vitam monaſticam, & ſeptuaginta ſtatum conjugalem elegiſſe, & modo alias trigintaunam nubiles adeſſe, præter alias viginti non Orphanas, ſed pauperes; & ideo, cum illarum dotationi exuberent fructus pii legati, æquum putat Orator Dotium quantitatem augere, aliiſque piis operibus aliqua uberiori præſtatione conſulere, ut ſuperius dictum eſt: ſubdens, quod ipſe Teſtator ea præſcripſiſſet, ſi vires ſuæ Hæreditatis non ignoraſſet, quemadmodum illas ignoraſſe eruitur ex duobus aliis legatis relictis ſub conditione, ſi vires ſuppeterent. Et inſuper poſtulat ſibi aſſignari Salarium pro ſuſceptæ Adminiſtrationis laboribus.

Definiendum itaque erit ab EE. VV.

I. *An Dotationes Operum Piorum a quond. Petro Gonzalo del Rio relictorum ſint augendæ, & repartiendæ, juxta relationem Ordinarii Burgen.?*

II. *An, & in qua ſumma Joanni Antonio Gonzalo, & Soto Adminiſtratori ſit aſſignandum Salarium, in caſu &c.*

ADJACEN. DISTRIBUTIONUM. Ex quatuordecim Canonicis Eccleſiæ Cathedralis Adjacenſis, novem ſunt liberæ collationis, quibus commendata eſt cura, & adminiſtratio duorum Canonicatuum Juriſpatronatus quondam Petri Baſtelicæ de Mauriano. Cum autem a quadam Epiſcopi Adjacenſis ſententia reſpiciente dd. Canonicatus fundationis Baſtelicæ, ſuccumbentes appellaſſent ad A.C.; iidem Canonici liberæ collationis in Cauſa Victores, die 30. Octobris 1758. capitulariter congregati, mandatum ad Lites dederunt Sacerdoti Ignatio Antonio Cervotti Romæ commoranti, cum facultate ſubſtituendi Procuratorem pro Cauſa dictæ appellationis proſequenda: quem tamen actum exple-

Seſſ. 24. cap. 12. de Reform.

expleverunt, ut legitur in Instrumento Procuræ, *uti Fideicommissarii, seu Administratores Canonicatuum de Jurepatronatus institut., & erect. in hac Ecclesia Cathedrali per d.D.Capitaneum Petrum Bastelicam.*

Alterum ex dictis Canonicatibus liberæ Collationis postmodum assequutus est idem Ignatius Antonius Cervotti, qui ne cogeretur ad residentiam accedere, supplex adivit hanc Sacram Congregationem, & narrata necessitate manendi in Urbe pro sollicitanda lite Capitulari, juxta Curialis attestationem, quam exhibuit cum mandato Procuræ, postulavit indultum abessendi a Choro, cum exemptione a fallentiis, & cum participatione distributionum; atque die 10. Februarii 1759. Sacra hæc Congregatio, *attentis Mandato Procuræ Capituli, & attestatione Procuratoris Curialis super pendentia litis, benigne indulsit Oratori, ut a residentia sui Canonicatus per tres menses tantum, si tandiu exposita causa litis perduraverit, juxta petita abesse possit*: ut in *lib.* 109. *Decret. pag.* 59.; aliasque deinceps obtinuit prorogationes ad formam præcedentis Indulti.

Verùm mense Septembris 1759., quo facienda erat distributionum repartitio, renuit Capitulum portionem Canonici Cervotti illius Agenti tradere, immo ab eo petiit fallentias ratione absentiæ incursas, quas ille die 28. dicti mensis Septembris deposuit penes Cancellarium Curiæ Episcopalis in quantitate librarum 162.; & acta deinde Causa coram Episcopo, is die prima Octobris in contradictorio Partium decrevit favore Capituli consignationem depositi. Provocavit ad hanc Sacram Congregationem Canonicus Cervotti, appellatione in actis Curiæ Episcopalis interposita die 4. Decembris, quam tamen uti serotinam Episcopus rejecit. Atque interea Romæ permanens, die 12. Januarii 1760. novam obtinuit prorogationem indulti abessendi, reticita tamen lite super distributionibus pendente: pluriesque deinde obtulit preces, ut Romæ commorari posset pro agenda dicta lite Distributionum; & novis demum allegatis causis, die 7. Junii ejusdem anni impetravit aliud indultum abessendi *ad quatuor menses tantum*.

Supervenit tandem Episcopi relatio super distributionibus, quarum causa nunc proponitur. Et disputat Canonicus Cervotti, sibi dandas esse distributiones, non obstante absentia; tùm quia abfuit pro tuenda lite Capituli, a quo constitutus fuerat Procurato, ut tradunt *Fagnan. in cap. licet num.*167. *de Præbend.*, *& Barbos. de Canonic. cap.*24. *num.*20., & censuit hęc Sacra Congregatio *in Collen.* 28. *Februarii* 1665. *lib.* 24. *derc. pag.* 436.; tum etiam quia speciale indultum abessendi absque clausula amissionis distributionum apponi solita, ubi istæ non debentur, impetravit ab hac Sacra Congregatione, ut firmat *Barbos. de Canonic. cap.* 24. *num.* 13.

Nec

Nec censet obstare, quod a Canonicis liberæ collationis, non a toto Capitulo constitutus fuerit Procurator pro lite minime respiciente interesse Capituli, quodque in precibus pro indulto porrectis reticuerit mandatum Procuræ sibi datum ante assequutionem Canonicatus; quia mandatum Procuræ datum fuit capitulariter a maiori parte Canonicorum, pro lite agenda nomine Capituli, & ideo recte Capituli Procurator dici poterat; & quia, cum non fuisset revocatum mandatum post assequutionem Canonicatus, haud tenebatur circumstantiam illius posterioris assequutionis exprimere in precibus pro indulto porrectis.

Capitulum autem in libello, quem obtulit Episcopo occasione relationis edendæ ad hanc Sacram Congregationem, contendit justè ademptas fuisse distributiones Canonico Cervotti; quia revera Procurator Capituli non erat, neque agebatur de lite Capitulum respiciente, cùm deputatus fuisset a Canonicis liberæ Collationis pro particulari negocio ipsorum curæ commisso; Et insuper quia mandatum habuerat ante assequutionem Canonicatus, non ut litem tueretur, sed ut Procuratorem idoneum eligeret, occasione suæ permanentiæ in Urbe, qua electione facta haud necessaria erat ejus præsentia in prosequutione litis post assequutum Canonicatum; Et demum quia indulta Sacræ Congregationis ipsi suffragari nequeunt, tamquam subreptitia, ob reticitam circumstantiam posterioris assequutionis Canonicatus; cum præsertim contumacia ejusdem Canonici Cervotti, renuentis sese ad residentiam conferre post motam litem distributionum, probet, eum Romæ permansisse suorum negociorum Causâ, non pro interesse Capituli.

Postulat insuper Canonicus Cervotti restitutionem expensarum hujus litis, tam judicialium, quàm extrajudicialium, quas tamen Sacra Congregatio denegavit *in Derthonen. 6. Julii 1726. ad IV. Dub. lib. 76. decr. pag. 342., & in Leodien. Residentiæ 12. Junii præteriti ad III. Dubium.*

Erit itaque ab EE. VV. definiendum.

An cogendum sit Capitulum ad restituendas favore Canonici Ignatii Antonii Cervotti distributiones quotidianas penes ipsum depositas, simulque reficiendas expensas præsentis litis judiciales, & extrajudiciales, in casu &c.

Die Sabbathi 21. Augusti 1762. in Palatio Apostolico Quirinali erit Sacra Congregatio Concilii, in qua, præter alia, proponentur infrascripta Dubia, juxta morem ejusdem Sacræ Congregationis de jure resolvenda.

TRes Causæ, quæ sequuntur, descriptæ fuerunt in Folio postremæ Congregationis habitæ die 24. præteriti mensis Julii; cum tamen non fuerint propositæ, rogantur EE. PP. dictum Folium reassumere, & sapienti, ut solent, judicio illas definire.

Sess. 24. cap. 18. de Reform.

ISCLANA PAROCHIALIS.

An constet de irrationabili judicio Episcopi, & mala relatione Examinatorum; seu potius Literæ Apostolicæ sint exequendæ, in casu &c.

Negative ad primam partem, Affirmative ad secundam, & amplius.

Sess. 22. cap. 8. de Reform.

BURGEN. OPERUM PIORUM.

I. *An Dotationes Operum Piorum a quondam Petro Gonzalo del Rio relictorum sint augendæ, & repartiendæ, juxta relationem Ordinarii Burgen.?*

II. *An, & in qua summa Joanni Antonio Gonzalo, & Soto Administratori sit assignandum Salarium, in casu &c.*

Ad I. In Decisis sub die 18. Junii 1757. Et interim Archiepiscopus incumbat deposito, & investimento pecuniarum hæreditatis, & curet ex illarum fructibus adimpleri voluntatem Testatoris. Ad II. Utatur jure suo coram Ordinario.

Sess. 24. cap. 12. de Reform.

ADJACEN. DISTRIBUTIONUM.

An cogendum sit Capitulum ad restituendas favore Canonici Ignatii Antonii Cervotti distributiones quotidianas penès ipsum depositas, simulque reficiendas expensas præsentis litis judiciales, & extrajudiciales, in casu &c.

Affirmative quoad distributiones quotidianas tantum, usque ad initium litis super eisdem distributionibus.

ASCU-

ASCULANA. Species quoque hujus Causæ repetenda est ex Folio præcedentis Congregationis habitæ die 24. Julii, in qua cum aliis proposita non fuit. Interea vero Episcopus transmisit tres Processus, cum notula compendiaria meritorum sui Cancellarii Criminalis in comprobationem illius integræ fidei.

Sess.21. cap.4., & 6. de Reform.

In primo Processu contra Emigdium Pomponii inchoato die 20. Aprilis 1761. ad delationem Antonii Merloni, qui passus fuerat accusationem furti, resultat trium Testium assertione, Emigdium Pomponii quatuor, vel quinque ante annis electum in Cappellanum Coadjutorem, biennio diligenter munus suum obivisse, postea vero aliquos in eo defectus fuisse notatos, quod aliquoties Lampadem extinctam non curasset accendere, & consuetas Processiones omiserit in prima, & tertia Dominica antecedentis mensis Martii; duo referunt, eum vidisse tempore Baccanaliorum ludere globulis, vel rotulis; & unus addit, omissam ab eo fuisse Evangelii explicationem, eumdemque visum esse sine habitu clericali, ante suam Domum animalia coercere, & Terram colere. Et ex alterius Mulieris depositione depromitur, quod Cappellanus, accersitus quodam die festo ad illius audiendam confessionem, incepit Pueris exponere Doctrinam Christianam, & ipsa impatiens moræ ab Ecclesia recessit inconfessa. Atque in altera hujus processus pagina legitur sequens adnotatio=25. *Augusti* 1761. *Absolutus, prout in precibus in solito Libro Regestri*.

Alter Processus inchoatus est die 8. Maji ejusdem anni 1761., quo Emigdius di Fede Cappellanum Pomponii accusavit, quod suam Uxorem octo ante annis tentasset ad turpia. Confirmat Uxor Viri delationem, narrans passam manus injectionem circa collum, & Pomponii repulsi discessum sine aliqua verborum prolatione: quibus accedit Antonius Merloni de auditu incerto deponens. Sed Thomas Cardinelli Parochus in contestem vocatus a Muliere, & a Curia interrogatus testatur, audivisse ab ipsa Muliere, quod illa Calumniatoris pollicitationibus seducta fuerat ad Cappellanum accusandum. Et his probationibus absolvitur Processus, in quo nullum apparet latum Decretum.

Tertius Processus ad delationem Josephi Cappelli, & dictorum Antonii Merloni, & Emigdii di Fede, inchoatus fuit die 6. Novembris proxime præteriti, contra Parochum, & Cappellanum, super defectibus in exercitio Curæ. Undecim Testes in eo examinati Parocho objiciunt decrepitam ætatem, debilem auditum, residentiam in Villa Podii Parochiæ cæteroquin Castri Gimiliani unita, aliquoties intermissam expositionem Evangelii, electionem Cappellani Populo invisi, & deteriorationem bonorum Ecclesiæ sequutam ejusdem Cappellani incuria; de qua deterioratione bonorum duo hodierni Coloni testantur, quod ob

ob omissam præteritis annis culturam, minor frumenti, & vini quantitas modo colligitur, licet pridem eadem bona redderent viginti sex quartas frumenti, & duo ahena cum dimidio musti, non deducta portione colonica: & duo electi Periti referunt incisas fuisse decem arbores.

Contra Cappellanum vero deponunt Testes, quod non sit acceptus Populo, tamquam e Loco oriundus: quod non soleat in Missa Evangelium explicare, & Doctrinæ expositionem quandoque commiserit suo Fratri Laico: quod sæpe vagans, raro tota die consideat in Castro Gimiliani, & aliquoties Lampadem extinctam retinuerit: quod bonorum culturam neglexerit, sinens illorum arbores cedi a suis Domesticis, & suæ Domus animalia in illis depasci: quod Populus relictus fuerit sine Missa die festo, licet non omnes id tribuant culpæ Cappellani: quod Vetula in rurali Domo decesserit sine extrema unctione, & assistentia Sacerdotis, narrans cæteroquin illius Nepos, quod in longa quinque mensium ægritudine fuerat a Cappellano munita Sacramentis Pœnitentiæ, & Eucharistiæ, sed quadam die, cum videretur convaluisse, fuit a Cappellano relicta, & sequenti nocte repente occubuit. Et accusator Emigdius di Fede etiam tamquam Testis examinatus, ac Joseph Merloni addunt, contra eumdem Cappellanum obmussitari de inclinatione erga Mulieres.

Hæc resultant ex Processibus ab Episcopo transmissis. Notandum tamen, quod licet duo sint Loca Parocho Cardinelli subjecta, & mille passus inter se distantia, nempe Castrum Gimiliani, & Villa Podii superioris, in quorum Ecclesiis alternatim Parochus tenetur Sacra peragere diebus Festis, ut referunt Testes in ultimo Processu examinati; attamen nulla adducitur querela Habitatorum Villæ Podii, quibus æque incommoda esse deberent pleraque vitia Parocho objecta; & Testes omnes Habitatores Castri Gimiliani potissimum conqueruntur, quod Parochus resideat non in Castro, sed in Villa, quodque Cappellanus a Parocho relictus in Castro pro majori commoditate illius Populi sit ipsis invisus, tamquam ejusdem Loci oriundus.

Dignabuntur itaque EE. VV. decernere.

I. *An sit locus remotioni Cappellani, itaut deveniendum sit ad novam deputationem Cappellani Curati?*

II. *An constet de attentatis, & quomodo sint illa purganda, in casu &c.*

Iterum proponatur.

FIRMANA PAROCHIALIS. Propofita fuit hæc Caufa in poftrema Congregatione habita die 24. præteriti menfis Julii, & EE. PP. annuentes precibus Dominici Paffarini, refcripferunt = *Dilata ad fequentem omnino, etiam unica* =. Suum nunc exhibet Libellum Dominicus Paffarini; & irrationabile fuiffe contendit judicium Archiepifcopi in præelectione Cajetani Moretti; quia hujus merita nullo Documento probantur in Proceffu Concurfus, in quo fola adeft Epitome a Notario fcripta, fine ulla relatione ad originalia Documenta, licet depromenda fuiffet a juribus tempore habili exhibitis in actis Concurfus, ut præfcripfit fan. mem. Benedictus XIV. in Encyclica: *Cum illud Conftit.68. §.16. num.2., & 3. tom.1.*; immo erroneam demonftrat eandem Epitomen, in qua enunciatur Moretti *Confeffarius de anno* 1753., cum tamen ex authentico Documento in illius Summario exhibito conftet, eum fuiffe approbatum ad Virorum tantum Confeffiones excipiendas die 20. Februarii 1754.; mutilam etiam arguit Epitomen fuarum prærogativarum ob omiffam ab eodem Notario mentionem, tum ftudii Theologiæ moralis, cui operam dedit in Univerfitate Firmi, tum officii præceptoris, quod exercuit in Collegio Martiali Firmi.

Sefs. 24. cap. 18. de Reform.

Differit præterea, omnes ejufdem Moretti prærogativas in Epitome defcriptas haud valuiffe eum reddere digniorem; cum in eo deficiat morum gravitas, manfuetudo, & prudentia in rebus agendis, ut pandidit primùm in Terra Montis Florum, ubi remotus fuit a munere Confeffarii Monialium, juxta depofitionem trium Teftium libellis Sac. Congregationi Epifcoporum, & Regularium oblatis, ejufque confectario refcripto comprobatam, & deinde in ipfa Terra Orticini, ubi poft adeptam Parochialis poffeffionem plurimorum concitavit odium, & ægreferentiam, & fovet amores fuæ Sororis cum Juvene Loci oriundo, iftius reluctantibus Genitoribus, ut pluribus Teftibus, & Epiftolis Vicarii Apoftolici probari contenditur. Nec prodeffe autumat juris præfumptionem faventem Ordinarii Judicio, quia Firmanus Archiepifcopus jampridem apoplexia correptus nofcere omnia plene non poterat, qua de re opus fuit Vicarium Apoftolicum illi adjungere: & quia Morettus præelectionem obtinuit gratia Familiarium Archiepifcopi, ut duo Teftes affirmant, & alii duo teftantur, ab eodem Moretto audiviffe, quod ea occafione dono dederat fcut.20.

Et præter defectus Oppofitoris Moretti, fua extollit merita tum refultantia ex Epitome inferta in Proceffu Concurfus, tum comprobata novis documentis in hodierno Summario exhibitis, quorum pleraque tamen fcripta fuerunt poft peractum concurfum, & quibus conftat, ipfum Paffarinum commendatum effe ab Epifcopo Montis Alti, in cujus Diœcefi

cesi moratur, de probitate morum, & de idoneitate ad quæcumque Beneficia etiam curata: studiis Philosophiæ, Theologiæ Moralis, ac utriusque juris operam dedisse: Grammaticam docuisse in Collegio Societatis Jesu, & in altero Collegio Martiali Firmi: & laudabiliter Curam animarum exercere in Terra Porculæ Diœcesis Montis Alti. Ratione itaque suarum prærogativarum, & defectuum Oppositoris Moretti, ac ratione majoris suffragiorum numeri obtenti in concursu, disputat, sibi uti digniori adjudicandam esse Parochialem, juxta censuram Sacri Concilii Tridentini *sess.*24. *cap.*18. *de Reform.*, & Constitutionis *In conferendis* 33. §.7. S. Pii V.

Verum ponderandum, num vitium Simoniæ, quatenus Cajetano Moretti exprobraretur, ob asserta munera data Familiaribus Archiepiscopi, & alia vitia detecta post assequutionem Parochialis, ad judicium, de quo agitur, pertineant, seu potius ad judicium privationis coram suis competentibus Judicibus agendum; Rursusque advertendum, num recentiora documenta a Passarino exhibita extra Processum concursus admitti mereantur, cum ea nequaquam attendenda esse pro retractando judicio Ordinarii, præscribatur in Encyclica san. mem. Benedicti XIV. relata inter suas Constitutiones *Cum illud* 68. §.16. *num.*6. *tom.*1.

Definiendum itaque erit ab EE. VV.

An constet de irrationabili Judicio Archiepiscopi, itaut Parochia S. Hieronymi Orticini sit adjudicanda Sacerdoti Dominico Passarini, in casu &c.

Affirmative in casu, de quo agitur.

*Sess.*25. *cap.* 19. *de Regul.*

TOLETANA NULLITATIS PROFESSIONIS. Eleonora Antonia Serrano, quæ die 12 Junii 1698. nata est in Villa de Quesada Toletanæ Diœcesis, vigesimum agens ætatis annum, Religionem solemniter professa est die 12. Junii 1718., assumpto nomine Sororis Antoniæ a S. Hieronymo, in Sanctimonialium Monasterio ejusdem Villæ subjecto Regularibus Ordinis Prædicatorum. Post triginta verò completos annos, precibus oblatis Summo Pontifici, quæ ad hanc Sacram Congregationem remissæ sunt, postulavit, ut in integrum restitueretur adversus lapsum quinquennii, pro agenda Causa nullitatis suæ Professionis, quam vi, metuque Cognatorum emisisse narrabat. Die itaque 2. Augusti 1749. datæ fuerunt Literæ ad Archiepiscopum tunc Administratorem Diœcesis Toletanæ pro Informatione, & Voto, & confectione Processus, audita Superiorissa, ac servata forma novissimæ Constitutionis Benedictinæ. Vices suas Archiepiscopus Administrator delegavit Parocho Locali, qui in Professionis Defensorem elegit Antonium Gomez

mez Conejo Loci Notarium; Sed illo amplius non citato, nec audito, nullisque ab eo datis Interrogatoriis, anno 1751. quindecim examinati fuerunt Testes super Articulis a Sorore Antonia productis: ipsaque Antonia Oratrix fuit interrogata super capitibus exhibitis a Petro Josepho Serrano ejus Fratre.

Ex Testibus autem id unum certe colligitur, Oratricem, post Genitoris obitum, statum regularem assumpsisse, dum reluctante Petro Zamorrano Avunculo, in cujus Domo educabatur, nuptias inire cupiebat cum Joanne Antonio Beltrano disparis conditionis Juvene; Sed quoad reliquas circumstantias, Testes minime conveniunt. Porro ante ingressum Monasterii, duo Testes affirmant de auditu, Oratricem tractam fuisse capillis a Matertera, ut relicto Beltrano fieret Religiosa, & clausam tribus mensibus retentam fuisse in obscuro Cubiculo; sed alter de visu testatur, id accidisse in pœnam continuati amoris cum Beltrano, & ob repertam apud Oratricem illius Epistolam. Subtractum Cibum duo narrant; duo ab Oratrice recusatum. Excitatum fuisse Andream Serrano Patruelem, de auditu affirmat unus Testis, ut Oratricem cogeret ad statum Religiosum assumendum; quatuor eum vocatum asserunt, ut illi suaderet religionem. Minas in genere, & coactiones de auditu enunciant duo Testes: datam ab Andrea manu armata optionem eligendi aut Religionem, aut mortem, narrant septem Testes de auditu vel incerto, vel ab ipsa Oratrice: alter adjungit auditas deprecationes Oratricis, ut Domi relinqueretur innupta, ob aversionem a vita Monastica: Domus perturbationes, ob Oratricis repugnantiam religioni, unus recenset, & duo de auditu ab eodem; sed alter Testis affirmat, postulatum ab Oratrice fuisse ingressum in Monasterium, ut libere ageret suos amores: & alter audivit, Andream Serrano ægre tulisse Oratricis ingressum in Monasterium, ubi majori libertate potuisset tractatum prosequi cum Beltrano.

Mæstam septem, lætam quinque Testes affirmant, Oratricem ingressam fuisse Monasterium (die 1. Aprilis 1717. a duobus indicata). Caute fuisse custoditam in Monasterio, quinque Testes enarrant; quinque contra testantur, eam libere versatam, usque ad scandalum: & duo declarant, vetitam fuisse conversationem cum solis suspectis de relatione cum Beltrano. Sex Testes asserunt de auditu ab Oratrice, vel ab altera Moniali, certum ei fuisse constitutum Confessarium ad Consanguineorum placitum, & ab eo deceptam munera, & Epistolas Beltrano restituisse: addens altera, tunc solum induci potuisse Oratricem, ut comam recideret: & Monialem, quæ Beltrani nomine Oratricem salutaverat, punitam fuisse ad delationem alterius Monialis narrant duo Testes Seculares; Moniales contra, duæ inquiunt, illam

punitam fuisse ad delationem Oratricis fastiditæ amore Beltrani: duæ ad delationem illius Avunculi: & ipsa Monialis punita declarat, delatorem fuisse Avunculum, sed monitum ab Oratrice.

Ante professionem, testantur plurimi, eductam fuisse Oratricem e Monasterio sociatam a Consanguineorum, & aliorum turba:eosque duo de auditu referunt fuisse armatos, ob timorem Beltrani: & nonus testis Aloysius Ignatius de Salamanca Scriba, tertio gradu conjunctus Oratrici, asserit, quod Andreas Serrano eidem professionem imperavit, mortem alioquin minatus, nulla cæteroquin adducta causa scientiæ; sed alii Oratricem enarrant cum Consanguineis, ut assolet, & cum primoribus Civibus, lætam incessisse per Villam, quin audierint assertas minas, vel præceptum. In actu professionis adstitisse Andream prope Sedem Prioris, in cujus manibus professio emittebatur, quatuor narrant Testes; sed unus enunciat, illum consuetum esse locum Proximiorum. Tres recensent deliquium ab Oratrice passum post recitata professionis verba, ob animi repugnantiam: unus putat, languorem processisse, quia diu steterat genuflexa: & quinque referunt subortam adstantis Populi commiserationem, ob violentias ab Oratrice passas; sed quatuor Moniales testantur, hæc omnia falsa esse.

Post professionem autem, aiunt tres Testes de auditu, & nonus sine causa scientiæ, Gubernatorem Laicum increpasse Moniales, quia receperant Oratricem invitam; sed aliæ tres Moniales easdem referunt increpationes receptioni Oratricis post fidem Matrimonii datam Beltrano. Vetitum fuisse Beltrano ingressum in Ecclesiam Monialium, tres affirmant; id non credit alter Testis. Post Avunculi mortem (sequutam die 28. Januarii 1723.) ingemuisse Oratricem narrant tres Testes, ob tunc repertam suorum bonorum renunciationem ab eo extortam, qua ipsi præripiebatur modus promovendi querelam nullitatis: & tunc ajunt quinque, inceptos clamores violentæ professionis; sed unus putat, mærorem Oratricis ortum ex amissione bonorum, non autem ex repugnantia religioni.

Decessit tandem etiam Andreas Serrano die 2. Septembris 1725., & Oratrix, ut duo Testes referunt de auditu, & alter credit, cœteris præsidiis destituta, opem imploravit ab improbo Notario, cui, sub spe oblati patrocinii in nullitatis judicio, sui copiam fecit; sed alii tres admissum crimen tribuunt pravo Oratricis ingenio in ipso etiam anno probationis pandito. Habitum ab Oratrice susceptum, & professionem emissam contra voluntatem, affirmant octo Testes; quod haud sibi compertum fuisse deponunt alii sex. Semper eam aversum animum a religione habuisse, novem asserunt; quinque negant, subjungentes natam aversionem post crimen patratum cum Notario, quod accidisse viginti

an-

annis ante examen factum anno 1751. enunciat unus Testis: & prius nedum lætam fuisse, sed etiam Officia, quæ solis Monialibus Professis committuntur, pluries, atque libenter exercuisse, a duabus Monialibus affirmatur (licet Oratrix afferat, ad id coactam fuisse jussu Superiorum): subdentibus quatuor, nec etiam postea constantem fuisse ejus mæstitiam, & aversionem, sed plerumque eas ab Oratrice ablegatas, dum cessabant animadversiones, & castigationes, ac pro delictis non corripiebatur.

Demum narrat Oratrix in suo Examine, oblatam respuisse reintegrationem ad munera, & ad vocem activam, ac passivam, post crimen, quia nullam judicabat suam Professionem, nec illam acceptasse, nisi ad importunas aliorum suasiones: denegata cæteroquin professionis ratihabitione a Patruo petita, ut etiam altera Monialis testatur. Afferunt quoque Testes, Oratricem dedisse Advocato Roldan certam pecuniarum summam pro introducenda lite nullitatis (quod evenisse post sui Copiam factam Notario, declarant duo Testes) & re infecta, pecuniam minutatim recuperasse ab Advocato, ejusve Fidejussore; Sed non inde Oratricem inopem effectam esse, putant Septem Testes, cum abundaret pecuniis etiam ad voluptatem (ex usufructu præsertim quatuor Hortorum illi relicto ab Avunculo). Et licet nonus Testis referat impotentiam prius reclamandi; attamen duo alij affirmant, potuisse Oratricem reclamare tùm anno probationis, tum postea ad libitum. Sed plures conveniunt, necessarium videri ad salutem animæ perturbatæ Oratricis, ut a Vinculo Religionis liberetur, quemadmodum in separatis precibus supplicant etiam quatuordecim Moniales: & in transmissa relatione arbitratur Archiepiscopus Administrator, qui putat, contra voluntatem quidem ab Oratrice emissam fuisse professionem, sed nulla ratione causari posse diuturnum silentium.

Et Oratrix in circumferendo libello contendit, deferendum magis esse Testibus de metu deponentibus, quia ex toto processus contextu resultat, minas revera, castigationes, & sævitias in ipsam fuisse adhibitas, quarum metu professionem emisisse præsumendum est, ut asserit, ex eo solum, quod de sua repugnantia, aversoque animo a religione luculenter constat ex amoribus, optatoque conjugio cum Beltrano, & ex laxiori vita, quam duxit anno probationis, ut innuunt rescripta hujus S.Congregationis in *Romana nullitatis Professionis* 16.*Martii*, & 1.*Octob.*1720.*lib.*70.*decr.pag.*88.& 442., & *in Toletana restitutionis in integrum* 9.*Julii* 1735.*lib.*85. *Decret.pag.*259.. Longique temporis lapsum, gestaque munera, & officia, arbitratur, haud convalidasse irritam Professionem; quia munera non exercuit animo ratihabendi emissam Professionem, ut requiri firmat *Panimoll. decis.*29.

 *num.*59.

num.59. & seq.; & tempus haud transegit cum silentio, cùm sæpissimè conquesta sit, suumque pandiderit animum reclamandi, operamque dederit promovendæ nullitatis querelæ, quoties adfuit occasio; in quibus terminis temporis lapsum non obesse censuit Sacra Congregatio *in Lycien. restitutionis in integrum* 20.*Septemb.*1760.*lib.*110.*Decr.pag.*418.

Verùm Defensor Professionis excipit, vel eos sequendos esse Testes, qui favore Professionis deponunt, castigationes Oratricis adhibitas fuisse non ad extorquendam Professionem, sed ad eam avertendam ab imparibus nuptiis cum Beltrano, quo casu non irritant Professionem, ut firmat *Rota in decis.*285. *num.*3. *coram Cerro*, *& decis.* 798. *num.* 59. *coram Molines*; vel depositione eorumdem Testium, & signanter Monialium, quæ licet cupiant egressum Oratricis pro salute ejus animæ, & pro restituenda pace, & decore Monasterio, contra proprium commodum ad exclusionem violentiæ deponunt, dubiam reddi fidem eorum, qui de metu testantur, itaut in dubio judicandum sit favore Professionis, ut tradunt *Sperell. decis.*79. *num.*67., *& Rota in d. decis.*798.*num.*16. *coram Molin.*. Eoque minus audiendam esse putat Oratricem post longam annorum seriem, quorum decursu, licet illi non deficerent opes ex usufructu legato ab Avunculo, nec deesset plena libertas reclamandi, ut pleræque Moniales testantur, semper tamen quievit, usque ad lapsum cum Notario, & superventas occasiones illius correctionis, & castigationis: immo exercuit munera, & officia solis Professis convenientia, quibus inducitur novaProfessio tacita,vel prioris ratihabitio,*cap.*1.*de regular.*, *clem.*2.*eod.tit.*, *Card.Petra ad Constit.*9.*Sixti IV.* *sect.unic.n.* 7, *& seq. tom.*5. *pag.*525.

Erit itaque definiendum ab EE. VV.

An sit concedenda restitutio in integrum, in casu &c.

Negative, & ad mentem.

Sess. 22. *cap.* 6. *de Reform.*

NARNIEN. SUBSIDIORUM DOTALIUM. Paulus Mangoni Civis Narniensis in Testamento, quod condidit anno 1647., Hæredes universales instituit Angelam Filiam suam nuptam Comiti Francisco Scotti, atque Raphaelem Comestabili ex altera defuncta Filia Portia Nepotem, cum onere perpetui Fideicommissi favore cujuslibet lineæ prius Masculinæ, inde Fœmininæ: data cuilibet facultate alienandi semel bona valoris scutorum 2000. pro dotandis Fœminis.

Plura etiam scripsit legata profana, vel pia; & præ cæteris legavit PP. Societatis Jesu Censum in sorte scutor. 2500., annui reditus scutorum 175., dummodò Narniæ fundaretur illorum Collegium infra decennium; alioquin substituit in

dicto

dicto legato, illiusque fructibus decennio cumulatis, Congregationem Laicorum, quæ sub auspiciis Nativitatis Beatæ Mariæ Virginis erecta est in Civitate Narniæ, adjecto onere insumendi certæ summæ fructus in emptionem obsoniorum pro Cappuccinis, & reliquos distribuendi Puellis in seculo, vel in Domino nubentibus, & eligi voluit a præfata Congregatione *Puellas originarias, seu nativas dictæ Civitatis* (ut legitur in Testamento) *quæ sint honestæ conditionis, & bonæ famæ, & congruæ ætatis, ac magis pauperes, & egenæ, arbitrio eorumdem Electorum, quorum in hoc onero conscientiam*: Addens propterea, *quod ad Consultam Secretam* memoratæ Congregationis *spectet ante omnia taxare numerum dictarum Puellarum dotandarum, & quantitatem Dotis assignandæ eisdem de dictis fructibus, cum facultate etiam variandi, & loco dicti operis pii maritandarum Puellarum, erogandi dictas pecunias in opus erectionis Seminarii in dicta Civitate Narniæ, seu aliud opus, vel opera pia, quæ eis magis utilia, & proficua videbuntur in beneficium dictæ Civitatis, ac Populi, ac salutem animarum ejusdem, idque semel, ac pluries, & toties quoties dictæ Consultæ Secretæ libuerit*.

Vigore hujus dispositionis, quolibet anno distributæ fuerunt pauperibus Puellis Narniensibus tres Dotes, singulæ scutorum 40., moderatæ deinde ad scuta 30., post taxam super eodem opere pio impositam a Commissario Apostolico favore Hospitalis Expositorum. Ex iisdem autem Subsidiis, Comes Franciscus Scotti postulavit a Summo Pontifice, ut suspensa distributione Puellis Extraneis, Dos constitueretur tribus suis Filiabus, cuilibet in quantitate scut. 1000. percipienda etiam post nuptias in Domino, vel in seculo contrahendas. Ejusdem postulationis cognitio data fuit huic Sacræ Congregationi. Et Episcopus de more auditus retulit, opportunum videri, ut uno relicto Subsidio pauperibus Civitatis Puellis, reliqua duo assignentur Oratoris Filiabus pro congrua dote, quam præbere nequeunt tenues Genitoris opes. Sed cùm petitioni adversaretur Laicorum Congregatio, Comes Franciscus denuo supplicavit SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO pro gratia petitæ assignationis Subsidiorum, non obstantibus oppositionibus dictæ Congregationis; & die 9. Augusti 1760. *SANCTISSIMUS remisit instantiam ad Congregationem Concilii, cum facultatibus necessariis, & opportunis*.

Novas preces nunc porrigit Comes Franciscus; & disputat, petita gratia dignas videri suas Filias, quæ omnibus pollent qualitatibus a Testatore requisitis. Nam duæ ortæ sunt in Civitate Narniæ, altera Romæ nata Genitoris Narniensis originem sequitur *L. Assumptio 6. ff. ad municip. & de incol.*; illarum honestas notoria est, & comprobatur Episcopi relatione; congruam habent ætatem, cùm una excesserit, aliæ prope attingant trigesimum annum; & cùm integri Patrimo-

monii reditus, juxta Ministri testimonium, & Genitoris juramentum, ascendant ad annua scuta 494. 18., ac subductis æris alieni fructibus solvendis in annuis scutis 352. 64., vix supersint annua scuta 141. 54., haud sufficientia pro alenda Familia Nobili, pauperes quoque dicendæ sunt relative ad proprium statum, quemadmodum requiri pro hujusmodi assequendis Subsidiis tradunt *Card. de Luca de Dote disc.174.n.9., Ursaya discept.Eccles.2.num.130.tom.3.par.2., & Rota coram Duran.decis.98.num.9. & 10.*

Et propterea contendit Orator, eas jus habere ad controversa Subsidia, sicut cæteras Puellas Narnienses; sed cùm descendant à Testatore, & quinto gradu illi conjungantur, autumat, prælationem illis deberi supra cæteras extraneas Puellas ex ordinata charitate, & præsumpta mente Testatoris, non pro sola quantitate cæteris distribuenda, sed pro majori cumulo congruæ Dotis, ut respondit *Rota in dec.98. num.4. coram Duran., in Perusina Subsidii Dotalis 2. Maii 1704. §. In quam coram Card. Scotto, & in Reatina decis. 226. num.3. coram SANCTISSIMO*; & censuit hæc Sacra Congregatio in *Romana 21.Maii 1757. ad II.Dubium lib.decr.107. pag.195., & in Romana, seu Sabinen. Subsidiorum Dotalium 25.Aprilis superioris anni.*

Nec obstare putat, præjudicium obventurum Puellis Narniensibus, cum earum jus incertum sit, quoniam non vocantur Puellæ certi generis, ut ponderat *Rota in d. dec.98. num.4. coram Duran., & in dec. 226. num. 6. coram SANCTISSIMO*; præsertim cùm non repugnet Testatoris voluntas, qui facultatem dedit suis Exequutoribus commutandi opus dotationis Puellarum in alios pios usus. Minusque obesse arbitratur actionem suis Filiabus competentem pro consequutione Dotis super ascendentali Fideicommisso pii Testatoris vigore *Auth. Res quæ Cod. commun. de legat.*, quia nihil propemodum remanet ex eodem Fideicommisso detrahendum, cum hujus Auctor prohibuerit alienationes in causam Dotis ultra summam scutorum 2000., quæ longo temporis decursu jamdudum consumpta præsumuntur, inspecta potissimum totius fere substantiæ fideicommissariæ distractione. Et differit nec excessivam esse quantitatem scut. 1000. pro unaquaque petitam, quia Testator non præfinivit certam distribuendarum Dotium quantitatem, sed illarum taxationem reliquit arbitrio Exequutorum, & quia in Familia Scotti numquam data fuit dos minor scut.2000.: nec adhærendum esse consilio Episcopi relinquendi unam dotem pro Narniensibus Puellis, cùm sæpe consueverit hæc Sacra Congregatio integram Subsidiorum distributionem suspendere ad plures annos in gratiam Consanguinearum, ut *in Panormitana Subsidiorum Dotalium 15.Januarii, & 20. Augusti 1735. lib.85.Decr.pag.2. & 321., & in Perusina legati Dotis 4.Martii 1758. lib.108.Decret.pag.98.*

Exci-

Excipit tamen Congregatio Nativitatis Beatæ Mariæ Virginis, nec subsistere paupertatem Oratoris, quem docet habere annuos reditus scutorum 534. (non subductis tamen fructibus æris alieni), nec paupertatem respectivam sufficere, cum Testator vocaverit egenas, quo nomine veniunt naturaliter miseræ, ut notat *Velasch. de privileg.paup.part.1. quæst.1. num.28.*. Et arbitratur jura Sanguinis haud præferenda esse saluti animarum, quam optavit Testator: minimeque in exemplum adduci posse gratias concessas in iis Locis, ubi copia Subsidiorum abundat, quia in Civitate Narniæ præter hæc Subsidia, & alterum scut. 10. & obulorum 90. distribui solitum a Confraternitate Misericordiæ, nullum superest frænum continentiæ Puellarum, ut testantur Parochi; & ideò defendit auferenda non esse controversa Subsidia a pauperibus Puellis Narniensibus, ut assignentur Oratoris Filiabus, quæ Fratrem non habentes congruam Dotem assequi possunt ex superextanti substantia Avitorum fideicommissorum, & præsertim fideicommissi instituti a pio Testatore, ad cujus successionem ipsæ vocantur, non obstante ejusdem Testatoris prohibitione alienandi ultra summam scutorum 2000., ut dixit *Rota coram Falconer. de Censib. decis.5.num.12.*. Atque demum exorbitantem asserit petitionem trium Subsidiorum, quia juxta exhibitum calculum, sola scuta 71. & obul. 76. pro illis retrahuntur ex legato Pauli Mangoni, & reliqua scuta 18. & obul.24. conferuntur de proprio ab ipsa Laicorum Congregatione Exequutrice.

Dignabuntur itaque EE. VV. decernere

An, & in qua summa debeantur Subsidia Dotalia ex reditibus Pauli Mangoni, in casu &c.

Non proposita, cum reliquis.

PANORMITANA SUBSIDIORUM DOTALIUM. *Sess.22. cap. 6. de Reform.*

Emilia del Carretto Nobilis Panormitana in Testamento, quod condidit anno 1628., annuas uncias centum monetæ Siculæ, ex fructibus suæ Hæreditatis solvendas, legavit Monasterio S. Rosaliæ, quod ædificandum erat in Civitate Panormi ex pia dispositione Margharitæ del Carretto Testatricis Sororis; & in casu non sequutæ fundationis dicti Monasterii, substituit in eodem legato aliud Monasterium Panormi erectum sub titulo S. Elisabethæ; onere adjecto, quod quatuor annis pecunia legata cumularetur pro dote Puellæ monachandæ in eodem Monasterio: & duobus annis erogaretur in certas solemnitates celebrandas: & sic deinceps in perpetuum.

Voluit autem, quod = *in Concursu dictarum Monialium Virgines tantum concurrere debeant, & sint Nobiles, & de Paren-*

rentela dictæ Testatricis, ita quod adstrictior in gradu, & major nata cæteris aliis præferatur, & casu quo de Parentela dictæ Testatricis non essent, nec concurrerent, & vacaret locus dictorum ejus Parentum, tali casu Mater Abbatissa dicti Monasterii, & ejus Protector cum interventu Gubernatorum, & Rectorum Montis Pietatis habeant, & debeant imbuxulare duodecim Mulieres virgines, pauperes, (prælationè data magis periclitantibus, & Patre, Matreque orbatis), Puellamque sorte extrahendam in Monialem dicti Monasterii recipi mandavit. Demum addidit, *quod si in aliqua Terra, seu Civitate hujus Regni in legato prædicto concurrerent aliquæ Moniales ex Parentela dictæ Testatricis, quæ essent præferendæ in Concursu prædicto, & noluerint se monacare in Monasterio prædicto hìc Panormi, tali casu legatum prædictum possint consequi, & habere pro effectu prædicto, ad effectum se monacandi in aliquo Monasterio dictarum Civitatum, seu Terrarum extra hanc Civitatem.*

Dotem prædictam autumat Honuphrius Paternò Baro Raddusæ assignandam esse suis Sororibus Innocentiæ, & Benedictæ Mariæ, quæ a Testatricis Patruo descendunt, & nono gradu cum illa conjunguntur; sed ignobile reputans Monasterium S. Rosaliæ a Testatrice designatum, supplicavit SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO, ut dignaretur illis impertiri facultatem profitendi cum dicta Dote in quocumque alio nobiliori Monasterio Civitatis Panormi. Et delegata ejusdem postulationis notione huic Sacræ Congregationi, auditus fuit de more Archiepiscopus, qui annuendum censet Oratoris precibus.

Urget nunc Orator petitam gratiam; & disputat indecorum esse, suas nobiles Sorores immisceri cum plebeis Puellis, quæ Moniales sunt in Monasterio S. Rosaliæ, & propterea justam subesse causam commutandi locum a Testatrice designatum; cùm etiam legatum profanum relictum sub conditione indigni, vel inæqualis Matrimonii, debeatur, etiam non purificata conditione, ut tradunt *Card. de Luca de Dote disc.* 1. *num.*24., *& de Testament. disc.* 73. *num.* 39., *& Panimoll. decis.*57. *annotat.*2. *num.*15. *& seq.*. Potissimum quia Testatrix (ut asserit Orator) primario respexisse videtur ad suas Consanguineas, & secundario solum, atque demonstrative ad locum Monasterii; cùm facultatem dederit expressam ingrediendi aliud Monasterium extra Urbem Panormitanam Puellis consanguineis, quæ ex Oppidis, & Civitatibus Regni ad hujusmodi legatum concurrerent, & nollent profiteri in Monasterio Sanctæ Rosaliæ; & ideò repugnantem non putat voluntati Testatricis permissionem ingrediendi aliud Monasterium Panormi: & unum Monasterium alteri æquipollere arbitratur, ad notata per *Capon. controv. Forens.* 7. *num.* 13.

Nec censet rationem ullam habendam esse de præjudicio obven-

venturo aut Monasterio, aut Cognatis exteris, & pauperibus Puellis substitutis, quibus devolveretur legatum, quoties Nobiles Virgines de Parentela Testatricis *non concurrerent* ad Monasterium S. Rosaliæ. Contendit enim, jus Monasterii mere passivum esse, ut recipiat Moniales, & potius servitutem redolere, itaut nullum detrimentum eidem inferatur, permittendo ingressum in aliud Monasterium Panormi, ubi potissimum constat, ex voluntate Testatricis licere Consanguineis ingredi aliud etiam Monasterium Regni. Jus autem Puellarum substitutarum, differit, incertum esse, & eventuale, pendens vel a sorte, vel a voluntate proximiorum Puellarum, quæ sicuti excludere possent Substitutas ingrediendo Monasterium designatum, ita possunt Summi Pontificis auctoritate dispensari pro ingressu in aliud Monasterium Panormi, non curato dicto eventuali præjudicio Substitutarum, ut ponderat *Rota in decis.226.num.6. coram SANCTISSIMO.*

Sed Monasterium S. Rosaliæ defendit, ignobilem suarum Monialium originem vel non subsistere, quia sæpe in eodem Monasterio receptæ fuerunt Puellæ Nobiles, juxta testimonium Abbatissæ: vel justam non præbere causam petitæ commutationis, quia Sacrum Religionis Habitum omnes æquales reddit Nobiles, & Plebejas. Addit præterea, spernendum non esse præjudicium inde obventurum Monasterio, & Puellis substitutis; quia Testatrix non magis suis Consanguineis, quàm Monasterio prospicere intellexit, illis nempe, ut Subsidium consequerentur sua largitione, isti, ut decus nancisceretur ex receptione Nobilium Testatricis Consanguinearum. Nec arbitratur, prædilectionem Consanguinearum desumi posse a permisso illarum ingressu in alia Monasteria Regni; tum quia hujusmodi ingressus permissus fuit Puellis exteris non Panormitanis, ne Patriam deserere cogerentur: tum etiam quia Monasterium æque prædilectum dici posset per substitutionem pauperum Puellarum factam, quoties Consanguineæ nollent ad illud concurrere. Et propterea, ne via aperiatur contemptui religiosæ humilitatis, & ne inducatur exemplum perpetuò excludendi pauperes Puellas substitutas, & Monasterium privandi Monialibus, contenditur locum non esse gratiæ petitæ contra *Regul.* 17. *Cancellar. de jure quæsito non tollendo*.

Dignabuntur itaque EE. VV. decernere

An sit consulendum SANCTISSIMO pro subministratione Subsidiorum Dotalium, de quibus agitur, favore Innocentiæ, & Benedictæ Mariæ Sororum Games Paternò, etiamsi in alio Monasterio Civitatis Panormi professionem emittant, præter Monasterium S. Rosaliæ, in casu &c.

Sess. 24. cap. 1. de Reform. Matrim.

CAMERINEN., SEU FABRIANEN. MATRIMONII.
In Congregatione habita die 27. Junii superioris anni proposita fuerunt tria hujus Causæ Dubia; & quoad I. & II. respicientia validitatem Matrimonii, & præstationem obsequiorum matrimonialium, EE. PP. responderunt = *Dilata, & examinentur Testes formiter* =; quoad III. verò his verbis conceptum = *An sit locus subministrationi alimentorum, & sumptuum litis?* = rescriptum fuit = *Affirmative, & ad Dominum Secretarium pro taxatione* =

Proponebatur namque Matrimonium die 4. Februarii 1760. circa horam 21. contractum in Domo Comitis Ludovici de Vecchis, eum inter, & Franciscam Urbani, coram Parocho, & duobus Religiosis PP. Paulo Stufa, & Josepho del Massaccio, quos omnes vocaverat per Epistolium Francisca, quæ Patri Josepho del Massaccio præsertim scripserat = *Mi avete promesso due volte di venire, e mai vi siete veduto &c.; vi hò fatto sapere il gran bisogno, che hò di parlare col P. Paolo, e con voi &c. Ditemi intanto se verrete domani, e a che ora &c., ma non venite solo, che non mi servirà a niente, se non vi conducete il P. Paolo* =. Allata fuit Parochi relatio facta Curiæ Episcopali incontinenti post sequutum Matrimonium, qua ille narravit, quod perventus ad Domum Comitis Ludovici introductus fuit a Francisca in Cubiculum, in quo colloquentes aderant Comes, & Religiosi: quod expletis urbanitatis officiis, consedit, inceptoque sermone cum Ludovico, is dixit = *Sappiate, che io voglio per mia legitima Sposa a Checca Urbani* =, illaque respondit = *Io confermo lo stesso* =: quodque demum ipse alia Mulieris verba non audivit præ ira, & objurgationibus, quas protulit in utrumque Contrahentem: subdens = *E poi che ebbi sgridato li Contrahenti ad alta voce, ho detto alli sopradescritti Religiosi: Se voi altri Frati siete consapevoli del perche siete quì venuti, siete incorsi nelle medesime pene, che hanno incorso li Contraenti; e giacche siete Testimonii di questo delitto, siate Testimonii del mio non acconsentire, del mio non concorrere a tal Matrimonio: e di più vi chiamo in Testimonii, come che io non intendo di sposarli, sino che ne dia parte al Tribunale* =; & dum hæc ipse agitatus loquebatur, audivit vocem alterius Religiosi, quam non intellexit: & rogatus a Comite Ludovico, ut audiret sua verba, respondit = *Cosa vuole dire di più? Ha detto tanto, che ha commesso un sagrilegio, ed ha fatto un Matrimonio clandestino* =. Omnia autem verba hæc in eodem Cubiculo prolata, putat Parochus, audita fuisse a Religiosis in eodem Cubiculo præsentibus, tum quia sola unius Abaci distantia intercedebat eos inter, ac ipsum & Contrahentes, tum quia Contrahentium verba *furono da ambidue dette con alta, e chiara voce: e l'istesse, anzi maggiori furono le mie invettive*.

Sed Religiosi biduo post, in jurata, licet extrajudiciali depositio-

ſitione facta die 6. eiuſdem menſis Februarii, teſtati ſunt, quod præſentes quidem fuerunt, dum Comes Ludovicus, & Franciſca alloquebantur Parochum, nihil tamen audiverunt, niſi Parochi verba = *ſtate per Teſtimonii* =, quibus excitatus P. Joſeph del Maſſaccio interrogavit = *coſa è, coſa è ?* = quodque nullo accepto reſponſo, Parochus primùm, mox ipſi abierunt, *ſenza ſapere coſa foſſe, ſiccome non lo ſappiamo neppure oggi, a riſerva di alcune ciarle, che ſi fanno per la Città*. Et hoc ipſum confirmarunt in aliis juratis declarationibus, quas P. Stufa die prima, P. del Maſſaccio die 2. Septembris ejuſdem anni ſubſcripſerunt.

In Epiſtola tamen, quam interea Pater del Maſſaccio ſcripſerat ad Vicarium Generalem Fabriani die 15. Junii, fatebatur, quod pridem notitiam futuri Matrimonii habuerat a Patre Stufa: quod die 4. Februarii, dum Comes Ludovicus, & Franciſca alloquebantur Parochum, confuſe audivit verba = *Teſtimonii in faciem Eccleſiæ* =, & interrogante ipſo = *coſa è, coſa è ?* = Pater Stufa reſpondit = *Eh ho capito, ho capito* =: quod poſt diſceſſum Parochi, Franciſca ipſis narravit ſequutum Matrimonium, & verba ab utroque Conjuge prolata, quæ præcisè recenſentur in dicta Epiſtola, cum reſponſione Patris Stufa = *me l'hai fatta, ſei triſta* =: Et quod demum, poſt Paſtillarum refectiunculam, ambo diſceſſerunt, & Pater Stufa in itinere dixit = *è fatto, è fatto* =

Et Pater Stufa in alia epiſtola, quam die 18. ejuſdem menſis Junii ſcripſit ad alium Religioſum ſui Conventus, fatetur ſcientiam tractatus hujus Matrimonii habuiſſe a præcedenti menſe Octobris, ſubdens = *Ma quando fu vicino ad effettuarſi, mi fù dato a credere. che già foſſe eſeguito il contratto: ed io tenendolo per certo, non ebbi ripugnanza di andare in Caſa del Signor Conte* =: negat tamen aliquid audiviſſe de ſermonibus habitis die 4. Februarii inter Parochum, Comitem, & Franciſcam.

Non diverſa fuit Religioſorum loquela in formali examine, juſſu Sacræ Congregationis peracto coram Vicario Generali Camerini Judice Remiſſoriali. Pater Joſeph del Maſſaccio repetit in formali examine ea omnia, quæ in Epiſtola ſcripſerat ad Vicarium Generalem Fabriani, diſcrepans ſolum circa verba, quæ refert audiviſſe a Parocho = *Teſtimonii in faciem Eccleſiæ, o una coſa così... Non ſi accoſti... Sagrilegio, non ſi accoſti... coſa è ? queſti ſaranno venuti per Teſtimonii* =; & narrat, quod Parochus, dum hæc protulit verba, ſedebat prope Caminum: quodque ex alia parte Camini, in diſtantia quatuor, vel quinque paſſuum à Parocho ſedebat etiam Pater Stufa: Comes ſtabat ante Parochum, & in modica diſtantia ſtabat etiam Franciſca: ipſe autem deambulabat ab illis diſtans octo, vel 10. paſſus, & tres, vel quatuor paſſus a P. Stufa. Sed conſtanter affir-

mat, quod *quantunque detto Curato parlasse agitato, e con collera, pure io non intesi, che le parole in confuso, e discorso tronco sopra riferito*: quodque ab iisdem verbis, & a responso dato a Patre Stufa = *ho capito, ho capito* =: atque a signis, vel nutibus eorundem, nullam duxit illationem, nec cogitavit quid significarent; putat tamen, consensum pro contrahendo Matrimonio exprimi non posse signis, & nutibus, sed necessaria esse verba.

Commemorat quoque quoddam Franciscæ Epistolium *concernente il medesimo affare*, scriptum ante diem 4. Februarii, quo cæteroquin ait se tantum rogatum his verbis = *Dite al P. Paolo, che io digiuno, ed il Signor Contino vuol mangiare* =. Et interrogatus de Epistola scripta ad Vicarium Generalem Fabriani, *cavò fuori una carta dal suo Manicotto* (ut legitur in Processu Remissoriali) *in cui avendo guardato detto Testimonio soggiunse*, quod illam scripserat ad diluendam suæ complicitatis suspicionem, cujus intuitu fuerat a Conventu Fabrianensi remotus. Caterum confirmans juxta præmissum examen depositionem factam die 6. Februarii, illam unam exarasse profitetur (non recordatus alterius subscriptæ die 2. Septembris) repetens iterum, nullo modo percepisse Contrahentium consensum.

Alter autem Testis P. Paulus Stufa, conquestus & ipse de sua dimissione a Conventu Fabrianensi, non inficiatur notitiam tractatus habitam in præcedenti Mense Octobris; Sed immemor eorum, quæ scripserat in supra relata Epistola diei 18. Junii de fide a se præstita relationibus sequuti Conjugii, firmiter negat aliam illius notitiam habuisse ante diem 4. Februarii. Fatetur insuper se vocatum duabus, vel tribus Epistolis Franciscæ ad P. Josephum scriptis, ea die adfuisse cum aliis in Domo Comitis Ludovici; & cubiculum describens longum, latumque viginti pedes, ait, quod ipse prope angulum sedens, & ab illo distans per intermediam Sedem, supposita Cervici palma versus angulum recumbebat: sedebat Parochus juxta Abacum existentem in opposito angulo: Comes Ludovicus coram Parocho, Francisca in medio Cubiculi stabant: & inspiciens oppositum parietem spatiabatur P. Joseph del Massaccio, Parocho magis, quàm ipsi Testi propinquus. Hunc statum cujuslibet fuisse recenset, dum ipse quædam jam oblita meditans, totus erat in illis: & repente quasi e somno excitatus, licet non dormiret, vidit surrectum Parochum aliqua verba proferentem, sed ipse solum audivit hæc = *in faciem Ecclesiæ: che si separassero: o altre simili a queste*.

Narrat quoque reliqua fere omnia, quæ recensentur in Epistola a P. Josepho del Massaccio scripta die 15. Junii, solum addens, dolenti Franciscæ ipsum respondisse = *Le pazzie si fanno* =. Inquit præterea, ideo respondisse P. Josepho = *ho capito, ho capito* =, quia *avendo inteso il Curato* (sunt ejus verba)

ba) *che disse quelle parole = in faciem Ecclesiæ = io capii, come se si fossero sposati, cioè il detto Signor Conte Ludovico, e detta Signora Francesca*. Sed specialiter interrogatus, quonam sensu accepisset relata Parochi verba, parum sibi constans respondit = *Quanto al significato, e intelligenza di dette parole, io intesi, che detto Paroco dir volesse, che dovessero andare in Chiesa a sposarsi il Signor Conte e la detta Signora Francesca: e nelle altre parole = si separassero =, intesi, che detto Paroco dir volesse, che si separassero, e dovesse andar via detta Donna dalla Casa; ed io non interpretai in altro senso le dette parole =*; & varians inde subjungit, opinari, separationem injunctam fuisse a Parocho ad removendam occasionem consumandi Matrimonium.

Demum confirmat depositiones emissas die *6*. Februarii, & 1. Septembris, ac Epistolam scriptam die 18. Junii, prævia illarum lectura; veraque profitetur omnia, quæ in illis continentur. Et licet credat, etiam signis, & nutibus exprimi posse consensum pro contrahendo Matrimonio; attamen protestatur tertio quoque verbo, quod die 4. Februarii neque signis, neque verbis percepit contrahentium consensum, non obstantibus verbis a Parocho auditis, & colloquiis habitis cum Francisca post Parochi discessum.

Hæc Testes. Comes autem Ludovicus in circumferendo libello urget iterum nullitatem Matrimonii, primùm ex defectu consensus Mulieris, quem putat erui non posse ex illius verbis = *Io confermo lo stesso* =; quia confirmatio nihil addit actui confirmato, & quia consensus exprimendus est verbis non ambiguis, sed certis, ut tradunt *Tamburrin. oper. Moral. lib.*8. *tit.*4. *cap.*3. *num.6.*, *&* *Clericat. de Sacram. Matr. decis.* 16. *num.36.*: Secundo ex deficientia formalis præsentiæ Testium, qui non videntur præsentes fuisse, dum nec verba audivisse, nec aliquo modo percepisse contrahentium consensum testantur, ut ex mente *Sacri Concil. Tridentin. sess.* 24. *cap.*1. *de refor. Matr.* notat *Ventriglia in prax. for. Ecclesiast. titul. de Testibus in Caus. Matrimonial. annot.*3. *num.*5., *&* 6. tradens nullum contrahi Matrimonium, si Testes, etiam rogati, tempore contractus distrahantur evagatione mentis, & non advertant.

Nec censet adversari inverisimilitudinem, quod Testes præsentes in eodem Cubiculo non audiverint, præsertim cum Parochus judicet, eos audire potuisse. Differit namque, inverisimile non esse, quod Testes evagatione mentis abstracti non audiverint, cum etiam Parochus asserat præ ira non audivisse alia verba Mulieris, nec intellexisse illa prolata ab altero Teste, & ideò magis deferendum esse Testibus deponentibus de facto proprio, quam judicio Parochi, & verisimilitudini, ut notat *Ursaya Discept. Eccles.* 21. *num.*27., *& seq. tom.*2. *par.*1.. Et nihil relevare autumat, quod P. Stufa auditis verbis Parochi responderit *hò capito*,

hò

hò capito; tum quia a verbis non Parochi, sed Contrahentium percipiendus erat consensus: tum etiam quia unus Testis non sufficeret, sed duo requiruntur, qui simultaneè intelligant cum Parocho, *Ventrigl. in dicta annot.3. §.2. num.1., & Ursaya d.discept.21.num.19. tom.2. par.1.*. Et nihil prodesse defendit favorem Matrimonii, quia fuit clandestine contractum, *Monacell. Formular.leg.tit.16. form.2. num.28.*

Defensor autem Matrimonii contendit, verba a Muliere prolata = *Io confermo lo stesso* =, apta esse ad exprimendum consensum; quia qui confirmat, suum placitum, & assensum addit actui confirmato, & verba *placet*, vel *consentio* =, sufficiunt ad contrahendum Matrimonium, *Pontius de Matrim. lib.2. cap.8. num.1., & Tancred. eod. Tract. lib.1. disput.8. num.5.*, Nec deesse putat formalem præsentiam Testium; quia illi revera testantur, vidisse Contrahentes stantes coram Parocho, quo tempore non inficiantur Partes, & testatur Parochus prolata fuisse supra recensita verba consensum in matrimonium præseferentia, & ideo formaliter præsentes dicendos putat Testes, qui testari possunt de actu, a quo infertur ad consensum præstitum Matrimonio, licet ipsi ex eodem actu non arguissent consensum, ad tradita per *Boss. de Matrim. cap.3. §.17. num.47., & Ressignol. eod. tractat. tom.1. controv.15. prænot.32. num.3., & Rota in Majoricen. Matrimonii 3. Julii* 1748. *§.6. coram bon. mem. de Canilliac*. Cæterum defendit, ex toto rei contextu satis erui, Testes plene audivisse, & intellexisse Contrahentium verba, & consensum, non obstantibus illorum inficiationibus, cum falsæ detegantur a contradictionibus, & affectationibus, quibus illorum scatent depositiones; inspecta potissimum maxima inverisimilitudine, quod ipsi præsentes in eodem angusto Cubiculo, non audierint verba Contrahentium prolata *con alta, e chiara voce*, ut testatur Parochus. Maxime cum iidem Testes, qui biduo post contractum Matrimonium asseruerant sub juramento, discessisse e Domo, *senza sapere cosa fosse, come non lo sappiamo neppure oggi*, in Epistolis deinde, & postea in formali examine retulerint colloquium successive habitum cum Francisca, & verba præcisa contractus ab eadem narrata, immò fassi sunt præcedentem scientiam futuri Matrimonii, & iteratas requisitiones Franciscæ, ut ad Domum simul accederent, ex quibus præsumi potest eos data opera accessisse, ut munere fungerentur Testium in contrahendo Matrimonio, & modo evagationem mentis obtendere ad evitandas promeritas poenas.

Dignabuntur itaque EE. VV. definire.

I. *An constet de Matrimonio?* & quatenus affirmative.

II. *An sit locus coactioni?*

III. *An sit standum, vel recedendum a decisis, quoad III. Dubium, in casu &c.*

Die

Die Sabbathi 11. Septembris 1762. in Palatio Apoſtolico Quirinali erit Sacra Congregatio Concilii, in qua, præter alia, proponentur infraſcripta Dubia, juxta morem ejuſdem Sacræ Congregationis de jure reſolvenda.

IN præterita Congregatione habita die 21. elapſi menſis Auguſti indeciſæ remanſerunt tres Cauſæ, quæ ſequuntur. Dignabuntur itaque EE. PP., reaſſumpto Folio tunc diſtributo, illarum Dubia definire.

NARNIEN. SUBSIDIORUM DOTALIUM.

Seſs. 22. cap. 6. de Reform.

An, & in qua ſumma debeantur Subſidia Dotalia ex reditibus Pauli Mangoni, in caſu &c.

Affirmative in ſcutis tercentum pro qualibet coacervandis ex medietate fructuum Legati Mangoni.

PANORMITANA SUBSIDIORUM DOTALIUM.

Seſs. 22. cap. 6. de Reform.

An ſit conſulendum SANCTISSIMO pro ſubminiſtratione Subſidiorum Dotalium, de quibus agitur, favore Innocentiæ, & Benedictæ Mariæ Sororum Paternò, etiamſi in alio Monaſterio Civitatis Panormi profeſſionem emittant, præter Monaſterium S. Roſaliæ, in caſu &c.

Negative, & amplius.

CAMERINEN., SEU FABRIANEN. MATRIMONII.

Seſs. 24. cap. 1. de Reform. Matrim.

I. *An conſtet de Matrimonio?* & quatenus affirmative.
II. *An ſit locus coactioni?*
III. *An ſit ſtandum, vel recedendum a deciſis, quoad III. Dubium, in caſu &c.*

Ad I. & II. Dilata, & denuo examinentur Teſtes formiter in Urbe, juxta inſtructionem, & ad mentem.
Ad III. In deciſis, & amplius.

AN-

Sess.24. cap.13. de Reform.

ANDRIEN. In Congregatione habita die 10. Februarii 1759. quatuor proposita fuerunt hujus Causæ Dubia, quæ erant.

I. *An Ecclesia Cathedralis Civitatis Andriæ sit unica Parochialis totius Civitatis, ejusque Territorii, itaut Ecclesia S. Nicolai sit mera Coadjutrix in administratione tantum Sacramentorum?* & quatenus affirmative.

II. *An possit dicta Ecclesia Cathedralis totam exercere Curam, etiam quoad totalem administrationem Sacramentorum ex se, & in exclusionem S. Nicolai?* & quatenus negative ad utrumque.

III. *An sit locus divisioni Parochiarum?* & quatenus affirmative.

IV. *An & quomodo sit facienda divisio? & an Ecclesiæ Cathedrali præservanda sint illa omnia jura, quæ prætendit privative exercuisse, & exercere in tota Civitate, in casu &c.*

Quibus Dubiis Sacra Congregatio respondit = *Ad* I. *Affirmative. Ad* II. *Negative. Ad* III. *Esse locum divisioni quoad exercitium Curæ Animarum tantum. Ad* IV. *Divisionem faciendam esse ab Episcopo, & approbandam a Sacra Congregatione.*

Divisionem perfecit Episcopus, uti Sacræ Congregationis Delegatus, longo in id prolato Decreto, quod oculis EE. PP. subjicitur in Partium Summariis. Sed illam juxta mentem Sacræ Congregationis haud expletam fuisse contendit Capitulum Cathedralis: Et contra Decretum Episcopi duodecim recenset gravaminum capita.

Et *primo* Capitulum Cathedralis disputat, rescriptum Sacræ Congregationis, pro divisione exercitii Curæ Animarum, intelligendum esse de divisione facienda in duas partes, quot erant Litigantes: Et ideò injustum videri Decretum Episcopi, quo quinque designantur Ecclesiæ, singulæ in singulis Civitatis Regionibus, in quibus exercitium Curæ committitur Presbyteris, duobus assumendis ex gremio Ecclesiæ Collegiatæ S. Nicolai, & tribus eligendis ex gremio Ecclæsiæ Cathedralis.

Vigore pariter responsi hujus Sacræ Congregationis dati primo Dubio, quod Cathedralis esset unica Parochialis, & Ecclesia S. Nicolai esset illius Coadjutrix, postulaverat Capitulum Cathedralis coram Episcopo, ut præciperet Deletionem tituli Comparochialis a Monumentis Ecclesiæ Sancti Nicolai, illamque cogeret uti nomine Coadjutricis; & quia Episcopus, decreta ejusdem tituli Comparochialis deletione a scriptura per Capitulum S. Nicolai producta pendente lite, controversiam in reliquis definiendam remisit huic Sacræ Congregationi, inde Capitulum Cathedralis *alterum* desumit gravaminis caput.

Tertio conqueritur, ita fuisse ab Episcopo divisionis leges præordinatas, ut videretur penes ipsum residere Anima-

rum

rum Curam: quod quidem erroneum putat Capitulum, quia quando Parochiæ sunt distinctæ, Ordinarius non est immediatus Parochus universalis, ut notat *Card. de Luca de Jurisdict. disc.*18. *num.*2., sed Cura Animarum imminens Ecclesiæ Cathedrali spectare præsumitur ad Capitulum, non ad Episcopum, ut firmant *Scarfanton. ad Ceccoper. lib.*3. *tit.*3. *num.*32., *& Rota coram Molin. decis* 461. *num.*2.. Et hanc juris præsumptionem Capitulum coadjuvat pluribus facti argumentis erutis præsertim ex Instrumento anni 1328., quo Clerus S. Nicolai assumitur in adjutorium curæ Animarum a Capitulo Cathedralis, & Episcopo, qui asseruit, eandem Curam suis, & Capituli humeris impositam reperiri: ex Relationibus Episcoporum factis occasione visitationis Sacrorum Liminum, quibus narratur, penes Capitulum residere Curam Animarum: ex pluribus rebus judicatis favore Capituli emanatis, etiam in Curia Episcopali Andriensi, super juribus Parochialibus contra Secularem, & Regularem Clerum aliarum Ecclesiarum: atque ex transactione cum Capitulo Sancti Nicolai inita anno 1634. super prærogativis Parochiali jure tributis Capitulo Cathedralis; quibus actibus probari pertinentiam Curæ ad Capitulum Cathedralis, tradit *Scarfanton. ad Ceccoper. dicto lib.*3. *tit.*3. *num.*28., *& seq.*

Atque hinc autumat Capitulum descendere *quartum* gravamen Episcopalis Decreti, quo Episcopus censuit, deputandos esse in quinque designatis Ecclesiis totidem OEconomos Curatos ad sui nutum amovibiles. Differit namque, curam Animarum in Cathedrali exercendam esse non a conductitio OEconomo, sed ab illius Archipresbytero, qui de jure, & ex consuetudine per Testes probata, Vicarius natus Capituli est in Cura Animarum, & ad quem munia Parochialia spectare definivit Sacra Congregatio Rituum die 18. Junii 1671.: in aliis vero Ecclesiis, si OEconomorum auxilio opus est, autumat Capitulum, a se illos, aut ab Archipresbytero Ecclesiæ Parochialis Rectore eligendos esse, non autem ab Episcopo, juxta censuram Sacri Concilii Tridentini *in sess.*21. *cap.*4. *de Reform.*, & ad eundem remotionem spectare, ad quem spectat electio, ut definivit hæc Sacra Congregatio *in Assisien.* relata *a Scarfanton. tom.*3. *addit.*19. *num.*31., solumque Episcopo competere jus approbandi eosdem OEconomos ad Curam Animarum, vigore *cap.*18. *sess.*24. *de Reform.*

Quintum gravamen in eo reponitur, quod Episcopus in divisionis Decreto assignaverit singulis OEconomis annuos ducatos sexaginta pro congrua, cum usu Suppellectilium, præstanda ex Massa Chorali utriusque Ecclesiæ, Cathedralis nempe tribus, S. Nicolai autem duobus suis Presbyteris: data insuper iisdem OEconomis participatione Emolumentorum Parochialium, sive illorum, quæ pro denun-

ciationibus, & testimonialibus percipiuntur. Quod quidem contenditur, nulla ratione fieri potuisse ab Episcopo; tum quia diminuto Populi numero, poterat a Cathedrali reassumi, & commode exerceri Cura totius Civitatis, ad formam Instrumenti anni 1328., & ideo cum opus non fuisset auxilio OEconomorum, nequibant sine causa dismembrari fructus Communis Massæ Choralis pro congrua OEconomis constituenda, ut tradit *Corrad. in Prax. Benefic. lib.3. cap.2. num.3.*: Tum quia portio assignanda Vicariis amovibilibus ad instar Salarii debiti Famulis pro modo servitii, ut inquit *Scarfanton. ad Ceccoper. lib.3. tit.3. num.1. ad 4.*, detrahenda erat ex emolumentis Parochialibus, nec poterat valorem ipsius Parochialis excedere, ut cavetur in Constitutione *Ad exequendum* 47. §.2. S.Pii V.

Reprehendit *sexto* Decretum Episcopi, quod OEconomis ademerit facultatem cuique Parocho competentem, eis prohibendo, ne sine licentia Episcopalis Curiæ committerent aliis Baptismi collationem, & Matrimonii assistentiam. Et *septimo* improbat idem Decretum, quod permiserit OEconomis Libros Status Animarum, Baptizatorum, Matrimoniorum, & Mortuorum conficere, illosque post tempus deferre ad Archivium Cathedralis, retenta copia ad effectum extrahendi requirendas fides. Cum enim eosdem Libros retinendos esse a solo Parocho statuat Sacrum Concilium Tridentinum *in sess.24. cap.2. de Reform.*, & in præteritum eos retentos fuisse a solo Archipresbytero Cathedralis referant plures Testes; ideò putat Capitulum, facultatem illos retinendi concessam OEconomis nedum contrariam esse resolutioni Sacræ Congregationis Rituum, quæ anno 1671. declaravit, omnia munia Parochialia spectare ad Archipresbyterum Cathedralis, sed etiam repugnantem videri rescripto hujus Sacræ Congregationis, quo præcipitur divisio facienda quoad exercitium Curæ Animarum tantum; cum hujusmodi facultatis concessio præseferat formalem dismembrationem Parochialis, ut firmat *Rota in decis.240. num.3. coram clar. mem. Card. Tanario*.

Injustum *octavo* asseritur Decretum Episcopi, quia definivit, Parochianos Ecclesiarum OEconomalium Sancti Nicolai adimplere posse præceptum Paschale in sola Ecclesia S. Nicolai, vel in Cathedrali, non autem in aliis Ecclesiis, sine licentia Episcopi, vel ejus Vicarii Generalis: & Schedulas Communicantium a respectivis OEconomis distribuendas esse, & cum illorum interventu recolligendas ab Archipresbytero Cathedralis: atque Cedulones contra non parentes præcepto Paschali affigendos esse tum in Ecclesiis œconomalibus, tum in Cathedrali: Denunciationes vero pro Matrimoniis contrahendis, vel pro promovendis ad Ordines, aliasque occasione monitorialium pro rebus deperditis, promiscue fieri posse in Ecclesia Cathedrali pro

qui-

quibuſcumque perſonis, & in Eccleſiis œconomalibus pro habitantibus in reſpectivis limitibus. Has enim prærogativas, diſputat Capitulum, ad ſolam Cathedralem unicam Parochialem ſpectare, atque ad ejus Archipresbyterum, uti hactenus ſervatum fuit, neque illas communicari potuiſſe Eccleſiis Filiabus, vigore demandatæ diviſionis limitum pro ſolo exercitio Curæ Animarum, ut innuit *Rota in deciſ.55. num.16. coram Anſald.*

Allegatur *nono* gravamen Archipresbytero illatum per indultam OEconomis facultatem exarandi Teſtimoniales, cum perceptione Emolumentorum, relaxata ſola illorum medietate favore OEconomi Cathedralis. *Decimo* conqueritur de conceſſo OEconomis uſu Stolæ, & participatione emolumentorum in Funeribus; quod factum aſſerit contra antiqua Inſtrumenta anni 1328., & 1446., & contra reſolutionem hujus Sacræ Congregationis, qua declaratur Parochialitas Cathedralis; cum Stola deferenda ſit, & emolumenta Funeris ſint percipienda a ſolo Archipresbytero uti Parocho Cathedralis, vel ab alio Presbytero vice illius interveniente, *Pignattell.conſult.73. num.21. tom.4., & Scarfanton. ad Ceccoper. dicto lib.3. tit.3.num.1. ad* 4. Corripit *undecimo* decretum Epiſcopi, quod contra antiquam conſuetudinem Teſtibus probatam, facultatem dederit Eccleſiæ S.Nicolai ducendi particulares Proceſſiones intra limites ſuarum Eccleſiarum œconomalium, prævia tamen Epiſcopi licentia. Et *duodecimo* increpat diviſionem limitum ea ratione, quod nobilior pars Civitatis, & majori Habitatorum numero referta, aſſignata fuerit pro exercitio Curæ Animarum Presbyteris S. Nicolai, relicta minori parte Eccleſiæ Cathedrali, cui cæteroquin ratione Matricitatis dignor pars aſſignanda fuiſſet, *Rota deciſ. 397. n.1. part.13. Recentior.*

His ergo attentis gravaminibus, poſtulat Capitulum Cathedralis, ut reprobato Epiſcopi decreto, alteri committatur facienda diviſio, cum ſola aſſignatione quartæ partis Civitatis favore Eccleſiæ S. Nicolai pro ſolo exercitio Curæ Animarum, & cum reſervatione omnium prærogativarum favore Cathedralis: longa oratione inſinuans modum novo Delegato præſcribendum.

Verum Epiſcopus, ne videatur indebite ſibi Parochialem tribuiſſe Curam Animarum, petit ſubſcriptionem particularis Dubii ſuper illius pertinentia, contendens, quod Civitas Andriæ, in qua tota conſiſtit Diœceſis, diviſas non habeat Parochias, & ideo Cura reſidere præſumatur penes Epiſcopum, ut tradit *Card. de Luc. de Paroch. diſc.18. num.4.* Et revera ex juribus ab utroque Capitulo exhibitis in Congregatione diei 10. Februarii 1759. conſtat, ſolum Epiſcopum in Inſtrumento *anni* 1104. de conſenſu ſui Presbyterii conceſſiſſe Eccleſiæ S.Nicolai *communem Animarum Curam*

cum nostra Episcopali: & in Instrumento anni 1328., quod cæteroquin falsum pluribus argumentis demonstrare nitebatur Capitulum S. Nicolai, idem Capitulum gravatur in funeribus solvere *Episcopo uti primo Parocho, ultra quartam communi amicorum consensu præfigendam, solitos tarenos sex ex fundati ne*; Et cum prætenderent Presbyteri Cathedralis, ex consuetudine non posse Capitulum S. Nicolai funera explere, *nisi prius habita eorum licentia absque conscientia Diœcesani*, Sententia lata est in Curia Metropolitana Tranensi requirens non Capituli Cathedralis, sed Episcopi licentiam in funeribus, quæ permittuntur expleri in Ecclesia S. Nicolai, *facta prius notificatione, & conscientia Diœcesano pro tempore existenti, vel ejus Vicario, & ipsius licentia obtenta*: quæ quidem Metropolitani Sententia confirmata fuit Literis Apostolicis Bonifacii IX. *Kal. Novembris* 1401., & illius etiam meminit transactio inter utrumque Capitulum inita *anno* 1446.

Præterea in Synodo Diœcesana *anni* 1582. prohibentur funera expleri in Ecclesiis Civitatis *absque licentia Episcopi, vel Vicarii*. Et in transactione inter utrumque Capitulum inita *anno* 1634., Capitulo Cathedralis funeribus intervenienti in Ecclesia S. Nicolai tribuitur æqualis participatio emolumentorum cum Presbyteris ejusdem Ecclesiæ, *dedotta però la quarta di Monsignor Illustrissimo Vescovo*; eademque emolumentorum funeralium participatio decernitur favore Episcopi juxta solitum, in rescripto Sacræ Congregationis Episcoporum, & Regularium edito die 8. Aprilis 1672.

Ex Relationibus verò ab Episcopis editis occasione Visitationis Sacrorum Liminum, sepositis quinque antiquioribus supponentibus Curam Animarum æque spectare ad Archipresbyterum Cathedralis, & Præpositum S. Nicolai, tres solum enunciant annis 1681. 1700., & 1712. illam residere penes Capitulum Cathedralis, sed reliquæ omnes eam vel residere inquiunt penes d. Capitulum *in exercitio*, ut legitur in relationibus anni 1721. 1724., & 1729., vel expresse declarant pertinentiam Curæ ad Episcopum, quemadmodum eruitur ex relatione anni 1633. ubi legitur, *Curam animarum penes Episcopum solummodo residere*, & ex altera anni 1646. in qua enunciatur, quod *Animarum Cura residet proprie penes Episcopum, verum per quosdam Sacerdotes Cathedralis, & Collegiatæ S. Nicolai, tot inter bonos ab Episcopo Selectos, optime semper &c. administrata fuit*: & pro majori Populi commoditate enunciant relationes annor. 1661., & 1671., utriusque Ecclesiæ Sacristam in eis residentem onus habere Sacramenta de nocte ministrandi. Atque antecessor Episcopus in relatione ad Datariam transmissa anno 1746. testatus est, Curam Animarum exerceri promiscuè a Presbyteris utriusque Capituli *non con altra dipendenza, che del solo Vescovo pro tempore, il quale per essere il Paroco universale, destina secondo il*

il bisogno al servizio di detta Cura dell'una, e dell'altra Chiesa quei Sacerdoti, che più in grado gli sono: & rursus anno 1747. retulit Sac. Rituum Congregationi, eandem Curam exerceri a dd. Presbyteris *absque limitum præfinitione, & cum expresso Episcopi permissu, qui omnium Parochus est*, & recenset ea, quæ specialiter explentur ab Archipresbytero, & Capitulo Cathedralis *nomine etiam Episcopi*.

Cæterum ut maturum ferri possit judicium super justitia conquestionum, quæ a Capitulo proponuntur, ob assertum excessum deputationis quinque Economorum pro exercitio Curæ Animarum, & ob non præservata illi omnia jura, quibus se in præteritum obtendebat potitum, abs re non videtur duo advertere. Primum quod cum Episcopus in relatione anno 1633. transmissa occasione visitationis Sac. liminum, post enarratam litem inter utrumque Capitulum vertentem, suum Sac. Congregationi aperuerit consilium pro institutione quinque Parochiarum, & deputatione totidem Parochorum, tantum abfuit, quod eadem Sac. Congregatio Consilium dividendi in quinque partes Curam Animarum improbaverit, ut potius litis moræ impatiens die 24. Januarii anni 1634. ejus divisionem in quinque Vicarios, certis cuique præstitutis finibus, demandaverit, jubendo ad eam authoritate Sac. Congregationis deveniri per modum provisionis, & sine præjudicio jurium ambarum Partium. Alterum, quod cum in anteacta propositione quæsitum fuerit in IV. Dubio *An Ecclesiæ Cathedrali præservanda sint illa omnia jura, quæ prætendit privative exercuisse, & exercere in tota Civitate?* Sacra Congregatio non censuit super hoc specialiter respondere, sed delegavit tantum divisionem exercitii Curæ Animarum Episcopo, sibi reservata approbatione.

Definiendum idcirco erit ab EE. VV.

An sit approbanda divisio, in casu &c.

Dilata, & subscribatur Dubium ab Episcopo porrectum, & omnia simul proponantur.

IMOLEN. SUBSIDII DOTALIS. Matthæus Bartolacci olim Mansionarius Ecclesiæ Cathedralis Imolensis in Testamento, quod condidit anno 1702., præcepit, quod ex fructibus suæ Hæreditatis perpetuo distribueretur Puellis monachandis subsidium dotale scutorum 200., vocando ad illius assequutionem Puellas certis qualitatibus præditas, & quam ex eis digniorem judicasset Congregatio Mansionariorum hæres instituta. Distributionem autem fieri voluit dumtaxat, post efformatum præfinitæ quantitatis cumulum, sequutumque illius depositum in Monte Pietatis Imolæ:

Sess. 22. cap. 8. de Reform.

læ: nulla, atque invalida declarata nominatione Puellæ, quæ antea fieret.

In Codicillis autem ſcriptis die 25. Auguſti 1705., imperato iterum depoſito fructuum ſingulis annis faciendo per Oeconomum hæreditatis, Puellas edicto moneri juſſit, poſtquam efformatus eſſet cumulus ſcut.450.: Subſidium quoque auxit ad quantitatem neceſſariam pro Dote cujuslibet Monaſterii conſueta, dummodo non major eſſet ſcut. 450.: Et alternis vicibus ex ordine Senatorio, & Civium eligi voluit Puellam, quæ Imolæ nata ex Patre Imolenſe, non minor eſſet quindecim, nec major viginti annis, atque exemplaritate morum, & modeſtia fulgeret, & numquam ſaltaſſet in publicis Choreis, atque in primis commendavit Puellas orphanas, & periclitantes. Quoad ætatem vero hæc addit = *Quanto al ſecondo requiſito, cioè dell'età, mi riporto a quello ſarà ſtimato per ben fatto da' Signori di detta Congregazione, ſia in qualſivoglia tempo: intendendo però, che li motivi, che averanno, ſiano notificati all'Eminentiſſimo, o Illuſtriſſimo, e Reverendiſſimo Veſcovo di quel tempo, quali eſſendo approvati, potrà eſſere ammeſſa la Donzella: avendo prima ottenuta in iſcritto la Diſpenſa dal ſudetto Prelato, e non da qualſiſia Perſona inferiore al ſudetto Prelato* =. Atque in ordine Civium præferri juſſit Puellas Manſionariorum Agnatas, illiſque ſecundo gradu conjunctas, *purche le ſudette Zitelle abbiano li dovuti requiſiti*, quibus præterea, in caſu non ſequutæ acceptationis in Monaſterio, dari voluit Dotem ſcut. 200. pro nuptiis in ſeculo infra annum contrahendis.

Subſidium hujuſmodi, cum diſpenſatione ætatis, ſuperiori anno poſtulavit in Congregatione Manſionariorum Franciſca a Flumine alterius Manſionarii Soror vigeſimum annum prætergreſſa; Sed Manſionariorum Congregatio,haud adhærens precibus Oratricis, decrevit affixionem Edictorum pro invitandis cæteris Puellis præſcriptas qualitates habentibus; illiuſque decretum priùs ab Epiſcopo, mox in Tribunali A.C. confirmatum eſt, ita tamen, ut in Puellarum concurſu ratio quoque haberetur de habilitatione, & diſpenſatione concedenda, vel deneganda Franciſcæ a Flumine, quatenus & ipſa cum aliis concurreret.

Habitus itaque fuit concurſus die 2. Octobris anni præteriti; & denegata diſpenſatione Franciſcæ a Flumine, præelecta fuit ad aſſequutionem controverſi Subſidii Puella Margharita Piani, quæ poſtea hujus Subſidii contemplatione in Monaſterio Cappuccinarum Imolæ, ubi in educatione morabatur, habitum Regularem ſuſcepit die 29. ejuſdem menſis Octobris, ſuumque inchoavit Tyrocinium, quod communi Monialium plauſu proſequitur. Verùm Franciſca a Flumine ſequenti menſe Decembris preces obtulit huic Sacræ Congregationi, quibus ſupplicavit, ut ſibi, cum diſpenſatione ætatis, tribueretur Subſidium a Manſiona-

nariis assignatum Margharitæ Piani; & post auditum Episcopum, qui æquam putat, & justam electionem a Mansionariis factam, Causa nunc proponitur, quatuor collecta capitibus.

Electionem Margharitæ Piani tuentur Mansionarii sub primis duobus Dubiis; cùm illa omnibus prædita sit qualitatibus a Testatore præscriptis, ac inter orphanas, & periclitantes præcipuè commendatas a Testatore, connumeretur. Honestis enim, sed pauperrimis orta Parentibus, Patre orbata est; ejusque Mater Vidua, quatuor aliis impuberibus filiis masculis, & fœminis onusta, miserrimam vitam ducit, majoribusque premeretur angustiis, nisi Margharita in Monasterio, & duo Filii in Seminario Fidelium eleemosynis alerentur; ita ut si ad Matrem Viduam, sublato Subsidio, redire cogeretur Margharita, haud imprudens suboriatur timor periculi, cui exponeretur a florida ætate juncta miseriis.

In concursu itaque hujus miserandæ Puellæ, arbitrantur, nihil suffragari Franciscæ a Flumine prælationem a Testatore datam Mansionariorum Agnatis; quia Testator conditionem adjecit, *purche le sudette Zitelle abbiano li dovuti requisiti*; & ideò inter vocatas connumerari nequit Francisca a Flumine, quæ vigesimum annum prætergressa caret præfinitæ ætatis requisito. Nec dispensationi locum esse contendunt; cum arbitrium dispensandi a Testatore datum Mansionariis non debeat coactionem parere illis invitis, dum cupiunt idoneam eligere; præsertim postquam jus quæsitum est electæ Puellæ, quæ intuitu collati Subsidii ad habitum Regularem admissa fuit re integra, ante provocationem Franciscæ a Flumine. Minusque putant adversari aliud objectum a Francisca oppositum, quod electio Margharitæ facta sit ante completum in Monte Pietatis depositum scutorum 450. a Testatore præscriptum; quia nec tanta requiritur Dos pro monachandis in Monasterio Cappuccinarum, nec revera deerat depositum integræ quantitatis scut. 450., quorum pars in ære consistens, cum recusata fuisset a Monte Pietatis, deposita erat in Archivio Mansionariorum.

Alia duo Dubia expensas hujus litis respiciunt, quas Mansionarii defendunt posse hæreditariis pecuniis substinere, cum respiciant exequutionem voluntatis pii Testatoris ipsorum curæ commissæ, ut censuit hæc Sacra Congregatio *in Melevitana commutationis voluntatis* 20. *Decembris anni* 1760.

Dignabuntur itaque EE. VV. decernere

I. *An Subsidium Dotale Bartolazzi rite, & recte collatum fuerit Puellæ Margharitæ Piani?* & quatenus negative.

II. *An sit locus dispensationi super ætatis excessu, & collationi dicti Subsidii Franciscæ a Flumine?*

III. *An*

III. *An litis sumptus per Congregationem Mansionariorum substentæ debuerint, & debeant desumi ex reditibus piæ hæreditatis, & in qua summa?* & quatenus negative?

IV. *An, & in qua summa debeat pia Hæreditas reintegrari pro pecuniis intuitu earumdem expensarum ex illa hactenus desumptis, in casu &c.*

Ad I. Affirmative. Ad II. Provisum in primo. Ad III. Affirmative in summa liquidanda per D. Secretarium. Ad IV. Provisum in antecedenti.

Sess. 21. cap. 5. de Reform.

NOVARIEN. UNIONIS. Pagus Suni Novariensis Diœcesis, duobus Vicis constans, duas habebat Parochiales Ecclesias, singulas in unoquoque Vico: unam sub invocatione S. Ginnesii, cum Laicorum Confraternitate SS. Rosarii: alteram in honorem S. Mariæ ad Elisabeth Deo dicatam, cum sua pariter Laicorum Confraternitate Sanctissimi Corporis Christi. Utramque Parochialem, ambasque Confraternitates, Parochiani S. Mariæ ad Elisabeth conquesti sunt in hac Sacra Congregatione, non jure fuisse unitas ab Episcopo Novariensi in Pastorali Visitatione peracta anno 1759.; sed unionis decretum minime attulerunt.

Episcopus tamen de more auditus retulit, ad evellenda discordiarum semina dudum ferventia inter Parochianos, & Parochos dictarum Ecclesiarum, utilem duobus, qui præcesserunt, Episcopis visam fuisse præfatam unionem, quam morte præventi nequiverunt perficere: ipsum autem in peracta Visitatione anno 1759. optimo consilio judicasse, *hujusce Vici gentem pessimam in duas factiones ab immemorabili, juxta binas, quas habebat, Parochias, & Confraternitates, divisam, ac cædibus quandoque dilaniatam, unius dumtaxat Parochi directioni committendam, unamque Confraternitatem ibi constituendam esse.*

Quamobrem, ut pergit in relatione, auditis ejusdem Pagi Consiliariis, & utriusque Confraternitatis Officialibus, habitoque eorumdem, ac amborum Parochorum, nec non Capituli consensu, ipsoque etiam probante Serenissimo Sardiniæ Rege, *deventum fuit ad utriusque Confraternitatis suppressionem, ac novæ unicæ erectionem sub titulo Sanctissimi Nominis Jesu in publico Communitatis Oratorio SS. Stephani, & Rocchi, & ad unionem dictarum Parochialium in unicam: itaut suppressa denominatione utriusque, spatio sex mensium hyberni temporis Parochiales functiones expleri deberent in Ecclesia Sanctæ Mariæ, reliquo vero tempore in Ecclesia Sancti Ginnesii, donec & quousque nova construeretur sub titulo Sancti Ginnesii, & Sanctæ Mariæ ad Elisabeth; translatoque Parocho S. Mariæ ad aliam vacantem Ecclesiam, ex illius Præbenda erigendas curavi binas Cappellanias æquales, adjuncto onere Cappellanis, ad illas*

illas respective prævio concursu invitandis, coadjuvandi Parochum Plebanum pro tempore existentem in exercitio Curæ Animarum, semper tamen, & in omnibus dependenter ab ipso.

Putat itaque Episcopus spernendas esse Recurrentium querelas, hac adducta ratione, *quùm non sola Ecclesiæ paupertas, sed evidens etiam illius utilitas, qualis profectò est jurgiorum impedimentum, justam præbeat explendæ unionis causam: Populi necessitatibus magis consultum sit per accessionem duorum Cappellanorum Parocho coadjuvantium: Major Populi pars unioni acquiescat: Et majora quàm antea futura sint scandala, quatenus constabilitam unionem rescindi contingeret.*

Hæc Episcopus in sua Relatione. Vicarius autem Generalis, occasione novarum precum ab Oratoribus exhibitarum, binas dedit Epistolas ad hanc Sacram Congregationem, quarum prima falsas dicit Recurrentium querelas, quod nives, gelu, & pluviæ difficilem reddant accessum ad Ecclesiam S. Ginnesii; quandoquidem hyemali tempore functiones omnes ad formam unionis explentur in Ecclesia Sanctæ Mariæ: via autem, quæ per milliaris quadrantem ducit ad S. Ginnesium, plana est, ac arboribus referta, neque ob Solis radios incommoda esse poterit Populo, præsertim rustico; in altera autem variis prætextibus causatur suspensam præfixionem termini interesse habentibus, quam jusserat Sacra Congregatio, ut coram ipsa jura sua deducerent: & arbitratur rescribendum esse, quod Oratores utantur jure suo coram Ordinario, cui primas Causarum instantias præservat Sacrum Concilium Tridentinum *in sess. 24. cap. 20. de Reformat.*

Oratores autem in circumferendo libello differunt, non Causam agi primæ instantiæ, sed appellationis, quam ipsi in Sacra Congregatione prosequuntur contra decretum Episcopi, quo in Pastorali Visitatione Parochiales, & Confraternitates univit, & ideò censuram Sacri Concilii Tridentini *in d. sess. 24. cap. 20.* impedimento non esse, quominus in gradu appellationis reparentur gravamina dicto decreto Visitationis illata. Et revera gravatos se fuisse contendunt per unionem factam decreto Visitationis; quia Parochiarum unio Ordinariis facienda permittitur, ob illarum dumtaxat paupertatem, aut in cæteris casibus de jure permissis ex causa necessitatis, vel evidentis utilitatis, juxta censuram Sacri Concilii Tridentini *in sess. 21. cap. 5. de Reform.*; & propterea opinantur, jure fieri ab Episcopo nequivisse unionem Parochialium ratione paupertatis, quam deesse probat ipsum Decretum unionis, cùm fructus haud cumulaverit favore superstitis Parochi, sed Parochiæ suppressæ Præbendam divisit in duos Cappellanos Coadjutores.

Minusque unionem defendi posse arbitrantur ratione utilitatis, ob jurgiorum impedimentum, ut censuit Episcopus; quia præter quam quod jurgia potius ex unione, quam ex divi-

divisione sequi soleant, nec probationes assertorum jurgiorum allatæ sunt, nec constat alio remedio illa impediri nequivisse, ut requiri ad substinendam unionem definivit *Rota in decis.403. num.4. & seq. coram Celso*. Et augeri putant gravamen ex eo, quod unio supponitur facta de consensu Consiliariorum Pagi, & Officialium Confraternitatis suppressæ Parochiæ; quamquam Officiales ipsi, seu Consiliarii testentur, dolo, & circumventionibus extortum ab ipsis fuisse consensum, & tercentum viginti Confratres suppressæ Confraternitatis Sanctissimi Corporis Christi apertè dissentiant, postulentque reintegrationem suppressæ Confraternitatis, & Parochiæ. Licet enim ad validitatem unionis necessarius non sit consensus Populi; attamen spernendus non est illius dissensus, quando est rationabilis, ut tradit *Ricc. in Prax. For. Eccles. resolut.392.num.4.*; atque rationabilem esse Populi dissensum disputant Oratores, cùm ipsi per unionem subjiciantur mercenariis Cappellanis loco veri Parochi, & ablegentur ad dissitam Parochiam S. Ginnesii, licet ratione distantiæ, & difficultatis viæ inundationibus proximi Torrentis expositæ, videretur potius locum esse dismembrationi, si una fuisset Parochialis, juxta definitionem *Textus in cap. ad audientiam de Ecclesiis ædific.*, cui adhæret Sacrum Concilium Tridentinum *sess.21. cap.4. de Reform.*

Placeat itaque EE. VV. definire

An Decretum Unionis Parochialium S. Mariæ ad Elisabeth, & S. Ginnesii, ac respective Confraternitatum Sanctissimi Corporis Christi, & Sanctissimi Rosarii, factum ab Episcopo Novariensi substineatur, in casu &c.

Non proposita, cum reliquis.

Sess.22. cap.6. de Reform.

RAGUSINA. Sacerdos Matthæus Stephanus Clasci Ragusinus in Testamento, quod condidit anno 1760., plura Stabilia legavit suis Consanguineis Filiis masculis Marini Matthæi de Bona; Fæminis autem ejusdem Marini Filiabus reliquit singulis annuos ducatos viginti percipiendos, usque quo viverent innuptæ, vel usque ad obitum cujuslibet, si vitam Regularem ducerent in aliquo Monasterio Ragusino. Et in reliquis suis bonis, postquam completum fuisset multiplicum annui reditus ducatorum 1200., hæredem instituit Seminarium Ragusii erigendum pro educandis octo Juvenibus, qui, sub pœna restituendi percepta alimenta, Parochorum munere fungi, & Animarum Curæ supplere in ea Diœcesi pollicerentur; Deditque hujus Seminarii curam Rectori, & Religiosis Collegii Societatis Jesu ejus-

ejusdem Civitatis, cum facultate, quod = *Possino variare pro quacumque differentia temporis qualunque cosa, anche delle da me espresse in questo Testamento, circa l'istituzione, e regolamento di questo Seminario, fabrica della sua Casa, numero de Giovani da tenersi in esso, e qualsisia altra cosa, niuna eccettuata.*

Post Testatoris obitum, preces oblatæ fuerunt SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO, quibus petebatur augumentum subsidii favore dd. Filiarum Marini de Bona, tum ratione præsumptæ mentis Joannis Clasci, cujus hæres fuerat Matthæus Testator, tum ratione ordinatæ charitatis, ob nimiam rei familiaris angustiam, qua Oratrices præmebantur. Et remissis precibus ad hanc Sacram Congregationem, auditus fuit Archiepiscopus Ragusinus, qui narratorum veritatem confirmans, votum suum non aperuit. Causa nunc proponitur; Et postulant Sorores de Bona, ut quadrans hæreditatis Matthæi Testatoris, sive medietas hæreditatis Joannis, cui Matthæus successit, ipsis tribuatur in usumfructum, quousque manserint innuptæ: in proprietate autem, si nubant, pro modo congruæ Dotis cuilibet earum assignandæ: utque eis relaxentur fructus hujus quotæ hæreditariæ decursi a die obitus Matthæi Testatoris.

Huic petitioni favere arbitrantur præsumptam mentem Joanniis Clasci, cujus hæres fuerat Matthæus Testator. Quia Joannes, instituto hærede Matthæo Fratre, tacitè illius fidei commisit, ut post mortem suam hæreditatem restitueret operibus piis, & ipsis Oratricibus, quemadmodum testatum reliquit ipse Matthæus in Chirographo manu sua scripto die 29. Martii 1754., ibi = *Serva di memoria, che in tempo, che stava ammalato il mio Fratello, giacendo in letto avanti due giorni della sua morte, egli mi disse, che il suo Testamento lo trovarei nella Cartella da lui additatami*, (ubi revera illud reperisse testatur), *e poi mi soggiunse, essere sua volontà &c., e che parimenti era la sua intenzione, che io alla morte disponessi della sua porzione alle opere pie, ed a i Parenti, cioè alle Figlie di quondam Marino Bona.*

Licet enim non proferatur testamentum Joannis, neque constet, illud solemniter conditum fuisse; attamen defendunt Sorores de Bona, Fideicommissum nihilominus deberi, tum quia etiam ab hærede ab intestato relinqui potest, ut *in §. Præterea inst. de fideicomm. hæredit.*: tum quia tacitum fideicommissum relictum supponit *Textus in Leg. In tacitis fideicommissis* 106. *ff. de legat.* 1., *quoties quis neque Testamento, neque Codicillis rogatur, sed domestica cautione, vel Chirographo obligat se ad præstandum fideicommissum*, = cui consonat *Text. in Leg. Non intelligitur* 3. *in princ. vers. quæri autem ff. de jure Fisci*, & sufficere nudam hæredis pollicitationem, etiam

etiam sine Chirograpo censuit *Cajus J. C. in Leg. In fraudem* 10. *ff. de iis, quæ ut indign. auf.*. Quare opinantur, ad probandum tacitum Fideicommissum, opus non esse, Testamentum, aut Codicillos exhibere, vel Testes producere, quia *tacita Fideicommissa frequenter sic deteguntur, si proferatur Chirographum, quo se cavisset is, cujus fides eligitur, quod ad eum ex bonis defuncti pervenerit, restituturum*, juxta censuram *Text. in Leg. Non intelligitur* 3. *§. Si quis palam vers. tacita ff. de jure Fisci*; immo etiamsi deficeret Chirographum, *& neque ex Scriptura, neque ex quinque Testium numero, qui in Fideicommissis legitimus esse noscitur, possit res manifestari*, statuit Justinianus, ut Fideicommissarius possit deferre juramentum hæredi, qui vel jurare cogitur, vel Fideicommissum præstare: *Quod si is, a quo relictum dicitur, postquam negaverit, confiteatur quidem aliquid a se relictum esse, sed ad legis subtilitatem recurrat, omnino solvere cogendus est, ut in §. fin. inst. de Fideicomiss. hæred., & in Leg. fin. Cod. de Fideicomiss.*

Cum itaque certum sit, & validum fideicommissum Joannis edicentis, quod sua bona post obitum Hæredis distribuerentur *alle opere pie, ed a i Parenti, cioè alle Figlie di quondam Marino Bona*; autumant Oratrices, legem supplere, quod minus aperte ab illo fuerat dispositum, ut scilicet æqualiter dividatur hæreditas, & operibus piis dimidia, altera dimidia pars ipsis tribuatur, quia *si non fuerit portio adjecta, dimidia pars debetur*, ut inquit *Text. in Leg. Nomen* 184. *ff. de verb. signif.*, & tradunt *Gloss. in Leg. Titius Stichi* 85. *verb. consequens ff. de legat.* 1., *Cujac. tom.* 6. *pag.* 198. *litt.* C., *& Tiraquel. in Leg. Si unquam verb. omnia, vel partem aliquam Cod. de rev. donat. pag.* 90. *num.* 8., *& seq.*. Et cum certa esset voluntas Fideicommittentis per legem determinata in parte dimidia, contendunt Oratrices, nequivisse hæredem onus, quod indefinitum fassus fuerat, ad certam quantitatem determinare dimidia minorem, *Leg. Hujusmodi* 86. *§. Stichum ff. de leg.* 1.

Quæ vero a Joanne Clasci disposita sunt, ea profitentur Oratrices allegasse, non ut via juris executioni mandentur, sed ut præcognita Joannis voluntate, ea impellente facilius indulgeatur subsidium, quod postulant ex gratia, ratione ordinatæ charitatis; cùm ipsæ, quæ secundo gradu sunt conjunctæ pio Testatori Matthæo Clasci, tanta præmantur rei familiaris angustia, ut ætate jam adultæ supra, vel prope trigesimum annum, Virum paris conditionis invenire non potuerint, ob deficientiam Dotis, licet eas Patre, Matreque orbatas, indecorum sit diutiùs innuptas manere. Familia porro Oratricum, licet nobilis Ragusina, tenuissimas habet opes, quæ, comprehenso annuo legato scutorum 15. monetæ Romanæ singulis relicto ab earum Patruo Hieronymo de Bona olim Archiepiscopo Carthaginensi,

nensi, & Vicario Patriarchali Constantinopolitano, vix reddunt quolibet anno scut. 160. monetæ similis: & modico hoc Censu alendi sunt, præter quatuor Oratrices, alii quatuor earum Fratres, qui cum sint asperæ indolis, vereri potest, ne a Sororibus dividantur, quo casu nec congrua alimenta illis superessent, ut testatur Archiepiscopus, & referunt Testes. Quocirca disputant Oratrices, in hæreditate ad pios usus relicta potiorem esse causam pauperum Consanguinearum, quæ subsidium quærunt propriæ indigentiæ, quàm extraneorum, pro quibus erigendum esset Seminarium, juxta sententiam *S. Gregor. Nazian. in Orat. 16. de amor. paup.*, *& Natal. Alexan. Theolog. Dogmat. lib. 3. par. 18.*; præsertim cùm voluntas Matthæi Testatoris nec etiam firmiter directa sit ad fundationem Seminarii, quia data est facultas Religiosis Societatis Jesu, quod *possino variare*; & ideò æquius putant, pii Consanguinei facultates erogare in ipsarum subventionem, quam in usus dd. Religiosis benevisos.

Verùm a Defensoribus Seminarii erigendi excipitur, nullam rationem habendam esse de voluntate Joannis Clasci; quia vel modò non agitur de restitutione asserti fideicommissi, cujus quæstio remittenda est ad suos competentes Judices: vel satis videtur Matthæus obtemperasse voluntati Fratris, relinquendo Oratricibus annuum legatum ducatorum viginti; cùm revera in Chirographo Matthæi non legatur sibi à Joanne adjectum onus restituendi, sed data facultas disponendi = *che io alla morte disponessi della sua porzione alle opere pie, ed a i Parenti* =; quæ verba excludunt determinationem certæ quantitatis, & arbitrium conferunt in hæredem illam determinandi, ad tradita per *Rotam in Civitatis Plebis Immissionis 26. Januarii* 1750. §. 10., *&* 8. *Maii ejusdem anni §. 7. coram Eminentissimo D. Cardinali Bussio, &* 2. *Decembris ejusdem anni §. 16. coram Eminentissimo D. Card. Caprara, & in Ariminen. fideicommissi de Gridulphis* 13. *Junii* 1755. §. 10. *& seq. coram bo. me. Viccecomite*.

Cumque ex Chirographo non appareat certa quantitas, & Matthæus, cujus fides electa est, quantitatem in suo Testamento determinaverit in annuis ducatis viginti pro qualibet; ideò subjungitur, non aliter Oratrices petere posse majorem quantitatem a Fiduciario Hærede ratione taciti fideicommissi, quàm si manifestissimis probationibus ostenderint, Joannis voluntatem ad majorem quantitatem ferri, atque ex justa, & perurgenti causa eamdem majorem quantitatem non fuisse expressam; cùm regulariter ad probandam fiduciam, quæ Hæredem scriptum obliget ad restitutionem favore prætensi Fideicommissarii, requirantur verba Testamenti illam præseferentia, & causa urgentissima occultandi relictum, alioquin Hæres scriptus nihil restituere per fideicommissum cogendus est, præter id, quod

sponte

sponte fatetur a se præstandum, juxta firmata per *Rotam in Astoricen. Hæreditatis* 10. *Junii* 1748. *§.6. coram Reverendiss. Cortada*, *&* 10. *Decembris* 1749. *§.5. coram Emo D.Card.Bussio*, *& in Romana Locorum Montium*, *& Cedularum* 4. *Julii* 1753. *§.*14. *coram eodem.*

Nihil quoque prodesse Oratricibus defenditur rationem ordinatæ charitatis; tum quia potior est favor causæ publicæ, quam respicit novi Seminarii erectio pro educandis Juvenibus, qui Parochorum munere fungi possint in Diœcesi Ragusina, ubi Presbyteri reformidant hoc onus assumere, ut testatur Archipiscopus; tum quia modò non agitur de consilio dando Testatori, sed de exequenda illius voluntate, cujus commutationi locus non est, sine justa causa publicæ utilitatis, vel necessitatis, quæ potius concurrere videtur pro erectione Seminarii, tantoperè commendata a Sac.Concilio Tridentino *sess.*23. *cap.*18. *de Reform.*

Erit itaque ab EE. VV. definiendum

An, & quomodo sit annuendum precibus Puellarum de Bona super petito augumento legati, in casu &c.

*Sess.*21. *cap.* 9. *de Reform.*

SANCTI ANGELI LOMBARDORUM, SEU BISACIEN. JURIS QUÆSTUANDI. Fratres Minores Reformati Ordinis S. Francisci degentes in Civitate S.Angeli Lombardorum, primùm anno 1755., & rursus anno 1759. conquesti sunt apud Episcopum Diœcesanum, quod Fratres Cappuccini Terræ Jesualdi Frequentinæ Diœcesis incepissent stipem quærere in Terra Morræ Bisaciensis Diœcesis, qui Locus ex Decreto Capituli Provincialis diei 10. Januarii 1640. assignatus fuerat eorundem Reformatorum Conventui pro colligendis eleemosynis ad substentationem Religiosorum necessariis. Episcopus, qui & Bisaciensi Diœcesi præest, Causæ cognitionem assumpsit, rejectaque suspicionis oppositione data a Cappuccinis, sententiam tulit die 14. Junii 1760., qua illis prohibuit eleemosynam quærere in Terra Morræ, tamquam existente extra districtum eorum Conventus duodecim milliaria ab illa distantis, & in ea declaravit jus quæstuandi privativè competere Minoribus Reformatis S.Angeli Lombardorum. Provocarunt Cappuccini ad A.C.; sed Causa ad hanc Sacram Congregationem remissa est ex Decreto R.P.D. Auditoris SANCTISSIMI. Et Episcopus de more auditus sententiam suam longa oratione defendit.

Plures adducuntur Testes a Fratribus Reformatis, omnes affirmantes continuam eorundem Reformatorum quasi possessionem juris quæstuandi in Terra Morræ, post fundationem eorum Conventus centum viginti retro annis sequutam, & spiritualem assistentiam ab eisdem præstitam pro cultura ani-

animarum degentium in circumjacentibus Oppidis vix idoneis supplere indigentiis ipsorum Conventus: illorumque sex super articulis interrogati in Curia Episcopali testati sunt, ante quinque, vel octo postremos annos numquam consuevisse Cappuccinos, ad prædictam Terram duodecim milliaribus ab eorum Conventu distantem accedere, pro quærendis eleemosynis: alii autem a Gubernatore Locali examinati asseruerunt, consuevisse quidem Cappuccinos ante id tempus aliquoties accedere ad Terram Morræ, & stipem ostiatim quærere in Oppidio, sed ab annis quinque, vel sex solum incepisse per Agros circumire pro colligendis frugibus tempore messis. Quare Fratres Reformati contendunt, nullo in pretio habendam esse recentem Cappuccinorum possessionem, quæ liti causam dedit, & adversus quam ipsi incontinenti reclamarunt anno 1755. in Curia Episcopali, cum acquiescentia, & recessu Cappucci norum, quorum Guardianus precibus Episcopo oblatis petiit consignationem certæ quantitatis Frumenti a suo Tertiario collecti, hac adducta ratione, quia *essendosi abboccato con questo R.P.Guardiano attuale di detti Riformati avanti del degnissimo suo Revmo Vicario Generale, sono rimasti, che in avvenire essi Cappuccini staranno nel di loro ristretto, e che fra tanto per questa volta si deliberi a favore de' medesimi Cappuccini l'anzidetto poco grano.*

Sublata autem recenti Cappuccinorum possessione, autumant Reformati, illis nullum competere jus quæstuandi in Terra Morræ, eisdemque merito interdictum fuisse accessum ad illam pro eleemosynis colligendis; cum exploratum sit, Mendicantes suos constitutos fines egredi non posse ad quærendas eleemosynas, & loca aliis Conventibus assignata circumire, ad tradita per *Mattheuc. de offic. Cur.Eccl. cap.*43. *num.*1. *& seq.*, *Lantusch.in Theatr.Regal. in supplem. verb. eleemosyna*, *Card. de Luca de Regul. disc.*28. *num.*2., *& Ursaya discept.Eccles.9.num.5.tom.*1. *part.*2., *& discept.*17.*n.*54. *& seq. tom.3.part.*1. Inspecto potissimum, quod Conventus Cappuccinorum situs est in Diœcesi Frequentina, & Terra Morræ extat in Diœcesi Bisaciensi, quamobrem arbitrantur Reformati, Episcopum S. Angeli Lombardorum, uti Ordinarium Bisaciensem prohibere valuisse, & debuisse stipis petitionem alienigenis, ne suis Diœcesanis eriperetur eleemosyna, ut notat *Card. de Luca de Regul. d. discurs.*28. *num.*6. *&* 9.

Disputant tamen Cappuccini, non recentem, sed antiquam esse suam possessionem petendi eleemosynam in Terra Morræ, & coævam fundationi ipsorum Conventus sequutæ anno 1582.; cùm innumeri fere Testes vel examinati coram Gubernatore Locali, vel in juratis depositionibus subscripti affirment, nedum ipsos vidisse ab usu rationis, sed etiam audivisse a majoribus, qui ab aliis antiquioribus audiverant, quod Cappuccini Terræ Jesualdi semper consueverant eleemo-

mosynam quærere in Terra Morræ: & nonnulli declarant, eam non fuisse ibidem a Cappuccinis conquisitam ordinarie, sed extraordinarie, tempore præsertim messis, ipsisque Domum olim legatam fuisse pro Hospitio, in quod se reciperent, prout diù se receperunt, quousque eos excepit in commodiori Hospitio Familia Consilieri. Hos autem Testes, uti numero plures, & de affirmativa deponentes, censent Cappuccini præferendos esse Testibus Reformatorum, qui de negativa deponunt, quique personalibus exceptionibus obnoxii prædicantur a Testibus reprobatoriis; præsertim cùm illorum examen nullitate infectum asserant Cappuccini, uti factum sine ipsorum citatione, & post recusationem Judicis ex causa suspicionis.

Et ideo ab immemorabili hac possessione, disputant Cappuccini, ipsos dejiciendos non esse, cùm illa demonstret Terram Morræ comprehendi in ipsorum districtu, & intra fines pro conquirendis eleemosynis ipsis permissos. Nihilque differunt obstare Diœcesis diversitatem; tum quia Diœcesis diversitas non præstat obicem juri colligendi eleemosynas competenti Mendicantibus ex inconcussa praxi Provinciæ Neapolitanæ, in qua siti sunt Conventus Collitigantium, ut testatur *Lucc. de jur.decis.Cappuccin.§.ultim. n.*18.; tum quia Conventus etiam Reformatorum habet in suo districtu Loca extra Diœcesim S. Angeli Lombardorum, vigore decreti Capituli Provincialis anni 1640., & præsertim ipsam Terram Jesualdi, in qua jampridem aderat Cappuccinorum Conventus; tum demum quia Mendicantes eleemosynam quærere non prohibentur extra Diœcesim [illegible] qua adest ipsorum Conventus, dummodo exhibeant [illegible] ncopo Loci, in quo cupiunt eleemosynas colligere, licentiam sui Superioris Conventualis, ut putat *Lucc. loco supracitato §.6. num.*31., ubi reprehendit *Fagnanum*, quod Diœcesani consensum ex mente hujus Sac. Congregationis requiri firmaverit *in cap.tuarum* 11.*num.*3. *de privileg.*

Sed verior est sententia *Fagnani*, quia licet Sacra Congregatio die 14. Martii 1620., non videatur requisivisse consensum Ordinarii, rescribendo = *Fratres Tertii Ordinis S.Francisci, tamquam Mendicantes, nequaquam posse ab Episcopis prohiberi, quominus per se ipsos in Diœcesibus, ubi habent Conventus, eleemosynas quærant, sed tantum si extra loca, ubi Monasteria existunt, quæritare voluerint, teneri suorum Superiorum licentiam Ordinario ostendere* =, ut in *lib.*12.*Decret. pag.*36. *t.*: nihilominus præfatum consensum requiri innuit in alia Causa *Polignanen.* 24.*Septembris* 1622., in qua responsum dedit his verbis = *Sacra &c. Partibus auditis, ad I.Dub. respondit: Prædictos Fratres, tamquam Mendicantes, nequaquam esse prohibendos eleemosynas corrogare, dum tamen, ubi extra Diœcesim Polignanensem quæritare voluerint, suorum Superiorum licentiam ostendant Loci Ordinario, atque illius consensum obtineant. Cæterum*

terum nullibi esse permittendum , ut eleemosynas quærant per alios , quam sui Ordinis Fratres = , ut in *d. lib.* 12. *Decretor. pag.* 110.

Dignabuntur itaque EE. VV. decernere

An PP. Cappuccinis Terræ Jesualdi jus competat quæstuandi in Terra Morræ , ejusque Districtu , in casu &c.

GADICEN. DISPENSATIONIS. In Congregatione habita die 12. elapsi mensis Junii proposita fuit hæc Causa , qua Petrus Darrot in Urbe Gadicis Negotiator facultatem postulabat nuptias ineundi cum defunctæ Uxoris Sorore , ea potissimum ratione , quia Matrimonium cum defuncta Uxore haud consumaverat , & vana deceptus fiducia sollicitæ dispensationis obtinendæ Sororem illius cognoverat ; Discussoque Dubio = *An sit consulendum Sanctissimo pro dispensatione?* responsum fuit = *Attentis peculiaribus circumstantiis , consulendum esse Sanctissimo pro dispensatione super impedimento publicæ honestatis, ac etiam affinitatis ad cautelam* = . Sed perspecta maxima suffragiorum scissura, certamen renovari jussit SANCTISSIMUS DOMINUS NOSTER , ut in gravi negocio veritas sæpius examinata clarius elucesceret , juxta responsum Innocentii Papæ ad Episcopos Macedones relatum *in can. grave 35. quæst. 9.* . Causa itaque reproponitur ; & pro mei officii munere aliquas animadversiones subjiciendas censui , ut excitatis dubitandi motivis, maturo , ut solent , consilio EE. PP. definire dignentur

Sess. 24. cap. 3. & 5. de Refor. Matr.

An sit standum , vel recedendum a decisis , in casu &c.

Animadversiones Secretarii

In Causa Gadicen. Dispensationis.

FAtetur Petrus Darrot , se prima initi conjugii nocte , dum nitebatur Matrimonium consumare , Uxoris claustrum penetrasse ; verùm contendit , *numquam penitùs ad aliqualem seminis effusionem in matricem devenisse* , ut retulit Ordinarius ; inferens exinde , consumatum nequaquam fuisse Matrimonium opere non perfecto , juxta sententiam *D. Thomæ in 4. distinct. 41. art. 1. quæstiunc. 4. §. 2.* , *& in supplem. 3. part. quæst. 55. art. 4. ad 2.*

Duplex tamen hinc oritur quæstio . Prima , de incerto rei eventu ; cum Darrottus , qui cognovit Sororem defunctæ Uxoris , ea non videatur pollere honestate , quæ ejus asser-

tioni fidem conciliet: & quatenus fide dignus reputari velit, juxta opinionem Episcopi,& Testium, deferendum plenè non esset illius testimonio, quia potuit ipse decipi in concubitus æstu, præsertim, *quia apud omnes opinio invaluerat de Matrimonio non solum rato, sed etiam consumato*, ut legitur in relatione Episcopi; nec proinde excluditur consumationis præsumptio, quemadmodum requiritur de stylo Datariæ, ubi in supplicationibus porrigendis pro dispensatione super impedimento publicæ honestatis facienda est expressio, quod Mulier *ab Oratore in nullo penitùs attentata remanente* decessit, ut refert *Corrad. in prax. dispens. lib.* 8. *cap.* 7. *sub num.* 20. *&* 22.

Altera quæstio est de qualitate impedimenti producti ex Matrimonio etiam rato, & non consumato; cum affinitatem inde oriri defendat *D.Thomas in d.suppl.* 3.*part. quæst.*55.*art.*4. *ad* 2. Nec adversatur Constitutio *Ad Romanum* 62.S. Pii V.; nam illa, reprobata sententia eorum, qui opinati fuerant, impedimentum ex Matrimonio rato procedens, uti solius justitiæ publicæ honestatis, primum gradum non excedere, juxta Decretum Concilii *sess.* 24. *cap.* 3. *de Refor. Matr*, declaravit præfatum Concilii decretum esse intelligendum de solis Sponsalibus de futuro, non etiam de Matrimonio rato, *cùm* (sunt verba Constitutionis) *longe majorem rationem prohibitionis in Matrimonio, per verba de præsenti contracto, quàm in sponsalibus de futuro vigere, a nemine dubitetur*. Et licet aliorum opinionem sequutus Corradus *in prax. disp. lib.*8. *cap.* 7. *num.* 15., teneat, solum publicæ honestatis impedimentum oriri ex Matrimonio rato; attamen fatetur *sub num.* 16., affinitatem quoque illud vocari, saltem *initiativè*, si non perfectè, & consumatè: & *sub num.* 18. *&* 20. testatur, illud a Dataria appellari impedimentum affinitatis *ad retrahendos Oratores, omnesque alios a petitione similium dispensationum, cùm perinde sit, ac si esset impedimentum primi, vel secundi, vel alterius gradus affinitatis, quoad dispensationes super eo impetrandas*.

Utramque difficultatem ponderasse videntur EE. PP. in antecedenti propositione, rescribendo prò dispensatione super impedimento publicæ honestatis, *& etiam affinitatis* ad cautelam. Verum super impedimento affinitatis in primo gradu, sive affinitas sit initiativè, sive perfectè, & consumate, non ea facilitate dispensatur, sicut in impedimento publicæ honestatis proveniente ex sponsalibus de futuro, ut tradit idem *Corrad. loc. citato num.*17. *in fin.*. Satis enim perspicua est Censura Sac. Concilii Tridentini *in sess.* 24. *cap.*5. *de Reform. Matrimonii*, ubi nulla facta distinctione inter impedimentum Consanguinitatis, & affinitatis, generaliter statuitur, quod in gradibus prohibitis, nonnisi raro, & ex causa, dispensationes concedantur, quodque *in secundo gradu numquam dispensetur, nisi inter Magnos Principes,*

& ob

& ob publicam causam; quamobrem eo magis prohibita videri potest dispensatio in primo gradu affinitatis, quoties postuletur a privatis Personis, & ex privata causa illarum utilitatis.

Et licet ambigi nequeat de Summi Pontificis potestate; attamen, cùm ab eo consulta fuerit Sac. Congregatio, inopportunum non videtur inquirere, an expediat, dispensationem concedere Privatis, sine publica causa, super impedimento primi gradus affinitatis. Cardinalis *de Lugo* consultus a san. mem. Urbano VIII. circa dispensationem petitam a Mantuæ Duce super impedimento primi gradus affinitatis lineæ rectæ, respondit, posse quidem hujusmodi dispensationem concedi a Summo Pontifice, *sed non expedire, ob maximam illius conjunctionis turpitudinem*, & ejusdem sententiæ fuit Sac. Congregatio SSmæ Inquisitionis, ut refert *Rigant. ad Regul.49. Cancell. num.25.* Maxima quidem est conjunctionis turpitudo in primo gradu affinitatis Lineæ rectæ; sed non levis est turpitudo conjunctionis in primo gradu affinitatis lineæ transversalis; cum Uxoris Soror Sororia appelletur respectu Viri, quasi ejus Soror, *Mastr. in 4. Sent. disput.7. num.482. tom.4.*, & Matrimonium inter eos contractum speciem quamdam præsefert turpitudinis, quam gigneret Matrimonium contractum inter Fratrem, & Sororem.

Nec sane dispensationes super primo affinitatis gradu in linea transversali admodum antiquæ sunt in Ecclesia; primusque omnium Martinus V. anno 1418. illam concessit Comiti Tuxensi pro ducenda Vidua sui Fratris, filia Ducis Bavariæ: & Successores Pontifices, usque ad san. mem. Clementem XI., rarissimè illas concesserunt; atque in fine XVI. seculi, ne scandalum oriretur in Populo, fuit a Clemente VIII. denegata Regi Poloniæ dispensatio contrahendi Matrimonium cum defunctæ Uxoris Sorore Archiducissa Austriæ, licet illam postea concesserit san. mem. Paulus V. in Concistorio habito die 2. Septembris 1605., teste *Rigant. loco supracitato num.33. & seq.*

Nec refert, successivis temporibus concessas aliquando fuisse similes dispensationes etiam Privatis. Poterant enim in iis casibus adeo graves circumstantiæ concurrere, ut recte moveri Summus Pontifex potuerit ad dispensandum; nec ideò hujusmodi dispensationes videntur in exemplum adducendæ: *Cum frequentiùs legem solvere, exemploque potius, quam certo Personarum, rerumque delectu, petentibus indulgere, nil aliud sit, quam unicuique ad leges transgrediendas aditum aperire*, ut inquit Sacrum Concilium *Trident. sess.25. cap.18. de refor.*. Non ejus est qualitatis Petrus Darrot Gadicensis Negotiator, ut in gratiam Personæ illi concedatur dispensatio aliàs denegata Ragibus: & allegata ab eo Causa commercii habiti cum Uxoris Sorore, potius eum in-

indignum reddit ad nuptias contrahendas *Cap. transmissæ* 4., *& cap. tuæ fraternitati* 10. *de eo qui cognovit Consanguineam Uxoris suæ*.

Et revera Sacra hæc Congregatio *in Leodien. Dispensationis* 10. *Maji* 1755. denegandam esse consuit dispensationem Mulieri pro ineundo Matrimonio cum defuncti Viri Fratre, a quo fuerat prægnans reddita, licet certior esset defectus consumationis cum Viro defuncto, ut *in lib.* 105. *Decret. pag.*156.; Nec obstat, quod tunc ageretur de Matrimonio ineundo cum Viri defuncti Fratre, per legem etiam Mosaycam prohibito *in Levit. cap.*18. *versic.*16.; nam sicuti ex defuncto Viro filios non susceperat, ideò prohibitum non erat lege Mosayca tale Conjugium, ut in *Deuter. cap.*25. *vers.*5., *& seq.*, & etiam lege nova toleratur in Neophitis, juxta *Textum in Cap. fin. de Divort.*; veruntamen in lege Evangelica, ex instituto Ecclesiæ, eadem est turpitudo Conjugii cum defuncti Viri Fratre, quam cum defunctæ Uxoris Sorore, ex firmatis per *Rigant. ad Regul.*49. *Cancell. num.*44. Eandemque dispensationem denegavit Sacra Congregatio *in Pinnen. Dispensationis* 29. *Maji* 1756. pro Matrimonio contrahendo cum defunctæ Uxoris Sorore, licet præter Viri juramentum de non sequuta copula, quod contra rei veritatem negatum fuit in libello Darot, plures adducerentur probationes exclusivæ condormitionis, & conversationis inter Conjuges, ut *in lib.*106. *Decret. pag.*108.. Et eandem Sententiam novissimè amplexa est Sacra Congregatio, denegando dispansationem pro contrahendo Matrimonio cum defunctæ Uxoris Sorore, cum qua commercium post Uxoris obitum Vir habuerat, *in Leodien. Dispensationis* 22. *Maji currentis anni*.

Die

Die Sabbathi 25. Septembris 1762. in Palatio Apoſtolico Quirinali erit Sacra Congregatio Concilii, in qua, præter alia, proponentur infraſcripta Dubia, juxta morem ejuſdem Sacræ Congregationis de jure reſolvenda.

QUatuor, quæ ſequuntur, Cauſæ indeciſæ remanſerunt in poſtrema Congregatione habita die 11. labentis Menſis. Dignabuntur itaque EE. PP. Folium tunc diſtributum reaſſumere, & ſapienti, quo pollent, judicio illas definire.

NOVARIEN. UNIONIS.

Seſs.21. cap.5. de Reform.

An Decretum Unionis Parochialium Sanctæ Mariæ ad Eliſabeth, & S. Ginneſii, ac reſpective Confraternitatum Sanctiſſimi Corporis Chriſti, & Sanctiſſimi Roſarii, factum ab Epiſcopo Novarienſi ſubſtineatur, in caſu &c.

Dilata, & ſcribatur Epiſcopo pro tranſmiſſione Actorum.

RAGUSINA.

Seſs.22. cap.6. de Reform.

An, & quomodo ſit annuendum precibus Puellarum de Bonis ſuper petito augumento Legati, in caſu &c.

Eſſe aſſignandum Oratricibus uſumfructum dimidiæ hæreditatis Joannis, cum reverſione cujuslibet portionis poſt mortem favore Seminarii, computato legato Matthæi, & dummodo acquieſcant.

SANCTI ANGELI LOMBARDORUM, SEU BISACIEN. JURIS QUÆSTUANDI.

Seſs.21. cap.9. de Reform.

An PP. Cappuccinis Terræ Jeſualdi jus competat quæſtuandi in Terra Morræ, ejuſque Diſtrictu, in caſu &c.

Affimative.

GA-

Sess.24. cap.3., & 5. de Reform. Matrim.

GADICEN. DISPENSATIONIS.
An sit standum, vel recedendum a decisis, in casu &c.

In decisis, & amplius.

Sess.24. cap.15. de Reform.

MELEVITANA ERECTIONIS NOVÆ MASSÆ DISTRIBUTIONUM. Canonici Ecclesiæ Cathedralis Melevitanæ, postquam Infulæ, & Aureæ Crucis ornatum impetraverant a san. mem. Benedicto XIV., mentem converterunt ad augendos Canonicatuum proventus, ut adepti honoris decorem splendidius substinerent; oblatisque precibus eidem Summo Pontifici, etiam nomine Eminentissimi Magni Magistri Ordinis Hierosolymitani, postularunt, ut ex reditibus Ecclesiæ, seu Fabricæ, & Sacristiæ ordinarios sumptus excedentibus, exiles Præbendæ augerentur ad annuam usque summam scut. 400. monetæ Melitensis, ejusdemque monetæ annua scuta 3000. assignarentur pro nova erigenda Massa quotidianarum Distributionum, *da ripartirsi* (ut legitur in precibus) *fra i Capitolari presenti nel Coro, ancorche siano Coadjutori*. Cumque post auditum Episcopum, qui tunc præerat Ecclesiæ Melitensi, preces remissæ fuissent ad hanc Sacram Congregationem, die 14. Februarii 1753. rescriptum prodiit ex audientia SANCTISSIMI, quo *Sanctissimus mandavit, quod solutis debitis iterum supplicet, & interim firmetur Status activus, & passivus ultimi decennii, citata Parte*.

Paruerunt Canonici; & dimisso ære alieno, quo premebatur Ecclesia pro Sacris Suppellectilibus jamdudum comparatis, rationes ultimi decennii dispunxerunt, quibus compertum est, reditus Ecclesiæ quolibet anno ascendere ad scut.12778. 6. 10. monetæ Melitensis, & deductis ordinariis sumptibus in annuis scut. 6503. 4. 12., superesse annua scut. 6275. 1. 18, ex quibus coacervata jam fuerunt scut.30265. 3. 5., partim in Arca recondita, partim a Debitoribus exigenda.

Quare in Capitulo habito die 28 Augusti 1759. decreverunt Canonici, ex eadem exuberantium redituum summa retinenda esse annua scut. 2400., ad effectum consulendi majori Ecclesiæ ornatui, ejusque Bonorum conservationi: & eroganda esse scut.343. in augumentum Salarii Ministrorum, & scut.3000. in erectionem novæ Massæ distributionum, hoc addito, quod eadem nova Massa reputanda foret, tamquam extraneum emolumentum propositum pro alliciendis Canonicis ad interessendum Divinis Officiis, etiam vacationum diebus, illiusque participes dumtaxat fierent verè

& non

& non fictè præsentes,quocumque privilegio, vel justa causa non obstante: quod Coadjutores idcirco sibi, & non Coadjutis has distributiones inserviendo lucrarentur, & quoties Coadjuti etiam interessent, unica portio inter Coadjutum, & Coadjutorem repartienda foret, salvis conventionibus occasione Coadjutoriæ ineundis: Et quod demum earundem distributionum divisio fieret ad formam Sacrorum Canonum, & Consuetudinis, quæ viget in Ecclesia quoad veteres distributiones.

Capitulari deliberationi adhæsit hodiernus Episcopus, quibusdam tantum additis conditionibus in decreto, quo die 2. Octobris ejusdem anni 1759. suorum Commissariorum relationem approbavit. Primumque, reservato Apostolico assensu, censuit, ex stipendio Ministris augendo, juxta Capitularem deliberationem, demenda esse annua scut. 20. assignata Depositario: Et ex annuis scut. 3000. attributis novæ Massæ distributionum, asservanda esse annua scut.600. pro extraordinariis Ecclesiæ indigentiis, quousque novum accederet redituum incrementum. Decrevit quoque, novam distributionum Massam intermittendam esse, cum reassumptione veteris efformatæ ex tertia parte fructuum Præbendarum, in casu evictionis, aut jacturæ Bonorum, vel urgentis necessitatis Ecclesiæ, cui non sufficeret summa in ejus usum reservata. Demum sancivit, easdem novæ Massæ distributiones lucrandas esse ab omnibùs interessentibus, etiamsi Coadjutoribus: illasque repartiendas esse in singulas sacras actiones juxta Rubricam, vel ex pia institutione in Ecclesia obeundas, comprehensis Officiis Beatæ Mariæ Virginis, & Defunctorum, Psalmis Pœnitentialibus, & Gradualibus, Missis Conventualibus, aliisque cum Cantu celebrandis,Litaniis ejusdem Beatæ Mariæ Virginis, & Processionibus tam generalibus, quam particularibus.

Graves visæ sunt Canonicis binæ postremo adjectæ ab Episcopo conditiones; quocirca novis oblatis precibus SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO, quæ ad hanc Sacram Congregationem remissæ sunt, postularunt, Capitularem deliberationem in omnibus confirmari. Sed Episcopus de more auditus suum in prima relatione defendit Decretum; novisque subinde Literis ad Sacram Congregationem datis suadere nisus est, quod si incongrua Sacræ Congregationi videretur admissio Coadjutorum,pro constituenda nova distributionum Massa sufficere possent annua dumtaxat sc.1400.: quodque residualibus scutis mille expediens foret decem Canonicatus secundi ordinis erigere, primùm ab Episcopo, deinde prout de jure conferendos. Omnes itaque controversiæ tribus Dubiis collectæ fuerunt, quæ nunc proponuntur.

Et circa distributionum repartitionem, disputat Episcopus, recte

recte ipsum decrevisse alicujus portionis assignationem, nedum pro Missa Conventuali, quæ pars est præcipua Divinorum Officiorum, sed etiam pro recitatione Officii Beatæ Matiæ Virginis, & Defunctorum, ac Psalmorum Pœnitentialium, & Gradualium, diebus a Rubrica præscriptis; cum ad easdem preces, & laudes recitandas Canonici teneantur vigore Constitutionis *Quod a Nobis* 64. §.9. *S. Pii V.*, ac vigore immemorabilis Consuetudinis. Siquidem in Synodo anni 1591. Episcopus Gargallus pro præsentibus eos non esse habendos decrevit, qui *in Matutinali Officio, etiam Beatæ Mariæ*, in Chorum non advenissent ante recitationem primi Psalmi; & in Epistola Sacræ Congregationis Episcoporum ad eundem Episcopum data die 24. Martii 1592. præcipitur, *che non si abbia da puntare per l'Ora predetta chi entrarà in Coro, prima, che sii finito il primo Salmo del Matutino della Madonna: approvandosi, e lodandosi grandemente la buona consuetudine introdotta sopra tale uso in cotesta Chiesa, la quale V. S. dovrà far conservare inviolabilmente.*

Ipsi quoque Canonici in Capitulo habito die 27. Septembris 1614. mulctam amissionis distributionum horæ primæ indixerunt contra eos, *che non restano nel Coro, quando si celebra nell'Aurora l'Officio della Madonna ogni Sabato, delli Defonti il Lunedì, ed ogni principio del Mese, quando occorre cantare la Messa in Aurora*; & non interessentes Officio Beatæ Mariæ Virginis inter absentes notandos esse præcipiunt Synodi anni 1625., 1646., & 1703.

Atque in Pastorali Visitatione peracta die 11. Novembris 1722. hoc legitur Episcopi Decretum = *Ad Officium Beatæ Mariæ Virginis, Defunctorum, & ad Psalmos Pœnitentiales, & Graduales, diebus a Rubrica præscriptis, non ignorent Canonici, aliique Choro adscripti, se omnino teneri: & si illorum recitationi interesse Choro neglexerint, sciant ipsos non lucrari distributiones pro rata illius diei, sed tamquam absentes punctentur* =. Et proprium hoc onus agnoscentes Canonici, ut aliquod obtinerent levamen, anno 1751. supplicarunt huic Sacræ Congregationi, ut tempore Quadragesimæ facultatem indulgeret, *di anticipare il Matutino, le Lodi della Vergine, e de' Morti, li Salmi Graduali, e Penitentiali nel giorno antecedente doppo la Compieta.*

Contendit insuper Episcopus, paucis ab hinc annis Punctatorum negligentia in desuetudinem abiisse amissionem distributionum, pro neglecta eisdem precibus interessentia, juxta trium Testium depositionem: & merito proinde curasse suo decreto pristinum morem restituere; cum legitima introduci nequiverit consuetudo, frequentibus Episcoporum decretis interrupta, qua cessante, tenentur Canonici parere legi præscriptæ a S. Pio V., ut censuit hæc Sacra Congregatio *in Suessana* 18. *Augusti* 1708. *ad II. Dubium*, quo cum quæreretur = *An in eadem Ecclesia Suessana sint*

sint recitandi Psalmi Graduales, Pœnitentiales, Officium Beatæ Mariæ Virginis, ac Defunctorum in diebus designatis a Rubricis Breviarii? responsum fuit = *Ad formam Bullæ B. Pii V.* =, ut *in lib.58. Decret. pag.288.* Ac pari jure autumat Episcopus, repartiendas esse distributiones, etiam pro aliis precibus pia devotione institutis, & pro generalibus, ac particularibus Processionibus; cum distributiones rectè congruant sacris quibuscumque actionibus communiter obeundis, ut tradit *Monet. de distribut. quotid. part.3. quæst.10. num.20.*

Quæ quidem eo magis admittenda esse, differit Episcopus, quia res est non de antiqua, sed de nova distributionum Massa erigenda ex reditibus Ecclesiæ, ut Canonic diligentius incumbant illius servitio, in augumentum Divini Cultus. Indecorumque videtur eidem Episcopo, quod Canonici, qui extincta antiqua Massa recuperant sine ullo onere tertiam partem fructuum suarum Præbendarum, & insuper lucrantur novas distributiones ex reditibus Ecclesiæ procedentes, renuant, novarum distributionum lucrum adjungi iis oneribus, ad quæ de jure, & ex consuetudine tenentur, ut etiam exprobrat *Carolus Guyetus in sua Heortologia lib.4. cap.19. quæst.4., & cap.20. quæst.1.*. Et propterea censet, juste decrevisse repartitionem distributionum in prædictas sacras actiones, tum quia ad Episcopum spectat præscribere servitia pro lucrandis extraordinariis distributionibus, juxta censuram Sacri Concilii Tridentini *in sess.22. cap.3. de Reformat.*, tum etiam quia distributiones repartiendæ sunt pro modo laboris, ut Canonici promptiores fiant servitio Ecclesiæ, *Monet. de distrib. part.1. quæst.1. num.13., & quæst. 6. num.8.*

Præterea defendit Episcopus, Coadjutores simul, & Coadjutos, si præsentes fuerint, admittendos esse ad earundem novarum distributionum participationem; tum quia illarum repartitio in precibus san. mem. Benedicto XIV. porrectis exprimitur facienda *fra i Capitolari presenti nel Coro, ancorche siano Coadjutori*; tumetiam quia illarum Massa, juxta decretum Capituli, reputanda est extraneum emolumentum lucrandum ratione solius præsentiæ, & personalis servitii. Et quatenus Coadjutores non sint ad earum participationem admittendi, censet, novam Massam constituendam esse in solis annuis scut. 1400., erogatis aliis scut. 1000. in erectionem decem Canonicatuum secundi Ordinis, quemadmodum ante hac erecti fuerunt alii sex Canonicatus ex reditibus exuberantibus Ecclesiæ, majori cæteroquin dote cuilibet assignata in annuis scut.325.

Verùm Canonici Capitularem deliberationem postulant confirmari, rejectis conditionibus ab Episcopo adjunctis; contendentes, quotidianas distributiones de jure institutas

fuisse pro Divinis Officiis, juxta censuram *Textus in cap.1. de Cler.non residen. in 6.*, *& Sacri Concilii Tridentini in sess.21. cap.3.*, *& sess.24. cap.12.de Reformat.*; solisque Horis Canonicis, Missæquæ Conventuali in Ecclesia Melitensi fuisse assignatas a Præsule Dozina in primæva illarum institutione anno 1575., & ab Episcopo Gargallo in Decreto lato die 14. Junii 1586.vigore Literarum Sacræ Congregationis Episcoporum, & Regularium, & in altero Decreto diei 14.Julii 1601.. Ideoque arbitrantur, haud repartiendas esse pro Officiis Beatæ Mariæ Virginis, & Defunctorum, Psalmisque Pœnitentialibus, & Gradualibus, quorum recitatio, sine ullo periculo peccati in casu omissionis,præcipitur in Constitutione *Quod a Nobis* 64. S. Pii V., itaut hortandi potius, quam cogendi sint Canonici ad illorum recitationem, ubi contraria vigeat consuetudo, ut censuit hæc Sacra Congregatio *in Acerrarum* 23.*Augusti* 1727. *ad XII. & XIII. Dubium*, quibus cùm quæreretur = *XII. An dicti Canonici, ultra Horas Canonicas, teneantur quoque recitare Officium Defunctorum, Beatæ Mariæ Virginis, Psalmos Pœnitentiales, & Graduales, seu potius sit servanda consuetudo? XIII. An in casu deficientiæ sit exequenda pœna ab Episcopo imposita?* responsum fuit = *Ad XII. Servandam esse consuetudinem. Ad XIII. Negative* =, ut *in lib.*77.*Decret. pag.*317., & rursus *in Montis Alti* 28.*Septembris* 1754. *lib.*104.*Decret.pag.*346.

Et licet in Ecclesia Melitensi antiqua vigeat consuetudo easdem Preces recitandi; nihilominus putant, contra deficientes indicendam non esse pœnam ammissionis distributionum, quam nec Sacrum Concilium Tridentinum, nec Piana Constitutio imposuit, & quam nec in aliis Ecclesiis, ubi similis viget consuetudo, nec in ipsa Melitensi Ecclesia præstari unquam consuevit, ut plures referunt producti Testes. Nullamque rationem habendam esse opinantur, aut de contrariis Testibus ab Episcopo inductis, qui minores sunt numero, & singulares: aut de Episcoporum Decretis, aliisque actibus pœnæ indictionem comprobantibus, quia non constat usu receptam fuisse indictam pœnam, imò longam illius desuetudinem neque Episcopus inficiatur.

Negant quoque, Coadjutores simul, & Coadjutos admittendos esse ad earundem distributionum participationem; cum unica portio illis debeatur, tamquam repræsentantibus unam solam Personam, *Scarfanton. ad Ceccoper. lib.*1.*tit.*12. *num.* 42.; adstipulante præsertim Ecclesiæ Melitensis consuetudine unicam portionem illis tribuendi, juxta Testium depositionem. Nec locum esse differunt novorum Canonicatuum erectioni; tum attento Capituli dissensu, ut notat *Piton. disceptat.Ecclesiast.* 17. *num.*21. *&* 22.; tum quia satis copiosus est Ministrorum numerus in Ecclesia Melitensi, cui unus & viginti Canonici, quatuordecim Cappellani, & duodecim Clerici inserviunt, præter Sacristas, Cantores

res, aliosque Famulos: imò novorum Canonicatuum erectionem non patitur angustia Chori; tum demum quia pereexiguæ forent distributiones in annuis scutis 1400., & ideò non obtineretur finis alliciendi Canonicos ad assiduum Ecclesiæ servitium, & consulendi illorum decenti substentationi, pro qua necessaria cuique sunt annua scuta 400., ut alii affirmant Testes.

Ponderandum tamen est, quod de modo repartiendi novam Massam disceptatur, antequam illius erectio decreta sit a Summo Pontifice, vel ab hac Sacra Congregatione: quodque ad suadendam hujus novæ Massæ necessitatem, nulla affertur probatio exigui Præbendarum reditus, imò ex Episcopi antecessoris Literis eruitur, quod plures adsunt Præbendæ reddentes annua scuta 400., & 500., & nonnullæ, quæ reddunt etiam scuta 600., 700., & 800., ac una excepta annui reditus scutorum 180., reliquæ omnes vel attingunt, vel excedunt annua scuta 300. monetæ Melitensis.

Dignabuntur itaque EE. VV. definire

I. *An sit approbanda deliberatio Capitularis super erectione novæ Massæ distributionum, seù potius addendæ sint punctaturæ pro recitatione Officii parvi Beatæ Virginis, aliisque functionibus contentis in Decreto Rmi Episcopi?*

II. *An de nova Massa participare debeant Canonici Coadjutores?* & quatenus negative.

III. *An ex summa assignata pro nova Massa sint detrahenda scuta* 1000. *monetæ Melitensis, illaque applicanda in erectionem decem Canonicatuum secundariorum, in casu &c.*

Dilata, & scribatur Episcopo juxta instructionem, & dentur nova Dubia.

URBINATEN. CAPPELLANIÆ. Joannes de Sanctis Urbinas in Testamento, quod condidit anno 1690., hæredem universalem instituit Antonium Filium suum, quo sine Filiis decedente, erigi jussit Cappellaniam Jurispatronatus Laicalis, his verbis = *Allora, ed in tal caso si debba, con tutta la sua Eredità, senza veruna diminuzione, erigere, e fondare una Cappellania nella Ven. Chiesa delle RR. Monache di S. Maria Maddalena Convertite di questa Città, al Ven. Altare di S. Francesco Saverio, sotto il titolo, ed invocazione di S.Francesco Saverio: coll'obligo al Cappellano di essa, che sarà per tempo, di celebrare, o far celebrare al medesimo Altare una Messa tutti li giorni di Domenica dell' anno. Qual Cappella debba essere, e vuole, che sia Juspadronato del sudetto Signor Paolo An-*

Sess.25. cap.9. de Reform.

drea Corradini, aliorumque substitutorum, vel quibus illi Testamento reliquissent: hæc addens = *Qual Juspadronato vuole, e commanda, che sia mero Laicale, non soggetto à veruna regola di Cancellaria, benchè vacasse in Curia: e così l' elezione, e nomina del Cappellano per tempo spetti, e sia sempre, ed in infinito de sudetti, perche così vuole, e commanda, e dispone in ogni modo migliore*.

Decessit Hæres, nullis relictis liberis. Et fertur, quod Paulus Corradinus, Patronus a Testatore nominatus, die 8. Julii 1713. insteterit in Curia Archiepiscopali Urbinatensi pro Cappellaniæ erectione, atque ad illam Cyriacum Filium suum nominaverit; latumque fuit a Curia Archiepiscopali Decretum, quo Vicarius Generalis, *prævia erectione dictæ Cappellaniæ in simplex Ecclesiasticum Beneficium* (sunt Decreti verba) *illud ipsi Clerico Cyriaco contulit, & assignavit*; ac deinceps Cappellani semper instituti fuerunt ab Archiepiscopo ad nominationem Patronorum. Verùm Antonius Corradini anno 1753. preces obtulit huic Sacræ Congregationi, quibus postulabat, Laicalem declarari eandem Cappellaniam; & cùm ille re infecta decesserit, præfatam declarationem nunc efflagitat Joseph Corradini hodiernus Patronus.

Et disputat, Cappellaniæ vocabulum, quo usus est Testator, ambiguum esse, non magis Beneficio Ecclesiastico, quàm pio Missarum legato, seu Cappellaniæ mere laicali conveniens, ut dixit *Rota in Romana Cappellaniæ 5. Julii* 1751. §.8. *cor. bon.mem. Amadeo*; illudque de Cappellania mere laicali intelligendum esse contendit, quia dispositio facta est a Laico de bonis suis laicalibus, ut ponderat *Rota in Civitatis Castelli Cappellaniæ 29. Aprilis* 1744. §.2. *cor. bon.mem. Vicecomite*: quia Ordinarii authoritatem non requisivit Testator in erectione, vel in institutione, quemadmodum opus fuisset in Beneficio Ecclesiastico, ex notatis per *Rotam in decis.*1030. *num.*8. *&* 15. *cor. Lancetta*: & quia exclusis regulis Cancellariæ, etiam ob vacationem in Curia, semper electio, & nominatio Cappellani præservatur Patronis, ad quorum electionem, sine Ecclesiastici Collatoris authoritate, solæ Cappellaniæ Laicales provideri possunt, ut tradit *Piton. de controv. Patron. allegat.*33. *num.*29., *& alleg.*87. *num.* 4.

Nec arbitratur officere, quod Testator Cappellaniam addixerit certo Altari, certumque adjecerit onus Missarum, cum assignatione certæ Dotis, & reservatione Jurispatronatus; quia hæc omnia congruunt etiam Cappellaniæ mere laicali, de cujus erectione ait Testatorem cogitasse, dum Ordinarii non requisivit authoritatem, in qua potissimum consistit qualitas Beneficii Ecclesiastici, ut firmant *Piton. de controv. Patron. d.alleg.*33. *num.*33., *& Rota in Mantiss. ad De Luca lib.*13. *decis.*5. *num.*12. *&* 13., *& in Romana Cappellaniæ 5.Julii* 1751. §.14. *coram bon. mem. Amadeo*.

Et

Et autumans inde, Teſtatoris voluntatem fuiſſe repugnantem erectioni Cappellaniæ Eccleſiaſticæ, putat invalidam fuiſſe Beneficii Eccleſiaſtici erectionem a Vicario Generali factam anno 1713., ad inſtantiam Pauli Andreæ Corradini Patroni: tum quia Vicarius Generalis, ſine ſpeciali delegatione Epiſcopi, non poteſt ſuis ordinariis facultatibus erigere Beneficium Eccleſiaſticum, *Garz. de Benfic. par. 5. cap. 9. num. 37.*, *& Piton. de controv. Patronor. allegat. 33. num. 37.*; tum inſuper quia non poteſt Ordinarius, etiam de conſenſu Patronorum, vel Hæredum, voluntatem Teſtatoris immutare, & pium legatum, ſeu Cappellaniam laicalem ab eo relictam, in Beneficium Eccleſiaſticum erigere, *Vrſaya diſceptat. Eccleſiaſt. 15. num. 20. tom. 1. par. 1.*, *& Rota in Mantiſs. ad De Luca d. lib. 13. deciſ. 5. num. 15.*. Nulliuſque ponderis eſſe defendit inſtitutiones Cappellanorum ab Ordinario datas ad nominationem Patroni; cùm illæ nequiverint nativam Laicalis Cappellaniæ qualitatem alterare, ut dixit *Rota in d. Romana Cappellaniæ 5. Julii 1751. §. 13. coram bon. mem. Amadeo*; & cenſuit hæc Sacra Congregatio in *Ferentina Cappellaniæ 19. Decembris 1750. lib. 100. Decr. pag. 488.*, *& in Vrbinaten., ſeu Ariminen. Capellaniæ 3. Februarii 1753. lib. 103. Decret. pag. 46.*

Archiepiſcopus autem, in relatione ſuper precibus Antonii Corradini data anno 1753., teſtatus eſt, Cappellaniam die 7. Januarii 1713. fuiſſe in Beneficium Eccleſiaſticum erectam a Prædeceſſore ſuo Cardinali Sanvitali, cum reſervatione Juriſpatronatus Familiæ de Corradinis, & ad illam die 8. Julii ejuſdem anni fuiſſe canonice inſtitutum Cappellanum ad nominationem Patroni, ſimilemque canonicam inſtitutionem ſemper datam fuiſſe ſucceſſoribus Cappellanis a Patrono nominatis. Quocirca autumabat, firmam adeo redditam fuiſſe canonicam erectionem auctoritate Archiepiſcopi factam, ut retractari amplius nequiret prætextu contrariæ voluntatis Teſtatoris, quæ ſecundum erectionem interpretanda erat poſt quadraginta annorum obſervantiam.

Præſertim quia, ut ſubjiciebat Archiepiſcopus, Beneficii Eccleſiaſtici erectio haud videbatur repugnare voluntati Teſtatoris, qui certa conſtituta dote in ſua univerſa hæreditate, ex illa juſſit Cappellaniam erigi ad certum Altare, & ſub certo titulo, cum onere Miſſarum, & cum reſervatione Juriſpatronatus, in quibus conſiſtit materia Beneficii Eccleſiaſtici, neque formam excluſit, cùm auctoritas Ordinarii, quæ formam dat Beneficio, tacite intelligatur requiſita in Cappellaniis Teſtamento relictis, niſi manifeſte appareat de contraria voluntate Teſtatoris, ut tradunt *Panimoll. deciſ. 21. n. 13.*, *& Piton. de controv. Patron. alleg. 49. num. 9.*. Et contrariæ voluntatis argumentum non reſultare dicebatur a qualitate Laicali Juriſpatronatus, quæ congruit etiam Beneficio Eccle-

clesiastico: neque ab illius exemptione a Regulis Cancellariæ, in casu etiam vacationis in Curia, cum hujusmodi cautela adhibeatur non ad excludendum Ecclesiasticum Collatorem, sed ad retrahendum Summum Pontificem a derogatione Jurispatronatus Laicalis in casu vacationis in Curia, ut censuit hæc Sac. Congregatio in *Pennen.* 13. *Maii* 1713. *lib.*63. *Decret. pag.*290., & tradit *Rigant. ad Regul.* 1. *Cancellar.* §. 1. *num.* 345. *& seq.*

Iterum tamen auditus Archiepiscopus super novis precibus Josephi Corradini, mutata Sententia, suum votum aperuit favore Oratoris, fretus rescripto hujus Sacræ Congregationis edito in supradicta *Urbinaten., seu Ariminen. Cappellaniæ* 3. *Februarii* 1753., in qua cæteroquin dispositio Testatoris diverso concepta erat verborum contextu = *Si erigga una Cappellania, overo Offiziatura perpetua Laicale.*

Definiendum idcirco erit ab EE. VV.

An Cappellania, de qua agitur, sit Laicalis, vel Ecclesiastica, in casu &c.

Negative ad primam partem, affirmative ad secundam.

Sess. 22. *cap.* 8. *de Reform.*

AUXIMANA. In Congregatione habita die 20. Decembris 1760. proposita fuit hæc Causa, super interpretatione Legati Epimenii Ursi, qui relicto Anniversario pro Anima Fratris Josephi a Cupertino singulis annis celebrando, præcepit, quod post ejusdem Servi Dei Canonizationem, vel Beatificationem, *debba solennizarsi la sua Festa nel giorno della sua morte in perpetuo.* Contendebat enim Rector Cappellaniæ institutæ ex universa pii Testatoris hæreditate, eam pro solemni Festivitatis celebratione tenuem contribuendam esse summam Juliorum quindecim, quam loco celebrandi Anniversarii consueverant sui Antecessores, post introductam Beatificationis, & Canonizationis Causam, tradere Fratribus Minoribus Conventualibus Auximi, in quorum Ecclesia Beati Corpus quiescit. Conventuales autem postulabant a Cappellano annua scuta 34., quot ab ipsis insumuntur in solemni ritu, venustaque pompa recolendo die Festo Beati Josephi. At Episcopus de more auditus censuit, Cappellanum gravari posse ad contribuendum annua scuta 7., vel paulo plus, quot erogantur in celebrationem Festivitatis Beatæ Mariæ ad Nives, quam Cardinalis Spada olim Episcopus Auximanus jussit *solennizare ogni anno* in Ecclesia Parochiali S. Mariæ de Misericordia extra

extra Moenia Auximi. Quare Dubiis, quæ erant *I. An Festivitas Beati Josephi a Cupertino sit celebranda quolibet anno eadem impensa, qua retroactis annis celebratum fuit Anniversarium pro ejus Anima, juxta dispositionem Epimenidis Vrsi? II. An, & ad quæ solemnia, & sumptus teneatur Hæreditas Epimenidis Vrsi, occasione annuæ recurrentis Festivitatis ejusd. Beati?* Sacra hæc Congregatio respondit = *Ad I. Negative. Ad II. Teneri juxta votum Episcopi.*

Reclamat Cappellanus. Et differit, allatum exemplum solemnitatis S. Mariæ ad Nives recte quidem proponi ad interpretandum, juxta Regionis morem, verbum *solennizare*, sed errasse Episcopum referendo, in eam causam erogari annua scuta 7., vel paulo plus; cùm Administratores Hæreditatis Hyacinthi Carosi testentur, duas libras Ceræ, & scut. 3.50. a se præstari occasione illius Festivitatis pro eleemosyna Missæ cum cantu, aliarumque lectarum vigintinovem ea die celebrandarum; proindeque majorem summam contribuendam a se non esse contendit, cum præsertim multo minor summa erogetur pro festiva celebratione recurrentis memoriæ Nativitatis Beatæ Mariæ Virginis ab eodem Episcopo Spada in enunciata Ecclesia Sanctæ Mariæ de Misericordia præscripta: & in Festivitate Sancti Josephi, quæ sumptibus Cappellaniæ de Prosperis celebratur in Ecclesia Confraternitatis Mortis Auximi, insumantur solum scut. 4. 25. pro Cera, Missis lectis, & musicis concentibus, quibus primæ, & secundæ Vesperæ, cum Missa solemni decantantur: longeque minores sint expensæ erogari solitæ a Mensa Episcopali pro aliis similibus Festivitatibus celebrandis in Ecclesia Cathedrali. Imò nec ad contribuendam eam summam teneri disputat, cum de solemnizanda Festivitate gravatus sit, non de aliqua summa Conventualibus præstanda.

Verum ponderandum est, quod pro Festivitate Sanctæ Mariæ ad Nives, ultra summam contributam ab Hæreditate Carosii, Parochus supplet de proprio reliquas expensas, usque ad summam scutorum 7. circiter, ut ipse testatus est in depositione data in Summario ipsius Cappellani reclamantis. Et Conventuales excipiunt, ad æmulationem reclamari a Cappellano, licet ipsi resolutioni acquiescerent, ne litis sumptus absorberent eam pecuniæ quantitatem, quæ satis foret pro acquirendo fundo, qui redderet annuam summam controversa majorem; & contendunt, potius ad uberiorem præstationem cogendum esse Cappellanum, ob pingues Cappellaniæ reditus, & ob consuetum morem Civitatis Auximi celebrandi solemnes Festivitates majori sumptu, ut prænotatum fuit in Folio distributo pro Congregatione diei 6. Decembris 1760.

Di-

Dignabuntur itaque EE. VV., reassumpto dicto Folio, definire

An sit standum, vel recedendum a Decisis, in casu &c.

In decisis, & amplius.

Sess.25.cap.5. de Reform.

CIVITATIS CASTELLANÆ. Ecclesia Sancti Juliani, quæ unica Parochialis est Terræ Stabiæ, anno 1439. in Collegiatam erecta fuit auctoritate Ordinaria pro uno Archipresbytero, & tribus Canonicis, totidemque Præbendis, cum uno Clerico in Divinis inserviente; illique unitæ fuerunt Campestres Ecclesiæ S. Blasii, Sanctæ Mariæ de Aquaviva, & S. Joannis in Janiculo in Agro Stabiensi existentes; ita tamen, ut reditus, & proventus Ecclesiæ S. Juliani, & unitarum Ecclesiarum S. Blasii, & S. Mariæ *communiter*, *& æqualiter* dividerentur inter Archipresbyterum, & Canonicos præfatos: illi verò alterius unitæ Ecclesiæ S. Joannis ad solum Archipresbyterum pertinerent, *ut decentiùs vivere posset juxta Archipresbyteralem Dignitatem*. Sed in Literis præfatæ erectionis Collegiatæ nulla fit mentio Parochialitatis dictæ Ecclesiæ S. Juliani: minusque statuitur, ad quem imposterum spectare deberet Cura Animarum, illiusque exercitium; & solum enunciatur, quod eadem Ecclesia *per tres Rectores hactenus gubernari consuevit*, qui tunc erant Petrus, Antonius, & Anselmus, quorum alter in Archipresbyterum, alii duo in Canonicos instituuntur, collato Andreæ tertio Canonicatu; novisque Canonicis, & Archipresbytero facultas indulgetur, erectarum præbendarum, atque unitarum Campestrium Ecclesiarum possessionem capiendi propria authoritate, illarumque reditus in proprios usus convertendi, cum clausula = *Debitis illarum supportatis oneribus* =

Cum tamen anno 1759. necessitas urgeret ministrandi Sacramenta Infirmo, dum Archipresbyter hortator adstabat alteri morti proximo; Episcopus, qui tunc Pastoralem Visitationem peragebat in Terra Stabiæ, monuit Canonicos, ut in eo casu necessitatis operam adjutricem præstarent Archipresbytero, & Christjanæ pietatis officia Infirmo exhiberent; sed renuerunt Canonici, negantes se huic oneri subjectos. Quapropter Episcopus Decretum tulit his verbis = *Essendo stati li Canonici moderni Rettori delle Anime, come costa dall'Erezione della Collegiata; quantunque la Cura Parocchiale ora si eserciti attualmente dall'Arciprete; dichiariamo, che nel caso di qualche vero, e reale impedimento del medesimo, o perche occorra la necessità di amministrare li Sagramenti*

nell'a

nell' istesso tempo a più Infermi, o di assistere a più Moribondi, li Canonici per obligo loro preciso debbano supplire al bisogno, senza scusa di non avere essi la Cura delle Anime =

Reclamarunt Canonici ad hanc Sacram Congregationem. At Episcopus de more auditus, illorum damnat repugnantiam, quod inani libertatis prætextu refugiant opem ferre Animarum saluti in iis circumstantiis, in quibus præcise tenentur ex præcepto charitatis; & suum defendit Decretum, tum quia limitatum est ad solos casus necessitatis, qua urgente, potest Episcopus, ratione obedientiæ sibi debitæ a Clericis Diœcesis, quoslibet Sacerdotes cogere, ut Sacramenta Populo administrent, juxta firmata a san.mem. Benedicto XIV. *in institut. Eccles. 94. num.17. & 18.*: tum etiam, quia hujusmodi necessitati, quæ frequenter contingere potest in non modico Populo 857. Animarum, occurri nequit per deputationem Cappellani Coadjutoris, ob tenues reditus Archipresbyteratus.

Archipresbyter autem in circumferendo libello disputat, absolute ferendum esse a Canonicis onus Curæ Animarum, etiam seposita necessitate; cùm ipsi non minus, quàm Archipresbyter subrogati fuerint in locum antiquorum Rectorum, cum æquali participatione redituum, & proventuum, sub consueta clausula = *Debitis supportatis oneribus* =, quibus verbis videri non potest Cura Animarum potiùs translata in Archipresbyterum, quàm in Canonicos, quia ad omnes æqualiter directa fuerunt. Et arbitratur, translationem Curæ in Archipresbyterum suaderi non posse a speciali assignatione redituum Ecclesiæ S. Joannis facta illius favore; cùm fuerint dicti reditus assignati Archipresbytero non ratione Curæ, sed ratione Dignitatis, *ut decentiùs vivere posset, juxta Archipresbyteralem Dignitatem*.

Nihilque officere putat longævam observantiam a Canonicis allegatam; cùm illa potiùs detegat Canonicorum obligationem coadjuvandi Curæ Animarum. Quia ex Libris Parochialibus, qui supersunt in Archivio Ecclesiæ, constat, promiscue Canonicos cum Archipresbytero ab anno 1571. usque ad initium currentis Seculi, administrasse Infantibus Sacramentum Baptismi: Infirmis Sacramenta Pœnitentiæ, Eucharistiæ, & Extremæ Unctionis: Morientibus Animam commendasse (quo munere multoties functus est in fine præteriti Seculi etiam Prior Conventus PP. Augustinianorum tunc existentis in Terra Stabiæ): atque pluries adstitisse Matrimoniis contrahendis, pro quibus licentia Archipresbyteri incæpit enunciari post annum 1657.

Præterea in Statutis Ecclesiæ compilatis anno 1747., & ab Antecessore Episcopo approbatis, expresse enunciatur = *All' Arciprete spetta principalmente la Cura attuale delle Anime* = quæ verba innuere videntur, eandem Curam secundario spectare ad Canonicos: & Funerum emolumenta, iis exce-

ptis, quæ præſtari ſolent pro Infantibus, æqualiter tribuuntur Canonicis, & Archipresbytero; atque in præcedentibus Statutis confectis anno 1730. Canonici admittuntur ad æqualem etiam participationem nonnullarum oblationum. Ex quibus omnibus autumat Archipresbyter concludenter evinci, commune eſſe cum Canonicis onus Curæ Animarum, ſicut communia ſunt emolumenta Parochialia, reditusque Parochiæ, & communis ante hac fuit Sacramentorum adminiſtratio, præſertim Matrimonii, quibus Canonici aſſiſtere nequiviſſent ſine licentia Archipresbyteri uſque ad annum 1657., niſi Curam Animarum habuiſſent, cùm illa coram ſolo Parocho ineunda eſſe ſtatuat Sacrum Concilium Tridentinum *in ſeſs.24. cap.1. de Reform. Matrim.*. Et propterea contendit, in pretio habendam non eſſe poſteriorem hujus Seculi obſervantiam, quia nec diuturna fuit per tempus aptum ad præſcribendum, nec pacifica videri poteſt ob interruptionem orientem ex Statutis anni 1730., & 1747., quibus nonniſi ratione communis Curæ Animarum, admitti potuerunt Canonici ad æqualem oblationum, & emolumentorum Parochialium participationem.

Verum Canonici Epiſcopali decreto adverſari profitentur, non quia refugiant pietatis officia obire, ſed ne illa trahantur in neceſſariam obligationem, *per obligo loro preciſo*, ut decrevit Epiſcopus; cum nequeat ipſe nova onera Canonicatibus adjungere, quæ impoſita non fuerunt in primæva illorum erectione, ut cavetur *in cap.5. ſeſſ. 25. de ref.*. Nec cogi poſſe arbitrantur ratione neceſſitatis, & affluentiæ Populi, quia potius hoc caſu, tenetur Epiſcopus Parochum cogere, ut ſibi adjungat opportunos Coadiutores, juxta cenſuram Sacri Concilii Tridentini *in ſeſſ.21. cap. 4. de ref.*; & quoties Parochiales reditus ſatis non eſſent Parocho, & Coadiutori, inquiunt, Coadiutoris ſalarium ab Epiſcopo, & in ſubſidium a Parochianis ſupplendum eſſe, ut tradunt *Fagnan. in cap. de Rectoribus num.3. de Cleric. ægrot.*, *& Barboſ. de offic.*, *& poteſt. Epiſc. part.3. alleg.63. num.15.*

Minuſque teneri contendunt, Archipresbyterum coadiuvare ratione Curæ Animarum ipſis imminentis; quia negant, Animarum Curam in erectione Collegiatæ tranſlatam fuiſſe in Canonicos, vigore ſubrogationis in locum antiquorum Rectorum, cùm non conſtet, eos omnes æqualem habuiſſe Curam Animarum, ſive potiùs unum fuiſſe Parochum, eum nempe, in cujus locum ſubrogatus fuit Archipresbyter, & reliquos fuiſſe Coadiutores, ut præſumendum eſt ad evitandum abſurdum, de quo *Rota in deciſ.461.num.9. tom.2. cor. Molin.*; Et nullam ipſis imminere Curam animarum defendunt, vigore obſervantiæ; quia in fine XVI. Seculi, & in Seculo XVII., ſi pluries Sacramenta adminiſtrarunt Canonici, ſæpe etiam in libris Parochialibus Canonicus Sacra-

cramenta administrans notatur superadditis dictionibus *Vice-Archipresbyter*, *Vice-Curatus*, *loco Curati*, vel expressum fuit, quod Sacramenta Canonicus administrabat de licentia Archipresbyteri, seu in illius absentia, itaut præsumi valeat earundem circumstantiarum mentionem oscitanter ommissam fuisse in aliis partitis, cum revera Vice-Archipresbyteri, & Vice-Curati nomen numquam usurpassent Canonici, si Cura Animarum ipsis imminerct jure proprio. Attento præsertim, quod in Collationibus Archipresbyteratus semper enarratum fuit, illi imminere Curam Animarum, quod fuit reticitum in provisionibus Canonicatuum, factis sine ulla approbatione ad Curam animarum, prævio ad hunc effectum speciali examine, quemadmodum requiritur in Beneficiis eandemCuram adnexam habentibus, ut ex mente Sac Concilii Tridentini in *sess.*24. *cap.*18. *de ref.* tradit *Card. de Luca de jurepatr. disc.* 7. *num.*15., Et emolumentorum participationem, cum universalis non sit quoad omnia Parochialia emolumenta, ad jus Collegii potius, quàm ad onus Curæ referendam esse contendunt.

Eademque ratione disputant, abrogandum esse aliud Episcopi decretum, quo Canonicis Missam in Aurora celebrantibus onus iniungitur exponendi Populo doctrinam Christianam; quia id onus solum Parochis vel Sacerdotibus celebrantibus in Ecclesiis Ruralibus imponitur in novissima Diæcesana Synodo *lib.*1. *cap.*3. *num.*8. *ad* 10., cohærenter ad Concilium Romanum *tit.*1. *cap.*5., & ad Epistolam Encyclicam san. mem. Benedicti XIV., inter ejus Constitutiones *la* 42. *tom.*1.

Pertinet itaque ad EE. VV. decernere.

I. *An Canonici Ecclesiæ Collegiatæ Stabiæ teneantur cum Archipresbytero subire onus Curæ Animarum, sive potius confirmandum sit decretum factum ab Episcopo in actu Visitationis?*

II. *An iidem Canonici Celebrantes primam Missam in aurora teneantur principaliora Fidei mysteria edocere, itaut sustineri debeat decretum in eadem Visitatione factum ab Episcopo, in casu &c.*

Ad I. Ad primam partem Dilata, & detur novum Dubium super pertinentia Curæ habitualis, & actualis: ad secundam verò partem, affirmative, & amplius. Ad II. Affirmative.

Sess. 24. cap. 11. de Reform.

CONSTANTIEN. JURIUM PAROCHIALIUM, ET EXEMPTIONIS. Commenda Villingensis Ordinis Hierosolymitani proprium habet circuitum Muris septum, in quo, præter Ecclesiam Sancto Joanni Baptistæ dicatam, nonnullæ continentur Ædes pro Commendatarii, ejusque Familiarium, & Ministrorum usu destinatæ. Contendens autem hodiernus dictæ Commendæ Præfectus, seù Bonorum Æconomus, eandem Ecclesiam esse veram Parochialem, postulavit in Curia Episcopali Constantiensi, ut in illa Fons Baptismalis erigeretur; & rejectus decreto judiciali, provocavit ad Sanctam Sedem; ejusque appellationis Causa a clar. mem. Cardinali Argenvillieres tunc Pro-Auditore SANCTISSIMI delegata fuit huic Sacræ Congregationi, in qua modo proponitur quinque collecta Capitibus.

Et disputant Defensores Commendæ, præfatam Ecclesiam S. Joannis vere Parochialem esse; quia illius Cappellanus ab immemorabili tempore consuevit Sacramenta ministrare, etiam in Paschate, habitantibus intra septa Commendæ, illorumque Cadavera, cum decesserint, in præfata Ecclesia, suo nomine, & nullius desuper licentia requisita, sepelire, non obstante etiam contradictione Parochi Oppidi Villingæ, qui anno 1701. impedire tentaverat in eadem Ecclesia tumulari Cadaver cujusdam intra Septa Commendæ defuncti, sed postea quievit. Et licet intra eadem Septa Commendæ solum quinque Domus reperiantur pro usu Commendatarii, ejusque Æconomi, & pro habitatione ipsius Cappellani, ac Æditui Ecclesiæ, & alterius Cappellani Curati conterminæ Ecclesiæ Parochialis Gruningensis Commendæ unitæ; nihilominus arbitrantur, paucas has Familias sufficere ad constituendam Plebem, dum agitur non de nova Parochiali erigenda, sed de antiquo jure Parochiali retinendo, ut dixit *Rota coram Crispo decis.* 277. *num.* 19. *&* 20.

Contendunt insuper, Parochialitatem dictæ Ecclesiæ S. Joannis luculentius probari, tum ex enunciativa Statuti anno 1691. conditi a Clero Villingensi, qui *Parochos Joanniticos &c. in Confratres suscepit, & uti alios Parochos reputare, tractare, habereque promisit*: tum ex altera enunciativa Indicis Ecclesiasticorum Diæcesis confecti anno 1755., in quo Cappellanus S. Joannis describitur Parochus: tum demum ex institutione a Curia Episcopali Constantiensi data Cappellanis anno 1743., & 1750., cum approbatione, prævio examine, *ad concionandum, confessiones excipiendas, & Sacramenta administranda, aliaque Curam Animarum concernentia in dicto loco exercenda*. Nihilque obesse autumant, quod Cappellanus ob deficientiam Fontis Baptismalis numquam administraverit Sacramentum Baptismatis; quia Baptisma Filiis antecessoris Æconomi collatum fuit in eadem Eccle-

sia

sia S. Joannis a Parocho Villingensi, cum assistentia tamen Cappellani Superpelliceo, & Stola induti, quo pacto sibi blandiuntur suam præservasse jurisdictionem.

Et nedum jure Parochialitatis, sed etiam vigore privilegiorum Ordinis Hierosolymitani, differunt, licere Cappellano Sacramenta administrare Degentibus intra Septa Commendæ pro illius servitio; cùm illi plena gaudeant exemptione a potestate Ordinaria, juxta censuram Sacri Concilii Tridentini *sess. 24. cap. 11. de reform.*, *& Constit. Circumspecta 67. §. 2.* san. mem. Gregorii XIII. Et propterea censent, licitam esse in eadem Ecclesia retentionem Sanctissimi Eucharistiæ Sacramenti, & Sacrorum Oleorum; eademque Sacra Olea a Capitulo Rurali Villingæ tradenda esse, defendunt, Cappellano S. Joannis, & Curato Gruningensi Commendæ subiecto, absque ulla solutione assertarum consolationum, quæ præstantur loco Cathedratici, quia in Instrumento anni 1747. conventum fuit, quod Parochiæ Ordini Hierosolymitano subiectæ tenerentur dumtaxat solvere quadraginta Florenos *pro Consolationibus Episcopalibus, & omnibus aliis oneribus*. Demum postulant, ut in eadem Ecclesia Commendæ erigatur Fons Baptismalis.

Auditus tamen de more Eminentissimus Ordinarius retulit, quod Cappellanus S. Joannis consuevit ab immemorabili, Sacramenta Pænitentiæ, Eucharistiæ, & extremæ unctionis ministrare intra Septa Commendæ, tum Commendatario, tum ejus Familiaribus, ad formam tamen privilegiorum Ordinis, & *ad eum modum, quo a Religiosis quibusvis respectu Domesticorum, & Familiarium suorum fieri assolet*: quodque Sacramenta Baptismi, & Matrimonii, pro unica coniugata Familia Æconomi intra Septa residente, non a Cappellano, sed a Parocho Oppidi Villingæ administrata semper fuerunt in Ecclesia Parochiali, ut eruitur etiam ex partitis Librorum Parochialium a Parocho exhibitis: excepto Baptismo collato Filiis antecessoris Æconomi, quos Parochus invitatus Sacra lustrali aqua abluit in Ecclesia S. Joannis, cum assistentia Cappellani superpelliceo, & Stola induti: & excepto Matrimonio hodierni Æconomi contracti coram Cappellano anno 1753., quod tamen revalidandum esse coram Parocho decrevit Curia Episcopalis, & de illius validitate lis pendet in hac Sacra Congregatione. Ideoque censet Ecclesiam S. Joannis *neutiquam esse vere Parochialem, sed esse, & manere Cappellam privilegiatam* juxta Constitutiones, & consuetudines Ordinis.

Dignabuntur itaque EE. VV. definire.

I. *An Ecclesia S. Joannis Commendæ Villingen. Inclyti Ordinis Hierosolymitani sit vere Parochialis?* & quatenus negative.

II. *An Cappellano ipsius Commendæ competat jus administrandi Sacramenta Domesticis, & Familiaribus intra illius septa degen-*

degentibus: Omniaque jura Parochialia exercendi independenter a Parocho Capituli Ruralis Civitatis Villingæ?

III. *An in dicta Ecclesia præfatæ Commendæ retineri valeat Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, nec non Sacrum Chirsma, & Oleum Sanctum pro omnibus Spiritualibus Indigentiis Domesticorum, & Familiarium, ut supra intra illius Septa degentium?*

IV. *An Decanus prædicti Capituli Ruralis Villingani teneantur quolibet anno Sacrum Chrisma, & Oleum Sanctum tradere tam Cappellano præfatæ Commendæ, quam Cappellano, seù Vicario Curato alterius Ecclesiæ Parochialis in Gruningen. eidem adnexæ, absque ulla solutione prætensarum taxarum, seu consolationum?*

V. *An præfato Inclyto Ordini Hierosolymitano indulgenda sit facultas erigendi fontem Baptismalem in supradicta Ecclesia Commendæ Villingen. ad Sacris lustralibus aquis abluendos Infantes intra illius Septa nascituros, in casu &c.*

Non proposita.

Die Sabbathi 20. Novembris 1762. in Palatio Apoſtolico Quirinali erit Sacra Congregatio Concilii, in qua, præter alia, proponentur infraſcripta Dubia, juxta morem ejuſdem Sacræ Congregationis de jure reſolvenda.

Seſs.24. cap.11. de Reform.

CONSTANTIEN. JURIUM PAROCHIALIUM, ET EXEMPTIONIS. Hæc Cauſa deſcripta fuit in Folio poſtremæ Congregationis habitæ die 25. præteriti menſis Septembris; cum tamen definita non fuerit, rogantur EE. PP. Folium dictæ Congregationis reaſſumere, & maturo, ut ſolent, judicio decernere.

I. *An Eccleſia S. Joannis Commendæ Villingen. Inclyti Ordinis Hieroſolymitani ſit vere Parochialis?* Et quatenus negative:

II. *An Cappellano ipſius Commendæ competat jus adminiſtrandi Sacramenta Domeſticis, & Familiaribus intra illius Septa degentibus, omniaque jura Parochialia exercendi independenter a Parocho Capituli Ruralis Civitatis Villingæ?*

III. *An in dicta Eccleſia præfatæ Commendæ retineri valeat Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum, necnon Sacrum Chriſma, & Oleum Sanctum pro omnibus ſpiritualibus indigentiis Domeſticorum, & Familiarium, ut ſupra intra illius Septa degentium?*

IV. *An Decanus prædicti Capituli Ruralis Villingani teneatur quolibet anno Sacrum Chriſma, & Oleum Sanctum tradere tam Cappellano præfatæ Commendæ, quam Cappellano, ſeu Vicario Curato alterius Eccleſiæ Parochialis in Gruningen. eidem annexæ, abſque ulla ſolutione prætenſarum Taxarum, ſeu Conſolationum?*

V. *An præfato Inclyto Ordini Hieroſolymitano indulgenda ſit facultas erigendi Fontem Baptiſmalem in ſupradicta Eccleſia Commendæ Villigen. ad ſacris luſtralibus aquis abluendos Infantes intra illius Septa naſcituros, in caſu &c.*

Dilata ad primam poſt proximam.

Seſs.23. cap.18. de Reform.

VICEN. ASSIGNATIONIS. Civitas Vicenſis precibus oblatis ſan.mem.Clementi XII. poſtulavit, ut ſibi redderentur bona ſuæ Univerſitatis Studiorum, quæ Authoritate Apoſtolica fuerant ab eodem Summo Pontifice applicata

novæ

novæ Studiorum Universitati erectæ in Civitate Cervariæ Celsonensis Diœcesis, juxta *Constitutionem XVII. §.65.tom.13. Bullarii Romani*. Postulationis hujus notionem dedit Summus Pontifex particulari Congregationi quatuor S. R. E. Cardinalium, quæ die 16. Septembris 1738. *Censuit ita Sanctitate Sua approbante, providendum esse juxta modum*. Modus autem fuit, *quod ex bonis olim spectantibus ad Civitatem Vicensem, & applicatis Universitati Cervariæ, segregentur tot Capitalia fructifera, quorum annui reditus ascendant ad libras quadringentas monetæ illius Regionis: & hæc Capitalia segregata remaneant dictæ Civitati Vicensi ab eadem administranda, sub obligatione deponendi quot annis præfatas libras quadringentas ad dispositionem Episcopi, qui eas distribuere, & assignare debebit in stipendium Magistrorum alicujus Ordinis Regularis, sive addictorum servitio Seminarii, pro suo arbitrio destinandorum, cum onere docendi gratis pauperes Vicenses Grammaticam, Rethoricam, & Theologiam moralem*.

Ejusdem Decreti exequutio, speciali Epistola præfatæ Congregationis, commissa fuit Episcopo Vicensi, qui tunc erat Raymundus de Marymon; & is, post sequutam bonorum segregationem juxta formam Decreti, annuas illas quadringentas libras a Civitate Vicensi quot annis deponendas assignavit Collegio PP. Societatis Jesu, quod est in ea Civitate, temporaneè tamen, & suo suorumque Successorum beneplacito durante, cum onere erudiendi Vicensem Juventutem, & quatuor retinendi Magistros, quorum duo Grammaticam, tertius Rhetoricam, & quartus Theologiam Moralem publice, & gratis docerent. Sed quæ temporanee facta fuit adsignatio ab Episcopo de Marymon, eam perpetuam reddere voluit Successor Episcopus Emanuel Munnoz, qui publico stipulato Instrumento die 30. Aprilis 1745., *assignamus* inquit, *& quatenus opus sit damus, concedimus, & transferimus perpetuò, & irrevocabiliter per Nos, & Successores nostros quoscumque* easdem libras quadringentas Collegio Societatis Jesu, pro stipendio quatuor Magistrorum, qui pietate, & literis Juvenes erudirent, juxta certas præscriptas regulas, & præsertim quod duo Grammaticam docerent, tertius Rhetoricam, & quartus Theologiam Moralem.

Et cùm Seminarium Clericorum, ad præscriptum Sacri Concilii Tridentini, anno 1750. erexisset idem Episcopus de Munnos, in quam causam applicati fuerunt a san. mem. Benedicto XIV. fructus Beneficiorum vacantium Diœcesis, instituit in eo Cathedram solùm Philosophiæ, & Theologiæ Scholasticæ, mittens de cætero Alumnos ad Scholas Collegii Societatis Jesu pro Grammatica, Rhetorica, & Theologia Morali addiscenda. Hæc methodus servata est, quousque anno 1759. Artificum Gremia, ære collato, Magistros conduxerunt, qui in Ædibus Seminarii Pueris traderent pri-

prima legendi, scribendique, & arithmeticæ rudimenta. Tunc Episcopo supplicarunt nonnulli Ecclesiastici, ut & ipsis permitteretur in iisdem Ædibus Grammaticam, & Rhetoricam, nullo accepto stipendio, docere.

Res tandem eo perducta est, ut Civium nomine preces oblatæ sint SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO, quibus petita fuit avocatio earundem quadringentarum librarum a Collegio Societatis Jesu, illarumque applicatio Seminario, pro salario constituendo Magistris, qui in eo vel gratis, vel ære collato ab Artium Universitatibus, docent Rhetoricam, & Grammaticam, ac prima literarum rudimenta. Preces hujusmodi a SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO remissæ fuerunt ad hanc Sacram Congregationem, a qua de more auditus fuit Episcopus, qui nunc præest Ecclesiæ Vicensi; & is ratus novum non esse, docendi munus adimi Regularibus, qui pluribus gaudent privilegiis, & tradi Clericis Sæcularibus, qui subsunt immediatæ Episcopi jurisdictioni, censuit utilius fore, easdem quadringentas libras Seminario applicare, & ad eundem effectum illarum donationem Collegio factam revocare, & nullam declarare.

Et a Defensoribus Civium in circumferendo libello defenditur, nequivisse Episcopum de Munnoz perpetuo adsignare Collegio controversas libras quadringentas; quia Decretum particularis Congregationis, ut pecuniæ deponerentur *ad dispositionem Episcopi, qui eas distribuere, & assignare debebit in stipendium Magistrorum alicujus Ordinis Regularis, sive addictorum servitio Seminarrii, pro suo arbitrio destinandorum*, habere videtur tractum successivum relative ad singulos Episcopos pro tempore, qui secundum vicissitudinem temporum possent, prudenti arbitrio, aut Regulares eligere, aut illorum in locum Ministros Seminarii subrogare; cum præsertim eo tempore nullum in Civitate Vicensi Seminarium adesset, cujus mentio proinde referri debet ad tempus futurum. Et cum vigore Decreti prædicti, facultatem, ut asserunt Cives, minime haberet Episcopus Munnoz perpetuo adsignandi has pecunias Collegio, nulla atque invalida dicenda est adsignatio per eum facta, quia defuit consensus Civitatis pecuniarum Dominæ, & defuit Beneplacitum Apostolicum omnino necessarium in alienationibus rerum, quæ ad pios usus sunt destinatæ, ad tradita per *Amostaz. de Caus. piis lib.* 4. *cap.* 11. *num.* 29.

Præterea differunt, eandem adsignationem nullo in pretio habendam esse; tum quia mutuo Episcopi, & Collegii consensu fuit revocata, dum solutiones, Episcopi jussu deinceps factæ Rectori Collegii, descriptæ sunt in Libris publici Banci, pro stipendio Magistrorum, illis ipsis verbis, quæ ante perpetuam assignationem prædictam adhiberi consueverant, ibi = *Quali il sopracitato P. Rettore ha promesso mantenere nell'*

nell'anzidetto Collegio, durante però il beneplacito di detto Illustrissimo Signor Vescovo di Vich, e suoi Successori; tum insuper quia cessavit causa finalis publicæ utilitatis, ad quam respexit Episcopus Munnoz, cùm post Scholas Seminarii institutas, Adolescentes plurimi illas Collegii deseruerint, sive quia prima Literarum rudimenta in Collegio non docentur, sive quia Cives averso animo feruntur in illos Religiosos. Et rescissa hujusmodi assignatione, contendunt, controversas pecunias, uti destinatas in causam studiorum, assignandas esse Seminario, juxta præscriptum Sacri Concilii Tridentini *Sess.23. cap.18. de Reformat.*, de quo *Barbos. de Offic. & potest. Episc. alleg.77. num.*11.

Reponunt autem Collegii Defensores, æquum non videri, illis Religiosis adimere perpetuam adsignationem, postquam illius intuitu ipsi ære proprio Scholas ædificarunt in Domo pretio librarum 3446. empta anno 1752.: & culpæ ipsis tribuendum non esse, quod aliqui Adolescentes privata nonnullorum æmulatione abducti fuerint a Scholis Collegii, ut in Seminario Præceptores haberent eos, qui in Collegio studuerunt: nulliusque momenti habendas esse futiles conquestiones, quod prima literarum rudimenta in Collegio non doceant, quia neque in Decreto particularis Congregationis hoc onus injungitur, neque in publicis Gymnasiis eadem rudimenta tradi solent, immo Sacrum ipsum Concilium Tridentinum in Seminariis admitti voluit solum Pueros, *qui ad minimum duodecim annos nati sint, ac legere, & scribere competenter noverint*, ut *in sess.23. cap.18.*; & ideo subjungitur, inutiliter Cives in exonerationem contributionis librarum 150., quas proprium onus agnoscentes subministrare constituerunt pro suorum filiorum instructione, contendere applicationem libr.400. favore Seminarii, pro retentione Magistri, qui etiam præfata literarum rudimenta doceat, cum ea Adolescentes in Seminarium admittendos jam didicisse Tridentinum requirat. Cæterum suo muneri ipsos non deficere, plurimorum insignium Virorum testimonio comprobant; cum diligenter Juvenes instruant nedum Literis, sed etiam pietate, aliasque plurimas pietatis operas exerceant in bonum publicum Civitatis.

Quamobrem defendunt, sine culpa privandos ipsos non esse justo compendio factæ assignationis, quæ vim habens contractus correspectivi retractanda non est, quousque Collegium præstat ex parte sua operam Magistrorum, quam promisit. Et erroneam putant interpretationem Decreti particularis Congregationis a Recurrentibus datam, quod amovibiles Magistros voluerit pro arbitrio cujuscumque Episcopi pro tempore, quia Decretum statuens perpetuam destinationem pecuniæ in usum studiorum, stabiles quoque, ac perpetuas Scholas, & Magistros voluisse videtur, data solum facultate Episcopo eligendi in prima illarum institutione

tione vel Regulares, vel Seculares Magiſtros addictos ſervitio Seminarii; neque in ea electione facienda opus erat conſenſum Civitatis exquirere, vel Beneplacitum Apoſtolicum impetrare, cum utrumque ſuppleret Decretum particularis Congregationis a Papa approbatum. Nihil demum obeſſe autumant deſcriptiones ſolutionum in Libris Banci; tum quia Rectores Collegii numquam per ſe ipſos pecunias exegerunt, ut Teſtibus probatur: tum etiam quia Miniſtri Banci utendo verbis conſuetis ante perpetuam aſſignationem, quia forſan hujus Inſtrumentum illis non fuit exhibitum, præjudicare non potuerunt Collegio, & illius Religioſis abſentibus.

Dignabuntur itaque EE. VV. definire.

An aſſignatio, & ceſſio perpetua, & irrevocabilis librarum quatuorcentum facta Collegio PP. Societatis Jeſu ſubſtineatur, ſeu potiùs ſit locus earum applicationi favore Seminarii, in caſu &c.

Affirmative ad primam partem, Negative ad ſecundam.

MUTINEN. AGGREGATIONIS. Confraternitas, quæ ſub titulo Immaculatæ Conceptionis erecta eſt in proprio Oratorio extra Mænia Caſtri Brixilli Mutinenſis Diœceſis, anno 1753. aggregata fuit Archiconfraternitati Orationis, & Mortis Urbis, prævio, ut ſolet, Ordinarii aſſenſu; ſequutamque aggregationem, uti legitime factam, ſuffragari declaravit Vicarius Generalis Mutinenſis, illiuſque Indulgentias pro Confratribus publicari juſſit. Vigore itaque hujus aggregationis contendunt Sodales, iis privilegiis potiri, quibus gaudet Archiconfraternitas Mortis Urbis; quia in Conſtitutione *Divina diſponente clementia* 22. §. 12. ſan. mem. Pii IV., eidem Archiconfraternitati ſpecialis indulgetur facultas, quaſcumque Confraternitates ſibi aggregandi, illiſque in toto, vel in parte communicandi ſua privilegia, ſuaſque Indulgentias, quas tunc a Romano Pontifice obtinuerat, vel deinceps obtinere contingeret; eamdemque aggregationem, & communicationem ſubdunt perinde operari debere, ac ſi eadem privilegia principaliter, & directe conceſſa fuiſſent Confraternitati aggregatæ, ut dixit *Rota in deciſ.* 737. *num.* 7. *coram Molines*.

Seſs. 22. *cap.* 8., & *ſeſs.* 25. *cap.* 13. *de Reform.*

Et primò diſputant, facultatem habere tumulandi Pauperum Cadavera, quæ poſt ſpatium viginti horarum nolit Parochus ſepellire. Nam in Brevi ſan. mem. Urbani VIII., de quo meminit *Rota in Romana Funeris* 19. *Junii* 1747. *coram bon. mem. Vicecomite*, cavetur, quod omnes Parochi *ad ſepellienda Corpora pauperum Mortuorum requiſiti debeant, & quilibet*

libet eorum requisitus debeat, intra viginti horarum spatium, illa Ecclesiasticæ Sepulturæ tradere : alias termino prædicto elapso, possint, & valeant supradictæ Archiconfraternitatis (Mortis) *Confratres ad illa sepellienda accedere, & Cadavera in eisdem Parochiis, omnibus eorum sumptibus, humi tradere.*

Episcopus autem de more auditus excipit, sancitum fuisse a san. mem. Clemente VIII. in sua Constitutione. *Quæcumque* 115. §. 5. 6. & 7., quod Archiconfraternitatum aggregantium Statutis uti non possint Confraternitates aggregatæ, *nisi ea prius ab Episcopo Diœcesano examinata, & pro ratione loci approbata fuerint, quæ nihilominus ejusdem Episcopi decretis, ac moderationi, & correctioni in omnibus semper subjecta remaneant*, quodque Aggregantes ea sola tribuant privilegia, quæ sibi directe, non autem per communicationem, vel ad instar concessa sunt, & Confraternitates aggregatæ consequantur *Privilegia, Indulgentias, facultates, aliasque spirituales gratias, & Indulta hujusmodi, prævia tamen recognitione Ordinarii loci, qui adhibitis duobus de ejusdem Ecclesiæ Capitulo, illa juxta Sacri Concilii Tridentini Decretum publicanda decernat*; & consonat resolutio hujus Sacræ Congregationis *in Potentina Aggregationis* 29. *Maji* 1683. *lib*.33. *Decret pag*.148., quam referunt *Monacell. Form. legal. tom*.2. *tit*.13. *form*.1. *num*.49., & san.mem. Benedictus XIV. *Instit. Eccles*.105. *num*.89.

Propterea censet, Urbano Indulto uti non posse Confratres, cum deficiat præcedens Ordinarii approbatio requisita in Constitutione Clementina; quia Vicarius Generalis approbavit non privilegia, sed legalitatem solam aggregationis, quæ regulariter suum operatur effectum quoad indulgentias, & gratias spirituales tantum, ut definivit Sacra Congregatio Episcoporum, & Regularium *in Brugnaten*. 23. *Novembris* 1691., & notat *Monacell. in Form. leg. tom*.1. *tit*.4. *form*.17. *num*.1.: Et ipse expedire non judicat, illius usum permittere in Castro Brixilli, ut præjudicium non inferatur Parocho, cujus proventus tenues sunt, & ut Parochiani contineantur in illius obsequio, & devotione. Præsertim cùm abusus, & quæstiones excitari possent in determinanda morientium paupertate; quia Habitatores Castri, qui plerumque divitiis non abundant, omnes denegarent Parocho consueta Funerum emolumenta, sub spe tumulationis Cadaverum faciendæ a Confraternitate Conceptionis, atque ita arbitrio Laicorum aboleretur laudabilis consuetudo emolumentorum funeralium, contra monitum *Textus in Cap. Ad Apostolicam* 42. *de symoniis*; quod certe verendum non est in Urbe, ubi Archiconfraternitatibus præsunt spectatissimi Viri genere, & pietate præstantes, atque in Ecclesiastica Dignitate constituti, sub protectione semper alicujus S. R. E. Cardinalis, qui haud patiuntur abusus introduci; qua de causa prærogativas Archiconfraternitatum Urbis non esse in exemplum adducendas tradunt *Monacell.*

dicto

dicto tit. 13. *for.* 1. *num.* 56., *& Benedict. XIV. d. instit.* 105. *n.* 92. *vers. Postremo* .

Sed reponunt Sodales , formam Clementinæ Constitutionis exacte fuisse servatam , quia Vicarius Generalis declarando suffragari aggregationem , uti legitime factam , hoc ipso approbasse videtur usum privilegiorum , quæ in aggregatione communicantur : Et usum Urbani indulti nullum damnum Parocho allaturum fore , cum respiciat sola Pauperum Cadavera , quæ Parochus gratis sepelire tenetur , ad tradita per *Barbos. de Paroch. par.* 3. *cap.* 27. *num.* 84. : Minimeque verendas esse defectionem , & turbas Parochianorum , quoties a Confraternitate tumulentur Pauperum Cadavera ultra viginti horas a Parocho derelicta , cum potius turbæ concitari possent eo casu ob Parochi socordiam , & avaritiam , ubi ex aliorum pietate non impenderetur hoc opus misericordiæ , quod maxime decet pias Confraternitates , quæ præcipuè instituuntur ad exercenda pietatis , & Christianæ Charitatis officia , ut notatur à Clemente VIII. in dicta Constitutione *Quæcumque* §. 2. , *&* 3. , *& a Monacell. d. tit.* 13. *form.* 1. *num.* 55. , *& a Benedict. XIV. dicta Instruct.* 105. *num.* 92. *versic. Secundo si lex* .

Secundo disputant Confratres , sibi in casu prædicto licitam esse tumulationem Cadaverum , etiam irrequisito Parocho; quia Parochus insepulta relinquens Pauperum Cadavera , ultra viginti horas , cadit a jure suo , quod vigore Urbani indulti devolvitur ad Confraternitatem Mortis , ut dixit *Rota in d. Romana Funeris* 19. *Junii* 1747. §. 3. *cor. Vicecomite* . Perpendendum tamen , utrum Parochus , per solam neglectam tumulationem ultra viginti horas , adeo cadat a jure suo , ut nec requiratur interpellatio illi facienda a Confraternitate Mortis ante elationem Cadaveris ? Nam san. mem. Pius IV. in dicta Constitutione *Divina disponente Clementia* 22. §. 9. sancivit , quod Confratres Mortis , valeant , quorumcumque Pauperum decedentium Cadavera *in Parochiali* , sub qua mortui sunt , sepelire suis sumptibus , & expensis , in forma Ecclesiæ consueta , & solemniter , *cum licentia tamen , atque interessentia ejus Rectoris , seu Viarii , si vocatus adesse voluerit , ita quod si adesse noluerit , dictæ Confraternitati Januas Ecclesiæ prædictæ ad hunc effectum aperire omnino teneatur* .

Tertio jus tribuunt suæ Confraternitati sepeliendi Cadavera defunctorum , qui in ipsius Oratorio Sepulturam elegerint , non obstante dissensu hodierni Episcopi , & Constitutione Synodali Episcopi Molza , qua cavetur *tit. de Funeribus num.* 19. ibi = *Nequaquam in Ecclesiis Monialium non Parochialibus , aut Confraternitatum Oratoriis Defunctorum Cadavera Sepeliantur , nisi de nostra , aut successorum nostrorum facultate* ; arbitrantes ex constructione Sepulcri , in ipsorum Oratorio anno 1754. sine Episcopi contradictione effossi , eidem Orato-

torio fuisse acquisitum jus sepulcrorum, innixi sensui *Rotæ in decis.139. num.8. part.17. recent.*, & propterea cuique licitum esse, in eo Sepulturam eligere, tamquam in loco Sacro habente jus Sepeliendi, ut de his Oratoriis tradit *Bassius de Sodalit. quæst.5. num.3. & 5.*, & de quacumque Ecclesia non Parochiali potita jure tumulandi firmant *Pignatell. consult. canon.177. num.7. tom.4.*, *Monacell. dicto tit.13. for.1. num.90. in fin.*, & *Rota decis.552. num.19. ad 24. part.5. tom.2. recent.* Nullamque rationem autumant habendam esse de Parochi præjudicio, quia satis illi consultum remanet, per jurium Parochialium, & quartæ funeralis præservationem, ad tradita per *Rotam post Antonell. de juribus Cleric. decis.17. num.9.* Verum cum Sepulcra construi possint, de licentia Episcopi, in qualibet Ecclesia etiam non habente jus tumulandi, quo casu non quarta, sed omnia emolumenta funeralia a Parocho percipiuntur, ut definivit hæc Sacra Congregatio in *Senogallien. juris Sepelliendi 24. Januarii 1739. ad III. Dub. lib.86. Decr. pag.21.*, & ad Parochum spectat persolvere exequias supra Cadaver, ut definivit Sacra Congregatio S. Rituum in Decretis *Urbis*, & *Orbis* 10.*Decembris* 1703. *ad XX. Dub.*, de quibus late differunt *Monacell. d. tit.13. for.1. num.70. ad 75.*, & *san. mem. Benedictus XIV. d. instr.105. num.124. & 125.*; propterea expendendum erit, num sola Sepulcri constructio, cum acquiescentia Episcopi, tribuat jus funerandi, pro quo requiritur specialis Episcopi licentia, ut innuit *Monacel. lib.1. tit.6. form.11. num.25.*

Demum opinantur, suis Cappellanis licitum esse deferre stolam in processionibus funebribus, etiam præsente Parocho; cùm id veniat in sequelam aggregationis obtentæ ab Archiconfraternitate Mortis Urbis, cui data est facultas Sepeliendi Cadavera in forma Ecclesiæ consueta, sub qua venit jus deferendi Stolam, ut ratiocinatur *Rota in d. decis.727. num.8.*, & *seq. cor. Molin.*, & censuit hæc Sac. Congregatio *in Januen. jurium Parochialium 13. Julii 1748.*, in qua disputato dubio = *I. An Rectores, & Cappellani Confraternitatis Mortis, & Orationis de Quarto, sive Sæculares, sive Regulares, possint Stolam deferre extra Monasterium in districtu Parochiæ tam in processionibus Funerum, quam in aliis, præsertim præsente Parocho?* = responsum fuit = *Ad I. Posse in associatione Cadaverum, juxta institutum tantum, etiam præsente Parocho* = ut in *lib.98. decr. pag.379.* Sed post Decisionem Molines edita fuerunt prædicta decreta *Urbis*, & *Orbis* a Sacra Congregatione Rituum, in quibus cum quæreretur in XXIII. Dubio = *An in dd. Processionibus Cappellani Confraternitatum possint deferre Stolam?* = rescriptum est = *Negative, extra propriam Ecclesiam* =, quam resolutionem potiùs sequendam esse, quàm Decisionem Molines late firmat *Monacell. d. tit.13. form.1. num.78.*, & concordat san. mem. Benedictus XIV.

in d. instr. 105. *num.* 126., *& seq.*. Et hæc Sacra Congregatio in una *Cremonen.* 23. *Januarii* 1706. in qua pariter agebatur de Confraternitate aggregata Archiconfraternitati Mortis Urbis, ad X. Dubium ita conceptum = X. *An liceat eidem Cappellano in Processionibus, aliisque functionibus, dum una cum Confratribus incedit, ac intervenit respective, uti Stola præsente etiam d. Præposito?* = respondit = *Ad X. Negative, extra Oratorium* =, ut *in lib.* 56. *decr. pag.* 24.; ideò ponderandum, utrum verba = *juxta institutum* = adjecta in rescripto Causæ *Januen.*, innuant particularem aliquem titulum illius Confraternitatis, ad quem Sacra Congregatio respectum habuerit, seu potius inde desumenda sit regula generalis contraria resolutioni editæ in dicta *Cremonen.*, quæ allegata fuit in Folio dictæ Causæ *Januen.* distributo pro Congregatione habita die 27. Aprilis 1748.

Hæc oportuit ex Officio adnotare, quia Parochus monitus ad deducendum jura sua in Sacra Congregatione, suam profitetur inopiam, ejusque ratione protestatur non posse sumptuosam litem assumere. Erit itaque ab EE. VV. definiendum.

I. *An Confraternitas Sanctissimæ Conceptionis Terræ Brixilli vigore Aggregationis obtentæ a Ven. Archiconfraternitate Orationis, & Mortis Urbis, tumulare possit Cadavera Pauperum, quæ post spatium viginti horarum nolit Archipresbyter tumulare?* Et quatenus affirmative.

II. *An Confratres possint accedere ad suscipienda dicta Cadavera, irrequisito d. Archipresbytero?*

III. *An dicta Confraternitas, salvis juribus Parochialibus, jus habeat Sepeliendi Cadavera Defunctorum, qui in ipsius Oratorio Sepulturam elegerint?* Et quatenus affirmative.

IV. *An Cappellanus dictæ Confraternitatis, etiam præsente Parocho, in processionibus funebribus possit deferre Stolam, in casu &c.*

Ad I. Affirmative. Ad II., & III. Negative, & amplius. Ad IV. Negative extra Oratorium, & amplius.

PRAGEN. EXEMPTIONIS. Ecclesia Collegiata Sancti Petri, quæ in Arce Vviscehradensi prope Pragam fundata est anno 1068. a Vvratislao II. Bohemiæ Rege, fuit variis privilegiis decorata in limine fundationis ab Alexandro II., ac deinceps a Lucio II., Innocentio IV., & Urbano V. Romanis Pontificibus; & Bonifacius IX. octavo Idus Aprilis anno VIII. sui Pontificatus, qui fuit 1397., eam, cum Arce, & Membris suis separavit, & avulsit a Dioe-

Sess. 14. *cap.* 7. *de Reform.*

a Diœcesi, & Provincia Pragensi, & Sanctæ Sedi immediate subjecit, in statu Nullius Diæcesis: tributa Capitulo jurisdictione in Clerum, & Populum, exercenda ab illius Præposito in temporalibus, a Decano autem in spiritualibus: juxta tenorem Literarum, quas initio hujus sæculi typis edidit Joannes Florianus ejusdem Ecclesiæ Canonicus in Libro, cui titulus *Gloria, & Majestas Ecclesiæ exemptæ, & Nullius Diæcesis Vviscehradensis*.

Suæ nihilominus jurisdictioni Ordinariæ contendens Archiepiscopus Pragensis eandem Ecclesiam subjectam esse, Capitulum Vviscehradense anno 1759. in jus vocavit coram A.C., ut ei silentium imponeretur super jactata exemptione. Sed litem suscipere Capitulum recusauit, prætextu asserti privilegii de causis non avocandis extra Regnum Bohemiæ. Quare Archiepiscopus, annuente Augustissima Imperatrice Regina, supplicavit SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO, ut dignaretur sine formali juris processu declarare, Bonifacii IX. Indultum, a quo jactatam exemptionem repetit Capitulum Vviscehradense, dudum fuisse revocatum. Placuit SANCTISSIMO ea de re Votum hujus Sacræ Congregationis exquirere; & de Pontificio rescripto, deque Regio placito Cancellarius Archiepiscopalis certiores reddidit Præpositum, Decanum, & Capitulum Vviscehradense.

Res nunc subiicitur prudenti examini EE. VV., & juxta votum suum rescribendum putat Archiepiscopus, fretus alia Constitutione Bonifacii IX., quæ incipit = *Intenta salutis operibus* = sub datum apud S. Petrum XI. Kalendis Ianuarii Anno quarto decimo (die 22. Decembris 1402.), cujus Constitutionis exemplum authenticum, sumptum ex Regestro Literarum Apostolicarum ejusdem Summi Pontificis *Lib.* 153. *fol.* 174., asservatur in Archivio Archiepiscopali Pragensi, juxta illius copiam publicam mihi exhibitam. In ea siquidem Constitutione laudatus Summus Pontifex, revocatis quibuscumque unionibus, aliisque gratiis ad importunam petentium instantiam concessis, in hæc verba prosequitur = *Item revocamus, & annullamus omnes exemptiones perpetuas per Nos factas quibuscumque Monasteriis, vel Ecclesiis, aut Capitulis, vel Prælatis, aut Conventibus quorumcumque Ordinum, sive Religionum, & Sæcularium Ecclesiarum Cathedralium, vel Collegiatarum, Universitatibus quorumlibet Castrorum, Terrarum, & Villarum: Et Literas Nostras super illis confectas decernimus esse irritas, & inanes, nulliusque roboris, vel momenti*.

Has Literas fuisse publicatas, & usu receptas, non obscure erui contenditur ex testimonio D. Antonini coævi Historici, qui in sua Historia *part.* 3. *tit.* 22. narrat, Bonifacium IX. scrupulis agitatum ob indiscretas concessiones factas, ut contineret Fidelium devotionem tempore Schismatis, jam

ab

ab anno 1378. incepti sub Urbano VI., & diu post Bonifacium IX. continuati, ad extremum omnia revocasse; atque hujusmodi revocationis Literas firmam authoritatem semper obtinuisse in Supremis Urbis Tribunalibus, probant Rota in *decis 5. num. 7. 8. & 10. part. 13. recent.* repetita *coram Cerro decis. 587.*, *Card. de Luca de Feudis disc. 5. num. 7. & 11.*, *Pignatel. consult. Canon. 33. num. 5. tom. 2.*, & *Card. Petra ad Const. unic. Joannis XIII. sect. unic. num. 8. & 9. tom. 4. pag. 393.*

Præterea subditur, hujusmodi exemptiones, aliasque gratias tempore illius Schismatis concessas per quoscumque pro Romanis Pontificibus se gerentes, sive essent veri Pontifices, sive non, generaliter fuisse revocatas a Martino V. in Concilio Constantiensi, ut in supra citatis juribus, quibus adduntur *Card. Petra ad Const. I. Paschalis II. sect. 1. num. 23. tom. 1. pag. 358.*, & Rota *in decis. 355. num. 1. & 2. part. 2. recent.*, repetita *coram Ludovis. decis. 509.* De harum probationum efficacia solum inquirendum esse differunt Defensores Archiepiscopi; quia constito de revocatione Indulti Bonifacii IX., quod fuit pro titulo exemptionis allegatum a Capitulo Vviscehradensi, nullius momenti esse arbitrantur observantiam, quatenus in suo congruo judicio allegari contingat a Capitulo, uti innixam titulo infecto, juxta firmata *per Card. de Luca de praem. d. disc. 2. num. 4.*, & *Rot. in d. decis. 587. num. 7. coram Cerro*, nihilque profuturas enunciativas etiam in Literis Apostolicis emissas, quæ exemptionem regulariter non tribuunt, ut post *Textum in cap. si Papa 10. de privil. in 6.*, definivit san. mem. Benedictus XIV. in sua Decretali *Spiren.* 40. §. *Quia tamen tom. 2.* Dignentur itaque EE. VV. expendere.

An Bulla Bonifacii IX. concedens exemptionem Capitulo Vviscebradensi sit revocata, in casu &c.

Affirmative.

Sess. 24. cap. 13. de Reform.

RIPANA JURIUM PAROCHIALIUM. Rurales Ecclesiæ sine Cura, quæ erant in Territorio Castri Aquævivæ olim Firmanæ Diœcesis, sub invocatione S. Stephani una, S. Michaelis altera, delegata Sanctæ Sedis auctoritate fuerunt anno 1481. a Firmano Antistite unitæ Parochiali Ecclesiæ ejusdem Castri in honorem Sancti Nicolai Deo dicatæ, ut illarum reditibus alter ali posset Sacerdos, qui Præpositum Ecclesiæ Parochialis Rectorem coadjuvaret in exercitio Curæ Animarum, & copiosæ Plebis indigentiis occurreret. Unionem præfatam, quæ ab anno 1487. plenarium habuerat effectum, dissolvit san. mem. Paulus III. anno 1534.: dictasque Rurales Ecclesias contulit duobus

Presbyteris, quos decrevit teneri, cum Successoribus suis, *in perpetuum eidem Ecclesiæ S. Nicolai, tertia hebdomada, tamquam Cappellanos deservire, ac illius Parochianorum Animarum curam hujusmodi gerere, & exercere, ac omnia, & singula tam ordinaria, quam extraordinaria onera eidem Ecclesiæ S. Nicolai incumbentia pro medietate subire una cum Joanne Dominico Abstemio prædicto, ac pro tempore existente ipsius Ecclesiæ S. Nicolai Rectore.*

Is autem Præpositus Joannes Dominicus Abstemius, cujus meminerunt Literæ Apostolicæ Pauli III., in Pastorali Visitatione peracta anno 1571. asseruit, curam Animarum, ad formam earundem Literarum, alternatim exerceri duobus mensibus a Præposito, & per mensem a singulis adjunctis Presbyteris. Fertur præterea, pro Ecclesiæ Parochialis oneribus ferendis quasdam Præpositum inter, & Cappellanos initas fuisse conventiones anno 1572., quarum tamen non exhibetur exemplum. Constat autem die 14. Julii 1578. Sacram Congregationem Episcoporum, & Regularium rescripsisse, Cappellanos vigore præfatarum Literarum Pauli III. ad communes expensas teneri, singulos pro quarta parte: & curam Animarum ab omnibus insolidum subeundam esse, non obstante hebdomadarum divisione inter ipsos conventa. Sub initium tamen hujus sæculi mos erat, ut testatus est Jacobus Antonius Chiappinus eo tempore Præpositus, quod Ecclesiasticas Functiones singuli Cappellani per mensem obibant, Præpositus autem duobus mensibus, præter solemniores quibuscumque mensibus occurrentes: quodque fructus censuum, & nonnulla Funerum emolumenta ita dividebantur, ut integra medietas Præposito, quadrans autem singulis Cappellanis obtingeret, parique ratione communibus expensis contribuebant: Decimas vero quatuor quibusque annis bis Præpositus, semel autem singuli Cappellani percipiebant, & quilibet Decimator onus ferebat expensarum pro Concionatore, & pro Candelis in Purificationis Festo distribuendis. At Episcopus Battistelli, dum Ecclesiæ Ripanæ præerat, testatum reliquit in actis Visitationis expletæ anno 1706., quod Curati Præbendati, quo nomine vocat prædictos Cappellanos, *una cum Præposito insimul, & insolidum Animarum curam exercent, quamvis peculiari modo illius exercitium per menses inter sese alternent, nempe Præpositus per duos, & Præbendati singuli per singulos menses, absque eo quod tamen ab eodem exercitio ullùs unquam se extraneum, seu exemptum faciat.*

Anno tamen 1723. delata est ad hanc Sacram Congregationem controversia *ab antiquò tempore excitata*, ut retulit Episcopus, inter Præpositum, & Cappellanos; & primùm descripta fuit in Folio Congregationis habitæ die prima Decembris 1717. cum sequentibus Dubiis:

I. An Cura Animarum tam habitualis, quam actualis in

Ec-

Ecclesia Parochiali S. Nicolai Terræ Aquavivæ spectet privative ad Præpositum? & quatenus affirmative.

II. An Præbendati, seu Beneficiati, de quibus agitur, teneantur coadjuvare Præpositum in exercitio ejusdem Curæ, eidemque inservire in Altari, & in Choro in omnibus functionibus, in quibus Præpositus Missas, vel Vesperas solemniter celebrat?

III. An iidem valeant, invito, & præsente Præposito, canere Missas diebus festivis, deferre Stolam, ac Stolam deferendo præcedere Præposito in associatione Defunctorum, parvis in Processionibus, & in Choro, registrare Sacramenta per ipsos administrata in Libris Parochialibus, ex illis extrahere partitas, ac de emolumentis extractionum participare?

IV. An dicti Libri Parochiales, omnesque aliæ Scripturæ retineri debeant a Præposito privativè, vel etiam a dd. Beneficiatis, seu Præbendatis?

V. An dicti Præbendati, seu Beneficiati valeant admittere ad primam susceptionem Sanctissimi Sacramenti Eucharistiæ Pueros, vel Puellas, non certiorato Præposito de sufficientia, & capacitate eorumdem: eodemque Præposito non certiorato, & non impedito, administrare Sacramentum Eucharistiæ in satisfactionem præcepti Paschalis, assistere tamquam Parochi celebrationi Matrimonii, ac publicare denunciationes pro ejus celebratione, pro promovendis ad Ordinos, ac monitoria Excommunicationum, Indulgentias, aliaque publicanda in Ecclesia S. Nicolai?

VI. An dicti Præbendati, seu Beneficiati valeant, inconsulto Præposito, substituere Sacerdotes exteros in Functionibus Ecclesiasticis: eoque inconsulto, recedere, vel abesse a residentia, saltem ad notabile tempus?

VII. An iidem in subscriptionibus, seu denominationibus se exprimere possint Curati, seu Parochi absolute in Ecclesia S. Nicolai, seu potius Cappellani perpetui ejusdem Ecclesiæ?

VIII. An Altaria S. Nicolai, & S. Stephani manuteneri debeant promiscue a Præposito, & Beneficiatis?

IX. An electio Sacristæ facienda sit privativè a Præposito, vel potius in communi a Præposito, & Beneficiatis: & salarium sit integraliter persolvendum a Præposito, vel in communi?

X. An dicti Beneficiati, seu Præbendati teneantur explere omnes actus Parochiales de consensu, & licentia Præpositi? & quatenus negative.

XI. An Cura actualis in Ecclesia S. Nicolai sic exerceri debeat, & administrari a Præposito, & Præbendatis, seu Beneficiatis, ut unusquisque possit, ac teneatur Sacramenta administrare ad Parochianorum requisitionem?

XII. An in assertis mensibus ad Beneficiatos tangen. liceat Præposito in Functionibus Ecclesiasticis se ingerere, in casu &c.

Quibus Dubiis die 15. Decembris 1725. Sacra Congregatio respondit = *Ad I. Curam habitualem, & actualem esse penes Præpositum: & exercitium Curæ esse penes eundem Præpositum, & Be-*

 ne-

neficiatos. In reliquis verò tam comprehensis, quàm non comprehensis in Dubiis, remisit ad Eñum Petram, cum facultatibus Sacræ Congregationis =, ut *in lib.75.Decret.pag.683.*

Vigore itaque hujus rescripti, clar.mem. Cardinalis Petra certam statuit methodum, juxta quam exerceri deberet Cura Animarum tam a Præposito, quàm a Beneficiatis; & die 27. Aprilis 1726. suum tulit decretum in hæc verba.

I. In præsenti, & usque quo non vacaverint per cessum, vel decessum Beneficia, de quibus agitur, Præpositus una cum Beneficiatis in solidum exerceat Curam Animarum: nempe Præpositus semper, & quandocumque, Beneficiati vero singuli per mensem alternis vicibus una cum ipso Præposito, juxta modum infra describendum: qui Beneficiati se se subscribere, & denominari debeant Cappellani Curati.

II. In Functionibus solemnibus, & praeminentialibus per annum, Præpositus possit, si velit, præcedere, & exercitium assumere: veluti Missas, & Vesperas solemnes canere: Candelas in die Purificationis, & Palmas in Dominica Palmarum benedicere, & distribuere: Functiones Hebdomadæ Sanctæ exercere: in Processionibus, & Funeribus Stolam deferre: expositionem, & benedictionem Sanctissimi Sacramenti, prout de jure, facere; in quibus casibus Beneficiatus turnarius, quatenus necesse sit, teneatur coadjuvare ipsum Præpositum.

III. In aliis vero Functionibus mere Parochialibus, tam Præpositus, quàm Beneficiatus turnarius possint in solidum procedere, prout unus, vel alter fuerit a Parochianis requisitus; proinde alteruter possit, altero irrequisito, Sacramenta administrare: Pueros, & Puellas ad primam eorum susceptionem approbare, & admittere: Sacramentum Eucharistiæ in satisfactionem præcepti Paschalis administrare: adsistere Matrimoniis.

IV. Doctrinam Christianam tam Præpositus, quàm Beneficiatus simul publicè docere debeant statutis temporibus; Missam vero Parochialem teneantur alternatim celebrare, & applicare; in eaque, qui celebrat, Evangelium explicet: debeat etiam publicare denunciationes, tam pro Matrimoniis celebrandis, quàm pro promovendis ad Ordines: monitoria Excommunicationis promulgare: sicut etiam denunciationes Festivitatum, ac Indulgentias promulgare.

V. Libri Parochiales retineri debeant in communi Capsa tam a Præposito, quàm a Beneficiato turnario; atque quilibet eorum propriam clavem ejusdem Capsæ habeat: ac possit registrare in ipsis Libris Sacramenta administrata, aliasque descriptiones Parochiales: atque ex illis extrahere partitas.

VI. Præpositus, sicut Beneficiatus de turno valeat, etiam altero inconsulto, substituere Sacerdotes exteros in Functionibus Parochialibus, cum licentia, & approbatione Episcopi in casibus, prout de jure. Nequeat tamen Præpositus alios substituere in Functionibus expressis in §. 2.; sed quatenus sit impeditus, vel nolit ea exercere, teneatur prius requirere Beneficiatum turnarium, antequam Sacerdotem exterum substituat.

VII. Tam

VII. Tam Præpositus, quàm Beneficiatus, etiam altero irrequisito, abesse possit a Residentia ex legitima causa, cum licentia Episcopi, prout de jure; ita tamen, ut Substitutus, vel Æconomus pro exercitio Curæ ab ipso absente subrogetur, cum approbatione ejusdem Episcopi.

VIII. Electio Sacristæ spectet privativè ad Præpositum.

IX. Altare S. Nicolai manuteneri debeat pro medietate expensarum a Præposito, & pro altera medietate a Beneficiatis. Altaris vero S. Stephani manutentio spectet ad Beneficiatum.

X. Quoad Decimarum exactionem, expensas, ac alia Ecclesiastica onera, per duos annos Præpositus, & singuli Beneficiati per annum teneantur succumbere, juxta conventionem initam sub anno 1572.

Quæ omnia sic Eminentissimus Dominus observari mandavit in futurum; & Ordinarius incumbat hujusmodi observantiæ, jurisque remediis desuper cogat Præpositum, & Beneficiatum respective.

Pro submovendis vero dissentionibus diù vigentibus inter Præpositum, & Beneficiatos, nec non pro faciliori, & majori servitio Parochialis Ecclesiæ, censuit E. S., si Sanctissimo Domino Nostro placuerit per Literas Apostolicas in forma Brevis, quod in futurum, vacantibus Beneficiis, sive Cappellaniis per cessum, vel decessum, ipsæ Cappellaniæ conferantur absque concursu, sed per simplicem provisionem, cum onere coadjuvandi Præpositum alternatim singulis mensibus; ita tamen, ut Cappellani, sive Beneficiati sint in omnibus Functionibus Parochialibus, & Ecclesiasticis ab ipso Præposito dependentes, præter amovibilitatem, proindeque ejusdem nutu amoveri nullatenus possint.

Antequam vero Cappellani possessionem Cappellaniarum ineant, approbari debeant ab Ordinario ad Curam Animarum. Præpositus autem in omnibus, & per omnia sit Principalis Rector Curæ Animarum; & quoad expensas, & onera, servetur concordia anni 1572. inter Præpositum, & Beneficiatos.

Præfatum Decretum per clar.mem. Cardinalem Petra fuit lectum in Congregatione habita die 4.Maii 1726., & Eminentissimi PP. in ea sedentes in omnibus illud approbarunt, & servari mandarunt, ut *lib.76. Decret. pag.254.*. Sed vacato interim altero ex dictis Beneficiis, illius provisio per concursum expleta fuit, sicut antea fieri consueverat. Et novis exortis dissidiis inter hodiernum Præpositum, & Beneficiatos, impetravit ille novam audientiam adversus Decretum Cardinalis Petra. Et recessum a decisis nunc postulat quoad *primum caput*, quo alternis mensibus Beneficiati admittuntur ad exercitium Curæ Animarum in solidum cum Præposito, & independenter ab eo, illisque indulgetur, ut nuncupentur Cappellani Curati.

Differit enim, quod unus Præpositus in Literis Apostolicis Pauli III. appellatur Ecclesiæ Rector: & apud eum residet tota Cura habitualis, & actualis, solumque nudum exercitium

tium habent Cappellani; una tamen cum ipso Præposito, ut definivit hæc Sacra Congregatio in anteacta propositione *ad I. Dubium*: quodque idcircò iidem dicendi non sint Curati, tum quia simpliciter Cappellani vocantur in Literis Pauli III., tum quia supposita in eadem Ecclesia Parochiali præexistentia alterius Rectoris, Cappellani superadditi nequeunt censeri Parochi, sed simplices Coadjutores præexistentis Parochi, seu Præpositi, *Rota in decis.39. n.3. par.15. Recent.*; spreta exceptione illorum provisionis per Concursum, cum hic haberi possit etiam pro Beneficiis non Curatis, ad tradita per *Rotam decis.387. num.15. coram Ludovis.*. Præterea contendit, apud eos dari non posse exercitium Curæ solidale, & independens, quemadmodum contingeret, ubi sola Cura habitualis resideret penes Præpositum, sed debere eos Curam exercere cumulative, & dependenter ab eodem Præposito, & ad ejus nutum, ut notat *Rota decis.90. num.3. part.16. Recent.*, *& decis.216. num.11. tom.1. in Nuperr.*. Ac demum absurdam putat divisionem, & alternativam mensium, cùm illius vigore minuatur publica Parochianorum utilitas optata in institutione dictarum Cappellaniarum. Et nihil suffragari autumat Literas Apostolicas Pauli III.; quia Ecclesiæ servitium *tertia* quaque *hebdomada* præstandum, ut in illis cavetur, de solis Ecclesiasticis Functionibus intelligendum est: & Decretum de oneribus *pro medietate* ferendis, ad ea referri debet onera, quæ pecuniaria sunt, & pecunia feruntur: cæterum Curæ exercitium a Paulo III., subditur, Cappellanis injunctum fuisse sine ulla divisione temporis, vel modi, & propterea ab omnibus continuo obeundum esse, juxta requisitionem Parochianorum, ut relatum est declarasse Sac. Congregationem Episcoporum, & Regularium die 14. Julii 1578., & comprobasse observantiam, de qua testatur Episcopus Battistelli.

Et ob eamdem rationem, quod solus Præpositus sit Parochus, & Cappellani sint meri Coadjutores ejusdem, contendit esse moderandum Decretum Cardinalis Petra *quoad III. & IV. Caput*, ut solum de licentia Præpositi liceat Cappellanis explere munia Parochialia in eisdem capitibus recensita; tum quia id suadet observantia, quam referunt aliqui Testes; tum insuper quia sæpe definitum est ab hac Sacra Congregatione, ad solum Parochum spectare ea, quæ Cappellanis permittuntur in dictis capitibus: ut de Pueris, & Puellis ad primam Sacramentorum susceptionem admittendis, & de administrando Sacramento Eucharistiæ in adimplementum præcepti Paschalis, ac de assistentia vigore Sacri Concilii Tridentini præstanda Matrimoniis ineundis respondit in *Imolen. Jurium Parochialium 22. Junii 1715. ad VII. VIII. & IX. Dub. lib.65. Decr. pag.266.*; nulliusque ponderis esse arbitratur, quod hæc ipsa multoties egerint Cappellani, quia præsumendum est ea peregisse de licentia Præpositi, ut dixit *Rota in*

in dec.364.n.3.&5.tom.6.in Nuper. . Similiter contendit, recedendum esse a decisis *quoad V.caput*, quo præcipitur retentio Librorum Parochialium in communi Capsa, cum promiscua participatione emolumentorum inter Præpositum, & Cappellanos; quia utrumque de jure spectat ad solum Parochum, *Barbos.de Paroch. part.1. cap.7. num.19. & 20.*, & juris dispositioni favet etiam observantia pluribus Testibus comprobata. In reliquis vero postulat Præpositus idem Decretum confirmari.

At Cappellani defendunt Decretum Cardinalis Petra, quod justè ipsis tribuerit exercitium Curæ in solidum cum Præposito, & ab eo independenter; quia in Bulla erectionis Cappellaniarum nulla fit mentio operæ coadjutricis, sed absolutè Cappellanis injungitur, quod debeant *illius Parochianorum Animarum Curam hujusmodi gerere, & exercere*: Sacra Congregatio Episcoporum, & Regularium decrevit die 14. Julii 1578., quod omnes *in solidum* ad Curæ exercitium tenerentur: longo duorum sæculorum decursu omnes in solidum Sacramenta administrarunt, quilibet in suo mense sine ulla dependentia a Præposito: Cappellaniæ semper collatæ fuerunt per Concursum, tamquam Curatæ: & Cappellani communibus expensis semper contribuerunt, aliaque onera pro medietate supportarunt: tamquam Rectores Ecclesiæ illius permutationi consenserunt anno 1603.: & pro Curatis semper habiti fuerunt ab Episcopis, & a Præpositis, qui numquam in eos jurisdictionem aliquam exercuerunt. Quæ omnia videntur Cappellanis præseferre ipsorum favore competentiam coæqualis juris in Cura Animarum, itaut nemo ab alio dependentiam habeat; cùm non repugnet in jure, apud plures in solidum residere Curam per modum Collegii, a quo repræsentatur formalis Persona Rectoris, seu Parochi, ut firmant *Card. de Luca in Miscell. Eccles. disc.1. n.37.*, & latè *Rota decis.225. n.2.& seq. part.19. Recent.*. Verum disputant exequendum non esse prædictum Decretum Cardinalis Petra, circa collationem Cappellaniarum faciendam per simplicem provisionem absque Concursu; cùm utilius sit Ecclesiæ proprietarios habere Pastores, quàm Mercenarios, & amovibiles. Et Episcopus in transmissa relatione veretur, ne Cura Animarum negligatur, si detur Præposito jus eligendi Cappellanos. At advertendum, quod facultas eligendi, & amovendi, quæ obtenditur addicenda Præposito, in Decreto cl.mem. Card. Petra minime insinuatur.

Pertinet itaque ad EE. VV. decernere

An sit standum, vel recedendum a Decisis a Decretis cl.mem. Cardinalis Petra, in casu &c.

In decisis, & amplius: & Episcopus incumbat executioni; nec non detur Dubium super immutatione status Cappellaniarum.

VICEN.

Seſs.22. cap.6. de Reform.

VICEN. COMMUTATIONIS, ET APPLICATIONIS.

In precibus SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO oblatis diſtinctè recenſentur piæ diſpoſitiones trium Teſtatorum, quarum petebatur commutatio. Et primùm, ut in dictis precibus enunciatur, Bartholomæus Pedriſſa Pharmacopola ejuſdem Oppidi in Teſtamento, quod penes Joannem Tarragò ejuſdem loci Notarium condidit die 3. Februarii 1436., hæredem inſtituit D. O. M., & animam ſuam, præcipiens, quod pecuniæ ex venditione rerum hæreditariarum retrahendæ inveſtirentur in cenſibus, quodque diſtributis quolibet anno in hebdomada poſt Feſtum Omnium Sanctorum tribus veſtibus *di panno burello* inter Pauperes Oppidi de genere ſuo, vel alios Exequutoribus beneviſos, reliqui fructus erogarentur in ſubventionem Pauperum magis indigentium, & Puellarum nubendarum, arbitrio eorundem Exequutorum. Et in Codicillis ab eodem Notario ſcriptis die 26. Julii 1437. quatuor adjunxit veſtes modo prædicto diſtribuendas: & exequutionis miniſterium pridem datum Joanni Sabata Presbytero, & Conſtantiæ Uxori ſuæ, conceſſit Decurionibus Oppidi, qui tunc Conſiliarii vocabantur: *ut latius* (ſunt verba precum) *in dicto Teſtamento*, & *Codicillis continetur*. Inſuper Raymundus Saliſsò Sutor pariter dicti Oppidi, condito Teſtamento die 9. Maii 1400. penes Bernardum Canelitas dicti Loci Notarium, inſtituit Cauſam piam, pro eleemoſyna diſtribuenda Pauperibus verecundis, & pro maritandis pauperibus Puellis de genere ſuo, ſuæque Uxoris, vel extraneis, pro libito Decani, & Conſiliariorum Oppidi, quos elegit Adminiſtratores: *ut patet ex dicto Teſtamento*. Et demum Petrus Sabata illius etiam Loci aliam inſtituit Cauſam piam pro Puellis maritandis: data adminiſtrationis cura iiſdem Conſiliariis, ſive Decurionibus Oppidi: *ut in libro præfatarum Cauſarum piarum conſpici licet*.

Harum trium Hæreditatum adminiſtrationem ſuſceperunt Decuriones; ſed, ut legitur in precibus, *ob ignorantiam, ſeu incuriam earum Adminiſtratorum, multo jam ab hinc tempore præfati reditus ad præſcriptos fines non deſerviunt, neque diſtribuuntur*. Et Honuphrius de Reart olim Epiſcopus Vicenſis die 18. Februarii 1610. indulſit Decurionibus, ut partem illarum redituum ſexennio erogarent in conſtructionem Conventus Cappuccinorum dicti Oppidi; Fabricæ ſimiliter Eccleſiæ Parochialis ejuſdem Loci partem dictorum redituum applicavit ſucceſſor Epiſcopus Fr. Andreas a S. Hieronymo die 8. Maii 1617.; eandemque applicationem prorogavit, & de novo conceſſit die 2. Auguſti 1757. hodiernus, qui nunc præeſt Eccleſiæ Vicenſi, Epiſcopus, pro perficiendis Portis, & Organo, aliiſque ornamentis dictæ Eccleſiæ Parochialis. Quocirca ad ſedandas Adminiſtratorum conſcientias ob non ſervatum præſcriptarum diſtributionum mo-

modum, petebatur, ut authoritate Apostolica earundem Hæreditatum reditus perpetuo applicarentur Ecclesiæ Parochiali, & Hospitali pauperum Ægrotantium dicti Loci, prout alterutrius indigentia major pro tempore visa foret Decurionibus; præsertim quia summa est Ecclesiæ, & Hospitalis egestas: & nulli amplius extant Testatorum Cognati, vel Affines, quibus videatur jus quæsitum pro eleemosynis, aut vestibus consequendis.

Delegata fuit a Summo Pontifice postulationis ejusdem cognitio huic Sacræ Congregationi, a qua de more auditus fuit Episcopus. Is autem rescripsit, quod monitis Oppidanis per Edictum, ac inter Missarum solemnia, comparuit nemo, qui jus habere contenderet in dictis piis relictis: quodque Dispositionum Authographa temporis injuria perierunt, & Liber, in quo authenticè illarum exempla descripta erant, amissus paucos ante menses, reperiri non potuit, exactissimis licet adhibitis diligentiis, etiam cum censurarum publicatione; retulit pariter, narrata in precibus vera probari tribus Testibus fide dignis, qui sæpe dispositiones in dicto libro perlegerant: & reditus eorundem operum piorum, juxta receptam informationem, ad annuas ascendere 75. libras monetæ illius Provinciæ, quæ solvuntur a loci Universitate: at ignorari singulorum certam quantitatem: omnes tamen a Decurionibus distributos semper fuisse, ab immemorabili tempore, in hebdomada post Festum Omnium Sanctorum inter Pauperes Loci sibi benevisos, excepta rata, ut in precibus narratum est, ter ab Episcopis assignata aliis usibus; & precibus adhærens censuit, æquam, atque utilem fore perpetuam applicationem horum redituum favore Ecclesiæ, & Hospitalis, ob maximam illorum egestatem, & ob deficientiam Personarum piis Testatoribus conjunctarum.

In libello autem nomine Decurionum circumferendo contenditur, facile indulgeri a Sancta Sede piarum voluntatum commutationem, justa aliqua concurrente causa publicæ utilitatis, vel necessitatis, *Monet. de commut. ultim. volunt. cap.3.quæst.4.num.92.*: & justam commutationis causam videri deficientiam Personarum Testatoribus conjunctarum, quæ primo loco vocatæ erant: incertitudinem aliorum Pauperum vocatorum: rationem consulendi conscientiis Administratorum, qui suo arbitratu distributionum modum hactenus inverterunt: exemplum commutationum factarum ab Episcopis: & paupertatem Ecclesiæ, atque Hospitalis, cui cæteroquin de jure deferuntur hæreditates incertis pauperibus relictæ, juxta censuram *Textus in leg.Si quis ad declinandam* 37. *Cod.de Episc. & Cleric.*, & censuit etiam hæc Sacra Congregatio *in Hispalen.* 7. *Septembris* 1680. *lib.*31. *Decret. pag.*224.

Dignabuntur itaque EE. VV. definire :

An sit locus commutationi, & applicationi, in casu &c.

Medietatem Redituum esse erogandam in Subsidia Dotalia ad formam Testamentorum, reliquam medietatem favore Hospitalis.

Sess. 22. cap. 6. de Reform.

FULGINATEN. COMMUTATIONIS VOLUNTATIS. Virginius Turchi olim Prior Ecclesiæ Cathedralis Fulginatensis, Testamento, & Codicillis conditis anno 1757., hæredes instituit duodecim, vel decem Beneficia, sive Mansionarias in eadem Cathedrali erigendas pro totidem Beneficiatis, qui possent eorundem Beneficiorum titulo ordinari, quique tenerentur quotidiano Chori servitio incumbere, Canonicis solemniter celebrantibus ministrare in munere Diaconi, & Subdiaconi, atque Sacrum Conventuale peragere diebus profestis, juxta ordinem tamen alternativæ in Ecclesia consuetæ, & cum facultate se se invicem substituendi; quam quidem dispositionem ordinare professus est, ut antiqui Ecclesiæ Cappellani eximerentur ab eodem onere præter legem fundationis eis imposito a san: mem: Sixto IV., utque restitueretur Divinus Cultus a dictis Cappellanis sæpe neglectus. Unum præterea officium funebre ab eisdem Beneficiatis celebrari mandavit anniversaria die sui obitus. Et nonnullis illorum electis, cæterorum electionem dedit Episcopo, & Capitulo, ita tamen, ut ex tribus nominandis a Capitulo Episcopus unum seligeret; ac eligi voluit, qui pietate magis, & scientia præstarent, uti Confessarii munere fungi possent, si vellent: atque inter eos præferri, qui majori egestate præmerentur.

Certa bona præterea legavit Capitulo, in augumentum quotidianarum distributionum. Et plura alia scripsit legata in honorem Patriæ, & in levamen Pauperum. Jussit namque, pretium certarum rerum vendendarum investiri in ll. Montium, & ex fructibus illorum persolvi annua scuta decem Custodi suæ Bibliothecæ, quam collocari præcepit ad publicam utilitatem in Ædibus Canonicalibus, & cum illa uniri Bibliothecam Jacobillianam, cujus Libri in diem peribant, ob deficientiam Custodis; alia scuta quindecim reliquit pro stipendio Professoris, qui prudentiæ regulas, & Mundi notitiam Juvenibus exponeret: scuta duo Oratori, qui sermonem super educatione Juventutis haberet in Academia quolibet anno celebranda: scuta duo Puero Seminarii, alia duo Puero Scholæ Bernabitarum, & alia duo Clerico Theologiæ Moralis auditori, qui præstantioris ingenii specimen de-

dediſſent in ſubeundo experimento : & ſcuta duo cuicumque inventori novæ Artis ; quæ tamen præmia, quoties non diſtribuerentur , redire voluit ad Hæredes . Reſiduum verò dictorum fructuum, quod putabat aſcendere ad annua ſcuta quadraginta , vel quinquaginta , erogari præcepit in eleemoſynam panis anniverſaria die ſui obitus dandam Pauperibus .

Sed preces Beneficiatorum nomine oblatæ ſunt SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO , ad hanc Sacram Congregationem deinde remiſſæ , quibus petebatur , ut commutata Teſtatoris voluntate , novorum Beneficiorum doti adjungerentur hujuſmodi legata contemplatione Patriæ , & Pauperum relicta . Et Epiſcopus de more auditus accuratam tranſmiſit relationem, qua narrat præſtantiam Eccleſiæ Fulginatenſis erectæ primo Seculo reparatæ ſalutis : elegantiam Chori in ea conſtructi a piis Viris Dionyſio Roſcioli, & Joſepho Salvi ; neglectum Divinum Cultum a Cappellanis præter legem ſuarum fundationum gravatis Choro inſervire : ſummam Eccleſiæ paupertatem, qua modus eripitur melius conſulendi Divino ſervitio : neceſſitatem tum novæ fundationis Beneficiorum in augumentum Divini cultus, tùm illorum duodenarii numeri, ne ſervata alternativa deſit opportunus Miniſtrorum numerus : & inſufficientiam cenſus annuorum ſcutorum 260. 80. , quot deductis legatis ab Hæreditate Virginii Turchi retrahuntur , cùm rata ſcutorum 21. & obul.73. exinde obventura ſingulis Beneficiatis, & decrementum paſſura ex cauſa expenſarum occurrentium pro ſolutione Vectigalium , Cathedratici , ſtipendii Camerario conſtituendi, & ſumptuum neceſſariorum pro ruralium Domorum reaptatione, nequaquam impleat congruam retributionem aſſidui ſervitii Choro præſtandi , cum onere Miſſæ Conventualis, & Anniverſarii , minuſque ſufficiat pro titulo ordinationis, quem voluit Teſtator, & pro quo in ea Diœceſi requiritur annuus reditus ſcutorum 30.

Diſſerit quoque , legata contemplatione Patriæ , & Pauperum relicta voluntatem innuere minus ordinatam . Nam Bibliotheca Teſtatoris paucis compoſita Libris , nec Bibliothecæ nomen meretur , nec indiget Cuſtode , ſed utilius foret eam unire Bibliothecæ Jacobillianæ , quæ proſtat in Ædibus Seminarii . Profeſſores ſelectæ eruditionis , & eximiæ prudentiæ , nec poſſunt modico ſtipendio ſcutorum 15. conduci , nec in parvis Civitatibus neceſſarii ſunt. Præmia Scholaribus diſtribuenda , vel Academico, & Inventori novæ Artis, haud condigna videntur ; quia Scholares , niſi Præceptorum ſolertia , & fiducia utilioris progreſſus incitentur ad ſtudium literarum , certe non allicientur exiguo præmio a Teſtatore propoſito . Academiæ autem haberi nequeunt in parva Civitate , ubi deſunt Academiarum Inſtitutores , & Academicorum Mæcenates . Et novarum Artium Inventores ampliſ-

sima expectant præmia ab excelsis Principibus, & inclytis Universitatibus. Nec utilior ipsi videtur eleemosyna panis distribuenda Pauperibus una die; quia nec inde levamen aliquod sentient Pauperes: nec hujus novæ eleemosynæ institutione opus est in ea Civitate, ubi Pauperes tam Cives, quàm Alienigenæ, otiosi plus æquo conspiciuntur, ob eleemosynarum abundantiam.

Censet itaque, hujusmodi legata saniori consilio uniri posse doti novorum Beneficiorum, ut congruo stipendio allecti Beneficiati diligentius incumbant servitio Ecclesiæ, quod vergit in augumentum Divini Cultus, utque pro singulis Beneficiatis impleatur quantitas requisita pro titulo Ordinationis, ad quam Beneficiatos assumi titulo eorundem Beneficiorum Testator ipse concessit. Cùm enim voluntas Testatoris, ut etiam defenditur in circumferendo Beneficiatorum libello, impleri nequeat quoad omnia legata, ob insufficientiam relictæ substantiæ, ea expedit servare, quæ utiliora videntur, quemadmodum sunt illa, quæ tendunt in augumentum Divini Cultus, pro quo legitimè fiet voluntatis commutatio, ut notant *Pignatell. consult. can.*80. *n.6. & seq. tom.9.*, *Piton. disceptat. Eccles. 69. num. 5. & 13.*, *& Rota in Nepesina applicationis 30. Januari 1733. §. 21. coram clar.mem. Cardinali Aldrovando*. Præsertim quia per institutionem Beneficiorum utilius consulitur suffragio Testatoris, ob Missas Conventuales pro Benefactoribus celebrandas, aliasque preces Deo fundendas: & pinguius adimpletur ejus voluntas principaliter intenta ad honorem Patriæ, & levamen Pauperum, atque ad promovendas Literarum scientias, quia cùm Testator Beneficia instituere professus sit in honorem Patriæ, & decorem Ecclesiæ, & in Beneficiatos cooptari præceperit, qui pietate, scientia, & paupertate præstarent, non videtur plenius, & utilius impleri posse ejus voluntatem, quam applicando potiori Causæ Beneficiatorum id, quod Pauperibus incertis relictum est, juxta firmata per *Rotam in dicta Nepesina Applicationis §.19.*

Hæc habet Episcopus in sua relatione: qui tamen jussus terminum præfigere interesse habentibus ad deducendum jura sua in Sacra Congregatione, peculiariter monuit suum Promotorem Fiscalem, & suæ Curiæ Procuratorem Pauperum, atque Capituli Priorem, non autem Civitatis Magistratum, & Patres Bernabitas interesse habentes pro præmio illorum Scholari relicto, sed istos generaliter cum reliquis monuit per Edictum.

Pertinet itaque ad EE. VV. decernere

An, & quomodo sit consulendum Sanctissimo pro commutatione voluntatis Virginii Turchi, in casu &c.

Non proposita, cum reliquis.

CI-

Seß. 25. cap. 13. de Reform.

CIVITATIS CASTELLANÆ FUNERUM. In Diœcesana Synodo Civitatis Castellanæ celebrata anno 1756. sancitum est, sub pœna nullitatis actus, & excommunicationis reservatæ Sedi Apostolicæ, ut *nemo cujusvis gradus, & conditionis, etiam Regularis, inducat aliquem ad Sepulturam eligendam, vel promittendam in propria Ecclesia, sive electam non commutandam*; & ne suspicio oriretur dolosæ suggestionis, solis Parochis permittitur interrogare Infirmum, quo tumulo condi velit, adempta *ceteris omnibus, etiam Confessariis Regularibus*, hujusmodi interrogandi facultate, sine tamen ullius pænæ comminatione.

Hujus Synodalis Sanctionis observantiam specialiter imperavit Episcopus in Terra Caprarolæ, novo in id publicato Edicto die 1. Januarii labentis anni, quo denunciavit, cuicumque Personæ cujusvis gradus, & conditionis, etiam Regulari, a Sacris Canonibus, & Apostolicis Constitutionibus vetitum esse, sub pœna nullitatis actus, & censurarum, *che non induca, suggerisca, persuada, o consigli l'elezione della Sepultura nelle proprie Chiese, ne per se stessi, ne per mezzo di altri*; & rursus ad memoriam revocavit, soli Parocho datam esse facultatem generaliter interrogandi Infirmos, qua in Ecclesia sepeliri velint, *di modo che si proibisce di far simili interrogazioni a qualunque altra Persona, o Confessori, agli Ecclesiastici, alli Terziarii, e Terziarie di qualsivoglia Ordine, a Donne, ed agli Uomini*, adjuncta pœna sc. 10. Parochiali Ecclesiæ applicanda.

Adversus Edictum Episcopi reclamarunt in hac Sacra Congregatione Patres Minores de Observantia Terræ Caprarolæ, postulantes in oblatis precibus, ut Edicti rigor mitigaretur, *con accordare a chiunque, specialmente a proprii Parenti, e Domestici l'ultimo pietoso officio d'interrogare semplicemente l'Infermo sulla elezione della Sepultura*. Fuit super his precibus, ut moris est, auditus Episcopus, qui pacem reddere cupiens Ecclesiasticis dissidentibus, die 15. Julii præteriti concordiam approbavit propositam ab Archipresbytero Caprarolæ, & a Guardiano Observantium sub reservat one placiti Superiorum Ordinis, suumque revocavit Edictum relative ad eandem concordiam.

Ejusdem concordiæ capita tria sunt: primum, ut vetitum sit sub pæna censurarum cuicumque Personæ Ecclesiasticæ Sæculari, aut Regulari, aliquem inducere ad eligendam Sepulturam in propria Ecclesia, aut electam non immutandam, cum promissione irrevocabili, juramento, vel voto: secundum, ut non solum Parocho, sed etiam aliis licitum sit, Fideles interrogare in genere super electione Sepulturæ, non tamen cum suggestione expressa, vel palliata, sub pæna nullitatis electionis, atque restitutionis Cadaverum, & emolumentorum aliisque arbitrariis, etiam corporalibus: tertium, ut nemo, qui sepulturam elegit, possit a quocum-

cumque interrogari super electione Sepulturæ, præterquam semel a Parocho, sed nihilo minus ei liceat usque ad ultimum vitæ spiritum ab electione facta recedere, vel aliam Sepulturam pro libitu eligere.

Cum tamen mutato consilio Fratres Observantes litem prosequi maluerint; Episcopus relationem transmisit, qua suam defendit Synodum, nedum censura Sacrorum Canonum *in cap.1. de Sepult. in 6.*, *& in clem. cupientes §. fin. de pœnis*, sed etiam exemplo Synodi Montis Falisci celebratæ anno 1710. ab Episcopo Bonaventura, ubi sancitum fuit, quod *liceat Parocho tantum interrogare, quo quis condi velit tumulo, ut absit omnis susurratio, & dolosa suggestio: cæteris Confessariis etiam simplicem interrogationem in virtute sanctæ obedientiæ prohibemus*; idque putat consentaneum esse Sacris Canonibus, juxta opinionem *Barbos. de paroch. part.3. cap.26. num.38.*, qui docet, etiam Parochum in genere tantum, non autem in specie posse infirmum interrogare super electione Sepulturæ. Et hujus legis observantiam in Terra Caprarolæ specialiter imperasse narrat, ob querimonias Parochi de suggestiva inductione Tertiariorum sæpe factam a PP. Observantibus ad eligendum Sepulturam in eorum Ecclesia.

Atque in libello successive porrecto nomine Parochi, trium Mulierum depositio adjungitur, quæ testantur, ab altero ex dd. Religiosis Caprarolæ, qui Tertiariis præest, fuisse in præterito Mense Januarii convocatas in particulari Domo quadraginta, vel quinquaginta Mulieres Tertiarias, ibique inductas ad subscribendam in quodam libro propria manu, vel signo Crucis, & cum juramento electionem Sepulturæ in Ecclesia dictorum Regularium: & eas, quæ ægro animo inducebantur, allectas fuisse sub obtentu facultatis variandi.

Causa nunc proponitur, tribus collecta capitibus. Et primo differunt Fratres Observantes, prohibitionem *Cap.1. de Sepult. in 6.*, *& Clem. Cupientes §. Sanè de pœn.*, non quibuscumque Personis directam esse, sed Ecclesiasticis solùm, ibi = *Universis Religiosis, & Secularibus Clericis* =, & prohibitam eis fuisse non simplicem inductionem ad eligendum Sepulturam in suis Ecclesiis, sed inductionem ad promittendam electionem irrevocabilem, ibi = *Ne aliquos ad vovendum, jurandum, vel fide interposita, seu aliàs promittendum inducant, ut apud eorum Ecclesias Sepulturam eligant, vel jam electam ulterius non immutent* =. Ideoque arbitantur, sub earundem Decretalium censura minime comprehendi eos Ecclesiasticos, qui alios inducunt ad eligendam Sepulturam in propria Ecclesia, sine promissione irrevocabili, quam solum eliminare voluerunt Summi Pontifices, ad conservandam cuique libertatem suæ voluntatis, ut præter Scriptores Regulares tradunt *Gloss. in dicto cap.1. in prim. not.*, *& in verb. Prædictos de Sepult.*, *Monacell. formul. legal. tom.3. tit.1. form.38. n.10.*, *&*

Card.

Card. Petra ad Constit. 2. *Honorii III. sect. unic. n.* 45. *to.* 2. *pag.* 396.; minusque comprehendi Laicos, etiam inducentes ad promissionem irrevocabilem electionis, quia Canones de illis non loquuntur, ut notant *Monacell. dicto tom.* 3. *tit.* 1. *form.* 38. *num.* 11., *& Ventrigl. in Prax. adnot.* 52. *§. unic. num.* 42.; & quia in eis cessat ratio prohibitionis ob cupiditatem lucri temporalis, cum non habeant Ecclesiam; qua de re nec etiam Ecclesiasticos comprehendi, qui alios inducant ad promissionem irrevocabilem eligendi Sepulturam non in sua, sed in aliena Ecclesia, putant *Donat. prax. rer. Regul. tit.* 3. *tract.* 9. *de Sepult. num.* 4., *Pasqualig. decis. moral.* 373. *num.* 5., *Passarin. de stat. hom. quæst.* 187. *num.* 419.

Inferunt propterea, sustineri non posse Constitutionem Synodalem, & Edictum Synodo innixum, quibus prohibetur, non inductio ad promissionem irrevocabilem, sed inductio ad electionem Sepulturæ, vel ad simplicem promissionem, quæ potest esse revocabilis; cùm nequeat Episcopus in Synodo statuere contra Jus, ad *Textum in Cap. Quod super his* 9. *de Major., & obed., ubi Fagnan. n.* 26.: multoque minus sustineri eam prohibitionem contra Laicos, quos in Synodo subjici non posse censuræ dictorum Decretalium expresse firmat *Monacell. dicto tom.* 3. *tit.* 1. *form.* 38. *num.* 11.. Et exorbitantem putant privativam datam Parocho interrogandi Infirmos super electione Sepulturæ, ad tollendam suspicionem suggestionis; quia (præcisive etiam a probabili metu desertionis Infirmi, ubi Parochus comperiat per eum eligi Sepulturam extra Parochiam, ut testatur sibi accidisse Andreas Magrelli) si ad simplicem electionem Sepulturæ referatur suggestio, prohiberi non poterunt actus de suggestione suspecti, cum non sit prohibita ipsa suggestio, juxta firmata per *Pasqualig. decis. moral.* 377. *num.* 3. *&* 4.: sin autem referatur ad promissionem irrevocabilem, Parocho non minus, quàm aliis prohiberi debuisset, cum non favore Parochi, sed favore libertatis Morientium prohibita sit inductio, ut tenet *Monacell. tom.* 4. *in Append. ad tom.* 3. *num.* 60., *&* 61.

Hæc quoad primum, & secundum Dubium; Quoad tertium autem disputant nedum Tertiarios Claustrales, sed etiam Tertiarias in propriis Domibus commorantes, quæ castitatem voverunt, & habitum regularem deferunt, sepelliendos esse in Ecclesia Ordinis, juxta Constitutionem *Dum inter mentis* 24. *Bullar. Maynard.* san. mem. Leonis X., de qua *Barbos. in Summ. Apostolic. decis. collect.* 700. *num.* 8., *& de Paroch. part.* 3. *cap.* 26. *num.* 69., *& Passarin. de Stat. Hom. quæst.* 187. *art.* 4. *obser.* 10. *num.* 241., & ita pro Tertiariis habentibus requisita dictæ Constitutionis Leonis X. definitum fuisse a Sacra Congregatione Episcoporum, & Regularium *in Nepesina* 11. *Decembris* 1615. refert *Bordon. variar. resol.* 51. *num.* 209. *part.* 2., & rursus die 20. Decembris 1616. testatur

Tambur.

Tambur de jur. Abbadiſ. diſp.7.quæſt.3.num.7., ubi inter alias conditiones requiritur, quod in Eccleſia Ordinis adſit communis Sepultura pro Tertiariis.

Num verò concurrant prædicta requiſita, & conſtitutio ſynodalis dicenda ſit potiùs contra, quàm præter jus, expendendum erit ab EE. VV., quæ rogantur definire.

I. *An liceat Confeſſario, & quibuſvis aliis Eccleſiaſticis Perſonis Sæcularibus, & Regularibus interrogare, qua quis in Eccleſia tumulari velit, & reſpective ſuggerere, & adhortari, ut Sepulturam eligat apud proprias Eccleſias; ſeu potius ſubſtineatur Edictum Reverendiſſimi Ordinarii?*

II. *An liceat Laicis cujuſcumque qualitatis, & conditionis, non tantum interrogare, ut ſupra, ſed etiam ſuggerere, adhortari, & quocumque modo aliquem inducere ad eligendam Sepulturam apud unam, vel alteram Eccleſiam; ſeù potius ſubſtineatur Edictum Reverendiſſimi Ordinarii?*

III. *An Tertiarii clauſtraliter viventes, & Tertiariæ voventes Caſtitatem, & induentes habitum talarem, ac degentes extra Clauſtra, debeant ſepeliri in Eccleſia S. Mariæ PP. Minorum Obſervantium, in caſu &c.*

Seſs.7.cap.13., & ſeſs.24.cap.17.de Reform.

VELITERNA BENEFICII. Antonius Cenciarelli Veliternus, per publicum Inſtrumentum ſtipulatum anno 1660., fundavit Cappellaniam perpetuam ad Altare Beatæ Mariæ Virginis de Succurſu in Eccleſia Ssmi Salvatoris Velitrarum; & reſervato Proximioribus de ſua Domo jure nominandi Cappellanum idoneum, & oriundum de Civitate Veliterna, huic onus injunxit celebrandi per ſe, vel per alium quolibet anno ſeptuaginta Miſſas, ſub pœna caducitatis in caſu omiſſæ celebrationis, vel deſcriptionis Miſſarum celebratarum in conſueto libro Sacriſtiæ. Eandem Cappellaniam anno 1745. aſſecutus eſt Sacerdos Vincentius Gigli, vigore Gratiæ Apoſtolicæ pro præſentato, cum derogatione medietatis vocum; ſed illam poſtea ceſſit per tranſactionem Clerico Policarpo Caſentini ab aliis Patronis præſentato. Labente autem ſuperiore anno idem Policarpus Caſentini de conſenſu Patronorum Cappellaniam retroceſſit dicto Vincentio Gigli; & admiſſa per Datariam Apoſtolicam hujuſmodi reſignatione, fuerunt favore Vincentii Gigli expeditæ Literæ Apoſtolicæ. Sed Joannes Vincentius Turchetti, precibus SANCTISSIMO oblatis, quæ remiſſæ fuerunt ad hanc Sacram Congregationem, & pluribus cumulatis exceptionibus pro nullitate reſignationis factæ Vincentio Gigli, poſtulavit Cappellaniam ſibi conferri, uti magis qualificato.

Reſignatarius contra diſputat, qualificatum dicendum non eſſe oppoſitorem Turchetti ratione Cognationis cum pio Fundatore, & nominationum a Patronis obtentarum; quia nec aſſerta cognatio probatur, nec Cognatos ſuos præferri vo-

voluit Fundator, qui liberum suis Consanguineis reservavit jus nominandi Cappellanum *idoneum, & oriundum de Civitate Veliterna*: & quia nominationes prædicti Turchetti, vel non probantur factæ a veris Patronis, vel officere non possunt resignationi approbatæ a majori parte vocum. Contendit pariter, nullam rationem habendam esse de exceptionibus oppositis pro nullitate resignationis, ob assertam caducitatem pridem incursam a Resignante per ommissam celebrationem Missarum, & ob prætensam inhabilitatem Resignatarii. Differit namque, caducitatem indictam non fuisse ipso jure incurrendam, cum Fundator usus fuerit his verbis = *decadat ab ejusmodi jure* =, & propterea justo titulo non carebat Resignans, qui numquam Beneficio privatus fuit per sententiam Judicis; autumat insuper nihil officere caducitatem, quia novas ipse obtinuit præsentationes a Patronis ex integro independenter a resignatione.

Suam quoque defendit idoneitatem ad formam fundationis, quæ solum præscribit nominari Cappellanum idoneum, & oriundum de Civitate Veliterna; nam ipse in eadem Civitate natus est, & ideo illius dicitur oriundus, etiamsi nativitas fuisset accidentalis, juxta firmata per *Rotam coram Ansaldo decis. 366. num.* 43.. Et cum sit Sacerdos, & Parochus Ecclesiæ S. Michaelis Archangeli ejusdem Civitatis, satis probatam reputat suam idoneitatem. Nec censet officere incompatibilitatem plurium Beneficiorum vetitam a Sacro Concilio Tridentino *in sess.* 24. *cap.* 17. *de Reformat.*; tum quia Parochia reddens annua scuta 75. sufficiens non videtur ad congruam substentationem, quo casu permittitur a Sacro Concilio assequutio alterius Beneficii: tùm insuper, quia res est de collatione facta a Summo Pontifice, qui potest dispensare super pluralitate Beneficiorum. Demum prætensam seductionem Resignantis insubsistentem probat jurata illius declaratione.

Eminentissimus autem Ordinarius in transmissa relatione censet, quæstionem hanc a quantitate vocum utriusque nominationis pendentem, opportunius videri remittendam ad Exequutorem Literarum Apostolicarum; sed videndum, an obstet Rescriptum SANCTISSIMI pro remissione ad hanc Sacram Congregationem.

Reliquum itaque est, ut ab EE. VV. definiatur

An Renunciatio facta a Casentino favore Sacerdotis Gigli, ac nominationes a Patronis reportatæ substineantur, itaut sint exequendæ Literæ Apostolicæ; sive potius sit conferendum Beneficium Turchetto, in casu &c.

Die Sabbathi 4. Decembris 1762. in Palatio Apostolico Quirinali erit Sacra Congregatio Concilii, in qua, præter alia, proponentur infrascripta Dubia, juxta morem ejusdem Sacræ Congregationis de jure resolvenda.

INdecisæ remanserunt in postrema Congregatione habita die 20. Novembris præteriti tres Causæ, quæ sequuntur; Rogantur itaque Emi Patres Folium pro dicta Congregatione distributum reassumere, & maturo, ut solent, judicio easdem Causas definire.

Sess.22. cap.6. de Reform.

FULGINATEN. COMMUTATIONIS VOLUNTATIS.
An, & quomodo sit consulendum SANCTISSIMO pro commutatione voluntatis Virginii Turchi, in casu &c.

Affirmative, juxta Votum Episcopi: excepta eleemosyna distribuenda Pauperibus.

Sess.25. cap.13. de Reform.

CIVITATIS CASTELLANÆ FUNERUM.

I. *An liceat Confessario, & quibusvis aliis Ecclesiasticis Personis Secularibus, & Regularibus interrogare, qua quis in Ecclesia tumulari velit, & respective suggerere, & adhortari, ut Sepulturam eligat apud proprias Ecclesias; seu potius sustineatur Edictum Reverendissimi Ordinarii?*

II. *An liceat Laicis cujuscumque qualitatis, & conditionis non tantùm interrogare, ut supra, sed etiam suggerere, adhortari, & quocumque modo aliquem inducere ad eligendam Sepulturam apud unam, vel alteram Ecclesiam; seu potius substineatur Edictum Reverendissimi Ordinarii?*

III. *An Tertiarii claustraliter viventes, & Tertiariæ voventes castitatem, & induentes habitum talarem, ac degentes extra Claustra, debeant sepelliri in Ecclesia S.Mariæ PP.Minorum Observantium, in casu &c.*

Ad I. & II. Dilata, & ad Emum Præfectum ad mentem.
Ad III. Affirmative ad formam Decretum anni 1616., & amplius.

VELITERNA BENEFICII.

Sess.7.cap.13. & sess. 24. cap. 17. de Reform.

An Renunciatio facta a Casentino favore Sacerdotis Gigli, ac nominationes a Patronis reportatæ substineantur, itaut sint exequendæ Literæ Apostolicæ; sive potius sit conferendum Beneficium Turchetto, in casu &c.

Renunciationem substineri: in reliquis ad Exequtorem Literarum Apostolicarum, & amplius.

URBINATEN., SEU CALLIEN.. In Brephotrophio Urbinatensi, ut in ejus Libro notatur *sub num.792.*, die 4. Januarii 1757. exposita fuit per Mulierem incognitam Puella nullum deferens signum collati Baptismi, quem ideo suscepit die sequenti in Ecclesia Cathedrali, & Victoria appellata est. Die autem 24. Martii 1759., ut constat ex eodem Libro *sub num.855.*, alia exposita fuit Puella per Catharinam Joannis Baptistæ, in cujus Domo, juxta Testimonium Parochi, ante lucem projecta fuerat; & licet schedulam deferret, qua Euphemia vocabatur, cum enunciativa collati Baptismatis a Parocho, & in Ecclesia Parochiali, reticitis tamen utriusque nomine, & demonstrationibus; iterum nihilominus baptizata fuit in Ecclesia Cathedrali, retento nomine Euphemiæ.

Sess. 25. cap.8. de Reform.

Nunciatum inde fuit Rectoribus ejusdem Brephotrophii Urbinatensis, Puellam Victoriam, ut supra descriptam *sub num.792.*, filiam esse illegitimam cujusdam Viduæ de Monte Paganuccio Diœcesis Calliensis, editam die 27. Decembris 1756. sub Parochia de Bellaguardia Forosempronienſis Diœcesis, & a propria Matre delatam fuisse ad Brephotrophium dicta die 4. Januarii 1757.. Et revera tres Testes ad perpetuam examinati superiori anno asseruerunt, Viduam illam oriundam esse de Villa Montis Paganucci Diœcesis Calliensis, ut etiam constat ex fide Baptismatis, ibique semper domicilium habuisse, & habere. Et Catharina Zocchi, atque Camilla Casanchio duæ ex dictis Testibus, Incolæ Parochiæ de Bellaguardia Forosemproniensis Diœcesis, præsentes fuisse testantur die 27. Decembris 1756., dum eadem Vidua, quam Forosempronium euntem antecedenti die Catharina exceperat in propria Domo, summo mane filiam peperit, quæ delata a Catharina ad Ecclesiam Matricem eadem die fuit baptizata, imposito nomine Joannæ, ut etiam constat ex Libris Parochialibus. Addens eadem Catharina Zocchi, quod post reductam, nullo accepto Baptismi testimonio, ad suam Domum infantulam, monita a Parocho, jussu Vicarii Generalis Forosemproniensis, e-

Domo ejecit Viduam illam, quæ secum tulit genitam Puellam, pandito consilio eam deferendi ad Brephotrophium Urbini. Consonantque hujusmodi depositioni de auditu ab ipsa Catharina Testes Camilla Casanchio, & Bonaventura Venturini, qui primam notitiam dederat Rectoribus, quique addit, rem notoriam esse in Parochiis Montis Paganucci, & de Bellaguardia, in primisque notam illarum Parochis.

Alia itidem relatio pervenit ad eosdem Rectores, quod altera Puella Euphemia, ut supra descripta *sub num.* 855., filia erat cujusdam Mulieris innuptæ de eodem Loco Montis Paganucci Calliensis Dioecesis, genita sub Parochia Sanguineti ejusdem Dioecesis in Domo, ubi Mulier prædicta Famulatum præstabat, & baptizata in Ecclesia Parochiali Montis Paganucci, accepto nomine Mariæ Elisabeth Euphemiæ, atque a Matre ipsa exposita die 22. Martii 1759., non obstante præcepto illi facto a Curia Episcopali Calliensi de conservando fœtu. Delator hujus notitiæ Dominicus Archillei de Bellaguardia, examinatus ad perpetuam superiori anno, deposuit ea scire, uti publica, & notoria in Loco, ac etiam de auditu a Parocho Bellaguardiæ, qui & ipse eadem narraverat in Epistola ad Rectores scrìpta anno 1759., reddens causam scientiæ de auditu a Persona fide digna. Et istorum depositiones corroborantur ex Libro Parochiali Montis Paganucci, in quo describitur Baptisma tum dictæ Mulieris natæ ex genitoribus ejusdem Loci, tum ejus filiæ Mariæ Elisabeth Euphemiæ baptizatæ die 26. Februarii 1759., & ex fide hujus Baptismi a Plebano baptizante exarata, in qua enunciatur præceptum, ut supra, de conservando fœtu, eidem a Curia Episcopali Calliensi indictum.

Episcopum itaque Calliensem hujus rei certiorem fecerunt Rectores, tum anno 1757., tum anno 1759., ut levarentur ab onere alendi has duas Puellas illius Dioecesis; & cum nihil profecerint officiis, ea præsertim ratione, quod Puellarum Matres discesserant ab illa Dioecesi, suas detulerunt querelas ad hanc Sacram Congregationem postulantes, ut cogeretur Brephotrophium, quod Callii est, has Puellas recipere, & alimenta illis præstita restituere Brephotrophio Urbinatensi, arbitrantes, ita pro pauperibus cujusque Dioecesis constituta esse hujusmodi Hospitalia, ut exteros ejicere valeant, Dioecesanos autem, etiam alibi expositos, omninò recipere teneantur.

Quod potissimum erui contendunt ex rescriptis hujus Sacræ Congregationis, quæ ad preces Rectorum petentium *injungi Archiepiscopo, ut sub rigorosis censuris prohibeat, ne ad dictum Hospitale deferantur alii Pueri, quàm de Civitate, & Territorio;* die 20. Decembris 1681. *mandavit injungi Archiepiscopo, ut opportunè provideat*, ut in *lib.* 32. *Decretor. pag.* 54.;

in

in cujus rescripti sequelam Archiepiscopus die 11. Februarii 1682. publicavit Edictum vetans sub pœna censurarum latæ sententiæ, ne exponerentur in Brephotrophio Urbinatensi Projecti, *che non siano di questa Diocesi*: & simile interdictum pro Calliensi Brephotrophio publicatum fuit ab illius Diœcesis Antistite anno 1756. vigore alterius rescripti hujus Sacræ Congregationis; exinde inferentes, quod Exterorum exceptio supponat obligationem recipiendi Diœcesanos, juxta proprium Hospitalis institutum, ad tradita per *Amostaz. de Caussis piis lib.*4. *cap.*11.*num.*52.. Et ideo contendunt, ab Hospitali Calliensi recipiendas esse has Puellas, quæ Calliensium Matrum originem sequuntur, per *Textum in leg.*1. *in fin.*, *& leg. ejus qui 9. ff. ad municip.*, *& de incol.*, & consequenter ab eodem Hospitali restituenda esse alimenta dictis Puellis præstita, quæ non censentur donata, stante interpellatione incontinenti facta Episcopo Calliensi, ut notant *Amostaz. d. lib.* 4. *cap.* 11. *num.* 65., *& Surd. de Aliment. tit. 6. quæst.* 19. *num.* 6.. Demum postulant, ut præcipiatur nova censurarum publicatio contra deferentes ad Brephotrophium Urbinatense exteros Infantes.

Verum Calliensis Brephotrophii Officiales, primum negant legitimè probatam esse Puellarum originem ex illa Diœcesi; quia Testes, quoad primam, minimè viderunt illam deferri ad Brephotrophium Urbini, & propterea haud comprobatum putant, Puellam expositam die 4. Januarii 1757. eam esse, quam Mater Calliensis peperit in Diœcesi Forosemproniensi: & quoad secundam, solum de auditu incerto deponunt, quocirca concludenter non evincunt identitatem Puellæ expositæ die 24. Martii 1759. cum illa in Monte Paganuccio baptizata die 26. Februarii ejusdem anni. Rursus excipiunt, Expositos non tantum sequi originem Matris, quantum censeri Cives loci, in quo exponuntur, *Faber in Codic. lib.* 6. *tit.* 17. *definit.* 20., *Amostaz. de Caussis piis lib.* 4. *cap.* 11. *num.* 76., *& Episcopus Zaul. ad Statut. Favent. lib.* 7. *rubr.* 22. *n.* 19.; & ideo vel nullam actionem competere Hospitali Urbinatensi pro restitutione Puellarum, & repetitione alimentorum, uti a Loco pio ex instituto intuitu pietatis præstitorum, *Azor. instit. Moral. part.* 2. *lib.* 2. *cap.* 26. *quæst.* 1., qui ait hoc procedere etiamsi intercesserit protestatio super alimentorum repetitione, *Pyringh. in Jus Canon. lib.* 5. *tit.* 11. *not.* 2., *& Anaclet. lib.* 5. *tit.* 11. *de Infant.*, *& languid. exposit. num.* 14., vel eam experiendam esse contra Puellarum Matrem, post concludenter probatam filiationem.

Perpendendum tamen serio videtur, an hujusmodi actionum exercitium, uti tendens ad inquirendas Mulieres lapsas, periculosi censeri debeat exempli, quia Matres suam verentes detegi turpitudinem, in malum possent trahi consilium adversus filios illegitimè progenitos.

Pla-

Placeat itaque EE. VV. definire

An Hospitale Expositorum Callii teneatur recipere duas Puellas, de quibus agitur, expositas in Hospitali Plani Mercatus Urbini, & respective teneantur reficere alimenta eisdem praestita, in casu &c.

Non proposita, cum reliquis.

Sess. 14. cap. 13., & sess. 25. cap. 9. de Reform.

MONTIS ALTI CANONICATUS. Proposita fuit hæc Causa in Congregatione habita die 24. Julii præteriti; sed Eminentissimi PP. rescripserunt = *Iterum proponatur* =. Reproponitur itaque; & plura differit Aloysius Theodori, ut suadeat suam vocationem ad controversum Canonicatum, in exclusionem Pauli Donzelli Oppositoris. Ac primo nititur verbis Testamenti, quo Antonius Astolfi Canonicatus Fundator Juspatronatus activum reliquit Capitulo, & Canonicis Ecclesiæ Collegiatæ Forcii: & nominato in primum Canonicum Sacerdote Paulo Theodori, in illius defectum jussit præsentari *un' altro Sacerdote di Force, con questo però, che sia sempre preferito a detto Canonicato il Sacerdote più prossimo, ed il più degno della Parentela di detta Casa Astolfi.*

Arbitratur enim, his verbis solum vocari Fundatoris ex paterno latere Cognatos, quos inter ipse numeratur, non autem ex latere materno, a quo descendit Paulus Donzelli; quia Parentela, sumpta pro genere Cognatorum, licet aliquando comprehendat Cognatos ex utroque latere, plerumque tamen solam unius stipitis prosapiam includit de latere paterno, quoties paternæ Domus, vel cognominis mentio facta est, ut ibi = *della Parentela di detta Casa Astolfi* =; cum Domus vocabulum regulariter Agnatos designet tali cognomine potitos, ut explicant *Torr. de Major. par. 1. cap. 38. num. 350. & seq.*, *& Piton. de controv. Patronor. allegat. 92. num. 22. &* 23.: & secundario etiam Cognatos ab eadem Domo, seu communi stipite originem habentes, juxta firmata per *Rotam in Aversana Jurispatronatus* 7. *Decembris* 1725. §. *Ejusdemque*, *& §. Hoc autem coram Gamaches*. Attento præsertim, quod Fundator non erat ultimus de Agnatione Astulforum, ut in antecedenti propositione asserebatur, sed aderat, & adest adhuc Franciscus Astolfi, qui Fundatori quinto gradu conjunctus est, & a communi stipite Pompeo *Astolfi*, aliàs *Stolti* descendit, juxta authenticas Matrimoniorum, & Baptismatum partitas mihi exhibitas.

Secundo plurimum sibi prodesse autumat decretum erectionis hujus Canonicatus, quo Vicarius Generalis specialiter de-

delegatus ab Episcopo reservavit Capitulo jus nominandi Canonicum *habilem tamen*, *& idoneum*, *imò digniorem Familiæ Astolfi*, *& proximiorem eidem Fundatori*; cum in Familia Astolfi contentiva comprehendantur Cognati ab ea descendentes, non autem Consanguinei ex latere materno Fundatoris. Et juxta prædictum erectionis Decretum judicandum esse disputat, vel quia declarat Fundatoris voluntatem, ex firmatis per *Rotam in decis.742. num.7.& 8.coram Ansald.*, *& decis.56. num.4.*, *& 5. de Jurepatron. coram Falconer.*; vel quia in discrepantia prævalet Decretum erectionis, a quo formam recipit Juspatronatus, donec per rem judicatam fuerit reformatum, ut tradunt *Ripa respons.6.num.7.de Jurepatron.*, *Piton. de controv.Patron. allegat. 37. num. 2. & 3.*, *& in supplem. allegat.100. num.51. & 52.*, *Fargn.de Jurepatr. tom.2.can.1.& 2.cas.7.num.9. & 10.*,*Rot.coram Falconer.de Jurepatron. decis.52. num.10. & 11.*, *& decis.56. num. 3. & 6.*, *in Hortana Cappellaniæ 9.Maii* 1735. §. *Nullamque cor.clar.me. Card.Millino*, *& in Casertana Beneficii* 28.*Junii* 1745.§.5:*coram Eodem*.

Et censet nihil officere, aut diversam literam Bullæ subscriptæ ab Episcopo, quia non reperitur in processu Erectionis legitime completo cum supra relato Decreto Vicarii Generalis: aut ultimum statum favore Cognatorum ex latere materno Fundatoris, quia contra claram legem Fundationis non attenditur observantia, deficiente potissimum probatione concursus, & respectivè rejectionis personæ magis qualificatæ, juxta sensum *Rotæ coram Caprara decis.633. n. 3. & 4.*: aut reliqua, quæ objiciuntur circa defectum requisitarum qualitatum, quia vel non subsistunt, vel allegari nequeunt a Paulo Donzelli, qui vel caret passiva vocatione, ut etiam in antecedenti propositione notatum fuit, vel saltem adeo dubia est vocatio ejusdem Pauli, ut præferri nequeat ipsi Aloysio certissimè vocato.

Verum Paulus defendit, suam vocationem claram esse ex litera Testamenti, cum verbum *Parentela* in eo adhibitum omnes comprehendat ex utroque latere Cognatos, juxta firmata per *Rotam in Romana*, *seu Albanen. Subsidiorum Dotalium* 10. *Decembris* 1756. §.4. *& 5. coram bo.me.Frangipane*: non obstante adjecta mentione Domus Astulforum, quæ enunciata censetur demonstrative ad designandum terminum, cui jungi deberet Parentela, & propterea comprehendit omnes, qui termino enunciato junguntur quoquo modo, ut dixit *Rota in Hortana Cappellaniæ 9. Maii* 1735. §.*Devolutio*,*&*§.*Pro eo cor.cl.m.Card.Millino*.Et clariorem fieri putat suam vocationem ex Bulla erectionis ab Episcopo subscripta, qua reservatur Juspatronatus passivum *pro uno Presbytero*, *sive Clerico Seculari digniori*, *& proximiori in cognatione ipsi Testatori*, itaut quælibet dubietas oriens ex litera fundationis sublata remanserit per Bullam erectionis omnes

Co-

Cognatos ex utroque latere comprehendentem, juxta regulas superius insinuatas ab Aloysio.

Nec adversari opinatur præcedens Vicarii Generalis Decretum; nedum quia illud etiam vocat *proximiorem eidem Fundatori*; sed etiam quia in concursu prævalere debet Bulla Episcopi, qui cum delegasset Vicarium Generalem, poterat Jurisdictionem delegatam reassumere, vel sui delegati errorem corrigere, ad tradita per *Bellon. de Mandat. Jurisdict. cap.* 10. *quæst.* 7. *num.* 15.. Præsertim quia eadem Bulla ab ipso Vicario tradita asseritur novo Beneficiato pro norma suarum obligationum, cum onere deferendi publicum illius transumptum ad Archivium Ecclesiæ Collegiatæ Forcii, & descripta reperitur in consuetis Regestris Curiæ Episcopalis, in quibus Beneficiorum erectiones describuntur, ut erui contenditur ex documentis noviter exhibitis.

Et eo magis autumat sequendam esse Bullam erectionis ab Episcopo subscriptam; quia illi cohæret ultimus status, cum Canonicatus in præcedenti vacatione collatus fuerit Cognato Fundatoris ex latere materno, non ratione deficientiæ aliorum Vocatorum, sed ratione proprii juris, & suæ passivæ vocationis *per essere Sacerdote*, e *Parente più prossimo*, itaut inter certantes de passiva vocatione omnino judicandum sit ad formam ultimi status, ut firmat *Rota in Lucen. Cappellaniæ* 7. *Aprilis* 1758. *§.* 6. *coram R.P.D. Herreros*. Et posita sua vocatione, sibi disputat adjudicandum esse Canonicatum, tum propter aliorum meritorum præponderantiam, tum etiam quia natus est in Terra Forcii, & Ecclesiæ, in qua Canonicatus erectus est, continuo servivit, ut per *Textum in can. nullus distinct.* 61. firmat *Rota in Amalphitana Canonicatus* 9. *Martii* 1739. §.4. *coram bon. mem. de Canilliac*, tum demum quia Aloysius aliud Beneficium possidet, & ideo gratificatio debetur Beneficium non possidenti, ad tradita per *Rotam in decis.* 69. *num.* 14. *coram Molin.*. Cum præsertim interdicta eidem Aloysio contendatur assecutio alterius Beneficii sub eodem tecto sine Apostolica dispensatione, quia Dataria censet plerumque incompatibilia duo sub eodem tecto erecta beneficia, sive conformia, sive difformia, ut ait *Rota in Lauretana Beneficii* 15. *Februarii currentis anni* §.9. *coram R.P.D. Olivatio.*

Pertinet itaque ad EE.VV. decernere

An, & quæ Supplicatio sit relaxanda, in casu &c.

Sess. 25. *cap.* 11. *de Reform.*

ÆSINA. Sacerdos Benedictus Antonius Fioretti de Terra Montis Carotti Æsinæ Diœcesis, unus olim ex Beneficiatis Curæ Animarum Coadjutoribus in Ecclesia Parochiali ejusdem Terræ, in Testamento, quod condidit an-

no

no 1735., Exequutores suæ voluntatis designavit Plebanum, & cæteros Beneficiatos Coadjutores dictæ Ecclesiæ Parochialis, quibus præcepit, ut infra sex menses erogarent in eleemosynam Missarum pecuniam numeratam in hæreditate reperiendam, & pretium rerum mobilium vendendarum, exceptis Tabulis pictis, quas in Domo conservari jussit, ac exceptis rebus particulariter legatis. Stabilia vero, aliaque omnia bona sua reliquit Cappellæ, seu Præbendæ laicali pro stipendio Præfecti Musices erigendæ in eadem Ecclesia Parochiali; dummodo & antiquum salarium Plebanus, ac Presbyteri Coadjutores in annuis scutis octo, tres autem Confraternitates Loci singulæ in scutis tribus, eidem solvere in futurum, sese legitimè obligassent; alioquin ex iisdem bonis erigi voluit Cappellaniam laicalem de jurepatronatus eorundem Exequutorum, pro duabus Missis in hebdomada celebrandis ad certum Altare dictæ Ecclesiæ Parochialis. At quatenus purificata conditione, erigeretur Præbenda Præfecti Muces; tunc eundem quolibet anno eligi voluit, aut confirmari secreto scrutinio ab Exequutoribus prædictis, ut in officio contineretur, & diligentius incumberet conservationi, ac incremento bonorum. Atque majores ut fierent proventus suæ hæreditatis in augumentum illius stipendii, Exequutoribus suis concessit *tutto il libero arbitrio* (sunt verba Testamenti) *di potere a loro beneplacito dare in affitto, o tutta intieramente, o in parte, la Casa, dove presentemente io abito, posta &c., o pure ancora di venderla liberamente, ed alienarla, con rinvestirne subito in capitale fruttifero il prezzo, che se ne ritraerà.*

Obiit Testator anno 1739., eodemque anno electus fuit Magister Cappellæ, qui bonorum etiam possessionem nactus est; sed ignoratur, an prius impleta extiterit conditio legitimæ obligationis a Testatore adjecta. Nullo etiam documento probatur, in eleemosynam Missarum versam fuisse pecuniam hæreditariam, & pretium Mobilium; imò in Capitulo habito die 26. Aprilis 1760., pro hac agenda lite, enunciarunt Presbyteri Exequutores quamdam cessionem Rev. Fabricæ ab eis obtentam super legato hujus Testatoris Fioretti, nulla cæteroquin addita specifica ejusdem legati expressione. Impleta quoque non fuit voluntas Testatoris quoad conservationem Tabularum pictarum; cum eas venundari passi sint Exequutores anno 1740. pro afferto debito hæreditario scutorum octo, & obulorum octoginta. Prædium quoddam in vocabulo *le Piagge del Sole* occupatum fuisse constat ab altero afferto Creditore scutorum triginta novem. Et alter ex Beneficiatis Exequutoribus, qui in Præbenda Testatoris successerat, anno 1742. obtinuit a Curia Episcopali Æsina decerni subhastationem alterius Predii nuncupati *Fonte di Citerna*, pro afferto credito reparationum omissarum a Testatore in Domibus ruralibus

Præbendæ. Sed Presbyteri Exequutores, loco illius, aliud Prædium vendiderunt in vocabulo *il Colle* pro pretio scutorum octoginta quinque, declarantes sc.26. 29. 4. solvenda esse prædicto Beneficiato creditori omissarum reparationum: alia sc.39. eroganda in redemptionem dicti Prædii occupati ab altero Creditore, ut revera factum est: & residuum in dimissionem pretii Ceræ, & Medelarum. Domus postremo vendita est anno 1752. pro pretio sc.300.; & Instrumentum exhibetur stipulatum anno 1758., quo apparet, ex eodem pretio Domus erogata fuisse de licentia Ordinarii sc.205. in emptionem Predii cum Domo rurali; ferunt præterea, alia sc.26. consumpta fuisse in restauratione dictæ Domus ruralis: & residuum depositum esse in Monte Pietatis.

Interea preces obtulit huic Sacræ Congregationi Thomas Angelini alter ex iisdem Presbyteris Exequutoribus, qui ad Præbendam Musices vocatus est in defectum hodierni Magistri Cappellæ; dictosque Exequutores postulavit damnari ad farciendum damnum operi pio illatum, ob alienationem Tabularum pictarum, ac ob venditionem Domus, & Prædii factam, sine ulla juris solemnitate; quare post auditum Episcopum, die 26. Maii 1756. rescriptum fuit, ut terminus utrique Parti præfigeretur ad deducendum jura sua in Sacra Congregatione. Cumque iterum urgeret idem Angelinus pro reintegratione Præbendæ, novæ Literæ datæ sunt ad Episcopum, qui & novam transmisit relationem sub datum 10. Januarii labentis anni. Narrat autem Episcopus in transmissis relationibus, sibi exhibitas non fuisse legitimas probationes alienationis Tabularum pictarum factæ pro debito hæreditario: pretium Ceræ, & Medelarum, non in venditione Prædii, sed antea pecuniis hereditariis solutum constitisse ex syngraphis de recepto ab Aromatario exaratis: Domum prçviis edictis venditam affirmari a Plebano sub juramento, & venditionem illius, licet peramplę & conspicuæ, utilem visam esse Presbyteris Exequutoribus pro dicto pretio sc.300., attenta tenuitate pensionis sc.13. circiter, quæ retrahi ex illa consueverat, & attento onere expensarum quotannis erogandarum pro necessariis restaurationibus, & ad occurrendum periculo non inveniendi semper Conductores, ut quandoque accidit. Ipse tamen censet, quod venditio Domus tunc utilis videri potuisset, quoties parata fuisset occasio investiendi pretium; sed in postrema relatione testatur, illud adhuc integrum servari otiosum in Æde Sacra, in damnum Magistri Cappellæ, qui fructibus omnibus dicti Capitalis interea caret.

Tria igitur concordata fuerunt Dubia, quæ nunc proponuntur. Et Presbyteri Exequutores differunt, venditionem Prædii, uti coactam, non indiguisse Beneplacito Apostolico requisito in alienationibus bonorum Ecclesiæ, quia facta

fuit

fuit post subhastationem decretam a Curia Episcopali Æsina ad instantiam Creditoris hæreditarii; quæ tamen subhastatio, ut superius dictum est, respiciebat non prædium *il Colle* venditum, sed aliud Prædium *Fonte di Citerna* minoris valoris. Defendunt quoque, licitam fuisse venditionem Domus; quia fuerat expresse permissa a Testatore: utilis videbatur ex supra relatis rationibus ab Episcopo enunciatis: facta fuit, juxta testium depositionem, præviis edictis ad alliciendum Oblatores: & eam approbarunt Magister Cappellæ, atque Thomas Angelini recurrens, expresse consentiendo investimento pretii in emptionem Prædii factam anno 1758., ut resultat ex Instrumento. Nec officere putant defectum parati investimenti tempore venditionis, cùm fere impossibile esset simultaneam dari occasionem vendendi Domum, & investiendi pretium.

Præterea contendunt, nullum adesse damnum, quod ipsi emendare teneantur operi pio; quia Tabularum pictarum pretium cessit in dimissionem Creditoris functionum, & expensarum ab hæreditate debitarum, ut asserit tunc temporis Depositarius Curiæ Episcopalis: Pretium Domus erogatum fuit pro rata sc.205. in emptionem Prædii cum Domo rurali positi sub vocabulo *la Specca*, pro alia rata sc.26. in restaurationem mox dictæ Domus ruralis, & residuum depositum est in Æde Sacra: Ex pretio autem Prædii sc.26. 29. 4. soluta fuerunt Creditori pariter hæreditario pro reparationibus neglectis in bonis Beneficii ab eodem Testatore possessi, sc.39. versa sunt in redemptionem alterius Prædii hæreditarii invocabulo *le Piaggie del Sole*, & solum deficit versio residualium; sc.19. 70. 1., quæ restituenda contendunt pro virili ab iis, qui vendiderunt Prædium, & pretium receperunt, cum Exequutores Testamentarii conveniri nequeant in solidum, ut censuit *Rota in dec.*241. *num.*1. *& seq. cor. clar. mem. Card. Tanara*. Verum nec restaurationes dictæ Domus ruralis probantur, nec credita eorum, quibus soluta fuit pecunia ex venditionibus comparata; & Presbyteri Coadjutores Exequutorum munere functi sunt non singulariter, sed collective, seu Capitulariter, & nihil ab uno actum est sine consensu aliorum.

Reliquum itaque est, quod EE. VV. definire dignentur.

I. *An constet de validitate venditionis Prædii, & Domus, de quibus agitur?*

II. *An constet de sufficienti redditione rationis pretii dd. Prędii, & Domus, nec non Tabularum pictarum in eadem Domo a Testatore relictarum?* & quatenus negative.

III. *An, & pro qua summa, & a quibus sit facienda reintegratio favore Cappellaniæ a d. Testatore ordinatę, in casu &c.*

Sess. 25. cap. 17. de Regul.

ROMANA JURIS NOMINANDI, ET ACCEPTANDI PUELLAS. Causa hæc proposita fuit diebus 14., & 28. Februarii, 8., & 29. Augusti superioris anni. Tria erant illius Dubia:

I. An Puellæ electæ ab Archiconfraternitate Sanctissimæ Annuntiatæ ad formam Instrumenti anni 1558.*, & Constitutionis Gregorii XIII., debeant acceptari a Monialibus Sanctissimæ Annuntiatæ in Ecclesia S. Basilii, absque ulteriori Scrutinio capitulariter ab ipsis expleri solito in admittendis cæteris Puellis ad Habitum Religiosum?* & quatenus affirmative.

II. An Monasterium, & Moniales Sanctissimæ Annuntiatæ in Ecclesia S. Basilii teneantur acceptare Puellam Margaritam Gubbiesi nominatam ab Archiconfraternitate SS. Annuntiatæ? & quatenus negative.

III. An sit locus devolutioni Domus concessæ in dicto Instrumento anni 1558.*, sive capitalis in ejus locum subrogati, una cum fructibus a die factæ exclusionis, seu recusationis d. Gubbiesi a nominatis Monialibus, seu potius aliter sit providendum, & quomodo, in casu &c.*

Quibus Dubiis eadem die 29. Augusti Eminentissimi Patres responderunt = *Ad I. Affirmative, quoad receptionem ad Habitum tantum. Ad II, Affirmative, & ad Eminentissimum Præfectum juxta mentem. Ad III. Provisum in secundo* =. Et mentem Sacræ Congregationis declarando Eminentissimus Præfectus, cum Moniales recipere noluerint ad Habitum Margaritam Gubbiesi, mandavit per easdem *subministrari Alimenta Margaritæ Gubbiesi correspondentia statui ejusdem Margaritæ, & Monasterio citato, ad effectum, ut ingredi possit in aliud Monasterium: & interim inhibuit Archiconfraternitati instanti, ne deveniat ad nominationem tertiæ Puellæ loco Margaritæ Gubbiesi ad ejus vitam.* Captamque resolutionem Sacra Congregatio confirmavit die 30. Januarii labentis anni, rescribendo = *In decisis, & amplius* =

Vigore dictarum resolutionum Margarita Gubbiesi ingressa est Monasterium Sanctæ Claræ Urbis, annuente Eminentissimo Præfecto, qui præterea statuit quantitatem alimentorum illi præstandam a Monasterio Sanctissimæ Annuntiatæ in scutis quinque quolibet mense. Cumque peterentur alimenta etiam præterita a die nominationis dictæ Margaritæ, seu illius recusationis factæ a Monialibus Sanctissimæ Annuntiatæ; Eminentissimus Præfectus decrevit, persolvenda esse a dictis Monialibus alimenta a die emanati primi rescripti, & in reliquis habuit terminum proservato, ut exquireretur oraculum hujus Sacræ Congregationis.

Postulant itaque Archiconfraternitas, & Margarita Gubbiesi, ut EE. VV. declarare dignentur, alimenta a Monasterio Sanctissimæ Annuntiatæ pendenda esse a die nominationis, seu recusationis dictæ Puellæ; quùm a die nominationis, seu præsentationis, quo etiam sequuta est recusatio, eidem quæ-

quæsitum esset jus consequendi alimenta a Monasterio, quod vigore Instrumenti anni 1558. tenebatur Puellas nominatas recipere, & acceptare absque ulla exceptione; inde inferentes, quod injusta recusatio Monialium non debeat officere Puellæ, quominus ab ea die assequatur alimenta, quæ consequuta fuisset ingrediendo Monasterium: exemplo Canonici, qui injuste impeditus a Capitulo servire Ecclesiæ, consequitur nihilominus distributiones, & fructus suæ Præbendæ, ut dixit *Rota in decis.22. num.3. de Usuris coram Falconerio*.

Et arbitrantur procedendum non esse cum regulis, quæ receptæ sunt circa restitutionem fructuum faciendam a possessore bonæ fidei, qui non restituuntur sine mora inducenda per contestationem litis, vel etiam per sententiam Judicis. Nam ideò fructus sine mora non restituuntur a possessore bonæ fidei, quia veniunt accessoriè ad rem possessam, quæ sola stat in obligatione restituendi; at cum Moniales in Instrumento anni 1558. promiserint, Puellas nominatas acceptare, & in Monasterio ponere, sive, quod idem est, alimenta illis præstare, ideò Oratores contendunt alimenta non accessoriè, sed principaliter esse in obligatione, ac propterea etiam sine mora deberi.

Sanè alimenta, quæ Servo legata sunt cum libertate, cum stent principaliter in obligatione, debentur a die obitus Testatoris, etiam si Hæres sine mora, ideft sine judiciali interpellatione, tardius præstet libertatem, ut rescripsit *Papinianus in leg.cum unus* 10.§.*Verbis ff.de alim.& cibar.legat.* ibi = *Verbis fideicommissi purè manumisso, præteriti quoque temporis alimenta reddenda sunt, quamvis tardiùs libertatem recuperaverit, nec hæres moram libertati fecerit. Tunc enim explorari moram oportet, cùm de usuris fideicommissi quæritur, non de ipsis fideicommissis*.

Erit itaque ab EE. VV. definiendum

An, & a quo tempore debeantur alimenta, in casu &c.

FIRMANA ERECTIONIS CAPPELLANIARUM. In Ecclesia Patrum Augustinianorum, quæ est in Castro S. Angeli de Pontano Firmanæ Diœcesis, adest Sacellum Deo dicatum in honorem S. Nicolai de Tolentiono, cujus Reliquia in eo asservatur, cum Lampade continuo accensa ex Legato Nicolai de Angelinis. Pro hujus Cappellæ conservatione die 3. Augusti 1705. Joseph de Angelinis donavit, sub certis conditionibus, scuta biscentum, quæ recepta fuerunt a Priore, & Religiosis illius Conventus capitulariter congregatis; & in Instrumento dictæ Donationis enunciatur, illam præteritis seculis fundatam, & constructam fuisse a Friderico Seniore de Angelinis, atque deinceps plu-

Sess.22. cap.8. de Reform.

pluries ampliatam, & ornatam *omnibus sumptibus, & expensis Dominorum de Angelinis, non autem dicti Conventus, vel aliorum &c., qui semper de eademmet Ædicula fuerunt DOMINI, & PATRONI &c., retinentes penes se ipsos Claves ejusdem Sanctæ Reliquiæ.*

Cum tamen in eodem Sacello, juxta dispositionem Nicolai Antonii de Angelinis ultimi suæ Familiæ Agnati, erigendæ essent nonnullæ Cappellaniæ Ecclesiasticæ; obstiterunt Religiosi autumantes, erectionem fieri non posse absque ipsorum consensu, quem expresse denegarunt. Quare Communitas Castri S. Angeli, ad hunc effectum hæres scripta a præfato Nicolao Antonio, supplicavit huic Sacræ Congregationi, ut decerneret Cappellaniarum erectionem in designato Altari, vel commutata Testatoris voluntate, eas erigi mandaret in alia Ecclesia. Et Vicarius Apostolicus de more auditus prudentem judicat alternativam Communitatis instantiam, ne in litium expensis consumatur exiguum Testatoris Patrimonium; verum putat, injustam esse Religiosorum contradictionem, ob patronatum Familiæ Angelini in supradicta Cappella S. Nicolai: *Constat enim.* inquit, *ex verbis Instrumenti per Acta Notarii Hyacinthi Smeraldi, quod Fridericus Angelini anno* 1614. *fabricaverit suis sumptibus Sacellum, ad quod collata fuit Reliquia Sanguinis Divi Nicolai, & respective dotatum; sub die* 3. *Augusti* 1705. *ex altero Instrumento Notarii Hieronymi apparet, dotem Altaris auctam esse in summa scut.*200.; *& denique in Testamento Canonici Josephi Angelini sub die* 23. *Februarii* 1713. *fit mentio de constructione, ac dotatione ejusdem Sacelli, potissimumque commendatur retentio Clavium supradictæ Custodiæ penes Hæredes Familiæ suæ. His omnibus accedunt Sepulchrum gentilitium: Scamnum elegans ibi existens: ornamenta tam intrinsece, quam extrinsece diversis temporibus facta sumptibus hæreditariis; & denique innovationes quædam, proprio marte eo in Altari peractæ a Fratribus Eremitariis, Decreto Judicis Almæ Urbis amotæ fuerunt.*

Curator itaque hujus hæreditatis a publico Communitatis Consilio electus nunc disputat, non minus de Jurepatronatus Altaris, quam de Cappellaniarum erectione. Fretus enim confessione Patronatus deprompta ex Instrumento stipulato cum Religiosis dicti Conventus anno 1705., & testimonio Vicarii Apostolici testantis de fundatione, & dotatione dictæ Cappellæ facta a Friderico, & aliis de Angelinis, exinde probatum autumat illorum favore Juspatronatus, quod fundatione, vel dotatione acquiritur, ad *Textum in Cap. Nobis* 25. *de Iurepatr.*; etiamsi non apparet de expressa reservatione, cum sufficiat non fuisse remissum, ut dixit *Rota in decis.*326. *num.*15. *coram Molin.*, *& decis.*330. *num.*1., *&* 8. *tom.*4. *in Nuperrim.*, præsertim concurrentibus, cum expressa confessione Jurispatronatus emissa in dicto In-

Instrumento anni 1705., fruitione plurium prærogativarum, & retentione Clavium Reliquiæ penes Gentem Angelinam ex Testamento etiam Nicolai Antonii ultimo defuncti comprobata, ut ponderat *Rota in dicta decis. 330. num. 3. tom. 4. in Nuperrim.* Nihilque obstare putat defectum Beneplaciti Apostolici, cæteroquin præsumendi post lapsum centenariæ, cum illud requiratur pro acquirendo Jure eligendi Superiores Regulares, non autem Jurepatronatus Cappellæ, juxta firmata per *Card. de Luca de Jurepatr. disc. 55. num. 15., & 16., & Rotam in decis. 210. num. 11. par. 5. tom. 1. Recent.*

Quapropter attento Jurepatronatus Familiæ Angelini in prædicta Cappella S. Nicolai, contendit nullum requiri consensum Religiosorum pro erigendis in ea Cappellaniis relictis a Nicolao Antonio Angelini ultimo de Familia Patrona, ut notant *Card. de Luca de Jurepatr. disc. 12. num. 6., & Monacell. in Appendic. ad formul. legal. instruct. 5. num. 20. tom. 3.* Secluso autem Jurepatronatus, hæc Sacra Congregatio in una *Romana 13. Martii* 1717. commisit *Eminentissimo Urbis Vicario, ut nisi PP. Legatarii onus acceptaverint, infra terminum ab E. S. præfigendum ad formam Decreti Sacræ Congregationis, aliam Ecclesiam sibi benevisam deputet pro Missarum celebratione*, ut *in lib. 67. Decret. pag. 96.*

Dignentur itaque EE. VV. decernere.

I. *An constet de Jurepatronatus Familiæ Angelini in Cappella S. Nicolai Tolentini erecta in Ecclesia S. Augustini Castri S. Angeli?* & quatenus affirmative.

II. *An erectio Cappellaniarum Angelini sit facienda in dicta Cappella, seu potius sit concedenda translatio in aliam Ecclesiam & Altare, in casu &c.*

VENUSINA. In Ecclesia Cathedrali Venusina nullæ adsunt Præbendæ separatæ, sed omnes fructus sunt communes, totaque Massa Capitularis consistit in distributionibus quotidianis, quarum tertia Pars inter solos Canonicos, reliquæ duæ partes inter Canonicos simul & Mansionarios dividuntur; & cum distributiones regulariter debeantur solis præsentibus, & Ecclesiæ inservientibus, juxta censuram Sacri Concilii Tridentini *in cap. 12. sess. 24. de Reform.*; ideò Capituli, & Canonicorum nomine septem proponuntur Dubia, circa illarum participationem in absentia: quorum prima quatuor ad eam pertinent quæstionem, an Episcopus pro suo arbitrio possit assumere in suo servitio Canonicos, ac etiam Presbyteros Mansionarios, itaut isti Episcopo servientes participare valeant de Massa, deque distributionibus quotidianis, etiamsi Choro non interveniant.

Sess. 24. cap. 12. de Reform.

Et

Et quod Episcopus valeat assumere pro suo servitio duos Canonicos, qui inservientes Episcopo Ecclesiæ Sponso ipsi Ecclesiæ servire videntur, expresse sancitum est *in Cap. de cætero* 7., *& in cap. Ad audientiam* 15. §. *Decernimus de Cleric. non resid.*, & post alios tradit *Barbos. de Canonic. cap.*25. *num.*5., *&* 8., ubi refert hujus Sacræ Congregationis resolutionem editam die 9. Septembris 1628., quod possit Episcopus assumere ad suum servitium duos Canonicos sive de Cathedrali, sive de Collegiata Ecclesia, sed non plures, quàm duos: licet contrarium teneat *Gratian. discept. forens. cap.*166. *num.*20., cujus sententiam refert *Barbos. de Offic.*, *& potest. Episc. alleg.*53. *num.*144. quod nempe hodie non possit Episcopus extrahere Canonicos ab Ecclesia pro suo servitio, inspecta ubertate redituum Episcopatuum, & multitudine peritorum.

Cum tamen præfati *Textus* loquantur solum de Canonicis; ideo contenditur nomine Capituli; non licere Episcopo assumere pro suo servitio Mansionarios, uti inferiores Clericos, tum quia non debet fieri extensio in materia damnosa Ecclesiæ, & cultui Divino, tum etiam quia major est connexio Episcopi cum Canonicis, quàm cum inferioribus Clericis, juxta sententiam *Abbat. in d. Cap. Ad audientiam sub num.*8. *de Cleric. non resid.*, quam, rejecta *Joannis Andreæ*, & aliorum opinione, sequuntur *Garz. de Benefic. par.*3. *cap.*2. *num.*371., *Lotter. de re Benefic. quæst.*21. *num.*185., *& seq. lib.*3., *Barbos. de Episc. alleg.*53. *sub num.*143., *& Rota in decis.*222. *num.*1. *ad* 4. *part.*2. *divers.*, quod procedere, etiamsi Mansionarii haberent vocem in Capitulo, tenet *Genuen. in Prax. Cur. Arch. Neap. cap.*95. *num.*3., quem sequitur *Barbos. de Canonic. d. cap.*25. *num.*8. *in fin.*; licet omnes prædicti Doctores limitent, quando urgeat necessitas, vel Ecclesiæ utilitas.

Ratione tamen hujusmodi servitii Episcopo præstandi, autumant Oratores, solos fructus Præbendarum acquiri posse a Canonicis absentibus, non autem distributiones quotidianas; quia *in dd. cap. De cætero*, *& in cap. Ad audientiam de Cleric. non resid.*, fit mentio de solis fructibus Beneficiorum, vel Præbendarum per eos lucrandis, immò *in d. cap. De cætero* expresse excipiuntur distributiones, seu *victualia, quæ non consueverunt absentibus exhiberi*: & ita notant *Fagnan. in d. cap. De cætero num.*1., *Garz. de Benefic. part.*3. *cap.*2. *num.*346., *& seq.*, *& Barbos. de Canon. d. cap.*25. *num.*5., *& de Episc. alleg.*53. *num.*143.

Ponderandum tamen, quod Oratores in II. Dubio videntur innuere, quod sola tertia pars, quæ peculiaris est Canonicorum, habenda sit loco Præbendæ, ideoque amittantur duæ aliæ partes communes cum Mansionariis, præter alia emolumenta Funeralium, & Anniversariorum, quæ distributiones minutæ vocantur, seù casualia solis præsentibus debita;

bita, ut firmant *Panimoll. decis.20. annot.3. num.17. tom.1.*, *& Card. de Luca de Canonic. disc.16. num.3.*; Sed opinioni Oratorum adversari videtur inconcussa Sententia hujus Sacræ Congregationis, quod ubi omnes fructus consistunt in distributionibus quotidianis, duæ partes habendæ sint loco Præbendæ, quæ in absentia acquiruntur a Canonicis inservientibus Episcopo, & tertia pars cedens loco distributionum accrescat interessentibus, ut censuit *in Tranen.* 10.*Maij* 1698., rescribendo = *Canonicos Episcopo inservientes lucrari debere omnes fructus suarum Præbendarum, amissis Distributionibus quotidianis, quod si omnes redditus in Distributionibus quotidianis consistant, ipsis deberi duas ex tribus partibus omnium Distributionum, dimissa tertia, quæ Inservientibus accrescat* =, ut *in lib.*48. *Decret. pag.*222., & tradunt *Barbosa de Episc. allegation.53.num.*142. *Scarfanton. ad Ceccoper. lucubrat.Canon.lib.*2. *tit.*11. *num.*15., & san. mem. Benedictus XIV. *Instit. Eccles.* 107. *num.*58., licet ceteroquin, nulla subesse possit amaritudo quoad amissionem emolumentorum funeralium, & anniversariorum, cum vere non sint distributiones, ut notat *Barbos. de Canonic. d. cap.*25. *num.*12., sed potius stipendium personalis interessentiæ.

In tribus postremis dubiis quæritur de participatione distributionum in absentia, non ratione servitii Episcopi, sed ratione exercitii Curæ Animarum, vel assistentiæ Monialibus. Nam disputant Oratores, non licere Canonicis extra Ecclesiam Cathedralem exercere Curam Parochialem, quæ neque actualiter, neque habitualiter spectet ad Capitulum, cum titulus Beneficii Curati sit incompatibilis cum Canonicatu, juxta firmata per *Ventrigl. in prax. part.*1. *annot.*17. *§.*1. *num.6.*, *Rot. coram Seraph decis.*1256. *num.3.*: multoque minus illis licere distributiones quotidianas percipere, & de massa participare, cum distributiones debeantur quidem Canonico, qui in Cathedrali, vel etiam extra, exercet Curam annexam suæ Præbendæ, ut cavetur in Sacro Concilio Tridentino *in sess.* 22. *cap.3. versic. Quod si de Reformat.*, non autem si Curam animarum habeat, & exerceat ex dispensatione in aliis Ecclesiis, juxta Constitutionem *Cupientes 65. §.1.* S. Pii V., cum qua concordant *Monet. de distrib. quotid. part.* 2. *quæst.* 11. *num.69.*, *& Barbos. de Canonic. cap.* 24. *num.* 11., *&* 12.. Et demum contendunt, quod neque de Massa Capitulari, neque de quotidianis distributionibus participare possint in absentia Canonici, ut munus exerceant Procuratoris, vel Cappellani, vel Confessarii Monialium; cum neque in ipsa Cathedrali exercendo munus Confessarii Canonicatui non adnexum lucrarentur in absentia distributiones quotidianas, ad tradita per *Barbos. de Canonic. d. cap.*24. *n.6. in fin.*; Sed cum in dubiis promiscue quæratur de participatione distributionum, ac de participatione Massæ; advertendum videtur,

tur,an idem sit ferendum iudicium de utraque participatione, tum nempe tertiæ partis,quæ cedit loco distributionum, tum reliquarum duarum partium, quas ad omnes effectus cedere loco præbendæ tradit *Barbos. de Canonic. d. cap.25. sub num.*11.

Episcopus autem de more auditus retulit, controversiam excitari non a Capitulo prævia Collegiali deliberatione, sed a paucis diffidentibus, quorum caput est Archidiaconus Rapolla, in odium Edicti Episcopalis publicati ad cohibendam nimiam illorum licentiam, cum facultatem sibi arrogarent privandi integra Massæ participatione illos, qui Choro non interfuerant etiam ex justa causa, de quo pendet cum Mansionario Paschale di Sabato altera lis in hac Sacra Congregatione. Cæterum narrat, quod auditis judicialiter Senioribus Canonicis, aliisque receptis informationibus compertum habuit, immemorabilem vigere consuetudinem assumendi ad servitium Episcopi indiscriminatim Canonicos, vel Mansionarios, quibus semper data fuit integra participatio communis Massæ, nulla deducta in Causam distributionum rata, attenta præsertim tenuitate redituum Episcopatus, & communi totius Civitatis, & Diœcesis inopia; in quibus terminis censet, nedum licite assumi posse ad servitium Episcopi etiam Mansionarios, juxta responsum hujus Sacræ Congregationis *in Avenionen.* 7. *Januarii* 1640. *lib.*16. *decr. pag.*317., cui adhæret san.mem.*Bened. XIV. inst. Eccl.*107. *num.* 57., sed etiam iisdem sive Mansionariis, sive Canonicis Episcopo inservientibus deberi quotidianas distributiones vigore immemorabilis consuetudinis, maxime quia ad hunc effectum sufficere etiam quadragenariam, post alios firmat *Barbos. de Canonic. dict. cap.*25. *sub num.*5.

Multis etiam argumentis,differit, Ecclesiam Cathedralem sibi videri unicam totius Civitatis Parochialem, cum sola habeat Sacrum Ciborium, & fontem Baptismalem; subdit tamen,satis exploratum non esse, quis sit Parochus, cum Archipresbyter veniam quidem indulgeat deferendi Viaticum, & distribuat schedulas adimplentibus præceptum Paschale, & librum retineat,ubi adnotantur nomina defunctorum, sed reliqua Sacramenta non administrat, imo nec potitur facultate excipiendi confessiones; & curam animarum narrat per Capitulares deputatos exerceri,tum in Cathedrali, tum in quinque filialibus Ecclesiis ab illa dependentibus, quarum duæ, ut fertur, unitæ Massæ Capitulari reguntur a totidem Capitularibus per Capitulum deputatis in Viceparochos, & aliis tribus ob tenuitatem redituum censuit Episcopus alios Capitulares præficere, quos ait Curæ animarum in præteritum negligenter incubuisse ex quo eximebantur a fallentiis solum pro certis horis. Quare autumat,neque

que incompatibile esse cum Canonicatu nudum exercitium Curæ sine titulo Beneficii Curati, neque Canonicos curam exercentes in dictis Ecclesiis filialibus privari posse quotidianis distributionibus, toto tempore quo Curæ exercitio addicti sunt, ne illa negligatur. Et quatenus summo jure non possent distributionibus frui, supplicat, ut id indulgeatur ex Apostolica dispensatione, ne lugere debeat jacturam Animarum, quarum curæ nemo incumberet, si distributiones amittendæ forent, cum emolumenta dd. Ecclesiarum filialium vix attingant annuos ducatos septem illius monetæ.

Procuratores autem Monialium, asserit, nullam prætendere excusationem a servitio Chori, libenterque assentiri fallentiarum solutioni, quando Servitio Chori non interfuerint, ut hactenus fieri consuevit. De Confessariis etiam Monialium, inquit, differendum non esse, cùm Regulares ad idem munus assumantur ex indulgentia Sanctæ Sedis. Et illarum Cappellanos narrat mulctæ esse subjectos, quoties omnino Choro deficiunt, excusari tamen consuevisse, si inceptis horis ad Chorum accedunt, quod tolerandum putat, ob multa beneficia a Monialibus in Capitulum obvenientia occasione functionum pro Monasterio agendarum; damnans de cætero Recurrentium querelas, cum zelum simulantes contra eos, qui vacant quoquo modo Divino Servitio, & saluti Animarum, ipsi pro libitu a fallentiis se eximi curent, dum secularibus negociis incumbunt.

Dignabuntur itaque EE. VV. definire

I. *An duo Canonici, qui Episcopo inserviunt, quique Choro non interveniunt, neque aliis functionibus Ecclesiasticis assistunt, possint, ac debeant, non solum participare de Præbendis, verum etiam de quotidianis distributionibus eo modo, quo participant alii Canonici præsentes, & interessentes?*

II. *An si in Ecclesia Cathedrali non adsint Præbendæ, sed tota Massa Capitularis consistat in distributionibus quotidianis, quarum tertia pars stat loco Præbendæ, & datur Canonicis præsentibus, ultra alias duas partes, quas habent cum Mansionariis communes, liceat in hoc casu duobus Canonicis servitio Episcopi addictis participare de alia portione consistente in distributionibus quotidianis, non obstante quod Choro, aliisque functionibus Ecclesiasticis non intersint?*

III. *An Episcopus ejus arbitrio possit assumere in suo servitio Canonicos, vel etiam Presbyteros Mansionarios?* & quatenus affirmativè quoad utramque partem.

IV. *An isti Presbyteri Mansionarii Episcopo servientes participare possint de Massa, deque quotidianis distributionibus, etiamsi Choro non inserviant, sicuti participant præsentes, & interessentes?*

V. *An liceat Canonico Curam Parochialem exercere extra Ecclesiam Cathedralem, quæ neque actualiter, neque habitualiter ad*

 Capi-

Capitulum spectat? & quatenus affirmative.

VI. *An talis Canonicus Curam præfatam exercendo frui possit Massa Capitulari, ac distributionibus quotidianis, sicuti præsentes, & interessentes, non obstante, quod Choro non interveniant?*

VII. *An Canonicus, qui vel Procurator, vel Cappellanus, vel tandem Confessarius est Monialium stipendiatus, possit esse particeps Massæ* Capitularis*, ac quotidianarum distributionum, tempore, quo præfatis officiis vacat, ac Choro, aliisque functionibus Ecclesiasticis non intervenit, in casu &c.*

Die Sabbathi 18. Decembris 1762. in Palatio Apoſtolico Quirinali erit Sacra Congregatio Concilii, in qua, præter alia, proponentur infraſcripta Dubia, juxta morem ejuſdem Sacræ Congregationis de jure reſolvenda.

CUM ob copiam negociorum, quæ diſcuſſa fuerunt in poſtrema Congregatione habita die 4. currentis Menſis, defuerit tempus proponendi ſex, quæ ſequuntur, Cauſas; rogantur EE. PP. Folium dictæ Congregationis reaſſumere, & ſapienti, ut ſolent, judicio eaſdem Cauſas definire.

URBINATEN., SEU CALLIEN. — *Seſs. 25. cap. 8. de Reform.*

An Hoſpitale Expoſitorum Callii teneatur recipere duas Puellas, de quibus agitur, expoſitas in Hoſpitali Plani Mercatus Urbini, & reſpective teneantur reficere alimenta eiſdem præſtita, in caſu &c.

Negative, & amplius; & ad mentem.

MONTIS ALTI CANONICATUS. — *Seſs. 14. cap. 13., & ſeſs. 25. cap. 9. de Reform.*

An, & quæ Supplicatio ſit relaxanda, in caſu &c.

Relaxandam eſſe Supplicationem Aloyſii.

ÆSINA. — *Seſs. 25. cap. 11. de Reform.*

I. *An conſtet de validitate venditionis Prædii, & Domus, de quibus agitur?*

II. *An conſtet de ſufficienti redditione rationis pretii dd. Prædii, & Domus, nec non Tabularum pictarum in eadem Domo a Teſtatore relictarum?* Et quatenus negative.

III. *An, & pro qua ſumma, & a quibus ſit facienda reintegratio favore Cappellaniæ a dicto Teſtatore ordinatæ, in caſu &c.*

Ad I. Affirmative. In reliquis omnia ad Ordinarium pro redditione rationis.

RO-

Sess.25. cap.17. de Regul.

ROMANA JURIS NOMINANDI, ET ACCEPTANDI PUELLAS.

An, & a quo tempore debeantur alimenta, in casu &c.

Deberi a die primi Rescripti, ad formam Decreti Eminentissimi Præfecti.

Sess.22. cap.8. de Reform.

FIRMANA ERECTIONIS CAPPELLANIARUM.

I. *An constet de Jurepatronatus Familiæ Angelini in Cappella S. Nicolai Tolentini erecta in Ecclesia S. Augustini Castri S. Angeli?* Et quatenus affirmative.

II. *An erectio Cappellaniarum Angelini sit facienda in dicta Cappella, seu potius sit concedenda translatio in aliam Ecclesiam, & Altare, in casu &c.*

Dilata ad sequentem omnino, etiam unica.

Sess.24. cap.12. de Reform.

VENUSINA.

I. *An duo Canonici, qui Episcopo inserviunt, quique Choro non interveniunt, neque aliis Functionibus Ecclesiasticis assistunt, possint, ac debeant, non solum participare de Præbendis, verum etiam de quotidianis distributionibus eo modo, quo participant alii Canonici præsentes, & interessentes?*

II. *An si in Ecclesia Cathedrali non adsint Præbendæ, sed tota Massa Capitulari consistat in distributionibus quotidianis, quarum tertia pars stat loco Præbendæ, & datur Canonicis præsentibus, ultra alias duas partes, quas habent cum Mansionariis communes, liceat in hoc casu duobus Canonicis servitio Episcopi addictis participare de alia portione consistente in distributionibus quotidianis, non obstante quod Choro, & Functionibus Ecclesiasticis non intersint?*

III. *An Episcopus ejus arbitrio possit assumere in suo servitio Canonicos, vel etiam Presbyteros Mansionarios?* Et quatenus affirmative quoad utramque partem.

IV. *An isti Presbyteri Mansionarii Episcopo servientes participare possint de Massa, deque quotidianis distributionibus, etiamsi Choro non inserviant, sicuti participant præsentes, & interessentes?*

V. *An liceat Canonico Curam Parochialem exercere extra Ecclesiam Cathedralem, quæ neque actualiter, neque habitualiter ad Capitulum spectet?* Et quatenus affirmative.

VI. *An talis Canonicus Curam præfatam exercendo frui possit Massa Capitulari, ac distributionibus quotidianis, sicuti præsentes, & interessentes, non obstante, quod Choro non interveniant?*

VII. *An*

VII. *An Canonicus, qui vel Procurator, vel Cappellanus, vel tandem Confessarius est Monialium stipendiatus, possit esse particeps Massæ Capitularis, ac quotidianarum distributionum, tempore, quo præfatis Officiis vacat, ac Choro, aliisque Functionibus Ecclesiasticis non intervenit, in casu &c.*

Dilata.

MELEVITANA. Cum Nobilis Adolescens D. Sixtus Sforza Cæsarinus, qui uti Clericus Beneficia Ecclesiastica possidet, habitum Clericalem dimiserit occasione novissimæ expeditionis Melitensis; ortum est dubium super legitima eorumdem Beneficiorum retentione, cum Cingulo Militari, & delatione aureæ Crucis Hierosolymitanæ, quibus ille insignitus est. Quare, ad preces Inclyti Ordinis Hierosolymitani, SANCTISSIMUS DOMINUS NOSTER delegavit huic Sacræ Congregationi ejusdem quæstionis definitionem, quæ pendet ab interpretatione duplicis Constitutionis san. mem. Sixti V., quarum una incipit *Cum Sacrosanctam*, altera *Pastoralis*, & utraque adhæsive ad censuram Concilii Viennensis *in Clemen. Quoniam de vita, & honestate Clericor.*, & Concilii Tridentini *in cap.6. sess.14. de Reform.*, respicit Beneficiatorum obligationem deferendi Vestes proprio Ordini congruentes, indicta Transgressoribus pœna privationis Beneficiorum ipso jure incurrenda.

Sess.14. cap. de Reform.

Prima autem Constitutio declarans, quæ sint Vestes cuique Ordini congruentes, *in* §.2. decernit, quod aut Clerici sunt, qui Beneficia possident, & teneantur *tonsuram, & habitum Clericalem, Vestes scilicet talares: aut Milites infradicendi, quibus Pensiones, aut fructus, aliave Bona Ecclesiastica reservata sunt, suæ Militiæ convenientem: quacumque remota exceptione assumere, & jugiter deferre.*

Statuit præterea, quod *in futurum, non nisi actu Clericis in habitu Clericali, & tonsura: & Militibus infradicendis in habitu Militari incedentibus: suæ Militiæ propria, aut alia quæcumque Ecclesiastica etiam simplicia Beneficia respective, conferantur, aut commendentur, aut Pensiones, fructusve, aut Bona Ecclesiastica reserventur.*

Quoad Milites autem, quorum supra meminerat, duas illorum species recenset *in* §.5., unam Equitum Militiarum approbatarum, alteram Officialium Romanæ Curiæ; accurateque distinguit inter eos, qui sive Clerici sint, sive non sint, providentur non uti Clerici, sed uti Milites, ac eos, qui provisi uti Clerici postea regularem habitum, vel Cingulum militare suscipiunt; & omnibus indulget facultatem retinendi Beneficia regularia, ac percipiendi pensiones, & fructus ex Beneficiis secularibus, sine habitu clericali, cum sola delatione insignium suæ Militiæ, ibi = *Cæterum Milites quarumvis Militiarum sub regula aliqua approbata canonice institutarum, vel alios Romanæ Curiæ Officiales, qui non uti Cle-*

Clerici, sed potius tamquam Milites, juxta privilegia, & dispensationes Apostolicas eis in genere, vel in specie per Nos, aut prædecessores Nostros nominatim concessa (& sub fel. rec. Pii Papæ V. prædecessoris Nostri Constitutione, quæ incipit Sacrosanctum &c., hujusmodi privilegiorum forsan revocatoria, minime comprehensa) Beneficia Militiæ, quam professi sunt, regularia obtinent, seu Pensiones super quibusvis fructibus, reditibus, & proventibus Ecclesiasticis, etiam prædictarum Ecclesiarum, & Beneficiorum Secularium, aut fructus ipsos sibi reservatos percipiunt, aut obtinebunt, & percipient in futurum, sive Clericali charactere insigniti sint, sive non sint: qui vero Clerici sunt, etiamsi ab initio, tempore reservationis Pensionum, vel fructuum hujusmodi regularem habitum non dum susceperint, nec Militiis Officiorum Romanæ Curiæ adscripti fuerint, sed post factas eorum cuique reservationes (ante vel post publicationem præsentis Constitutionis) Milites effecti extiterint: sub præcepto, & mandato præfatis de habitu, & tonsura Clericali deferendis, nolumus comprehendi; Sed iis permittimus, ut regulari habitu Militiæ, quam professi sunt, convenienti, vel si ipsi Milites Romanæ Curiæ Officiales fuerint, qui pensiones, aut fructus, aliave prædia, aut bona Ecclesiastica ex dispensatione, seù privilegio Apostolico percipient, habitu Militari suprascripto, absque alicujus censuræ, vel pœnæ Ecclesiasticæ incursu, licite uti valeant: & nihilominus tàm beneficia suæ Militiæ regularia retineant, quam etiam Pensiones super Ecclesiarum, & Beneficiorum prædictorum, etiam Secularium fructibus, seu Bona, & fructus ipsos sibi pro tempore reservatos percipiant.

Altera Constitutio primùm narrat, in præcedenti jussum fuisse Clericis tum Beneficiatis, tum Pensionariis, ut incederent in habitu, & tonsura Clericali: *Militibus vero ipsas Pensiones, aut Beneficia suæ Militiæ propria obtinentibus: ut habitum suæ Militiæ convenientem pariter deferant.* Decernit inde, quod ab onere deferendi habitum, & tonsuram Clericalem immunes sint Clerici quicumque Pensiones obtinentes infra summam sexaginta ducatorum auri de Camera, itemque Familiares Summi Pontificis pro quacumque summa. Ac tandem subdit *in* §.5. = *Militibus tàm Militiarum Canonice institutarum, quàm Romanæ Curiæ Officialibus, qui juxta præfatam nostram Constitutionem in Militari habitu incedere tenentur, ut Vestibus communibus, cum insignibus tamen Crucis, aut Numismatis suæ Militiæ propriis uti valeant, atque hac ratione ipsius Constitutionis præcepto plene satisfacere censeantur, pariter indulgemus.*

Hæc habent Constitutiones Sixtinæ. Inde autem inferri contenditur, licitam esse Militibus Hierosolymitanis tum professis, tum novitiis retentionem Beneficiorum, & Pensionum Ecclesiasticarum, etiamsi non incedant in habitu, & tonsura Clericali, dummodo gestent insignia proprii Ordinis. Cum indubium sit, Constitutionem *Cum Sacrosanctam* eximentem a delatione habitus, & tonsuræ Clericalis, *Milites quarumvis Militiarum sub regula aliqua approbata cano-*

nice

nice institutarum, comprehendere Milites Hierosolymitanos, qui nedum regulam approbatam profitentur, sed insuper Regulares sunt, & veri Religiosi, *consil.*12. *de Regular.*, & san.mem. Benedictus XIV. in Epistola ad Card. Portocarrero impressainter suasConstitutiones *tom.3.in supplem. Constitut.*2. *§.*2.

Et quoad Professos, rem exploratam esse differitur; cum illi deferendo Crucem ex albo linteo insutam suis Vestibus, proculdubio utantur *regulari habitu Militiæ*, *quam professi sunt, convenienti*, ut præscripsit Constitutio Sixtina; quia Militaris habitus Hierosolymitanorum unice consistit in Cruce octogona telæ albæ, ut tradunt *Fagnan. in cap. qui Presbyterum num.*104. *de penit. & remiss.*, *& Card. Petra ad Constitut.*2. *Anastasii IV. sect.*1. *num.*10.*tom.*2.*pag.*41.. Et licet pridem deferenda esset a Militibus *una Veste, o sia Manto di color nero*, *con la Croce bianca*, ut cavetur in Statuto 3. *del ricevim. de' Fratel.*, & notat *Card.Petra ad d. Constitut.*2. *Anastasii IV. section.*1. *num.* 10.; & Vestibus brevioribus uti nequirent, nisi in actu expeditionis, juxta censuram Statuti 5. *dell'Uffic. de' Fratel.*, ibi = *Usino toniche*, *& abito lungo*, *& onesto*, *e bene accommodato*, *e non usino Veste corta* [*la quale però sia anche onesta*] *se non in viaggio*, *o vero in Galera*, *o sopra altri Navilii*, *o vero nelle Guardie*, *e Custodia delle Fortezze della Religione* =; attamen usus Togæ nigri coloris videtur in desuetudinem abiisse, itaut quilibet deferre possit Vestes suo statui convenientes: modo utatur Cruce conspicua telæ albæ, ut notavit san.me.Bened. XIV. in præcitata Epistola *§.*11.

Sed etiam quoad Professos, dubium oritur, an indultum Sixtinum illis prodesse valeat pro solis Beneficiis Regularibus suæ Militiæ, seu potius pro aliis etiam Beneficiis Secularibus. Milites enim Hierosolymitani, tamquam veri Religiosi, sunt incapaces Beneficiorum Secularium, *Card. de Luca dePension.disc.*44.*n.*2. *&* 4., *& ad Concil.Trident. disc.*13.*num.*3., *& Rigant. ad regul.*43. *Cancellar.n.*171.*& seq.*, sed illis aliquando eadem BeneficiaSecularia conceduntur, sicut cæteris Regularibus, in administrationem, ex dispensatione Apostolica, ut ajunt Ministri Datariæ in hac Causa auditi, qui pariter testantur *numquam a dictis Militibus expeditum fuisse per Datariam indultum de non incedendo in Habitu*, *& Tonsura Clericalibus*. Cum autem providentur de his Beneficiis Secularibus ex dispensatione Apostolica, censent iidem Milites non teneri ad delationem habitus Clericalis; cùm Sixtina Constitutio expresse loquatur de utroque Beneficiorum genere. Advertendum tamen, quod Constitutio *Cum Sacrosanctam §.*2. utriusque generis Beneficia enunciat sub dictione *respective*; itaut de Beneficiis Secularibus ea loqui videatur respective ad Clericos, de Regularibus vero respective ad Milites.

Quoad Novitios autem, æque defenditur nomine Religio-

 nis,

nis, quod illis etiam liceat Beneficia ratione Clericatus acquisita retinere, sine Habitu Clericali, dummodo gestent Crucem auream Ordinis, cum Ense, seu Cingulo Militari, quem esse habitum Novitiorum asseritur. Nam disputant Ordinis Defensores, quod Beneficia acquisita in statu Clericali haud vacant per susceptionem Habitus Regularis, usque quo solemnis professio non fuerit emissa, *ad Textum in cap.Beneficium de Regular. in 6.*; & propterea deterioris conditionis esse non debeant Novitii Hierosolymitani, quàm illi aliarum Religionum, qui tempore Novitiatus non incedunt in Habitu Clericali, sed deferunt Habitum suæ Religionis Novitiis convenientem.

Nec censent obstare, quod Crux aurea non sit habitus Religiosus Hierosolymitanorum, ut notavit san.mem. Benedictus XIV. in supradicta Epistola ad Cardinalem Portocarrero inter suas Constitutiones *tom.3. in supplem. Constitut.* 2. §.4., ubi etiam refert, quod ejusdem aureæ Crucis usum Militibus vetuit Magnus Magister la Sengle, licet illius prohibitio effectum non habuerit. Nam arbitrantur, Crucem auream non esse quidem habitum Professorum, sed esse religiosum habitum Novitiorum, qui propterea illam deferendo gaudent privilegio Canonis, & Fori, *Pignatell. consultat.*43.*num.*7. *& seq. tom.*2., & acquirunt inter Milites antianitatem *Rota decis.*439. *num.6 .coram Duran.*, & tamquam Religiosi tonsuram Clericalem accipiunt induti consueto eorum habitu, ut a se conferri consuevisse testatus est Episcopus Melevitanus, occasione Causæ *Florentinæ* cum altero Milite non professo, propositæ in hac Sac. Congregatione *die* 2.*Septembris* 1747., qua prodiit rescriptum = *Dilata, & ad mentem* =. Quocirca, eosdem Novitios, Cruce aurea, & Cingulo Militari indutos, posse Beneficia Ecclesiastica retinere ad mentem utriusque Constitutionis Sixtinæ, tradunt *Caravita in compend. Stat. Ordin.Hierosol. verb. Habito*, & latè *Pignatell. consultat.canon.*229. *per tot. tom.*1., qui interpretatur verba Constitutionis = *Militiæ, quam professi sunt* =, ut intelligantur non de iis, qui professionem emiserunt, sed de iis, qui statum Militarem profitentur.

Verum omittendum non videtur, quod licet Militia in defensionem Fidei, & Divini Cultus non sit contraria statui religioso, & ideo veri Religiosi dicantur Milites Hierosolymitani, ut sequendo doctrinam *S.Thomæ in secunda secundæ quæst.*188. *artic.*3., notat san.mem.Benedictus XIV. in dicta Epistola §.4.; attamen minus congrua censeri potest illatio a statu Religioso cum Laicis professis communi, ad statum Ecclesiasticum ordinatum ad ministerium Altaris, cujus contemplatione Secularia Beneficia Clericis conferuntur; & opportune urgeri posset in oppositum, quod sicuti Sacerdotes, aliique in Sacris Ordinibus constituti deferunt ratione Ordinis, habitum Clericalem, licet sint insigniti Cruce Hierosolymitana, ita etiam simplices Clerici eadem

Cru-

Cruce ornati habitumClericalem deferre teneantur ratione Beneficii, cum Tridentinæ Synodi sanctione *in sess.14.cap.6. de Reformat.*, æque ad Habitus Clericalis delationem devinciantur utriusque generis personæ = *quæ aut in Sacris fuerint, aut dignitates, personatus, officia, aut beneficia qualiacumque Ecclesiastica obtinuerint* =

Præterea ad elidendum argumentum ductum ab exemplo Novitiorum aliarum Religionum, qui sine Habitu Clericali retinent usque ad professionem Beneficia Secularia, non abs re videtur advertere, quod aliarum Religionum Novitii deferunt Habitum Ministris Altaris convenientem, & cum Veste Clericorum Secularium incompatibilem: in Militia vero Hierosolymitana, cùm Cingulum Militare non sit de essentia Habitus Religionis, sed ornamentum Militis, ut late probat *Fagnan. in cap. qui Presbyterum num.58. & seq. de pœnitent. & remiss.*, *Card.Petra adConst.2.Anastas.IV. sect.2. num.23. tom.2. pag.55.*, *& Rota coram Roxas decis.410.num.6. & seq.*; ideo pro vero Habitu habetur tantum Crux, quæ non est incompatibilis cum alio Habitu, immo a sola forma Vestium distingui potest in Equite status Clericalis, cujus contemplatione Beneficia impetravit.

Circa Constitutionem autem Sixtinam ponderandum etiam est, num congrua videatur interpretatio data verbis = *Militiæ, quam professi sunt* = à *Pignatello consultat. 229. tom.1.*; quia in ea bis leguntur verba = *Militiæ, quam professi sunt* =; primum quando enunciantur Beneficia Regularia Militibus conferenda, rursus quando enunciatur Habitus ab eis deferendus; & sicuti Beneficia Regularia obtineri non possunt a Novitiis, ideo videndum num prima enunciativa innuat, Constitutionem loqui de solis Professis. Et revera Novitius, cum quo acta est prædicta Causa Florentina anno 1747, ut pensione Ecclesiastica frui posset, sine delatione Habitus Clericalis, speciale indultum Apostolicum impetravit per Breve expeditum die 6. Septembris 1742., in quo cæteroquin non exprimitur qualitas Militaris, qua ille potiebatur.

Demum cum Novitiatus per annum expleatur etiam in Militia Hierosolymitana, juxta *ordinat.37. de recept. fratr.*, ubi cavetur, quod *qui venerint in Conventum intentione suscipiendi habitum, illum expleto anno sui Novitiatus suscipere, & regularem professionem expresse emittere teneantur*; perpendendum erit, an Novitii jure potiatur, & possit privilegiis Ordinis Militaris frui ille, qui ante, seu post annum novitiatus, nulla emissa Professione, Domi suæ permanet, & intra Septa Conventus non commoratur, inspecta censura Sacri Concilii Tridentini *sess.24. cap.11. de Reform.*, & Constitutionis *Circumspecta 67.* §.2. san. mem. Gregorii XIII.

His autem perpensis, dignabuntur EE.VV. definire.

I. *An Milites Professi Ordinis Hierosolymitani ex dispensatione Apostolica possidentes Pensiones, & Beneficia Ecclesiastica Secularia, possint illa retinere, etiamsi non incedant in habitu*

 & ton-

& tonsura, dummodo gestent insignia proprii Ordinis? & quatenus affirmative.

II. *An idem dicendum sit de Militibus non adhuc professis, quoad Beneficia, & Pensiones ab eis aquisitas uti Clericis, quatenus gestent auream Crucem Ordinis cum Ense, in casu &c.*

Dilata, & ad Emum Præfectum ad Mentem.

Sess.25. cap.5. de Reform.

SETINA PLURIUM. In Ecclesia Parochiali Sancti Rocchi Civitatis Setinæ Episcopus erexit anno 1750. novem Ecclesiastica Beneficia, cuilibet constituta dote annui valoris scutorum triginta ex reditibus exuberantibus Confraternitatum Mortis, & Sanctissimi Nominis Jesu, & Mariæ, præter alia scuta decem assignata Parocho in augumentum Congruæ. Et in erectione certas adjecit Constitutiones juramento firmandas a singulis Beneficiatis, & suo arbitrio explicandas, quibus sancitum est, quod futuri Beneficiati debeant certis qualitatibus pollere, & quinque saltem esse Charactere Sacerdotali insigniti, reliqui vero in minoribus Ordinibus constituti: quodque omnes cum Parocho teneantur statis quibusdam diebus collegialiter Choro interesse, *juxta Tabellam Horariam pro Ven. Capitulo Ecclesiæ Cathedralis ordinatam*, & Ecclesiæ deservire in Divinis, aliasque peragere sacras actiones: Et quod demum Ecclesiæ Cathedrali certum exhibeant servitium his verbis præscriptum = *V. In solemnitatibus autem Dominicæ Pentecostes, Annunciationis, ac Assumptionis B. M. Virginis, ejusque die Octava, S. Lindani Abbatis Setinæ Urbis Protectoris Principalis, & S. Lucæ Evangelistæ itidem Protectoris, in die Dedicationis Ecclesiæ Cathedralis, item toties, quoties Episcopus vel assistet, vel celebrabit, & quoties sive ordinariè, sive extraordinariè exponetur Sacra Imago Sanctissimi Salvatoris: post persolutum, & per horam anticipatum in proprio Choro Officium, & Missam decantatam, in dicta Cathedrali Ecclesia ad primas Vesperas, Tertiam, & Missam Conventualem, quemadmodum etiam in Vigilia Pentecostes ad solemnem Fontis Baptismalis benedictionem, interesse tenebuntur.*

Nuper autem, precibus SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO oblatis, conquesti sunt Canonici Ecclesiæ Cathedralis, quod iidem Beneficiati nimium negligerent Servitium Cathedrali præstandum, quodque aliquoties ad eam accedentes incederent processionaliter elevata Cruce. Cumque preces remissæ fuissent ad hanc Sacram Congregationem, quinque inter Partes concordata fuerunt Dubia, quæ nunc proponuntur.

Atque *in primo*, & *secundo Dubio* contendunt Canonici, cogendos esse Beneficiatos Ecclesiæ Catherali inservire præscriptis diebus, juxta legem fundationis, seu erectionis Beneficiorum, cujus conditiones tenentur Beneficiati omnino servare, ad tradita per *Rotam in Melevitana Canonicatus Theologa-*

logalis 14. *Januarii* 1757. §. 7. *coram R. P. D. Borull*; præsertim quia devium a jure non est dictum onus in fundatione impositum Beneficiatis inferioris Ecclesiæ, ut serviant Cathedrali quibusdam anni diebus in signum subjectionis, & in augumentum decoris Divini Cultus, juxta firmata per *Rotam in Andrien. executionis Concordiæ, & Pœnæ conventionalis* 12. *Junii* 1752. §. 14. *coram bon. mem. Vicecomite*, & *in Andrien. Adsistentiæ* 12. *Martii* 1759. §. 9. *coram R. P. D. Ratta*: Maxime quia, cum Constitutiones prædictæ juramento firmandæ sint a singulis Beneficiatis, ut in eis cavetur, ad illarum observantiam tenentur etiam in vim pacti, ut dixit *Rota in decis.* 102. *num.* 4. *par.* 10. *Recent.*. Et arbitrantur, a præscripta interessentia in Cathedrali dispensandos non esse Beneficiatos ratione functionum explendarum in propria Ecclesia; tum quia unica solemnitas celebranda in propria Ecclesia in die Festo S. Rocchi illius Titularis minime occurrit in aliqua ex diebus, quibus debent in Cathedrali interesse; tum insuper quia cautum fuit in erectione, quod in casu interessentiæ præstandæ in Cathedrali, teneantur per horam anticipare Officium in propria Ecclesia.

Excipiunt tamen Beneficiati, onus præscriptis diebus interessendi in Ecclesia Cathedrali adeo firmum non esse, ut auferri non debeat ab EE. VV., quemadmodum supplicant, ratione illius incompatibilitatis cum functionibus explendis in propria Ecclesia; cum Episcopus ipse, qui onus hoc imposuit in adjunctis Constitutionibus, expressam sibi reservaverit *auctoritatem præinsertas Constitutiones explicandi*, ut legitur in decreto erectionis. Imo differunt, tacitam Episcopi explicationem suarum Constitutionum, seu remissionem hujus oneris erui non obscure ex præteriti temporis observantia, cum ipsi duodecim annorum decursu raro admodum accesserint ad Cathedralem. Quod itaque Episcopi tolerantia introductum est, id postulant legitima EE. VV. authoritate firmari, ut sublato onere inutilis assistentiæ præstandæ in Cathedrali, diligentius vacare possint Divinis Officiis, & sacris Functionibus in propria Ecclesia, *ad majorem Dei gloriam, Ecclesiæ cultum, & Animarum subsidium*, juxta finem optatum a Sodalibus Confraternitatum in petita Beneficiorum erectione; cum ex ipsa lege erectionis teneantur statis diebus totum Officium recitare voce Chorali, imo Tertiam, Missam, & Vesperas cum cantu, Expositioni Sanctissimi Eucharistiæ Sacramenti, & Benedictioni, quæ fit bis in hebdomada, collegialiter assistere, & illius adorationi continuo adesse per turnum: Officium Defunctorum cum Missa celebrare qualibet secunda feria non impedita, & per octavam illorum commemorationis: aliaque peragere, quæ si omitterentur, vel præpropere absolverentur pro assistentia præstanda in Ecclesia Cathedrali, minime adimpleretur finis a Sodalibus Fundatoribus

vo-

volitus, pro Dei gloria, decore Ecclesiæ, & Animarum subsidio. Præsertim, quia Ecclesia S.Rocchi Parochialis est, & ad eam confluit copiosus Populus pro Sacris audiendis, vel Sacramentis recipiendis, itaut Divina Officia tardius in ea absolvantur, quam in Ecclesia Cathedrali; quocirca haud rationabilis videri contenditur præpropera illorum celebratio, quæ tenderet in detrimentum salutis Animarum, & directe repugnaret fini Erectionis volitæ pro Animarum subsidio.

In tertio Dubio disputant Beneficiati, quod si onus controversum assistendi Ecclesiæ Cathedrali locum quoquo modo habere posset, præfiniendum esset tempus accessus, per consuetam Tabellam horariam, vel per intimationem a Capitulo Cathedralis faciendam: quodque ipsis concedendus esset locus decentis sessionis separate a Clericis Seminarii; cum habeant Dignitatem Collegii. Sed reponunt Canonici, Tabellam horariam non deficere in Ecclesia Cathedrali, juxta verba Decreti Erectionis superius relata: locum verò sessionis legitime assignatum fuisse Beneficiatis in inferioribus scamnis, juxta Cœremoniale Episcoporum *lib.*1. *cap.*18.

Contenditur in *quarto* Dubio de mulcta solvendâ a Beneficiatis in casu contraventionis; & cum in Decreto Erectionis statuta sit mulcta unius obuli, quoties aliquis Beneficiatus deficiet in præscripta assistentia in Cathedrali, differunt Canonici, eam mulctam singulos Beneficiatos respicere, non autem totum illorum Collegium, autumantes particularem mulctam indicendam esse quoad illud, eo graviorem, quo major erit contumacia, ut innuit rescriptum hujus Sacræ Congregationis *in Ferentina* 7.*Junii* 1760. *ad II. Dubium lib.*110. *Decret.pag.*240.; & differit *Rota in Andrien. assistentiæ* 12.*Martii* 1759.*§.fin. cor.R.P.D.Ratto*.

Quinto tandem disceptatur de jure deferendi Crucem elevatam in casu accessus ad Cathedralem; cùm Beneficiati servato ritu supplicationis incedentes, licitam putent delationem Crucis, non aliud, quam Vexillum Sacræ Militiæ prænotantis, ad tradita per *Pignatell. consultat. canon.* 30. *num.*7. *tom.*4., & cum ea defendunt ingredi posse etiam Ecclesiam Cathedralem, ne indecenter sistere debeat ante Foras, quousque absolvantur sacra Officia, quibus interesse tenentur. Canonici autem excipiunt, ultroneum esse incessum per modum Supplicationis habendum ad Cathedralem, quia in Decreto Erectionis vel non præscribitur, cum præcipiatur sola interessentia, ibi = *interesse tenebuntur* =, vel potius prohiberi videtur, ducto argumento a discretiva, cum incessus per modum Supplicationis, ubi volitus fuit ad Ecclesiam Parochialem Sancti Angeli, fuit expresse præscriptus his verbis = *Feria vero sexta post Dominicam Passionis, seu in Festo S. Mariæ Septem Dolorum, ad Ecclesiam Parochialem S. Angeli processionaliter procedent, ibique*

Ter-

Tertiam, & Missam solemnem &c. per dictæ Ecclesiæ Parochum celebrandam, nec non Vesperas post Missam annuatim gratis omnino decantabunt = ; quocirca defendunt, vel singulariter a Beneficiatis petendam esse Ecclesiam Cathedralem, ut ibi assumptis sacris Vestibus Divina Officia persolvant cum illius Canonicis: vel nullo pacto ingredi eos posse Cathedralem cum Cruce elevata, juxta resolutiones hujus Sacræ Congregationis relatas *a Monacell.tom.1. tit.10. for.18. num. 13.*, cum quibus concordat *Rota in decis.30. num.4. tom.primo coram SANCTISSIMO, & in Melevitana Funerum super ingressu in Ecclesiis Regularium 23. Novemb. 1744. coram clar.mem.Card.Millino.*

Erit itaque definiendum ab EE.VV.

I. *An Beneficiati erecti in Ecclesia S. Rocchi Civitatis Setiæ teneantur adsistere Functionibus explendis in Ecclesia Cathedrali ejusdem Civitatis in diebus præscriptis ab eorum Constitutionibus?*

II. *An prædicti Beneficiati teneantur adsistere præfatis Functionibus diebus, in quibus in eorum Ecclesia celebrantur Festivitates?*

III. *An Canonici Cathedralis Ecclesiæ Setiæ teneantur intimare horam Beneficiatis S. Rocchi pro accessu ad dictam Ecclesiam Cathedralem occasione celebrandarum Functionum, ipsisque durantibus eisdem Beneficiatis dare Stallum, sive Sedem in Choro?*

IV. *An, & qua pœna iidem Beneficiati mulctandi sint qualibet vice, qua eandem adsistentiam non præstent?*

V. *An eisdem Beneficiatis collegialiter procedentibus ad Ecclesiam Cathedralem pro præstanda eadem adsistentia licitum sit Crucem elevare intra limites Parochiæ Ecclesiæ Cathedralis, & cum eadem Cruce elevata ingredi eandem Ecclesiam, in casu &c.*

Ad I. Affirmative. Ad II. Affirmative, ad formam Constitutionum. Ad III. Affirmative ad primam partem, nisi hora sit præscripta in Tabella horaria: ad secundam partem, esse assignandas Sedes distinctas a Clericis Seminarii, inferiores tamen illis Canonicorum. Ad IV. Affirmative arbitrio Episcopi. Ad V. Negative.

Sess.24. cap.11. & 18. de Reform.

CONSTANTIEN. JURIUM PAROCHIALIUM, ET EXEMPTIONIS. In Congregatione habita die 20. præteriti mensis Novembris EE. PP., annuentes precibus Capituli Villingani, rescripserunt = *Dilata ad primam post proximam* =. Jussis itaque obsequimur, causam iterum describendo in Folio hodiernæ Congregationis. Et Capitulum in circumferendo Libello differit, Ecclesiam Commendæ Paro-

rochialem de jure non præsumi, sed onus concludenter probandi Parochialem qualitatem incumbere dictæ Ecclesiæ Defensoribus, ut tradunt *Barbos. de Parochis part.1. cap.1. num.36.*, *& Rota decis. 345. num.9. part.11. Recent.*. Nec putat, concludentem esse Parochialitatis probationem desumptam a jure sepeliendi, vel a jure administrandi Sacramenta Familiaribus Commendæ, etiam tempore Paschali; cùm utrumque jus referri possit ad Privilegia Ordinis Hierosolymitani, vel ad præscriptionem, ut dixit *Rota in decis. 348. num. 41. par.11. Recent.*. Nihilque subditur relevare, aut Statutum anni 1691. enuncians generice *Parochos Joanniticos*, cum intelligendum sit de aliis Ecclesiis vere Parochialibus spectantibus ad Commendas Sancti Joannis Hierosolymitani, ut est Ecclesia Parochialis in Gruningen.: aut postremas institutiones datas Cappellanis anno 1743., & 1750., & Indicem Ecclesiasticorum confectum anno 1755., cum enunciativa Curæ Animarum, seu qualitatis Parochi in Cappellano, quia sunt actus nimis recentes, ideoque non apti ad inducendum titulum præscriptionis.

Æque censet inepta reliqua argumenta, sive distinctionis finium, sive existentiæ Populi, cumulata a Defensoribus Commendæ. Quia finium distinctio non recte desumitur a Murorum circuitu; cùm illi non Parochiales fines, sed Villæ dominium, & Septa Commendæ distinguant. Et Populus in unius Æconomi Familia consistit; cum Parochianorum loco habendi non sint Cappellanus, de cujus Parochiali prærogativa hodie quæritur: vel Æditũus, qui Ecclesiæ inservit: aut Vicarius Parochiæ in Gruningen., qui apud suam Ecclesiam residere tenetur, juxta censuram Sacri Concilii Tridentini *in sess.23. cap.1. de Reform.*, & non nisi indebitè intra Septa Commendæ commoratur. Eademque unica Familia sufficiens Capitulo non videtur ad constituendam Plebem; cum saltem decem ad hunc effectum Familiæ requirantur, *Can. Unio 10. quæst.3.*, *Reinfestuel. in Jus Canon. lib.3. tit.28. num.6.*, *& Rota decis.348. num.38. par.11. Recent.*. Nec opinatur officere, quod minori etiam numero Familiarum conservari possit jus Parochiale; quia id procedere intelligendum est, ubi certo constat de antiqua Parochialitate: Secus autem quoties dubia est Parochialitas, & non constat in loco majorem fuisse numerum Familiarum; cum immo nec ad conservandam Parochialitatem sufficere tres, aut quatuor Familias, sed locum esse unioni, teneat *Rota in decis.277. num.21. coram Crispo*.

Præterea contendit, Parochialitatem evidenter excludi: primum ex hoc ipso, quod deficiat Populus, cum distinctione finium, & quod nullum adsit documentum legitimæ erectionis Parochiæ, cum assignatione congruæ Dotis: secundò ex Regestris Curiæ Episcopalis Constantiensis, in quibus licet descriptæ sint omnes Parochiæ Dioecesis,

cesis, etiam pertinentes ad Commendas Hierosolymitanas, nullibi tamen Parochialis prærogativa decorata legitur Ecclesia, de qua agitur, Sancti Joannis in Villingen., ut testatur Pro-Vicarius Generalis: tertiò ex deficientia Fontis Baptismalis in eadem Ecclesia, ut etiam visum est Officiali Costantiensi in decreto lato contra Commendæ Ministros: & quartò ex Baptismi Sacramento Pueris natis intra Septa Commendæ ministrato per Parochum Villingæ ab anno 1585., usque in præsens, & ex Matrimonio per Commendæ Æconomum contracto anno 1736. coram eodem Parocho, juxta exhibitas Librorum Parochialium partitas, in quibus expresse notatur, Parochum Villingæ anno 1743. pro Puero baptizando accessisse ad Ædes Commendæ, *non ex obligatione, sed humanitatis gratia, & sine omni præjudicio Jurium Parochialium*. His enim actibus, arbitratur Capitulum, satis evinci Jus Parochiale supra degentes in Commenda favore ejusdem Parochi Villingæ; cum Baptismi collatio ad Parochum spectet, *Barbos. de Paroch. part.prima cap.18. num.primo*, *Card. Petra ad Constitut. II. Gregorii XI. n.12.&13.tom.4.pag.285.*; & Matrimonium contrahi possit solum, coram proprio Parocho, ut decrevit Sac. Concil. Trid. *in cap.1.sess.24. de Reform. Matrimon.*

Exclusa vera Parochialitate, defendit Capitulum, exercere non posse Cappellanum prætensa Jura Parochialia independenter a Parocho Villingæ, sed ei licitum esse dumtaxat administrationem illorum Sacramentorum, quæ suis Familiaribus administrant omnes Regulares exempti, dummodo ii Familiares sint, *qui Ecclesiis, aliisque locis Militum Hierosolymitanorum, actu serviunt, & intra eorum Septa, & Domos resident, ac sub eorum obedientia vivunt*, cùm sine copulativo concursu dictorum trium requisitorum Familiares minime gaudeant privilegiis, & exemptionibus Ordinis, ut inhærens censuræ Sac.Concilii Tridentini *in cap.11. sess.24. de Reform.* definivit san. mem. Gregorius XIII. in Constitutione *Circumspecta 67. §.2.* Et propterea disputat, neque Fontem Baptismalem in Ecclesia Commendæ erigendum esse, cum sit de juribus privativis Ecclesiæ Parochialis, *Reinfestuel. lib. 3. Decretal. tit.29. num.9.*: neque in ea retineri posse Sacrum Chrisma, cum non sit Cappellano necessarium ad ullum usum; immo parum utilem asserit etiam retentionem Olei Sancti pro unius Familiæ commodo, cum rarò occurrat necessitas illi administrandi Sacramentum Extremæ Unctionis, quo casu posset Sanctum Oleum desumi a non dissita Ecclesia Parochiali.

Et ideo negat, Cappellano prædicto dandum esse quolibet anno Sacrum Chrìsma, & Oleum Sanctum: non denegata cæteroquin illorum traditione Vicario Curato in Gruningen. Sed contendit, eundem Vicarium teneri ad solutionem Taxarum, seu Consolationum, non obstante Concordia inita cum Curia Episcopali anno 1747.; quia eadem Con-

Concordia respicit Consolationes Episcopales, seu præstationes Episcopo debitas loco Cathedratici: Capitulum verò postulat Consolationes Statutarias, seu illas, quæ vigore Statuti anni 1691., & vigore immemorabilis consuetudinis in eodem Statuto enunciatæ debentur ab omnibus Parochis, tum ratione victus dandi Presbyteris, qui accedunt ad Oleum Sanctum accipiendum, tum ratione suffragiorum, quæ in die obitus, & quolibet anno deinceps celebrantur pro Parochis defunctis. Sed cavendum, ne quidquam exigatur pro Sacris Oleis contra censuram *Textus in cap. Ea quæ 16. de Simoniis*.

Dignabuntur itaque EE. VV. definire

I. *An Ecclesia S. Joannis Commendæ Villingen Inclyti Ordinis Hierosolymitani sit vere Parochialis?* & quatenus negative.

II. *An Cappellano ipsius Commendæ competat jus administrandi Sacramenta Domesticis, & Familiaribus intra illius Septa degentibus, omniaque jura Parochialia exercendi independenter a Parocho Capituli Ruralis Civitatis Villingæ?*

III. *An in dicta Ecclesia præfatæ Commendæ retineri valeat Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, nec non Sacrum Chrisma, & Oleum Sanctum pro omnibus spiritualibus indigentiis Domesticorum, & Familiarium, ut supra intra illius Septa degentium?*

IV. *An Decanus prædicti Capituli Ruralis Villingani teneatur quolibet anno Sacrum Chrisma, & Oleum Sanctum tradere tam Cappellano præfatæ Commendæ, quàm Cappellano, seu Vicario Curato alterius Ecclesiæ Parochialis in Gruningen eidem adnexæ, absque ulla solutione prætensarum Taxarum, seu Consolationum?*

V. *An præfato Inclyto Ordini Hierosolymitano indulgenda sit facultas erigendi Fontem Baptismalem in supradicta Ecclesia Commendæ Villingen, ad sacris lustralibus aquis abluendos Infantes intra illius Septa nascituros, in cau &c.*

Ad I. Negative, & amplius. Ad II. Affirmative ad primam partem, ad formam Bullæ Gregorii XIII., in reliquis Negative. Ad III. Quoad Sacrum Chrisma Negative, in reliquis Affirmative. Ad IV. Affirmative quoad Oleum Sanctum tantum tradendum Cappellano Commendæ; & quoad Oleum, & Chrisma tradendum Vicario Curato Gruningensi; quo verò ad prætensas Consolationes, utantur jure suo coram Emo Ordinario. Ad V. Negative: & amplius in omnibus; & ad Dominum Secretarium ad mentem.

I N D E X
RESOLUTIONUM

Quæ prodierunt in Causis in Sac. Congregatione Concilii propositis anno 1762.

D

E

F

Nec

Oleum

Q

R

S

Scho-

T

V

FINIS.

INDEX CONCLUSIONUM

Quæ adnotatæ fuerunt in Foliis Causarum anni 1762.

A

B

Bene-

Minus-

Nam

Prout

H

Indul-

I

Oppo-

L

M

Et

Sed

Sed applicatio Missarum volita censetur per demandatam celebrationem, quoties non constat de contraria benefactoris voluntate. §. *Juxta regulam pagin.* 73., & §. *Preces pag.* 131.

Et licet argumentum contrariæ voluntatis aliquando desumatur a discretiva. *ibidem*.

Inefficax tamen est ad excludendum onus applicationis, quando discretiva refertur ad alias causas. §. *Præmisso pagin.* 74.

Pro conjectura etiam contrariæ voluntatis accipitur contemplatum commodum eorum, qui Missam audituri sunt. §. *Destinatio pag.* 74.

Quid vero requiratur, ut contemplatum censeatur illorum commodum? §. *Sed in Cappellaniis pag.* 75.

Verum applicatio volita non præsumitur, quando injunctum fuit onus orandi in Sacrificio Missæ. §. *Preces pag.* 117.

Vel quando eleemosyna relinquitur insufficiens. *ibidem*.

Fructuum vero diminutio læsivam reddit Missarum obligationem per contractum acceptatam. *ibidem*.

Missam Parochialem tenetur Parochus celebrare alternatim cum Cappellanis Curatis, & in ea Evangelium explicare, & denunciationes publicare. §. *Vigore IV. p.* 236.

Monachis S. Bernardi in Hispania non licet habere Oratorium in Domo Rurali. §. *Toletana pag.* 15.

Minusque in eodem Oratorio audire Sacramentales Confessiones secularium servitio Monasterii addictorum, aliarumque personarum ad d. Oratorium accedentium, eisque alia Sacramenta ministrare. *ibidem*.

Sed Religiosus degens in dicta rurali domo non tenetur exhibere Ordinario licentiam sui Superioris Regularis permanendi extra Claustra. *ibidem*.

Præterquam in actu visitationis tantum. §. *Toletana ad V. pag.* 83.

Nam Regulares, qui morantur extra Monasterium, neque semper, neque omnino exempti sunt a jurisdictione Ordinarii. §. *Redit nunc pag.* 15.

Potest enim Episcopus Superiores Regulares compellere, monitione præmissa, ut Monachos solitarios ad Claustra revocent, vel cum eis alios associent, cum quibus vitam possint ducere regularem. *ibidem*.

Quia Monachi stare non debent soli, sed morari debent in majori Conventu, vel cum aliquibus Fratribus. *ibidem*.

Prætérea degentes extra Monasterium, si deliquerint, sui Ordinis privilegio non juvantur, quominus ab Episcopo jure delegato, visitari, puniri, & corrigi valeant. §. *Jure insuper pag.* 16.

Et qui repertus fuerit sine mandato sui Superioris in scriptis obtento, ab Ordinariis locorum tamquam desertor sui instituti punitur. *ibidem*.

Ad quem effectum Ordinarii Locorum diligenter debent requirere licentias Superiorum, seu literas obedientiæ, ab omnibus Personis regulari habitu indutis vagantibus in sua Diœcesi. *ibidem*.

Imo degentes in Granciis Monasterii pro servitio Religionis, subjecti sunt jurisdictioni Episcopi, nisi ibidem morentur de licentia Superioris, & vivant sub regulari observantia. §. *Et nedum pag.* 16.

Et qui se exemptum asserit, tenetur suæ exemptionis documenta edere coram Ordinario. *ibidem*.

Sub regulari autem observantia non vivunt Monachi sine Sociis, cum quibus vitam possint ducere regularem. §. *Præterea pag.* 17.

Granciæ namque, sive Domus rurales, quæ ab uno, aut altero Religioso inhabitantur, pro cura bonorum, aut causa recreationis, minime gaudent privilegiis, & exemptionibus Monasterii, ad quod pertinent. *ibidem*.

Secus Granciæ impropriè, seu membra Monasterii, scilicet parvi Conventus plurium Religiosorum regulariter viventium. *ibidem*.

Monasterium S. Honuphrii Massæ dirutæ, Congregationis Montis Virginis, est nullius Diœcesis. §. *Et illis pag.* 28.

Non expedit tamen in eo uti Confessariis ab Ordinario non approbatis. *ibidem*.

Sacerdotes tamen cujuscumque Diœcesis approbati a proprio Ordinario possunt in eo Confessiones Sacramentales audire de licentia Abbatis, seu Prioris ejusdem. *ibidem*.

Et ab illius Ecclesia non est removendus fons Baptismalis, sed non est eo utendum inconsulta Sacra Congregatione. *ibidem*.

Eadem tamen qualitate nullius haud potiri aliud ejusdem Congregationis Monasterium situm intra limites Diœcesis S. Angeli Lombardorum, definitum fuit a Rota. §. *Cum autem pag.* 28.

Privilegia a Romanis Pontificibus concessa Monasterio Montis-Virginis recensentur. §. *In literis & seq. pag.* 29.

Territorium separatum proprie dari potest, non in singulis prædiis, sed in locis, quæ habent Territorium cum Populo. §. *Hæc sunt pag.* 30.

Quare Monasterium Montis-Virginis, quod habet Territorium cum Populo, fuit

N

O

Optio

Q

R

Resi-

S

T

Veri-

V

FINIS.

BX 1935 A36 t.30-31
Catholic Church. Congregatio Concilii
Thesaurus resolutionum Sacrae Congregationis Concilii

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

UTL AT DOWNSVIEW
D RANGE BAY SHLF POS ITEM C
39 14 13 18 06 008 1